

οὐ, καὶ τοῦ ποιοῦ, καὶ τοῦ πρὸς τι, καὶ τοῦ ποιῆν, καὶ πάχην, ἥ
 ποῦ τ' ἰσχυρῶν κατηγοριῶν παρῆκε λόγον ὡς σαφῆ, ὡρίσα
 το ὃ καὶ τ' οὐ ἔχεν κατηγορίαν, ἡσίων λέγων ἵνα ποῦ οὐ
 σίων ποῦ εἴδωσιν, λέγει ὃ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους τὸ ἔχεν,
 διὰ τοῦτο νῦν ἀναλαμβάνει τ' ποῦ αὐτ' λόγον, καὶ λέγει, τὸ
 ἔχεν, κατὰ πολλοὺς τρόπους λέγειν ἡρώδης. Λέγειται
 γὰρ φησι τὸ ἔχεν, ἢ κατὰ ποῖον. λεγόμενα ὅτι ἔχεν,
 ἢ διὰ βίον, ἢ ὑπὸ τῆς. ἢ κατὰ ποσότητα, ὡς εἰ λέγοιτο
 πρὸς τὸ ἐν λον τρεῖς φέρε πῆχες ἔχει. ταῦτα μὲν οὕτως ἐν
 τῷ σώματι. καὶ ποῦ τὸ σώμα ὃ ἔχεν λεγόμενα, ὡς ἰμάτι
 ον, ἢ τόπον, ἢ ποσόνδε χρόνον. καὶ μέρος ὃ ἔχεν λεγόμενα,
 ὡς χῆρα, ἢ πόδα. καὶ ὡς κτήμα, οἶον, οἰκίαν, ἢ ἀγρόν.
 καὶ ὡς ἐν ἀγγείῳ δε λέγει τὸ ἔχεν, ὡς ὁ κέραμος ἔχεν οἶ
 νον λέγει, καὶ καθ' ὅσους ἄλλους τρόπους ἐγχωρεῖ τὸ ἔχεν
 λέγεσθαι. Εἰσὶ δὲ φησι τὸ λέγειν, γυναικὰ ἔχεν, ἄλλοι
 τριῶντα τὸν ἵνα τ' τοῦ ἔχεν σημαίνοντων, τὸ γυναικὰ
 ἔχεν, ὅθεν ἕτερον εἶναι, ἢ τὸ σωοικεῖν γυναικί. ἄλλοι τριῶ
 ντα τὸν δὲ φησι, διότι οὐδὲν μᾶλλον ὁ ἀνὴρ λέγεται ἔχεν
 γυναικὰ, ἢ ἡ γυνὴ ἀνδρά. ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τοῦτο ἔπειν, ὅτι καὶ
 ὑπὸ τ' κτημάτων, οὐ μόνον ἡμῖς ἀγρόν ἔχεν λεγόμενα, ἢ
 δούλον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγρὸς δεσπότην ἔχει, καὶ ὁ δούλος, καὶ
 τὸ ἰμάτιον. καὶ ὑπὸ τῆς μερῶν, καὶ τοῦ ὅλου, οὐ μόνον τὸ ὅ
 λον μέρος ἔχει, ἀλλὰ καὶ τὰ μέρη ὁλόγηται.

Ἰσως ὃ ἀν' καὶ ἄλλοι τινες φανένται τοῦ ἔχεν τρόποι.
 οἱ ὃ ἡρώδης λέγεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται.

Πάλιν δὲ μεῖ ἐπαναπαύεσθαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις μετρίχ
 ζων πρὸς ἡμᾶς φησιν, ὅτι ἴσως μὲν καὶ ἄλλους ἵνα τοῦ
 ἔχεν τρόπους, οἷον μὲν ἡρώδης λέγεσθαι, ἅπαντες ὑφ' ἡ
 μῶν ἡρίθμηνται.

ΤΕΛΟΣ.

- » λή. οἶον πῶ λυκὸν γίνεσθαι, τὸ μέλαν γίνεσθαι. ἀλλοιοῦται
 » ὥς τὰ ἐναντία τοῦ ποιοῦ μεταβολῆς γινομένης.

Καὶ ἐν τῇ διακρίσει τῶν κινήσεων, αὐτὴ πάλιν ἢ ἡ ἀμειβασθῆναι λέγω δὴ, ἢ ἀλλοιώσις. καὶ ταύτῃ τοίνυν φησὶν ἀντιθέτον τὴν τε τοῦ ποιοῦ ἡρεμίαν, ὡς πρὶ καὶ τῇ κατὰ τόπον, καὶ τὴν ἐς τὸ ἐναντίον ποιοῦν μεταβολῆν, καὶ τὴν ἀπὸ λυκότητος ἐς μελαίναν μεταβολῆν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἔχειν.

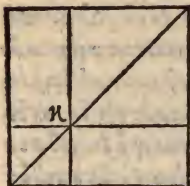
- » Τὸ ἔχειν κατὰ πλήθυνσιν τρόπους λέγεται. ἢ ὥς ἐν
 » εἶν καὶ διαθεσιν, ἢ ἄλλην πῶα ποίεσθαι, λεγόμεθα ὥς ὡς
 » σῆμιν πῶα ἔχεν καὶ ἀρετὴν, ἢ ὡς τὸ ποσόν. οἶον ὁ τυχερὰ
 » νειτὶς ἔχων μέγεθος, λέγεται ὥς τρίπηχυ μέγεθος ἔχεν
 » ἢ τετράπηχυ. ἢ ὡς τὰ πρὸς τὸ σῶμα, οἶον ἰμάτιον ἢ χιτῶνα.
 » ἢ ὡς ἐν μορίῳ, οἶον ἐν χερὶ δακτύλιον. ἢ ὡς μέρος,
 » οἶον χεῖρα ἢ πόδα. ἢ ὡς ἐν ἀγγείῳ, οἶον ὁ μέδιμνος ὡς
 » πυρρὸς, ἢ τὸ κεράμιον τὸν οἶον, οἶον ὥς ἔχεν λέγεται τὸ
 » κεράμιον. καὶ ὁ μέδιμνος ὡς πυρρὸς. ταῦτ' οὖν πάντα ὡς
 » ἐν ἀγγείῳ ἔχεν λέγεται. ἢ ὡς κτήμα, ἔχεν ὥς οἰκίαν ἢ
 » ἀγρὸν λεγόμεθα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ γυναικᾶ ἔχεν, καὶ
 » ἡ γυνὴ ἀνδρα. εἰσὶ δὲ ἀλλοτριώτατος ὁ νῦν ῥηθεὶς τρόπος
 » πρὸς τοῦ ἔχεν εἶναι. οὐδὲν ὥς ἄλλο πῶ ἔχεν γυναικᾶ ση
 » μαίνομεν, ἢ ὅτι σωοικῆ.

Τὸ ἔχεν, ὁ μόνον ἐστὶ φωνή. ὁ μόνον ὥς μίαν τῇ δέκα κατηγοριῶν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα πλήθονα, λεγόμεθα ὥς ὡς σῆμιν ἔχεν, καὶ ἀρετῇ, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπαριθμῆται. κυρίως ἢ τὸ ἔχεν κατηγορία, εἰσὶ αἱ δηλοῖ πρὸς εἰς ἀντιθέτωσιν, ὡς ὅταν λεγόμεθα ἰμάτιον πρὸς κείνῳ, ἢ δακτύλιον, ἢ ὑποδήματα. τὸ δὲ γυναικᾶ ἔχεν ἢ ἀνδρᾶ ἢ τίποτε.

αὐξήσει δὲ, μέωσις.

Νῦν λοιπὸν τὸ τρίτον ὧν εἰρήκαμεν ζητῆ, ἐν τῷ ποῦ
κινήσεως λόγῳ. λέγω δὲ ποῦ ἢ δὲ κινήσεως ποῖον ἀν-
τίκειται. καὶ κοινῶς μὲν φησὶ πᾶσιν μὲν κίνησις ἢ ἡρεμία
ἀντίκειται. ἢ γὰρ ἢ μὲν κινήσις μεταβολῆς τίς ἐστίν, καὶ ὁ
δὲ, ἢ τοῦ ἐξ ὄντων εἰς τὸ μὴ εἶναι, καὶ ἔμπαλιν, ἢ ἐκ τοῦ οὐ
νόμῃ εἰς τὸ εἶναι, ἢ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ πον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡ-
τονος, εἰς τὸ μέζον. καὶ ἔμπαλιν, ἀπὸ τοῦ τοῖονδε εἶναι, ὡς
τὸ τοῖονδε εἶναι. οἶον, ἀπὸ τοῦ λουκᾶ εἰς μέλας, ἢ ὡς ἡρεμία,
σχῆσις τίς ἐστίν, εἰκότως πᾶσιν κίνησις ἢ ἡρεμία ἐναντίον. ἢ
δικώτερον δὲ φησὶν ἀντικεινται αἱ ἀντιδιηρημεῖαι ἀλλή-
λαις κινήσεως. ἢ μὲν γὰρ γένεσις τῇ φθορᾷ, τῇ δὲ μείωσις ἢ αὐ-
ξήσις, τῇ δὲ κατὰ τόπον ἐξαιρέτως μὲν ἢ ἡρεμία ἀντίκει-
ται, καὶ εἰκότως, ἐπειδὴ καὶ μάλιστα αὐτῇ τ' ἄλλων γνωριμώτερά
ἢ κινήσις, καὶ ὡς ταύτης μάλιστα οἱ πολλοὶ τὸ τ' κινήσεως
φέρεισιν ὄνομα. ἐστὶ δὲ καὶ ἐδικώτερον ἀντιπῆλαι ταύτη τῇ
κίνησι αὐτῇ ἑαυτῇ, μερίζοντα αὐτῇ κατὰ πᾶς διαφορὰς
τοῦ τόπου διατάσσει. ὥς τε ἀντικεῖται τὴν μὲν ὡς τὸ ἀ-
φορᾶν, τῇ δὲ τὸ κᾶτω, τὴν δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, τῇ εἰς ὅπι-
σθεν, τὴν δὲ εἰς δεξιὰ, τῇ εἰς ἀριστερά.

- Τῇ δὲ κατὰ τόπον μεταβολῇ, ἢ κατὰ τόπον ἡρεμίᾳ. μά-
λιστα δὲ εἰσὶν ἀντικεῖται, ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τόπον μεταβο-
λῇ. οἶον τῇ κᾶτωθεν, ἢ ἀνω. τῇ ἀνωθεν, ἢ κᾶτω. τῇ δὲ λοι-
πῇ τ' ἀποδοθεσῶν κινήσεων, ἢ ἑκάστων ἀποδοθεσῶν πο-
τεῖν ἐναντίον. εἰσὶ δὲ ἔθεν εἶναι αὐτῇ ἐναντίον. ἢ μή τις καὶ
ὡς ταύτης τ' κατὰ τὸ ποῖον ἡρεμίαν ἀντίπῆλαι, τῇ εἰς τὸ ἐ-
ναντίον τοῦ ποῖου μεταβολῇ. κατὰ πόρ καὶ ὡς τ' κατὰ τό-
πον μεταβολῆς, τ' κατὰ τόπον ἡρεμίαν, ἢ τ' εἰς τὸ ἐναντίον
τόπον μεταβολῆς. ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλοιῶσις μεταβολῇ κατὰ
τὸ ποῖον. ὥς τε ἀντίκειται τῇ κατὰ τὸ ποῖον κίνησις, ἢ κατὰ
τὰ τὸ ποῖον ἡρεμίαν, ἢ ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποῖου μεταβο-

β πλυνάς, καὶ ἡ χῶ αὐτοῦ διάμετρος
 ἢ β γ. οὗ δὲ τῆς α β πλυνάς,
 εἰληφθῶ τυχὸν σημεῖον τὸ ε. καὶ α
 π' αὐτοῦ τοῦ ε σημεῖος, ὅποτέραι τῶν
 α γ, β δ πλυνῶν, κεγράφω
 παράλληλος γραμμὴ, ἢ ε ζ, ἀπὸ
 δὲ τῆς α γ πλυνάς, ἀφιερέω ἵ

δ σητῇ ε β, ἢ α η. καὶ ἀπὸ τοῦ η ση
 μέος διήχῶ παρὰλληλος, ὅποτέραι τῶν α β, γ δ, ἢ η θ +
 τοῦ οὗ α β γ δ τετραγώνου γίνοντο ἐν τῷ πλάτῳ χω
 ρία. ὡν τὰ μὲν δύο τὰ πρὸς τὴν διάμετρον, τὸ τε ε β θ κ,
 καὶ κ η γ ζ τετράγωνά ἐστι. τὰ δὲ λοιπὰ δύο, παρὰ πλη
 ρώματα καλεῖται. τὸ οὗ ἐν τῷ τετραγώνῳ ὅποιον οὗ, φέ
 ρε τὸ η γ ζ κ, μετὰ τὴν δύο παρὰ πληρώματων, τοῦ τε α
 ε κ η, καὶ τοῦ κ θ δ ζ, γνῶμων καλεῖται. ἡ δὲ κατὰ
 σκευὴ ὅπως ἐστὶν ὁμοῖον τὸ ε β κ θ τετράγωνον, τῷ α β
 γ δ τετραγώνῳ, δὴ ἡλ. σκόπη τοίνυν τὴν γνῶμονα, τὸ ε β
 θ κ τετράγωνον μείζον γέγονε, τῷ α β γ δ τετραγώνῳ.
 ἐκείνο δ', οὐκ ἡλισσάθη. αὐξήθη δ' ὅτι τὸ μικρόν τετράγωνον, ὁ
 μοίως μεμείνηκε, τετράγωνον ὑπάρχον. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ
 ὅλα τετραγώνου τοῦ α β γ δ ἀφέλῃς τὸ α ε η θ γ δ
 γνῶμονα, καταλήπεται τὸ ε β κ θ τετράγωνον. καὶ τὸ
 μετὰ ὅλον τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἐμειώθη, καὶ ἐλάττω γέγονεν. οὐκ ἡλ
 λοῖώται δὲ, ἀλλ' ἔμεινεν αὐτὸ τοῦ τετραγώνου τὸ εἶδος. ἡ
 δὲ μήτε ἡ μείωσις, μήτε ἡ αὐξήσις κίνησις οὐσα κατὰ πο
 σὸν, τὴν δὲ κατὰ τὸ εἶδος τοῦ τετραγώνου ἰδιότητα ἐκί
 νησε, δὴ ὅλον ὡς ἄλλο ἐστὶν ἡ κατὰ ποιοτήτα κίνησις, καὶ ἄλ

της ὑπὸ τῆς ὑπὸ φάνησαν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐρυθριάντων, ἢ ὡς χρωάντων,
καὶ ὅτι δὲ πλησιάζει τὸ ἀλλοιοῦν, τῷ ἀλλοιομένῳ. ἀλλ' εἰ
καὶ πάσι κινήσει ἢ κατὰ τύπον παρακολουθεῖ, ἀλλ' οὐκ προ-
φανές, ὡς ἄλλοι ἐπὶ παρ' αὐταῖς, ἐπὶ καὶ τῷ ἐν φῶτι σώματι
παρακολουθεῖ μὲν πάντως ἡ σκιά, οὐ μὲν διὰ τοῦτο ἡ δὴ
καὶ ταυτὸν ἐστὶν ἡ σκιά τῷ ἐν φῶτι σώματι. οὕτως οὐκ ἔστι
καὶ ὑπὸ τῆς ἀλλοιάσεως, ὅτι ἡ καὶ ταῖς ἄλλαις πάσαις πα-
ρακολουθεῖ, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτο καὶ ταυτὸν ἐστὶν ἐκέναι, ὅπο-
τε οὐδὲ πάσι κινήσει παρακολουθεῖ ἡ ἀλλοίωσις. τὰ γὰρ κα-
τὰ πρόθεσιν αἰξανόμοια, αὔξειται μὲν, μείονει γὰρ ἐξ ἐ-
λαττόνων γίνοντο, ὡς ἡ τῆς δεξαμενῆς πρὸς τεθῆν ὕδωρ, ἀλλ'
λοιόπερα δὲ οὐ γίνονται. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ ὕδωρ προσλαβὲν ἐπι-
ρον ὕδωρ ἡμεῖς μὴ ἀλλοιοῦμεν. καὶ ἐκ βαλλομένη ἡ οὐθεῖα,
αὔξειται μὴ ἀλλοιομένη. ἀλλ' ἔστι δὲ πᾶν τὸ ἀλλοιοῦμενον αὔξει-
ται, εἴγε ὁ μακράντων, καὶ ὁ θυμούμοιος, καὶ ὁ δεδοικώς, ἀλ-
λοιοῦται μὴ αἰξανόμοιος. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς δὴ λέων, ὑπὸ φέρεται.
Τὸ τετράγωνον φησι, γνώμονος αὐτῷ ποδὶ τελευτῶντος, αὔξειτο
μὲν, ἀλλοιόπερον δὲ ἔστι γίνεσθαι. μετὰ γὰρ καὶ αὔξειτο ἐπὶ τε-
τράγωνον. ὥστε ἡ ἀλλοίωσις ἔστι μετὰ τῆς ἐστίν. ἀφαιρεθὲν
τος γὰρ γνώμονος ἀπὸ τῆς τετραγώνου, τὸ καταλειπόμενον,
τετράγωνον ἐμμεναι. ἀλλ' ἐπὶ ἡ βελόμοιος ὁ ἀριστοτέλης
ἐνδεῖται τὴν ἐτερότητα τῆς ἀλλοιάσεως πρὸς τὰς λοιπὰς
κινήσεις, τοῦ τετραγώνου, καὶ τοῦ γνώμονος ἐμνημόνυσε, φέ-
ρεται σαφηνίσωμεν τὸ ῥητόν. γνώμονα τοίνυν φασὶν οἱ γεω-
μέτραι, ὅτι τῆς ποδὶ τῆς διμέτρου τετραγώνου, ὅταν ἡ σὺν
τοῖς δύο ἄμα παραπληρώμασιν. ἵνα δὲ σαφὴ ποιήσωμεν
τὰ λεγόμενα, ἐπ' αὐτοῦ τοῦτου τοῦ διαγράμματος, τὸ λόγον
γυμνάσωμεν. Τετράγωνον τοίνυν χωρίον λέγεται εἶναι,
τὸ ὑπὸ τεσσάρων πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις, καὶ γωνιῶν ὁμο-
θῶν ποδὶ ἐχομένου. ἐστὶ οὖν τετράγωνον χωρίον, ἃ β γ
δ ἴσα ἔχον τὰς τεσσάρων γωνιάς, καὶ τὰς τεσσάρων

τιν, ἢ μήνυσιν, ἢ κατὰ τινα τῶν λοιπῶν, τοῦτο οὐθὺς καὶ ἀλ-
 λοιοῦνται, εἰ καὶ τὰ μάλιστα προὔπαρχει τῶν λοιπῶν κινή-
 σεων ἢ ἀλλοιώσεως, ἢ τοι παρakoλουθεῖ αὐταῖς. δὲ τὸ
 αὐξανόμενον πάντως, καὶ ἀλλοιόπερον γίνεσθαι. δὲ τὸ ἐν-
 τὲς αὐξανόμενοις πρῶτον ἀλλοιοῦνται τὴν τριφύλῃ εἰς αἰ-
 μα, καὶ κἄν εἰς σάρκα. καὶ οὐκ αὖ αὐξήσεις γινώτο ἄλλως,
 μὴ προηγουμένης ἀλλοιώσεως. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν γινομένων
 ἀλλοιώσεις προηγείται. τὸ τὸ πῶς ἀλλοιωθῆναι αὖ
 εἰς αἷμα, καὶ κἄν εἰς σάρκα, καὶ ὅπως ἄλλως οἱ τῆς φύ-
 σεως ἄγνοσι νόμοι. καὶ ὑπὸ πεσῶν δὲ τῶν ἄλλων κινήσε-
 ων, ἐπὶ τὴν ἀλλοίωσιν ἢ τοι ἐπομένῃ, ἢ καὶ ἡγουμένῃ θε-
 ρῆσαι. τοῖς τὸν κατὰ τὸ πον κινουμένοις, καὶ μάλιστα εἰ πλη-
 ον, καὶ σωτονώτερον κινήσῃ, ἔπεται ἀλλοιώσεις, θερμαι-
 νομένων φέρε τῶν κινουμένων. ἢ οὐ ὥς πρὶν εἶπον, καὶ πα-
 ρέπεται ταῖς ἄλλαις κινήσεσιν ἢ ἀλλοιώσεως, ἀλλ' οὐ παρὰ
 τοῦτο ταυτὸν φασὶν ἀλλοίωσιν εἶναι ταῖς ἄλλαις κινήσε-
 σιν, ἐπὶ καὶ ἢ οὐ τὸ πῶς κινήσεις, πάσαις ταῖς ἄλλαις πα-
 ρakoλουθεῖ. τὸ, τε τὸ γινόμενον, πάντως καὶ τὸ κατὰ τὸ πον
 κινήσῃ κινήσιν, καὶ τὸ φειρόμενον ὁμοίως. ἔπεται τὸ αὐξαν-
 νόμενον, καὶ μετῴμενον. τῶν τὸν ἐκείνης, ἀνὰ γὰρ τὸ κατὰ
 τὸ πον μεταβολῇ προηγῆσθαι. καὶ ταύτης μὴ οὐσης, τὸ ἄλ-
 λων πινὰ γινέσθαι ἀδυνάτον. κοινῶς τε τὸ πλησιάζοντός
 τε τοῦ ἡλίου, καὶ ἀφισταμένου, καὶ καθόλου γένεσις, καὶ φθορὰ γί-
 νεται, καὶ ἰδίᾳ τὸ δὲ τὸ πῶς δηλονότι πεσῆν εἰς τὴν γῆν, ἢ καὶ
 εἰς τὴν μήτραν, ἢ καὶ τὸ ἀρξέν τῷ θήλει προσελθεῖν. τοῦτο ὃ κα-
 τὰ τὸ πον εἰς κινήσεις. καὶ ὑπὸ φθορὰς δηλονότι, δὲ τὰ σω-
 θέντα σοιχεῖα, διακριθέντα ἀπ' ἀλλήλων. ὑπὸ δὲ αὐξήσεως,

λαις αὐτὰς, οὐδὲς διημφισβήτηκεν. ὡς δὲ τῆς ἀλλοιού-
σεως ἀπορήτιον, μήποτε τὸ ἀλλοιούμενον ἀνάγκη, ἦτοι κα-
τὰ γένεσιν ἀλλοιούσῃ, ἢ κατὰ φθοράν, ἢ αὐξήσιν, ἢ μείω-
σιν, ἢ πῶς τῇ λοιπῶν. ἀλλὰ τοῦτο φησιν οὐκ ἔστιν ἀληθές.
ὡς γὰρ τῇ πλήσεων παθῶν, θερμανσίως φησι, καὶ ψύξεως,
καὶ τῇ ὁμοίων, ἀλλοιούμεθα μὲν πάντως, οὐ μὲν πᾶσι τῇ
λοιπῶν κινήσεων ὑπομείνεται. οὐ γὰρ αὐξίαν πάσας
δεῖ τὸ θερμαίνεσθαι, ἢ ψυχόμεσθαι, ἢ μοιῶσθαι, ἢ γίνεσθαι,
ἢ φεῖρεσθαι, ἢ τί τῇ λοιπῶν ὑπομείνεται. ὥς τε κεχώρισται
τῇ ἄλλων κινήσεων ἢ ἀλλοιώσεως.

- » Εἰ γὰρ ὡς αὐτὴ, εἴδει τὸ ἀλλοιούμενον οὐδὲς ἢ αὐξί-
» σθαι, ἢ μειῶσθαι, ἢ πῶς τῇ ἄλλων ἀκολουθεῖν κινήσεων.
» ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη.

Εἰ ταυτὸν ὡς φησιν ἢ ἀλλοιώσεως μία τῇ ἄλλων κινή-
σεων, εἴδει πάντως τὸ ἀλλοιούμενον, καὶ πῶς τῇ λοιπῶν
ὑπομείνεται κινήσεων. νῦν δὲ τοῦτο οὐ συμβαίνει. ἀλλοιοῦ-
ται μὲν γὰρ τὰ σώματα διατρέψαντα ἐν ἡλίῳ, θερμανό-
μενά τε, καὶ μελανόμενα· οὐ μὲν τούτου γε οὐκ ἔστιν αὐξί-
ται, ἢ μειῶται, ἢ τί τῇ λοιπῶν ὑπομείνεται. τὰ αὐτὰ δὲ ἐ-
πὶ ἡπείρ καὶ ποτὶ τῇ ὑπὸ ψύχους ἀλλοιούμενων, ἢ ὁπῶν
σώων ἄλλως.

- » Ὡς αὐτῶς δὲ καὶ τὸ αὐξανόμενον, ἢ πῶς ἄλλω κινήσει
» κινούμενον, εἴδει ἀλλοιούσῃ. ἀλλ' ἔστι πῶς αὐξανόμενα, ἢ
» ἐκ ἀλλοιῶν, ὅσον τὸ πετράγωνον γινώμονος ποτὶ πέντε, ἢ
» ξηται μὲν, ἀλλοιόπερον δὲ οὐδὲν γε μένεται. ὥς αὐτῶς δὲ καὶ
» ὡς τῇ ἄλλων τῇ τοιούτων. ὥς ἔπειτα ἀν' εἴησαν αἱ κί-
» νήσεις ἀλλήλων.

Α' νῶτα λιν κατὰ σκευὴν τὸν λόγον. οὐ μόνον γὰρ φη-
σιν, ἢ γὰρ ταυτὸν ἀλλοιώσεως πῶς ἄλλως κινήσειν, εἴδει
τὸ ἀλλοιούμενον οὐδὲς καὶ κατὰ μίαν τῇ ἄλλων κινήσεων
κινήσεων, ἀλλὰ καὶ ἀνάπαλιν, εἴ τι κινήσει κατὰ αὐξήσε-

ἡσυχῶν κινῶν ἐπὶ τὸ βιβλίον, καὶ λογικὸν μᾶλλον, ὃ φυσί-
κον, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τούτων, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν,
καὶ τὴν φθοράν, κινήσεως ἔχει λέγειν, οὐ γὰρ ὡς φυσικὸς ἐν-
ταῦθα διακρίνεται, ἀλλ' ὡς λογικὸς, ζητῶν ἐν τούτοις, τίνα
τίσιν ἐπεταί, ἢ οὐχ ἐπεταί.

- » Αἱ μὲν ἔν αἱ κινήσεως, φανερόν ὅτι ἐπεταί ἀλλήλων
» εἰσίν, ὡς γὰρ εἰν ἡ γένεσις, φθορά. ὡς δὲ καὶ ἡ αὔξεισις, μείωσις.
» ὡς δὲ καὶ κατὰ τὸ πον μεταβολή. αὐτῶν δὲ καὶ αἱ αἱ.

Α' περιβόητος μὲν οὗτος τὰς εἰδη τῆς κινήσεως, ἐν τούτοις λοι-
πὸν διακρίνει ταῦτα ἀλλήλων, καὶ δείκνυσιν πῶς οὐκ εἰσὶ
τὰ αὐτά. οὐτε γὰρ ἡ γένεσις φησι, φθορά εἰν, οὐτε ἡ αὔξει-
σις, μείωσις. πῶς γὰρ, ὅπου μὲν καὶ ἀνατίει εἰν, ἀλλ'
δὲ μὴ αὔξεισις, γένεσις. αὔξεται μὲν γὰρ τὸ ὄν, γίνεθ' δὲ τὸ
μὴ ὄν. ἀλλ' οὐτε μὴ μείωσις, φθορά. καὶ πᾶσι τούτων γὰρ ὁ
αὐτὸς λόγος. ἡ μὲν γὰρ μείωσις, ὅφισιν κατὰ ποσὸν τοῦ
ὄντος σημαίνει. ἡ δὲ φθορά παντελὴ τοῦ ὄντος ἀφανισμόν.
οὐτε δὲ πάλιν ἡ κατὰ τὸ πον μεταβολή εἰς τὴν ἡρεμῶν
συμβαίνει. τὸ γὰρ ἐκ τὸ πον εἰς τὸ πον μεταβάλλον, οὐτε γί-
νεται, οὐτε φθίρεται, οὐτε αὔξεται, οὐτε μειοῦται. οὐδὲ γὰρ εἰ
ἐξ ἀθηνῶν τυχόν, πρὶν κόρινθον μεταβαίνει σωκράτης, οὐ π
τῇν ἡρεμῶν πείσεται, ἀλλ' ὁ αὐτὸς μὲν κατὰ πάντα,
μεταβάλλει κατὰ μόνον τὸ πον.

- » Ε' πὶ δὲ τῆς ἀλλοιώσεως ἔχει πινὰ ἀπορίαν μήποτε ἂ
» ναγκᾶν ἢ, τὸ ἀλλοιούμενον κατὰ πινὰ τῇν λοιπῶν κινή-
» σεων ἀλλοιῶνται. τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές ἐστι. ἀλλ' οὐ γὰρ κατὰ
» πάντα τὰ πάθη ἢ τὰς γε πληθεῖς συμβέβηκεν ἀλλοιῶνται
» ἡμᾶς, οὐδὲ μίαν τῇν ἀλλων κινήσεως κοινωνοῦσης. οὐτε γὰρ
» αὔξειται ἀναγκᾶν τὸ κατὰ πάθος κοινούμενον, οὐτε μει-

τῆς κινήσεως ἔστι, καὶ τίσι διακρίνεται ἀλλήλων, καὶ τρίτον
 ὑπὸ τῆτοις, ποίῳ ἢ διὰ κινήσεως, ποῖον ἀντίκεινται. πόσα μὲν
 ἔν ἐστι κινήσεως, αὐτὸς φθάσας ἀπὸ κινήσεως, ἔξ ἔστι
 λέγων. ἀλλ' ἵνα καὶ ὑποσημονικῶς τῆτο γινώσκωμεν ἡμεῖς
 διὰ τί ἔξ ἔστι τὰ ἐστὶν τῇ κινήσεως, καὶ ἔπε πλείονα, ἔπε ἐλάτ-
 τονα, ἐκ διαρίσεως παρὰ γὰρ γωμεν τὸ λόγον. λέγομεν οὖν
 ὅτι τρία πινά ἐστι πᾶσι τῇ μετέραν φύσιν θεωρούμενα. αὐτῇ
 ἡ ἐστία. τὰ ἐστὶ τῇ ἐστία. τὰ πᾶσι τῇ ἐστία. τὰ μὲν ἔν ἐστὶ αὐ-
 τῇ, ὡς μεγάλα μὲν διελθὼν ἔστι, τὸ ποσόν, καὶ τὸ ποῖον. ὡς
 μεγάλα ἢ ἔπομεν, ὅτι εἰ καὶ ἄλλαι κατηγορίαι ἐστὶ τῇ ἐστία
 ἔστιν, ἀλλ' ἔν ἐκ τῆτων ἔχουσι τὴ γένεσιν, ὡς φθάσαντες ἡ
 πομῶ. πᾶσι τῇ ἐστία. δὲ ἐστὶν, ὁ τόπος, καὶ ὁ χρόνος. τριῶν ἔν
 τῆτων ὄντων, τὸ μὲν ἐστία, κίνησις ἐστὶν, ἡ γένεσις καὶ ἡ φθο-
 ρά. τὸ ποῖον, ἡ ἀλλοίωσις. τὸ ποσόν, ἡ αὔξησης καὶ
 ἡ μείωσις. τῆ ἢ πᾶσι, ἡ κατὰ τὸν μετεβολὴν, ἡ πᾶσι καλῶν
 φορέα. τὸ φορέα, ἡ μὲν, καλῶν δύσφορέα, ἡ ἀπὸ δηλαδὴ
 καὶ κάτω. ἡ ὅ, πᾶσι φορέα, ἡ ὑπὸ τῆ περιεξ, ὡς ἡ τῆ ἐστία, ἐστὶ
 ταῦτα μὲν ἔν, ταῦτα τὰ ἔξ φησὶν εἶναι τῇ κινήσεως, τὸ φο-
 ρὰν διακρίναι ἐς δύσφορέα, καὶ κυκλοφορέα. ἐν τῇ τῇ φύσι
 καὶ ἀκροχῆ, τὸ μετεβολῶν, γένος εἶναι βέλεται. καὶ ταύτης
 εἶναι ἔστι τρία, κίνησιν, γένεσιν, φθοράν. ἀπὸ διακρίναι γὰρ ἐν
 καὶ τῇ γένεσιν, καὶ τῇ φθορᾷ τὴ κίνησιν. οὐ γὰρ βούλεται ἐν
 ἐκείνοις τὴ γένεσιν, μετῶντων πινῶν, καὶ ἐδοπεποιημένων,
 εἶναι μετεβολῶν, κατὰ πᾶσι πᾶσι αὐτῶν συμβεβηκότων.
 διό φησι, τὰ κινούμενα, κινῆσθαι, ἡ κατὰ ποσόν, ἡ κατὰ
 ποῖον, ἡ κατὰ τὸν, φυλάττοντα τὸ ἐξ ἀρχῆς οὐσιώδους
 ἔσθους. ὑπὸ δὲ τῆς γένεσεως, καὶ τῆς φθορᾶς, οὐ μὲν τὸ ἐξ
 ἀρχῆς ἔσθους ἐστὶ τῶ μετεβαλλόντι. διό πᾶσι μὲν γένεσις,
 ὁδὸς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πᾶσι μὴ ὄντος, ἐς τὸ πᾶσι ὄν. τοῦ πᾶσι ἀπὸ
 τοῦ διωκόμενου ὄντος, ἐς τὸ ἐνδεχόμενον. ἡ δὲ φθορά, ὁδὸς ἐστὶ
 πάλιν ἀπὸ τοῦ ὄντος, ἐς τὸ μὴ ὄν. ἐν ταῦτα μέντοι ἐπὶ ἐστὶ

λέγομεν, ὅτι ὡς περ τῇ προλαβουσῶν φανῶν τὴν διδασκαλίαν ἐποίησατο, διὰ τὸ μεμνημονοῦναι αὐτῶν ἐν τῇ τῇ κατηγορίῳ διδασκαλίᾳ, οὕτω δὲ καὶ ἐν τῇ κινήσεως ἐρῶμεν. ἐμνημόνυνσε γὰρ τῆς κινήσεως ἐν τῷ ποδὶ τῆς οὐσίας λόγῳ, ἀποδεδωκώς τὸ τ' ἑσίσας ἴδιον, τὸ ἐν, καὶ ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ παρὰ μέρος τῇ ἐναντίων ἵνα δεκτικῶν, καὶ πρὸς τὸτο ἡ πορικῶς, ὅτι μὴ ποτε ἐκ ἐπὶ τοῦτο ἴδιον τ' ἑσίσας, οὐ γὰρ αὐτῇ μόνῃ ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ, καὶ τῇ δόξῃ, καὶ γὰρ ταῦτα, ἐν, καὶ ταυτὸν μένοντα τῷ ἀριθμῷ, παρὰ μέρος τ' ἐναντίων ἐπὶ δεκτικῶν, ἀληθείας λέγω, καὶ ψευδούς, ἐπὶ γὰρ ἐν ἀπλοῦς τῶν ἀπορίαι, ὅτι οὐ κατὰ ταυτὸν τῇ οὐσίᾳ ταῦτα τῇ ἐναντίων ἐπὶ δεκτικῶν. ἡ μὲν γὰρ οὐσία αὐτῇ κινουμένη, τῇ ἐναντίων γίνεταί δεκτικῇ, ἐκείνη δὲ ἐκ αὐτῆς κινουμένη, ἀλλ' ἐτέρων κινουμένων, δέχονται ἀληθείας, καὶ ψευδούς. διὰ τοῦτο τὸ γινώσκον ἐπὶ ἐμνήσθη τῇ κινήσεως, ἵνα γὰρ αὐτὸν ἐμνήσθη ἐκ διδασκαλίας ἡμῶν ποδὶ αὐτῆς, ὡς μὲν οὐ φάσασ' ἔπον, φυσικῶς ἀνδρὶ ὁ ποδὶ τῇ κινήσεως περιώδης ἐπὶ λόγῳ, καὶ αὐτὸς γινώσκον τὸ ἐκ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως λόγων, ὅτι ὑστέρος τέσσαρας, ἐς τὸν ποδὶ τῆς κινήσεως κατηνάλωσε λόγον. ἐν ταῦθα δὲ τοσοῦτον ποδὶ αὐτῶν διαλέμεται, ὅσον λογικῶς ἀνδρὶ πρέπει ζῆταιν, ἐς πόσα ἔδη διαρῆται ἡ κίνησις, καὶ τίνα ἐσιν αὐτῆς τὰ ἔδη, καὶ τίνα πῶς ἐπονται, ἢ οὐ. Κινήσεως δὲ ἐσιν ἔδη ἕξ. κίνησις, φθορὰ, αὔξησις, μείωσις, ἀλλοίωσις, ἢ κατὰ τοπὸν μεταβολή. διὰ τί ἐσιν ἡ κίνησις ἑξαχῶς; διότι ἡ κίνησις ἐκασίς τις ἐστὶ, καὶ ἑξάλλαξις. ἐξίσταται δὲ τῇ ἑαυτοῦ ἑσίσας, καὶ ποιεῖ γένεσιν καὶ φθοράν, ἢ τῇ ἐν αὐτῇ οὐσίᾳ κατὰ τὸ ποσόν, καὶ ποιεῖ αὔξιν καὶ μείωσιν. ἢ κατὰ τὸ ποῖον, καὶ ποιεῖ ἀλλοίωσιν. ἢ τῇ ποδὶ ἑαυτὸ, καὶ ποιεῖ τὴν κατὰ τὸ ποῖον μεταβολήν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῇ τῆς κινήσεως λόγῳ, τρία ταῦτα ζητοῦμεν. πόσα τὰ ἔδη

πρότερον πρὸ τῶν τῶν εἰδῶν, ἐπειδὴ μὴ δὲ αὐτὸν πρὸς τὴν κατὰ
τὴν τῶν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν. τοῦ μὲν ὅτι εἰδὸς πέντε, καὶ
ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθεῖ τὸ γένος. τῶν δὲ γενῶν πέντε, καὶ
ἐκ ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθεῖ τὰ εἶδη.

ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ.

Κίνησις δὲ ἐστὶν εἶδη ἐξ. γένεσις, φθορά, αὔξις, μείωσις,
καὶ ἄλλοι ὅσοι, καὶ ἡ κατὰ τὸν τρόπον μεταβολή.

Ὅτι ἡ κίνησις ἐν ταῖς κατηγορίαις ὁράται, ἔχουσα τὰς
πέντε τελεῖς, ἐν ᾗ τῇ ἐξίσταται, γένεσις καὶ φθορά, ἀλλ' ἐκ ἐξίσταται
ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά. ἔτι ἡ αὔξις καὶ ἡ μείωσις ποσόν.
ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀλλοίωσις ποσότης. ἀλλ' οὐδὲ ἡ τοπικὴ κίνησις
ποῦ λέγεται, ἀλλ' ἐδὲ πρὸς τὸ, ὅτι μὴ δὲ τοῦ εἶναι ἔχει ἡ κίνησις,
ἐν τῷ πρὸς τί πως ἔχειν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ποῦ κινή-
σεως λόγος, πρὸς πάντας ἐστὶν ἀπὸ φυσιολόγου. πάντας
ἔχοντες φυσικὰ πράγματα, ἐν κινήσει ἔχει τὸ εἶναι, καὶ ἔχοντες
ἐστὶν ἡ φύσις ὡς αὐτὸς ἐφίστατο, ἀρχὴ κινήσεως, καὶ ἡρεμίας.
διότι καὶ ἐν τῇ φυσικῇ ἀκράσει, πολλὸν ποῦ αὐτῆς
ἀποπίνει λόγον, καὶ ἀκριβέστερον. Ζητήσαντες δὲ τίς ἐστὶν
κατὰ ταῦτα ταύτης ἐμνήσθη. τινὲς μὲν ἔνθα ἡρεμίας, ὅτι
ἐπειδὴ τῇ κατηγορίᾳ αὐτὴ ποιεῖν, καὶ πάσχει κινήσεως ἡ
σάν, ἐδὲν δὲ ἔπειτα ποῦ αὐτῶν, διὰ ταύτην τὴν αὐτῶν ἐν ταῦτα
τὸ ποῦ τῇ κινήσει ποιεῖται λόγον. μὴ πως γὰρ φησὶν ἡ μὲν
κίνησις, ἐπὶ γένος. εἶδη δὲ τῇ κινήσει, ἀλλὰ τε πολλὰ καὶ τὸ
ποιεῖν, καὶ τὸ πάσχειν. τινὲς μὲν ἔνθα, ἔπειτα ποῦ τούτων διωρί-
σαντο. ἐκ ἀποδεκτέον δὲ τὸν τοῖς τὸν λόγον. οὐ γὰρ πρότερον
φησὶν ὁ φιλόσοφος ποῦ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν πλέον τι τῇ
ἐξ ἀρχῆς ἐρημνείαν εἰπεῖν. ἀλλ' ὡς τε καὶ ὡς ἐν ἀρχαῖς
ἐλέγχεται, τὸ μὲν κινεῖν, ὑπὸ τὸ ποιεῖν ἀνάγκη. καὶ τὸ μὲν
ἡρεμῆσαι, ὑπὸ τὸ πάσχειν. αὐτὴ μὲν τοι ἡ κίνησις, ἐκείνη δὲ γὰρ
ἐστὶν ἡ κίνησις ποιεῖν. ἐλέγχεται τε ὅτι αὐτὴ κινήσεως, οὐ κατὰ
γορίαν ἐστὶν, ἀλλ' ὅτι εἰς τὰς κατηγορίας. τί οὖν ἡμῶς

23 γένους ὄντα. τὸ γὰρ ζῶον διαίρεται εἰς ταῦτα, ἕως τε τὸ πῆν
 24 γόν, καὶ τὸ πεζόν, καὶ τὸ ἐνυδρον. καὶ εἰς τὰς τῶν πρότερον
 25 ἢ ὑστρον εἰς. ἀλλ' ἅμα τῇ φύσει τὰ τοιαῦτα δοκῇ ἔχειν. διὰ
 26 ρεβὴν δ' αὖ καὶ τῶν ἑκάστον εἰς ἔδω πάλιν. οἷον, τὸ πῆνόν,
 27 καὶ τὸ πεζόν, καὶ τὸ ἐνυδρον. ἔστι δ' ἐκ ἀκρίαν ἅμα τῇ φύ
 28 σε, ὅσα ἐκ τῶν αὐτῶν γένους κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν εἰσι. τοῖς
 29 δὲ γίνῃ τ' εἰδῶν αὖ πρότερά εἰσι. οὐ γὰρ αἰτις ῥέφει κατὰ
 30 τὴν τῶν ἑκάστον ἀκολουθίαν. οἷον ἐνυδρον μὲν ὄντος, ἐπὶ ζῶον.
 31 ζῶος δὲ ὄντος, ἐκ ἀνδ' ἀκρίαν ἐνυδρον εἶναι. ἅμα οὖν τῇ φύσει
 32 λέγεται, ὅσα αἰτις ῥέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολου
 33 θησιν, μὴδε μᾶς δὲ ἕτερον ἐτέρῳ αἴτιον τοῦ εἶναι εἶσι. καὶ τοῖς
 34 ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοισι. ἀπλῶς δ' ἅ
 35 μα εἰσι, ὧν ἡ γένεσις οὐ τῷ αὐτῷ χρόνῳ.

Οὗτος τρίτος τοῦ ἅμα τρόπος, ὃς ἀντίκειται πρὸς τοὺς
τῷ προτέρῳ σημανομένῳ, πρὸς καὶ τῷ ξιν προτέρῳ διαλύ-
τὰς συχναὶ ἐν ταῖς συλλαβαῖς. καὶ ἐν ταῖς λέξεσιν, αἰσυ-
λαβαί. καὶ τὰ προοίμια ἐν τοῖς λόγοις. ἐν ταῦτα δὲ ἅμα
εἰσι, τὰ τ' αὐτῶν ἐκ τῷ προτέρῳ ξιν ἔχοντα, ὅτι εἰσι τὰ ἐκ
τῆς αὐτῆς διαυρέσεως ἐλημμένα μὲν, ὥς τὸ σῶμα, καὶ τὸ
ἄσώματον. ταῦτα γὰρ ἐκ τῆς εἰσιᾶς τ' αὐτῶν ἔχει ἀπό-
σπασιν, ἐκ τε τ' ἡδικωτάτων ἡδῶν, ἀνθρώπων λέγω, καὶ ἱπ-
που, ἀνέμων, καὶ ψυχῆς. ὡσαύτως καὶ τὸ ἔμφυχον, καὶ τὸ ἄλ-
λυχον, ἅμα λέγεται. ἐκ γὰρ τῷ ἀπλῶς σώματος, τ' αὐτῶν
ἔχει ἀπόσπασιν, καὶ ἐκ τῷ ὥς. ἐπὶ τὸ πεζόν, καὶ τὸ πῆνόν, καὶ τὸ
ἐνυδρὸν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἅμα λέγονται. ἔστι δὲ αὐτῶν,
ἐπερον ἔτερον πρότερον εἶναι. ἐκ τε γὰρ τῷ αἰωπῶ τῷ μὲν,
ἴσων καὶ τ' αὐτῶν ἔχει ἀπόσπασιν, ἐκ τε τῷ ἡδικωτάτου ἡδ-
δους, ὁμοίως. ἐὰν δὲ τις εἰλήν τὸ πῆνόν ἐτύχοι, ἢ ὄρνι-
θας, καὶ ἀκρίδας, ἢ κίπιν ὄρνιθας, καὶ τὸ πῆνόν, ἅμα λέγονται,
ἀλλὰ πρότερον τὸ πῆνόν, διότι ἐκ τῆς διαυρέσεως τῷ ὥς
ἐλημμένα. ἢ δὲ ὄρνιθας, ἐκ τῆς τοῦ πῆνου διαυρέσεως. αἶψα δὲ

μὴν δὲ πῆρ, ὅτι ἐκὰς μὲν, τὸ πρότερον ἐλέγχου, τὸ μὴ
 ἀντιπρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν, ὡς τὸ εἶναι, καὶ
 τὰ δύο. οὐδὲ γὰρ ὡς πῆρ ἠκολούθει τὸ εἶναι τοῖς δυσὶν, οὐ
 τὰ καὶ τὰ δύο τῷ εἶναι. ἐνταῦθα δὲ, ἅμα φησὶ τὸ ἀντιπρέφον
 κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν, ὡς τὸ διπλάσιον καὶ τὸ
 ἡμισυ. ὡς πῆρ γὰρ διπλάσιος ὄντος, ἀκολουθεῖ τὸ εἶναι ἡμισυ
 συζῆται καὶ ἡμίσεος ὄντος, ἀκολουθεῖ τὸ εἶναι διπλάσιον ἐξ
 ἀνάγκης. τῷ δὲ πέμπτῳ ἀντίκειται, ὅτι ἐκὼν μὴ ἐλέγχετο
 πρότερον εἶναι, τὸ ἀντιπρέφον μὴ κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκο
 λούθησιν. τῷ ἑτέρῳ μέντοι τοῦ εἶναι αἴτιον ὑπάρχει τὸ λοιπὸν
 πῶν, ὡς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐλέγχετο, καὶ τοῦ υἱοῦ. ταῦτα γὰρ εἰ
 καὶ ἀντιπρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν, ὁ ποιουμένη
 ῥαυτὴν πέντος, ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ἑτερον. ἀλλ' ἐν ὁ πατὴρ αἴτιος
 τοῦ εἶναι ἐπὶ τῷ υἱῷ. διὸ καὶ πρότερος ἐλέγχετο εἶναι. ἐνταῦθα
 δὲ, ἅμα λέγεται τὰ ἀντιπρέφονται μὴ κατὰ τὴν τοῦ εἶναι
 ἀκολουθήσιν, μηδαμῶς δὲ τὸ ἑτερον τοῦ ἑτέρου εἶναι αἴτιον.
 λέγω δὴ, τὸ διπλάσιον, καὶ τὸ ἡμισυ. ταῦτα γὰρ καὶ ἀν
 τιπρέφει. οὐδὲ γὰρ πέντος, ἐξ ἀνάγκης ἡσάγεται καὶ τὸ
 ἑτερον. καὶ οὐδὲ τερον τῷ ἑτέρῳ αἴτιον τοῦ εἶναι εἶναι. εἰς δὲ
 τὸ, μηδαμῶς δ' αἴτιον θάτερον θάτερον· διὸ προσθίωμαι τὸ μὴ
 νῶς, ἐπεὶ ὁ πατὴρ, καὶ ὁ υἱός, καὶ αὐτὸ τὸ διπλάσιον, καὶ τὸ
 ἡμισυ, ἀπορίαν ποιεῖ. τὸ, τε γὰρ διπλάσιον, τοῦ ἡμίσεως
 αἴτιον, εἰ καὶ μὴ μόνως. καὶ γὰρ καὶ αἴτια τὸν εἶναι, ἔχον αἴ
 τιον, τὸ ἡμισυ. ὡς αὐτῶς καὶ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ κατὰ τὴν χέ
 σιν αἴτιον ὄν, ἔχει αἴτιον τὸν υἱόν. προσκῆσθαι δὲ οὐκ αὐτὸ
 μόνως. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως αἴτιον, τὸ μόνως αἴτιον. ἀλλὰ
 καὶ μὴ αἴτια τὸν τοῦ οὐ εἶναι αἴτιον.

- » Καὶ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοις,
 » ἅμα τῇ φύσει λέγεται. ἀντιδιηρηθῆαι ἡ λέγεται ἀλλήλοις,
 » τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν οἶον, τὸ πῆνόν τῷ πεζῷ καὶ τῷ
 » ἐνύδρῳ. ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντιδιαίρεται ἐκ τῆς αὐτοῦ

» τα λέγεται καὶ ἐπ'.

Εἰ μνημόνους καὶ τοῦ ἅμα ἐν τῷ ποῦ τῇ πρὸς πλῶ-
 γῳ. ἐνθα ἔλεγε. δοκῇ δὲ τὰ πρὸς π, ἅμα τῇ φύσει ἔναι·
 διὸ γὰρ εἰκότως τὸν ποῦ αὐτοῦ ποιῆται λόγον. ἐπεὶ δὲ
 ἀντίκειται τὸ ἅμα τῷ προτέρῳ, παρὰ δ' ἰδῶσι τριπλὴν τοῦ
 ἅμα διαφορὰν. καὶ τὸν μὲν πρῶτον τρόπον, ἀντίτιθισι τῷ
 πρώτῳ τῷ προτέρῳ τρόπῳ. τὸν δὲ δεύτερον, τῷ δεύτερῳ,
 καὶ τῷ πέμπτῳ. τὸν δὲ τρίτον, τῷ τρίτῳ. τῷ δὲ τετάρτῳ,
 εἰδὲνα ἀντίτιθισι τρόπον. καὶ ὅτι ἐφθίω ἐπὶ ὧν ἄλλοι τριῶν
 ταῦτον αὐτὸν ἔναι τῇ τοῦ προτέρου σημαυνομένων. πρῶτον
 οὖν τὸ ἅμα τρόπον φησὶν, ὃν καὶ κυριώτατον εἶναι λέγει,
 τὸν κατὰ χρόνον. ὅιον, ἢ πνυδύς, ἢ πλῆσις ἐν τῷ αὐτῷ
 χρόνῳ τὴν γένεσιν ἔχουσιν. εἰκότως δὲ τοῦτον κυριώτατον
 τὸν φησὶ. καὶ ὅτι ὡς τούτων μάλιστα ἡσυχάζει τὸ ἅμα
 φέρει, ὡς τῇ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπαρχόντων. ἀντί-
 κηται δὲ οὗτος ὡς ἐφαμεν, τῷ πρώτῳ τοῦ προτέρου ση-
 μαυνομένῳ, ὅπου καὶ αὐτὸ μάλιστα, καὶ κυριώτατα πρότε-
 ρον ἔλεγε το εἶναι. λέγω δὲ τὸ κατὰ χρόνον. ὡς σωκρά-
 τος, καὶ ἀλκιβιάδης. πρότερος ὅτι τῷ χρόνῳ ὁ σωκράτης·
 ἢ τοίνυν τῷ χρόνῳ πρότερον, μάλλον ἀν' ἑχθραὶ καὶ κυριώ-
 τατα πρότερον, ἀντίκειται δὲ τῷ προτέρῳ τὸ ἅμα, καὶ τὸ
 τῷ χρόνῳ ἅμα, κυριώτερον ἀν' ἑχθραὶ ἅμα δὲ ἐπὶ τὰ μήτε
 πρότερα, μήτε ὕστερα.

- » φύσει δὲ ἅμα, ὅσα ἀντιστρέφουσιν κατὰ τὴν τοῦ ἑ-
 » ναι ἀκολουθήσιν, μηδαμῶς δὲ αἶπον θάπρον θατέρῳ τοῦ
 » εἶναι εἶναι. ὅιον ὡς τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἡμίσιως. ἀντι-
 » στρέφουσιν ὅτι ταῦτα. διπλασίον ὅτι ὄντος, ἡμισὺν εἶναι,
 » καὶ ἡμίσιως ὄντος, διπλασίον εἶναι. εἰδέτερον δὲ, εἰδέτερον
 » τοῦ εἶναι εἶναι αἶπον.

Οὗτος ὁ δεύτερος τοῦ ἅμα τρόπος. ἀντίκειται δὲ τῷ
 δευτέρῳ, καὶ τῷ πέμπτῳ τοῦ προτέρου σημαυνομένῳ. τῷ

ἐτέρου, ἢ ἐφ' ὧν μὴδὲν μάλλον τὸ ἔτερον τῷ ἐτέρῳ ἀκολουθεῖν, ἢ τὸ λοιπὸν τῷ λοιπῷ, ἐκότες πρότερον λέγοιτ' ἀλλοίον, ὁ πατήρ, ἡοῦ ἐπὶ πατήρ. ἀλλὰ καὶ πατὴρ ἀντιστρέφει ὁ υἱός. εἰ οὖν ὁ ἔτερος δύρεθειν αἷτος τοῦ τὸν ἔτερον ἔναι, εἰκότως λέγοιτ' αὖ τῇ φύσει πρότερος. δύρεσκειται τοίνυν ὁ πατήρ αἷτος τοῦ ἔναι τὸν υἱόν. ἔκαστ' οὖτος τῇ φύσει πρότερος τοῦ υἱοῦ. ὁμοίως ἔχει καὶ ὑπὸ τῶν πράγματων, καὶ τοῦ ἀληθοῦς ποτε αὐτοῦ λόγου. καὶ τούτων ὅτι ἀντιστρέφοντων κατὰ τὴν τοῦ ἔναι ἀκολουθίαν, τὸ ἔτερον τῷ ἐτέρῳ αἷτον ἐστίν. οἷον, ἐπὶ σωκράτης φιλόσοφος. καὶ λόγος τις ἐπὶ περὶ αὐτοῦ λέγων, ὅτι φιλόσοφος ἐστίν. ὁ πρὸτερον οὖν τούτων περὶ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ἔτερον. εἰ ὅτι ἀληθὲς ὁ λόγος, ὁ λέγων, ὅτι φιλόσοφος ἐστίν, ἀνάγκη εἶναι τὸν σωκράτην φιλόσοφον. καὶ εἰ ἐπὶ σωκράτης φιλόσοφος, ἐξ ἀνάγκης ἀληθὲς ὁ λόγος, ὁ λέγων, ὅτι φιλόσοφος ἐστίν. ἀλλ' εἰ καὶ ταῦτα ἀντιστρέφει πρὸς ἀλλήλα, αἷτον μὲν τοῦ εἶναι τὸν λόγον ἀληθῆ, τὸ πρᾶγμα ἐστίν. εἰ μὴ ὅτι τὸ πρᾶγμα, οὐκ αὖ τὸ ἀληθὲς ὁ ποτε αὐτοῦ λόγος. ὥς τε κατὰ πέντε τρόπους ἔτερον ἐτέρου πρότερον λέγοιτ' αὖ. ἢ πᾶν δὲ ποτε τοῦ προτέρου, ἔκτε ποτε τοῦ ὑστέρου ἐμνημόνευσεν. ἐκ ὅτι τῆς τῆς προτέρου διδασκαλίας, σαφὲς ἦν καὶ ἡ τῆς ὑστέρου. ἀμα ὅτι ταῦτα ὑπάρχει, καὶ τῆς πρὸς τι ἐστίν. διὸ καὶ οἷος γνωθῆντος, ἐγνωσμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἔτερον. τὸ ὅτι πρότερον, ὑστέρου λέγεται πρότερον. καὶ τὸ ὑστέρον, προτέρου ὑστέρων. ὥς τε καθ' ὅσους τρόπους λέγεται τὸ πρότερον, κατὰ τοσούτους ρηθῆσεται καὶ τὸ ὑστέρον. τῷ ὅτι πρὸς τι, ὥς αὖ ἔχει τὸ ἔτερον, οὕτως ἔχει καὶ τὸ λοιπόν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α΄ ΜΑ.

- » Α'μα δὲ λέγεται, ἀπλῶς μὲν καὶ κυριώτατος, ὧν ἡ
 » γενεσις οὐ τῷ αὐτῷ χρόνῳ. οὐδέτερον ὅτι τῷ τοιούτων
 » πρὸτερόν ἐστιν, οὐδέ ὑστέρων. ἀμα δὲ κατὰ τὸν χρόνον ταῦ

ἔφεξας ἀντὶ τούτου φησὶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πένταρχα τοῦ προτέρου σημαίνοντα. διὸ καὶ τὰ διάφορα τοῦ ἅμα σημαινόμενα ἀπαριθμύμενος, καὶ ἐκάστου τοῦ τῇν προτέρου σημαυνομένων, ἕνα τῇν τοῦ ἅμα τρόπον ἀντιτάξας, τοῦτο μόνον ἔκ ἀντίθεκε, παντελῶς ἐξορίζων αὐτὸ τῇν τοῦ προτέρου σημαυνομένων.

» Δόξεαι δ' ἀντὶ παρὰ τοῦ ἑρημένους, ἔπερος εἶναι προτέρου
» τρόπος. ἢ ὅτι ἀντιπρεφόντων κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκο
» λούθῃσιν, τὸ αἴτιον ὁπῶσ' ἐν θατέρῳ τῶ εἶναι, πρότερον εἰκό
» τως τῇ φύσει λέγεται. ὅτι δὲ ἐπὶ πᾶσι τοιαῦτα, δῆλον. τὸ
» ὅτι εἶναι ἀνθρώπου ἀντιπρεφὲς κατὰ τὸ τοῦ εἶναι ἀκολουθεῖ
» σιν, πρὸς τὴν ἀληθὴν ποῦ αὐτοῦ λόγον. ἢ γὰρ εἰσιν ἀνθρώ
» πος, ἀληθὲς ὁ λόγος, ὡς λέγομεν ὅτι ἐστὶν ἀνθρώπος. καὶ ἀν
» τιπρεφὲς. ἢ ὅτι ἀληθὲς ὁ λόγος ὡς λέγομεν ὅτι ἐστὶν ἀνθρώ
» πος, εἰσιν ἀνθρώπος. ἐπὶ δὲ ὁ μὲν ἀληθὲς λόγος οὐδαμῶς
» αἴτιος τοῦ εἶναι τὸ πρᾶγμα. τὸ μέντοι πρᾶγμα φαίνεται
» πῶς αἴτιον τοῦ ἀληθὲς τὸν λόγον εἶναι. τῷ ὅτι εἶναι τὸ πρᾶγ
» μα ἢ μὴ, ἀληθὲς ὁ λόγος, ἢ ψευδὲς λέμεν. ὥστε κατὰ πᾶν
» τὸν τρόπον ἔπερον ἔπερον πρότερον λέγεται.

Πέμπτον προσέθεσι τούτων. ὅτι τέταρτος ὡς ἔρηται, ἀλλότριος τῇ τῇν τοῦ προτέρου σημαυνομένων, ἐπειδὴ πορ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας προαιρέσεως, καὶ ἔκ ἀπὸ τῆ φύσεως τῶ πραγμάτων υπήρχεν. ἐπὶ τὸ πέμπτον τῷ δουτέρῳ ἐναντιπῶν. ἐκάνε ὅτι μὴ ἀντιπρεφόντος κατὰ τὸ τοῦ εἶναι ἀκολουθεῖσιν, μὴ τε αἰτίον ὄντος τῶ ἐπερ τῷ ἐπερ. τοῦτο καὶ ἀντιπρεφὲς, καὶ αἴτιον ἐστὶ τῶ ἐπερ τὸ ἐπερον. οἷον, ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός. ταῦτα ὅτι ἀντιπρεφὲς πρὸς ἀλλήλα, κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθεῖσιν. ὁπότερον ὅτι ἀντιπῶν, τὸ ἐπερον παῖν τῶς ἀκολουθεῖ. ἐπὶ μέντοι τὸ ἐπερον αἴτιον τοῦ λοιποῦ, ὁ πατήρ φημί τοῦ υἱοῦ. ἐὰν γὰρ, φησὶ, τῇν ἀντιπρεφόντων κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθεῖσιν, αἴτιον τοῦ εἶναι ἢ ἐπερον τῶ

καθιμέτρω, πρόπερον ἐκθῆναι τὸ θεώρημα, ἦτα τὰ σοι-
 χῆα. ὥς πε ταῦτα τῇ τάξει μόνον τὸ πρόπερον ἔχουσι.
 ποῦ μὲν οὖν τῶν ἄλλων, ἵσως τις αὐτὸ συγχωρήσῃ μόνον
 τῇ τάξει τὸ πρόπερον λείκεται. ὑπὸ δὲ τῶν γραμμάτων,
 οὐκ ἐπὶ μόνῃ τῇ τάξει τὰ σοιχῆα δοκῇ τῶν συλλαβῶν, ἢ
 τῶν ὀνομάτων, ἢ τῶν λόγων ἔχειν πρῶτα. οὐδὲ γὰρ οἷόν τε
 ἀντιπρὲς ἕσθαι τὴν τάξιν, πρῶτον τὰ ὀνόματα μαθεῖν,
 ἦτα τὰς συλλαβάς, ἦτα τὰ σοιχῆα. ἀδυνάτον γὰρ τῶν
 σοιχῆων μὴ γνωθῆντων, τὰ λοιπὰ γνωθῆναι. καὶ ἀρ-
 ρουμένων μὲν τῶν σοιχῆων, τὰ λοιπὰ σωζόμενα εἶναι. ἐ-
 κθῆναι δὲ ἀρρουμενῶν, τὰ σοιχῆα μένειν ἐνδέχεται. ὥς
 πε οὐ μόνον τῇ τάξει, ἀλλὰ καὶ τῇ φύσει τὰ σοιχῆα πρῶτα
 τῶν ἐξ αὐτῶν. οὐ καλῶς ἄρα μόνῃ τῇ τάξει ὑπὸ τῆς γραμ-
 ματικῆς τὰ σοιχῆα πρῶτα εἶναι φησιν, ἢ μή που πρὸς ἐ-
 κθῆναι ἀπεβλέψας, ὅτι καὶ οἱ τῶν γραμμάτων ἀντιπρὸς ἑ-
 σθῆναι, λόγοις μὲν εἶρη, καὶ ὀνόματι δυνάται, τὴν δὲ τῶν
 σοιχῆων ἀγνοεῖν δυνάμει. ἀλλὰ δηλονότι καὶ ὑπὸ τρι-
 βῆς διαλέγονται, τὰ μὲν σημαίνοντα τῶν φωνῶν ἴσαι-
 σιν. αὐτὴν μέντοι τὴν κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ λόγου δυνά-
 μιν ἀγνοοῦσι, τὰ ἐξ αὐτῶν σύγκειται ἀγνοοῦσι.

» Ἐπὶ παρὰ τὰ ἑρημένα, τὸ βέλπον καὶ τιμώπρον, πρὸ
 » πρὸν τῇ φύσει δοκῇ. εἰσθῆναι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ αὐτὸ ἐν τιμο-
 » τήρῃ καὶ μάλλον ἀγαπώμενοις ὑπὸ αὐτῶν, προτέρους φάσ-
 » κεν παρ' αὐτοῖς εἶναι. ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἀποτριώτατος τῶν
 » τρόπων οὗτος. οἱ μὲν οὖν λέγουσιν οἱ τρόποι τοῦ προτέρου
 » ρου, σχεδὸν τοσούτοι ἔστι.

Οὗτος δὲ ἕταρος τοῦ προτέρου τρόπος, λέγω δὴ τὸ
 τιμώπρον, ὅπου ἢ σωθήσεται πρόπερον καλεῖται. ἀλλοτριον
 δὲ τοῦτο παντελῶς τῶν τοῦ προτέρου σημαυόμενῶν. διό-
 » τινι καὶ αὐτὸς τοῦτο μὲν ἀδελφῇ, πέμπτον δὲ πᾶσι τὸν
 » ἐφεξῆς

ὥς τε πρότερον τὸ ἐν τῇ δύο· πάλιν, ἀνθρώπου μὲν ὄν-
 τοις, ἐξ ἀνάγκης ἔσται ζῶν· σωησφάρεται γὰρ τὸ ζῶν τῷ
 ἀνθρώπῳ· ζῶν δὲ ὄντος, οὐ πάντως ἔσται ἀνθρώπος· οὐ
 γὰρ σωησφάρεται αὐτῷ ὁ ἀνθρώπος· πολλὰ γάρ ἐστι ζῶα,
 αὐτὰ οὐκ εἰσὶν ἀνθρώποι· οὐκ αὖ τὸ ζῶν, πρότερον τοῦ ἀν-
 θρώπου τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ τῷ χρόνῳ.

- » Τρίτον δὲ κατέπεινα τάξιν πρότερον λέμεται, καθά-
 » πορ ὑπὸ τῇ ὑψημῶν καὶ τῇ λόγων· ἐν τε γὰρ ταῖς ἀπο-
 » δεικτικαῖς ὑψημαῖς, ὑπάρχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον.
 » τῇ τάξει· τὰ γὰρ σοιχεῖα πρότερα τῇ διαγραμμάτων
 » τῇ τάξει· καὶ ὑπὸ τῆς γραμματικῆς τὰ σοιχεῖα πρότερα
 » τῇ συλλαβῶν· ἐπὶ τε τῇ λόγων ὁμοίως, τὸ γὰρ προοί-
 » μιον τῆς διηγήσεως πρότερον τῇ τάξει εἶναι.

Τρίτον σημανόμενον τοῦ προτέρου, τὸ τῇ τάξει πρότε-
 ρον, ὡς πορ ἔχει φησὶν ὑπὸ τῇ ὑψημῶν, ἐν τε γὰρ τῇ ἀπο-
 δεικτικῇ ὑψημῇ, προηγουμένῳ μὲν αἰτιολογίας, ἔπονται
 δὲ τὰ συμποράσματα, καὶ ὑπὸ τῆς μεωμετρίως, τὰ σοι-
 χεῖα φησὶ πρότερα τῇ διαγραμμάτων, σοιχεῖα δὲ κα-
 λούσιν οἱ μεωμέτραι, τὸ σημεῖον, τὴν γραμμὴν, τὴν ὑποφά-
 νησιν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα τῆς τῶν θεωρημάτων ἀποδεί-
 ξεως προλαμβάνεται εἶναι, διαγράμματα δὲ, αὐτὰ τὰ
 θεωρήματα, καὶ ὑπὸ τῶν γραμμάτων δὲ, τῶν μὲν λέξεων,
 πρότερα αἰσυλλαβαί· τῶν δὲ συλλαβῶν, τὰ σοιχεῖα· τὸ
 αὐτὸ καὶ ὑπὸ τῶν λόγων ὁμοίως· προηγουμένῳ μὲν γὰρ
 τὰ προοίμια, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ προκατάσκησις, ἔτα ἡ κα-
 τάσκησις· τούτοις δὲ ἔπονται τὰ διηγήματα, ἔτα οἱ ἀ-
 γῶντες· ταῦτα δὲ πάντες, τῇ τάξει μόνι τὸ πρότερον ἔ-
 χουσιν, οὔτε δὲ τῇ φύσει, οὔτε τῷ χρόνῳ· διωκτὸν γὰρ
 καὶ τὸν ἄτεχον ῥήτορα, πρῶτον χρῆσθαι τοῖς ἀγῶσιν,
 ἔτα τοῖς προοιμίοις, καὶ τότε τῷ διηγήματι, καὶ τὸν

ἐνθα ἔλεγε, τὸ ὑπερῆκον, τῆς ὑπερῆκας πρὸ πρην εἶναι· καὶ τὸ
αὐδῆκτον, τῆς αὐδῆσεως. διὰ τοῦτο τοίνυν ἐνταῦθα, τὰ δια-
φορὰ αὐτῶν ἀπαριθμῆται σημαίνοντες, καὶ φησὶν εἶναι
τὸν ἀριθμὸν τέσσαρα, καὶ πρῶτον μὲν, τὸ τῷ χρόνῳ πρὸ-
προν. δεύτερον δὲ, τὸ τῇ φύσει. τρίτον, τὸ τῇ τάξει. τέ-
ταρτον, τὸ τῇ ἀξίᾳ.

πρῶτον μὲν καὶ κυριώτατα κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃ
πρεσβύτερον ἔπρον ἢ πρην, καὶ παλαιότερον λέγεται. τῷ
γὰρ τὸν χρόνον πλήρω εἶναι, καὶ παλαιότερον καὶ πρεσβύ-
τερον λέγεται.

πρῶτον μὲν, καὶ κυριώτατα φησι πρὸ πρην λέγεσθαι,
τὸ τῷ χρόνῳ πρεσβύτερον, καὶ παλαιότερον ὡς λέγομεν γὰρ
σωκράτην πρὸ πρην εἶναι τῷ χρόνῳ ἀριστοτέλους. πρῶτον
δὲ, καὶ κυριώτατα τοῦτο τὸ σημαίνοντες τοῦ προτέρου φη-
σὶ, διότι καὶ ἡ σωκράτης μάλιστα πρὸ πρην εἶναι λέγειν τὸ κα-
τὰ τὸν χρόνον πρεσβύτερον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν παλαιό-
τερον, καὶ ὑπὲρ φύχων, καὶ ὑπὲρ φύχων ἔσθαι λέγεσθαι. τὸ
δὲ πρεσβύτερον, ὑπὲρ μόνων τῶν ἐμψύχων.

Δεύτερον δὲ τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκο-
λουθήσιν. ὅσον τὸ ἐν, τῶν δύο πρὸ πρην. δύο γὰρ μὲν γὰρ ὅν
τοίνυν, ἀκολουθεῖ δὲ τοῦ ἐν εἶναι. ἐνὸς δὲ ὄντος, ἔκ ἀντι-
κείων δύο εἶναι. ὥς περ ἔκ ἀντιστρέφει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἡ ἀκο-
λουθήσιν τοῦ εἶναι τὸ λοιπὸν. πρὸ πρην δὲ δοκεῖ τὸ τοιοῦ-
τον εἶναι, ἀφ' οὗ μὴ ἀντιστρέφει ἡ τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν.

Δεύτερον τοῦτο τοῦ προτέρου σημαίνοντες, τὸ μὴ ἀν-
τιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν. τουτέστιν, ἐφ' οὗ
μὴ ἀντιστρέφει ἡ τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν. ἡ γὰρ, τὸ σωφισ-
τικὸν μὲν μὴ, μὴ σωφιστικὸν δὲ. ὅσον, δύο γὰρ ὄντων, ἕξ
ἀντάγκης ἐν ἔσται. σωφιστικὸν γὰρ τὸ ἐν. ἐνὸς δὲ ὄντος.
ἔκ ἐξ ἀντάγκης ἔσονται δύο. οὐ γὰρ σωφιστικὸν τῷ ἐνί.

πλεονάζειν κατὰ τὸν λόγον, ἢ ἐλλείπειν. ἐν ποσῷ δέ, ἢ
 σύμμετρος ἐκάσῳ πράγματι ποσότης. καὶ ἐν ποιῷ, τὸ
 σύμμετρον ἐκάσῳ χρώματι. καὶ ὑπὸ τῇ ἁλῶν ὁμοίως.
 Ἀκριβολογουμένοις δέ, οὐδὲ ἐναντία τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ κα-
 κὸν φανήσεται, ἀλλὰ κατὰ σφῆσιν καὶ ἔξιν ἀντικείμεται.
 διὸ ὅτι τῇ ἐναντίων ἐκάτερον εἶδοτε ποιεῖσθαι, καὶ ὥρισι-
 μένῳ ἔχον φύσιν, ὥς πορ τὸ λευκόν, καὶ τὸ μέλαν. τὸ δέ
 κακόν, οὐκ ἔχει ὥρισμένῳ ὑπόστασιν. ἀμετρία γάρ τις
 ἐστίν. ἢ δὲ ἀμετρία, πῶς ἀν' ἑδῶς ὁρίνη ὥρισμένον; ὅθεν
 οὐδὲ ὁρισμῷ ὑποπίπτει ἡ κακία, ἀλλ' ὥς πορ ἡ σφῆσις τῇ
 ἀπουσίᾳ τῆς ἐξείως παρὰ γίνεται, αὐτὴ οὐκ ἔχουσα ὥρισι-
 μένῳ πᾶσι φύσιν, οὕτω καὶ ἡ κακία, τῇ ἀπουσίᾳ τῆς ἀρε-
 τῆς ποιεῖται, ἢ καὶ ὑπερβολῇ, ἢ κατ' ἑλλείψιν. ἐκείνης
 ὅθεν συμμετρία θεωρουμένης, ἢ τοῦ μετρίου παρατροπή,
 κακίαν ἐποίησε κατὰ τε τὸ πλεονάζον, καὶ τὸ ἐλλείπον.
 ἴσῃον δὲ ὅτι, εἰ καὶ ὑπὸ τὰ ἐναντία πλεῖν γένη ἔφη τὰ ἐναν-
 τία, κατὰ τὸ ῥηνικώτατον γένος αὐτῶν εἴρηκεν, ἀλλὰ κα-
 τὰ τὸ προσεχές, καὶ ὑπὲρ πολλόν. ἀνάγκη ὅτι πάντες τὰ
 ἐναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸ πλεῖν γένος. εἰ ὅτι καὶ ἡ ἀδικία καὶ
 ἡ δικαιοσύνη ὑπὸ τῷ κακίᾳ, καὶ τῷ ἀρετῇ τελοῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ὑφ' ἐν π κοινὸν τελοῦσι γένος, τῷ ἔξιν λέ-
 γω, καὶ τῷ διαθέσιν. αὐταὶ δὲ ὑπὸ τῷ ποιότητι, ἢ πῶς ἐστὶ
 γένος ῥηνικώτατον πάντων τ' ἐναντίων. καὶ εἰκότως ὑφ' ἐν
 τὰ ἐναντία τελεῖσι γένος. ἐπεὶ οὐδ' αὖτε ὅτι ἀνὼθέν τε, καὶ κα-
 τὰθεν ἢ φύσις τὸν πρὸς ἀλλήλα αὐτῶν ἐδ' ἡ πόλεμον, ἀ-
 νὼθέν τε, καὶ κατὰθεν αὐτὰ ἐμωδῆσαι, ἀνὼθεν μὲν, τῷ
 κοινῷ γένει, κατὰθεν δὲ, τῷ κοινῷ ὑποκειμένῳ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΤΕΡΟΥ.

Πρότερον ἔτερον ἔτερον λέγεται τετραχῶς.

Ἐμνημόνους τοῦ προτέρου ἐν τῷ ποτε τ' πρὸς τι λόγῳ.

αὐτῷ μὲν, ἀδυνάτον συζῆναι τὰς ἐναντίας.

- » Ἀνάγκη δὲ πάντας τὰς ἐναντίας, ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶ-
 » ναι. ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν. ἢ αὐτὰς γένει εἶναι. λυσι-
 » κόν μὲν γὰρ καὶ μέλας ἐν τῷ αὐτῷ γένει, χρῶμα γὰρ αὐ-
 » τῶν τὸ γένος. δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία, ἐν τοῖς ἐναντίοις
 » γένεσιν: τοῦ μὲν γὰρ, ἀρετὴ τὸ γένος: τοῦ δὲ, κακία. ἀ-
 » γάθον δὲ καὶ κακόν, οὐκ ἔστιν ἐν γένει. ἀλλ' αὐτὰ τυγχάνει
 » γένει πινόντων ὄντα.

Τέταρτον τοῦτο τῇ ἐναντίων θεωρίᾳ. ἐπὶ δὲ ὅτι τὰς
 ἐναντίας, ἢ ὑπὸ ἐν, καὶ τὸ αὐτὸ πλεῖν γένος, ὡς τὸ λευκόν, καὶ
 τὸ μέλας: ὑπὸ τὸ χρῶμα γὰρ. ἢ ὑπὸ τὰς ἐναντίας. ὅσον,
 ἀδικία καὶ δικαιοσύνη. ἢ μὲν, γὰρ ὑπὸ τῷ ἀρετῇ, ἢ δὲ,
 ὑπὸ τῷ κακίᾳ. ἐναντίον δὲ ἀρετῇ κακία. ἢ αὐτὰς γένει
 εἶναι, ὡς τὸ ἀγάθον καὶ τὸ κακόν. ταῦτα γὰρ οὐκ ὑπὸ ἄλλο
 πλεῖν γένος. μόνως δὲ γένει εἰσὶ. Τί σὺν δὲ προδεδῆναι
 ταῖς δέκα κατηγορίαις ἑπτάσ' δύο, τῷ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τοῦ
 κακοῦ, ὡς μηκέτι δέκα εἶναι τὰς κατηγορίας, ἀλλὰ δύο
 δεκά; φασ μὲν οὖν ὅτι ταῦτα γένει ἐκάλεισεν, οὐ κατὰ τὸ
 αὐτὸ σημαίνον μόνον ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις, λέγω δὲ ὡς
 καθ' αὐτὰς τούτων ὑφίστηκότων, ὡς πρὶ καὶ αἱ κατηγορίαι,
 ἀλλ' ὡς πρὶ καὶ ὁ πλάτων γένει τῇ ὄντων ἔπε τὰ πέντε ἐ-
 κείνα, φημί δὲ τὸ ὄν, τῷ ταυτότητι, τῷ ἐπρότητι, τῷ
 κίνησιν, τῷ ἰσχύειν, διὰ τὸ ἐν πᾶσι τοῖς οὖσι θεωρεῖσθαι,
 οὐχὶ δὲ τῷ αὐτῷ καθ' αὐτὰ ταῦτα ὑφίστηκέναι: οὗτοι δὲ καὶ
 ὁ ἀριστοτέλης ἐν ταῦθα γένει ἔπεν εἶναι τὸ ἀγάθον, καὶ τὸ κα-
 κόν, οὐχ ὡς αὐτὰ καθ' αὐτὰ, ἀλλ' ὡς ἐν πάσαις ταῖς κατη-
 γορίαις θεωρούμενα. ἐπὶ γὰρ τι καὶ ἐν οὐσίᾳ ἀγάθον, καὶ κα-
 κόν, καὶ ἐν ποσῷ, καὶ ἐν ποιῷ, καὶ ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις.
 ἐν οὐσίᾳ μὲν γὰρ ἀγάθον, ἢ καθ' αὐτὸ πλεόνης, τὸ ἀπρη-
 πσιμένον ἔχον τὸν λόγον τῆς φύσεως, καὶ μήτε εἶναι ἢ τὸ

να τὸν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον αὐτὸν γούνην.

- 22 Δῆλον, δὲ, ὅτι καὶ ποῦ τὸ αὐτὸ ἡ εἶδη ἢ γένε πέφυ-
 23 κε γίνεσθαι τὰ ἐναντία. νόσος μὲν γὰρ καὶ ὑγίεια ἐν σώ-
 24 ματι ζώου πέφυκε γίνεσθαι. λουκότης δὲ καὶ μελανία
 25 ἀπλῶς ἐν σώματι, δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν ψυ-
 26 χῇ ἀνθρώπου.

Τρίτον τοῦτο θεώρημα ποῦ τῶν ἐναντίων λέγει, διό-
 τι τὰ ἐναντία, ἢ ποῦ ἐστὶν, καὶ τὸ αὐτὸ γένος πέφυκε γίνε-
 σθαι, ἢ ποῦ ἐστὶν, καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος. οἷον, ἢ λουκότης, καὶ ἢ με-
 λανία, ποῦ ἐστὶν, καὶ τῷ γένει ταυτὸ καταγίνονται. λέγω
 δὲ ἐν σώματι, καὶ ἵππῳ, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἀπλῶς, ἐν τε
 ἐμψύχῳ, καὶ ἀψύχῳ σώματι, ὥστε ἐν τῷ γένει ταυτῷ
 γένος ᾧ τούτων, τὸ ἀπλῶς σώμα. ἢ μὲντοι ὑγίεια, καὶ ἢ
 νόσος, ποῦ ἐστὶν, καὶ ταυτὸν τῷ εἶδει. οἷον ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ
 ἵππῳ, καὶ ἀπλῶς παντὶ ζώῳ, ὅτι ταυτὰ τῷ εἶδει ἐστὶν τὸ
 ᾧ τούτῳ ζώῳ σώμα, εἶδος ἐστὶν τῷ ἀπλῶς σώματος. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἢ δικαιοσύνη, καὶ ἢ ἀδικία ἐν τῇ ἀνθρώπειᾳ ψυχῇ
 πέφυκε γίνεσθαι. αὐτὴ δὲ εἶδος ἐστὶν τῆς ἀπλῶς ψυχῆς, ἢ τοῦ
 τῆς ἀσώματου. Διὰ τὸ δὲ ἡρεκῶς ποῦ ταυτὸν ἢ εἶδει,
 ἢ γένει, οὐ προσέθηκεν, ἢ ἀριθμῷ; τὸ ᾧ ταυτὸν ὡς ἐλέ-
 γομεν πρότερον, ἢ γένει ἐν ταυτὸν, ἢ εἶδει, ἢ ἀριθμῷ, ὡς
 πρότερον καὶ ἢ ἐπερώτης. γένει μὲν, ὡς ἀνθρώπος καὶ ἵππος
 εἶδει δὲ, ὡς σωκράτης καὶ πλάτων. ἀριθμῷ δὲ, ὡς ἄρ-
 ξίφος, φάσχανον, μάχαιρα, καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγομεν
 οὖν ὅτι ἢ ὡς ὁμολογούμενον τοῦτο παρήκον, ὡς ἡμῶν δύ-
 ναμένων τοῦτο προσυπακούσαι, ἢ ἐπειδὴ εἰ καὶ ποῦ ταυ-
 τὸν τῷ ἀριθμῷ καταγίνονται τὰ ἐναντία, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ
 τὸ αὐτὸ μέρος, καθ' ἕτερον ᾧ μέρος λουκὸς ὢν ὁ σωκρά-
 τής, καθ' ἕτερον ἐστὶ μέλας, οἷον ἐν θριξί. καὶ καθ' ἕτε-
 ρον μὲν, θορμός, καθ' ἕτερον δὲ, ψυχρός, ἅμα ᾧ ἐν τῷ

- » ἢ, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι. ὑγιαίνοντων ὅτι ἀπάντων ὑγεία
 » μὲν ἔσται, νόσος δὲ οὐ. ὁμοίως δὲ καὶ λυκῶν ὄντων ἀπάν-
 » των, λυκότης μὲν ἔσται, μελαγχμία δὲ, οὐ.

Τοῦτ' ἐπὶ πρὸν τῇ ἐναντίων ἐστὶν θεωρημα. φησὶ ὅτι
 ὅτι εἰς τῇ ἐναντίων ὄντος, ἔκ αὐτῆς καὶ τὸ ἔπρον εἶ-
 ναι. ἐὰν ὅτι ὑποβάμεια πάντα ὑγιαίνον ἀνθρώπους, ὑ-
 γεία μὲν ἐξ ἀνάγκης ἔσται, νόσος δὲ οὐ. ὁμοίως καὶ πρὸς
 νόσου, καὶ λυκότητος, καὶ μελαγχμίας, καὶ τῇ τοιούτων. ταῦ-
 τα δὲ φησιν ὁ ἀριστοτέλης, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ πράγματα
 ἐξετάζων τὰ τῶν ἐναντίων ἀντιθέτων, οὐκ ἐπὶ δὲ ὡς
 ἐναντία. τὸ ὅτι λυκόν, ὡς μὲν πρᾶγμα, δυνάμει εἶναι
 καὶ δίχα τοῦ μέλαρος. ὡς μέντοι ἐναντίον τούτῳ, ἔκ ἐπὶ
 καθ' ἑαυτὸ δύναται θεωρεῖσθαι. διότι τὰ ἐναντία, ἢ πρὸς
 πᾶσι, καὶ ἐν ἀντιθέτοις τὸ εἶναι ἔχουσι. τὸ ὅτι ἐναντίον
 πᾶσι, ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ ἐναντίον.

- » Ἐπὶ εἰς τῷ σώματι ὑγιαίνον, τὸ σώματι νοσήν ἐναν-
 » τίον ἐστὶ, μὴ ἐνδέχεται δὲ ἅμα ἀμφοτέρω τῷ αὐτῷ ὑπάρ-
 » χειν, οὐκ αὖ ἐνδέχεται τοῦ ἔπρον τῇ ἐναντίων ὄντος, καὶ
 » τὸ λοιπὸν εἶναι. ὄντος ὅτι τοῦ σώματι ὑγιαίνον, ἔκ αὐ-
 » τῆς τὸ νοσήν, σώματι.

Εἰ δὲ γὰρ δὲ, ὅτι τοῦτο ἢ πρὸς κατασκευὴν ἔρηται
 τοῦ προτέρου, ἢ ὅτι πρὸς τῇ εἰς ἐναντίων, τὰ μὲν εἰς ἄλλο
 εἶναι ἀπλᾶ, τὰ δὲ κατὰ συμπλοκὴν τῇ ὑποκειμένων
 θεωρεῖσθαι. δείξας δὲ τῇ προτέρων ὅτι πρὸς τῇ αὐ-
 τῶν δυνάτον εἶδος τῇ ἐναντίων ὄντος, τὸ ἔπρον μὴ εἶ-
 ναι, καὶ δὲ ἰκνύσιν ὅτι καὶ πρὸς τῇ κατὰ συμπλοκὴν θεω-
 ρείων, τοῦτο δυνάτον. εἰ ὅτι ὁ νοσήν σώματι ἐναντίος
 ἐπὶ τῷ ὑγιαίνοντι σώματι, ἀδυνάτον δὲ τὰ ἐναντία οὐ
 τῷ αὐτῷ εἶναι, πᾶσα ἀνάγκη τοῦ εἶδος τῇ ἐναντίων ὄ-
 ντος, τὸ ἔπρον μὴ εἶναι. σώματι τοῦ ὑγιαίνοντος, οὐ δυνά-

- » τίς ἐκὰς τῶν οὐσῶν, ἀγαθὸν ἔστιν. ἐπὶ ὀλίγων δ' αὖ τὸ τοιοῦτον
 » τὸν ἴδιον τίς. ὡς δὲ τῇ πλείων, ἀπὸ τῶ κακῶ τὸ ἀγαθόν
 » ὁ ἀντίον ἔστιν.

Πληρώσας τὸν τῇ ἀντικείμενον λόγον, νῦν θεωρήμας
 τὰς πᾶσι ἐναντίων ἡμῖν παραδίδωσι. καὶ πρῶτον μὲν
 θεωρήμα, ὅτι τῷ μὲν ἀγαθῷ, τὸ ἀντικείμενον πάντως κα-
 κὸν ἔστι. τῷ δὲ κακῷ, οὐ πάντως τὸ ἀντικείμενον ἀγαθόν
 ἔστιν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ κακόν. ὅτιον, τῇ δικαιοσύνῃ, ἀγαθῷ ὄν-
 τι, ἀντίκειται ἡ ἀδικία, κακὸν οὐσα· καὶ τῇ σωφροσύνῃ,
 ἡ ἀκολασία, τῇ μέντοι πλεονεξία κακῷ ὄντι, οὐ πάντῃ ἡ
 δικαιοσύνη ἀντίκειται, ἀλλὰ καὶ ἡ μισοξεία, ὡς ὑπερβολῇ
 ὁρᾷται. τί οὖν, οὕτως ἀδικος ἡ φύσις, ὡς δύο εἰς ἀν-
 τιτάξει; πανταχού ὅρῳ μὲν εἰς εἰς ἀντιτεταγμένον.
 ὅτιον, πῦρ, ὕδατι. τῷ βαρεῖ, τὸ κοῦφον. τῷ ξηρῷ, τὸ ὕγρον.
 λέγομεν οὖν ὅτι, τῷ μὲν κακῷ, ἀντίκειται τὸ ἀγαθόν, ὡς
 συμμετρία, ἀσυνμετρία. τὸ μέντοι κακόν, τῷ κακῷ, ἔκ-
 ἔπ' ὡς συμμετρία ἀσυνμετρία, ἀμφοτέρω ὅρῳ ἀμετρία,
 ἀλλ' ὡς ὁρᾷται ὑπερβολῇ. τῆς μὲν ὅρῳ ἀρετῆς εἰς συμμε-
 τρία θεωρουμένης, ἐκὰς τῶν κακῶν μία θεωρεῖται. ἡ
 μὲν, καθ' ὑπερβολὴν, ἡ δὲ, κατ' ὁρᾷται θεωρουμένη. ὅτιον
 ἡ δικαιοσύνης εἰς συμμετρία θεωρουμένης, ὑπερβολὴ μὲν
 ἔστιν ἡ πλεονεξία· ὁρᾷται δὲ, ἡ μισοξεία, ἐκὰς τῶν ἀμετρίων
 οὐσῶν. ὡς ὅρῳ ἀμετρία συμμετρία ἀντίκειται. πάλιν
 τῇ σωφροσύνης, ὑπερβολὴ μὲν ἡ ἀκολασία, ὁρᾷται δὲ,
 ἡ ἡλιεία. καὶ ἀνδρείας, ἡ δειλία, καὶ ἡ θρασύτης. φρονή-
 σιως ὅ, ἡ πανουργία, καὶ ἡ ἀνοία. ἐκὰς τῶν εἰς ἑκτροπῶν,
 τῇ μὲν ἀρετῇ ἀντίκειται, ὡς κακόν, ἀγαθῷ· καὶ ὡς ἀμε-
 τρία συμμετρία. ἀλλ' ἡτοις δὲ ὅρῳ οὕτως, ἀλλ' ὡς ὁρᾷται ὑ-
 περβολῇ, ὡς πᾶσι εἰς ἀντικείμενον, καὶ οὐ δύο εἰς.

» Ἐπὶ δὲ τῇ ἀντικείμενῃ ἔκ ἀντικείμενον ἔστιν, ἀν' ἀντικείμενον

δεξιὸν εἶναι, ἢ ἀριστερόν, καὶ ὄντος, οὐκ αἶν τὸ ἕτερον ἀληθές· ἀλλ' εἰςιν ὅτε ἀμφοτέρω παύδῃ, εἰ μὴ μόνος τις εἴη· μὴ ὄντος τε πάλιν, ἀμφοτέρω παύδῃ. καὶ τὸ πατέρω, ἢ υἱὸν εἶναι, ὁμοίως καὶ μὴ ὄντος, ἀμφοτέρω παύδῃ. καὶ ὄντος, εἰςιν ὅτε ἀμφοτέρω παύδῃ· ἢ ὅρ' μῆτε πατέρω τις ἔχῃ, μὴ τε υἱὸν, τίνος αὖ πατέρω, ἢ υἱὸς κληθῇ, ἢ μὴ τις γε κατὰ μνήμην, ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ οὐδενὸς αὖ κληθῇ. ὥστε καὶ οὕτω πολὺ γε διενήνοχε τῶν ἄλλων τὰ κατὰ ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν. ἢ ὅρ' ταῦτα μὲν αἶν, καὶ ὑπὸ ὄντων, καὶ μὴ ὄντων, διαρεῖν τὸ ἀληθές, καὶ τὸ παύδῃ, τὰ δὲ λοιπὰ, ἐπὶ τε τῶν ὄντων, οὐκ αἶν, ἐπὶ τε τῶν μὴ ὄντων, οὐδέποτε διαρεῖν τὸ ἀληθές, καὶ τὸ παύδῃ, οὐκ αὖ ταυτὸν κατάφασιν, καὶ ἀπόφασιν τοῖς ἄλλοις. καὶ ἄλλως δὲ. τὸ ὅλως ὑπὸ ξαυτὰ ταῦτα ποτὲ ἀληθῆσαι, ἢ παύδῃ, οὐκ ἄλλοθεν αὐτοῖς ὑποσώβῃ, ἢ ἐκ τοῦ γινώσκειν κατάφασιν, ἐπεὶ καθ' ἑαυτὰ γε, οὐδενὸς τούτων ἐστὶ δεικτικόν. τὸ ὅρ' σωκράτης ὑμῶν, ἢ τυφλὸς εἰςιν, ἢ πατέρω, ἢ τί τῶν τοιούτων, κατάφασιν εἶναι, ὥστε διὰ τὴν κατάφασιν, καὶ τὸ ποτὲ ὅλως, διαρεῖν τὸ ἀληθές, ἢ τὸ παύδῃ, ἐλήφασιν. ἰσέον δὲ ὅτι, πάλιν ὑπὸ τούτων μέσσην ἔχουσι τάξιν τὰ κατὰ σέσησιν καὶ ἔξιν, καὶ τὰ πρὸς τι τῶν ἐναντίων, καὶ τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως. τῆς μὲν ὅρ' καταφάσεως, ὑπὸ πάντων τῶν ὄντων, καὶ μὴ ὄντων, διαρουσῆς αἶν τὸ ἀληθές, καὶ τὸ παύδῃ.

- „ Ἐναντίον δὲ εἶναι ἀγαθὸν μὲν ἐξ ἀνάγκης κακόν. τοῦ
 „ το δὲ δῆλον τῇ καθ' ἑκάστων ἐπαγωγῇ. ὅσον ὑγίεια, νόσος,
 „ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, ἀδικία. καὶ τῇ ἀνδρίᾳ, δειλία. ὁμοί
 „ ως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. κακῶ δὲ, ὅτε μὲν ἀγαθὸν εἶναι ἐ
 „ ναντίον, ὅτε δὲ κακόν. τῇ ὅρ' ἐνδείᾳ κακῶ ἐνπ, ἢ ὑπὸ
 „ βολῇ ἐναντίον, κακόν ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μισότης ἐν ἀν

τά συμπλοκῆς τοῦ ὑποκειμένου λεγόμενα, διαφεῖ τὸ ἀλη-
 θές καὶ τὸ ψεύδος. τὸ ὅτι ὕμνηται σωκράτης, ἢ νοσεῖ, τὸ
 μὲν ἀληθές, τὸ δὲ ψεύδος ἐστίν. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ὅτι ἐν-
 χην, ἢ τυφλὸν εἶναι. ἢ πατέρα, ἢ ὄν, καὶ ταῦτα ἀλη-
 θέα, ἢ ψεύδους ἐστὶ δεικτικά. πρὸς τοῦτο τοῖσι φησὶν
 ὅτι. εἰ καὶ κατὰ συμπλοκὴν δοκεῖ διαφεῖν ταῦτα, τ' ἀλη-
 θεῖαν ἀπὸ τοῦ ψεύδους, ἀλλὰ καὶ οὕτω πολὺ διενηρόχασαι
 καταφάσεως, καὶ ἀποφάσεως. ἢ μὲν ὅτι κατὰ φασιν καὶ
 ἀποφασιν, αἱ δὲ ὑπὸ ποιητῶν τῶν ὄντων, καὶ μὴ ὄντων, διαφεῖ
 τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεύδος. τὸ ὅτι τυφλὸν εἶναι σωκράτην,
 ἢ μὴ εἶναι τυφλόν. ἢ λυκὸν εἶναι, ἢ μὴ εἶναι λυκόν. ἢ πα-
 τέρα εἶναι, ἢ μὴ εἶναι πατέρα, ὄντες τε αὐτοῦ, ἐξ ἀνάγκης
 αἱ τὸ μὲν ἀληθές, τὸ δὲ ψεύδος. μὴ ὄντες τε, αἱ τὸ ἕτε-
 ρον ἀληθές. ὁ ὅτι μὴ δὲ ὅλως ὄν, οὔτε πατέρ' ἐστίν, οὔτε τυ-
 φλός ἐστιν, οὔτε λυκός. καὶ τὴν ψυχὴν ὁ λέγων. λυκὴν εἶ-
 ναι, ἢ μὴ εἶναι λυκὴν. καὶ ὅτι ἐχην, ἢ μὴ ἐχην ὅτιν. καὶ
 δεξιὰν εἶναι, ἢ μὴ εἶναι δεξιὰν. τὸ μὲν ἀληθὸς ἐστίν. τὸ δὲ,
 ψεύσεται. τὰ μὲν τοι μετὰ τὰς οὐχ οὕτως ἐχεν. ἀλλ' ὄν-
 τος μὲν σωκράτους, ἀνάγκη τὸ μὲν ἀληθές, τὸ δὲ ψεύ-
 δος εἶναι. ἢ ὅτι ὕμνηται αὐτὸν, ἢ νοσεῖ ἀνάγκη. μὴ ὄν-
 τος δὲ, ἀμφοτέρω ψεύδῃ. ὁ ὅτι μὴ δὲ ὅλως ὄν, πῶς αὖ ὅτι
 ὕμνηται δυνάται, ἢ νοσεῖ; ὑπὸ δὲ τῆς σερήσεως καὶ τῆς ἐξεί-
 ρως, καὶ ὄντος, καὶ αἰεὶ ἀληθές ἕτερον τ' εἶναι τῶν, ἀλλ' ἐστίν ὅτε
 ἀμφοτέρω ψεύδῃ. μὴ ὄντος τε, αἰεὶ ἀμφοτέρω ψεύδῃ. τὸ
 ὅτι γινώσκον εἶναι σωκράτην, ἢ ὁ δὲ ὄντας ἐχην, ὄντος τε, οὐκ
 αἱ τὸ ἕτερον ἀληθές, ἀλλ' ἐστίν ὅτε ἀμφοτέρω ψεύδῃ. ὁ ὅτι
 μὴ ὅτι ὄν ὅλως τοπαράπαν, πῶς αὖ ἢ γινώσκον, ἢ ὁ δὲ ὄντας ἐ-
 χοι; καὶ ὑπὸ τοῦ σκυλακίσ ομοίως, ἀμφοτέρω, καὶ ἢ ἐξίς καὶ
 ἐξέρχεται, καὶ ὄντος, καὶ μὴ ὄντος, ψεύδῃ, τὸ, τε ὅτι ἐχην,
 καὶ τυφλὸν εἶναι. καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς σι ἐμοίως. τό, τε ὅτι

τία, καὶ τὰ κατὰ σέρησιν καὶ ἔξιν, ἀνδρὺς συμπλοκῆς λέγει
ται. ταῦτα ἀρχὸν οὐδὲν ἀληθές, οὐδὲ ψευδὸς δηλοῖ. ὥς τε
οὐκ ἔστι τὰ αὐτὰ τοῖς κατὰ κατὰ φασιν, καὶ ἀπόφασιν
λεγομένοις.

» Οὐ μὲν, ἀλλ' ἡ μάστις αὐτὸν δόξεε τὸ τοιοῦτον συμβαίνειν,
» ὑπὸ τῇ κατὰ συμπλοκῇ ἐναντίων λεγομένων. τὸ γὰρ ὅτι
» γινώσκῃ σωκράτην, τῷ νοσῇ σωκράτην, ἐναντίον ἐστὶ. ἀλλ' ὅτι
» δὲ ὑπὸ τούτων ἀνὰ γὰρ αὐτὸν ἀνὰ θάτερον μὲν ἀληθές, θάτερον
» δὲ ψευδές ἔστι. ὅντος μὲν γὰρ σωκράτους, τὸ μὲν ἔστι αὐτὸ
» ληθές, τὸ δὲ ψευδές. μὴ ὄντος δὲ, ἀμφοτέρω ψευδὴ. οὐτε
» γὰρ τὸ νοσῇ σωκράτην, οὐτε τὸ γινώσκῃ σωκράτην ἀληθές ἐστίν, αὐτὸ
» τοῦ μὴ ὄντος ὅλως τοῦ σωκράτους. ὑπὸ δὲ τῆς σερήσεως καὶ
» τῆς ἑξέως μὴ ὄντος γε ὅλως, οὐδέτερον ἀληθές ὄντος δὲ,
» οὐκ ἀνὰ θάτερον μὲν ἀληθές, θάτερον δὲ ψευδές. τὸ γὰρ ὅτι
» ἔχῃ σωκράτην, τῷ τυφλὸν εἶναι σωκράτην, ἀντίκειται,
» ὥς σέρησις καὶ ἔξις. καὶ ὄντος γε, οὐκ ἀνὰ γὰρ αὐτὸν θάτερον
» ἀληθές ἔστι καὶ ψευδές. οὐτε γὰρ μὴ ὅτι πεφουκῶ ἔχῃ, ἀμ
» φότερα ψευδὴ. μὴ ὄντος τὸ ὅλως τοῦ σωκράτους, καὶ οὐ
» ται ψευδὴ ἀμφοτέρω, καὶ τὸ ὅτι αὐτὸν ἔχῃ, καὶ τὸ τυφλὸν
» εἶναι. ὑπὸ δὲ γε τῆς καταφάσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως, ἀν
» ἐστὶν τε ἢ, ἐστὶν τε μὴ ἢ, τὸ μὲν ἕτερον ἔστι ψευδές, τὸ δὲ ἕ
» τερον ἀληθές. τὸ γὰρ νοσῇ σωκράτην, καὶ τὸ μὴ νοσῇ,
» ὄντος τε αὐτοῦ, φανερὸν ὅτι τὸ ἕτερον αὐτῇ ἀληθές, τὸ δὲ
» ἕτερον, ψευδές ἐστίν. καὶ μὴ ὄντος, ὁμοίως. τὸ μὲν γὰρ
» νοσῇ μὴ ὄντος, ψευδές, τὸ δὲ μὴ νοσῇ, ἀληθές. ὥς τε
» ὑπὸ μόνων τούτων εἶναι ἀνὰ ἰδίον, τὸ ἀνὰ θάτερον αὐτῇ ἀλη
» θές ἢ ψευδές ἔστιν, ὅσα ὡς καταφασίς καὶ ἀπόφασίς αὐ
» τήκεται.

Οὐ αὖ τις ὑπόρρησεν αὐτῷ, τοῦτο προσλαβὼν αὐτὸς
καὶ ἀπορεῖ, καὶ μὴ λύνεται, φησὶ γὰρ ὅτι τὰ ἐναντία τὰ μὴ

ἄλλων τριῶν οὐδέν, οὔτε ἀλήθειαν, οὔτε ψεύδος σημαίνει.
 ἔαν γὰρ μυριάκις εἰπῶ, πατήρ, ἢ λυκὸν, ἢ μέλας, ἢ ὄψιν,
 ἢ τυφλότητι, οὐδὲμίαν οὔτε ἀλήθειαν, οὔτε ψεύδος
 εἰσημαίνα. τὰ γὰρ ὀνόματα αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἀνδρῶν
 μάτων λεγόμενα, οὐδὲμίαν οὔτε ἀλήθειαν, οὔτε ψεύδος
 σημαίνουσι. συμπλεκόμενα δὲ ῥήμασι, τότε ἢ ἀληθείας
 ἢ ψεύδους εἰσὶν συμμετρικά. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ῥήματα καθ'
 αὐτὰ λεγόμενα, οὔτε ἀλήθειαν, οὔτε ψεύδος σημαίνει. μέν
 τὰ ἀντωνυμιῶν δὲ λεγόμενα, ἢ ἀληθείας, ἢ ψεύδους εἰσὶ
 δηλωτικά. οἷον, ποδὶ πατὴρ ἐγώ. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ποδὶ πατὴρ,
 δυνάμει τὴν ἀντωνυμίαν ἐν αὐτῷ ποδεῖχει. καὶ γὰρ προ-
 σῶπον ἐπὶ δηλωτικόν. ἀμέλει, τὰ ἀπαρέμφατα μὴ ση-
 μαίνοντα πρόσωπα, οὐ σημαίνουσιν ἀλήθειαν, ἢ ψεύδος.
 οἷον, ποδὶ πατὴρ, ἢ τρέχων. φιλὸν γάρ ἐστιν αὐτὸ καθ' αὐ-
 τὸ τὸ ῥῆμα, ἔδδ' δυνάμει ποδεῖχον τὴν ἀντωνυμίαν, ὥς πο-
 τὸ ποδὶ πατὴρ. ἢ τοίνυν τὰ μὲν κατὰ ἀπόφασιν, κατὰ
 φασιν, ἀληθείας, ἢ ψεύδους εἰσὶ δηλωτικά, τῶν δὲ ἄλλων
 τριῶν οὐδὲ ἐν ἀλήθειαν, ἢ ψεύδος σημαίνει, οὐδὲν ἄρα τῶ-
 των, ἢ κατὰ ἀπόφασιν, καὶ κατὰ φασιν ἀντίθεσις, ἢ αὐ-
 τὴ ἐστίν. οὔτε γὰρ ὡς ἑναντίων, ἀναγκαῖον αἰετὲρ
 μὲν ἀληθὲς εἶναι, θάτερον δὲ ψεύδης, οὔτε ὡς τῶν πρὸς π,
 οὔτε ὡς τῆς ἐξέως, καὶ σερήσεως. τὸ αἰετὲρ προσέθηκε, διότι
 τοῖς ὑποκειμένοις ταῦτά ποτε συμπλεκόμενα, ἀληθείας,
 ἢ ψεύδους δεκτικὰ γίνονται. οἷον, ὑγιαίνει σωκράτης, οὐχ
 ὑγιαίνει σωκράτης.

Ὅλως δὲ, τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγόμενων
 οὐδέν, οὔτε ἀληθὲς ἐστίν, οὔτε ψεύδης. πάντες δὲ τὰ εἰρη-
 μένα ἀνδρῶν συμπλοκῆς λέγεται.

Τὰ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγόμενα, οὐδὲν ἔτε
 ἀληθὲς, οὔτε ψεύδος δηλοῖ. τὰ γὰρ πρὸς π, καὶ τὰ ἐναντίον.

πινὰ θεῖαν ἑλλαμψιν.

- » Ὅσα δὲ ὡς κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν ἀντίκειται, φα
 » νερόν οἱ κατ' οὐδένα τῶν εἰρημονίων τρόπων ἀντίκειται.
 » ὡς μόνων ὅς τούτων ἀναγκαῖον αἰ τὸ μὲν ἀληθές, τὸ δὲ
 » ψευδὲς αὐτῶν ἔστιν. οὐτε ὅς τῶν ἐναντίων ἀναγκαῖον
 » αἰ θάπερον ἀληθές ἔστιν. θάπερον δὲ ψευδές. οὐτε ὡς τῶν
 » πρὸς τι οὐτε ὡς τῆς ἐξέως καὶ σιρήσεως. οἷον ἡ ὑγεία καὶ ἡ
 » νόσος ἐναντία. καὶ οὐδέ περὶ τούτων, οὐτε ἀληθές, οὐ
 » τε ψευδές ἐστιν. ὡς αὐταῖς δὲ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ὕμι
 » συ, ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται. καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτῶν οὐδέ περὶ
 » οὐτε ἀληθές, οὐτε ψευδές. οὐδέ γε τὰ κατὰ σιρήσιν καὶ ἑ
 » ξιν λεγόμενα, οἷον ἡ ὄψις καὶ ἡ τυφλότης.

Διακρίνει τὰ πρὸς τι τῶν κατὰ σιρήσιν καὶ ἑξιν, καὶ τῶν
 ἐναντίων. καὶ ταῦτα, τῶν κατὰ σιρήσιν καὶ ἑξιν. γίνονται
 οὗτοι συζυγίαι τρεῖς. ληπονται τοίνυν ἄλλαι τρεῖς συζυγίαι
 κατὰ τὴν παραδεδομένην ἐν τῇ εἰσαγωγῇ μέθοδον. ἡ
 δὲ μέθοδος, ὡς τοιαύτη. Δεῖ πολλὰ πλασιάζειν τὸ προ
 τεθέν πληθος ὡς τὸν μονάδι ἐλάττωνα ἀριθμόν, καὶ τοῦ σωμα
 χείντος ἀριθμοῦ λαβεῖν τὸ ἥμισυ, καὶ τοσαύτας ἀποφαί
 νεσθαι τὰς συζυγίας, οἷον ἐστὶ τὰς προτεθέντας ἡμῖν πέντε
 τα, πέντε. ταῦτα πολλὰ πλασιάζομεν ὡς τὸν μονάδι ἐ
 λάττωνα, τουτέστι, τὸν τρία. καὶ γίνονται τετράκις τὰ τρία,
 δώδεκα. τούτων τὸ ἥμισυ, ἕξ. τοσαῦτα οὗτοι εἰσιν αἱ συ
 ζυγίαι. τῶν τριῶν τοίνυν ἡμῖν παραδεδομένων ὡς ἔρη
 νται, ληπονται αἱ λοιπαὶ τρεῖς, αἵ νῦν κοινῶς λόγῳ παραδί
 δωσι. τὰ ὅσα κατὰ φασιν, καὶ ἀπόφασιν τῶν λοι
 πῶν τριῶν, κοινῶς νῦν λόγῳ διακρίνει. Ἐπὶ μόνων ὅς
 τούτων ἀναγκαῖον αἰ, τὸ μὲν, ἀληθές αὐτῶν, τὸ δὲ, ψευ
 δὲς ἔστιν. ἐὰν ἔπω. σὼκράτης κάθηται, σὼκράτης οὐ κα
 θηται. τὸ μὲν ἀληθές αὐτῶν. τὸ δὲ ψευδές ἐστὶ. τῶν δὲ

χι καὶ ἡ τυφλώσις εἰς τὴν ὄψιν. τὰ ἄρα ἐναντία, οὐκ εἰσι
 τὰ αὐτὰ τοῖς κατὰ σέσητον, καὶ ἔξιν. καλῶς δὲ ἤπασεν, ὅτι
 παρέρχοντες τοῦ δεκτικοῦ, διὰ ᾧ τοῦτο, καὶ ἡ τῶν ἐναντί-
 ων εἰς ἀλλήλα μεταβολὴ γίνεται, ἐπεὶ καθ' ἑαυτὰς αὐτοὶ ποί-
 οῦσι, ἀμετάβλητοί εἰσιν. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ γινόμεσθαι, τὴν
 μεταβολὴν ὑπομείναι. καλῶς δὲ εἶπε, καὶ τὸ δυνάτον.
 ὅτι ᾧ αὐτὸ ἐναντία, τὴν εἰς ἀλλήλα μεταβολὴν ποιοῦν.
 ὅσα ᾧ ἀφορισμένως φύσιν ὑποκειμένῳ ὑπάρχουσι,
 ταῦτα οὐδέποτε εἰς τὰ ἐναντία μεταβάλλει. οὔτε ᾧ ἡ
 ἐν πυρὶ θερμότης μεταβάλλει ἀλλ' ἐς ψυχρότητα, οὔτε ἡ ἐν
 χιόνι ψυχρότης, ἡ λευκότης, εἰς θερμότητα, ἡ μελαίναν με-
 ταβάλλει. Καὶ ἐκ πονδίου τε φαῦλον, καὶ ἐκ φαύλου
 πονδίου δυνάτον γενέσθαι. ἐπὶ μὲν ἐκ πονδίου φαῦλον δυ-
 νάτον γενέσθαι, ὅτι ἐκ φαύλου πονδίου, κα-
 τασκευάζεται πονδίου δὲ ἐν ταῖς λέξεσι, οὐ τὴν πύλινον, καὶ ἐν
 ἐπιστήμῃ τὸ καλὸν ἔχοντα. οὗτος ᾧ ἀμετάβλητον ἔχει τὴν
 ἔξιν, ὅτι δὴ μὴ μόνον ὅτι καλὸν ἡ ἀρετὴ ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ διό-
 τι καλόν. οὐ τοῦτον τοίνυν λέγει μεταβάλλειν, ἀλλὰ τὸν ὁρι-
 σθόφρακτον. οὗτος ᾧ μεταβάλλει ἀλλ' οὐ τὸ φαυλόπρον,
 παραλογισμός, καὶ ἀπατόμος ἐπὶ μοχθηρῶν ἀν-
 δρῶν, τὸ διότι καλὸν ἡ ἀρετὴ μὴ ὑπάρχει. Καὶ τοῦτο
 αὐτὸ γινόμενον, τελείως ἐς τὴν ἐναντίαν ἔξιν ἀποκαθίστη-
 σιν, ἐὰν πορμὴ χρόνος ἐξήρηται. ἥκως ᾧ ἡ νόσος μετα-
 ξὺν διακοπῇ τὴν σωτέαν, ἡ πράγματων φροντίσιν, ἡ
 διατριβὴ φαυλοτέρων ἀνδρῶν. καὶ ἄλλως δὲ, εἴ τις οὐ
 ἐχάτως γῆρας ἀρξεται φιλοσοφῆν, ἢ μεταξὺ θανάτου
 διακοπῇ, πρὶν ἢ εἰς τὴν τελείαν τῆς ἀρετῆς ἔξιν μετα-
 βάλλει. Οὔτε ᾧ τυφλὸς γινόμενός τις, πάλιν ἀνέ-
 βλεψε, κατὰ ἰατρικὸν γε λέγον διανοοῦσι, καὶ φυσικόν,
 οὐδέ τις ποτε τυφλὸς ὢν, ἀνέβλεψεν, ἢ μὴ ἄρα κατὰ

δὲ πρὸν τρόπον τῇ ἐμμέσων ἐναντίων, ἢ τῇ κατὰ σέρη
σιν, καὶ ἔξιν ἀντίθεσις ἡ αὐτὴ ἐστίν.

- » Ε π ὡ ἡ μὲν τῇ ἐναντίων, ὑπάρχοντος τοῦ δεκτικοῦ,
» διωκτὸν ἕως ἀλλήλα μεταβολῶν γίνεσθαι, ἢ μὴ τι γινέσθαι
» τὸ εὖ ὑπάρχει. ὅσον τῷ πυρὶ, τὸ θερμῶς εἶναι, καὶ τῇ χιόνι,
» τὸ λυκῇ. καὶ ὅσον καὶ τὸ ὑγρῶν, διωκτὸν νοσήσαι. καὶ
» τὸ λυκὸν μέλαν γίνεσθαι. καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν. καὶ ἐκ
» πρὸς δαίου φαῦλον, καὶ ἐκ φαύλου πρὸς δαίου, διωκτὸν γε
» νέσθαι. ὁ ὅσον φαῦλος ἕως βελτίους διχρεῖβας ἀπαχόμεν
» νος καὶ λόγους, καὶ μικρὸν καὶ πρὸς δαίου εἰς τὸ βελτίων εἶ
» ναι. ἐὰν ὅσον ἀπαχὲ καὶ μικρὸν ἐπὶ δασιν λάβῃ, φανερόν, ὅτι
» ἢ τελείως καὶ μεταβάλλοι, ἢ πάνυ πολλῶν καὶ ἐπὶ δασιν λά
» βοι. ἀεὶ ὅσον δυνήσῃ τὸ πρὸς πρὸς ἀρετὴν γίνεσθαι, καὶ ἡντινα
» ρῶν ἐπὶ δασιν εὐληφῶς ἐξ ἀρχῆς ἢ. ὥστε εἰκὸς καὶ πλείων ἐ
» πὶ δασιν αὐτὸν λαμβάνει. καὶ τὸ τοῦ αἰ γινόμενον, τελείως
» ἕως τῇ ἐναντίων ἔξιν ἀποκαθήσκειν, καὶ πορὶ μὴ χρόνῳ ἐξείρ
» γηται. ὡς δὲ καὶ τῆς σερήσεως. καὶ τῆς ἐξέως, ἀδιωκτὸν
» ἕως ἀλλήλα μεταβολῶν γινέσθαι. ἀπὸ μὲν ὅσον τῆς ἐξέως
» ὡς τὴν σερήσιν γίνεσθαι μεταβολῇ. ἀπὸ δὲ τῆς σερήσεως ἐ
» πὶ τὴν ἔξιν, ἀδιωκτὸν. οὔτε ὅσον τυφλὸς γινόμενος τις, πᾶ
» λιν ἀνέβλεψεν. οὔτε φαλακρὸς ὢν, πάλιν κομήτης ἐγχε
» το. οὔτε νῶδες ὢν, πάλιν ὀδόντας ἐφῆσεν.

Διελὼν τὰ ἐναντία, καὶ δέξασθαι κατὰ μέρος ὡς οὐδε
νὴ τῇ ἐναντίων εἶδει, ἢ αὐτὴ ἐστίν ἢ τῇ κατὰ σέρησιν καὶ ἔ
ξιν ἀντίθεσις, νῶν καθολικῶ λόγῳ, ταῦτα ἀλλήλων δια
κρίνει, λέγων οὕτω. τὰ ἐναντία μεταβάλλει εἰς ἀλλή
λα. τὸ ὅσον θερμὸν, εἰς ψυχρὸν μεταβάλλει. καὶ τὸ ψυχρὸν,
εἰς θερμὸν. καὶ τὸ μέλαν, εἰς λευκόν. καὶ τὸ λευκόν, εἰς μέ
λαν. τὰ δὲ κατὰ σέρησιν, καὶ ἔξιν, εἰς ἀλλήλα οὐ μετα
βάλλει. ἢ ὅσον καὶ ἡ ὅψις εἰς τύφλωσιν μεταβάλλει, ἀλλ' οὐ

σιν καὶ ἔξιν· καὶ πρότερον γε τῇ πεφυκότων κατὰ ἀμφό-
 τερα τὰ σῶμα τίς ἀπῆναι τοῦ ὑποκειμένου· ὡς μὲν γὰρ
 τῇ καθ' ἑξιν καὶ σέρησιν ἀντικείμενον, ὅταν ἢ τὸ ὑποκεί-
 μενον τούτων δεκτικόν, ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ τὸ ἔπερον πάρε-
 σιν· ὁ γὰρ σώκράτης ὅταν ἢ δὴ πεφυκὼς, ἀνάγκη τυφλός,
 ἢ ὅτιν ἔχον ῥηθίσεται· ὡς δὲ τῇ σῶμα τῶν, ἔχ οὐτως, ἐκ
 ἐξ ἀνάγκης δὲ ἢ λουκός ἐπιν, ἢ μέλας· διωατόν γὰρ αὐ-
 τὸν μηδέτερον τούτων εἶναι, καὶ πεφυκότα γε δέχεσθαι τὴν
 σῶμα τῶν ἐκάτερον·

Καὶ τούτων οὐκ ἀφωρισμένως βάπτει· ἀλλ' ὅπου περον
 ἔτυχεν, οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ἢ τυφλὸν ἢ ὅτιν ἔχον εἶναι ὥρι-
 σμένως, ἀλλ' ὅπου περον ἔτυχεν, ὡς δὲ γε τῇ σῶμα τῶν
 ὧν ἐπὶ πᾶσι μέσον, οὐδέποτε ἀναγκαῖον ὡς παντὶ βάπτει
 ρον ὑπάρχεν, ἀλλὰ πσί· καὶ πῦτοις ἀφωρισμένως τὸ σῶμα,
 καὶ οὐκ ὅπου περον ἔτυχεν· ὥς τε δῆλον ὅτι κατ' οὐδέτερον
 τῇ τρόπων, ὡς τὰ σῶμα τῶν, ἀντίκειται τὰ κατὰ σέρησιν
 καὶ ἔξιν ἀντικείμενα·

Διὰ τούτων πάλιν διακρίνει τὰ κατὰ σέρησιν, καὶ ἔξιν
 τῇ ἐμμέσων σῶμα τῶν, ἐφ' ὧν πέφυκεν ὥρισμένως τὸ ἔ-
 περον σῶμα τῶν, παρῆναι τῷ δεκτικῷ· ὡς μὲν γὰρ τῆς σε-
 ρήσεως φησι, καὶ πῆς ἐξέως, οὐκ ἀφωρισμένως τὸ ἔπερον
 πάρεσι τῷ ὑποκειμένῳ, ὅπου τιν πέφυκε δέχεσθαι, ἀλλ' ὅπου
 περον ἔτυχεν· ὁ γὰρ ἀφωρισμένως ὁ σώκράτης ἢ τυφλός
 ἐπιν, ἢ ὅτιν ἔχει, ἀλλ' ὡς ἀν' ἔτυχεν· ὡς δὲ τῇ ἐμμέσων
 σῶμα τῶν ἐφ' ὧν τὸ ἔπερον πέφυκε παρῆναι τῷ ὑποκειμέ-
 νῳ, ἀνάγκη ἀφωρισμένως τὸ σῶμα παρῆναι, καὶ οὐδέποτε τὸ
 ἐναντίον· τῷ γὰρ πυρὶ ἀφωρισμένως ἢ θερμότης πάρεσι,
 καὶ τῇ χιόνι ἢ λουκότης, καὶ ἢ ψύξις, τὸ δὲ σῶμα τῶν, οὐδέ-
 ποτε· καὶ τοῦτο διὰ τὴν τοῦ ὑποκειμένου φύσιν, ἐπεὶ καθ' αὐ-
 τὴν ἢ θερμότης, καὶ ἢ ψυχρότης, ἐμμεσά ἐπιν· ὥς τε κατ' οὐκ

παύσει τῷ δεκτικῷ, διὰ τὸ κατὰ φύσιν αὐτῷ ὑπάρχειν. ὅτι
 οὐ, τῷ πυρὶ, τὸ θερμόν. τῇ χιόνι, τὸ λευκόν. οὐδέποτε ὃ ἐκά-
 πτερον τῇ ἐναντίων ἐνδέχεται ἀπ᾿ αἰναι τοῦ δεκτικῷ. ἀδύ-
 νατον ὅρ' τὸ πῦρ μὴ θερμόν εἶναι. ἢ τὴν χιόνα μὴ λευκὰν.
 ἢ μὴ βαρεῖαν τὴν γῆν. ἢ τὸ πῦρ μὴ κοῦφον.

» Ε'πί δὲ τῆς σέρησεως καὶ τῆς ἐξέως, οὐδέποτερον τῇ ἐ-
 » ρημένων ἀλυσίς.

Α'ναμνήσασθ' ἡμᾶς τ' διαφέρων τρεῶν τῆς τῇ ἐναν-
 τίων ἀντιθέσεως, νῦν δ' ἠκνυσιν ὅτι κατ' οὐδένα τῇ εἰρη-
 μένων τρόπων δυνάται ἢ αὐτὴ εἶναι τῇ ἐναντίων ἀντιθε-
 σις τῇ κατὰ σέρησιν καὶ ἐξίν. καὶ πρότερόν γε αὐτὴν δια-
 κρίνει τῇ ἀμέσων ἐναντίων. φησὶ ὅρ' οὕτως,

» Οὐ ὅρ' ἀν' ἄλλο περὶ αὐτῇ ἀναγκῶν τῷ δεκτικῷ ὑπάρ-
 » χεν. τὸ ὅρ' μὴ πῶ πεφυκὸς ὅστιν ἔχεν, οὔτε τυφλόν, οὔ-
 » τε ὅστιν ἔχον λέγεται. ὥς τε οὐκ ἀν' εἶη ταῦτα τῇ τοιού-
 » των ἐναντίων, ὧν οὐδὲν ἐστὶν ἀν' ἄλλο.

Ε'πί ὅρ' τῇ ἀμέσων ἐναντίων, ἐξ ἀνάγκης τὸ ἕτερον
 ὑπάρχει τῷ ὑποκειμένῳ. ὡς δὲ τῇ κατὰ σέρησιν καὶ ἐξίν,
 οὐκ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἕτερόν ἐστι τῷ ὑποκειμένῳ, ἀλλ' ἐνδέχε-
 ται ἐκάτερον ἀπ᾿ αἰναι. τὸ ὅρ' σκυλάκιον, οὔτε τυφλόν ἐστιν
 οὔτε ὅστιν ἔχει. καὶ τὸ ἀρτίπτερον παιδίον, οὔτε νωδόν
 ἐστιν, οὔτε ὁ δόγας ἔχει. ὁ δὲ ἀριθμὸς πάντως, ἢ ἀρτίος ἐ-
 στιν, ἢ περιττός. καὶ τὸ ζῶον ἐξ ἀνάγκης, ἢ νοσῆ, ἢ ὑγιαίνει.
 ὥς τε οὐκ ἐστὶν ἢ τῇ ἀμέσων ἐναντίων ἀντιθέσις ἢ αὐτὴ τῇ
 κατὰ σέρησιν, καὶ ἐξίν.

» Α'λλ' οὐδέ ὧν τι ἀν' ἄλλο μέσον ἐστὶν. ἀναγκῶν γὰρ πο-
 » τε παντὶ τῷ δεκτικῷ ἄλλο περὶ αὐτῇ ὑπάρχειν. ὅταν ὅρ'
 » ἦδη πεφυκὸς ἢ ὅστιν ἔχεν, τότε ἢ τυφλόν, ἢ ὅστιν ἔχον
 » ῥηθῆσεται.

Νῦν διακρίνει τῇ ἐμέσων ἐναντίων, τὰ κατὰ σέρη-
 σιν καὶ

κατὰ ἀπόφασιν, καὶ κατὰ φασιν ἀντικείμενα τῇ ῥαίᾳ
 πᾶν, διὰ τοῦτο νῦν ὑποτίθεται διακρίναι τὰ πρὸς τι, τῆς
 κατὰ φάσεως, καὶ ἀποφάσεως, ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ λέγῃν ἀ-
 ναγκάζηται. πάλιν δὲ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπαρίθμησιν
 τῇ ἡδὼν τῆς ἐναντίων. βούλεται ὅτι ἀντικείμενα πάν-
 των τῇ ἐναντίων, τὰ καθ' ἑξῆς καὶ εἰρησιν.

» Τῶν μὲν ὅτι ἐναντίων, ὧν οὐδὲν ἔστιν ἀνὰ μέσον, ἀνα-
 » γκαῖον ἢ ἐν οἷς πέφυκε γίνεσθαι, ἢ ὧν κατηγορεῖται, θάπε-
 » ρον αὐτῇ ὑπάρχεν αἰ. τούτων ὅτι ἔστιν ὡς ἀνὰ μέσον, ὧν
 » θάπερον ἀναγκαῖον ὡς τῷ δεκτικῷ ὑπάρχεν. οἷον, ὡς νόσου
 » καὶ ὑγίαιον, καὶ πόλεως καὶ ἀρτίου. ὧν δὲ ἐστὶ πᾶν ἀνὰ μέσον, ὅ-
 » δε ποτε ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχεν θάπερον. οὔτε ὅτι λυκὸν
 » ἢ μέλας ἀνάγκη πᾶν εἶναι τὸ δεκτικόν, οὔτε θερμόν ἢ ψυ-
 » χρόν. τούτων ὅτι ἀνὰ μέσον τι οὐδὲν κωλύει ὑπάρχεν.

Πάντως ὅτι ἀνάγκη τὸν ἀριθμὸν, ἢ ἄρτιον εἶναι, ἢ πε-
 ριπτόν, καὶ νοσήν, ἢ ὑγιάνειν τὸ ζῶον. ὧν δὲ ἐστὶ τί ἀνὰ μέσον,
 ὅδε ποτε ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχεν θάπερον. ὅδε ὅτι ἀνά-
 γκης, πᾶν σῶμα ἢ λυκὸν ἔστιν, ἢ μέλας. ἐστὶ ὅτι τὸ φαί-
 ὄν. ἢ πάλιν θερμόν, ἢ ψυχρόν. ἐστὶ ὅτι καὶ τὸ χλιαρόν.

» Ἐπὶ τὸ καὶ τούτων ἢν πᾶν ἀνὰ μέσον, ὧν μὴ ἀναγκαῖον ἦν
 » θάπερον ὑπάρχεν τῷ δεκτικῷ, εἰ μὴ οἷς φύσει τὸ ἐν ὑπάρ-
 » χει. οἷον τῷ πυρὶ, τὸ θερμὸν εἶναι, καὶ τῇ χιόνι, τὸ λυκὸν. ὡς ὅ-
 » τούτων ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον θάπερον ὑπάρχεν, καὶ
 » οὐχ ὁπόπρον ἐτυχεν. οὐδὲ ὅτι ἐνδέχεται τὸ πῦρ ψυχρόν
 » εἶναι, οὐδὲ τὴν χιόνα μέλαιναν. ὥς τε παντὶ μὲν οὐκ ἀνά-
 » γκη τῷ δεκτικῷ θάπερον αὐτῇ ὑπάρχεν, ἀλλὰ μόνοις οἷς
 » φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει. καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἐν
 » καὶ οὐχ ὁπόπρον ἐτυχεν.

Τοῦτο ὡς τὸ τρίτον τῇ ἐναντίων ἡδὼς, ὅπου ἔχει μὲν
 τί ἀνὰ μέσον. πλὴν τὸ ἔπερον τῇ ἐναντίων ἐξ ἀνάγκης

διαφασίη συμβαίνει. ἢ ὡς ἡρώδιανός φησι, παρὰ τὸ χέ-
θεν. ἐπέχει ὧς ἡμῶν τὸ εἰδέναι, ἢ τῇ προσόδῳ, καὶ τῇ
πολλῶν σείρησιν ἐπέχει. καὶ ἡ τύφλωσις δὲ ἴσως, πα-
ρὰ τὸ τυφλὸν, καὶ ὁ τυφλός, οἰοῦντι τυφλός, ὁ ὡς κεκαμμένος
ταῖς ὄψιν ἐχῶν. κενεῖαι γὰρ φησιν ὁ ποιητὴς ὑποσμήχον-
ται ὅπως παύ. ὡς καὶ ὁ πηρὸς, παρὰ τὸ πῆθω, πῆσω, πηρὸς,
ὡς παρὰ τὸ ὀκνῶ, ὀκνήσω, ὀκνηρὸς. εἰκότως ἄρα τὰ τοιαῦ-
τα τῇ ὀργάνῳ εἶναι λέγονται, καὶ οὐχὶ τῇ ἔξιν. παύθη
ὧς τῇ ὑποκειμένην αὐτῇ εἰσι ταῖς ἔξιν, καὶ οὐχὶ αὐ-
τῶν τῇ ἔξιν.

- 55 Ἐπὶ τὰ πρὸς πᾶντα, πρὸς ἀντιπρέφοντα λέγει. ὡς
56 τε καὶ ἡ τυφλότης ἤτορ ὡς τὸ πρὸς π, ἀντιπρέφον ἀντὶ καὶ
57 κῆνο, πρὸς ὃ λέγεται. ἀλλ' οὐκ ἀντιπρέφει. οὐ ὧς λέγεται
58 ἢ ὅτις τυφλότητος ὄψιν.

Πάλιν ἐτέρῳ συλλογισμῷ δέκνυσιν, ὅτι ἐπεὶ ἐπὶ τὰ
ὡς πρὸς ἀντικείμενα, τῇ κατὰ σέρισιν καὶ ἔξιν ἀντικη-
μένων. λέγει ὧς διωάμεν οὕτω. τὰ πρὸς π, πρὸς ἀντιπρέ-
φοντα λέγεται. ὡς πρὸς ὧς ὁ πατήρ, ὅου πατήρ, οὕτω καὶ
ὁ υἱός, πατὴρ ὅος. τὰ δὲ καθ' ἔξιν, καὶ σέρισιν, οὐ λέγεται
πρὸς ἀντιπρέφοντα. οὐ ὧς λέγεται ἢ ὅτις, τυφλότητος εἶ-
ναι ὅτις. τὰ ἄρα πρὸς π, ἐπεὶ ἐπὶ τῇ καθ' ἔξιν, καὶ σέρι-
σιν ἀντικείμενα.

- 55 Ὅτι δὲ οὐδ' ὡς τὰ ἀντιτὰ ἀντίκειται τὰ κατὰ σέρι-
56 σιν καὶ ἔξιν λεγόμενα, ἐκ τῇ δὲ δῆλον.

Διέκρινε τὴν τῇ πρὸς π ἀντίθεσιν, τῆς τῇ ἀντιτίων
ἀντιθέσεως, τῇ κατὰ σέρισιν καὶ ἔξιν. ἦτοι νῦν διακρίνει
τὰ κατὰ σέρισιν καὶ ἔξιν ἀντικείμενα, τῇ ὡς ἀντιτίων
ἀντικείμενων. καὶ ὡς φηλε μὲν, ὅσον ὡς τῇ ἀκολουθία, τὰ
πρὸς π διακρίναι τὰ κατὰ ἀπόφασιν, καὶ κατὰ φασιν ἀν-
τικείμενων. ἐπεὶ δὲ δὲ μέλλει εἰς πινὶ λέγει διακρίνεν τὰ

μους ὅψιν καλωῶτες, τὴν δὲ τύφλωσιν, τῇ ὀφθαλμῶν εἶ
 ναι λεγομένη κυρίως, λέγονται δὲ ὡς εἶπον, κυρίως ὀφθαλμ
 οί, ὅψις, διὰ τοῦτο ἄρα καὶ τύφλωσιν ὅψιως λεγομένη κα
 τὰ τῆς διωάμεως, ἀλλὰ τῇ ὀργάνων φέροντες τὸ τῆς ὀ
 ψιως ὄνομα. ὁ δὲ ἀριστοτέλης φησὶ πρὸς τὴν ἀρτικήμεν
 διωάμιν, μὴ λέγεσθαι τὴν τύφλωσιν, ὅπου ἔστιν ἀληθές.
 Λέπεται ἄρα ἐκείνο ἡμᾶς ὑπὸ λῦσιν αὐτοῦ, πῶς τοῦ γένους αὐ
 τῆς, λέγω τῆς σερήσεως, τῆς ἐξείως εἶναι λεγομένης, οὐχὶ
 καὶ τῇ εἰδῶν τῆς σερήσεως ἐκασον ἥδος, τινὸς ἀρτικήμε
 νης ἐξείως εἶναι λέγεται, ἢ ποῦ ἀληθές ὡς εἰδῶν τὸ γένος λέ
 γεται, πάντως καὶ τῇ ὑπὸ τὸ γένος εἰδῶν τι κατηγορεῖται.
 φημί οὖν, ὅτι αἱ μὲν ἐξείως, πρᾶγμα τὰ τινὰ εἰσιν, εἰδοπε
 ποιημένα καὶ ὑφειρηκότα. καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως γένος οὕσα ἡ
 ἐξείως, ἔχει καὶ τὰ ὑποκείμενα αὐτῇ ἢ δὴ ὑπάρχοντες, καὶ ἡ
 ἥδος τί φυσικὸν ἔχον ἐκασον. ἢ ὁ σερήσεις οὐδὲν ἔπρον ἔστιν,
 ἢ ἀπουσία τῆς ἐξείως. ὥς τε αὐτὴ κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον,
 τὸ μὴ εἶναι. πῶς οὖν τοῦ μὴ ὄντος ὡς ὑπάρχοντος, τινὰ
 εἶδη ζητοῦμεν, ὥς τε εἰ καὶ εἴ τι εἰδικώτερα τινὶ ἐξείως, σε
 ρήσεις ἀρτικήμεν, οὐχ ὡς ὅν τι ἀρτίζεται, ἀλλὰ πάλιν
 ὡς μὴ ὄν, κατὰ ἀπόφασιν τῆς ἐξείως. οἷον, πῶς σφῶν, τὸ ἀ
 σφον, καὶ πῶς ὀδόντας ἔχοντι, τὸ νῶδον, παρὰ τὸ νῶ σε
 ρητικόν, καὶ τὸ ὀδόντα. καὶ αὐταὶ μὲν οὖν αἱ μερικαὶ σερή
 σεις, ὁμοίως τῶ γένει κατὰ ἀπόφασιν τῆς ἐξείως λέγονται.
 εἶπον δὲ οὐδεὶς σερήσει τινὶ κήμῳ ὄνομα ὡς ἡ ἀπουσία
 τῆς ὀψιως τύφλωσις ὀνομάζεται, ἢ ἡ τοῦ φώτος ἀπουσία
 σκότος, οὐ τῆς ἀπουσίας τῆς ἐξείως κατηγορεῖται τὸ τοιοῦ
 τὸν ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ πάθους τοῦ παρὰ τὸ δεκτικὸν γινώ
 σκον, ἢ ἄλλου τινὸς ὑποσυμβεβηκότος τῇ ἀπουσίᾳ τῆς ἐξεί
 ως, ὡς ποῦ τὸ σκότος παρὰ τὸ σκιάζειν εἴρηται, ἢ δὲ σκιά,
 ὑποπρόδησις εἴς φῶτος, ἢ τις ἐν τῷ αἵρι, ἢ ἀπλῶς ἐν τῷ

ἵνα λέγεται. τῇ δὲ πρὸς πικράπρον τῇ ἀντικημείων,
αὐτὸ ὁποῖ ἐστὶ τοῦ ἀντικημέου ἵνα λέγεται, ὡς ἐφεξῆς
φησιν ὁ ἀριστοτέλης. ὥς τε ταύτῃ ἀν διακρίνοιο τὰ καθ'
ἕξιν καὶ σέρησιν ἀντικείμενα τῇ πρὸς π. καὶ τοῦτο δ' ἀν
πρὸς αἰποι, ὁ πρὸς οὐχ ὄν τρόπον τὰ πρὸς π αὐτὰ ὁποῖ ἐστὶ, τῇ
ἀντικημείων ἵνα λέγεται. οὐτὼ καὶ ἡ σέρησις, τῆς ἕξε
ως ἵνα λέγεται σέρησις. τὰ μὲν γὰρ πρὸς π, ὡς σωαί
πα ἀλλήλων, οὕτως ἐκάπρον τῇ ἀντικημείων, τοῦ λοι
ποῦ ἵνα λέγεται. ἡ δὲ σέρησις, τῆς ἕξεως ἵνα λέγεται,
οὐχ ὡς τοῦ εἶναι αὐτῆς. τοῦναντίον δὲ, τοῦ μὴ ἵνα αἰτία
οὐσα. μήποτε δ' ἐστὶ σωηγορήσαι τῷ τοῦ ἀριστοτέλους λό
γῳ φάσκοντι, τὴν μὲν σέρησιν, ὅψιως ἵνα λέγεται σέ
ρησιν, τυφλότητα δὲ ὅψιως, μηκέτι. ἰδοὺ γὰρ καὶ φῶτος
μὲν σέρησιν φάμεν, σκότος δὲ φῶτος οὐκέτι. καὶ τοι τὸ
σκότος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ φῶτος σέρησις, ὡς ἡ τυφλότης
ὅψιως σέρησις, ὡς ἡ ἐτέρωθεν ἡμῖν διὰ πλείονων δέδηκ
ται. ἀλλ' ὡς πορ πῆρῳσιν μὲν σκελῶν φέρε λέγομεν, οὐ
κέτι δὲ πῆρῳσιν ἀρτιότητος, ἢ οὐβύτητος, ἢ ὀρθότητος, ἢ ὁ
πῶς ἀντις τὴν τῇ σκελῶν κατὰ φύσιν θέσιν καλῇ, ὄνο
μάσμεν, οὕτω δηλονότι καὶ σκότος μὲν αἴρος λέγομεν,
σκότος δὲ φῶτος, οὐκέτι. οὐδ' ἄρα τύφλωσιν ὅψιως. ἀλλ'
ἢ πορ ἄρα, ὁφθαλμῶν τύφλωσιν, ὡς καὶ πῆρῳσιν ὁφθαλ
μῶν. ὁ μὲν γὰρ ὁφθαλμὸς, τὸ μῦρον σημαίνει τὸ μετέχον
τῆς ὁψιως, ἢ δὲ ὁψις, αὐτὴν τὴν δυνάμιν. ἀλλ' ἐπειδὴ κα
θ' ὅπορ καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων ποιότητων πολλάκις ὁμώνυμος
τῇ ποιότητι τὸ πεποιωμένον ὀνομάζομεν, σῶμα λευκὸν
λέγοντες καὶ τὸ λευκασμένον σῶμα, καὶ αὐτὴν τὴν λευ
κότητα, καὶ θερμὸν, καὶ ψυχρὸν, ὁμοίως καὶ βαρὺ, καὶ κοῦ
ρον, καὶ τὰ λοιπὰ, οὕτω δὲ καὶ ὁψιν, οὐ μόνον ὑπὸ τῆς δυνά
μειως, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῇ τ' ὀργάνων φέρομεν, ὅν ὁφθαλ

ἐκείνης ἵνα λέγεται. ἡ γὰρ τῆς ὀψείας σέρησις, οὐκ ἐστὶν ἀπλῶς, καὶ καθόλου πάντως σέρησις, ἀλλὰ τίς δηλονότι σέρησις, τουτίστι, τυφλώσις. εἰ οὖν ἡ τῆς ὀψείας σέρησις τίς ἐστὶ σέρησις, αὕτη δὲ ἡ τίς σέρησις οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τυφλώσις, ἢ ἀπλῶς τυφλώσις, ὀψείως ἐστὶ τυφλώσις. πῶς γὰρ οἷόν τε τῷ τοῦ μένους τινός ἵνα λεγομένου, μὴ καὶ τὸ ἕδος τινός ἵνα λέγεται, εἴ πορ ἐν ὑπάρξει ἵνα τὰ μένη, αὐτοῦ τινός ἵνα τῶν ἡδῶν ἀδυνάτον, ἢ οὖν εἰ δὲ τὸ γένος, τουτίστι ἡ σέρησις, λέγεται ὀψείως ἵνα σέρησις, ἢ ἢ τὸ γένος, πάντως καὶ τῶν ἡδῶν τί. ἀλλ' ἴσως ἢ οἱ ἀντίς πρὸς τοῦτο, ὡς ἔπορ λέγομεν γνώσεως σέρησιν, ἀνάγκη ὅσον ὡς τῷ λόγῳ τούτῳ, ἵνα τι τῶν ἡδῶν τῆς σέρησεως ταύτης, ὅ τῆς γνώσεως κατηγορηθῇσεται, ἢ πρὸς αὐτὴν λεχθήσεται. νῦν δὲ τοῦ μένους κατηγορηθέντος τῆς γνώσεως, εἰδός τι τῆς αὐτῆς κατηγορούμενον εἶχ' ἐρίσκομεν. ἐστὶν ὅν πρὸς τοῦτο ἔπῃν, ὅτι μὴ δὲ ἔχομεν τὴν ἀντικειμένην τῇ γνώσει σέρησιν ὡς μασημένην, ὡς πορ ἡ τῆς ὀψείας ἀντικειμένη σέρησις, τυφλότης καλεῖται. ὡς ἔπορ τῷ, ἐλέχθη ἀν' ἀκρίνη πρὸς τὴν γνώσιν, ὡς ἡ τυφλότης, ὀψείως λέγεται τυφλότης. ὁπνίκα γὰρ τὰς σέρησεις κατὰ σέρησιν τῶν ἑξῶν ὀνομάζομεν, ὡς ἀγνώσιαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ τὸ ἀσοφόν, καὶ τὰ παραπλήσια, οὐκ ἐτι δηλονότι τοῦ ἀντικειμένου τὰ τοιαῦτα ἵνα λέγεται, ἀλλὰ τοῦ δεκτικοῦ. οὐ γὰρ ἡ ἀγνώσια, γνώσεως ἀγνώσια λέγεται, ἀλλὰ ψυχῆς ἀγνώσια, καὶ ἀμαθία, καὶ τὰ λοιπά. ἔχει γὰρ ἐαυτοῖς τὸ ἀντικείμενον, οὐ τὴν σέρησιν κατηγορεῖ. ἀλλ' εἰ καὶ σέρησις αὐτὸ ὅ πορ ἐστὶ, τοῦ ἀντικειμένου ἵνα λέγεται, οὐ μόνον αὐτὸ τὸ μένος, ἀλλ' εἴ τι καὶ τῶν ὑπὸ ταύτῳ ἡδῶν εἴη ὀνομασμένον. ἀλλ' οὖν οὐκ ἐτι καὶ ἡ ἑξίς, αὐτὸ ὅ πορ ἐστὶ, τῆς σέρησεως

τητος ἦναι ὅψις. τὰς ἀρὰς ὡς πρὸς τὴν ἀντικείμενον, ἕτερος
ἔστι τὴν καθ' ἑξῆς καὶ σέρισιν ἀντικείμενον. καὶ οὕτω μὲν πρῶτον
τὸν ἑδῆξε ἀπὸ τῆς σαφειτέρου, καὶ ὁμολογουμένης. λέγω δὲ,
ἀπὸ τῆς ὅψιν μὴ λέγεσθαι τυφλότητος ὅψιν. ἦτοι ὕσερον
δῆκνυσι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμφιβόλου, ὅτι οὐδὲ ἡ τυφλότης, ὅ
ψιως τυφλότης λέγεται. τοῦτο γὰρ δοκῇ λέγεσθαι.

- 99 Οὐδὲ ἄλλως οὐδαμῶς ἡ ὅψις πρὸς αὐτὸ λέγεται. ἀντὶ
τοῦ, ὡς δ' αὖ ὀνομαστικοῦσης, οὐδαμῶς πρὸς τὸ ἀντικεί
μενον λέγεται. δηλοῖ τοίνυν τὸ οὐδαμῶς, ὅτι κατὰ τε
πρὸς δοτικὴν, καὶ ἄλλω πᾶσιν ἀποδοῖς. οὐδὲ γὰρ ἡ ὅψις,
τῇ τυφλότητι ἐστὶν ὅψις. ὡσαύτως οὐδὲ ἡ τυφλότης λέγει
ται τυφλότης ὅψιως. οὐ γὰρ ἡ ὅψις τυφλότης γίνεται, εἰ καὶ
ἐφθαλμός τυφλός γίνεται. οὐ λέγεται οὕτως ἡ τυφλότης ὅ
ψιως τυφλότης, ἀλλ' ἡ τυφλότης, ὅψιως σέρισις. οὐδὲ γὰρ
τὸ σκοπός, φῶτος σκύτος λέγεται, ἀλλὰ φῶτος σέρισις. οὐ
δὲ γὰρ τὸ φῶς σκύτος γίνεται, ἀλλ' ὁ ἀνερ σκοτεινός, καὶ δὲ
ἐπιπρόδῃσιν φῶτος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ὅψις οὐ μόνον τὴν
ἐπὶ κῶν ἐν ὄψει δὴλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποκείμενον, τὸν ὀ
φθαλμόν. δῆλας ὡς τοῦ ὁμολογουμένου, λέγω δὲ τῆς ὅψι
ως, ὅτι οὐ λέγεται πρὸς τὸ ἀντικείμενον, γὰρ ὡς τοῦ ἀμ
φιβόλου δῆκνυσι. καὶ γὰρ τυφλότης φησὶ, σέρισις μὲν ὅ
ψιως λέγεται. τυφλότης δὲ ὅψιως, οὐδαμῶς. μή ποτε δὲ
οὐ καλῶς φησὶ τὴν τυφλότητα μὴ λέγεσθαι ὅψιως τυφλω
σιν. εἰ γὰρ ὡς καὶ αὐτὸς φησὶ σέρισιν ὅψιως λέγομεν, τοῦ
γένους δὲ κατηγορουμένου τινός, ἀνάγκη πάντας καὶ τῶν ἐ
δῶν αὐτοῦ τί κατηγορεῖσθαι τινος. οὐ γὰρ οἷον τί τι ἦναι
ζῶον, ὃ μὴ πάντως ἡ ἀνθρώπος ἐστὶν, καὶ ἵππος, καὶ τί πῶν λοι
πῶν ζῶων. ὁμοίως δὲ, οὐδὲ σέρισιν εἶναι ἐνδέχεται, εἰ μὴ
πάντως εἴη τί, οὐ ἦναι λέγεται ἡ σέρισις. ἀνάγκη οὖν πα
ρεῖν καὶ τὴν κατ' ἑδῆς ἀντικείμενην τῇ ἐξῆς ἐκείνη, σέρισιν

καὶ ἀπόφασις, ταυτὸν ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτῇ σημανομένοις, δὲ
 κνυσί τοῦτο ἐκ τοῦ τὴν μὲν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κατὰ φά-
 σιν, λόγους εἶναι. τὰ δὲ ὑπ' αὐτῇ σημανομένα, πρᾶγμα-
 τα. τὸ μὲν ὅτι σωκράτης καθύπαι, λόγος ἐστίν. αὐτὸς δὲ ὁ
 καθύπαιος σωκράτης, πρᾶμά ἐστιν. οὐσία γὰρ ἐστὶ μετὰ π-
 νος ἐνδραχάσ· λέγω δὴ, τοῦ καθύπαι· καὶ ταῦτα μὲν τοῖ
 ἀντίκειται ἀλλήλοισι, τῷ αὐτῷ τῆς ἀντιθέσεως τρέπω· καὶ
 ὥς πορ ἀντίκειται ὁ λόγος ὁ λέγων, σωκράτης καθύ-
 παί· τῷ λέγοντι· σωκράτης οὐ καθύπαι. οὗτοι καὶ ὁ καθύ-
 παίος σωκράτης, τῷ μὴ καθύπαιος ἀντίκειται· ἐκάτερα
 τῇ ἀντιθέσει, ὡς κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν ἀν-
 τίκειται.

- » Ὅτι δὲ ἡ σέρεσις καὶ ἡ ἕξις οὐκ ἀντίκειται ὡς τὰ πρὸς
 » π, φανερὸν. οὐ γὰρ λέγεται αὐτὸ ὅπορ' ἐστὶ τοῦ ἀντικημέ-
 » νου· ἡ γὰρ ὅψις οὐκ ἐστὶ τυφλότης ὅψις, οὐδ' ἄλλως οὐδα-
 » μῶς πρὸς αὐτὸ λέγεται. ὡς αὐτῶς δὲ οὐδὲ ἡ τυφλότης λέ-
 » γοιτ' ἀν' τυφλότης ὅψιως, ἀλλὰ σέρεσις μὲν ὅψιως ἡ τυ-
 » φλότης λέγεται, τυφλότης δὲ ὅψιως, οὐ λέγεται, οὐδὲ ἡ
 » ὅψις τυφλότης.

Διδαξάσθαι μᾶς εἰδῆσθαι ἐκάστης ἀντιθέσεως, νῦν τὴν
 διακρίσιν αὐτῇ ποιῆται, καὶ διακρίνει τὰ ὡς πρὸς π ἀν-
 κήμια, τῇ καθ' ἕξιν καὶ σέρεσιν ἀντικημέρων· τῇ γὰρ
 ἐναντίων, ἡ δὴ αὐτὰ διακρίνει. πάλιν δὲ ὑπὸ τῇ εἰδῶν γυ-
 μνάσει τὸν λόγον, ὡς σαφεσέρων ὄντων, λέγω δὴ τῆς ὅψι-
 ως, καὶ τῆς τυφλότης· καὶ πρῶτον μὲν εἰκνυσιν ἔτσι,
 συλλογισμῷ πάλιν χρώμενος ἐν δυνάμει ἡμίματι· π-
 πρὸς π, αὐτὰ ἄπορ' ἐστὶ, τοῦ ἀντικημέρου λέγεται· ὁ γὰρ
 πατήρ, γού λέγεται πατήρ· καὶ τὸ δεξιόν, τοῦ ἀριστεροῦ λέ-
 γεται δεξιόν. τὰ δὲ καθ' ἕξιν καὶ σέρεσιν, αὐτὰ ἄπορ' ἐστίν, ἔ-
 λέγεται τῇ ἀντικημέρων· ἡ γὰρ ὅψις, οὐ λέγεται τυφλό-

» λέγεται, ἀντικείμεναι δὲ καὶ ταῦτα δοκῇ, τὸ ἐς δὴν ἵσται καὶ
 » τὸ τιμὴν ἔξιν ἔχεν, ὡς εὐρησθῆναι καὶ ἔξιν. ὁ ὅτι τρόπος τ' ἀν-
 » πθέσειως ὁ αὐτός. ὡς ὅτι ἡ τυφλότης τῇ ὄψει ἀντίκειται,
 » οὕτω καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι τῷ ὄψιν ἔχεν ἀντίκειται.

Εἰπεὶ ἡμῶν ταυτὸν ἡ τυφλότης τῷ τυφλὸν εἶναι, κατη-
 γορεῖτο ἀν' ἀμφοτέρω κατὰ τοῦ αὐτοῦ. καὶ ἄλλως δὲ φη-
 σιν. ἡμῶν ταυτὸν ἡ ὄψις, καὶ ὁ τιμὴν ὄψιν ἔχων, κατηγορεῖτο
 ἀν' ἀμφοτέρω κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου. ὡς ὅτι βρω-
 τὸς, καὶ ἀνθρώπος, καὶ μέντοι, ταυτὸν ὄντα, καθ' ἑαυτὸς ὑπο-
 κειμένου κατηγορεῖται, οὕτω καὶ ταῦτα, ἡ ἴσται ταυτὰ,
 καθ' ἑνὸς ἀν', καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου κατηγορεῖται.
 νῦν δὲ τυφλότης καὶ μὲν ἔχεν, ἡ ὄψιν ὁ ἀνθρώπος λέγεται,
 τυφλότης δὲ ἀπλῶς, ἡ ὄψις, οὐ λέγεται. ὡς τε καὶ ἐκ τῆς
 του δὴλον, ὅτι διάφορα ταῦτά ἐστιν. ἀλλ' αἰ καὶ διάφορα
 ταῦτά ἐστι φησὶν, ἀλλ' οὐκ τὸν αὐτὸν ἔχει τῆς ἀντιθέσεως
 τρόπον. ὡς ὅτι ἀντίκειται ὄψις τυφλότητι, ὡς εὐρησθῆναι καὶ
 ἔξιν, οὕτω καὶ τὸ ἔχεν ὄψιν, τῷ τιμὴν τυφλότης ἔχεν ἀν-
 τίκειται καθ' ἑξίν, καὶ εὐρησθῆναι.

» Οὐκ ἐστὶ δὲ ἔτι τὸ ὑπὸ τιμὴν κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν,
 » κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν. ἡ μὲν ὅτι κατὰ φασιν λόγος
 » ἐστὶ καταφατικός, ἡ δὲ ἀπόφασιν λόγος ἀποφατικός. τῇ
 » δὲ ὑπὸ τιμὴν κατὰ φασιν ἡ ἀπόφασιν, οὐδὲν ἐστὶ λόγος. λέ-
 » γεται δὲ καὶ ταῦτα ἀντικείμεναι ἀλλήλοις ὡς κατὰ φασιν
 » καὶ ἀπόφασιν. καὶ ὅτι καὶ τῶν τοῦτων, ὁ τρόπος τῆς ἀντι-
 » θέσεως ὁ αὐτός. ὡς γὰρ ποτε ἡ κατὰ φασιν πρὸς τιμὴν ἀπό-
 » φασιν ἀντίκειται, οἷον, τὸ κἀνθῆται πρὸς τὸ, οὐ κἀνθῆται, οὐ-
 » τω καὶ τὸ ὑφ' ἐπερον πρᾶγμα ἀντίκειται, τὸ κἀνθῆται τι-
 » να, πρὸς τὸ μὴ κἀνθῆται.

Οὐκ ἐστὶν οὐδὲ τὸ ὑπὸ τιμὴν κατὰ φασιν καὶ ἀπόφα-
 σιν, κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν. ὅτι δὲ οὐδὲ ἡ κατὰ φασιν

Βούλεται δὲ διὰ τούτων δείξει ὁ φιλόσοφος, ὅτι οὐκ
 ἐστὶ ταυτόν τὸ ἐσθῆναι τῇ σόρῃσιν, οὐδὲ τὸ ἔξιν ἔχειν τῇ
 ἔξει. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ ἔξις, καὶ ἡ σόρῃσις, ποιότητις ἐστὶ.
 τὰ δὲ ἔχοντα τὴν ἔξιν, καὶ τὴν σόρῃσιν, ποιά ἐστι, παρωνύ-
 μως ἀπ' αὐτῶν λεγόμενα: ὡς πόρῃ ἡ λευκότης, καὶ τὸ λευ-
 κόν. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ ποιότης. τὸ δὲ ποιεῖν, παρωνύμως ἀ-
 π' αὐτῆς λεγόμενον. δείκνυσιν δὲ τούτο ὁ φιλόσοφος, λέγων
 δὴ ὅτι ἐπὶ τὸν ἔξιν, καὶ τὸ ἔχειν ἔξιν, οὐ διὰ τῆς γενῆς.
 λέγων δὴ τῆς ἔξεως, καὶ τοῦ τὴν ἔξιν ἔχοντος, ἢ διὰ τῆς σε-
 ρήσεως, καὶ τοῦ τὴν σόρῃσιν ἔχοντος, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐδ' αὖν,
 λέγων δὴ τῆς ὄψεως καὶ τῆς τυφλότητος, καὶ τοῦ τὴν ὄψιν
 ἔχοντος, καὶ τὴν τυφλότητα. σαφές ἐστι γὰρ τὰ ἑδ' αὖν τῆς
 γενῆς. πρόδηλον γὰρ ὡς τούτων, ὅτι ἐπεὶ μὲν ἐστὶν ἡ τυφ-
 λότης, ἐπεὶ δὲ, τὸ τὴν τυφλότητα ἔχον. καὶ ἡ ὄψις μὲν,
 ἐπεὶ μὲν. ὁ δὲ τὴν ὄψιν ἔχων, ἐπεὶ μὲν. τὰ μὲν γὰρ ποιότη-
 τίς ἐστὶ πνέες. τὰ δὲ, οὐσίαι μετέχουσιν τούτων. ἐπὶ τοῖς
 νῦν ταῦτα διάφορα, καὶ τὰ τούτων γένη διάφορα. ὡς γὰρ
 ἔχει ἡ ὄψις, καὶ ἡ τυφλότης, πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν ὄψιν, καὶ
 τὴν τυφλότητα, οὕτως ἔχει καὶ ἡ ἔξις, καὶ ἡ σόρῃσις, πρὸς
 τὸν ἔχοντα τὴν ἔξιν, καὶ τὴν σόρῃσιν. ἐπεὶ δὲ καὶ ὡς ἔχει
 ἡ ὄψις, καὶ ἡ τυφλότης πρὸς τὴν ἔξιν, καὶ τὴν σόρῃσιν, οὕτω
 καὶ ὁ τὴν ὄψιν ἔχων, καὶ τὴν τυφλότητα, πρὸς τὸν τὴν ἔ-
 ξιν ἔχοντα, καὶ τὴν σόρῃσιν. ἔστι γὰρ αὐτῶν εἰς τὴν. ἐπὶ τοῖς
 νῦν ταῦτα διάφορα, λέγων δὴ ἡ ὄψις, καὶ ὁ τὴν ὄψιν ἔχων,
 καὶ ἡ τυφλότης, καὶ ὁ τὴν τυφλότητα ἔχων, καὶ τὰ τούτων
 γένη διάφορα. λέγων δὴ ἡ ἔξις, καὶ ὁ τὴν ἔξιν ἔχων. καὶ ἡ
 σόρῃσις, καὶ ὁ τὴν σόρῃσιν ἔχων.

» Επὶ αὖτ' ἡ τυφλότης ταυτόν τῷ τυφλὸν εἶναι, κατηγο-
 » ρῆτο αὖτ' ἀμφότερα κατὰ τοῦ αὐτοῦ. ἀλλὰ τυφλὸς μὲν ὁ
 » ἄνθρωπος λέγεται, τυφλότης δὲ ὁ ἄνθρωπος οὐδαμῶς

ἔπει το πρᾶγμα, ὡς ὧς φησιν. ἵνα δηλώσῃ τὸ μυστικόν. πρὶ
φυκται, ἢ πέν, ἵνα δηλώσῃ τὸ χρόνον γίνεσθαι λέγει. Ἰσέον
δὲ ὅτι ἡ σόφισις ἡ οὐσίᾳς ἐστίν, ἡ δυνάμει, ἡ ἔξωθεν, ἡ οὐδὲν
μείας, ἡ ὑπερβολῆτος, ἡ πληρότητος. ἀλλ' ἐπὶ πινών μόν, τὸ
ὄνομα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐστὶ σφρηπικόν, ὡς ὡς τοῦ ἀρσενίου.
ἐπὶ πινών δὲ, τὸ ὄνομα μόνον, ὡς ὡς τοῦ αἰδίου, καὶ τοῦ ἀ
σώματου, τοῦ ἀντιδιακρινόμενου τῷ σώματι. ἐπὶ πινών δὲ,
τὸ πρᾶγμα μόνον, ἀλλ' οὐ τὸ ὄνομα, ὡς ὡς κωφού, καὶ
τυφλού. Τρεῖς δὲ παρατηρεῖν ὡς τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς σε
ρήσειως, τό, πρὸς πεφυκός δὲ χεῖρα, καὶ ὅτι πέφυκε δὲ χεῖ
ρα, τούτῃ, ὡς τῷ χρόνῳ, ὡς ὧς πέφυκε, καὶ ὡς ὧς μῆ
πέφυκε, ποῦ δὲ πρᾶγμα λέγεται ἡ ἔξωθεν, ποῦ τούτο καὶ ἡ
σόφισις θεωρεῖται. οὐ γὰρ λέγομεν τὸν λίθον ἐσθῆναι ὅ
ψειως, ἐπειδὴ οὐδὲ ὅλως πέφυκε ἔχεν ὅψιν. οὐτε τὸν
ἀνθρώπον κατὰ τὸ πόδας λέγομεν ἐσθῆναι ὅψειως, ἐ
πειδὴ μὴ κατ' ἐκείνο τὸ μέρος πέφυκε ἔχεν τὴν ὅψιν. ἀλλ'
οὐδὲ τὸ σκυλάκιον ἐσθῆναι ὅψειως λέγομεν, ἐπειδὴ μὴ
ὡς ἐκείνῳ τῷ καιρῷ πέφυκε ἔχεν. λέγομεν δὲ τὸν ἀν
θρώπον κατὰ τὸ πρόσωπον ἐσθῆναι τὸ ὅψειως, ἐπειδὴ καὶ
πέφυκε ἔχεν ὅψιν ὁ ἀνθρώπος. καὶ ὡς τῷ μέρει τούτῳ,
καὶ τῷ χρόνῳ ὁμοίως ἐνδὸν λέγομεν, οὐχ ἁπλῶς τὸν μὴ
ἔχοντα ὁδόντας. οὐ γὰρ δὴ πον καὶ τὸν ἀρπυχίεντας οὐ
γὰρ πηνικαῦται πέφυκεν ἔχεν, ὡς πορτὶ δὲ τυφλὸν τὸ σκυ
λάκιον, ἀλλὰ ἐνδὸν λέγομεν, τὸν ὑπὸ γῆρας ἢ τύχοι, ἢ ὑ
πὸ πάθει τῷ ὁδόντων ἐσθῆναι.

- 22 Τὸ δὲ ἐσθῆναι, καὶ τὸ ἔχεν τὴν ἔξωθεν, οὐκ ἐστὶ σόφισις
22 καὶ ἔξωθεν. ἔξωθεν γάρ ἐστιν ἡ ὅψις. σόφισις δὲ, ἡ τυφλότη
22 τῆς. τὸ δὲ ἔχεν τὴν ὅψιν, οὐκ ἐστὶν ὅψις. οὐδὲ τὸ τυφλὸν
22 εἶναι, τυφλότης. σόφισις γάρ τις ἡ τυφλότης ἐστὶ. τὸ δὲ
22 τυφλὸν εἶναι, ἐσθῆναι, οὐ σόφισις ἐστὶν.

οὐ μόνον ὅτι ἐπ' ἀνθρώπων λέγομεν τὸ φαῦλον, καὶ πονη-
ραῖον, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. ὅιον, ὡς ἵππου.

- » Εἰ ἐνὶ ἰῶν μὴ οὖν, ὀνόματα καίται τοῖς ἀνὰ μέσον.
» ὅιον, λευκοῦ καὶ μέλαρος, τὸ φαῖον καὶ ὠχρόν, καὶ ὅσα ἄλ-
» λα τοιαῦτα χρώματα. ἐπ' ἐνὶ ἰῶν δὲ ὀνόματι μὴ οὐκ ὄντο-
» ρον τὸ ἀνὰ μέσον ἀποδοῦναι, τῇ δ' ἐκαστέρου τῇ ἄκρων ἀ-
» ποφάσσει, τὸ ἀνὰ μέσον ὀρίζεται. ὅιον τὸ οὐτε ἀγαθόν, οὐτε
» κακόν. οὐτε δίκαιον, οὐτε ἀδίκον.

Διὰ τοῦτο, ὡς ἡδη εἶπον, κατ' ἄλλον τρόπον ἢ τῇ ἰμμέ-
σων ἐναγίων ποιεῖται ὑποδιαίρεσιν, ἡδη πρότερον ὑποδιε-
λὼν αὐτὰ ταῦτα εἰς τὰ δυνάμενα ἀμφω ἀπεῖναι τοῦ
ὑποκειμένου, καὶ εἰς τὰ ἐξ ἀνάγκης πεφυκότα κατὰ τὸ ἐ-
περον τῇ ἀντικειμένων ὑπάρχεν τῷ ὑποκειμένῳ.

- » Στέρησις δὲ καὶ ἔξις λέγεται μὴ ποτε ταυτὸν τι, ὅιον ἡ
» ὄψις καὶ ἡ τυφλότης ποτε ὀφθαλμόν. καθόλου δὲ εἰπεῖν ἐν
» ᾧ ἀν' πέφυκεν ἡ ἔξις γίνεσθαι, ποτε τοῦτο λέγεται ἐκάτε-
» ρον αὐτῶν. ἐς ὁρᾶσθαι δὲ τότε λέγομεν ἕκαστον τῇ τῆς ἐξ-
» ξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχεν, καὶ ὅτε πέ-
» φυκεν ἔχεν, μηδαμῶς ὑπάρχει. νῶδόν τε ὅτι λέγομεν,
» οὐ τῷ μὴ ἔχεν ὁ δόντας, καὶ τυφλόν, οὐ τῷ μὴ ἔχεν ὄψιν,
» ἀλλὰ τῷ μὴ ἔχεν, ὅτε πέφυκεν ἔχεν. οὐ γὰρ ὅτι ἐκ γένε-
» τῆς, οὐτε ὄψιν, οὐτε ὁδόντας ἔχει. ἀλλ' οὐ λέγεται, οὐτε
» νῶδόν, οὐτε τυφλόν.

- Εἰρηκῶς τὰ διάφορα τῇ ἐναγίῳ ἀντικείμενα σῆ-
μαινόμενα, τρίπτεται διδάξαι ποτε τῆς συρρίξεως καὶ τῆς
ἐξεως. ἔρηται ὅτι ἡμῖν ἡδη, ὅτι συμβάλλεται αὐτῷ ἡ τοῦ
των διδασκαλία, πρὸς τὴν διάκρισιν αὐτῶν τῶν εἰς τὰ
πρὸς τι. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῇ ἄλλων ἀντικει-
» μένων διάκρισιν. καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἐν ᾧ πέφυκεν ἡ
» ἔξις γίνεσθαι, ποτε τοῦτο λέγεται ἐκάτερον αὐτῶν. ἵνα

τὸν δὲ χὰ πινόμενον . καὶ ποτεπὸν ἀριθμόν, τὸν μὴ δυνά-
μενον δὲ χὰ διαριθμεῖναι . τὸν μὲντοιγε ἀριθμόν ἐριζόμε-
νοι, ἐκ ἀνάγκης μνημονεύσαι τοῦ ἀρτίου . ἀριθμὸς γὰρ ἐστὶ,
πλήθος, καὶ σωαγωγὴ μονάδων . καὶ ἢ τὰ μάλιστα, πᾶς
ἀριθμὸς, ἢ ἀρτίος ἐστὶν, ἢ περιπλός . καὶ τὴν σιμότητα δὲ,
καὶ τὴν γρυπότητα ἐριζόμενοι, ἐκ ἀνάγκης καὶ τοῦ ὑποκει-
μένου, ἢ γοιωτῆς ῥήνός μνημονεύομεν, σιμότητα λέγοντες
εἶναι κοιλότητα ὡς ῥήνι . γρυπότητα δὲ, κυρτότητα ὡς ῥή-
νι . Ἀναγκάσιον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχεν, τούτων οὐδὲν
ἐστὶν ἀνάμεισον . ὁ βούλεται λέγειν ὡς τούτοις, τοιοῦτῶν
ἐστὶν . ὅσα τῇ ἐναντίων τοιαῦτά ἐστιν, ὡς ἐκ ἀνάγκης δεῖν
τὸ ἔτερον αὐτῶν ὑπάρχεν, ἢ ὡς καθ' αὐτὸ, ἢ κατὰ συμβε-
βηκός, τούτων ἔδεν ἐστὶν ἀνάμεισον . ὅσα δὲ τοιαῦτά ἐστιν,
ὡς δυνάσθαι ἀμφοτέρω τὰ ἐναντία ἀπεῖναι τοῦ ὑποκει-
μένου, ὡς ἢ καθ' αὐτὸ, ἢ κατὰ συμβεβηκός ὑπάρχουσι,
ταῦτα ἐκ ἀμεισά ἐστιν, ἀλλ' ἐχθί ἐαυτῶν ἀνάμεισον . πα-
ράδειγμα τοῦ μὴ προτέρω, τῇ μὲν καθ' αὐτὸ ὑπάρχον-
των ἐναντίων, τὸ ἀρτίον καὶ τὸ ποτεπλόν . τῶν γὰρ ἔδεν ἐστὶν
ἀνάμεισον . τῇ δὲ κατὰ συμβεβηκός, νόσος, καὶ ὑγεία . καὶ
γὰρ ἔδεν τῶν ἐπὶ τι μεταξὺ, ἀλλ' ἐκ ἀνάγκης δεῖν τὸ ἔτερον
αὐτῶν, παρῆναι τῷ τοῦ ζώου σώματι, νόσον, ἢ ὑγείαν, ἵνα
λάβωμεν πᾶσαν τὴν ὁπλοισιὺν ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐκβα-
σιν . τῆ δὲ δουτέρου, παρὰδειγμα, τῇ μὲν καθ' αὐτὸ, ὡς
τῷ πυρί, ἢ θερμότης . τῷ ὕδατι, ἢ ψυχρότης . ἐστὶ γὰρ τι τὸν
των ἀνάμεισον, τὸ χλιαρόν . τῇ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
ὡς ὡς ἡμῖν τὸ μέλαν, καὶ τὸ λευκόν . ἐστὶ γὰρ μεταξὺ τὸ
φαῖον . καὶ ποτεπλόν . δὲ καὶ ἀρτίον, ἀριθμοῦ κατηγορεῖται .
πᾶς γὰρ ἀριθμὸς, ἢ ποτεπλός ἐστὶν, ἢ ἀρτίος . καὶ ἐκ ἀνῆνθι
ἀριθμὸς, μὴ ὢν τοιοῦτος . Καὶ φαῖλον δὲ, καὶ σπουδαῖον,
κατηγορεῖται μὴ κατὰ ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων πολλῶν .

ἐμμέσων εἰσενίτων, τὰ μὲν ἔχουσι τὰ μέσα, ὀνόμασι δὴ
 λούμενα. τὰ δὲ, λόγοις, καὶ τῇ τῇ ἄκρων ἀποφάσει. τοῦ
 μὲν ὅσον τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος, τοῦ εἰς μέσῳ, ὀνόμασιν ὑπὲρ
 κληται. ὅσον, τὸ φαῖον, τὸ ὠχρὸν, τὸ ξανθόν, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 τοῦ δὲ φαύλου καὶ σπουδαίου, τὰ εἰς μέσον, ὀνόματι
 μὲν οὐ δηλοῦται, τῇ δὲ τῇ ἄκρων ἀποφάσει σημαίνεται,
 τὸ μήτε φαῖλον μήτε σπουδαῖον. ἄλλως τε. τῶν ἐναν
 τίων, τὰ μὲν, ἐμμέσῳ εἰσιν, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. τὰ
 δὲ ἄμεσα, ὡς ἀρπύτης καὶ ποδῆπότης. καὶ τὰ μὲν, ἀμφό
 τερα δυνάται ἀπεινᾶν τοῦ ὑποκειμένου. ὡς τῷ ἀνθρώ
 πῳ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. τὰ δὲ, οὐτως ἔχει, ὡς τὸ ἔτε
 ρον ἐξ ἀνάγκης παρῆναι τῷ ὑποκειμένῳ, ὡς τῷ πυρὶ ἡ θερ
 μότης. ἐπὶ τῇ ἐμμέσων εἰσενίτων, τὰ μὲν, ἔχει τὰ μέ
 σα ὀνομασμένα, ὡς τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν. ὅσον, τὸ
 φαῖον, τὸ σπυρρον. τὰ δὲ, ἔχει τὰ μέσα τῇ τῇ ἄκρων ἀ
 ποφάσει δηλούμενα, ὡς τὸ φαῖλον, καὶ σπουδαῖον, τὸ μή
 τε φαῖλον, μήτε σπουδαῖον. Ὅσα δὲ τῇ εἰσενίτων
 τοιαῦτά εἰσιν, ὡς τε εἰς οἷς πέφυκε γίνεσθαι, ἢ ὧν κατηγο
 ρεῖται. ἢ ὅσον εἰσενίτων, τὰ μὲν, κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρ
 χει τῷ ὑποκειμένῳ. τὰ δὲ, καθ' αὐτό. διὰ μὲν ὅτι τὸ πέφυ
 κε γίνεσθαι, ἐδηλώσε τὰ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχοντα
 τῷ ὑποκειμένῳ. διὰ ὅτι κατηγορεῖσθαι, τὰ καθ' αὐτό ὑπάρ
 χοντα. τὸ ὅτι καθ' αὐτό, διπλὸν, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῇ ἀποδεί
 κτικῇ. τὸ μὲν, ὁ μὲν γίνεσθαι τὸ ὅρισμὸς τῷ ὑποκειμένῳ
 πρά
 γματος, ὡς τὸ ζῶον, τὸ λογικόν. ταῦτα ὅσον καθ' αὐτό ὑπάρ
 χουσι τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐν τῷ ὅρισμῳ αὐτῷ παραλαμβάνε
 ται τὸ ὅτι, ἐν τῷ ὅρισμῳ, τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεσθαι,
 ὡς τὸ ἀρπὸν, καὶ τὸ ποδῆπὸν, σιμότης, καὶ γρυπότης. τὸ, τε
 ὅσον ἀρπὸν καὶ τὸ ποδῆπὸν ὀρίζομενοι, μνημονόδομεν τὸ ὑπο
 κείμενον, λέγω δὲ τὸ ἀριθμὸς ἀρπὸν ὅσον ἀριθμὸν,

παραδίδου, τὸ οὐτε φαῦλον, οὐτε πονηρὸν.

Διακρίνας τὴν τῇ πρὸς ἀντίθεσιν τῆς ἑναντίων, βούλεται νῦν αὐτὴν τῇ λοιπῶν διακρίναι. καὶ πρότερον διακρίνει τῆς τῇ καθ' ἑξιν καὶ σόησιν ἀντιθέσεως. ἐπεὶ δὲ συμβάλλεται αὐτῇ πρὸς τοῦτο ἡ τῇ διαφόρων ἑδῶν τῇ καθ' ἑξιν καὶ σόησιν ἀντικειμένων ἀπαρίθμησης, πρότερον παραδίδωσιν ἡμῖν τὰς τούτων διαφορὰς. καὶ πρότερον τούτων, διαφορά τῇ ἑναντίων εἶδη παραδίδωσιν. ἀμέλει γὰρ οὐθὺς καὶ ταῦτα διακρίνει τῇ καθ' ἑξιν καὶ σόησιν ἀντικειμένων. μετὰ δὲ τὴν ἀπαρίθμησην τῇ διαφόρων ἑδῶν τῇ καθ' ἑξιν καὶ σόησιν ἀντικειμένων, ἐκτίθεται καὶ τὰς διαφορὰς τῇ κατὰ κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν ἀντικειμένων. πλουταῖον οὖν καὶ ταῦτα διακρίνει τῇ λοιπῶν. ἐν γὰρ εἰδήσεσιν τὰς διαφορὰς, καὶ τὰ παρακολουθήματα ἐκάστης ἀντιθέσεως, ῥαδίως καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλας τῇ ἀντιθέσεων διαφορὰς ἡσόμεθα. Πρῶτον οὖν, ὥς εἴρηται, τὴν τῇ ἑναντίων διαίρεσιν παραδίδωσιν. ἔχει δὲ δυνάμει τοῦτον τὸν τρόπον. τῇ ἑναντίων, τὰ μὲν ἁμεινῶς ἐσιν, ὥς τὸ ἄρπον καὶ τὸ ποδὶπὸν. τὰ δὲ, ἑμμεισα, ὥς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. μέσον γὰρ τὸ φαιδόν, καὶ τὰ λοιπὰ χρώματα. καὶ τῇ ἑμμεισῶν, τὰ μὲν, οὐτως ἔχει, ὥς δυνάμει τὸν ἔχειν ἁμφοτέρω ἀπείναι τοῦ ὑποκειμένου. εἰ γὰρ ἀνάγκη πᾶν σῶμα λευκὸν ἔχειν ἁμὰ, καὶ μέλαν. δυνάμει γὰρ καὶ φαιδὸν ἔχειν. τὰ δὲ, οὐτως ἔχει, ὥς πρὸς ἀνάγκη τὸ ἔπερον ἀφωρισμένως παρεῖναι τῷ ὑποκειμένῳ, καὶ εἰς ὅσον ἔτυχεν, ὥς τῷ πυρὶ ἡ θερμότης, καὶ οὐδέποτε ἡ ψύξις. ὁμοίως καὶ τῷ χιόνι ἡ ψυχρότης, καὶ εἰς ὅσον ἔτυχεν ἡ θερμότης, διὰ τὸ οὕτως ἐκάτερον τούτων πεφυκέναι. καὶ αὐτὴ μὲν ἡ διαίρεσις τε, καὶ ἡ ὑποδιαίρεσις. καὶ κατὰ ἄλλον ὅσον τρόπον, ὡς διαίρεται τὰ ἑμμεισα ἑναντία. τῇ γὰρ

αὐτὴ ἀντιθέσθαι ἀλλήλων.

Βούλεται δεῖξαι ὅτι ἡ τῇ πρὸς τὴν ἀντιθέσιν, οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ τῇ τῇ ἐναντίας ἀντιθέσις. καὶ δέικνυσιν αὐτὸ, συλλογισμῶν χρώματος ἐν δυνάμει ὁμήματι ποιούτω. τὰς ὡς πρὸς τὴν ἀντικείμενα, αὐτὰ ἅπερ ἐστὶ, ἐτέρων λέμεται. οἷον τὸ δεξιὸν, ἀριστεροῦ λέγεται δεξιόν. τὰ δὲ ὡς ἐναντία ἀντικείμενα, αὐτὰ ἅπερ ἐστὶ, οὐ λέγεται ἐπ' ἑτέρων. τὸ γὰρ λευκόν, οὐ λέγεται μέλανος λευκόν. τὰ ἄρα ὡς πρὸς τὴν ἀντικείμενα, ἑπ' ἑτέρῳ παρὰ τὰς ὡς ἐναντία ἀντικείμενα.

Ὅσα δὲ τ' ἐναντίων τοιαῦτά ἐστιν, ὥς τε ἐν οἷς πέφυκε γίνεσθαι, ἢ ὧν κατηγορεῖται, ἀναγκαῖον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἔδεν ἐστὶν ἀνὰ μέσον. ὧν δὲ μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἀνὰ μέσον ἐστὶ τι πάντως. οἷον, νόσος καὶ ὑγίεια ἐν σώματι ζώου πέφυκε γίνεσθαι. καὶ ἀναγκαῖον γὰρ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν τῷ τῷ ζώου σώματι, ἢ νόσον, ἢ ὑγίαν. καὶ περὶ τῶν δὲ καὶ ἄρπον ἀριθμοῦ κατηγορεῖται. καὶ ἀναγκαῖον γὰρ θάτερον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν, ἢ περὶ τῶν, ἢ ἄρπον. καὶ ἔκ ἐστι γὰρ τούτων ἔδεν ἀνὰ μέσον, ἔτε νόσου καὶ ὑγιάσ', ἔτε περὶ τῶν καὶ ἄρπου. ὧν δὲ γὰρ μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἐστὶ τι ἀνὰ μέσον. οἷον μέλαν καὶ λευκόν ἐν τῷ σώματι πέφυκε γίνεσθαι. καὶ οὐκ ἀναγκαῖον θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν τῷ σώματι, οὐ γὰρ πᾶν σῶμα ἢ τοι λευκόν ἢ μέλαν ἐστίν. καὶ φαῦλον δὲ καὶ σπονδαῖον κατηγορεῖται μὴ καὶ κατὰ ἀνθρώπου, καὶ κατὰ τῇ ἄλλων ποικίλων. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν ἐκείνοις ὧν ἀνὰ κατηγορεῖται. οὐ γὰρ πάντα ἢ τοι φαῦλα ἢ σπονδαῖά ἐστι. καὶ ἐστὶ γὰρ τι τούτων ἀνὰ μέσον. οἷον, τοῦ μὲν λευκοῦ καὶ μέλανος, τὸ φαῖον καὶ ὠχρόν, καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα. τοῦ δὲ φαύλου καὶ

οὐτία ᾧ οὐδὲν ἐστὶν ἐναντίον . τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός ,
τὸ πρὸς ἀντιδιαβολῶν τοῦ κακῆ λέγονται . λέγω δὴ τὸ
ἐν ἡμῖν , ὡς πορ καὶ τὸ φῶς ἐρήκαμεν διήλθον . τὸ μὲν ἐν ἡ-
λίῳ , ὅ πορ ἔκ ἔχει ἀντικείμενον ἐαυτῷ σκοτός , ἐπειδὴ συμ-
πληροῖ τὴν ἐσίαν τοῦ ἡλίου , καὶ ἐσιῶδες αὐτοῦ ἐστὶ . τὸ δὲ
ἐν ἀέρι κατὰ συμβεβηκός αὐτῷ γινόμενον , ὡς ἀντίκειται
τὸ σκοτός , καὶ αὐτὸ ὑποσυμβαῖνον τῇ ἀποσάσει τοῦ φωτός
τῷ ἀέρι . καὶ ἡ γένωσις δὲ διήλθον , ὡς φησι καὶ ὁ πλάτων ἡ
μὲν , νοστῶν , ἡ πρὸς μόνως . τὸ ἀληθές οἱ δὲ , καὶ οὐκ ἔχει τὸ ψυ-
δος ἀντικείμενον . αἱ δὲ , διακοητικαὶ εἰσι δόξαι , αἱ τινες
ἔχουσιν ἀντικείμενον τὸ ψυδός . ἐστὶ ᾧ καὶ διακοηθῆναι ,
καὶ δοξάζειν ψυδός . νοῆν μέντοι ψυδὴν , οὐκ ἐστὶν . ἢ ᾧ
ἀνὸ νοῦς ἀνόητος . ἢ ᾧ ἡ ψυχή τοῦ νοητοῦ ὁ νοῦς , ἢ οὐχ
ἡ ψυχή τοῦ φησὶν ὁ ἀριστοτέλης . ὥς τε ἀναμαρτυρίας . τοῦτω
οὐκ ἐνταῦθα τῷ ἀγαθῷ , λέγω δὴ τῷ ἐν γενέσει , λέγει ἀντι-
κείμενον τὸ κακόν .

- „ Οὐα μὲν οὐκ ὡς τὰ πρὸς π ἀντίκειται , αὐτὰ ἄπερ
 „ ἐστὶ τῷ ἀντικείμενον λέγονται , ἢ ὅπως οὐκ ἄλλως πρὸς αὐ
 „ τὰ . οἷον τὸ διπλάσιον τοῦ ἡμίσεως , αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν ἐτέρω
 „ λέγεται . πνὸς ᾧ διπλάσιον . καὶ ἡ ὑψηλήμη δὲ τῷ ὑψηλῷ
 „ τῷ , ὡς τὰ πρὸς π ἀντίκειται , καὶ λέγεται ἡ ὑψηλήμη , αὐ
 „ τὸ ὅπερ ἐστὶ τοῦ ὑψηλοῦ , καὶ τὸ ὑψηλὸν δὲ , αὐτὸ ὅπερ ἐστὶ
 „ πρὸς τὸ ἀντικείμενον λέγεται τῷ ὑψηλῷ . τὸ ᾧ ὑψη-
 „ λὸν , πνὶ λέγεται ὑψηλὸν , τῇ ὑψηλήμη . ὅσα οὐκ ἀντίκει-
 „ ται , ἄς τὰ πρὸς π , αὐτὰ ἄπερ ἐστὶ τῷ ἀντικείμενον , ἢ οἱ
 „ πῶς δὴ ὅτε πρὸς ἄλληλα λέγεται . τὰ δὲ ὡς ἐναντία , αὐ
 „ τὰ μὲν ἄπερ ἐστὶν , οὐδαμῶς πρὸς ἄλληλα λέγεται : ἐναν-
 „ τία μέντοι ἀλλήλων λέγεται . οὔτε ᾧ τὸ ἀγαθὸν τοῦ κα-
 „ κοῦ λέγεται ἀγαθόν , ἀλλ' ἐναντίον . οὔτε τὸ λυκὸν τοῦ
 „ μέλαρος λυκόν , ἀλλ' ἐναντίον . ὥς τε διαφθάνουσιν αὐτὰ
 αἱ ἀντι

θος, οὐ λέγεται τυφλὸς εἶναι, ἢ ὅτι ἔχεν. ἐκότεως οὖν πρὸς
 τὴν μὲν ἔπει τὴν πρὸς π. δουτίραν δὲ, τὴν τῇ ἐναν-
 τίων. τρίτῃ δὲ, τὴν κατὰ σόησιν καὶ ἔξιν. τετάρτῃ
 δὲ, τὴν κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν, ἐκτῇ μαλακώτεραν
 τὴν ἀντίθεσιν ἐχόντων ἀρεάμενος, καὶ προκόψας ὑπὲρ τὰ
 σφοδρότερος ἀντικείμενα.

- ” Ἀντίκειται δὲ ἕκαστον τῇ τοιούτων, ὡς τύπος ἔπειν.
 ” ὡς μὲν τὰ πρὸς π, ὅσον τὸ διπλάσιον τῷ ἡμίσει. ὡς δὲ
 ” τὰ ἐναντία, ὅσον τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ. ὡς δὲ κατὰ σόη-
 ” σιν καὶ ἔξιν, ὅσον τυφλότης καὶ ὄψις. ὡς δὲ κατὰ φασιν καὶ
 ” ἀπόφασιν, ὅσον κάθηται, οὐ κάθηται.

Διὰ τούτων ἐννοιάσθαι πῶς ἡμῖν παρὰ δίδωσιν αὐτῶν,
 ὑπὲρ παρὰ δευμάτων γυμνάζων τὸν λόγον. εἴτα οὕτω δια-
 κρίνει ἕκαστον ἰδίᾳ ἀπὸ τῇ λοιπῶν, ἵνα μὴ πρὸς ὑπολάβῃ
 τὴν αὐτὴν τούτων ἀντίθεσιν εἶναι. καὶ γὰρ πινυ ὑπερὸν
 σάν τὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν τῇ ἐναντίων τοῖς πρὸς π + τὸ
 γρ' ἐναντίον φασί, τῷ ἐναντίῳ ἐναντίον. λέγομεν οὖν
 πρὸς τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν πράγματα τὰ ὑποδεχόμενα τὴν
 ἐναντιότητα, ποιότητές εἰσιν. ὅσον, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέ-
 λαν, τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν. οὐδεὶς γρ' ἔπει τὸ λευ-
 κὸν τῷ μέλανι λευκόν, οὐδὲ τὸ μέλαν, τῷ λευκῷ μέλαν.
 αὐτὴ μέντοι ἡ ἐναντιότης, τῇ πρὸς π ἐστίν. καὶ οὐδὲν γε ἄ-
 τοπον τὴν ἐναντιότητα τῇ πρὸς π εἶσαν, ἐν ἐτέροις πράγ-
 μασι θεωρεῖσθαι. τὰ γρ' πρὸς π ἐλέγομεν ἰδίαν μὴ ἔχεν
 ὑπόπασιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀλλαις κατηγορίαις σωμίσσασθαι.

Ὡς δὲ τὰ ἐναντία. ὅσον, τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ. ἀγαθὸν ἐν-
 ταῦθα λέγει, οὐ τὸ ὑπερῷον. τοῦτο γρ' οὐκ ἀντίκειται
 τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἐν γένει, καὶ φθορᾷ, ὅπου ἔχει ἐναν-
 τίον τὸ κακόν. διττὸν γρ' τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν καθ' αὐτὸ,
 τὸ οὐσιώδως ὑπάρχον θεῷ, ὅπου οὐδὲν ἔχει ἐναντίον. τῇ

πάντων τῶν τε ὄντων, καὶ μὴ ὄντων διαιρεῖ τὸ ἀληθές καὶ
 τὸ ψεῦδος. λέγεται γὰρ ὁ σωκράτης, ἢ δεξιὸς εἶναι, ἢ μὴ
 εἶναι δεξιός. καὶ ἀληθὲς γε αὐτὴ ἡ διαίρεσις, καὶ μόνος ὢν
 τύχη σωκράτης, καὶ μετὰ πλεόνων, καὶ μὴ δὲ ὅλως ἢ
 καὶ τε γὰρ μόνος ἢ ἀληθὺς ἢ διαίρεσις, λέγουσα, μὴ εἶναι
 αὐτὸν δεξιόν. καὶ τε μετὰ πλεόνων, ὁμοίως. ἢ γὰρ δε-
 ξιός ἐστιν ἐν πλεοσιν ὢν, ἢ οὐκ ἐστὶ δεξιός, ἀλλὰ ἢ μέσος, ἢ ἀ-
 ριστρός. ἀμφότερα δὲ, τὸ μὴ δεξιὸν σημαίνει. ἀλλὰ καὶ
 μὴ δὲ ὅλως ἢ, ἀληθὲς τὸ λέγειν, ὅτι ἐκ ἐστὶ δεξιός. πῶς γὰρ,
 ὁ μὴ δὲ ὅλως ὢν, καὶ ἡ φωνὴ δὲ λέγειται ἡ λουκὴ εἶναι, ἢ μὴ
 λουκὴ. καὶ ὁ λίθος, ἢ ὅψιν ἔχειν, ἢ μὴ ἔχειν. καὶ ὑπὸ πάντων δὲ
 δορῆσης τὰ ἀντίθεσιν ταύτῃ ἀληθὴ ὑπερέχουσιν, οὐ μόνον
 ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος ἀντιθέσεων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν καθόλου.
 τὰ γὰρ ὄντα, ἢ δεξιὰ εἰσιν, ἢ ἐκ ἐστὶ δεξιὰ ἢ λουκὰ εἰσιν, ἢ
 ἐκ ἐστὶ λουκὰ. ἢ ὅψιν ἔχει, ἢ ἐκ ἔχει ὅψιν. οὐ μόνον γὰρ
 ὑπὸ σώματων αὐτὴ ἡ ἀντίθεσις χωρὰν ἔχει, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 ἀσωμάτων. καὶ γὰρ κακὴν ἐκ ἔχει τὴν δεξιὰν θέσιν, ἐπὶ
 πηδῶν δὲ σώματα εἰσιν, ἔτε λουκὰ εἰσιν, οὐτε ὅψιν ἔχει
 τὴν ἡμετέραν. καὶ τὸ μὴ ὄν δὲ, ἔτε δεξιόν ἐστιν, ἔτε λου-
 κόν, ἔτε ὅψιν ἔχει. ἢ μὴ ἔν κατὰ φασίς, καὶ ἀπό φασίς
 οἷς προήρηται, πάντες ταύτα, καὶ τὰ μὴ ὄντα διαιρεῖ. αἱ γὰρ
 ἀλλαι ἀντιθέσεις, ἔδα μῶς. ἢ τε γὰρ τῶν πρὸς τὴν ἀντίθε-
 σιν, ἐκ ὑπὸ πάντων λέγεται. ἀπὸ γὰρ τύχη τις μόνος ὢν, ἔ-
 λέγεται δεξιὸς εἶναι, ἢ ἀριστρός. ἀλλ' ἐδὲ τῶν ἀσωμάτων
 οὐδέν. ὅτιον ἢ τυχή, οὐτε γὰρ δεξιὰ ἐστίν, οὐτε ἀριστρά. ἀλλ'
 οὐδὲ ἢ τῶν ἐναντίων ἀντιθέσις. ἢ γὰρ φωνὴ οὐ λέγειται
 λουκὴ εἶναι, ἢ μέλαινα. ἐστὶ γὰρ καὶ ἡ λεγομένη σομφή. οὐδὲ
 ὑπὸ τῶν χρωμάτων. τὰ μὲν, ἐστὶ λουκὰ, τὰ δὲ, μέλαινα. εἰ-
 σὶ γὰρ καὶ τὰ μετὰ ξύ, τὸ φαῖον, καὶ τὸ ὠχρὸν, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, ἀλλ' οὐδὲ ὑπὸ τῆς σφαιρόσεως, καὶ τῆς ἑξέως. ὁ γὰρ λίθος

οὐ μεταβάλλει εἰς τὴν ἔξιν, ὅιον, ἢ τυφλότης εἰς τὴν ὄψιν +
 ὁρῶσιν ὥς ἐν ταῦτα λαμβάνει, τὴν παντελὴ τοῦ αἵματος
 φθορὰν, καὶ αὐτῆς τῆς διασάμεως. ἐν δὲ τῇ φυσικῇ ἀκροά
 σει, ὁρῶσιν λέγει, οὐ τὴν παντελὴ τῆς διασάμεως φθορὰν,
 βούλεται ὥς ἐν ἐκείνοις, καὶ τὴν ὁρῶσιν εἰς τὴν ἔξιν μετα
 βάλλειν, ἀλλὰ τῆς ἐνδρακίᾳς μόνης τὴν ἀπουσίαν. Τίς
 νοσ μὲν οὐκ ἐνεκα πείρατος μόνον τὰ εἶδη τῇ ἀντικειμέ
 νων εἶναι, ἢ διαίρεσις ἐδήλωσεν ἡμῖν. διὰ τὴν δὲ πρῶτον
 εἰσάγει τὴν τῇ πρὸς π ἀντίθεσιν, δουτέραν δὲ τὴν τὴν ἐναντι
 πῶν, τρίτῃ δὲ τὴν τῆς ἐξέως καὶ τῆς ὁρῶσεως, τετάρτῃ
 δὲ τὴν τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, νῦν ὁρῶμεν.
 Φαμὲν οὐκ ὅτι ἀπὸ τῆ μαλακώτερας τῆ ἀντίθεσιν ἐχόν
 των ἤρξατο, λέγω δὲ τῇ πρὸς π. ταῦτα ὥς τῷ ἀντικει
 μένῳ, οὐ μόνον οὐ φθείρει ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ σωσιφόρει ἐνός
 ὥς πέντος, ὅιον, πατρὸς, σωσιφάγει καὶ τὸ ἔπειρον. ὅιον,
 γόν. καὶ ἀρρεπέντος ἐνός, σωσιφάγει καὶ τὸ ἔπειρον.
 ἀλλήλων γὰρ εἰσιν ὑποσηκικά. δουτέραν τὰ εἶδη ἔχει ἡ τῇ
 ἐναντίων ἀντίθεσις. ὅιον λυκοῦ καὶ μέλανος. ἰχυροπέ
 ρα γὰρ πῶς εἶναι ἢ τούτων ἀντίθεσις, διότι οὐ μόνον οὐ σω
 νισφόρει ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ φθείρει. τοῦ ὥς ἐνός παρόντος,
 οὐχ ὑπομένει τὸ ἔπειρον. καὶ εἰς ἄλληλα μέντοι με ταῦτα
 μεταβάλλει. ὅιον, θερμὸν καὶ ψυχρὸν, λυκὸν καὶ μέλαν.
 Τρίτην ἔχουσι τὰ εἶδη, τὰ καθ' ἑξῆς, καὶ ὁρῶσιν. καὶ ὥς ἢ
 τούτων ἀντίθεσις, ἰχυροτέρα ἐστὶ τῆς τῇ ἐναντίων ἀντι
 θέσεως. τὰ μὲν ὥς ἐναντία, μεταβάλλει εἰς ἄλληλα. ἢ
 δὲ ὁρῶσις, οὐδὲ ποτε μεταβάλλει εἰς τὴν ἔξιν. οὐδὲ ὥς ἐκ
 τυφλοῦ πρὸς ἀντιβλέψει κατὰ με τὸν φυσικόν, ἢ πηκτικόν
 λόγον, εἰ μὴ πον θέα διασάμε τοῦτο συμβαίνει. Ἐχάτιον
 ἔχουσι τὰ εἶδη, τὰ κατὰ ἀπόφασιν, καὶ κατὰ φασιν ἀντι
 θέμενα. σφοδρότερα ὥς τούτων ἢ ἀντίθεσις, διότι ὡς

» τὸν δὲ ἐπὶ γὰρ. εἰρηκᾶς ᾧ ἐκάνω. ὑπὲρ μὲν οὐ
 » τῇν προπέντων γινῶν ἱκανὰ τὰ ἡρημένα. νῦν δὲ τῇ αἰ
 « χῇ τούτου φησί. ποῦ δὲ τῇν ἀντικειμένων. ὥς περὶ ἐκ
 τούτου, δὴλῃ ἡ τοῦ σκοποῦ σιωπῆσα. πρῶτον δὲ διδόν
 σκει ποῦ τῇν ἀντικειμένων. καὶ ᾧ ἐκ τῷ ποῦ τοῦ ποσῶ
 λόγου, μνήμην τούτων ἐποίησατο, ἵνα ἐλεγε. τὸ μέγα
 τῷ μικρῷ ἀντικεῖται, ὅχως τὰ εἰς ἀντία, ἀλλ' ὥς τὰ πρὸς
 π. βούλεται τοίνυν διδάξαι ἐν ταῦθα ποσαχῶς τὰ ἀντι
 κείμενα λέγεται. τὰ τοίνυν ἀντικείμενα φησί, πετρα
 χῶς ἀντίκειται, ἢ ὥς πρὸς π, ἢ ὥς εἰς ἀντία, ἢ ὥς εἰς ὁμοίους
 καὶ ἕξιν, ἢ ὥς κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν. Ζητητέον ὅ
 τί δὴ ποτε πᾶσα ἀντικείμενα τὰ εἰς τῇν ἀντικειμένων, καὶ
 οὔτε πλεονα, οὔτε ἐλάττωνα, καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης
 αὐτῶν τάξεως. ἵνα οὐ μάλιστά τις διὰ τὴν πᾶσα ἀντικείμενα,
 ἢ ὥς πρὸς π. Τὰ ἀντικείμενα, ἢ ὥς λόγοι ἀντίκειν
 ται, ἢ ὥς πράγματα. τὰ δὲ ὥς πράγματα ἀντικείμενα,
 ἢ ἐκ γένεσι πνὶ θεωροῦται. ὅιον, τὰ πρὸς π. ἢ ἀχρεῖα εἰσι.
 καὶ ἢ ἀχρεῖα εἰσιν. ἢ μεταβάλλει εἰς ἄλληλα, ὥς τὰ εἰς ἀν
 τία. ὅιον, λευκὸν καὶ μέλαν, ἢ οὐ μεταβάλλει, ὥς εἰς ὁμοίους
 καὶ ἕξιν. ὅιον, ὅτις καὶ τυφλότης. ὥς λόγοι μὲν οὐ ἀντί
 κεινται, κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν. ὅιον, σωκράτης ποῦ
 πατρί, σωκράτης οὐ ποῦ πατρί. ὥς πράγματα δὲ, καὶ
 χρεῖσιν ἔχοντες ἀντίκεινται τὰ πρὸς π. ὅιον, πατὴρ καὶ υἱός,
 δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὑψηλὸν καὶ ὑποκείμενον. ὥς πράγματα
 δὲ, καὶ χρεῖσιν μὴ ἔχοντες, καὶ μεταβάλλονται εἰς ἄλληλα, τὰ
 εἰς ἀντία ἀντίκεινται. ὅιον, τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκόν, καὶ τὸ
 θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν. ὥς πράγματα δὲ, καὶ ἀχρεῖα, καὶ
 μὴ μεταβάλλοντα εἰς ἄλληλα, ἕξιν καὶ εἰς ὁμοίους. ὅιον, ὅτις
 καὶ τυφλότης. ἢ μὲν ᾧ ἕξιν, μεταβάλλει εἰς τὴν εἰς ὁμοίους
 σιν. ὅιον, ἢ ὅτις εἰς τὴν τυφλότητά. ἢ μέντοι γε εἰς ὁμοίους,

χομένη ἐναντιότητα, οὐδὲ αὐτῇ ὑπάρξει τί ἐναντίον.

» Ἰπὲρ μὲν ὧν τὴν προθέντων βλητῶν ἱκανὰ τὰ ἐρημέναι.

Εκ τούτου τοῦ ῥησὸς δὲ ὑπέλαβόν πινυ τῇ ἐξηγητῶν
τὸν σκοπὸν εἶναι τῇ κατηγοριῶν ποδὶ νοημάτων μόνων. ὁ
ῥῥ' ἀριστοτέλης, φασί, κίνη μόνον οἷον τὰ ἐς ὁρμητῆ, καὶ ἐν
νοηματικά. τὰ ῥῥ' καθόλου, φησὶν αὐτὸς ὡς τῶ ποδὶ ψυ-
χῆς, ἢ ἔδεν ἐπιν, ἢ ὑστρον. τὰ δὲ πρὸ τῇ ποσῶν, ἔδε ὁλως
βούλεται εἶναι, ἀλλὰ πρετίσματα αὐτὰ λέγει, καὶ φλυα-
ρίαν ποδὶ πᾶς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ἈΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ.

» Πρὸ δὲ τῇ ἀντικειμένων ποσαχῶς εἰσὼς ἀντικῶ-
» νται, ῥητόν. λέγεται ῥῥ' ἔπειρον ἐπὶ τῶ ἀντικῶναι τετρα-
» χῶς, ἢ ὡς τὰ πρὸς π, ἢ ὡς τὰ ἐναντία, ἢ ὡς ὁρμησις καὶ
» ἔξις, ἢ ὡς κατὰ φασίς καὶ ἀπόφασίς.

Πεπληρώται ὁ ποδὶ τῇ κατηγοριῶν λόγος, καὶ ἀρχε-
ται τοῦ μετὰ τὰς κατηγορίας τμήματος. εἰρήκαμεν ῥῥ'
κατ' ἀρχὰς τοῦ βιβλίου, ὅτι ἑστρία μὲν διήρηται τοῦτο
τὸ βιβλίον, ἑς τε τὸ πρὸ τῇ κατηγοριῶν, καὶ τὸ ποδὶ αὐτῶν
τῇ κατηγοριῶν, καὶ τὸ μετὰ τὰς κατηγορίας. καὶ ὅτι ὡς
μὲν τῶ πρὸ τῇ κατηγοριῶν, ποδὶ φωνῶν διαλέγεται, αἷς
μέλλει χρῆσασθαι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ κατηγοριῶν, ἀγνώ-
στων ἡμῶν ἐκ τῆς σωφείας. ἐν δὲ τῶ δουτέρῳ τμήματι,
ποδὶ αὐτῶν τῇ κατηγοριῶν. ἐν δὲ τῶ τρίτῳ, του πῆσι, τῶ
προκειμένῳ, ποδὶ πινῶν φωνῶν, ὧν παρέλαβον ἐν τῇ δι-
δασκαλίᾳ τῇ κατηγοριῶν, ὧν ὁνομαζομένη μὲν πινὰ ἔχο-
μεν, οὐ μὲν διηρθρωμένῳ. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἀπρητημένον
τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ σκοποῦ τῇ κατηγοριῶν ὡς πινῶν ἐν ὁ-
μισαί, δῆλον μὲν καὶ ἐκ τῇ ἐρημένῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ
τοῦ σωφειῶς τῆς φράσεως. τὸν ῥῥ', μὲν, σωφεισμον ἢ
ρηκῶς ἐν τῶ πῆσι τοῦ τμήματος τοῦ πρὸ τῆς του, ἐν τούτῳ.

ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ ποιῶντος, καὶ λήγουσαν ὑπὸ τὸ πά-
 ρον, ποιήσιν αὐτὴν λέγομεν. ὅταν δὲ θεωρήσωμεν αὐτὴν
 ἀπὸ τοῦ παύοντος ἀρχομένην, περὶ τῆς αὐτῆς δὲ ὑπὸ τὸ ποι-
 ῶν, πάθουσιν λέγομεν, ὡς πορ καὶ δίδωξιν, καὶ μάθουσιν ὁ-
 μοίως. ὡς τε, τῷ μὲν ὑποκειμένῳ, μία ἐστὶν ἡ κίνησις. δια-
 φέρει δὲ τῷ λόγῳ. τὰ δὲ πρὸς τὴν, οὐ μόνον τῷ λόγῳ διαφέ-
 ρουσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρουσιν. ὡς τε τὸ
 ποιῶν, καὶ τὸ παύον, ποῦ εἰς κατεγινόμενα ὑποκειμένον
 τὴν κίνησιν, οὐκ αὖ ἐστι πρὸς τὴν, ἢ καὶ τὰ πρὸς τὴν, οὐ μόνον ἔ-
 χουσιν διάφορον θέλουσιν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποκείμενα.
 Διαφέρει οὖν μὴ ἐπεγράφε ποῦ ποιήσεως, καὶ παύσεως;
 λέγομεν, ὅτι ἐπεὶ ἡ ποιήσις διττή, καὶ ἡ παύσις ἡ δὲ οὐ,
 ποιήσις λέγεται, ὅτιον, ἡ τοῦ οἰκοδόμου εὐδία. καὶ τὸ τέ-
 λος δὲ αὐτὸ τῆς εὐδίας, ὅτιον, ἡ οἰκία, ἵνα ἔν μὴ διὰ τὴν
 ὁμῶν μίαν πλάνη τις γένηται, καὶ νομίσωμεν αὐτὸν πε-
 ρὶ τοῦ τέλους διακρίνεται, διὰ τοῦτο ἔσται ἐπεγράφε. πε-
 ρὶ τοῦ ποιῶν, καὶ τοῦ παύον. τουτέστι, ποῦ αὐτῆς τῆς εὐδ-
 ρίας, καὶ τῆς οὐδίας. Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποιῶν, καὶ
 τὸ παύον ἕνα πῶς τῆς, καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον εἰκότως.
 εἰς ἡμῶν ποιότησι μόνον ἕνα πῶς τῆς θεωρεῖται. τὸ δὲ
 ποιῶν, καὶ τὸ παύον ἐκ τῆς συμπλοκῆς τῆς εὐδίας πρὸς
 τὴν ποιότητα σωθήσκει. καὶ τὸ μᾶλλον δὲ, καὶ τὸ ἥττον ὑπὸ
 δέχεται ἐκείνα πολλὰς εἰρήκασιν, τὰ καὶ τὴν ἕνα πῶς
 τῆς ὑπὸ δέχεται. ἐπεὶ δὲ οὐ πάσα ποιότης ὑπὸ δέχει-
 ται τὴν ἕνα πῶς τῆς, οὐδὲ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. ὅτιον, τὰ
 ἁρμόματα. εἰκότως ἄρα οὐδὲ πάσι τῇ τοῦ ποιῶν, καὶ τοῦ
 παύον κατηγορία παρεκλογεῖται τὸ ὑπὸ δέχεται ἕνα πῶς
 τῆς, καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, ἀλλὰ τῇ μὲν ἐκ ποιότητος
 εἰλημμένη, ὑπὸ δέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ τὸ ἥττον, ὑπάρχει
 αὐτῇ τοῦτο. τῇ δὲ ἐκ ποσότητος λαμβανομένη, μὴ ὑπὸ δέ-

ὥς τε καὶ αὐτοὶ τῇ πρὸς πᾶσι· λέγομεν οὖν πρὸς τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν ἀπαρέμφата ῥήματα, μόνως ἑστὶ τῆς φύσεως τῇ ἐνδρῆαν, ἢ τῇ παθῶν σημαντικά· ἢ ὅτι ἐνδρῆαν μόνως, ἢ πάθος σημαίνει· τὰ μέντοι καὶ ἄλλα ῥήματα, ἢ τοὶ αἰμετοχαί, τὴν χάσιν σημαννοσι τῇ οὐσιῶν, ἢ τοὶ πρὸς τῇ ἐνδρῆαν, ἢ πρὸς τὸ πάθος· τὸ τοίνυν ποιῆν, καὶ τὸ πάσχειν, ἀπαρέμφата ὄντα ῥήματα, τῆς ποιήσεως αὐτῆς, ἢ παθήσεως ἐπὶ δηλωτικά, καὶ οὐχὶ τῇ πρὸς πᾶσι· διὰ τὸ ὅτι ἡ ποιῆν, εἰς πάσχειν ποιεῖ, ἢ τὸ πάσχειν, ὑπὸ τοῦ ποιῆν πάσχει· ὁ μέντοι καὶ πάσχειν, ἢ ὁ ποιῶν, ὑπὸ τὰ πρὸς πᾶσι ἀναφέρεται· ὁ ὅτι ποιῶν, εἰς πάσχειν ποιεῖ· καὶ ὁ πάσχειν, ὑπὸ ποιῶντος πάσχει· καλῶς δὲ ὁ ἀριστοτέλης ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει ζητῇ, ὅτι ἐκ τοῦ ποιῆν, καὶ τοῦ πάσχειν ἡ κίνησις, πότερον ἐν τῷ ποιῶντι θεωρεῖται, ἢ ἐν τῷ πάσχειντι; καὶ φησὶν ὅτι ἐν τῷ πάσχειντι· ἢ ὅτι κίνησις ὁ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ διωάμεν εἰς τὸ ἐνδρῆαν· ἐνδρῆαν δὲ ἐστὶν αὐτῇ ἢ προσβολῇ τῆς ἐξέως· ἐκείνα οὖν κινεῖται, ὅσα ἐνδρῆαν ἐστὶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦς μεταβάλλει ὑπὸ τὸ τέλος· ὅσα γὰρ πλεόνων πινῶν δέεται, πλεόνων κινεῖται· τὰ δὲ ὀλιγοδέα, ὀλιγοκίνητα· ἀμέλει, τὸ θεῖον ἀνδρῆαν ὄν, καὶ πᾶν τὸ ἐστὶν ἀκίνητον· ἢ τοίνυν ὁ ποιῶν κατ' αὐτὸ τοῦτο ὁ ποιεῖ, τελείαν ἔχει τὴν ἐξίν, οὐ κινηθῆναι κατ' ἐκείνο, ὅπου ποιεῖ· ὁ δὲ πάσχειν, ἅπερ δέομενος τοῦ ποιῶντος, ἵνα τὴν ἐν αὐτῷ ἐκείνου διώκῃν εἰς ἐνδρῆαν προαχθῇ, ἐκὸς κινηθῆναι λέγεται ἐκ τοῦ διωάμεν, εἰς τὸ ἐνδρῆαν εἶναι, ὁ πέφυκεν εἶναι προαγόμενος· ὥς τε ἡ κίνησις μία ἐστὶν, ὑπὸ μόνου τοῦ πάσχειντος θεωρουμένη· ὁ μέντοι λόγος ὁ τῆς κινήσεως, διώκεται εἶναι διττός· διώκεται ὅτι θεωρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ ποιῶντος, καὶ ὑπὸ τοῦ πάσχειντος· ὅταν μὲν ὅτι τὴν κίνησιν θεωρήσωμεν

μακτικόν, ἢ τὸ ἐν τῷ πᾶσι· οὗτου δὲ, εἴδη ἔξ. τὸ ἀνω. τὸ
κάτω. τὸ δεξιόν. τὸ ἀριστερόν. τὸ ἐμπροσθεν. καὶ τὸ ὀπίθεν.
ἡκότως δὲ ἔξ. τοῦ τόπου ἡσὶν αἱ διαφοραί. τόπος γάρ ἐστιν
ὡς εἴρηται ἡμῖν, πέρασ τοῦ περὶ ἔχοντος, καθ' ὃ περιέχει τὸ
περιεχόμενον. τὸ δὲ περιεχόμενον, σῶμά ἐστι. τὸ δὲ σῶ
μα, τρεῖς ἔχει διαστάσεις. ἐκείνη δὲ διαστάσις, κατ' ὀρθῶς
γραμμῶν θεωρεῖται ὀρισμαίνως, καὶ οὐ κατ' ἄλλω πινά. ἢ
γάρ τις βουλευθῇ τοίχου, ἢ τύχου, τὴν κατὰ μῆκος διά
στασιν γῶναι πόση τις ἐστὶ, κατὰ κάθετον ταύτην μετρήσει.
ἢ δὲ κάθετος, ὀρθῶς γραμμὴ ἐστίν. ὡς αὐτῶς δὲ καὶ τὴν κα
τὰ πλάτος, ἢ βάθος διαστάσιν, εἴ τις γῶναι βουλευθῇ πό
ση ἐστὶ, πᾶρτον ἐκτένασθ', ταύτην μετρήσει. ἥτις καὶ αὐ
τῇ, ὀρθῶς γραμμὴ ἐστίν. πᾶσα δὲ ὀρθῶς γραμμὴ, δύο πέ
ρατα ἔχει. ἢ τοίνυν πᾶν σῶμα τρεῖς ἔχει διαστάσεις, ἐκά
στη δὲ διάστασις κατ' ὀρθῶς γραμμῶν χαρακτηρίζεται,
πᾶσα δὲ ὀρθῶς γραμμὴ δύο ἔχει πέρατα, ἡκότως τὸ σῶ
μα ἔξ. ἔχει πέρατα. ἢ οὖν τὸ σῶμα ἔξ. ἔχει πέρατα, καὶ
ὁ τόπος ὁ περιέχων αὐτὸ, ἔξ. ἀνάγκης ἔξ. ἁοίῃ πέρατα, ἐ
πειδὴ κατὰ πᾶσαν διάστασιν, περιέχει ὁ τόπος τὸ σῶμα.
καὶ ἐστὶ τῆς μερὸς ὡς ὑπὸ ἐμφύχου εἰπῆν, κατὰ μῆκος διαστά
σεως πέρατα, τὸ ἀνω, καὶ τὸ κάτω. τῆς δὲ κατὰ πλάτος,
τὸ δεξιόν, καὶ ἀριστερόν. τῇ δὲ κατὰ βάθος, τὸ ἐμπροσθεν, καὶ
τὸ ὀπίσθεν. ἔχεν δ' ἐστίν, οὐσίαν πρὸς οὐσίαν περίθεσις.
τοῦτο δὲ ἢ ὅλον περίκειται, ὡς ὁ χιτῶν ὅλον περιέχει τὸ
σῶμα, ἢ ὅλον πρὸς μέρος, ὡς ὁ δακτύλιος ἐν δακτύλῳ.
Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὰ ποιεῖν, καὶ τὸ πάσχειν ἐκείνη πόση
τά. Ζητητέον ἐν ταῦτα, τί δὴ ποτε τὸ ποιεῖν, καὶ τὸ πά
σχειν, οὐχ ὑπὸ τὰς πρὸς πανάγχει ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἐπέ
ρασ αὐτὰ εἶναι λέγει κατηγορίαν. ὁ γὰρ ποιεῖν. ἢς πάσχειν
τα ποιεῖν. καὶ ὁ πάσχειν, ὑπὸ ποιούτων. τινος πάσχει.

πᾶς λοιπᾶς τρεῖς. τῷ ποσῷ λέγω, καὶ τῷ πρὸς τι, καὶ τῷ
 ποιῶ. ἡ ὅρ' οὐσία τῷ ποσῷ συμπλεκομένη, ποιεῖ δύο κα-
 τηγορίας, τὴν τε ποτέ. καὶ τὴν ποῦ. τῷ μὲν ὅρ' χρόνος
 συμπλεκομένη, ποιεῖ τὴν ποτέ. τὸ ὅρ' ποτέ, οὐτε οὐ-
 σίαν μόνως σημαίνει, οὐτε χρόνον, ἀλλ' οὐσίαν ἐν χρόνῳ οὐ-
 σαν, ποτέ δὲ ἐπὶ χρόνῳ δηλωτικόν, κατὰ τὴν τριμέρη-
 αν αὐτοῦ, οὐδὲ ὧτα, παρεληλυθότα, μέλλοντα. τῷ δὲ
 τόπῳ συμπλεκομένη ἡ οὐσία, ποιεῖ τὴν ποῦ. τὸ ὅρ' ποῦ,
 οὐτε τόπον μόνως σημαίνει, οὐ γὰρ ἐπὶ τόπος ἐν τόπῳ, οὐ-
 τε μὲν οὐσίαν, ἀλλ' οὐσίαν ἐν τόπῳ οὐσαν. ποῦ δὲ ἐπὶ
 τόπον δηλώσει, καὶ διαρεῖται ἀνῶ, κατώ. δεξιὰ, ἀριστε-
 ρὰ, ἔμπροσθεν, ὀπίσθεν. πάλιν ἡ οὐσία συμπλεκομένη
 τῷ ποιῶ, ἐπέρας δύο ποιεῖ κατηγορίας, τὴν τε τοῦ ποι-
 ῆν, καὶ τοῦ πάσχειν. τὸ ὅρ' ποιεῖν καὶ πάσχειν, κατὰ ποιο-
 τητα γίνεται. ὁ ὅρ' ποιῶν εἰς τι, ἢ τῷ θερμαίνεν ποιῆν, ἢ τῷ
 ψύχεν, κατὰ ἄλλω τινὰ ποιοῦνται. καὶ ἄλλως. ποιῆν ἐπὶ,
 τὸ εἰς τι ἀσβεῖν. καὶ ἡ ἐς αὐτὸν ἀσβεῖν, ὡς κοπιᾷν δὲ
 αὐτοῦ, ὄραν, ὀμιλῆν, ἢ ἐς ἕτερον, ὡς ὁ τύπῳ, τυπόμε-
 νον τύπῃ. καὶ ὁ πάσχων δὲ, ἢ τῷ θερμαίνεσθαι, ἢ τῷ μελάνε-
 σθαι, ἢ κατ' ἄλλω τινὰ ποιοῦνται πάσχειν. πάσχειν ὅρ' ἐπὶ τὸ
 ὑπὸ τίνος ἀσβεῖσθαι. καὶ διαρεῖται, ἢ ὡς ἐς φθορὰν τινὰ
 ἀγεσθαι ὑπεναντίου, ἢ ἐς τελειότητα, ὡς ἡ ὄρασις ὑπὸ τοῦ
 ὄρατοῦ. πάλιν ἡ ὁσία, τοῖς πρὸς τι συμπλεκομένη, ποιεῖ
 τὸ κηῖσθαι. κηῖσθαι δὲ ἐπὶ, ἢ τοιαῦτα τοῦ σώματος θέσεως. καὶ
 διαρεῖται ἐς τὸ ἀνακηῖσθαι, καθίζεσθαι, ἐστάναι. τὴν δὲ θέ-
 σιν, ἢ πρὸς τι ἐλέγχουσαν εἶναι. αὕτη δὲ αὐτῇ συμπλεκο-
 μένη ὑπὸ τεχνασθῶτινι, ποιεῖ τὸ ἔχεν. τὸ ὅρ' ἔχεν, οὐσία
 ποῦ ὁσίαν σημαίνει πορίθωσιν. τοῦτο δὲ τὸ τεχνασθόν, ἢ ὁ-
 λην ἐν ὅλῃ τῇ ὁσίᾳ, ὡς ὁ χιτὼν τῷ σώματι, ἢ ὅλον ἐν μέρ-
 ρει, ὡς ὁ δακτύλιος ἐν τῷ δακτύλῳ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χηλὶ

» τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπον· θερμαίνεν γὰρ μᾶλλον καὶ ἥπον ἐπὶ καὶ
 » θερμαίνεσθαι μᾶλλον καὶ ἥπον· καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἥπον·
 » ἐπιδέχεσθαι οὖν τὸ μᾶλλον καὶ ἥπον τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν·
 » ὑπὲρ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα λέγεται· εἴρηται δὲ καὶ ὑπὲρ
 » πρὸς τοῦ κείσθαι ἐν τοῖς πρὸς τι, ὅτι παρὰ νόμους ἀπὸ τῆς ἰδέας
 » σεῶν λέγεται· ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν, τοῦτε πόσι, καὶ τοῦ πού, καὶ
 » τοῦ ἔχεν, διὰ τὸ προφανὲς εἶναι, ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλο λέγε-
 » ται· ἢ ὅσα ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη, ὅτι τὸ ἔχεν μὲν συμβαίνει τὸ
 » ὑποδεξάμεναι, τὸ ὠπλίσθαι, τὸ δὲ πού, οἷον ἐν λυκῆ, ἐν ἀ-
 » γορᾷ· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐρρέθη·

Τῶν κατηγοριῶν αἱ μὲν ἑσιν ἀπλᾶι, αἱ δὲ κατὰ σμυ-
 δνασμόν, καὶ συμπλοκῇ τῇ ἀπλᾷ, τὸ εἶναι ἔχουσι·
 καὶ ἀπλᾶ μὲν ἑσιν, αἱ ἐρημνύει τέσσαρσιν, ἥτις οὐσία,
 καὶ τὸ ποσόν, καὶ τὸ ποιόν, καὶ τὰ πρὸς τι· κατὰ σμυ-
 δνασμόν δὲ τῆς οὐσίας πρὸς μίαν τούτων, ἢ πρὸς ἑαυτήν,
 αἱ λοιπαὶ, ἐξ γίνονται· οἷον, ἐξ οὐσίας καὶ ποσού, τὸ πᾶν,
 καὶ ποτέ· ἐξ οὐσίας καὶ ποιού, τὸ ποιεῖν, καὶ πάσχειν· ἐξ
 οὐσίας καὶ τῇ πρὸς τι, τὸ ἔχεν, καὶ τὸ κείσθαι· ἵνα δὲ καὶ
 τοῦτο γινώσκωμεθα, λέγω δὲ, ὅτι αἱ μὲν κυρίως κατηγο-
 ρίαι, τέσσαρες ἑσιν αἰετήριαι, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐξ, ἐκ τῶν πρὸς
 ἀλλήλας τούτων συμπλοκῆς γίνονται, ἐκ τῆς διαιρέσεως
 λαβώμεναι τὰ ἐρημνύει· τῶν οὖν τῶν, τὰ μὲν, καθ' ἑαυ-
 τὰ ὑφέσθησαν, ὡς ἡ οὐσία, τὰ δὲ, ἐν ἐπεί τοις ἐχέει τὸ εἶ-
 ναι, καθ' ἑαυτὸ μὲν ὑφέσθησαν ἢ οὐσία τῇ δὲ ἐν ἐπεί τοις ἐ-
 χέει τὸ εἶναι, τὰ μὲν, ἐν ἀρίσθαι θεωρεῖται· οἷον, τὰ πρὸς
 τι· τὰ δὲ, ἀρετὰ εἰσι, καὶ τῇ μὴ ἐχύντων ἀρίσθαι· τὰ μὲν,
 ἐπὶ μερίσθαι, οἷον, τὰ ποσά, τοῦτο γὰρ ἴδιον ἐλέγχον ἐστὶν τῶν
 ποσῶν, τὸ μερίσθαι· τὰ δὲ, ἀμερίσθαι, οἷον, αἱ ποιοῦσθαι· αἱ
 ταὶ μὲν οὖν αἰετήριαι, καὶ πρώτως λεγόμεναι κατηγο-
 ρίαι, αἱ δὲ ἄλλαι, ἐξ γίνονται, τῆς οὐσίας συμπλεκόμενης

γένος ὧς ἡ ὑψηλήμη· καὶ λέγεται ὑψηλὸν τοῦ ὑψηλήμη· ἡ δὲ με-
μετρία, οὐκ ἐστὶ τῇ πρὸς π, ἥδε οὐσα τῆς ὑψηλήμης, ἀλλ' ὅ-
τι τὸ ποῖον ἀνάγεται· ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῆς ἐξέως ἔχει, καὶ
διαθέσεως, καὶ πάντων τῇ τοιούτων· ἡ ὧς ἔξις, ἐκ τοῦ ἐ-
ξις· καὶ τὸ ἐκτὸν, τῇ ἐξ ἐκτὸν· καὶ ἡ διαβίσις, διαβιτοῦ διὰ
θίσις· καὶ τὸ διαβιτὸν, τῇ διαβίσει διαβιτὸν· ἡ μέντοι ὕψις,
ἡ ἡ νόσος, εἰδὴ ὄντα τῆς ἐξέως, ἡτοι τῆς διαθέσεως, ποῖοι τι-
τές ἔστι· κατὰ ταύτας ὧς ποιοί τινες ἴσμεν, καὶ παρὼν ὅ-
μως ἀπ' αὐτῇ λεγόμεθα γραμματικοί, ἡ ῥητορικοί, ἡ ὕψι-
νοί, ἡ ὁπωσού· καὶ ὑψηλόμενες δὲ λεγόμεθα, οὐ τῷ ἀπλῶς
μετέχην ὑψηλήμης, ἀλλὰ τῷ μετέχην πινὸς τῇ κατὰ μί-
ρος ἐψημῶν, γραμματικῆς, ἡ μουσικῆς, ἡ πινὸς ἄλλης· ἡ
μὲν δὲ ἐπιπολασιτέρα λύσις, αὕτη ἐπιπολασιτέρα δ' ἐστὶ,
διότι τὰ γένη ὑπὸ πασῶν τῇ κατηγορίων, ὑπὸ τὴν αὐτὴν
ἀνάγονται κατηγορίαν, ὑφ' ἧ καὶ τὰ εἶδη· ἡ δὲ με ἀκρι-
βεστέρα, ὧς δὲ πρῆχει.

- » Εἴπε ἡ τυγχάνει τὸ αὐτὸ καὶ ποῖον καὶ πρὸς π ὄν, οὐ
» δὲν ἄτοπον ἐν ἀμφοτέροις αὐτὸ τοῖς γένεσι κατακριθῇ
» μείδαι·

Ὡς ὧς ὁ πατήρ, καὶ ὁ υἱός, ἀνάγονται μὲν καὶ ὑπὸ
τὴν οὐσίαν, ἀνάγονται δὲ καὶ ὑπὸ τὴν πρὸς π, κατ' ἄλλο
μὲν τοι, καὶ ἄλλο· οὕτως οὐδὲν ἄτοπον καὶ τοῖς ἔξεσι, καὶ
τὰς διαθέσεις, ὡς μὲν πράγματα, ἀνάγεται ὑπὸ τὴν
ποιότητα· ὡς δὲ χέσιν πνὰ ἀναδεξάμενα, ὑπὸ τὴν
πρὸς π.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΙΕΪΝ, ΚΑΙ ΠΑ' ΣΧΕΙΝ·

- » Εἰδέχεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πα' χεῖν ὁρᾶν πρὸ
» τηται, καὶ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥϊον· τὸ ὧς θερμαίνειν, τῷ ψύ-
» χην ὁρατίον· καὶ τὸ θερμαίνειν, τῷ ψύχειν· καὶ τὸ
» ἡδεῖν, τῷ λυπῆναι· ὡς τε εἰδέχεται ὁρᾶν πρὸ τηται· καὶ

γορίαν ἐφαρμόσῃ τὸ παρακολούθημα, καὶ μόνῃ.

οὐ δὲ ἔτι τὰ ῥηθέντα μή τις ἡμᾶς φήσῃ ὑπὲρ ποιότητος
τὴν πρὸς τὴν ποιήσασθαι, πολλὰ τῇ πρὸς τι συγκατα-
ριθμῆσαι. τὰς γὰρ ἔξας καὶ τὰς διαθέσεις τῇ πρὸς τι ἐλ-
γομένην εἶναι.

Ἐπεὶ δὲ ἡ ποῦ ποιότητος ἡ ὁ λόγος αὐτῶν, τὰς δὲ ἔξας
καὶ τὰς διαθέσεις, ὑπὸ τὴν ποιότητος ἀνήγαγον; ἅπαρ ἡν
τῇ πρὸς τι καὶ γὰρ ὑπὸ τὰ πρὸς τι αὐτὰ καὶ αὐτὸς πρὸς τι
ἀνήγαγον, καὶ τὴν ἔξιν, ἐκ τοῦ ἔξιν, καὶ τὴν διάθεσιν, δια-
θετοῦ λέγων εἶναι διαθέσιν, διὰ τοῦτο αἰτιόμενος τῆς ἀ-
πορίας, ἐπλύπει αὐτὴν διχῶς. καὶ πρῶτον μὲν, ἐπὶ
πολλοῦ περὶ, δεύτερον δὲ, ἀκριβέστερον. καὶ ἡ μὲν πρώτη
ἐπίλυσις ὧδε ἔχει.

Σχεδὸν γὰρ ὡς πᾶσιν τῇ τοιούτων ποιότητων τὰ γέ-
νη τὰ πρὸς τι λέγεται. τὰ δὲ καθ' ἕκαστα, οὐδ' ἐν. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ
σημῇ γένος οὐσα, αὐτὸ ὅπρ' ἔστιν ἐτέρου λέγεται. πινὸς γὰρ
ἐπισήμῃ λέγεται. τὰ δὲ καθ' ἕκαστον, ὅθεν αὐτὸ ὅπρ' ἔστιν ἐτέ-
ρου λέγεται, οἷον ἡ γραμματικὴ οὐ λέγεται τινὸς γραμμα-
τικῇ. οὐδὲ ἡ μουσικὴ, πινὸς μουσικῇ. ἀλλ' εἰ ἄρα, κατὰ τὸ
γένος καὶ αὐτὰ τὰ πρὸς τι λέγονται. οἷον, ἡ γραμματικὴ λέ-
γεται πινὸς ἐπισήμῃ, ὁ πινὸς γραμματικῇ. καὶ ἡ μουσικὴ πινὸς
ἐπισήμῃ, ὁ πινὸς μουσικῇ. ὥστε αἱ καθ' ἕκαστα οὐκ εἰσὶ τῇ
πρὸς τι. λεγόμεθα δὲ γε ποιοῖ τὰς καθ' ἕκαστα. ταῦτα γὰρ
καὶ ἔχομεν τὰς ἐπισήμας. ἐπισήμονός γὰρ λεγόμεθα πῶς ἔ-
χον τὰ καθ' ἕκαστα ἐπισημῶν πινάσ. ὥστε αὐτὰ καὶ καὶ ποιοῖ
τῆς εἰρησας αἱ καθ' ἕκαστα καθ' ἕνα ποτε καὶ ποιοῖ λεγόμε-
θα. αὐτὰ δὲ οὐκ εἰσὶ τῇ πρὸς τι.

Αὕτη πρώτη τῆς ἀπορίας ἐπίλυσις. φυσὶ γὰρ ὅτι τὰς
μὲν γὰρ τῇ τοιούτων, ὑπὸ τὰ πρὸς τι ἀναφέρεται. τὰς
εἰδὴν, ὑπὸ τὸ ποιοῦν. οἷον ἡ ἐπισήμη. τῇ πρὸς τι ἐπ'.

- 20 Δὲ ἢ ἀνόμοια κατὰ μόνον τὰς ποιότητες λέγεται ὅμοιοι
 21 ον ὅτι ἐπεὶ οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδέν, ἀλλ' ἢ καθ' ὅσον
 22 ὄν ἐστιν. ὥς τε ἴδιον ἀν' εἶν ποιότητος, τὸ ὅμοιον ἢ ἀνόμοιοι
 23 ον λέγεται κατ' αὐτήν.

Ὡς πορὶ τῆς οὐσίας, καὶ τῇ ἄλλων ἐποίησι, πρότερον ἀποδοκιμάσας τὰ δοκοῦντα ἴδια, καὶ ὕστερον περὶ τοὺς οὐκ ὄντας ἴδια, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἀποδοκιμάσας τὰ δύο παρακολουθήματα τοῦ ποιού, τὸ τε ὑπάρχον αὐτῷ ἐναντιότητα, καὶ τὸ μάλλον, καὶ ἢ πον ὑπὲρ δεχέσθαι, ὥς μὴ παρὰ τὴν ποιῶ παρακολουθούντα, ἐκκρίνη τὸ ὅμοιον λέγεται, καὶ ἀνόμοιον. ἐπ' οὐδεμίᾳς ὅτι ἄλλων κατηγοριῶν τοῦτο λέγεται. οὐκ αὐτὴ δὲ ἡ ποιότης τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἀνόμοιον δὲ χεῖται, ἀλλὰ τὰ ποιῶ. ἐκαστὴ ὅτι τῇ ποιότητι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν θεωρουμένη, καὶ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτή. πῶς οὖν ἀν' εἶν αὐτὴ ἐαυτῇ ὅμοιος, ἢ ἀνόμοιος; ἐν ὑποκειμένῳ μέντοι θεωρουμένη, τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἀνόμοιον ὑπὲρ δεχεται, ἢ εἰλικρινὲς ὑπὲρ τῇ αὐτῇ φοιτῶσα, ἢ ὁμοίως τὴν οὐκ ἐναντίου ὑποκειμένην ἀναδεχομένη, καὶ οὕτως ὅμοια ἄλληλοις τὰ κατ' αὐτὴν ὑποκείμενα αὐτῇ ἀποπελοῦσα, ἢ ἀνόμοια, τῷ μὴ ὁμοίως περὶ λέγεται, ἀλλὰ τὸ μάλλον καὶ ἢ τὸν ὑπὲρ δεχέσθαι ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὴν οὐκ ἐναντίου μίξις. διὰ τοῦτο τοίνυν ἵνα ἐφαρμόσωμεν πάσῃ τῇ κατηγορίᾳ τὸ ἴδιον. ὥς πορὶ τῆς οὐσίας ἐποίησαμεν, προδιόντες τί τῷ ἀποδοκιμασθέντι αὐτῇ ἴδιον, καὶ ἐπὶ ὅτις ἴδιον τῆς κατηγορίας εἶναι τ' εἰσίσας, τὸ τὰ ἐν αὐτῇ ἄτομα μένοντα, εἶν, καὶ ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ, περὶ μέρος τ' ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ, καὶ οὕτω πάσης τ' οὐσίας ἴδιον ἐποίησαμεν τὸ παρακολουθήματα, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ποιήσομεν, ἴδιον λέγοντες εἶναι τὴν κατηγορίαν τῆς ποιότητος, τὸ τὰ ἐν αὐτῇ ἄτομα, ὅμοια, ἢ ἀνόμοια λέγεται. οὕτω ὅτι καὶ πάσῃ τῇ κατη

κτωρ δὲ, ἀλλὰ μὲν γυμνάσιον, ὡς φυλακὸν ὑγίαιον, τὸ
 δὲ σιτίον, ὡς ποιητικόν, τὰ δὲ οὖρα, ὡς σημασιπικὰ, ἡκό-
 τως καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπον ὑπεδέχονται. μᾶλλον γὰρ ἔ-
 ρης τὸ γυμνάσιον τοῦ σιτίου ὑγιεινόν. τὸ μὲν γὰρ τὴν οὐ-
 σαν ὑγίαν φυλάττει, τὸ δὲ, τὴν ἀπελευθέρουσαν ἀνακαλῆ-
 παί. μᾶλλον δὲ τ' ἔρως, τὸ σιτίον. τοσοῦτον γὰρ μόνον τοῦ
 ὑγιανοῦ μετέχουσι τὰ οὖρα, πῶ σημαίνει τὴν ὑγιεινὴν δια-
 θέσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ὑπάρχει ἀπαρραλλάκτως ὁ αὐτὸς ὅρι-
 σμός, ἢ παντελῶς ἔπρος, ταῦτα τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπον οὐκ
 ὑπεδέχονται. περὶ μὲν γὰρ πάντῃ ἔτερά ἐστι. τὰ δὲ, πάν-
 τη ταυτῇ. οἷον, ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὁ ἵππος. οὐδεὶς γὰρ ἀν-
 εἴποι τὸν ἀνθρώπον, τοῦ ἵππου μᾶλλον ἀνθρώπον, ἔδδ' τὸν
 ἵππον, τοῦ κωδὲς μᾶλλον ἵππον, ἐπεὶ δὲ ἔτερα παντελῶς
 εἰσιν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἀνθρώπον ἀνθρώπου μᾶλλον ἀνθρώπον.
 κατὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐδ' ἵππον ἵππου μᾶλλον ἵππον,
 ἐπεὶ δὲ πάντῃ ἀλλήλοις εἰσὶ ταυτὰ, καὶ τὸν αὐτὸν ὅρισμόν
 ὑπεδέχονται ἀπαρραλλάκτως. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐν χιῶνι λευκόν,
 καὶ τὸ ἐν ἱμάτιῳ, τὸν αὐτὸν λόγον ὑπεδέχονται, οὐκ ἀπει-
 ραλλάκτως δὲ, εἰκότως μᾶλλον ἔτερον ἔτερον λέγεται. ὑπε-
 δέχονται γὰρ τὸν αὐτὸν ὅρισμόν οὐχ ὁμοίως ἐκάτερον, ἀλλ'
 ἢ μὲν χιῶν, ὡς συμπεφυκὸς ἔχουσα τὸ λευκόν, καὶ συμ-
 πληρωτικὸν τῆς οἰκίας οὐσίας, καὶ ἀντεπίδεκτον τῶ ἐναν-
 τί. τὸ δ' ἱμάτιον, ἐξ ὑπερτεχνήσεως εἰς τύχοι, καὶ οὐ συμ-
 πληρωτικὸν τῆς οὐσίας, ἔδδ' ἀντεπίδεκτον τοῦ ἐναντίου. καὶ ὑπε-
 τοῦ μέλανος, καὶ τ' ἄλλων ὁσάυτως. διὰ τοῦτο τοίνυν, τὸ
 πολύγωνον τοῦ τριγώνου οὐ λέγεται μᾶλλον κύκλος, ἐπεὶ δὲ
 ἔδδ' ἔτερον τῇν εἰρημένων ὑπεδέχεται τὸν τοῦ κύκλου ὅρι-
 σμόν. οὐδὲ μὲν τοῖς τῇν ἄλλων κύκλων, ἥπον κύκλος λέγεται
 τὸ πολύγωνον, διὰ τὸν αὐτὸν πάλιν λόγον.

Τῶν μὲν οὖν εἰρημένων οὐδὲν ἴδιον ποιότητος. ὁμοίαι

δε γινόμενα τοῖς σώμασιν, ἐν οἷς καὶ πεφύκασι μίγνυσθαι, ἢ ἐπτείνονται, ἢ ἀνίστανται, τῇ πρὸς τ' ἐναντίων πληθον ἢ ἐλάττων ἐπιμίξῃ.

- », Τρίγωνον δὲ καὶ τετράγωνον, οὐ δοκῇ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον ἐπιδέχεσθαι. οὐδὲ τ' ἄλλων σχημάτων οὐδέν. τὰ μὲν γὰρ ἐπιδεχόμενα τὸν τοῦ τριγώνου λόγον, καὶ τὸν τοῦ κύκλου, πάνθ' ὁμοίως τρίγωνον ἢ κύκλοις ἴσιν.

Ἐπὶ δὲ αὐτῶν κατασκευάζει, ὅτι οὐ πάσῃ ποιότητι ὑπάρχει τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον. οὐδὲ γὰρ τῶν σχημάτων οὐδέν. οὐδὲν γὰρ τρίγωνον, τριγώνου μάλλον καὶ ἥπον λέγεται τρίγωνον, ἐκείπερον γὰρ τούτων, ὁμοίως τὸν τοῦ τριγώνου λόγον ἐπιδέχεται. οὐδὲ κύκλος, κύκλου, καὶ μυριονταπλάσιος ἢ; καὶ τούτων γὰρ ἐκάτερος, ὁμοίως τὸν τοῦ κύκλου λόγον ἐπιδέχεται. καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων δὲ ὡσαύτως, ἐν φῶν ὁ αὐτὸς λόγος ἀπαρραλλάκτως ἐφαρμόζει.

- », Τῶν δὲ μὴ ἐπιδεχομένων τὸν αὐτὸν λόγον, οὐδὲν ἔπερον ἐπερὶ ῥηθήσεται μάλλον. οὐδὲν γὰρ μάλλον τὸ τετράγωνον τοῦ ἐπερομήκου κύκλου ἴσιν. οὐδέ περον γὰρ ἐπιδέχεται τὸ τοῦ κύκλου λόγον. ἀπλῶς δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιδέχεται ἀμφότερα τὸν τοῦ προκειμένου λόγον, οὐ ῥηθήσεται τὸ ἔπερον τῷ ἐπερὶ μάλλον, οὐ πάντως οὖν ἐπιδέχεται τὰ ποιεῖ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον.

», Οὐ βούλεται λέγειν διὰ τούτων, τοῦτο ἔστι. δὲ φησιν, ἐν οἷς τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον θεωρεῖται, ἐν τούτοις τὸν αὐτὸν ἐφαρμόζον ὅρισμόν. οὐκ ἀπαρραλλάκτως μὲν τοι. ἢ γὰρ ἀπαρραλλάκτως ἐφαρμόζει, οὐκ ἐπιδέχονται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον. ὅσον ὑγιανόν. ἐπὶ τὸ συμμέτρως ἔχον πρὸς ὑγίαν. οὗτος ὁ λόγος ἐφαρμόζει καὶ γυμνασίῳ, καὶ σιγῇ, καὶ οὖροις, καὶ πλείοσιν ἄλλοις. ἐπειδὴ τοίνυν πάντα τὸν αὐτὸν ὅρισμόν ἐπιδέχονται, οὐκ ἀπαρραλλάκτως

τούτων λόγον. ἡμῖς δὲ ποῦ αὐτῇν, ταῦτα φάμεν· λέγο-
 μεν ὅτι ὅτι μὲν ποῖα ὁμολογουμένως τὸ μᾶλλον καὶ ἢ τ
 τον ὑπὲρδέχεται κατὰ τὸν ἡρημένον τρόπον· αὐτὴ μέντοι
 γε ἡ ποιότης ἡ λόγῳ ὀρίσῃ, τὸ μᾶλλον καὶ ἢ ἦον οὐκ ὑπὲρδέ-
 χεται· οἷον, ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ὑγίεια, καὶ τὰ τοιαῦτα·
 δικαιοσύνη ὅτι δικαιοσύνης, αὐτὴ καθ'αυτήν, οὐκ ἂν εἴη
 μᾶλλον καὶ ἢ ἦον· εἰ γάρ τι μὴ ὑπὲρδέχοιτο τὴν τῆς δικαιο-
 σύνης ὀρισμὸν, οὐδὲ δικαιοσύνη ὅλως εἶναι· ὥς πορ ὅτι
 ἐφαρμόξῃ ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμός· ἀνθρώποι εἰσιν οὐ-
 δὲν ἢ ἦον, ἐφ' ὧν δὲ καὶ τὸ βραχύτατον τῇν ἐν τῷ ὀρισμῷ
 μὴ ἐφαρμόξῃ, οὐδὲ ὅλως ἀνθρώποι εἰσιν, ἢ τὸ λογικόν
 ὡς τοῖς ἀλόγοις, ἢ τὸ ὑψηλὸν δεικτικόν, ἢ τὸ θνητόν, ὡς
 τοῖς ἀγγέλοις, οὕτως εἶναι, εἰ μὴ δέχοιτο ἀπαρραλλάκ-
 τως τὸν τῆς δικαιοσύνης ὀρισμὸν, ἢ τὸν τῆς ὑγείας, ἢ τὴν
 νόε τῇν τοιούτων, οὐδὲ δικαιοσύνη τὰ τοιούτων εἶναι, οὐδὲ ὑ-
 γίεια, ἔδ' ἄλλο τ' τοιούτων ἔδεν, τὰ μέντοι γε ποῖα ταῦτα,
 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἢ ἦον ὑπὲρδέχεται, πρὸς ὃ ἕκαστον μετέχε-
 τῆς ποιότητος, εἴτε πλήρον, εἴτε ἐλαττον· τὸ ὅτι πλέον τῆς
 λυκότητος μετὰ χηκός, ἢ τὸ μέλαρος, μᾶλλον λυκὸν λέγο-
 μεν, τοῦ πλέον μετὰ χηκός μελανίαν, ἢ λυκότητος· ὁ-
 μοίως ὃ καὶ δίκαιον λέγομεν μᾶλλον, τ' πλήρον τ' πρὸς τὸ
 δίκαιον κοινῶν ἂν ἀπασσάμενον· καὶ ὑγιανόν, τὸν μᾶλ-
 λον τῇν ἄλλων μετὰ χηκός τῆς ὑγείας· καὶ ὑπὲρ πάντων
 τῇν τοιούτων ὁμοίως· ὥς πορ ὅτι τῆς ἐν πυρὶ θερμότητος
 οὐκ ὁμοίως πάντες οἱ πορμενηκός, εἰ τύχοι, μετὰ λαμβά-
 νουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐγγυτέρω μᾶλλον, ὅσω καὶ πλήρον ἀρ-
 πλαμβαίνονται τῆς πυρᾶς, οἱ δὲ πορξωτέρω, ἢ ἦον, καὶ
 τοῖς τῆς τοῦ πυρὸς θερμασίαν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οὐ-
 σης, οὕτω καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ποιότητων οἶσθαι χρὴ,
 ὅτι αὐτὰ μὲν καθ'αυτὰς, ἀνέπιστα τοῖς εἶσι, καὶ ἀνάγειται

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

μὴ δυνάσθαι ἡμᾶς ὑπὸ ἄλλῳ κατηγορίᾳ αὐτὸ ἀναφέρειν. τῇ ᾧ ἐναντίων τὸ αὐτὸ μένος ἐστίν.

Ἐπεὶ δέ χεῖται δὲ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον τὰ ποιά. λουκὸν ᾧ μάλλον καὶ ἥπον ἔπερον ἔπερον λέγεται. καὶ δίκαιον ἔπερον ἔπερον λέγεται μάλλον καὶ ἥπον. καὶ ταῦτα δὲ ἐπίπασιν λαμβανέει. λουκὸν ᾧ ὅν, ἔτι ἐν δέ χεῖται λουκόπερον γίνεσθαι, οὐ πάντα δὲ, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα.

Ἐπερον παρὰ κολουθήμα τοῦ ποιοῦ, τὸ ὑπὲρ δέ χεσθαι τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον. λουκὸν ᾧ λουκού μάλλον λουκὸν λέγεται. καὶ αὐτὸ ὃ ἐαυτοῦ λουκόπερον. οὐ τοῦτο δὲ φησι πᾶσι παρὰ κολουθεῖ. καὶ εἰκότως. εἰρηται ᾧ ὅτι ὅπου ἐναντίότης θεωρεῖται, καὶ ἡ τῇ ἐναντίων μίξις, ἐκῇ καὶ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον. ὅπου δὲ ἐναντίότης οὐκ ἐστίν, οὐδὲ ἡ τῇ ἐναντίων μίξις, οὐδὲ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον.

Δικαιοσύνη ᾧ δικαιοσύνης ἢ λέγει το μάλλον καὶ ἥπον, ἀπορήσκει ἀντις. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὲρ τῇ ἄλλων δικαιοσύνης. ἐνίοι ᾧ ἀμφισβητοῦσι ποτὶ τῇ τοιούτων. δικαιοσύνη μὲν ᾧ δικαιοσύνης οὐ πάνυ φασὶ μάλλον καὶ ἥπον εἶναι λέγεσθαι, οὐδὲ ὑγίαν ὑγίαν. ἥπον μέντοι ἔχεν ἔπερον ἔπερον ὑγίαν φασί, καὶ δικαιοσύνη ἔπερον ἔπερον ἥπον ἔχεν. ὥσπερ αὐτῶς δὲ καὶ γραμματικὴν γραμματικῆς, καὶ πᾶς ἄλλας διαθέσεις. ἀλλ' οὐ τὰ καὶ αὐτὰς λεγόμενα ποιά, ἀναμφισβητήτως ὑπὲρ δέ χεῖ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον. γραμματικῶς πρὸς ᾧ ἔπερος ἔπερος λέγεται, καὶ ὑγιανόπερος καὶ δικαιοπέρος. καὶ ὑπὲρ τῇ ἄλλων ὥσπερ αὐτῶς.

Ὅτι δὲ οὐκ ὑπὲρ πάσης τῆς κατηγορίας ἀρμόσει τὸ λεγέειν μάλλον, καὶ ἥπον ὑπὲρ δέ χεσθαι, δῆλον ἐξ ὧν πινες περὶ ταῦτα ἀποροῦσι, μὴ βουλόμενοι δικαιοσύνη δικαιοσύνης εἶναι μάλλον καὶ ἥπον. καὶ ὑγίαν ὑγίαν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλ' ὅ μὲν ἀριστοτέλης οὐ δὴ ἐβέβαιον ἡμῖν τὸν ποτὶ

ἡ τὰς χροιάς, οὐδὲν ἐστὶ ἐναντίον, ποιοῖς οὖσιν.

Ἐπὶ τὸ ἴδιον τῆς ποιότητος μέτεσι, τῷ αὐτῷ κανόνι τὴν διδασκαλίαν κειρημίσας, ὡς πορ καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων κατηγορίῳ. φησὶν οὖν, ἴδιον τῆς ποιότητος, τὸ ἐπιδέχεσθαι ἐναντιότητα. ἐκόντως. καὶ ὅτι ἐν σώματι, τὸ λευκὸν τῷ μέλανι. καὶ ἐν ψυχῇ, ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ. καὶ ἐν τῷ συναμφοτέρῳ, ἡ ὑγία τῇ νόσῳ. κυρίως ὅτι ἐναντιότης, κατὰ τὴν ποιότητα θεωρεῖται. καὶ ὅτι καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων κατηγορίῳ ἡ ἐναντιότης, κατὰ τὴν ποιότητα θεωρεῖται. καὶ ὅτι ὅτι οὐσία, διὰ ταῦτα τῇ ἐναντίῳ ἐστὶ δεκτικὴ. καὶ τὰ πρὸς τὰ ἐπιδεχόμενα τὴν ἐναντιώσιν, ἐκ τῆς τοῦ ποιοῦ ἐλαμβάνοντο κατηγορίας. κυρίως μὲν οὖν ὡς ἐφ' ἑαυτῶν, ἡ ἐναντιότης ποτὶ τὴν ποιότητα θεωρεῖται. οὐκ ἐν πάσῃ δὲ τῇ ποιότητι ἐστὶ ἡ ἐναντιότης. ταῦτα ὅτι μεταξὺ τῇ ἐναντίῳ ποιότητων ποιότησιν, οὐδὲν ἐστὶ ἐναντίον. οἷον, τῷ πυρρῷ, ἢ τῷ ὠχρῷ, ἢ τοῖς τοιούτοις. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀήμασιν, οὐδὲν ἐστὶ ἐναντίον. τῷ τριγώνῳ λέγω, καὶ τῷ κύκλῳ, καὶ τοῖς τοιούτοις. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ποιοῖς ὑπάρχει ἐναντιότης. λέγεται ὅτι τὸ λευκὸν τῷ μέλανι ἐναντίον, καὶ τὸ θερμὸν τῷ ψυχρῷ.

Ἐπὶ δὲ ἐὰν τῇ ἐναντίῳ βῆτερον ἢ ποιόν, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσται ποιόν. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῇ καθέκαστα προχειρίζομεναι τὰς ἄλλας κατηγορίας. οἷον ἔστιν ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον, ποιὸν δὲ ἡ δικαιοσύνη, ποιὸν ἄρα καὶ ἡ ἀδικία. οὐδεμία ὅτι τῇ ἄλλων κατηγορίῳ ἐφαρμόζει τῇ ἀδικίᾳ. οὐτε τὸ πρὸς π. οὐτε τὸ πρὸς π. οὐδ' ὅλως τί τῇ τοιούτων οὐδὲν, ἀλλ' ἡ ποιόν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων τῇ κατὰ τὸ ποιὸν ἐναντίον.

Δῆλον ὅτι ὅτι ὑφ' ἑαυτῶν κατηγορίαν ἀνέχεται ἔτερον τῇ ἐναντίῳ, ὑπὸ ταύτην καὶ τὸ ἔτερον ἀναχέσεται, ἐκ τοῦ

- » τὸ κατ' αὐτὴν ποῖον λεγόμενον . ὅιον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ παρ
 » δ' αἴος . τῷ γὰρ ἀρετὴν ἔχεν , παρδ' αἴος λέγεται , ἀλλ' οὐ παρ
 » ρωνύμως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς . οὐκ ὡς πολλῶν δὲ τὸ τοιοῦτον
 » ἔστιν . ποῖα οὖν λέγεται τὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἡρημένων
 » ποιοτήτων λεγόμενα , ἢ ὅπως οὖν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν .

Τοῦτο δὲ συμβέβηκεν ὡς τοῦ δουτέρου ἡδους τῆς ποι
 ὀητος , τοῦ κατὰ δυνάμιν , καὶ ἀδυναμίαν . οὔτε γὰρ οἱ
 δρομικοὶ . οὔτε οἱ πυτικοὶ , οἱ φυσικῶς πῶς ἐπιτηδεύοντες
 οὐ τούτοις ἔχοντες , παρωνύμως ἀπὸ τούτων τῶν δυ
 νάμεων λέγονται . οὐδὲ γὰρ κῆται ὀνόματα ταῖς δυναμέ
 σι ταῦταις , διὰ τὸ τὴν σωκῆσαι τοῖς τελείοις τῶν πραγ
 μάτων , καὶ κατ' ἐνδρῆσαν οὔσιν , ἐπ' οὐδ' αὖτε κῆται τὰ ὀ
 νόματα . τὸ γὰρ πυκπκός , ἢ δρομικός , ἀπὸ τῶν κατ' ἐνδρῆ
 ςαν ἐπιτημῶν , τῆς τε πυκπικῆς λέγω , καὶ τῆς δρομικῆς ,
 ὀνομαζέονται . καὶ τί λέγω ὡς τῶν δυνάμεων , αἷς ἔκ
 εται ὀνόματα , ὅπου καὶ ἐπὶ τινῶν ποιοτήτων ἐχουσῶν ὀ
 νόματα , οὐ λέγονται ἀπ' αὐτῶν παρωνύμως τὰ μετέχον
 τα ; ἀπὸ γὰρ τῆς ἀρετῆς , οὐ λέγεται ὁ μετέχων ἀρε
 τῆος , ἀλλὰ παρδ' αἴος . ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμωνύμως ἀπὸ τῶν
 ποιοτήτων λέγονται τὰ μετέχοντα . ὡς ἀπὸ τῆς γραμμα
 τικῆς ἐπιστήμης ἡ γραμματικὴ γυνή . καὶ ἀπὸ τῆς μουσικ
 κῆς , ἡ μουσική . διὸ ὡς ἔπον , ἀκριβέστερον ἡμῖν τὸν λόγον
 παρδ' αἴους ἐν ταῦτα τῆς ποιότητος , προσέθηκε τὸ , ἢ ὅπως
 οὖν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν . προσέθηκε δὲ ταῦτα , διὰ τὰς ἀκα
 τὰς ὀνομασίας , καὶ ἐπερώνυμα .

- » Ὡς παρῇ δὲ καὶ ἐναντίον κατὰ τὸ ποῖον , ὅιον ἢ δι
 » καισικήν ἀδικίαν ἐναντίον , καὶ λευκίτης , μελανία , καὶ τὰ λ
 » λα δὲ ὡς αὐτῶν . καὶ τὰ κατ' αὐτὰς δὲ ποῖα λεγόμενα , ὅιον
 » τὸ ἀδικον τῷ δικαίῳ , καὶ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι . οὐκ ὡς
 » πάντων ὃ τὸ τοιοῦτον . τῷ γὰρ πῶς ἢ ὡς ἢ τῶν τοιαύ

ὄιον, λυκὸν σῶμα, μέλας, γλυκὺ, πικρὸν, ἢ σώφρων ψυχὴ,
 ἢ θυμῷδης, καὶ τὰ τοιαῦτα σωματικὰ τε καὶ ψυχικὰ. καὶ
 αἱ μὲν ποιότητες, μετέχονται. τὰ δὲ ποιά μετέχει. πα-
 ρωνύμως δὲ τὰ ποιά ἀπὸ τῆς ποιότητων λέγονται, ὡς πολ-
 λάκις εἴρηται. οὐ πάντες ὁ παρωνύμως ἀπ' αὐτῆς λέγεται,
 ἀλλὰ πινὰ, καὶ ὁμωνύμως. ἢ οὐδὲ ὅλως ἀπ' αὐτῆς ὀνομάζε-
 ται. διὰ τοῦτο ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν ὁπωσοῦν ἄλλως ἀπ' αὐτῆς.

» Εἰς μὲν οὖν πλείων, καὶ σχεδὸν ὑπὸ πάντων παρωνύ-
 » μως λέγεται. ὅιον ἀπὸ τῆς λυκότητος, ὁ λυκός. καὶ ἀπὸ
 » τῆς γραμματικῆς, ὁ γραμματικός, καὶ ἀπὸ τῆς δίκαιος
 » σωῆς, ὁ δίκαιος. ὡς αὐτοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων.

Εἰπερ δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου, τοῦ πόδε ποιότητος εἰ-
 πον ἐκείνῳ εἶναι ποιότητα, ἀφ' ἧς παρωνύμως τὰ μετέ-
 χοντα ὀνομάζονται, ὁλοχερίεσσον ἀποφινάμενος πόδε αὐ-
 τῆς, καὶ οὐκ ἀκριβῶς, οὐ ὅτι πάσι παρακολουθεῖ τοῦτο
 ποιότητι, νῦν ἀν' ἀλαμβάνει τὸν λόγον, καὶ ἀκριβέστερον αἰ-
 ποφαίνεται, ὅτι ὑπὸ τῆς πλείων ἀληθείας ὁ λόγος, τῷ παρω-
 νύμως ἀπὸ τῆς ποιότητος ὀνομάζεσθαι τὰ μετέχοντα. αἰ-
 πὸ ὅτι τῆς λυκότητος ὁ λυκός λέγεται, καὶ ἀπὸ τῆς
 γραμματικῆς ὁ γραμματικός.

» Εἰς οὖν οὖν δὲ, διὰ τὸ μὴ κείσθαι ταῖς ποιότησι ὀνόμα-
 » τα, καὶ ἐκ ἐνδέχεται τὰ λεγόμενα παρωνύμως ἀπ' αὐτῆς λέ-
 » γεται. ὅιον ὁ δρομικός, ἢ ὁ πυκτικός, ὁ κατὰ δυνάμιν φυ-
 » σικὸν λεγόμενος, ἀπ' ἐδεμίας ποιότητος παρωνύμως λέ-
 » γεται. καὶ ὅτι καὶ ὀνόματα ταῖς δυνάμεσι ταύταις, καὶ
 » ὅτι αἱ τοὶ ποιοὶ λέγονται, ὡς πορ ταῖς ὑψημίαις, καθ' ἃς πυ-
 » κτικοὶ ἢ παλαιετικοὶ κατὰ διάβασιν λέγονται. ἢ πυ-
 » κτικὴ ὅτι ὑψημὴ λέγεται, καὶ παλαιετικὴ. ποιοὶ δὲ
 » ἀπὸ τούτων παρωνύμως, οἱ διακείμενοι λέγονται. εἰ-
 » νότε δὲ καὶ ὀνόματος κημέρον, οὐ λέγεται παρωνύμως

μόνη τῇ θέσει τῇ μορίων διαφέρει. ὅθεν οὐδὲ ἐξαλλάττεται ποδὲ ταῦτα κατ' ἥδους τὸ ὑποκείμενον. ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ μόνοντος εἶδους τῆς ὑποφαιήσας, ἡ αὐτὴ τραχήα, καὶ λήα γίνεται. ὅιον, εἰ πετράγωνον εἴη χωρίον, εἶτα τὰ μὲν τις ὀρύξας κοιλαναί, τὰ δὲ ἐπεγέρει, τραχύ γίνεται μείνον πετράγωνον. καὶ εἰς πάλιν τὰ τῇ μορίων ἐξεχόντα, ποδὲξας τὰς κοιλότητας ἀναπληρώσῃ, λήον γίνεται, μὴ ἐξαλλάξαν τὸ τοῦ πετράγωνου εἶδος, μὴ δὲ ποιότῃται πᾶν προσλαβὼν, ἀλλὰ μόνον τὴν τῇ μορίων ἐξαμῆψαν θέσιν. ὥς τε καλῶς τὴν μὲν οὐρύτῃται καμπυλότητα. τοῦ πᾶσι ποδὲφέρειαν, ποιότῃτας ἦσαν ὁ ἀριστοτέλης: τὸ δὲ τραχύ, καὶ τὸ λήον, κατὰ μόνον τὴν τῇ μορίων διαφέρειν θέσιν.

- » Ἰσως μὲν οὖν καὶ ἄλλος αὖ τις φανήν τρόπος ποιότῃτος.
 » τος. ἀλλ' οἷ γε μάστιγα χεδὸν λεγόμενοι οὐτοί ἔσιν.

Παραδούς ἡμῖν τὰ πᾶσαρα τῆς ποιότῃτος εἶδη, ἐπεὶ γὰρ καὶ τὸ συμπέρασμα, καὶ φησὶν, ὅτι οὗτοι οἱ τρόποι τῆς ποιότῃτος. βουλόμενος δὲ ἡμᾶς μὴ ἐπαναπαύεσθαι τοῖς παρ' αὐτοῦ λεγομένοις, μὴ δὲ ἀργοὺς μένῃν, καὶ ἐπεροκινῆτους, ἀλλ' ἔχῃν τί αὐτοκίνητον καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ ζῶσιν, φύσιν, ὅτι ἴσως αὖ φανήν καὶ ἄλλος τρόπος ποιότῃτος. οὐκ ἐστὶ δὲ κατὰ ἀλήθειαν ἔπρε, παρὰ ὅτι παραδεδομένοις τρόποις, ὥς ἡ τε διαίρεσις ἡδεῖε, καὶ ἡ τῇ ποιολομοτέρων καὶ ἐχεφρόνων ἀνδρῶν ζήτησις.

- » Ποιότῃτες μὲν οὖν ἔσιν αἱ εἰρημεσίαι. ποῖα δ' τὰ κατ'
 » αὐτὰ παρωνύμους λεγόμενα, ἡ ὅπως οὖν ἄλλως ἀπ' αὐτῇ.

Διαλέχεαί ποδὲ τῆς ποιότῃτος, νῦν ποδὲ τοῦ ποιού διὰ λέμεται. καὶ γὰρ ποδὲ ἀμφοτέρων τὴν ὑπογραφὴν ἐποίησας το. ποιότῃτες μὲν οὖν εἰσιν. ὅιον, ἡ λοκότης, ἡ μελαγρία, καὶ τὰ τοιαῦτα. ποῖον δὲ, τὸ μέτεχον τῇ ποιότητων.

ποιῇ τὴν δυνάμιν. ὥς τε μηδὲν αὐτῆς μέρος ἐκ τῶς, ἢ ἐκ τῶς
 νόσου, ἀλλ' ὑποπροδῖν διὰ τ' ἰσότητος τὰ μέσα τοῖς ἀκροῖς.
 καὶ τὸ καμπύλον δὲ, μόνῃ τῇ τῶν μορίων θέσει, τῆς δυνάμιν
 τὸς διαφέρει. τῇ γὰρ μορίων αὐτῆς ὑποκαμπτόμενων, καὶ
 τῇ μὲν, ἐκ τῶς, τῇ δὲ, ἐκ τῶς νοούντων, συμβαίνει τὴν καμ-
 πυλότητα γινώσκει. εἰ οὖν καὶ τὸ τραχύ, καὶ τὸ λείον ποι-
 ῶν τὴν εἶσιν, ταῦτα δὲ θέσιν μόνῃ τῇ μορίων σημαίνει, τὸ
 αὐτὸ αὖ σημαίνει καὶ τὸ τραχύ καὶ τὸ λείον. ἢ μὲν οὖν ἀπο-
 ρία, τοιαύτη. ὑπολυσόμεθα δὲ αὐτὴν τὸν τρόπον τοῦτον. ἐκ
 εἰς ταυτὸν καμπύλῳ ἢ ἐπὶ γραμμῇ, καὶ κεκλασμένῃ.
 ἢ μὲν γὰρ κεκλασμένη γραμμὴ οὐκ ἀμείβει τὸ τῆς δυνάμιν
 αὐτῆς εἶδος, ἢ δυνάμιν εἶναι, ἀλλὰ μόνον ὁ μίαν, δύο γίνεται, καὶ
 γωνίαν ποιεῖ. ἢ δὲ καμπύλῳ, ἄλλο τὸ εἶδος ἔχει παρὰ
 τὴν δυνάμιν. τὸ γὰρ καμπύλον, τὸ ποδὲ φέρει σημαίνει. ὅτι
 δὲ κατ' εἶδος ἐξήλλακται ἡ ποδὲ φέρει τῆς δυνάμιν, πολλα-
 χόθεν δ' ἵλον. Πρῶτον μὲν, ὅτι τῆς ποδὲ φέρειας πᾶν μό-
 ριον, παντὶ μορίῳ ἐφαρμύζει, ὥς πορ καὶ ἡ τῆς δυνάμιν πᾶ-
 λιν τὰ μόρια ἀλλήλοις ἅπαντα ἐφαρμύζουσιν. οὐδὲν δὲ
 μέρος δυνάμιν οὐδὲν μορίῳ ποδὲ φέρειας ἐφαρμύζει. διὸ
 πρῶτον, εἰ τὰ ἐξ δυνάμιν συγκείμενα σχήματα κατ' εἶδος δι-
 νήνοχε τῇ ἐκ ποδὲ φέρειας συγκειμένων, καὶ ἡ δυνάμιν ἄρα
 τῆς ποδὲ φέρειας, κατ' εἶδος ἐξαλλάσσεται. ἐπὶ, δυνάμιν μὲν
 γραμμῇ, οὐτε μίαν σχῆμα ἀποτελεῖ, οὐτε δύο, ἀλλὰ τὸν ἀ-
 χίσον τρεῖς. ὅθεν πρῶτον τῇ δυνάμιν γραμμῶν σχηματῶν, καὶ
 ἀπλουστάτων, τὸ τρίγωνον ἐκ τριῶν δυνάμιν ποδὲ φέρειας
 εἶναι. ἢ δὲ ποδὲ φέρειας μίαν οὖσα ποιεῖ τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα.
 κύκλος γάρ ἐστι, σχῆμα ἐπὶ πεδον, ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς πε-
 ριεχόμενον. καὶ τὰ ἐξ ἑξ. ἢ τοίνυν ἰδέασθαι διαφόρου πε-
 τύχηκεν ἡ δυνάμιν, καὶ ἡ ποδὲ φέρειας, οὐκ ἄρα τῇ θέσει μόν-
 νῃ τῇ μορίων διεννηόχασιν. τὸ μὲν τοῦ τραχύ, καὶ τὸ λείον,

οὐθὺς σωεχῇ γίνεται διὰ τὸν ὑγρότητα. ἡ μὲν οὖν αὐτὴ δὴ
 ρηται, οὐ σωεχὴς ὁ αἰρ, ὅπερ ἐστὶ ψύδους, καὶ παρὰ τὴν σφά
 ρην. ἡ δὲ σωήπαι, ὑδωρ ἔσται πάλιν τὸ ὅλον, καὶ οὐκ
 αἰρ. ὥς τε οὐ κατακρηματίζομενον τὸ ὑδωρ, ποιεῖ τὸν αἰ
 ρα, ἀλλὰ πάντη τρεπόμενον, καὶ ἀλλοιούμενον. ὅτι καὶ
 ποιότητις ἐστὶ ταῦτα, σαφῶς δὲ ἰκνύσιν ὁ ἀριστοτέλης ἐν
 τῇ φυσικῇ. λέγει γάρ, ὅτι ὥς πορ τὸ σῶμα ποιότητων ὄν
 δεκτικόν, μεταβάλλει κατὰ ταύτας καθόλως αὐτὸ, ἐκ λευ
 κοῦ μέλαν γινόμενον, καὶ ἐκ μέλανος λευκόν; οὕτως ἔπει
 δὴ καὶ ἡ μακρότης καὶ ἡ πυκνότης ἐστὶ ποιότητες, ἐκ ὧτας
 καὶ κατὰ ταύτας τὸ σῶμα μεταβάλλει. καὶ δεχόμενον
 μὲν πυκνότητα, γίνεται ὑδωρ. ἔπει δὲ μάλλον πυκνούμε
 νον, γίνεται γῆ. μεταβάλλον δὲ ἐκ πυκνότητος ἐς μακρό
 τητα, γίνεται αἰρ. ἔπει δὲ μακροτέρῳ μάλλον, γίνεται πῦρ.
 ἡ μὲν οὖν φυσικὴ μακρώσις, ἡ πυκνώσις ἡ ποδὲς ἐστὶ κα
 ταγινόμενη ὑποκείμενον, ποιότης ἐστίν. ἡ δὲ μὴ ποδὲς ἐστὶ,
 ἀλλὰ ποδὲς πλήοντα σώματα καταγινόμενα, καὶ φυσικὴ ἡ,
 οὐ λέγεται ποιότης, ἀλλὰ θέσις. ὅιον, ἡ τῇ ὁδόντων πυκνό
 της, ἡ μακρότης. ἡ γάρ καὶ ἐκ φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τὸ μὴ ποδὲς
 ἐστὶ, γινέσθαι ὑποκείμενον, ἀλλὰ πορὶ πλήοντα, ὅτ' ὁδόντας,
 οὐ λέγεται ποιότης, θέσις δὲ μάλλον. ταῦτα μὲν, ὡς τοι
 σοῦτον. τοῦ δὲ ἀριστοτέλους, τὸ μὲν οὐδύτητα καὶ καμ
 πυλότητα, ποιότητας ἵνα λέγοντες, τραχύτητα δὲ καὶ
 λειότητα, μηκέτι ποιότητας, θέσιν δὲ μόνω τῇ μορίων εἶ
 ναι, τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον, ὡς ἐφθήμεν ἑπόντες, ἀποροῦσι
 πινές, ὅτι μὴ ποτε καὶ τὸ οὐδὺ καὶ καμπύλον, θέσιν
 μόνω τῇ μορίων δηλοῖ, ἔπορ οὐθεὶα γραμμὴ ἐστιν,
 ἥπερ ἐξ ἴσου τοῖς ἐφ' αὐτῆς σημείοις κείται. ἡ παρὰ
 λιν, ἥς τὰ μέσα τοῖς ἀκροῖς ὑπερδιεί. δῆλον δὲ ὅτι
 κατὰ ταῦτα ἡ τοιαύτη θέσις τῇ τῆς γραμμῆς μορίων,

αἰσθάνονται, καὶ ταῦτ' αὖ μὲν τὴν περικύκλῳ μαίωσιν, ἢ
 πύκνωσιν, ὑπὸ τὸ κῆσθαι ἑκόντως ἐν ταῦτα αἰάκη, ὡς
 πρὸς ἑσαγομένους διαλεχόμενος, δῖότι κατὰ τὴν τῇ μο-
 ρίων θέσιν, ἢ πυκνὰ, ἢ ἀραιὰ ταῦτα λέγονται. οὐκ ἔστι δὲ
 ποιότητες, μήτε φυσικῶς ἔχοντα τὴν μαίωσιν, ἢ πύκνω-
 σιν, μὴ δὲ ὅλα δι' ὅλου ἢ πυκνὰ ὄντα, ἢ μακρὰ, ἀλλὰ κατὰ
 μόνον τὴν τῇ μορίων θέσιν, ἔχει δὲ καὶ αὐτῶν τῇ μορίων
 ἀρὰ δεξαμένων τὴν ὁμοίαν τῇ ὅλων μαίωσιν. ἐν δὲ
 τῇ φυσικῇ ἀκροάσει, ποιότητάς ἵνα βούλεται τὴν φυσικῶς
 κίω μαίωσιν, ἢ πύκνωσιν, τὴν ποιεῖ ἐν, καὶ τὸ αὐτὸ κατα-
 γινόμενῳ ὑποκείμενον. ὅσον, τὸ ὕδωρ φυσικῶς ἔχον πυκνὸ
 τητα, καὶ ὅλον δι' ὅλου ἑαυτοῦ πυκνὸν ὄν, ἐὰν ταῦτ' αὖ ἀπο-
 βαλὼν ἀραιωθῇ, αἶρ γίνεται, δῖότι ξεπαιῶν ὕδωρ, ποιήσῃ
 τυχὸν δὲ καὶ ξέπας αἶρος. καὶ τοῦτο γίνεται οὐκ εἰς μικρὰ
 μόρια τοῦ ὕδατος κατακρηματίζομενον, ὡς πῦρ εἰς πρὸς κο-
 νιορτοῦ τὴν χεῖρα πληρώσας ῥίψῃ ἐν αἶρι, καὶ πλῆθον κα-
 ταλάβοι τόπον ὁ κονιορτὸς, τῷ ἔξῃ πλῶσθαι τὰ μόρια αὐ-
 τοῦ. ἐπὶ δὲ τοῦτο μὲν, εἴδῃ καὶ ἡμᾶς εἰς μικρὰ σκεδαννῶ-
 τας τὸ ὕδωρ, αἶρα ποιῶν. εἰ δὲ πρὸς εἴποι, ἀλλὰ οὐ δυνάμε-
 θα ἡμεῖς εἰς λεπτότητα οὕτω κατακρηματίζην τὸ ὕδωρ.
 ἀλλ' εἰ καὶ μὴ ὄργῳ δυνάμεθα, οὐδ' αὖ τῷ λόγῳ ὑποθέμε-
 θα, οὐδὲ οὕτω τοῦτο δυνατὸν εἶναι. τὰ γὰρ μόρια πάντως
 τοῦ ὕδατος, ὕδατιά ἐστι. τὰ γὰρ μόρια τῷ ὅλῳ εἰσὶν ὅμοια
 κατ' οὐσίαν. καὶ ἐξ ὧν ἕκαστον σύγκηται, εἰς ταῦτα καὶ
 διαλύεται. εἰ οὖν τὸ ὕδωρ ἐκ τῇ ὁμοίων μορίων σύγκη-
 ται ὕδατιον ὄντων, καὶ γὰρ μόρια ὡς εἴρηται, τῷ ὅλῳ ὅμοια,
 καὶ εἰς ταῦτα πάντως ἀναλυόμενα μορίζεται. ἡμεῖς δὲ
 μὴ σιωεχὴς εἶναι ὁ αἶρ, ἀλλὰ κενῶς χώραις μεταξὺ δια-
 λαμβάνειν. αἰάκη γὰρ ἡ σιωεχὴ εἶναι τὰ μόρια τῶν
 αἰσθάνονται, ἢ διηρηθῆναι, ἀπὲρ αἰσθάνονται. ἀπὸ μέρους γὰρ

πῶς τὰ μόρια κῆσθαι· τραχύ δέ, τῷ τῷ μὲν ὑπορίχην, τὸ δὲ ἐλάπην.

Διότι ὅτι διακρίνεται πῶς κατὰ τὴν μείωσιν· ἢ τὴν πύκνωσιν· καὶ τὴν τραχύτητα, καὶ τὴν λεύκησιν, καὶ ἀπ' αὐτῶν ὀνομάζεται τὰ μετέχοντα, δόξαν πνῆσθαι ποιοτήτων, φησὶν, ἐκ ἀληθῆς δὲ τοῦτο, ὑπὸ τὸ κῆσθαι δὲ μᾶλλον ἀναχρῆσονται· θέσιν γάρ πνα σημαίνουσι· πυκνὸν γάρ ἐστιν, ὃ τὰ μόρια σωκίπυς κῆται, ὥς μὴ δυνάσθαι δέξασθαι ἐπιροχλῆς σώμα· μακρὸν δέ, τὸ διεσπρότα ἔχον τὰ μόρια, ὥς δυνάσθαι δέξασθαι ἐπιροχλῆς σώμα· πάλιν, λεῖον λέγομεν, τὸ ἴσα ἀλλήλοις κατὰ τὰς ἐξοχὰς ἔχον τὰ μόρια, καὶ ἴσως ἐξέχοντα· τραχύ δέ, τὸ ἀρίστα ἀλλήλοις κατὰ τὰς ἐξοχὰς ἔχον τὰ μόρια· ὅιον, λεῖον μὲν, τὸ μήλον· ὁ μάλῃ ὅτι τούτου ἐστὶν ἡ ὑποφάνεια· τραχύ δέ, τὸ πρόσωπον, διότι ἐξ ἀνώμαλων, καὶ ἀρίστων συγκείται μωρίων, σόματος, καὶ ξινός, καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ λοιπῶν, τῇ μὲν, προπετῇ ἔχόντων τὴν θέσιν, τῇ δὲ κοίλῳ· οὐκοῦν θέσιν πνα μᾶλλον φαίνεται τὰ μόρια αὐτῶν δηλοῦναι· καὶ τὸ μὲν τραχύ, καὶ τὸ λεῖον, ὁμολογουμένως ὑπὸ τὸ κῆσθαι ἀνάγονται, διὰ τὰς εἰρημένους ἀπίας· μακρὸν ὃ καὶ πυκνὸν, ἐνταῦθα μόνον ἔλαβε, τὸ ἐξ ὑποτεχνήσεως· τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ ὑπὸ τὸ κῆσθαι ἀναγόμενον· ὅιον, ἢ τις τὸν ἰμάντα ἐκπίνας, μακρὸν ποιήσει· οὐ ὅμως δ' ὅλου μακρῆται, ἀλλὰ πνῶν μωρίων αὐτοῦ ἢ θέσις ἀμείβεται, τῷ μᾶλλον ἀφεισκέσθαι ἀλλήλων· πάλιν, ἢ τις τὴν χεῖρα πληρώσει καὶ ῥύων, τὸ ἐκ παέντων σώμα μακρὸν λέγεται, παρὰ τὸ μὴ ἐν ὄν· μακρὸν ὅτι λέγεται τὸ μὴ ἐν ὄν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πυκνόν· ἐὰν ὅτι νοήσωμεν τὰ κάρυα σωπεθρυμμένα, τὸ ἐκ παέντων σώμα, πυκνὸν ἔσται· καὶ πάλιν, ἢ τις τὸν πόκον τῇ ὀρίων σωπεσφιγμένων, καὶ πεπυκνώμενον διεξάων,

σημείον, καὶ τῆς γραμμῆς, καὶ τῆς ὑποφανείας, καὶ τοῦ σώματος, τὸ μὴ σημεῖον ἅτε ἀμοιρῶν, οὔτε πάθος ἀνεδέξατο, οὔτε σχῆμα. πολλῶν δὲ πλέον, ἔδωκε μορφῶν. ἡ δὲ γραμμῆς, μίαν ἔχουσα διάστασιν, πάθος μόνον ἀνεδέξατο. ἡ γὰρ καμπύλη ἐστίν, ἡ οὐθεία, ἡ ἑπὶ τῆς ἄλλης λέγεται. ἡ δὲ ὑποφάνεια, δύο διαστάσεις ἔχουσα, τὴν τε κατὰ μῆκος λέγω, καὶ πλάτος, καὶ πάθος ἀνεδέξατο, καὶ σχῆμα. παύθη μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ὑποφανείας, τὸ σῶμα τε, καὶ τὸ πλατὺ. σχήματα δὲ, τρίγωνον, ἡ τετράγωνον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. διότι γὰρ πάσα ὑποφάνεια ἐπὶ γραμμῶν ποιεῖται. ὑποφάνεια γάρ φησιν οὐκλείδης πέρατα γραμμαί, διὰ τοῦτο ἐκόντως καὶ σχήματα ἀνεδέξατο. τὰ γὰρ σχήματα ἐκ γραμμῶν σύγκειται. τὸ μὲντοι σῶμα, τὰς τρεῖς ἔχον διαστάσεις, τὴν τε κατὰ μῆκος, καὶ βάθος, καὶ πλάτος, καὶ παύθη ἀνεδέξατο, καὶ σχήματα, καὶ μορφάς. παύθη μὲν, τὸ παχύ τε, καὶ λεπτόν. σχήματα δὲ, διότι ἡ κυβικόν ἐστιν, ἡ κυλινδρικόν, ἡ τὶ τοιοῦτον. ἀλλὰ δὴ καὶ μορφῶν ὑπεδέχεται τὸ ἔμψυχον σῶμα, διὰ τὴν δὲ προσέθηκε, καὶ ἑπὶ ἄλλοις τοῦτοις ὁμοίον ἐστὶ, διὰ τὰς ἁπλῆς τὰ μεταξὺ οὐθείας, καὶ ποτεφθεύας, ποτε τὸ μάλλον καὶ ἥττον, βατίρον μετέχον, τουτέστιν, ἐλικοθεδὴ πείνται. ποιότητες δὲ ταῦτα. διὰ οὖν τὰς γὰρ ποιάτινα λέγεται, τὰ μεταχόντα. τρίγωνον γὰρ καὶ τὸ μετεχόμενον καὶ μετέχον, καὶ οὐθὺ καὶ καμπύλον, καὶ ἐλικοθεδές.

- » Τὸ δὲ μακρόν καὶ πυκνόν, καὶ τραχὺ, καὶ λεῖον δόξει
 » μὴ αἰ ποίον τι σημαίνειν, εἰσὶ δὲ ἄλλοτρια τὰ τοιαῦτα
 » εἶναι τῆς ποτε τὸ ποίον διατρέσεως. θέσιν γάρ πνα μάλλον
 » φαίνεται τῇ μορίων ἐκάπερον δηλοῦν, πυκνόν μὲν γὰρ
 » λέγεται τῷ τὰ μόρια σώεργης εἶναι ἀλλήλοις. μακρόν δὲ
 » τῷ διεσπᾶναι ἀπ' ἀλλήλων. καὶ λεῖον μὲν, τῷ ἐπ' οὐθείας

μεγανώς . οὐ λέγονται δὲ , ἐπεὶ δὴ οὐδὲ ἀναμένει τι πρὸς
σηγορίαν ἢ μεταβολήν , ἀλλ' ἀνάγειται τὰ πάθη ταῦτα ὡς
πρὸς τὸ πάσχειν . ἡρυθριακέναι γάρ , καὶ ὠχριακέναι μόνον
λέγεται , καὶ πεπονθέναι τί , ἅπερ ἐστὶ πάσχειν . τὰ δὲ αὐτὰ
καὶ σὺ ψυχῇ φησιν . οὐ γάρ ὀργίλος , ὅ σὺ τῷ λυπεῖσθαι μό
νον ὀργιθῆς .

- » Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος ἡμῶν τε , καὶ ἡ πότι ἔκα
» στον ὑπάρχουσα μορφή .

Τέταρτον τοῦτο εἶδος ποιότητος . γένος δὲ πάλιν φη
σιν , ἀντὶ τοῦ , εἶδος . ἐστὶ δὲ ἡμῶν καὶ μορφή . ὡς πλέον
δὲ τὸ ἡμῶν τῆς μορφῆς . πάσα γάρ μορφή , καὶ ἡμῶν καὶ
μορφῶν ἔχει . οὐ γὰρ δὲ τὸ ἔχον ἡμῶν , καὶ μορφῶν ἔχει .
διὰ τοῦτο γάρ προέταξε τὸ ἡμῶν τῆς μορφῆς , ἐπεὶ δὴ κυ
ριώτερον , καὶ καθολικώτερον . ἐλέγετο δὲ καὶ πρῶτον , ὅτι
τὸ μὲν ἡμῶν , ὡς ἀψυχῶν θεωρεῖται , ἢ φαντασῶν : ἡ δὲ
μορφή , ὡς ἐμψυχῶν , ἢ τοι φυσικῶν . καὶ ὅτι εἰ καὶ ὡς ἀ
ψυχῶν ποτὲ φέροιμεν τὸ τῆς μορφῆς ὄνομα , καταχρη
σικώτερον τοῦτο ποιούμεεν , διὰ τὸ μίμημα εἶναι τῇ ἐμψύ
χων . καὶ ταῦτα δὲ ποιότητες ἐκότως , ἐπεὶ δὴ διακριν
ταί πως κατὰ ταῦτα τὰ μετέχοντα , καὶ ἀπ' αὐτῶν ὀνο
μάζεται .

- » Ἐπὶ δὲ πρὸς τούτοις , δυνάτης , καὶ καμπυλότης , καὶ ἡ π
» ἄλλο τούτοις ὁμιόν ἐστι . καθ' ἕκασον γάρ τούτων ποιόν τι
» λέγεται . τὸ γάρ τρίγωνον ἢ πεντάγωνον εἶναι ποιόν τι λέ
» γεται : καὶ τὸ δύνῃ ἢ καμπύλον . καὶ κατὰ τι μὲν μορφῶν δὲ
» ἕκασον ποιόν λέγεται .

Α' πὸ γάρ δυνάτης παρωνύμως , δυνῆα γραμμὴ λέγε
ται . ἀπὸ δὲ τῆς καμπυλότης , ἢ καμπύλη . καὶ ἐστὶ πάλ
ιν τῆς γραμμῆς , ἢ δυνάτης , καὶ ἡ καμπυλότης . Ἰστέον
δὲ ὅτι τῶν κρῶν τούτων ὄντων ἐφεξῆς ἀλλήλοις , τοῦ τε

θῶν δηλονότι, οὐδὲ ποιότητες ταῦτα λέγονται.

- » Ομοίως δὲ τούτοις καὶ κατὰ τὴν ψυχῇ παθητικῇ
 » ποιότητες καὶ πάθη λέγονται. ὅσα τε ἔχῃ ἐν τῇ γενέσει
 » οὐθὺς ἀπὸ πινῶν παθῶν δυσκινήτων γέννῃται, ποιότητες
 » λέγονται καὶ αὐταί. ὅσον ἢ τε μαρμικὴ ἔκτασις, καὶ ἡ ὀργή,
 » καὶ τὰ τοιαῦτα. ποιοὶ ἔχῃ κατ' αὐτάς λέγονται, ὅσον ὀργή
 » λοιπὴ καὶ μαρμική.

Οὐ μόνον γάρ φησι ποῦ τὸ σῶμα θεωροῦνται παθητικὰ
 καὶ ποιότητες, καὶ πάθη· ἀλλὰ καὶ ποῦ τὴν ψυχῇ. ὅσα
 τε ἔχῃ ἐν τῇ γενέσει οὐθὺς ἀπὸ πινῶν παθῶν γέννῃται
 δυσκινήτων, ποιότητες λέγονται. ὥς πορ ἔχῃ ἢ ἐν τῷ αἰ-
 θίῳ μελανία ἐκ γενετῆς οὕσα, παθητικὴ ποιότης λέγε-
 ται, οὐτόν καὶ ἡ ἐκ γενετῆς ἔκτασις, ἡ ὀργὴ παθητικὴ ποί-
 οτης λέγεται.

- » Ομοίως δὲ καὶ ὅσαι ἄλλαι ἔκτασις μὴ φυσικαί, ἀλλ' ἂν
 » πὸ πινῶν ἄλλων συμπλῶμάτων γέννῃται, δυσπαῖλαι
 » κτοί, ἢ καὶ ὅλως δυσκίνητοι, ποιότητες, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 » ποιοὶ ἔχῃ κατ' αὐτάς λέγονται. ὅσα δὲ ἀπὸ ῥαδίως καὶ
 » ταχὺ καθίσταμεν γίνονται, πάθη λέγονται. ὅσον ἐν λυπῇ
 » μένος πε ὀργιλώτερος γίνεται, πάθος λέγεται. οὐδὲ ἔχῃ
 » λέγεται ὀργίλος, ὃ ἐν τῷ τοιοῦτῳ πάθει ὀργιλώτερος ὢν,
 » ἀλλὰ μάλλον τῷ πεπονθέναι τι. ὥς τε πάθη μὲν τὰ τοιαῦ-
 » τα λέγεται, ποιότητες δὲ, οὐ.

Πάλιν, ὥς πορ ἢ ἀπὸ μακρᾶς νόσος γενομένη ἄχροια, λέ-
 γεται παθητικὴ ποιότης, οὐτόν καὶ ἡ ἀπὸ τινος συμπλῶμα-
 τος ἔκτασις, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, παθητικὴ ποιότης λέγε-
 ται. τὸ οὖν, λέγοντι ποιοὶ πινθὺ κατὰ ταύτας, ἀντὶ τῆς,
 ἔκ τῶν δέχονται τὸν ὅρον τῆς ποιότητος, καὶ ποιοὶ κατ' αὐ-
 τὰς λέγονται οἱ μετὰ χρόνους. οὐ ἔχῃ ὀρθρίας, ἢ ὠχρίας ὅ-
 ἐν τῷ καιρῷ μόνον τῆς αἰδοῦς, ἢ τοῦ δέους ὀρθρῶς, ἢ ὠχρῶς

ρασ, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔχεν τὰς ἀρτηρίας ἀπ' αὐτῆς οὐσας.
μία δὲ κρασίε ποιεῖ καὶ τὸ πρόσκαιρον ὥχρον, καὶ τὸ ἐκ
γλυκίης. ἐν δὲ ἰα γὰρ αἷματος γίνεται. ὡς πορ πλεονεξία
αἷματος καὶ τὸ ἐκ γλυκίης ἐρυθρὸν ποιεῖ, καὶ τὸ πρόσκαι-
ρον. αἰδουμένη γὰρ ἡ φύσις προβλήματι τῷ φιλίῳ ἐαυτῇ
κίχρηται, δίκω τῇ ὑπερβολῇ τὰς χεῖρας τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, ἵνα μὴ θεάσωνται ἅ μὴ δεῖ, μονονοῦ διδούσας λέγειν
ἡμῖν, τὸ, Πάντων δὲ μάλιστα αἰχμῶος σαυτῇν.

- » Οὔσα μὲν οὖν τῇ τοιούτων συμπλώματων ἀπὸ τινων
» παθῶν δυσκινήτων καὶ παραμονίμων τὴν ἀρχὴν ἔλη-
» φε, παθητικὰ ποιότητις λέγονται. ἔπε γὰρ ἐν τῇ κατὰ
» φύσιν συστάσει ὥχρότης ἢ μελανία γίνεται, ποιότητις λέγε-
» ται. ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λεγόμεθα. ἔπε διὰ νόσον μα-
» κραν, ἔπε δὲ καὶ αὐτὸ τὸ αὐτὸ συμβέβηκεν ὥχρος
» τῆς ἢ μελανίας. καὶ μὴ ῥαδίως ἀποκαθίστανται, ἢ καὶ διὰ
» βίον παρεμένονσι, ποιότητις καὶ αὐτὰ λέγονται. ὁμοίως
» γὰρ ποιοὶ κατὰ ταύτας λεγόμεθα. ὅσα δὲ ἀπὸ ῥαδίως
» διαχυομένων, καὶ ταχὺ ἀποκαθισταμένων γίνεται, πάθη
» λέγονται, ποιότητις δὲ οὐ. οὐ γὰρ λέγονται ποιοὶ τινος κα-
» τ' αὐτὰς. οὐτε γὰρ ὁ ἐρυθρίων διὰ τὸ αἰχμῶεσθαι, λέγεται
» ἐρυθρίασ, οὐτε ὁ ὥχριων διὰ τὸ φοβεῖσθαι, ὥχρίασ, ἀλλὰ
» μάλλον τῷ πεπονθέναι. ὡς τε πάθη μὴ τὰ τοιαῦτα λέ-
» γονται. ποιότητις δὲ οὐ.

Τὰ χρώματα συμπλώματα ἔπεν ἵνα, διὰ τὸ ἄλλοις
πάθεσιν ὑποσυμβαίνειν, ὡς τῇ μικρᾷ νόσῳ ἔπεται ἢ ὥχρία-
σις ἢ δὲ καὶ χρώμα οὐσιώδες, ὡς τὸ λευκὸν τῷ ψιμμυ-
θίῳ, ἢ τῇ χιόνι. καὶ τὸ ἐρυθρὸν τῷ αἵματι, καὶ τὸ μέλαν ἐν τῷ
τῆς σπηΐας χυμῷ. Οἱμοίως γὰρ φησι ποιοὶ καὶ κατὰ
ταύτας λεγόμεθα. ποιότητις δὲ, καθ' ἡ ποιοὶ τινος ἵνα λέ-
γονται. ἢ οὐ οὐ λέγονται ποιοὶ ἀπὸ τῇ διαπαβλήτων πα-

σί· καὶ ἡ ἀπὸ πάθος γνῶσις ἐστὶν ἐκ γενέσεως, ὡς τοῖς αἰθίοσι
 φιν ἡ μελαγχολία· ἡ οὐκ ἀπὸ γενέσεως, ἀλλ' ὕστερον ἀπὸ πά-
 θους ἐγένετο· τοῦτο δὲ διχῶς· ἢ πάθος ἐμποιεῖ, ὡς ὁ πυρε-
 τὸς, ἢ οὐκ ἐμποιεῖ, ὡς ἡ ὠχρότης.

» Λουκότης δὲ καὶ μελαγχολία, καὶ αἱ ἄλλαι χροиаὶ οὐτὸν αὐ-
 » τὸν τρόπον τοῖς εἰρημένοις παθητικαὶ ποιότητες λέγονται,
 » ἀλλὰ τῷ αὐτοῖς ἀπὸ πάθους γιγνόμεναι.

Οὐ πρὶόνσι φησὶ πάθος παρὰ νύμνον ἑαυταῖς· οὐ γὰρ
 λουκάνεται ὁ λουκὸν ὀρών, ὡς γλυκάζεται, καὶ θερμαίνεται,
 ὁ γλυκὴς καὶ θερμὸς ἀντιλαμβάνομενος· εἰ ἐπὶ δὲ παθη-
 τικῇ ποιότητι ἡ λουκότης καὶ μελαγχολία, ἐκ ποίου πάθους ἐ-
 γένετο, καὶ τί πάθος ἐμποιεῖ; ἡ μὲν λουκότης ἀπὸ πάθους
 ἐπὶ ψυχροῦ· ἡ δὲ μελαγχολία θερμοῦ· πρὶόνσι δὲ πάθη, ὅτι
 τὸν ἔχοντα, ἀλλὰ ποῦ τὴν ὅψιν τοῦ ὀρώντος· ἡ μὲν, γὰρ
 διακρίνει τὴν ὅψιν· ἡ δὲ, συκρίνει.

» Οὐ μὲν αὖ γίνονται διὰ πάθος πολλὰ μεταβολαὶ χρώ-
 » μάτων, δῆλον· αἰσχυθεῖς γάρ τις, ὀρθρὸς ἐγένετο· καὶ φοι-
 » βηθεῖς, ὠχρὸς, καὶ ἔκασον τὸ τοιούτων· ὡς τε καὶ εἰ τις φύσει
 » τῇ τοιούτων τί παθῶν, πέπονθε, ἐκ πινῶν φυσικῶν συμ-
 » πτωμάτων, τὴν ὁμοίαν χροιαὶ ἑκός ἐστιν αὐτὸν ἔχειν· ἡ τις
 » γὰρ νῦν ἐν τῷ αἰσχυθῆναι διάθεσις τῇ ποῦ τὸ σῶμα ἐγέ-
 » νετο, καὶ κατὰ φυσικὴν σύστασιν ἡ αὐτὴ γένοιτο ἀν' διάθε-
 » σις· ὡς τε φύσει καὶ τὴν χροιαὶ ὁμοίαν γενέσθαι.

Εἰπὼν ταῖς χρώματι παθητικαῖς ποιότητεσσιν εἶναι, τῷ
 ἀπὸ πάθους ἐγγίνεσθαι αὐταῖς, κατασκευάζει, καὶ δείκνυ-
 σιν οὕτως ἔχον· οἱ φοβηθέντες γάρ φησιν, ὠχρῶσι, τοῦ
 φίλου αἵματος τῇ φύσει καταφύγοντος πρὸς τὴν οἰκίαν
 πηγὴν, τὴν καρδίαν, ὡς ἀκρόπολιν ἰσχυρὰν, τὴν πηγὴν
 τῆς ζωῆς, καὶ διὰ τοῦτο τελευτᾶσαν πόντων φεβομένην·
 εἰ γὰρ καὶ τὰ καρδιοφυλκόμενα ζῇ, καὶ δύναι, καὶ τρεῖς ἡμέ-
 ραι

καὶ τῶν τοιούτων . ἡ μὲντοι λυγρὴ σάρεξ, ἀπὸ πάθους τῶν
 λυγρότητάς ἔχει . συμβέβηκε γὰρ αὐτῇ τὸ λυγρόν , καὶ οὐκ
 ὁσιωδῶς αὐτῇ ὑπάρχει , εἰ δὲ εἰδοποιὸν αὐτῇ ἔσιν . ὡσαύ-
 τως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ μέλανος ὁρῶμεν , καὶ ὑπὸ τοῦ γλυκέος
 ζώμεν , καὶ τῶν τοιούτων . πάσχει μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τούτων
 ἡ αἰδήσις . ἀλλ' ἐπειδὴ κυριώτερόν ἐστιν ὑπὸ τούτων τὸ ἀ-
 πὸ πάθους ἐγγενέσθαι αὐτοῖς λείαν , ἢ τὸ πάθος ἐμποιεῖν ,
 διὰ τοῦτο προηγουμένως τοῦτο αὐτοῖς ὑπάρχει , δι' ὅτι ὥς
 δὲ καὶ τὸ πάθος ἐμποιεῖν , ἀπὸ τοῦ κυριώτερου αὐτὰς ἐκα-
 λίσταμεν . ἐφ' ὧν γὰρ ἔστιν ἀμφῶ , ὑπὸ τούτων ἴσως ἀμει-
 νον ἐκ τοῦ κυριώτερου τῶν ἐπὶ κλησιν τῆς παθητικῆς ποιό-
 τητος γίνεσθαι . καὶ ὑπὸ τοῦ μέλιτος οὖν , ἐπειδὴ ἡ γλυκύ-
 τις οὐκ ἀπὸ πάθους αὐτῷ γίνεται , χαρακτηριστικὴ γάρ ἐστιν
 αὐτοῦ , διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ τῇ αἰδήσει πάθους αὐτῶν ἐμ-
 ποιεῖν , παθητικὴ ποιότης λέγεται .

- » Πάθηται δὲ ποιότητες λέγονται , οὐ τῶν αὐτὰ τὰ δε-
 » δεγμένα τὰς ποιότητας πεπονθέναι τι . οὐτε γὰρ τὸ μέλι
 » τῷ πεπονθέναι τι λέγεται γλυκὺ , ἔτε τι ἄλλων τῶν τοιού-
 » των οὐδέν . ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψυχρό-
 » της παθητικαὶ ποιότητες λέγονται , εἰ τῶν αὐτὰ τὰ δεδεγμέ-
 » να πεπονθέναι τι . τῷ δὲ κατὰ τὰς αἰδήσεις ἐκάστη τῶν
 » ἐξημένων ποιότητων πάθος εἶναι ποιητικῶν , παθητικὰ
 » ποιότητες λέγονται . ἢ τε γὰρ γλυκύτης πάθος τι κατὰ τὴν
 » μεῦσιν ἐμποιεῖ . καὶ ἡ θερμότης κατὰ τὴν ἀφύ . ὁμοίως
 » δὲ καὶ αἱ ἄλλαι .

Ἡ παθητικὴ ποιότης , διχῶς . ἢ ἐν ψυχῇ , ἢ ἐν σώματι
 τι . ἢ ἐν ψυχῇ , ἢ παντὶ τῷ ἔσθαι , ὥς τοῖς λείουσιν ὁ θυμὸς ,
 ἢ πσί . καὶ ἡ ἀπὸ πάθους πινὸς ἐκ γενέσεως , ὥς ἡ μακρία ,
 ἢ ἀπὸ συμπώματος , ὥς οἱ πανούργοι . καὶ ἡ ἐν σώματι
 τι , ἢ παντὶ τῷ ἔσθαι ὑπάρχει , ὥς τῇ χιόνι ἡ λυγρότης , ἢ πσί

σί . καὶ

ποιήσῃ τὴν διαίρεσιν. Ταῦτα δὲ τὰς τέσσαρα τῇ ποιητικῶν ποιότητων ἔδῃ, οὐ μόνον ποδὶ τὸ σῶμα θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ποδὶ τὴν ψυχὴν. ἢ γὰρ τις ἔξιν ἀρίστην ἔχει, καὶ ὑψημονικῶν, ἀπλῶς ἢς λογικῶν θεωρεῖται, λεχθέντι αὖ τὸ τοιοῦτον παθητικὴ ποιότης, ὡς πάθος ἐμποιοῦσα ποδὶ τὴν αἰδήσιν τὴν ἡμετέραν, καὶ οὐχ ὡς ἀπὸ πάθους ἐγγινόμενῃ, διότι συμπληρωτικὴ ἐστὶ, καὶ πληρωτικὴ ἢ τοιαύτη ἔστις, τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς. πάθος δὲ ποιεῖ ποδὶ τὴν αἰδήσιν, οὐ τὴν σῶμα τοῦ δὴ δῆλον, ἀλλὰ τὴν βίαν λεγομένην, καὶ λογικῶν. λεγόμεθα γὰρ αἰδανέσθαι λόγων, καὶ ὕβρεων, κατὰ ψυχὴν δὴλον ὅτι, καὶ οὐ κατὰ τὰς σῶμα πᾶς αἰδήσεως. ἔστι δὲ κατὰ πῖνα κράσιν σῶμα πικρῶν, μαλινῶν, ἢ ὀργίλοις, ἢ πῖνας τοιοῦτους, ἢ ποὶ αὖ τις παθητικῶν ἔχεν ποιότητα, ὡς ἀπὸ πάθους ἐγγινόμενῃ. ἔστι δὲ διὰ νόσον τοιοῦταις γινόμενους, πάθος ἔχεν τὸ ὑπὸ τὴν ποιότητα ἀναφορόμενον. ἔστι δὲ διὰ πῖνα πορίσασιν, ἐκ σωμαρπείας ὀργισθέντες, ἢ τὴν τοιοῦτον παθόντας, ἢ πομῶν αὖ πάθος ἔχεν, τὸ ὑπὸ τὸ πάθος ἀναφορόμενον. δῆλον δὲ, ὅτι κατὰ χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι, ταῦτα φανερῶν, ἐπεὶ τοι γὰρ κυρίως ὑπὸ τὴν ἔξιν, καὶ τὴν διαίρεσιν ταῦτα ἀνάγεσθαι πᾶντα. διχῶς δὲ ἐκληπτεόν τὰς παθητικὰς ποιότητας. ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ, τὸ ὑποκείμενον πεπονθέναι, καὶ ἀπὸ πάθους αὐτῷ ποιότητος πῖνα ἐγγινέσθαι παθητικῶν, ποιότητα λέγεται ἔχεν, ἢ ἀπὸ τοῦ, τὴν αἰδήσιν ἡμῶν πάσχειν, κατὰ τὴν τούτων τῇ ποιότητων ἀντίληψιν. αὐτὰς δὲ μὴ κατὰ πάθος ἐγγινέσθαι, ὅτις αὖ ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ φυσικῶς, ὡς πορὶ τὸ πῦρ. οὐ γὰρ κατὰ πάθος ἐγγίνοι τῷ πυρὶ ἡ θερμότης. οὐσιωδῶς γὰρ αὐτῷ ὑπάρχει, καὶ ἀδοποιοῦς αὐτοῦ ἐστίν. ὁμοίως καὶ τῇ τοῦ μέλιτος γλυκύτης ἔχει, ἢ τῇς οὐ χιόνι λευκότητος,

συγκριτικά ὡς· οὐ μέντοι ταυτά ἐστὶ ταῦτα· οὐ συμπληρωπικὴ δέ, ὡς ἡ τῇ κοράκων μελανία, καὶ ἡ τῇ κύκνων λευκότης, οὐ ὡς συμπληροῖ τὸν κόρακα ἡ μελανία, ὡς πολλάκις εἴρηται· διότι τῇ πῖσιν ἀφαιρεθείς, μέλας μὲν οὐκ ἔστιν ἐπὶ, κόραξ δὲ ἔστιν ἡ πῖς ἐπὶ· καὶ ἄλλως· ἐπεὶ δὲ μὴδὲ ἐν τῷ ὅρισμῳ αὐτῶν παραλαμβάνομεν τὰς τοιαύτας τῇ ποιότητων διαφορὰς, εἰ μὴ πού δι' ἀπορίαν πολλάκις τῇ ὑσιωδῶν διαφορᾷ· ἔστιν ὡς θαυμαστὸν ἀνθρώπους οὕτως, μὴ ἰσὺ πάντων ἐξενρίσκειν τὰς οὐσιώδεις διαφορὰς, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζεσθαι ἀπὸ τῇ τοιούτων τὰ πράγματα χαρακτηρίζειν· ἡ τοίνυν παντὶ τῷ εἶδει ὑπάρχει, καὶ συμπληρωπικὴ εἶναι, λέγεται παθητικὴ ποιότης, ὡς πάθος ἐμποιοῦσα πρὸς τὴν αἰσθησιν τὴν ἡμετέραν· ἡ δὲ παντὶ μὲν τῷ εἶδει ὑπάρχει, μὴ συμπληρωπικὴ δὲ εἶναι, λέγεται παθητικὴ ποιότης, ὡς ἀπὸ πάθος ἐγγινόμενη, ὡς ἡ τῇ κοράκων μελανία· εἰ δὲ μὴ παντὶ τῷ εἶδει ὑπάρχει, ἥτοι πολυχρόνιος ἐστίν, ἢ ὀλιγοχρόνιος· ἡ μὲν οὖν μὴ παντὶ ὑπάρχει, εἶναι δὲ πολυχρόνιος, πάλιν λέγεται παθητικὴ ποιότης, ὡς ἀπὸ πάθος ἐγγινόμενη, ὡς ἡ ἐν ζῶμῳ γλυκύτης, καὶ ἡ ἐκ γλυκύτης ὠχρίασις, καὶ τὸ σπύρθημα· εἰ δὲ μὴ παντὶ τῷ εἶδει ὑπάρχει, ὀλιγοχρόνιος δὲ εἶναι, εἰ μὲν μὴ ῥαδίως ἀποκαθίστατο, μὴ δὲ οὐκ πρόβλητος εἶναι, λέγεται πάθος, τὸ ὑπὸ τὴν ποιότητα ἀναφορόμενον, ὡς ἡ ἐκ μακρᾶς νόσου ὠχρίασις, ἡ ἐκ πολλοῦ χερμῶνος ἐγγινόμενη τύφλις· ἡ δὲ οὐκ ἀπόβλητος εἶναι, καὶ ῥαδίως, καὶ παραχρῆμα ἀποκαθίστατο, λέγεται πάθος, τὸ ὑπὸ τὸ πάχυν ἀναφορόμενον, ὡς ἡ ὠχρίασις, ἡ διὰ φόβον ἀκαιρον, ἡ ἡ δὲ αἰσθησὶν ἀνθρώπου· ποιότητες ὡς ὁ αἰσθησὶς οὐκ ἀξιοῦται καλεῖν τὰ τοιαῦτα, ὅτι μὴ παρ' οὐμῶς ἀπ' αὐτῶν λέγονται οἱ μέγιστοι· πάλιν δὲ ἡ καταγραφὴ, δυσώπῃον

ὕγινοί, τὸ ἀν' ἀπαλιν. ἀκριβῶς δὲ ἔπεν ὑπὸ τῇ τυχόντων τὰ ὕγινα μὴ πάσχειν. ὅιον, ὑπὸ καύματος, ἢ ἀνέμε, ἢ ἀπλῶς ἀφ' ὧν οὐ πέφυκε πάσχειν τὰ ὕγινα. πάθοι γὰρ ἀν' ὑπὸ ξίφους, ἢ πυρός, ἢ ἄλλου πνός τοιούτου. τὰ δὲ νοσῶδη, διώαμιν ἔχει ὑπὸ τῇ τυχόντων πάσχειν, ἀδωαμίαν δὲ, τοῦ μὴ πάσχειν. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ τὸ σκληρόν, καὶ τὸ μαλακὸν ἔχει. τὸ μὲν, γὰρ ἔχει διώαμιν τοῦ μὴ ῥαδίως διαρῆσθαι. ἀδωαμίαν δὲ αὐτοῦ τούτου. τὸ δὲ μαλακόν, τοῦ μὴ διαρῆσθαι ῥαδίως, διώαμιν ἔχει, ἀδυναμίαν δὲ, τοῦ μὴ διαρῆσθαι.

Τρεῖς οὖν ὁ γένος ποιότητος, παθητικὰ ποιότητες καὶ πάθος. ἔστι δὲ τοιαῦτα. ὅιον γλυκύτης τε καὶ πικρότης, καὶ στυφνότης, καὶ πάντες τὰς τούτοις συγγενῆς. ἔτι δὲ, καὶ θερμότης, καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης, καὶ μελανία. ὅτι μὲν ἔν καὶ αὗται ποιότητες ἔστι, φανερόν. τὰ γὰρ δεδυμένα αὐτὰς τὰ ποία λέγεται κατὰ αὐτάς. ὅιον τὸ μέλι τῷ γλυκύτητι δὲ δεχθαι, λέγεται γλυκύ. καὶ τὸ σῶμα λευκόν, τῷ λευκότητι δὲ δεχθαι. ὥσ αὐταὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων.

Γένος δὲ πάλιν ἔπεν, ἀπὸ τοῦ εἶδους, ἢ δὲ ὑπάρχουσιν εἶδη τῆς ποιότητος ταῦτα, πῶς γένη αὐτὰ ἐκάλει; διὰ τὸ ἔχειν καὶ αὐτὰ ἔπερα εἶδη ὑποκάτω αὐτῶν, καὶ ἵνα ἐκείνων γένη. τοῦτο δὲ τετραχῶς θεωρεῖται. ἢ γὰρ παθητικὴ ποιότης, ἢ παντὶ τῷ εἶδει πάρεσιν, ὥς πάσῃ χιόνι τὸ λευκόν, ἢ οὐ παντὶ. φυσικῶς μέντοι, καὶ ἐκ γενετῆς, ὥς τοῖς αἰθέροσι τὸ μέλαν. καὶ ἢ παντὶ, ἢ συμπληρωτικὴ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου, ἢ οὐχί. συμπληρωτικὴ μὲν, ὥς τῆς χιόνος ἢ λευκότης καὶ ἢ ψυχρότης. καὶ τοῦ πυρός ἢ θερμότης καὶ ἢ ξηρότης. ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἕξιν πρὸς παθητικὴν ποιότητα, καὶ διάθεσιν πρὸς πάθος, τοῦτον καὶ λευκὸν πρὸς ψυχρόν. διακριτικὰ γὰρ ἀμφω. καὶ μέλαν, πρὸς θερμόν.

δωάμιν μόνῳ ἔφασκεν ἐπαμφορίζεν. ἡ δὲ δεῖ ἀκρι-
βέσθον εἰπεῖν, ἡ μὲν ὀρεκτικὴ πᾶσα δωάμις, τὴν ἐπ'
ἀμφοτέρω ῥοπῇ ἔχει. ἡ δὲ παρὰ τὴν ὀρεκτικὴν πᾶσα,
ἢ τε κρείττων οὐσα ταύτης, καὶ ἡ καταδεσθῆς, τὸ ἔτερον μόνον
τῆς ἀντιφάσεως μέρος κέκταιται, ὥς ἡ δὲ εἰδείξαμεν,
ἐπὶ τε τοῦ πυρὸς, καὶ τῆς χιόνος. ἡ τοίνυν εἰδείχθη ἐπὶ τι-
νῶν πραγμάτων ἡ τοῦ ποιεῖν δωάμις χωρὰν ἔχουσα μόνον,
οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἀντιφάσεως μέρος, ἐκότεως
οὐχ ὥς πορ' αὐτῇ τοῦ πάχην ἀντετίξαμεν τὸ μὴ πάχην,
οὕτως καὶ αὐτῇ τοῦ ποιεῖν, τὸ μὴ ποιεῖν. ἐπειδὴ ποδὲ πάσης
δωάμιως ἡπεῖν βουλόμεθα. οὐ πάσῃ δὲ δωάμει πάν-
τως ἔπεται ἀδωαμίᾳ. δεῖ δὲ καὶ τὴν καταγραφὴν αὐ-
τῶν οὕτω ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀποφάσει.

ΚΑΤΑΦΑΣΕΙΣ

Α' ΠΟΦΑΣΕΙΣ.

δωάται ποιεῖν,

δωάται πάχην,

δωάται μὴ πάχην,

νοσώδεις. οὐ δωάται ποιεῖν.

νοσώδεις. οὐ δωάται πάχην.

νοσώδεις. ἔδωα? μὴ πάχην.

Διὰ ταῦτα τοίνυν καὶ αὐτὸς τὸ τρίτον τοῦτο τ' ἀδωαμίως
εἶδος παραδίδωσι. καὶ τὴν μὲν, τοῦ ποιεῖν λέγων,
πυκτικοὶ ῥῶ, ἢ δρομικοὶ λέγονται, ἔτῳ διακείσθαι πῶς,
ἀλλὰ τῷ δωάμιν ἔχεν τοῦ ποιῆσαι πῆξάδ' ὡς. οὐ ταῦθα
ἡ τοῦ ποιεῖν δωάμις. ὑγίανοι δὲ λέγονται, τῷ δωάμιν
ἔχεν φυσικῶς τοῦ μηδεὶν πάχην, ὑπὸ τῇ τυχόντων ῥα-
δίῳ. ἰδού καὶ τὸ δούτερον. νοσώδεις δὲ, τῷ ἀδωαμίαν
ἔχεν φυσικῶς, τοῦ μηδεὶν πάχην ὑπὸ τῇ τυχόντων. οὐ
ταῦθα τὸ τρίτον. οἱ μὲν ῥῶ νοσώδεις, δωάμιν ἔχουσι
τοῦ πάχην ῥαδίῳ, ἀδωαμίαν δὲ, τοῦ μὴ πάχην. οἱ δὲ

φοπερίζουσάν ἔχει τὴν δυνάμιν, ἐπειδὴ ὑπὸ τούτων ἔσται
 τρέχει τῇ βελήσει ἡ δυνάμις. οὐ γὰρ ἂν βέλονται, ταῦτα
 πάντως καὶ δύνανται. ἔδὲ ἂν δύνανται, ταῦτα καὶ βού-
 λονται. τὸ μέντοι θέον, σωδρομον ἔχει τῇ βελήσει τὴν δύ-
 ναμιν. ἐὰν γὰρ βέλειται μὲν αὐτὸν ἠπώμεν, μὴ δύναι-
 σθαι δὲ ἂν βέλειται, ἀνόητος ἡ βούλησις, ὡς πορ καὶ ἀνθρώ-
 πος ἀνόητος ἐκείνος, ὁ βελόμενος ἂν μὴ δύναιται. οἷον, ἴ-
 ππῶνται, ἢ ἀθανάτος εἶναι. πάλιν, ἢ δύναιται μὲν αὐτὸν
 ἠπώμεν, μὴ βέλειται· δι, ματαίαν ἔξει τὴν δυνάμιν. ἐ-
 γὰρ ὁ δυνάμενος τι ποιεῖν, μὴ βέλειται τοῦτο ποιεῖν, ἔποι-
 σι πάντως, ἔδὲ τὴν δυνάμιν ἢς ἐνέργειαν ἄξει. ὡς τε μα-
 ταία ἔστι ἡ δυνάμις, ἀνενέργητος διαμένεισα. διὰ τοῦτο
 ὑπὸ θεῶ τὸ δύναιται μόνον λέγομεν, ἔκείνῳ τὸ μὴ δύναι-
 σθαι, διότι ἂν δύνασθαι ποιεῖν, ταῦτα καὶ βέλειται. βελόμενος
 δὲ πάντως καὶ ποιεῖ. καὶ ἔτι χα μὲν ποιεῖ, ταῦτα δὲ οὐ
 ποιεῖ, ἀλλὰ πάντως ποιεῖ. πᾶν γὰρ ὁ βέλειται, δύναιται. καὶ
 ὁ δύναιται, βέλειται. βούλησιν δὲ λέγομεν ἐν ταῦθα, οὐ τὸ
 βελονέσθαι, ἢ τὴν βουλὴν, ἀλλὰ τὸ βέλμα. ἔδὲ γὰρ τὸ βού-
 λειναι κυρίως ὑπὸ θεῶ φέρεται, ἢ ἡ βουλή. εἴγε ὡς φησιν ὁ
 ἀριστοτέλης, ἔδὲν ἔπρὸν εἶναι ἡ βελή, ἢ ἐν δὲ φρονήσεως.
 βελονόμεθα γὰρ, ἀνοουῶτες ὁ, τι δεῖ ποιεῖν, καὶ πότερον,
 πότε, ἢ τὸδε ποιητέον εἶναι. ἐφ' ὧν γὰρ ἡ προαίρεσις εἶναι, ὑπὸ
 τούτων καὶ ἡ βουλή. εἴγε ἡ προαίρεσις οὐδὲν ἔπρὸν εἶναι, ἢ
 τὸ, τὸδε πρὸ τούδε αἰετέσθαι. ἡ δὲ βουλή, αἰετέσθαι τῇ πρα-
 γμάτων εἵκεν γίνεται. βουλονόμεθα δὲ, ἀνοοῦντες.
 ἀνοοῦμεν δὲ, ἐνδεῆς ὄντες φρονήσεως. ὡ γὰρ φρόνη-
 σις πάρεσι, πάρεσι γνώριμα τὰ πρακτικά. πληροῦται
 γὰρ εἶναι ἀρετῇ. ἐὰν τοίνυν καὶ τὸ βέλμα αὐτὸ φρονήσις εἶναι,
 οὐδεῖσται βουλῆς, εἴγε αὕτη κατ' ἐνδεῖαν γίνεται φρο-
 νήσεως. διὰ ταῦτα μὲν οὖν ὁ ἀριστοτέλης τὴν λογιστὴν

των, ποιὸν λέγεται. ἀπὸ τοῦ, οὐ γὰρ τῷ εἶναι αὐτῶν ἐστὶν
 μέγα, τοῖς τοῖς λέγομεν, ἀλλὰ τῷ δυνάμειν ἔχον αὐτῶν τοῖς
 αὐτῶν. Λέγεται δὲ ἡ δυνάμεις τριχῶς. ἡ γὰρ τῷ πεφυκέ
 ναι ποιεῖν τις, ἢ γινώσκον, πρὸς τὸ ποιεῖν αὐτὴν τις δυνάμειν ἔχον λέ
 γεται, ἢ πρὸς τὸ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ μὴ παθεῖν. οἷον, ὡς λέ
 γομεν τὸν νοσῶντα, δυνάμειν ἔχον τοῦ πάσχειν ὑπὸ πολλῶν
 ποδῶν, ἢ ἡλιοκαΐας. τὸν δὲ ὑγιανόντα, δυνάμειν ἔχον τῶ
 μὴ πάσχειν ὑπὸ τῶν τοιούτων. καὶ τὸν τέκνοντα, δυνάμειν
 ἔχον τοῦ ποιεῖν θύρα. ὅσα χῶς δὲ ἡ δυνάμεις λέγεται,
 τοσαυταχῶς καὶ ἡ ἀδυναμία ἐκθίσσεται. ὁ γὰρ δυνάμει
 νος παθεῖν, ἀδυναμία ἔχον τοῦ μὴ πάσχειν. καὶ ὁ δυνά
 μιος μὴ παθεῖν, ἀδυναμία ἔχει τοῦ παθεῖν. οὐκ ἐπὶ δὲ
 ὁ δυνάμειος ποιεῖν, πάντως καὶ ἀδυναμία ἔχει τοῦ
 μὴ ποιεῖν. Διὰ τί οὕτως ὡς πορὶ τῆς τοῦ παθεῖν δυνά
 μεως παρελάβομεν, καὶ τὸ τοῦ μὴ παθεῖν, οὕτως καὶ τῆς
 τοῦ ποιεῖν, τὴν τοῦ μὴ ποιεῖν οὐ παρελάβομεν; φάμεν
 οὕτως ἐπὶ δὲ ἐπὶ πᾶσι τῶν πραγμάτων πρὸς τὸ ποιεῖν μόνως
 δυνάμειν ἔχοντες, οὐδαμῶς δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸ μὴ ποιεῖν,
 ὡς καὶ ἐν τῷ ποδὶ ὁρμυλῶας φησὶν ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι ἡ δύ
 νاميς, ἢ μὴ, τίς ἐστιν ἐπαμφοτερίζουσα, ἢ δὲ, μόνως τὸ ἐ
 περον τῶν ἐναντίων ἔχουσα. καὶ ἐπαμφοτερίζει μὲν πᾶ
 σα ἡ λογοθεδὴς. ἡ δὲ μὴ λογοθεδὴς μόνον τὸ ἐπερον τὴν ἐναν
 τίων ἔχει. οἷον, ὁ ἰατρός, δυνάμειν ὑγιάζειν, ἀλλὰ καὶ μὴ
 ὑγιάζειν ἐκ τῆς ἰσχύος. καὶ ὁ τέκτων δυνάμειν ἔχων τοῦ ποιεῖν
 θύρα, ἐκ τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ μὴ ποιεῖν δυνάμειν ἔχει. τὸ
 μέντοι γε πῦρ, δυνάμειν ἔχον τοῦ θερμαίνειν, οὐκ ἐπὶ καὶ τὴν
 τοῦ μὴ θερμαίνειν ἔχει δυνάμειν. καὶ ἡ χιών ὁμοίως τὸ τοῦ
 ψύχειν ἔχουσα δυνάμειν, καὶ τοῦ μὴ ψύχειν οὐκ ἐπὶ δυνά
 μειν ἔχει. καὶ ὁ θεὸς δυνάμειν ἔχων τοῦ ποιεῖν ἀγαθὰ, ἐκ ἐπὶ
 καὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἔχει. καὶ ἐκόντως τὰ λογοθεδὴς ἐπαμφο

βρέφος φασκόν, τὸ μικρὰς ἔχον χεῖρας, ὡς χρῆσθαι
 πρὸς τὸ ἀκροχερῖζεσθαι. καὶ ὁρομικὸν βρέφος, τὸ μὴ πλη-
 θωρικόν, ἀλλὰ καὶ ὀνύχων. πῶς δὲ καὶ τὴν ἀδυναμίαν
 ποιότητι φησιν; ὅτι διακρίνεται πῶς κατὰ ταῦτα. τῷ
 ᾧ τοιῷσδε τὸν ἵππον διακρίνεται, ἀδυναμίαν φασκόν
 αὐτὸν ἔχον, τοῦ δὲ ξαδαι ὑπερήμιον. καὶ ὅλως, ἐφ' ᾧν θεω-
 ρῆται ἡ δυνάμις, ὑπὸ τούτων καὶ ἡ ἀδυναμία. ὁ ᾧ δυνά-
 μιν ἔχων τοῦ πάχην, οὗτος ἀδυναμίαν ἔχει τοῦ μὴ πά-
 χην. καὶ ὁ δυνάμιν ἔχων τοῦ μὴ παθεῖν, ἀδυναμίαν ἔ-
 χει τοῦ παθεῖν. δυνάται μὲν ᾧ ποιεῖν ὁ πύκτης, δυνά-
 ται δὲ μὴ πάχην ὁ ὑγιεινός. λοιμοῦ ᾧ καταλαβόντος
 ἔχ' ἐτοίμως ἀλίσκεται ὑπὸ τῇ νοσοποιῶν αἰτίῳ. καὶ οὐ
 δυνάται μὲν ποιεῖν ὁ ἀργός τὴν διάνοιαν, ποιεῖ δὲ ἔρηται

- » τὸ. Αἰεὶ δ' ἀμβολιόργος ἀνὴρ ἄτῃσι παλαιῇ. οὐ δυνά-
 ται ποιεῖν τὸ πῦρ ψύχειν, οὐ δυνάται μὴ ποιεῖν τὸ πῦρ θερ-
 μαίνειν. καὶ οὐ δυνάται μὴ μὴ πάχην τὸ μαλακόν, ἢ ὁ
 νοσῶν, λοιμοῦ καταλαβόντος. δυνάται δὲ μὴ πάχην
 τὸ σκληρόν. καὶ ἄλλως. ἐπειδὴ τῇ ἀντικειμένων τὸ
 αὐτὸ ἐστὶ γένος, ἥτε οὕτως ὡς ὅταν τίνα ταῦτά τις βούλεται
 ἀντικεῖσθαι, ὑφ' ὃ γένος τὸ ἔπερον τῇ ἐναντίῳ ἀνίσταται,
 ὑπ' ἐκείνου καὶ τὸ ἔπερον ἀναχέσεται, ἐπειδὴ καὶ τὸ λευκόν,
 καὶ τὸ μέλαν, ὅταν τίνα ὄνται, ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος, τὴν ποιο-
 ῖται ἀνίστανται. εἰ τοίνυν ἡ δυνάμις ὑπὸ τὸ ποιοῦν ἀνί-
 σται, καὶ ἡ ἀδυναμία ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἀναχέσεται, ἥτε ὡς
 τὰ κατὰ νόσους, καὶ ἔξιν ταῦτα ἀντικεῖσθαι τις βούλοιοτο,
 καὶ οὕτως ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος αὐτὰ ἀνάξει. οὐ ᾧ λέγεται
 ἡ ἔξις ἵνα γένος, τούτου καὶ ἡ νόσος λεχέσεται. οἷον
 ὀφθαλμοῦ. αὐτοῦ γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ ὄψις, καὶ ἡ τύφλωσις, ὑφ'
 ὃ οὕτως γένος ἀνίσταται ἡ ἔξις, ὑπὸ τὸ αὐτὸ καὶ ἡ νόσος ἀνα-
 χέσεται. Οὐ ᾧ τῷ διακρίνεται πῶς ἕκαστον τῇ τοιοῦ

- » ἡ ἀδωαμίαν τοῦ ποιῆσαι τι ῥαδίως. ὕληνοι δὲ λείπονται
 » τῷ δωάμιν ἔχεν φυσικῶς τοῦ μηδὲν πάχιν ὑπὸ τῇ τυ/
 » χόντων ῥαδίως. νοσώδης δὲ τῷ ἀδωαμίαν ἔχεν φυσι/
 » κῶς, τοῦ μηδὲν πάχιν ῥαδίως ὑπὸ τῇ τυχόντων. ὁμοί/
 » ως δὲ τούτοις, καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μαλακὸν ἔχει. τὸ
 » μὲν γὰρ σκληρὸν λέγεται, τῷ δωάμιν ἔχεν φυσικῶς τοῦ
 » μὴ ῥαδίως διαρῆσθαι. τὸ δὲ μαλακὸν, τῷ ἀδωαμίαν ἔ/
 » χεν τοῦ αὐτοῦ τούτου.

Τοῦτο δούτερον εἶδος ποιότητος, τὸ κατὰ δωάμιν λέ/
 γω καὶ ἀδωαμίαν. διὰ τί δὲ γένος αὐτὸ τῇ ποιότητος προ/
 σηόρδυσεν, αὐτὴ γὰρ ἐστὶ γένος γυνικώτατον. φασὶν ὅτι, ἀν/
 τί τοῦ ἐπ' αὐτὸν εἶδος, γένος ἔπεν, ἵνα μὴ τις ὑπολάβῃ, τὸ
 εἶδος εἶναι εἰδικώτατον. ἀμέλει γοῶ, οὐκ εἶπε γυνικώτα/
 τον γένος, ἀλλὰ γένος, ἵνα δῆξῃ ὅτι ὑπερλήλόν ἐστι γένος, εἶ/
 δος δὲ, ὑπὸ τὴν ποιότητα ἀναφερόμενον. ὡς ἀν' εἴποιμεν,
 γένος εἶναι τῆς οὐσίας τὸ ζῶν, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τὴν οὐσίαν. τὸ
 οὐδ' δούτερον εἶδος ὡς εἶπον, τῆς ποιότητος παρὰ δίδωσι,
 τὸ κατὰ δωάμιν καὶ ἀδωαμίαν, καὶ ὁ πυκτικὸς, ἢ δρο/
 μικὸς, ἢ ὕληνός, ἢ νοσώδης λέγομεν. λέγει δὲ πυκτι/
 κός, ἢ δρομικός, ὅτι φύσιν ἔχοντας ἐπιτηδεύειν πρὸς τι
 τῇ ποιούτων. τουτέστι, ὅτι δωάμει τοιούτους ὄντας. καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον εἶδος τῆς ποιότητος, ἐνδργεῖα θεωρεῖται. ἢ ἔ/
 ξεις φημί, καὶ ἡ διάθεσις. τὸ δὲ δούτερον, δωάμει. ἔτερον
 γὰρ ἐστὶ πυκτικὸς εἶπεν, καὶ ἔτερον πυκτικός, καὶ δρομικός, καὶ
 δρομικός. τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐνδργεῖα, ὁ πύλτης, καὶ δρο/
 μός. τὸ δὲ, δωάμει, ὁ πυκτικός, καὶ ὁ δρομικός, ὁ μὴ
 πῶ μὲν ὢν ἐνδργεῖα τοιούτος, δωάμιν δὲ φυσικῶς ἔχων,
 τουτέστι, ἐπιτηδεύειν εἰς τὸ γενέσθαι τοιούτος. ὁ δὲ ἐνδρ/
 γεῖα ὢν πυκτικός, ἢ δρομικός, οὐκέτι κατὰ δωάμιν φυ/
 σικῶς λέγεται, ἀλλ' εἶναι ἔχει, ἢ διάθεσιν. πυκτικὸν δὲ

ἢ πᾶν δυσκίνητος οὖσα, ὡς αὖ τις ἰσως ἔξιν προσαχού-
 ροῦσι. ἢ ὅτι τοιαύτη, οὐκ ἔτι διαβίσις, ἀλλὰ ἔξιν προ-
 σαχρύνεται, πεφυσισμένη δέ φησι, τουτέστιν, εἰς φύσιν,
 μεταβληθεῖσα, καὶ αὐτὴ φύσις γινόμενη διὰ τὸν σωθεῖσ-
 μόν τοῦ πολλοῦ χρόνου. οὗ ὅτι τῇ ἐπιστημῶν μὴ πᾶν
 μετέχοντες, οὐ φασιν ἔξιν ἔχειν. τὸν μὲν ὅτι ἔτοιμον
 ὄντα ἐν γραμματικῇ, ἢ ῥητορικῇ ἀποκρίνεται πρὸς ὧν αὖ
 ἐρωτᾶται θεωρημάτων ῥητορικῆς, ἢ γραμματικῆς, καὶ λό-
 γον ἔπεχοντες τούτων, καὶ τὰ ὑποπίπτοντα ἀπορα εἰς τοῖς
 μου ἐπιδόμοισιν, τούτων φασιν ἔξιν ἔχειν ῥητορικῆς, ἢ
 γραμματικῆς. εἰς δὲ ἄλλως πῶς πεποιόται κατὰ ταύ-
 τας, ἢ ὡς μετρίως, οὗτος ἔξιν μὲν τούτων οὐ λέγεται ἔ-
 χειν, διακρίνεται δὲ πῶς κατ' αὐτάς. εἰς ὅτι αἱ μὲν ἔξ-
 ης, καὶ διαθέσεις. αἱ δὲ διαθέσεις, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔξης.
 ὡς πορὶ τὸν ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος κατηχεῖται
 τὸ ὄνομα, καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐπὶ γένος ὀνόματος, καὶ ῥήμα-
 τος, τὸ δὲ πρὸς τὸ ῥῆμα ἀντιδιασελόμενον, οὕτω καὶ
 τῆς ἔξως, καὶ τῆς διαθέσεως. ἢ μὲν, ὡς γένος κατηχε-
 ροῦ μὲν ἔξως, καὶ διαθέσεως. ἢ δὲ, ὡς ἑδρος ἀντιδιασελ-
 λομένη πρὸς τὴν ἔξιν. ὡς τε ἡ μὲν ἔξιν, πᾶντως καὶ διά-
 βίσις, ἐπεὶ δὴ γένος αὐτῆς ἡ διάβις. ἢ δὲ διάβις,
 οὐκ ἔτι καὶ ἔξιν. κατὰ ἀντιδιασελὸν ὅτι αὐτῆς λέγεται
 ἢ ἔξιν.

- „ Ἐπεὶ δὲ γένος ποιότητος, καθ' ὃ πυκτικούς, ἢ δρομί-
 „ κούς, ἢ ὑγιεινοὺς, ἢ νοσώδεις λέγομεν. καὶ ἀπλῶς ὅσα κα-
 „ τὰ δυνάμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν λέγεται. ὅτι ὅτι τῷ δια-
 „ κρινεῖται πῶς ἕκαστον τῇ τοιούτων λέγεται, ἀλλὰ τῷ δυνά-
 „ μιν ἔχειν φυσικῶς ἢ ἀδυναμίαν, τοῦ ποιῆσαι τι ῥαδίως
 „ ἢ μηδὲν πάχυν. ὅτι πυκτικοὶ ἢ δρομικοὶ λέγονται, οὐ
 „ τῷ διακρίνεται πῶς, ἀλλὰ τῷ δυνάμιν ἔχειν φυσικῶς.

τῇ σεμνοτέρῳ, καὶ χρόνον, καὶ τόπον, καὶ ποσὸν παραφνι
λάττουσαι. οἱ μέντοι καθαριστικῶς ἐκθροῦντες, ἀν' ἐπίσκει
πῶς ἴσιν πρὸς τὰ χεῖρονα, καὶ καθάπαξ τῇ ἡδονῶν ὑπερ
ροῶσιν. αἱ δὲ, τῇ ἀρετῇ εἰσι θεωρητικαί. ἐν ταῦθα δὲ εὖ
ἤρηται, τὰς πλείους ἀρετὰς λέγει, τὰς τι πολιπκάς, καὶ κα
θαρισκάς, καὶ θεωρητικάς. Ἐὰν πρὸς μὴ μεγάλη μεταβολή
λη γένηται, ἢ ὑπὸ νόσου, ἢ ἄλλου πινός τοιούτου. εἰκὸς γὰρ
ἐν μακρᾷ πνι νόσῳ γινόμενον, ἢ ἐν ἄλλοις ἀχολογιέντες
πράγμασι, διὰ ἀμελετικῶν ἀπολλέσθαι τὴν ἐπιστήμην.

- » Διαβίσεις δὲ λέγονται ἃ ἐν δυνάμει, καὶ ταχὺ μετα
» βιῶνται. οἷον θερμότης, καὶ κατὰ ψυχῆς, καὶ νόσος, καὶ
» ἡγία, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. δικάζεται μὲν γὰρ πῶς κα
» τὰ ταῦτα ὁ ἀνθρώπος, ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμότη
» ψυχρὸς γινόμενος, καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνοντος εἰς τὸ νοσεῖν. ὡς
» σωτὴς δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ἁλλῶν. ἢ μή τις καὶ αὐτῇ τούτων
» τυγχάνῃ διὰ χρόνου πλήθος ἡδὴ πεφυσιωμένη, καὶ ἄ
» νίατος, ἢ πάνυ δυσκίνητος οὖσα, καὶ ἂν πρὸς ἴσως ἔξιν ἡδὴ
» προσαγορεύσει. φανερόν δὲ ὅτι ταῦτα βούλονται ἔξῃς λέ
» γην αἱ ἐπὶ πολυχρονιώτερα καὶ δυσκίνητοτερα. ὅτι μὲν γὰρ
» τοὶ τῇ ἐπιστημῶν μὴ πάνυ τι κατέχοντες, ἀλλ' ὀκνητοὺς
» ὄντας, ἔφασιν ἔξιν ἔχεν. καὶ τοὶ δικάζονται γέ πως κατὰ
» τὰ τ' ἐπιστήμῳ, ἢ χεῖρον, ἢ βέλτιον. ὥς τε διαφέρει ἔξῃς δια
» θέσεως, πῶς τὴν μὲν δυνάμει ἦναι, τὴν δὲ πολυχρονιώτεραν
» τε καὶ δυσκίνητοτέραν. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἔξῃς καὶ διαβίσεις,
» αἱ δὲ διαθέσεις, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔξῃς· οἱ μὲν γὰρ ἔξῃς εἰ
» χοντες, καὶ δικάζονται γέ πως κατὰ αὐτοὺς, οἱ δὲ διακρί
» νονται, οὐ πάντως καὶ ἔξιν ἔχουσιν.

Λέγεται μὲν διακρίσθαι πῶς κατὰ ταῦτα ὁ ἀνθρώ
πος, οὐ μὲν τοὶ ἔξιν ἔχεν, ἢ μή τις καὶ αὐτῇ τούτων τυ
χάνῃ διὰ χρόνου πλήθος, ἡδὴ πεφυσιωμένη, καὶ ἀνίατος,

μίαν ὑπόσήμεν ἐρεῖς. ἐπειδὴ μὴ ἐξ αὐτοπίστων ἀρχῶν ὁρ-
 μῶνται, ἀλλὰ ἀποδέχεως δεομένων. ἀρχαὶ γὰρ κωμει-
 τρίας, τὸ σημεῖον, ὁ γραμμὴ, ἡ ὑποφαίεια, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα. καὶ ὀρίζεται μὲν ἕκαστον τούτων ἡ κωμείτης. τὸ μὲν
 σημεῖον λέγων, οὐ μέρος οὐδέν. τὴν δὲ γραμμὴν, μήκος ἀ-
 πλατές, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχει. τούτων δὲ τὴν ἀποδέχιν, λέ-
 γου δὲ διὰ τὸ σημεῖον ἀμερές. ἡ γὰρ γραμμὴ μήκος ἀπλα-
 τές, οὐκέτι εἶδεν ἡ κωμείτης εἶναι, ἀλλὰ τῷ πρώτῳ φι-
 λосоφῷ ἀναπέμπει τούτων τὰς ἀποδέχεις ποιεῖσθαι. οὐ-
 μίαν γὰρ ὑπόσήμεν, αὐτὴ τὰς ἑαυτῆς ἀρχὰς ἀποδέκνυσιν.
 αὐτοίνω μὴ ἐξ ἀρχῶν αὐτοπίστων ὁρμώμεναι, οὐκ αὖ εἰεν
 κυρίως ὑποσήμεναι, ὡς καὶ ὁ πλάτων φησίν. ὥ γὰρ ἀρχαὶ μὲν,
 αἷς οὐκ οἶδε, μέσα δὲ, καὶ τελευτῇ, ἐξ ὧν οὐκ οἶδε, πῶς αὖ
 εἴη τούτου ὑπόσήμεν. ἔστι δὲ καὶ κατὰ τρίτον τινὰ λόγον ἡ
 ὑπόσήμεν, ἡ ὁδοποιητικὴ, ἣτις οἶδε τίνα δὲ προλαμβάνειν,
 καὶ τίνα ἔπεισθαι καθ' ὁσημαυνομένων, καὶ ἡ ἰατρικὴ ὑπόσ-
 μεν, καὶ πᾶσα βαλάντος τέχνη. ὥ καὶ ἐνταῦθα σημαυνο-
 μένω κέχρηται τῆς ὑπόσμενης ὁ φιλόσοφος. Ἀρεταὶ δὲ
 ἐνταῦθα λέγει, τὰς τελείας, τὰς καὶ τὸ ὅτι ὑποσμενίας, καὶ
 τὸ διότι. τῇ γὰρ ἀρετῇ, αἱ μὲν, εἰσι φυσικαὶ. ὡς οἱ φυσι-
 κῶς τίνα ἔχοντες σωφροσύνην, ἡ πραΰτης ὄντες φύσις. ἡ
 καὶ τίνα τῇ ἀλόγων ἔχον λέγονται, ὡς ἡ τρυγῶν, καὶ ἡ κο-
 ρώνη, τὴν σωφροσύνην, καὶ οἱ πελαργοί, τὴν δικαιοσύνην.
 αἱ δὲ, ἠθικαὶ, αἱ εἰδῶσι ὅτι καλὸν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἀπλῶς
 ἡ ἀρετὴ, διὰ τί μὲν τοι καλὸν καὶ εἰδῶσι, ὁρῶσθ' ὁρατικῶς ἐκ
 πατέρων, ἡ διδασκάλων τοῦτο γινώσκόντων τῇ κεκτη-
 μένων. αἱ δὲ, πολιτικαὶ, αἱ τινες μετὰ τοῦ ὅτι, καὶ τὸ διό-
 τι ἴσασιν. αἱ δὲ, καθαρτικαί. διαφέρουσι δὲ αἱ καθαρι-
 τικαὶ τῇ πολιτικῶν. ὅτι αἱ μὲν πολιτικαὶ, ὑποσμενίας
 πρὸς τὰ κατὰδεύερα, καὶ τῇ ἡδονῶν ἀντιποιοῦται

λέγεται, τὸ δὲ, δούτερον· λέγομεν ὅτι καθ' ὃ ποιότης, οὐκ
ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ δούτερον, ἀλλὰ μόνον ἀξιῶμα
τι διαφέρειουσιν, ὡς καὶ ἀνθρώπος ἵππου.

- » Εἰ μὲν οὖν ἡ δὸς ποιότητος ἕξις καὶ διάθεσις λεγέσθω
» σαν. διαφέρει δὲ ἕξις διαθέσεως, τῷ μονιμώτερον ἵνα
» καὶ πολυχρονιώτερον.

Τὸ πρῶτον τῆς ποιότητος εἶδος, ἕξις καὶ διάθεσις. δια
φέρει δὲ φησὶν ἕξις τῆς διαθέσεως, τῷ τὴν μὲν διάθεσιν,
δυσπόβλητον εἶναι. τὴν δὲ ἕξιν, δυσσπόβλητον. καὶ ὅτι
ἡ μὲν ἕξις, πάντως καὶ διάθεσις. ἡ δὲ διάθεσις, οὐκ ἐξ
ἀνάγκης καὶ ἕξις.

- » Τοιαῦτα δὲ αἵ τε ὑψηλῆμαι, καὶ αἱ ἀρεταί. ἢ τε γὰρ ὑψηλῆ
» μη δοκῇ τῇν παραμονίμων εἶναι, καὶ δυσκινήτων. ἐὰν καὶ
» μετρίως ὑψηλῆμαι τις λάβῃ. ἐὰν πορὶ μὴ μεγάλη μεταβο
» λῇ γένηται ὑπὸ νόσου, ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου. ὡσαύτως δὲ καὶ
» ἡ ἀρετὴ. οἷον ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ σωφροσύνη. καὶ ἕκασον τῇν
» τοιούτων, ἔκ δὲ κινήτων δοκῇ εἶναι, ἔκ δὲ δύμετάβλητον.

Ἐπεὶ μὲν οὖν ταῦτα λέγει, οὐτὰς ἀπείρους, ἀλλὰ πο
σαν ἀπλῶς τέχνῳ μόνιμον. ὡς τε κατὰ τοῦτο τὸ σημαί
νόμενον καὶ γραμματικῶς ὑψηλῆμαι εἶναι, καὶ τεκτονικῶς,
καὶ τὰς ἄλλας βαναύσους τέχνας. ἐκάστη γὰρ ἕξις τις ἐστὶ
μόνιμος. ἡ δὲ ὑψηλὴ τριχῶς. λέγεται γὰρ ὑψηλὴ, ἢ ὅ
ποσὴ μόνον ἔχουσα ἀπείρους, καὶ αἱ κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ ὡσαύ
τως ἔχον. καθ' ὃ σημαίνόμενον καὶ ἡ γεωμετρία, ὑψηλὴ, καὶ
ἡ ἀστρονομία, καὶ ἡ ἀριθμητική. ἰατρικὴ δὲ κατὰ τοῦτο, ἔκ
ὑψηλῆς, ποδὶ ῥυθμὸν κατεγνομένη ὑποκείμενον. λέγεται
δὲ ὑψηλὴ, καὶ ἡ ἐξ ἀρχῶν αὐτοπίστων ὁρμώμενη, ἢ καὶ ὄν
τως ἐστὶν ὑψηλὴ, ὡς καλοῦσιν ἀνυπόθετον φιλοσοφίαν, πα
ρὰ τὸ ἐκ κοινῶν εἰσιόντων ὁρμᾶσθαι. κατὰ τοῦτο δὲ ἔτε γεω
μετρίαν, οὐτε ἀστρονομίαν, οὐτε τίνα τῇν τοιούτων οὐδε

μότης ἢ γινώσκοντες ἡμῖν εὐτύχοι, ἐκ τοῦ κατὰ πάρος οὖν
προσελάσαι πυρὶ, πάθος τὸ ὑπὸ τὸ πάχυν ἀναφερόμε-
νον. Ποιότητα δὲ λέγω, καθ' ἣν ποιοί τινος ἦναι λέγον-
ται. Διὰ τί τὴν τῆς ποιότητος διδασκαλίαν διὰ τοῦ
ποιεῖ ποιᾶται; φαμέν ὅτι σαφές ἐστιν ἐπὶ τὸ ποιεῖν, ὡς ἡδὴ
εἴρηται, ὅτι τῇ αἰσθησὶ ληπτὸν, καὶ ὁλως ἀπὸ τοῦ ποιοῦ ἡς
εἴνοισαν τῆς ποιότητος ἐρχόμεθα. θεασάμενοι γὰρ τὸ εὐ-
χάλακτι λυκὸν, καὶ τὸ εὐ χιόνι, καὶ τὸ εὐ τιμυθίῳ, εἰς ἐν-
νοιαν ἐρχόμεθα τῆς λυκότητος. ὁμοίως μυσάμενοι μέ-
λιτος, καὶ φοίνικος, καὶ ἰσχάδος, ἡς εἴνοισαν ἐρχόμεθα τῆς
βλυνύτητος. ἐκ τοῦ οὖν ποιοῦ σαφές ἐστὶν ὄντος τὴν διδα-
σκαλίαν ποιῆται, ἐπὶ δὲ αὐτὸ μὲν τὸ μέτεχον, ποιεῖν ποι-
ῶν δὲ, τὸ μετεχόμενον. Διὰ τί ὁ πρόσκειναι τὸ καθ' ἣν ποι-
οί τινος λέγονται; ἢ διὰ τὸ δὲ αἰσθῆναι ἐρυνθός, καὶ τὸ διὰ φόβον
ὠχρίασιν, ὅτι γὰρ ποιότητες αὐταί. ἐπειδὴ μὴ ἐρυνθίαι, ἢ ὠ-
χρίαι οἱ αἰσθάνονται, καὶ φοβηθέντες λέγονται. φθάνει γὰρ τὸ
προσηγορίαν ἢ μεταβολήν, ἀλλ' ἡριθριακέναι, καὶ ὠχριακέν-
ναι, ὅτι φθάνει τὸ προσηγορίαν, καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ποιότητα ἀνά-
γεται τὸ πάθος τοῦτο διὰ τὸ αὐτὸ, ἀλλ' ὑπὸ τὸ πάχυν. οὐ
γὰρ πάχοντες λέγονται, ἀλλὰ πεπονθέναι μόνον.

Ἐπὶ δὲ ἡ ποιότης τὴν πλεοναχῶς λεγομένων.

Πῶς πλεοναχῶς; τὰ πᾶσι, κατὰ τὰ ὡς ἀφ' ἐνός, καὶ πρὸς
ἐν, ἀλλ' ἔχοντες ὁμώνυμος φωνή. φησὶν ἔν ὅτι ἡ ποιότης πλε-
οναχῶς λέγεται. τοῦτο λέγων, σημαίνει ἔχει τὸ ὁμώνυμως
λέγεσθαι, ἀλλὰ τὸ διαφόρως. τὸ γὰρ πλεοναχῶς λέ-
γεσθαι, ὅτι τὸ ὁμώνυμως δ' ἡλοῖ, ἀλλὰ τὸ διαφόρως, ὡς εἴ-
ταῦθα. εἰ γὰρ ὁμώνυμως εἴληπτο, ἡς διάφορα αὐτὴν σημαίνο-
μενα εἴνετο ἢ διαίρεσις. ἐπεὶ δὲ τὸ διαφόρως ἡληπτο, διὰ
τὸ γίνεσθαι καὶ ἢ διαίρεσις, ὡς γένος εἰς ἡδὴ. ἀρα ἔν ἐκ ἐπὶ
γένος ἡ ποιότης; διὰ τί ἔν τῇ ἡδὴ αὐτῆς, τὸ μὲν, πρῶτον

ναμεις, καὶ ἡ ἀδωαμία, φυσική τις ἐστὶν ὑπὸ τηδότης,
 τό, τε ὅτι παρὰ δ' ὅσον φυσικὴν πῖνα ἔχει δωάμιν τοῦ δέξαι
 αὐτὴν γραμματικὴν, ἢ ῥητορικὴν. καὶ ὁ ἵππος φυσικῶς ἀδύ-
 ναμία, τοῦ μὴ ὑπὸ δέξασθαι τὰ τοιαῦτα. καὶ τὸ πῦρ κατὰ
 φύσιν ἔχει τὸ τοῦ θερμαίνειν δωάμιν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁμοί-
 ως, τὰ δὲ φυσικὰ, δουτέραν τάξιν ἔχει μετὰ τὰ ἐμφυ-
 χὰ, εἰκότως καὶ τὸ κατὰ δωάμιν, καὶ ἀδωαμίαν εἰ-
 δος τῆς ποιότητος ὑπὸ τῶν φυσικῶν πραγμάτων θεωρούμενον
 δουτέραν τάξιν ἔχει. ἐπεὶ δὲ πρότερον δὲ ἔχει φυσικὴν
 κλίω πῖνα ὑπὸ τηδότητα, ἔπεται κατ' αὐτὴν ἢ ποιεῖν τί, ἢ
 πάσχειν, εἰ ὅτι μὴ προὔπαιρχει ἢ ἐπιτηδότης, οὐκ ἂν
 οὐδὲ πάθει τίς, ἢ ποιήσει. οἷον, ἐπεὶ δὲ τὸ ἀμίαντον οὐκ ἔ-
 χει ἐπιτηδότητα τὸ καίεσθαι, εἰ δ' ἂν ἐμυριάκις τίς πῦρ
 προσάγαγῃ, κατακαήσεται, τὸ δὲ ξύλον ἔχον δωάμιν
 τοῦ καίεσθαι, πυρὸς προσενεχθέντος, καήσεται, διὰ τοῦ
 τοσούτῃ τὴν τάξιν ἔχουσιν ὡς τοῖς εἰδείοις τῆς ποιότη-
 τος, αἱ παθητικαὶ ποιότητες, καὶ τὰ πάθη, διότι ὡς ἔρη-
 πται, οὐκ ἂν ποιήσει τίς κατ' αὐτὰς, ἢ πάθει, μὴ προὔ-
 παρχούσης ὡς αὐτῶν δωάμιώς πινος, ἢ τις ἐπιτηδεία εἰ-
 πρὸς τὸ δέχεσθαι τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ χῆμα, καὶ ἡ μορ-
 φή, κατὰ μέγεθος τὴν ἐπιφάνειαν θεωρούμενα τὴν ἔχασ-
 τὴν εἰληχε τάξιν, τῇ παθητικῶν ποιότητων, καὶ τῇ πα-
 θῶν τῇ μέχρι τοῦ βάθους διεικνουμένων. ταῦτα καὶ ποῦ
 τῆς τῇ ἐδῶν τάξεως. ἵστέον δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ποιότης δύ-
 ναται πλεοναχῶς λέγεσθαι. οἷον, ἡ θερμότης ὡς πυρὶ μὲν
 οὐσα, παθητικὴ ποιότης ἐστὶν, ὡς πάθος ἐμποιούσα ποῦ
 τὴν ἡμετέραν αἰσθῆσιν. ὡς ἡμῖν δὲ. οἷον ὁ πυρετός, παθη-
 τικὴ ποιότης, ὡς ἀπὸ πάθους ἐγγινομένη. ὡς δὲ τῷ πε-
 ρακτωμένῳ σιδήρῳ, καὶ ἡ τύχοι, κατ' αὐτὴν διημερδύον-
 τι πάθος, τὸ ὑπὸ τὴν ποιότητα ἀναφερόμενον. ἡ δὲ θερ-

θερμὸν ἐν αὐτοῖς πλεονάσαντος, καὶ ποῦ τὴν ὑποφάνειαν
 χωρήσαντος· οὐτὼ καὶ οἱ διὰ φόβον, ἢ αἰδῶ ἐρυθροί, ἢ ὠχροί
 γινόμενοι, οὐκ ἀνδρὸς κατὰ βάθος τροπῆς, τοιοῦτοι γε γό
 νασιν. εἰ δὲ κατ' ἐνέργειαν ἢ ποιότητος οὐσα, μήτε πλεῖον
 κἢ εἶναι, μήτε κακώτερον, καὶ ὑποπολλῆς ὑπάρχει. εἰ μὲν ὑπὸ
 φύχων εἶναι, καὶ φαντασῶν, λέγεται χῆμα. εἰ δὲ ὑπὸ ἐμφύ
 χων, μορφῇ. φαντασῶν μὲν, ὥς ὑπὸ πάντων τῇ μαθημα
 τικῶν. τριγώνων λέγω, καὶ κύκλου, καὶ τῇ λοιπῶν σχημά
 των. ταῦτα γὰρ ἐν μόνῃ τῇ φαντασίᾳ τὸ εἶναι ἔχει. ἀφύ
 χων δὲ, ἐξύλων, καὶ λίθων, καὶ τῇ τοιούτων. ταῖς γὰρ φαν
 τασίς, λέγεται δὴ τὰ σχήματα, ἐν ἀφύχοις γινόμενα, ποιεῖ
 καὶ αὐτὴ τοιαῦτα, ἢ τοιαῦτα διακρίσθαι κατὰ τὰς τῇ σχη
 μάτων διαφοράς. ὑπὸ ἐμφύχων δὲ, ὥς ὑπὸ πάντων τῇ
 ζώων. ἢ γὰρ μορφῇ, ποῦ μόνῃ τὴν ὑποφάνειαν θεωρεῖται.
 τί οὖν, οὐ λέγεται καὶ τὸν ἀνδρῶντα μορφῶν ἔχειν; ἀλλ'
 οὐχὶ κατὰ πρῶτον λόγον. προηγουμένως μὲν γὰρ χῆ
 μα λέγεται ἔχειν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον, καὶ μορφῶν.
 διότι γὰρ μίμημά ἐστιν ἐμφύχον, ἐφ' οὗ καὶ ἡ μορφῇ, καὶ ἐν
 π' αὐτοῦ κατὰ χρησιμώτερον ἢ μορφῇ φέρεται. ἔχεις καὶ τὸ
 πῶς τὸν εἶδος τῆς ποιότητος, τὸ σχῆμα φημί, καὶ τὴν μορ
 φῶν. καὶ ἡ καταγραφὴ δὲ τῆς διακρίσεως, ὁληπότεραν ἢ
 μὴν ποιήσει τὴν μέθοδον. Τίνος μὲν οὖν εἴς τε τὰς
 μόνον εἰδὴς ποιότητος, καὶ οὐτε πλεόνα, οὐτε ἐλάττω, ἢ
 διακρίσεις ἡμῖν ἰσαφύψει. Περὶ δὲ τῆς τάξεως αὐτῶν
 ταῦτα λέγομεν. πρῶτον μὲν οὖν ἔταξε τὸ τῆς ἑξέως,
 καὶ τῆς διακρίσεως εἶδος, ἡκότως. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὰ πα
 ρί τὰ ἐμφύχων καταγίνονται, προτιμότερα δὲ πάντων
 τὰ ἐμφύχων, ἡκότως καὶ ὁ ποιότης ἢ κατὰ ταῦτα θεωρεῖ
 μὲν πρῶτον εἴληχε τάξιν. ἡκότως δὲ δεύτερον εἶδος
 ἐστὶ τὸ κατὰ δυνάμιν, καὶ ἀδυναμίαν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ δύ

ἐμποιοῦσα ποῦ τὴν ἡμετέραν αἰδοῖσιν. καὶ τοὶ καὶ αὐτὴ
ἐμποίη, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πάθος ἐγυνομένη, διότι ἀπὸ τοῦ
μᾶλλον ὑπάρχοντος αὐτῇ, κυριώτερον αὐτῇ ἐκαλίσσμεν
μᾶλλον ὥς αὐτῷ χαρακτηρίζει τὸ κατὰ τρεπὴν γενέσθαι
τοῦ ὑποκειμένου. τουτέστι, κατὰ τὸ πάθος, ἢ τὸ τῇ αἰδῇ
σητῇ ἡμετέρα πάθος ἐμποίαν. ἡ δὲ δυσπόβλητος εἴη, του
τέστιν ὀλιγοχρόνιος, εἰ μὴ μὴ ῥαδίως ἀποκαθίστατο, μὴ δὲ
ἐκπύοιτο, λέγεται πάθος τὸ ὑπὸ τῷ ποιότητι ἀναφορῶ
μενον, ὡς ἡ ἐκ μακρῆς νόσου ὠχρίασις, ἢ ἡ ἐκ πολλῆς ἡλιο
κῶας μέλαςσις. καὶ ὑπὸ τῷ ποιότητι ἀναχονταί, διότι
πισώζεται καὶ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἴδιον τῆς ποιότητος παρὰ κο
λούθημα, τῷ παρ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς τὰ μέτεχοντα ὀνομάζε
σθαι. εἰ μὲντοι ῥαδίως ἀποκαθίστατο, λέγεται πάθος, τὸ
ὑπὸ τὸ πάχην ἀναφορῶμενον, ὡς ἡ περὶ διὰ φόβον ὠχρία
σις, ἢ δι' αἰδῶ δυνερός ἐγένετο. ταῦτα ὥς δὲ ἀξιοῖ ὅλως
καλὴν ποιότητες, διότι μὴ ἐξ αὐτῶν παρ' αὐτῶν οἱ μέτε
χοντες ὀνομάζονται. ὥς δὲ ὥς αὐτὸς ἡποίησι, τὸν δι' αἰ
δῶ δυνερίσσαντα, δυνερίαν, ἢ τὸν διὰ φόβον ὠχρίσαν
τα, ὠχρίαν. ἐκ δὲ τούτων γίνεται τὸ τρίτον εἶδος τῆς ποιο
τήτος, ὅπερ ἐστὶ παθητικὴ καὶ ποιότητις, καὶ πάθη. λέγω δὴ,
ἢ παθητικὴ ποιότητις, ἢ ὡς πάθος ἐμποιοῦσα, καὶ ἡ ὡς ἀπὸ
πάθος ἐγυνομένη, καὶ τὸ πάθος τὸ ὑπὸ τῷ ποιότητι ἀ
ναφορῶμενον, καὶ τὸ πάθος τὸ ὑπὸ τὸ πάχην ἀναφορῶ
μενον. παθητικὴ μὴ ὥς ποιότητις, τὰ πρότερα τρία. ἢ
πάθος δὲ, τὸ τέταρτον. πῶς δὲ ταῦτα φασὶν διὰ βά
θους κεχωρηκέναι, λέγω δὴ τῷ ὠχρίασιν, καὶ τὸ δυνεῖμα.
καὶ τοὶ ποῦ τὴν ἐπιφανῆσαν μόνῳ θεωρεῖται; λέγομεν
ὅτι, οὐκ ἀνὰ τῆς κατὰ βάθος τρεπῆς γέγονεν ἡ τοιαύτη
ποῦ τὴν ἐπιφανῆσαν ποιότητις. ὡς περὶ ὥς οἱ ἐκ γενετῆς
δυνεοὶ διὰ τὴν τοιαύτην κρῆσιν γέγονασι τοιοῦτοι, τοῦ
θεοῦ

ραίνουσιν ἑαυταῖς καὶ τὰ ὑποκείμενα. ἡ γὰρ, τοῖς ὑπο-
 κειμένοις συμμαρτάνονται, ὡς πρὸ τοῦ ῥόδου, καὶ τοῦ μί-
 λου ἔχει. ἡ γὰρ τούτων δυνάμεις. καὶ δυσχροία φθαρμένη,
 συμφέρεται αὐτῇ καὶ τὸ ὑποκείμενον. ἀλλὰ μὲν καὶ αἱ κα-
 κῶτικαί, ὡσαύτως ἔχουσι. καὶ αὐταὶ τοῖς ὑποκειμένοις,
 ὥς οἱς αὐτὴ ἐγγίνονται, συμπαρεκτείνονται, καὶ συμφθι-
 ρόμεναι. οἷον, ἡ τοῦ οἴνου οξύτης, ἡ τῆν καρπῶν σῆψις, καὶ
 τῆν ἄλλων σωμάτων. ἡ δὲ καὶ δύρεθαι ἐπὶ πνυν κακώ-
 τικῇ ποιότητι ὀλιγοχρόνιος, ὡς ὁ σαργύρεως, ἢ τί τοιοῦ-
 του, μάλιστα μὲν τὰ τοιαῦτα ὥς τις αὐτὴ κυριώτερον ἐνο-
 μάσοι πάθῃ, τὰ ὑπὸ τῇ ποιότητι ἀναφθόρμενα. ἐπει-
 δὴ δὲ ὕλως ἐφθῇ ἡ κακῶτικῇ ποιότητι σωταχθῆναι τῇ τε-
 λεωτικῇ, διότι κατὰ τὸ ἔκρον μέρος τῆς ὑποδιαίρεσεως.
 λέγω δὴ, τὸ, τὰς τελεωτικὰς, ἢ κακῶτικὰς παραλαμ-
 βάνον, καὶ ἐκ ἐμποιοῦσας πάθος, κατὰ πάντα κοινῶν τῇ
 τελεωτικῇ. ἐκὰς πρὸς γὰρ ἡ ἕξις ἐγίνετο, ἡ διάβησις, καὶ πρὸ
 μόνων ἐμψύχων θεωρεῖτο, διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης καὶ ὡς
 τῷ ἐκέρῳ μέρει σωταχθεῖσα, τῷ δὲ τῷ προκειμένῳ, συ-
 ναπηνέχθη αὐτὴ κατὰ πάντα, μήτε ἕως τὸ πολυχρόνιον, καὶ
 ὀλιγοχρόνιον διαιρεθεῖσα, καὶ ἀπὸ τοῦ πάθους ἐμποιεῖν χα-
 ρακτηριζομένη μάλλον, ἢ τοῦ ἀπὸ πάθους ἐγγίνεσθαι. σω-
 ταχθεῖσα δὲ αὐταὶ ἀλλήλαις, ἡ τελεωτικὴ λέγω, καὶ ἡ κα-
 κῶτικῇ, ἵνα μὴ ἡ διαίρεσις πολυχιδῆς γνησμένη, μήτε δι-
 σάωπτος ἢ, καὶ ἕως τὰ αὐτὰ τμήματα τέμνεσθαι ἀναγκά-
 ζηται. εἰ δὲ μήτε τελεωτικὴ εἴη, μήτε κακῶτικῇ ἢ
 ποιότητι, ἢ διὰ βάθους κεχώρηκεν, ἢ ἐξεπιπολῆς. καὶ ἡ
 διὰ βάθους κεχώρηκεν, ἢ δυσσπόβλητος εἴη, ἢ δύσπρόβλη-
 τος. ἡ μὲν οὖν δυσσπόβλητος εἴη, λέγετο παθητικῇ ποι-
 ῶν, ὡς ἀπὸ πάθους ἐγγινομένη. οἷον ἡ ὡς ζωμῶ γλυκύ-
 της, ἢ ἡ ἐκ γνηθῆς ὠχρίσσις. αὐτῇ δὲ, ὡς λέγεται ὡς πάθος

βον, οὐ τὴν γυνικῶν, ἀλλὰ τὴν ἡδονῶν, τὴν ἀντιδιασελλο-
 μένῳ πρὸς τὴν ἑξίν. Ἰσῖον δὲ ὅτι, τὸ τῆς ἐξέως ὄνομα
 ὑπὸ τούτων φερεται, ἐφ' ὧν καὶ τὸ τῆς δι' ἐξέως. ἡ γὰρ δι' ἐξέως
 ἐπὶ τοῖς τῆς ἐξέως ἐστίν. ἡ οὖν τὸ τῆς δι' ἐξέως ὄνομα ὑπὸ
 μόνων τῶν ἐμψύχων ἡρώδων φερεται, οὐδὲ γὰρ γὰρ ἀν' ἡποι
 τὸ πῦρ δι' ἐκ τῶν κατὰ θερμότητα, ἔδδ' τὴν χιόνα κατὰ ψύ-
 ξιν. καὶ τὸ τῆς ἐξέως ἁρᾶ ὄνομα, ὑπὸ μόνων τῶν ἐμψύχων
 ληθύνεται. ἡ δὲ κατ' ἐξέως οὐσα ἡ ποιότης, πλεονῶ-
 νη εἴη, ἡ κακώτικη, καὶ ἐμποιεῖ πάθος ποδὲ τὴν ἡμετέραν
 αἰσθησίν, λέγεται παθητικὴ ποιότης, ὡς πάθος ἐμποιού-
 σα ποδὲ τὴν ἡμετέραν αἰσθησίν. πλεονῶν καὶ, ὡς ἡ ἐν
 τῷ πυρὶ θερμότης, ἡ ἢ ἐν τῷ μέλιτι γλυκύτης. κακώτικη
 δὲ, ὡς ἡ τοῦ οἴνου οἰνότης, καὶ ἡ ἐν καρποῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις
 σώμασι σῆψις. ἡ κόπας δὲ αἱ μὲν, πλεονῶν καὶ λέγονται.
 εἰδοπεποιλωται γὰρ κατὰ ταύτας, τὸ, τι μέλι, καὶ τὸ πῦρ.
 αἱ δὲ κακώτικαί, ἐπειδὴ φθαρτικαὶ εἰσι τοῦ ὑποκειμένου,
 πάσαι μέντοι πάθος ἐμποιούσι ποδὲ τὴν ἡμετέραν αἰσθη-
 σίν. αὐταὶ δὲ ὡς ἀπὸ πάθους οὐ λέγονται γίνεσθαι, ἐπειδὴ
 μὴ κατὰ τροπὴν πινὰ τοῦ ὑποκειμένου γέγονασιν, λέγω δὲ
 αἱ πλεονῶν καὶ, ἀλλ' οὐσιώδεις αὐτῶν εἰσι ποιότητες, καθ' ἃς
 καὶ χαρὰ κτηρίζεται. οὐκ ἀνὰ γὰρ δὲ τοῦτο ὑποδιδ-
 λῆν τὸ τμήμα ἥς τε τὸ δυσάποβλητον, καὶ δύσάποβλη-
 τον, ὡς πᾶν τὸ ἔτερον. ἐκείνο γὰρ ὑπὸ ἐμψύχων μόνων ἐ-
 θεώρητο, ἐν οἷς καὶ αἱ κακώτικαὶ ποιότητες, καὶ αἱ πλε-
 λῶν καὶ γίνεσθαι πεφύκασιν, καὶ ἀπογίνεσθαι, τοῦ ὑπο-
 κειμένου τοῦ αὐτοῦ μένοντος. διὸ καὶ διηρωτῶ ἥς τε τὰς
 πολυχρονίους, καὶ ὀλιγοχρονίους. τοῦτο μέντοι τὸ τμήμα,
 ὑπὸ ἐμψύχων θεωρεῖται, ἐν οἷς καὶ αἱ πλεονῶν καὶ τοῦ ὑπο-
 κειμένου, καὶ αἱ κακώτικαὶ ποιότητες, συμπαρεκτείνον-
 ται τοῖς ὑποκειμένοις, καὶ μαρτυρομένοις. συναπομα-

καὶ ἔθεν ἐμποιοῦσα πάθος, ἢ ὑγεία, καὶ ἢ ὑπὸ ψυχῆς ἀρετῆς.
 κακώπικη δὲ ἢ νόσος καὶ ἢ κακία. ἢ ὅτι ὑγεία, καὶ ἀρε-
 τή, καὶ πελώπικα τῶν ὑποκειμένων ἑσίν. ἐπεὶ καὶ κατὰ
 φύσιν, καὶ πάθος οὐκ ἐμποιοῦσιν. ἔδε μιᾶς ὅτι τῶν αἰδή-
 σεων ὑποπίπτουσιν, εἰ μὴ ἄρα τὰ παρὰ κολουθήματα τῆς
 ὑγείας. οἷον, ἢ δυσχροία. ἢ τῆς νόσος κακώπικῆς οὐσης, οἷον,
 ἢ ὠχρίασις. αὕτη μέντοι ἢ ὑγεία, καὶ ἢ νόσος, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, οὐδε μιᾶς τῶν αἰδήσεων ὑποπίπτουσι. πολυχρόνιοι μὲν
 τοιοῦται καὶ δυσὰ πτόβλητοι, λέγον ἔξῃς. λεγόμεθα ὅτι
 ἐξ ἔξῃ ἔχον τὴν ἀρετὴν, ἢ τὴν κακίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν
 ὑγείαν, ἢ τὴν νόσον. διὸ καὶ οὐκ ἐπὶ λεγόμεθα, ὅπου ταν ἢ
 ὑγεία εἴη ὑπεταμένη. ἀλλὰ καὶ νόσος τῆς ἐκτικῆς λέμεθ.
 καὶ καχεκτικὴν δὲ πάλιν λεγόμεθα. ὀλίγο χρόνιοι δὲ ἔσονται
 καὶ οὐκ ἀπτόβλητοι, λέγονται διαθέσεις. τοῦτο δὲ πρῶτον λέ-
 γειν ἡμεῖς τῆς ποιότητος, ἔξιν λέγω καὶ διαθέσιν. ἔξιν
 δὲ λέγουσι, τὴν μόνιμον ποιότητα καὶ δυσὰ πτόβλητον διά-
 θεσιν δὲ, τὴν οὐκ ἀπτόβλητον. οὗτοι ὅτι ἔξιν ἔχον λεγόμεθα
 τῆς ῥητορικῆς, τὸν εἰδόμεν μὴ μόνον τὰς τῆς ῥητορικῆς με-
 θόδους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἀπορίας τὰς ἐπιφορμένους αὐ-
 τῷ, ἐπὶ τῇ δυνάμει. τὸν δὲ μὴ πάντως πτόβλητον τε,
 καὶ κατὰ τὴν κατὰ τὴν ῥητορικὴν μεθόδον, ἀλλὰ
 δὲ πεποιθμένων πως κατ' αὐτὴν, ἔξιν μὴ τοῦτον ῥητορι-
 κῆς οὐ φαμεν ἔχον, διακρίναι δὲ πως κατὰ ῥητορικὴν.
 Τί οὖν, οὐκ ἐπὶ καὶ ἢ ἔξιν διαθέσεις; ὅτι τὴν ἔξιν ἔχον,
 πολλῶ μάλλον τὴν διαθέσιν. τῆς διαθέσεως ὅτι τὸ μὲν,
 καθολικώτερον, τὸ δὲ, μερικώτερον. διακρίναι γὰρ πως
 κατ' αὐτὴν ὁ διακρίνεται. λέγομεν ὅτι ὅπου τῆς δια-
 θέσεως ὄνομα, διπλὸν ἐπὶ. τὸ μὲν, γενικώτερον, ὁ κατηγο-
 ρεῖται καὶ κατὰ τῆς ἔξεως. τὸ δὲ, εἰδικώτερον, ὁ ἀντιδια-
 κρίνεται πρὸς τὴν ἔξιν. ἐν ταῦθα οὖν διαθέσιν παρέλαι

ποιόν, αἰδιόησι ὑποπίπτει. ἐπεὶ οὖν διπλοῦν τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα, ἢ ὥς αὐτὸ καθ' αὐτὸ, καὶ νῦν μόνον νοούμενον. οἶόν ἐστιν αὐτὸ τὸ τῆς ποιότητος μένος, ἢ ὥς τὸ αἰδιόησι λησπῶν, διὰ τοῦτο διπλῶν καὶ τὴν ὑπεργραφῶν ἐποίησατο. προέταξε δὲ τὸ ποιόν, ὅτι γνωριμώτερόν ἐστιν, ἅτε αἰδιόητον ὄν. δεῖ δὲ αἰεὶ ἀπὸ τῆν γνωριμωτέρων ἀρχεῖσθαι τῆς διδασκαλίας. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως φάναι, ὅτι καὶ ἡ ποιότης, ποιόν ἐστι. τὸ γὰρ ποιόν, κατηγορεῖται ποιού, καὶ ποιότητος κοινότερον. ὥς τε καὶ τὴν ποιότητα, ποιόν λέγεται. ὥς πορᾶ μέλει καὶ τὸ ὄνομα κοινῶς κατηγορεῖται, ὄνομα τὸς τε, καὶ ῥήματος. καὶ γὰρ ποῦ ποιῶν διαλέγεται, οὐ πρώτως περὶ τούτων ποιῆται ἢ λόγονι, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ποιότητα, ἵνα ὥς ἐκ τῆν γνωριμωτέρων σαφὲς ὁ ποῦ αὐτῆς γίνηται λόγος. Διακρίνεται δὲ τὴν ποιότητα, ἥς τέσσαρα ἔστιν. ὧν τὸ μὲν πρῶτον φησὶν, ἔξιν καὶ διαχέειν. τὸ δὲ δεύτερον, δυνάμιν καὶ ἀδυναμίαν. τὸ δὲ τρίτον, παθητικὰς ποιότητας καὶ πάθη. τὸ δὲ τέταρτον, σχῆμα καὶ μορφῶν. ἵνα δὲ γινώμεν τίνος ἑκάστα τέσσαρα μόνον ἔστι ἐν ποιότητι, καὶ οὐτε πλήρη, οὐτε ἐλάττω, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην τάξιν αὐτοῖς ἐπέθηκε, διαίρεσίν τινα τῆς ποιότητος ποιησώμεθα. ἢ τοίνυν ποιότης, ἢ κατὰ δυνάμιν ἐστὶ καὶ ἀδυναμίαν, ἢ κατ' ἐνέργειαν. κατὰ δυνάμιν μὲν, ὥς τὸ παίδιον, δύναμει ἐν γραμματικόν. κατὰ ἀδυναμίαν δ', ὥς ὁ ἵππος, ἀδυναμίαν ἔχει τοῦ δέξασθαι γραμματικῶν. ἢ δὲ κατ' ἐνέργειαν ἢ ἡ ποιότης, ἢ τοὶ τηλεωπικὴ ἐστιν, ἢ κακωπικὴ τοῦ ὑποκειμένου, ἢ οὐτε τηλεωπικὴ, οὐτε κακωπικὴ. καὶ ἐμὴν τηλεωπικὴ εἴη, ἢ κακωπικὴ; ἢ οὐκ ἐμποιεῖ πάθος ποῦ τὴν αἰδιόησιν τὴν ἡμετέραν, ἢ ἐμποιεῖ. καὶ ἐμὴν ἐμποιεῖ πάθος. ἢ μὲν δυσχερὲς βλητόν ἐστιν, λέγεται ἔξιν, ἢ δὲ εὐχερὲς βλητόν, διαχέειν. οἶον, κατ' ἐνέργειαν, καὶ τηλεωπικὴ,

ΠΕΡΙ ΠΟΙΟΥ, ΚΑΙ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ.

Ποιότητα δὲ λέγω, καθ' ἣν ποιοὶ πνύειν εἶναι λέγονται.
Ζητούμεν δὲ πάλιν ἐν ταύτῃ πόρι τι τῆς τάξεως τῆς
ποιότητος, καὶ τίω αὐτῆς τῆς ὑπογραφῆς, τὴν τε διαίρεσιν
τῆς ποιότητος, καὶ τίω τὰξιν τῆς διαίρεσιώς τῇ ἐδῶν.
Πρῶτον οὖν ποῦ τῆς τάξεως. αὕτη δὲ δὴλη ἐκ τῇ προη-
ρημένων. ὡς ὅτι ἐλέγομεν ὅτι ἐδεῖ μὴ προτεταχῆαι τὸν
ποῦ ποιότητος λόγον τῇ πρὸς τι, ἐπεὶ δὲ αὕτη μὲν καθ'
αὐτὴν θεωρεῖται, τὰ δὲ πρὸς τι, ἐν τῇ πρὸς ἑπερον χεῖρα
τὸ εἶναι ἔχει, τιμώτερα δὲ τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάται, τῇ
μὴ καθ' αὐτὰ τὸ εἶναι ἔχόντων, καὶ ὅτι ἀναφευμένου τοῦ
ποιοῦ, καὶ τὸ ἐν τούτῳ ὑφιστάμενον πρὸς τι, σωφιστῆται.
οἶον, τὸ λευκότερον, καὶ θερμότερον, μαθητὴς τε, καὶ διδασ-
καλος, καὶ τὰ παρὰ πλῆσι. τῇ πρὸς τι δὲ μὴ ὄντων,
οὐδὲν κωλύει εἶναι πᾶσαν ποιότητα. ἡπομεν ὅτι ὡς ἰδί-
αν ὅλως ὑπέσταν οὐκ ἔχει τὰ πρὸς τι, ἀλλὰ ταῖς ἁλλαις
ὑποσυμβαίνει κατηγορίαις, ἀλλ' ὡς ἐλέγομεν διὰ τὸ ἐν τῷ
ποῦ τοῦ ποσοῦ λόγῳ μεμνησθαι τὸν φιλόσοφον τῇ πρὸς
τι, ἀναγκάων ἡ δὲ οὐδὲς τίω ποῦ ἑαυτῶν ποιῆσαι διδασκα-
λίαν, ἵνα μὴ ὑπὸ πολὺ ἀγνοῶμεν αὐτῶν τίω φύσιν. καὶ
ταῦτα μὲν ποῦ τῆς τάξεως. Τί δὴ ποτε δὲ διπλῶς
ποιῆται τίω ὑπογραφῇ, ποῦ ποιοῦ, καὶ ποιότητος, καὶ μὴ
ἀπλῶς, ὡς ποῦ ὑπὸ τῇ ἁλλῶν κατηγορίῳ; λέγομεν ὅτι,
ἄλλο ἐπὶ ποῖον, καὶ ἄλλο ποιότης. ποιότης μὲν γάρ ἐστιν,
αὕτη ἡ καθόλου ποιότης, ἀφ' ἧς τὰ παρωνύμως μετέ-
χοντα, ποῖα ὀνομάζονται. οἶον, ἡ καθόλου λευκότης, ἡ
μελανία. ποῖον δὲ ἐπὶ τὸ σῶμα τὸ μεταλαβόν τῆς ποί-
τητος, καὶ παρωνύμως ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζόμενον. οἶον, τὸ λευ-
κὸν σῶμα, ἡ θερμὸν, ἡ ἐν ποιότητι, νῶ μόνον ἐπὶ ληπτή. τὸ ὅ-

κάλλιον. ὑπόληψις γὰρ τὸ τοιοῦτον γίνεται, καὶ ἐκ ὑψηλῆς.
 ὑπόληψιν οὐ ταῦτα τὴν ἀμύδραν, καὶ ἀβέβαιον γινώσιν
 φησί, τὴν δ' ἰον δόκῃσιν. ἡ δὲ ὑψηλὴ, γινώσῃς ἐστὶν ἀπαι-
 ετος, καὶ ὑπόληψις ἀμετάπτως. ὥς τε ἀορίσως μαθὼν ὅτι
 τὸ δὲ πὶ χέρονός ἐστι κάλλιον, καὶ μὴ ὑψηλόνως, ἅτε δὴ πε-
 πλασμένην ἔχων τὴν γινώσιν, ὑποπίδῃσι αὖ ποτε καὶ πε-
 ρὶ τοῦ χέριος πάντων, λέγω δὴ τῆς ὕλης, ὅτι τινὸς κάλ-
 λιον ἐστὶ, τὴν διαφορὰν τὴν κατὰ τὴν κάλλιον, ἀγνοῶν, καὶ τί-
 νος κάλλιον, ὅπου ἀποπον. ἐκ τούτων ἔν ἀποδείκνυσιν τὴν
 κεφαλῶν, καὶ τὴν χεῖρα, καὶ πάντα τὰ μὲν τῇ ἔσιων ἅ-
 καὶ αὐτὰ ἔσιαι ἔστιν ὅτι οὐκ ἐστὶ τῇ πρὸς π, ἢ γε αὐτοὶ μὴ
 ἀφωρισμένως ἐστὶν εἰδέναι, ὧν δὲ λέγονται ἔσθαι, οὐκ ἀναγ-
 καῖον ἀφωρισμένως εἰδέναι. τὰ γὰρ πρὸς π εἰλέμετο, ὅτι
 ὡς αὖ πρὸς π εἰδέναι τούτων τὸ ἔπερον, οὕτω καὶ τὸ ἔπερον ἀναγ-
 κῇ εἰδέναι. ὥς τε ἐκ ἑστὶ πρὸς π τὰ τῇ οὐσίαν μὲν.

- » Ἰσως δὲ χαλεπὸν καὶ ποδὶ τῇ τοιούτων σφοδρῶς ἀπο-
 » φαίνεσθαι μὴ πολλάκις ἐπεσκεμμένον ποδὶ αὐτῶν. τὸ μόνον
 » τοι διηπορηκέναι ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν, οὐκ ἀχρηστὸν ἐστίν.

Πάνυ ἐμφιλοσόφως τοῦτο φησιν. ἐπεὶ δὲ γὰρ εἰλέμε-
 τὴν χεῖρα, καὶ τὴν κεφαλῶν, ὡς μὴ οὐσίαν, ὠρισμένως
 γινώσκειται. ὡς δὲ μὲν, ἀορίσως, ἢ μὴ γινώσκει τίνας
 εἶναι κεφαλῇ, ἢ χεῖρ, διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι οὐδεὶς τὸν ἐπε-
 σκεμμένον πάνυ πρὸς τοιαῦτα, σφοδρῶς ποδὶ αὐτῶν ἀπο-
 φαίνεσθαι. οὐ μόνον δὲ ποδὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ ποδὶ ἐκάστου
 πράγματος. ὁμῶς δὲ τὸ ἀπορεῖν ποδὶ τῇ τοιούτων, ἀναγ-
 καῖον. ἡ γὰρ ἀπορία, ἀρχὴ ἐστὶν δι' ἀπορίαν, καὶ ὁδὸς τις ὑπὸ
 μάθησιν. ταῦτα δὲ φησι, βουλόμενος ἡμᾶς μὴ ἐπανασ-
 παύεσθαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ζητῆναι
 πρὸς τοιαῦτα, καὶ μὴ ἐπερομένης εἶναι.

εἰρημένως ἀπορίᾳς, προδίδναι. ἐπεὶ δὴ ὅτι ἐλεγχ. εἶναι
 πῶς τῇ πρὸς π, ἢ μὴ εἶναι ἅμα τῇ φύσει, τὸ ὅτι ὑπὸ τὸν
 πρὸς πᾶρχει τῆς ὑποθέμενης, καὶ τὸ ἀδιδντὸν τῆς ἀδιδνσεως,
 φύσει εἶναι πρῶτον. ὡς ὅτι ὑπὸ τὸ πολὺ φησι πρὸς πᾶρχόν
 των τῇ πραγμάτων, τοῖς ὑποθέμεναι λαμβανόμεν. τοῦτο
 οὐκ ἐστὶν αὐτὰ ὑποθέμενος, φησὶν ὅτι, εἰ τὰ πρὸς π ταυτὰ
 εἰναι, οἷς τὸ εἶναι ταυτὸν ἐστὶ τῷ, πρὸς π πῶς ἔχεν, ἀνάγκη
 αὐτὰ ὡς αὐτὸ ἔχει τῇ πρὸς π θάπερον, οὐτὼ καὶ τὸ λοιπὸν ἔ-
 χεν. ὥστε εἰ μὲν διωάμεν εἶναι ἢ ὑποθέμεν, καὶ τὸ ὑποθέμεν
 διωάμεν εἶναι. καὶ εἰ ἐστὶν αὐτὰ θάπερον, καὶ τὸ λοιπὸν. εἴ πο-
 μὲν δὲ ἡδὴ ἐστὶν αὐτὸς πρὸς τούτου.

- Ὡς αὐτὸς δὲ καὶ τὸ δὲ π, εἰ οἱ δὲν ὅτι μάλλον ἐστὶ; καὶ
 ὅπου κάλλιον ἐστὶν οὐκ ἀφωρισμένως ἀναγκάων εἶδέναι
 διὰ ταῦτα. οὐκ ἀορίστως δὲ εἴσεται, ὅτι τοῦτο ἐστὶ χείρονος
 κάλλιον. ὑπὸ ὅλητις ὅτι τὸ τοιοῦτον γίνεται, οὐκ ὑποθέμεν. οὐ
 ὅτι ἐστὶ εἴσεται ἀκριβῶς ὅτι ἐστὶ χείρονος κάλλιον. εἰ ὅτι οὐ
 πῶς ἐτυχε, εἰδέναι ἐστὶ χείρονος αὐτοῦ. ὥστε φανερὸν ὅτι ἀ-
 ναγκάων ἐστὶν ὅτι αὐτὸ εἶδεναι πρὸς π ἀφωρισμένως, καὶ
 κἄν πρὸς ὅτι λέγεται ἀφωρισμένως ἀναγκάων εἶδέναι. τὴν
 δὲ με κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα, καὶ ἕκαστον τῇ τοιοῦτων, ἢ
 ἢ σὺν εἶναι, αὐτὰ μὲν ἄπερ ἐστὶν ἀφωρισμένως ἐστὶν εἶδέναι;
 πρὸς ὅτι λέγεται ἐκ ἀναγκάων. τίνας ὅτι αὐτὴ ἢ κεφαλὴ
 λή, καὶ τίνας ἢ χεῖρ, ἐκ ἐστὶν εἶδέναι ἀφωρισμένως ὥστε ἐκ
 αὐτὴ τὰ ταῦτα τῇ πρὸς π. ἢ δὲ μὴ ἐστὶ ταῦτα τῇ πρὸς π,
 ἀληθὲς αὐτὸ εἶναι λέγειν, ὅτι εἰδέναι εἶναι τῇ πρὸς π εἶναι.

Ὁ ὅτι εἰδέναι ποτὶ τίνας ὅτι κάλλιον ἐστὶν, ὁφείλει ἀφω-
 ρισμένως εἶδέναι, καὶ ὅτι κάλλιον ἐστὶν, καὶ κατὰ τί κάλλιον.
 ἢ ὅτι μὴ οἱ δὲ κατὰ τί κάλλιον, οὐδὲ ἢ κάλλιον ἐστὶν οἱ δὲ.
 πῶς ὅτι, τίς διαφορὰ ἐκ εἰδέναι κατὰ τί λέγεται ἐκένου
 κάλλιον; Οὐκ ἀορίστως δὲ εἴσεται ὅτι τοῦτο ἐστὶ χείρονος

444 445

Τὸν ἴδιον τοῦ πρὸς τὸ ὄρισμὸν ἀποδείκνυται, ἐκ τοῦ
 του ὀρίσμά τι σωαίη κατὰ αὐτὴν μετράται. ὀρίσ
 μα δὲ λέγουσιν ἐκείνοι, ὃ τῇ ἐπεὶ ἀποδείξει συναναφαί
 νεται λοιπὸν, ὥς πορ πρὶν ἐπεὶ ζητοῦσιν ἡμῖν ἀποδείξει
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀθανασίαν, συναναφαίη ὅτι ἐπὶ πρόνοιᾳ
 κατὰ αὐτὰ οὕτως ζητοῦσιν ἡμῖν τὸν ἀληθὴ τῇ πρὸς τι ὄρι
 σμὸν, συναναφαίη τοῦτο, ὅτι αὐτὴ τῇ πρὸς τι τὸ ἐπὶ
 ὄρισμὸν αἰσῶς ἡδὴ, καὶ τὸ ἐπεὶ ὄρισμένως εἴσεται.
 καὶ τὸ ἐπεὶ αἰσῶς οἶδε, καὶ τὸ ἐπεὶ αἰσῶς εἴσει
 ται. ἢ γὰρ τις ἐπίσταται τὸν σώφρονίσκον πατήρα, καὶ
 τὸν σωκράτην εἴσεται ὅτι υἱός. ἢ γὰρ μὴ οἶδε σωκράτην
 ὡς υἱόν, οὐδὲ ἢ πατὴρ ἐστὶ σώφρονίσκος, εἴσεται. φαί
 σι δὲ πρὸς τοῦτο τινες, ὅτι εἴτις ὅλον τὸ σῶμα ποικιλύ
 ποιοιτο, τὴν κεφαλὴν, ἢ τὴν χεῖρα ἔχει γυμνῶ, ὑπὸ τοῦ
 του τὸ μὲν μέρος τὴν χεῖρα ἔτινυσι, καὶ τὴν κεφαλὴν,
 εἰν ὄρισμένως ἡδὴ εἶναι. ἴσμεν γὰρ ὅτι πάντως ἐπὶ μέρος
 τίνος μὲντοι καὶ μέρος, οὐκ ἴσμεν, οὐκ ἄρα φασὶν ὅ τὸ
 ἐπεὶ τῇ πρὸς τι ὄρισμὸν αἰσῶς ἡδὴ, καὶ τὸ λοιπὸν ὄρι
 σμένως εἴσεται. ἀλλὰ λέγουσιν ὅτι ὡς μὲν κεφαλῶν, ἢ ὡς
 χεῖρα γινώσκουμεν ὄρισμένως. ὡς ὃ μέρος, οὐκ ἐπὶ ὄρι
 σμῶς, αἰσῶς δὲ. ὃ γὰρ ἴσμεν τίνος μέρος. ὡς πορ ὃ τοῦτο
 ἴσμεν αἰσῶς, εἴται δὲ καὶ ἐπὶ μέρος, αἰσῶς γινώσκου
 μεν. δυνάται δὲ τοῦτο, καὶ ὡς ὑπὸ τὸν μέρος τὰς ἀνὰ πᾶσι

τῆς ὧν, ἐν τούτῳ ἔχει τὸ εἶναι, τῷ πατὴρ ὑοῦ εἶναι. καὶ μέν
 τοι καὶ ὑοῦ πατὴρ λέμεν. ἡ δὲ κεφαλὴ, ὥς λεγόμενη κεφα-
 λή, ἐκείτι καὶ τὸ εἶναι ἐν τούτῳ ἔχει, ἐν τῷ λέμεσθαι ὥς. καὶ
 ἀποτμήθῃσα ὑοῦ τοῦ ὥς, ἐστὶ κεφαλὴ λέμεται, καὶ εἶναι.
 ὁ δὲ πατὴρ ἀποτμήθῃς ὑοῦ, ὅτε ἐστὶ πατὴρ, οὔτε πρὸς ὑοῦ
 ἐστὶ λέγεται. ὥς τε ἐκόντως ἔφη παρακολουθεῖν τοῖς πρὸς
 τι, τὸν πρότερον ὀρισμόν. τὸν δὲ δεύτερον, τῷ προτέρῳ μη-
 κέτι. τὸ καὶ ἔμμερος διδάσκει,

Μηκέτι ἐστὶ τὸ δύσῃ κάρη ὁμοισιν ἐπὶ η,

Μηδέτι τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶλω.

Μηκέτι ὑοῦ ὧν πατὴρ, τῷ μηκέτι εἶναι, οὐδὲ καλεῖσθαι δύ-
 ναται. ὥς τε τῷ εἶναι, τὸ λέμεσθαι παρακολούθημα, καὶ ἐκ-
 ἔμπαλιν. εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐκ ἄρα τὰ μέρη τῶν οὐ-
 σιών ἐκόντων εἶναι λεγόμενα, τὴν πρὸς τι κατὰ τοῦτο ἔσται.
 Ζητητέον δὲ, τι δὴ ποτε οὐ τῷ ὀρισμῷ τῶν πρὸς τι, τὰ
 πρὸς τι ποδεύλαβε, λέγων, τῷ πρὸς τι πῶς ἔχην. οὐδ' αὖ
 ὑοῦ ἐν τῷ ὀρισμῷ τὸ ὀριστὸν παραλαμβάνειν. Λέγομεν
 τοίνυν πρὸς τοῦτο, ὅτι τὰ πρὸς τι, δι' ἧς εἰσι. λέγεται ὑοῦ
 πρὸς τι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐν οἷς ἡ χάρις γίνεται, καὶ
 αὐτὴ δὲ ἡ χάρις, ὥς πορ καὶ ἡ πᾶ κατηγορία, καὶ ἡ ποτὶ. ση-
 μαίνει μὲν καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, τὴν τε εὐσίαν λέγω, καὶ
 τὸν χρόνον, καὶ τὸν τόπον. σημαίνει δὲ καὶ αὐτὴν ψιλῶς τὴν χάριν,
 ἣν ἔχει ἡ οὐσία πρὸς τὸν χρόνον, καὶ τὸν τόπον, ἐπειδὴ οὐ σα-
 φές ἐστιν εἰσι τὰ πράγματα, τῆς χάριτος, ἅτε αἰδητὰ ὄν-
 τα, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ὀρισμῷ παραλαμβάνει αὐτὰ, ἵνα ἐκ τῆς
 σαφείας τὴν διδασκαλίαν ποιήσῃ.

- » Ἐκ δὲ τούτων δήλον ἐστίν, ὅτι ἐὰν τις ἐδῇ τι ὀρισμένως
 » τὴν πρὸς τι, καὶ κείνο πρὸς ὃ λέγεται ὀρισμένως ἔσται. φα-
 » νερόν οὖν καὶ ἐξ αὐτῆς ἐστίν. εἰ ὑοῦ ὁ δὲ τις τὸ δέ τι, ὅτι
 » ἐστὶ τῶν πρὸς τι, εἰ δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρὸς τι ταυτὸν τῷ

πρὸς τι θριβήσονται, κατὰ τὸν προαποδοθέντα ὀρισμὸν·
τὸν λέγονται, τὰ πρὸς τι, τῷ ἐτέρῳ λέμεθα χαρακτῆρί-
ζεται. καὶ ὅς ἡ κεφαλὴ τινὸς λέμεται κεφαλὴ. ὥς τε αὖ
διδάσκον τὸν ἀποδοθέντα τῇ πρὸς τι ὀρισμὸν ἐκφυγεῖν
ταύτην τὴν ἀτοπίαν. διὰ τοῦτο ὅς ἐπειδὴ ἦπερ τῇ πα-
νυχάλειπών, ἐπήγαγε καὶ τὸ ἀδιδάσκον, δυνκνὺς ἀναπολό-
γητον τῆς ἀτοπίας.

- » Εἰ δὲ μὴ ἱκανῶς, ἀλλ' ἐστὶ τὰ πρὸς τι, οἷς τὸ εἶναι ταυ-
» τὸν ἐστὶ τῷ πρὸς τι πῶς ἔχον, ἴσως αὖ ῥηθῇ τί πρὸς ταῦ-
» τα. ὁ δὲ πρότερος ὀρισμὸς παρακολουθεῖ μὲν πᾶσι τοῖς
» πρὸς τι. οὐ μὴν καὶ ταυτὸν ἐστὶ τῷ πρὸς τι αὐτοῖς εἶναι, τὸ
» αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐτέρῳ εἶναι λέμεθα.

Νῦν τὸν ἴδιον τῇ πρὸς τι ὀρισμὸν ἐκτίθεται. καὶ φη-
σιν, εἰ δὲ μὴ ἱκανῶς. τουτέστιν, εἰ μὴ αὐτῆς καὶ ἀνελί-
πῶς ὁ τῇ πρὸς τι ὀρισμὸς, ὑπὸ τῇ παλαιῇ ἡμῖν ἀπεδό-
θη, ἀλλ' ἐστὶ τὰ πρὸς τι, οἷς τὸ εἶναι ταυτὸν ἐστὶ τῷ πρὸς τι
πῶς ἔχον. ταῦτέστιν, οἷς ἡ ὑπαρξίς ἐν τῷ ἐτέρῳ ἐστὶν, ἐν τῷ
πρὸς ἐτέρῳ ἀναδέχεσθαι πναχίς, ἴσως αὖ φησὶ ῥη-
θῇ τί πρὸς ταῦτα πρὸς ποῖα ἔπιν, ἴσως αὖ ῥηθῇ τί
πρὸς ταῦτα; πρὸς τὰς ἐξημένους ἀπορίας. ὅτι καὶ τὰ μέ-
ρη τῇ ἰσχύϊ, τῇ πρὸς τι εἶναι δοξάζουσιν. ἡ ὅς ἔτι φη-
σιν ἀποδοθέν ὁ ὀρισμὸς, ὥς πρὸς τὸ ἀποδοθέν καμιν, δὴ κε-
ρῶς ἀπαντῆσαι διωκόμεθα πρὸς τὰς ἐξημένους ἀτοπίας.
τίς δὲ ἡ ἀπαντήσις, αὐτὸς ἐπήγαγεν. Ὁ δὲ πρότερος φη-
σὶν ὀρισμὸς, παρακολουθεῖ μὲν πᾶσι τοῖς πρὸς τι. ὁ μὲν
τοῦτο καὶ ἐπὶ τῷ πρὸς τι αὐτοῖς εἶναι, τὸ αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐτέ-
ρων λέμεθα. ὁ ὅς ἔτι, φησὶ, λέμεται ἐτέρῳ, τοῦτο καὶ τὸ
εἶναι ἐπὶ ταῦτα ἐστὶν, ἐπὶ τῷ πρὸς ἐτέρῳ λέμεθα. εἰ τι μὲν
γὰρ ἐστὶν ἐτέρῳ, τοῦτο καὶ ἐτέρῳ λέμεται. οὐκ ἔστι δὲ ἐτέρῳ
λέμεθ, ἢ δὴ τοῦτο καὶ ἐτέρῳ ἐστὶν. ὁ μὲν ὅς πατρὸς, γού, πατ-

ὑπομῆναι, λυομένου τοῦ σώματος, καὶ μὴ φθαρῆναι, ἵνα ἂν
 πολάβῃ μετὰ τὸν τῆδε βίον, τὸ κατ' ἀξίαν. σκόπησά οὖν ἐν
 ταῦτα, πῶς βουλόμενοι δεῖναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ὑπο-
 θέμεθα τὴν εἰσακτῖαν ταύτης πρότασιν, τὴν λέγουσαν, ὅτι
 θνητὴ. καὶ ἐδεῖαμεν ταύτην ἄτοπον τι παρακολουθεῖν, τὸ
 ἵστέμεθα ἐκ τούτου μὴ εἶναι πρόνοιαν. καὶ ἔτι οἷον ὅτι ἀθάνα-
 τος παρεσκευάσμεν. εἰ γὰρ ἄτοπον ἀκολουθεῖ τῷ λέγειν
 θνητὴν τὴν ψυχὴν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ προτάσει οὐδὲν ἄτοπον οἶον
 τι παρακολουθεῖν, ψευδὴς ἄρα αὕτη. ἀληθὴς δὲ ἡ ταύτη ἐ-
 ναντία, ἡ λέγουσα ὅτι ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῷ
 ψεύδει, ἀληθὲς ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης. αὕτη μὲν οὖν ἐστὶν ἡ εἰς ἄτο-
 πον ἀπαγωγὴ, ἢ καὶ ἐνταῦθα κέχληται ὁ φιλόσοφος. αὐτὸς
 μὲν γὰρ βεβαίως τὰ πρὸς τι, τῷ εἶναι ἐτέρων χαρακτηρίζε-
 σθαι. ὑποτίθει δὲ τὸ ἐναντίον τούτου, καὶ ἄλλοις δοκοῦν, λέ-
 γω δὲ, τῷ λέγεσθαι αὐτὰ ἐτέρων χαρακτηρίζεσθαι. ὑποτί-
 θεται δὲ τοῦτο, καὶ δύνανσι τὸ παρακολουθεῖν ἄτοπον. τὸ
 δὲ ἐστὶν, τὸ καὶ τὰ μέρη τῶν πᾶν οὐσιῶν τῇ πρὸς τι εἶ-
 ναι. ἐτέρων γὰρ καὶ αὐτὰ λέγονται. καὶ οὕτως ψευδὴ τὴν
 δόξαν ταύτην ἀθετήσας, τὴν ἰδίαν κρατῶν. συμπεραί-
 νων δὲ ὧςδε πῶς τὰ εἰρημνία, φησὶν,

- » Εἰ μὲν οὖν ἰκανῶς ὁ τῇ πρὸς τι ὄρισμός ἀποδέδοται,
 » ἢ τῇ πᾶν χαλεπῶν, ἢ τῇ ἀδυνάτων ἐπὶ τὸ δεῖναι, ὥς δ'
 » δεμῖα οὐσία τῇ πρὸς τι λέγεται.

Τοῦτο ὅτι περ εἶναι τῇ πᾶν χαλεπῶν, διὰ τὸ δοκεῖν
 πῶς τινὰ ἀπολογίαν ἔχεν. ἐφ' ἧς ὁ ὄρισμός, αὐτὰ ἅ-
 πέρ ἐστιν, ἐτέρων εἶναι λέγεται. ἡ οὖν κεφαλὴ, τῇ πρὸς τι
 ἐστὶν. οὐχ ὡς κεφαλὴ, ἢ σῶμα, ἀλλὰ καθ' ὅ μέρους. τὸ γὰρ
 μέρος, τοῦ ὅλου μέρος. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἀληθές. ἢ γὰρ κε-
 φαλή, οὐ καθ' ὅ μέρος ἐτέρου λέγεται, ἀλλὰ κατ' αὐτὸ τοῦ
 τοῦ εἶναι κεφαλὴ, ὥς πε καὶ τὰ μέρη τῇ οὐσιῶν, τῇ

βιβλία εἴθεον, ἢ γόρασι τὸ βιβλίον. καὶ τοῦτο δὲ τῇ πα-
 νιώτατων. τὰ μὲν οὖν ἐκ ταυτομάτου, καὶ τυχαῖα πανιό-
 τατα. τὰ δὲ τεχνητὰ, καὶ φυσικὰ, καὶ ὅλως τὰ ἐκ προνοί-
 ας γινόμενα, τῇ ὥς ὑπὸ τὸ πολὺ γινόμενων ἐστίν, ἢ καὶ ὥς ἐ-
 πίπαν. ὥς ὅτι ὑπὸ το πολὺ ὁ τέκτων τυγχάνει τοῦ οἰκείου
 τέλους, καὶ ὁ οἰκοδόμος, ἢ ἀποτυχάνει. καὶ ὁ ἰατρός μάλ-
 λον ὑγιάζει, ἢ οὐκ ὑγιάζει. ἢ ὅτι ἐξίσης ὑγιάζει, καὶ οὐκ
 ὑγιάζει. οὐδ' ἂν τις αὐτὸν μετεκαλήτο. καὶ ἐπὶ μάλλον, εἰ
 ἐπ' ἐλαπτόν ὑγιάζει. καὶ ἡ φύσις δὲ ὥς ὑπὸ τὸ πολὺ, πρὸς
 τὰ δάκτυλον ποιεῖ τὸ βρέφος, ἢ πρὸς ἐξ ἀδάκτυλον. καὶ τοῦ-
 το διὰ τὴν πλεονεξίαν τῆς ὕλης. ἀλλ' ἡ σελιμή μου ὁ μὲν,
 τῇ σωθῶσα τῇ πρὸς τὸν ἥλιον, αὖξεται δὲ τῇ ἀποσχέσει. ἀλλ'
 ὁ ἥλιος οὐκ ἀποκέραι γινόμενος ποιεῖ χημερινὰς τροπὰς.
 ἀλλ' ὁ δὲ οὐκ ἀποκέραι, τροπὰς θέρμινος, καὶ οὐκ ἄλλο τι ἄλλως.
 καὶ τὸ πῦρ ἀλλ' ὡς φέρεται, καὶ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τὸ κάτω ῥεῖ.
 καὶ ὑπὸ πάντων ὁμοίως τῇ τεχνητῇ τε, καὶ φυσικῶν, καὶ
 ὅλως τῇ ἐκ προνοίας, τὸ αἶν, ἢ ὥς ὑπὸ τὸ πολὺ ἐστίν. ἰδεῖν.
 καὶ εἴδε ποτε τὸ οὐρανίον. δῆλον οὖν ὅτι οὐκ ἐστίν ἐκ ταυτο-
 μάτου ὁ κόσμος, οὐδὲ τὰ τούτου μέρη. καὶ εἰ οὐκ ἐστίν ἐκ ταυ-
 τομάτου ὁ κόσμος, οὐδὲ τὰ τούτου μέρη, ἔχει πινὰ αἰτίαν
 δῆλον ὅτι αὐτοῦ προκαθορίζομεν, καὶ ἀνυθμῶς τὰ κατ'
 αὐτὸν τάσσουσιν, ἢ πρὸς προνοίαν λέγομεν. προνοίας οὖν
 οὐσης, ἕκαστος ἐξ ἀνάγκης, τὸ κατ' ἀξίαν ἀπολαμβάνει. ἢ ὅ-
 τούτο ἀληθές, ὁρῶμεν δὲ ὥς ἐφθην ἡ πᾶν, πολλοὺς τὰς οὐραν-
 τίαν τῇ οἰκείαν πράξεων ὑπομένοντες ἐν τῷ τῇ δε βίῳ, ὅ-
 σον ἐκ τῇ φαινόμενων. ἔκ ἄρα μέχρι τούτου τοῦ βίου, ἢ τῇ
 ἀνθρώπων ζωὴ ποδωρίζεται. ὥς τε ἔσται τίς πάντως μετὰ τῇ
 τῇ δε βίῳ τῇ βιβιωμένων ἐξέτασις, ἐν ἢ ἡ προνοία ἀποσι-
 κληρώσει ἐκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν. εἰ δὲ τοῦτο, ἀβάνατος ἄρα
 ἡ ψυχὴ ἐστίν, καὶ οὐ συμβαίνει τῷ σώματι. δὲ ὅτι αὐτὴν

νόμοισι, καὶ οὐ μὲν ἀγαθοὺς δωρεῖται, καὶ ἀξιώμασι τι-
 μιμνέουσιν, οὐδὲ πονηροὺς σκλητομοσύνης, καὶ εἰ τιμω-
 ρίαις διέχοντες, πόσῳ μᾶλλον τοῦ ἀγαθοῦ κατ' οὐσίαν
 θεοῦ, καὶ μᾶλλον ὑποβολὴν τὰ πάντα γινώσκοντός τε, καὶ προσ-
 νοουμένου τῇ ὁλῶν, οὐδὲν ἄτοπον εἰ τῷ βίῳ γένηται;
 τοιγαροῦν, οὐκ ἔστι πρόνοια, εἰ μὴ εἰ τῇ βιβιωμενίων
 ἐξέτασις. ταύτης δὲ τίς ἀπ' ἡσ' τί ἀσεβέσι; εἰ γὰρ
 οὐκ ἔστι πρόνοια, οὐδὲν ἔστι τῇ ὄντων πεταγμένον. τὸ
 γὰρ ἀπρονόητον, ἄτακτον, ἅπερ δὴ ἐκ ταυτομάτου, καὶ ὡς
 ἐτυχε φερόμενον. Ὅτι δὲ οὐκ ἐκ ταυτομάτου ὁ βίος,
 οὐδὲ τυχαῖος, δῆλον ἐστὶν. τὰ γὰρ ἐκ ταυτομάτου, καὶ
 τύχης, παρ' αὐτὰς εἰσι, καὶ ἄλλων παρακολούηματα.
 τὸ μὲν αὐτόματον, τῇ φυσικῶν ὁρμῶν, τὸ δὲ τυχαῖον,
 τῇ προαιρετικῶν. οἷον, κατ' ἐχέει τις λίθος ἀνῶθεν φυ-
 σικῇ ὁρμῇ ὑπὸ τὸ κάτω φερόμενος, καὶ προσραγείη τῇ γῇ,
 καὶ τῇ ἐξοχῶν αὐτοῦ ποδὶ θραυθεσῶν γένηται εἰς καθε-
 ῖσθαι ὑπὸ τῆς ἑσθ. τὸ αὖ ὑπὸ τῆς ἑσθ. αὐτὸν γενέσθαι πρὸς κα-
 θέσθαι, ἐκ ταυτομάτου γένησθαι λέγειν, διότι τῇ ὑπὸ τὸ
 κάτω φυσικῇ ὁρμῇ τοῦ λίθου ἐπικολούησε. παρ' αὐτῶν δὲ
 κατὰ φερόμενος λίθος ἀνῶθεν ὑπὸ τῆς ἑσθ. γίνεσθαι πρὸς κα-
 θέσθαι. πάλιν, ἵππος διψήσας ἐπὶ πολέμῳ, τοῦ δεσπότης
 ἀποσκιρτήσας, ἔδραμε ποιεῖν. καὶ συμβολῆς γενομένης,
 καὶ τοῦ δεσπότης πεπληρωμένος μετὰ πάντων, σώζεται ὁ
 ἵππος. ἐκ ταυτομάτου οὐκ ἐστὶν ὁ ἵππος λέγειν. πα-
 ρ' αὐτῶν δὲ ἵππος ἀποσείσθαι τὸν δεσπότην ἐπὶ πολέμῳ, καὶ σώ-
 ζεσθαι διὰ τοῦτο. τὸ δὲ τυχαῖον, καὶ αὐτὸ παρ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
 ταῖς προαιρετικαῖς ὁρμαῖς παρακολούω. οἷον, ἀπὸ ἡθέ-
 λους λαύσασθαι, ἢ δέξασθαι, καὶ ποδὶ ἐτυχε βιβλίῳ πολυ-
 μῶν, ὃ παλαιὸν ἐστὶ, καὶ ἡρότασε τοῦτο, τυχαῖον. εἰ γὰρ
 ἐκ πηγῶν πρόνοιας, οὐδὲ φοιτήσας οὐκ ἐπὶ πρᾶσκεισθαι

καὶ τὴν πινά χεῖρα, πινός λέγομεν. ὅιον, σώκρετους, αὐτοῦ
τοῦ προσδιορισμοῦ. τὰ οὖν δύο μέρη τοῦ προεκκειμένου
διαγρῆματός, τό τε καθόλου μέρος, καὶ τὸ μερικὸν μέρος,
τῇ πρὸς τι ἔσται. καὶ συμβήσεται ὡς ἔπον, τὴν ἑστίαν συμ-
βεβηκός ἔναι. τοῦτο οὖν φησι τὸ ἄτοπον, λέγω δὲ τὸ τὰ
μέρη τῇ οὐσίᾳ μὴ ἔναι τῇ πρὸς τι, ἀδύνατον, ἢ δυαχει-
ρεῖς λύσαι, κατὰ τὸν προαποδεδομμένον τῇ πρὸς τι ὅρισ-
μόν. οὗτω μὲν οὖν, διὰ τῆς ἑς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, δια-
βάλλει τὸν ἀποδεδομμένον ὅρισμόν. ἡ δὲ ἑς ἄτοπον ἀπα-
γωγή ἔστιν, ὡς ὅταν ἀποδείξαι τι βουλόμενοι λάβωμεν
τὸ ἀντικείμενον τούτῳ, καὶ τούτῳ ἄτοπόν τι ἀκολουθοῦν δὲ
ξώμεν, ἔστι ἐκ τούτου σωησάμεν ὅτι διὰ τοῦτο ἡκολά-
θησε τὸ ἄτοπον ἡμῖν, ὅτι ψευδὲς ἡ δεδομένη πρότασις. οὐ
δε μὲν ἔστι ἀληθεῖς πρότασις ἄτοπόν τι ἀκολουθεῖ. εἶδε ψευ-
δὲς αὖτις ἡ πρότασις, ὁ ἀντικείμενός τῇ αὐτῇ ἀληθὲς.
ὅιον, τί λέγω, βουλόμενοι δεῖξαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνα-
τος, λαμβάνομεν τὴν ἐναντίαν ταύτῃ πρότασιν, τὴν
λέγουσαν ὅτι θνητὴ. ἔστι δὲ κινούμεν ἄτοπόν τι ταύτῃ ἄ-
κολουθοῦν, ἵνα οὕτω τὸ ἐναντίον κρατήσωμεν. εἰ ἔστι δὲ
θνητὴ ἡ ψυχὴ, οὐκ ἔστι τὰ ὑπὸ γινώσκαι ὅτι ἀθάνατος, ἀλλὰ μέ-
χρι τοῦ φαινομένου ἡμῖν ἡ βίος, καὶ τῷ σώματι ἡ ψυχὴ
συνάπτεται. οὐκ ἔστι οὖν οὐδὲ ἀγαθῶν ἔργων ἀμοιβή,
οὐδὲ πονηρῶν ἐκπίσις. εἰ ἔστι δὲ ὁρῶμεν ὅτι πολλοὶ τῇ δι-
καιοσύνῃ ἐκθλίψισι τὸν πάντα βίον διεξήσαν, ἀμαρτωλοὶ
δὲ πλεῖστοι, διδομένη πολλῇ, καὶ δύπορία τὸν βίον κατέλυ-
σαν, οὐκ ἔστι δὲ τις μετὰ τὸν βίον τοῦτον ἐξέτασις τῇ βε-
βιωμένων, μέχρι τούτου μόνου τῆς τῇ ἀνθρώπων ζωῆς
περικλειομένης, οὐδὲ ἑς ἄρα τὸ κατ' ἀξίαν ἀπολήψεται,
καὶ οὐκ ἔστι πρόνοια. εἰ ἔστι ἀγαθοῦ ἀρχόντες πόλιν διοί-
κωντες, ἔστι δὲ ἅπαντα πταγμῶν τὰ ἐκ τῆ πόλεως

σώκράτης λέγεται ἄλλου πινός ἦναι σώκράτης, ἀλλ' οὐ δὲ
 τὸ ταύτης μέρος, λέγω δὴ τὸ μερικὸν μέρος. οἷον, ἡ τίς
 χεὶρ, οὐδὲ αὐτὴ δόξαι εἶναι τῇ πρὸς π. οὐδὲς γὰρ ἐρεῖ ὅ
 τι ἡ τίς χεὶρ, πινός ἐστι χεὶρ τίς. καταμέλασον γὰρ. ἀλλ' οὐδὲ
 τῆς καθόλου, καὶ ὅλον συμπλέκουσα, λέγω
 δὴ, ὁ ἅπλως ἀνθρώπος. οὐδὲς γὰρ ἐρεῖ, ὅτι ὁ ἀνθρώπος, π
 νός ἐστιν ἀνθρώπος. οὐδὲ ἡ βούς, πινός βούς, ἀλλὰ κτήμα
 μόνον ἦναι λέγεται πινός βούς, καὶ ἀνθρώπος, ἀνθρώπος δὲ
 πινός ἦναι ἀνθρώπος, ἡ βούς πινός εἶναι βούς, οὐκ ἐπὶ. μό
 νως οὕτως φησιν, ἡ τὸ καθόλου, καὶ τὸ μέρος συμπλέκουσα,
 αὐτὴ δόξει κατὰ τὸν ἀποδεδομένον ὀρισμὸν τῇ πρὸς π
 ἦναι, ἡ ἅπλως λέγω κεφαλὴν, καὶ ἡ ἅπλως χεὶρ. ἡ γὰρ κε
 φαλή, πινός λέγεται κεφαλὴ. καὶ ἡ χεὶρ, πινός χεὶρ. ἐμοί
 δὲ, τὸ μερικόν, καὶ μέρος, δοκεῖ τῇ πρὸς τί εἶναι. ἡ τίς λέ
 γω κεφαλὴ, καὶ ἡ τίς χεὶρ, ὅσον ἐκ τοῦ προαποδοθέντος ὀ
 ρισμού. εἰ γὰρ τῇ πρὸς π ἐκείνα εἶναι λέγεται, ὅσα αὐτὰ,
 ἀπὸ ἐστὶν ἐτέρων λέγεται εἶναι, οὐ μόνον δὲ τὸ καθόλου μέ
 ρος, οἷον ἡ ἅπλως χεὶρ, τοῦ ἅπλως ἀνθρώπου λέγεται εἶναι,
 ἀλλὰ καὶ ἡ τίς χεὶρ, τοῦ πινός ἀνθρώπου λέγεται εἶναι. λέ
 γομεν γὰρ ὅτι ἡ δὲ ἡ χεὶρ σώκράτους ἐστὶ. καὶ τοῦτον μετὰ
 καὶ ἡ κοινὴ σωκράτης, καὶ ἡ τῇ ἀρχαίων χρῆσις. φαρμὴν γὰρ
 τῇ χερσὶ μου ἔγραψα. τὴν γὰρ χεῖρα τοῦδε ἐπληξά, ἡ τὴν κε
 φαλήν. ἐκείνου γὰρ τοῖδε κεφαλὴν, τοιαυτὴν γὰρ χεῖρα. καὶ
 χεῖρας αἰγιώως αὐταί. πάντες δὲ σείοντο πόδες πολλοί
 πίδακος ἰδὲς. κεφαλὴ δὲ δίδος οὐκ ὑπινούει. ὥστε καὶ τὸ
 μερικόν, καὶ μέρος, πινός ἐστι μέρος. καὶ τοῦτο ἄρα τῇ
 πρὸς π ἐστὶ. τὸ δὲ κατὰ τὴν λέξιν δόξαν ἄτοπον ἐπέ
 σται, οὐ χεῖρες λύσαι. οὐδὲ γὰρ ἀνάγκη λέγειν ὅτι ἡ τίς χεὶρ,
 πινός τίς ἐστι χεὶρ, ἐπειδὴ μὴ δὲ τὴν καθόλου χεῖρα, πινός
 καθόλου λέγομεν, ἀλλὰ ἀνθρώπου χεῖρα. οὕτω δὴ οὕτως

ὅλον ἐξ ἀνάγκης . ἐκ γὰρ τῆς μερῶν τὸ ὅλον σωείηκεν .
 οὐκοῦν ἡ οὐσία, συμβεβηκὸς ἐστίν, οὐ τί ἀτοπώτερον ; διὰ
 ρεῖσις δὲ ἐν ταύτῃ τῇ οὐσίᾳ ἡμῖν παρὰ δίδοται τοιαύτη .
 ἡ οὐσία, ἡ καθόλου ἐστίν, ἡ μερικὴ, ἡ ὅλον, ἡ μέρος . πᾶσαι
 αὖ οὗν ὄντων τμημάτων, ἐξ ἑαυτῶν γίνονται συζυγίαι . καὶ
 αἱ δύο μὲν ὡς πολλάκις εἴρηται, ἀσύστατοι, αἱ τὰ ἐναντίον
 τῆς σωάρονται . οὐ γὰρ δύνανται τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ αὐτὸ,
 καὶ καθόλου εἶναι καὶ μερικόν, καὶ ὅλον, καὶ μέρος . σωίσαν
 ται δὲ αἱ λοιπαὶ τέσσαρες . αἱ τε ὑπάλληλοι φημί, καὶ αἱ
 διαγώνιοι . ἡ γὰρ τὸ καθόλου τῷ ὅλῳ συμπλεκόμενον ποί
 ῃ τὸν ἀπλῶς ἀνθρώπον, ὅς καὶ καθόλου ἐστίν . κατηγορεῖται
 γὰρ κατὰ τῆς ἀτόμων, καὶ πᾶσι καὶ αὐτὰ, καὶ ὅλον τί ἐστίν .
 τῆς οἰκείων γὰρ μερῶν, ἐλόγως τίς ἐστίν, ὅιον, ζώου, καὶ λογι
 κοῦ . πάλιν, τὸ καθόλου συμπλεκόμενον τῷ μέρει, ποίῃ τὸ
 καθόλου μέρος, ὅιον, ἀπλῶς κεφαλὴν, καὶ ἀπλῶς χεῖρα .
 καθόλου μὲν, ὅτι κατὰ πάσης μερικῆς κεφαλῆς, ἡ χερὸς
 κατηγορεῖται . μέρος δὲ, διότι ἐν τῇ τοῦ ζώου μερῶν ἵ
 διόν ἐστι . τὸ δὲ μερικόν συμπλεκόμενον τῷ ὅλῳ, ποίῃ τὸν
 πῖνᾶ ἀνθρώπον . ὅιον, σῶκράτην, ὅς τις μερικόν ἐστίν, διότι
 κατ' οὐδενὸς κατηγορεῖται . ὅλον δὲ, ὡς τῆς οἰκείων μερῶν
 πᾶσι πᾶσι . πάλιν δὲ τὸ μερικόν συμπλεκόμενον τῷ μέρ
 ρει, ποίῃ τὴν πῖνᾶ κεφαλὴν, ἡ τὴν πῖνᾶ χεῖρα, ὅιον σῶκρά
 τος . αὕτη γὰρ μερικὴ μὲν, ὅτι σῶκράτους μόνου . μέρος
 δὲ, ὅτι ἐν τῷ ὅλῳ τῇ ἐαυτῆς θεωρεῖται . ἐν τούτῳ γὰρ δια
 φέρεται τὸ μέρος τοῦ μερικοῦ, ὅτι τὸ μὲν μερικόν πλήσιν ὑ
 πέρχει . τὸ δὲ μέρος οὐ μόνον . τούτων αἱ μὲν τρεῖς φη
 σιν, οὐκ ἀπὸ ὡννοθεῖν τῆς πρὸς π . ἡ δὲ μία, ἡ τοῦ καθόλου
 μέρος, ὅ ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ἡ ἡ χεῖρ, ὅσον ὡς τῷ ἀποδοδόμενον
 τῆς πρὸς π ὁρισμῶ, δόξεν εἶναι τῆς πρὸς π . καὶ ὅτι μὲν
 φησιν ἡ πρώτη οὐσία οὐκ ἐστὶ τῆς πρὸς π, πρὸς ὅλον . ὁ γὰρ

σῶκράτης

νῆται ἐνδραχία δεσπότης, τότε καὶ ὁ κατακληφθεὶς οἰκίτης,
 οὐδραχία δούλος γινώσεται. ὥστε, ὕμνης ὁ λόγος ὁ λέγων,
 ὡπὶ πάντων τὰ πρὸς τι ἅμα τῇ φύσει ἔχειν.

- >> Ἐχῆ δὲ ἀπορίαν, πότερον οὐδέ μία οὐσία τῇ πρὸς τι λέ
 >> γεται καθάπορ δοκῇ, ἢ τοῦτο ἐνδέχεται κατὰ τινὰς τῶν
 >> δευτέρων οὐσιῶν. ὡπὶ μὲν γὰρ τῇ πρώτων ἔσιῶν ἀληθές ἐ
 >> σιν. ἔπειτα γὰρ πᾶς ὅλας ἔπειτα μέρη τῇ πρώτων ἔσιῶν, πρὸς τι
 >> λέγεται, ὁ γὰρ τις ἀνθρώπος, ἔλέγεται τινὸς τις ἀνθρώ
 >> πος, οὐδὲ ὁ τις βοῦς, τινὸς τις βοῦς. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μέ
 >> ρη. ἢ γὰρ τις χεῖρ, οὐ λέγεται τινὸς τις χεῖρ, ἀλλὰ τινὸς
 >> χεῖρ. καὶ ἢ τις κεφαλὴ οὐ λέγεται τινὸς τις κεφαλὴ, ἀλλ
 >> ἀτίνος κεφαλὴ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὡπὶ τῇ δευτέρων ἔσιῶν, ἐ
 >> πί γε τῇ πλήθων. οἷον ἀνθρώπος, οὐ λέγεται τινὸς ἀνθρώ
 >> πος. οὐδὲ ὁ βοῦς, τινὸς βοῦς. ἔδὲ τὸ ξύλον, τινὸς ξύλον, ἀλλ
 >> ἀτίνος κτῆμα λέγεται. ὡπὶ μὲν οὖν τῇ τοιούτων φανε
 >> ρόν, ὅτι ἔκ ἐστὶ τῇ πρὸς τι. ἐπ' ἐνίων δὲ τῇ δευτέρων οὐσιῶν
 >> ἔχει ἀμφισβήτησιν. οἷον ἢ κεφαλὴ τινὸς λέγεται κεφα
 >> λη. καὶ ἢ χεῖρ, τινὸς λέγεται χεῖρ. καὶ ἔκαστον τῇ τοιούτων.
 >> ὥστε ταῦτα τῇ πρὸς τι δόξουσιν ἄν ἔχειν.

Πληρώσας τῇ παλαιῶν ποιεῖ τῇ πρὸς τι ὁρισμὸν, καὶ συ
 ναγωνισάμενος αὐτῷ, ὡς ἐνὶ μάλιστα, ἔπειτα καὶ τὰ παρακο
 λουθήματα τῇ πρὸς τι ἑρηνικῶς, καὶ μέλων τῇ ἰδίου ὁρισμὸν
 παραδοῦναι, πρότερον τὸ παρακολουθεῖν ἄτοπον ἵνα ἀπο
 δεδωμένῳ ὁρισμῷ ἐν τούτῳ ἀρχεται διελέγχων. ἔπειτα δὲ τὸ
 ἄτοπον, τὸ τὰ μέρη τῇ δευτέρων οὐσιῶν κατὰ τὸν ἀποδο
 θέντα ὁρισμὸν πρὸς τι διρίσκειται, τουτέστι, τῇ οὐσίαν συμ
 βιβηκός. τῇ γὰρ δέκα κατηγορίων, ὡς ἔρηται, μία μὲν ἐ
 σιν οὐσία, αἱ δὲ ἐννέα, τοῦ συμβιβηκός, ὧν μία ἢ
 τῇ πρὸς τι. ἢ οὖν τὰ μέρη τῇ οὐσιῶν πρὸς τι, δηλονότι καὶ
 συμβιβηκός ἀν ἔστιν, ἢ δὲ τὰ μέρη συμβιβηκός, καὶ τὸ

τὴν ἐκκλησίαν τὴν σιληνιακὴν πρὸ τοῦ θαλοῦ ὡς ἐπισήτῳ
 προεπινοήσῃ, δωᾶμαι ἔσται ἐπισήτῳ, καὶ οὐκ ἐνδραχία.
 καὶ ἡ ἐπισήμη δὲ ταύτης, πάντως καὶ αὕτη δωᾶμαι προ-
 σπινοηθήσεται. ἡ γὰρ μὴ ὡς πρὸ τοῦ θαλοῦ ἡ ἐπισήμη τῆς
 σιληνιακῆς ἐκλήψεως δωᾶμαι, οὐδ' αὖ ἐκβεβήκει ἔς
 νόνησαν ὑπὸ αὐτοῦ. ὁ γὰρ πρότερον οὐκ ἔχει δωᾶμιν τοῦ
 γενέσθαι, τοῦτο ἀδωᾶκτον εἰσύνερον γενέσθαι. ὡς πορ γὰρ
 ὁ ἵππος οὐκ ἔχων δωᾶμιν τοῦ εἶναι γραμματικός, οὐδὲ
 ποτε ἐνδραχία γενήσεται γραμματικός· οὕτως εἰμὴ πρὸ
 θαλοῦ δωᾶμαι ὑπὴρχον ἡ ἐπισήμη τῆς σιληνιακῆς ἐκλή-
 ψεως, οὐδ' αὖ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θαλοῦ εἰς ἐνδραχίαν προήχθη. ἐν-
 δραχία δὲ ἐπ' αὐτοῦ γενομένης τῆς ἐπισήμης, καὶ τὸ ἐπισήτῳ
 ἡ σιληνιακὴ ἐκκλησίς ἐνδραχία γενήσεται. τὰ αὐτὰ καὶ
 ὑπὸ τῆς αἰδησίως, καὶ τοῦ αἰδητοῦ ἐρούμεν. καὶ νῦν δὲ τὸν
 τοῦ κήκλου τετραγωνισμόν, εἰ μὴ οἷόν τι εἰν δορεβῶναι
 νῦν, δὴ λον δωᾶμαι ἐπισήτῳ, καὶ ἡ ἐπισήμη αὐτοῦ δωᾶ-
 με ἔσται. ἡ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτὸν δορεβῶναι πῶποτε ὑπὸ
 ἀνθρώπων, οὐδὲ δωᾶμαι ἔσται ἐπισήτῳ, ἀλλ' ὡς πρᾶγμα
 μὲν εἰν, ἐπισήτῳ δὲ οὐδὲ δωᾶμαι εἰν, ὡς πορ οὐδὲ δωᾶ-
 με εἰν ἐπισήτῳ ἀνθρώποις ὅτι ψάμμου ἀριθμός. Διὰ
 τούτου τὸ τοῦ λόγου, κακῆναι τὸ ἀπορον ἐπιλύομεθα, τὸ ἐπι-
 φερόμενον ἡμῖν παρὰ τῶν νομικῶν. φασὶ γὰρ ἐκείνοι εἶναι
 δούλον ἀδέσποτον. οἷον, ἀποθνήσκων τίς φασιν, εἴπε καὶ
 τὰ διαθήκας, ὅτι οὐδ' ἔστιν ἐὰν τὸ ποίησιν, λαμβανέτω
 τὸνδε τὸν ἐμὸν δούλον, καὶ οἰκίτην. ἰδού οὗ φασιν ἐνταῦθα
 θα, ἐν ὅσῳ οὐκ ἐξάνυστο προσάχον ὁ κληρονομήσας, εἰν
 ὁ δούλος ἀδέσποτος. φημέν οὗ ὅτι καὶ ταῦτα τὸ δωᾶ-
 με, καὶ τὸ ἐνδραχία, ἐπιλύει τὴν ἀπορίαν. οὐτε γὰρ ἐκείνος δε-
 σπότης εἰν ἐνδραχία, οὐτε οὗτος δούλος, ἀλλ' ἐκάτερος δωᾶ-
 με. ἐπὶ δ' αὖ δὲ τὸ προσάχον ὁ κληρονόμος ποιήσει, καὶ γε

μὲν νοήσωμεν τὸν πατέρα, ὡς σωφρονίσκον, τὸν δὲ υἱόν,
 ὡς σωκράτην, πρότερος ἔστι ὁ σωφρονίσκος τοῦ σωκρά-
 τους. πρότερος γὰρ σωφρονίσκος, ὡς πράγματι νοού-
 των ἡμῶν τούτους. ἐὰν δὲ ὡς πατέρα καὶ υἱόν, ἄμεσ-
 αί ἔσται τῇ χεῖρι δεσμούμενα. οὕτως οὖν καὶ τὴν ἐπισήμην,
 καὶ τὸ ἐπισήτὸν. ἐὰν μὲν ὡς πράγματι νοήσης, προῦπαρ-
 χῇ τὸ ἐπισήτὸν τῆς ἐπισήμης, ἐὰν δὲ ὡς χεῖσιν, ἄμα ταῦ-
 τα ὑφέσκηται. οὐ δὲ γὰρ εἴη ἐπισήτὸν τι, ἐπισήμης ποδὶ
 αὐτὸ μὴ οὔσης. οἷον, τὰ ἄστρα ἐπισήτῃ ὄντα, ὡς μὲν πρᾶ-
 γματα νοούμενα, πρότερα ἔστι τῆς ποδὶ αὐτῆς ἐπισήμης.
 ἐὰν δὲ ὡς πρὸς τι ὄντα νοήσωμεν, φημί δὴ ὡς ἐπισήτῃ,
 ἄμα ἔστι ταῦτα τῇ ποδὶ αὐτῇ ἐπισήμη. οὐ δὲ γὰρ εἴη
 ἐπισήτῃ, ἐπισήμης αὐτῇ μὴ οὔσης, ἐξ ἧς καὶ παρωνυμῶς
 λέγονται. τίτι γὰρ εἴη ἐπισήτῃ; τὸ γὰρ ἐπισήτὸν, ἐπι-
 σήμη ἐπὶ ἐπισήτῃ. τῆς οὖν ἐπισήμης μὴ οὔσης, πῶς ἐκείνη
 ἐκ τῆς μὴ οὔσης τὴν παρωνυμίαν ἔξουσιν; ἀλλ' ὡς μὲν
 πράγματα, εἰσὶν, ὡς δ' ἐπισήτῃ, οὐκέτι. τὰ αὐτὰ καὶ ποδὶ
 τῆς αἰδησίως, καὶ τοῦ αἰδητοῦ ἐρῶμεν. καὶ ἄλλως δὲ
 τῇ πράγματι, τῇ μὲν ὄντων δυνάμει, τῇ δὲ, ἐνδργείᾳ,
 δυνάμει μὲν τῇ πεφυκότων τί ἔχει, μή ποτε ὄντων, ἐ-
 νδργείᾳ δὲ καὶ τῇ τὴν φυσικῇ δυνάμει ἐνδργείᾳ δεξαί-
 των. οἷον, ἐνδργείᾳ μὲν, ὡς γραμματικὸς ὁ τέλειος, ὃς μη-
 δὲν εἰς τεχνικὴν λέπει τὴν γραμματικὴν; δυνάμει δὲ, ὡς
 τὸ παιδίον, ὅπου ἔχει δυνάμει τοῦ γινέσθαι γραμματι-
 κόν, καὶ ὡς τῇ πρὸς τι παύεται, ὡς αὖ ἔχει τὸ ἔπερον, οὐ-
 πως ἔχει καὶ τὸ λοιπόν. ἐὰν μὲν γὰρ τὸ ἔπερον ἐνδργείᾳ ἦ,
 καὶ τὸ λοιπὸν ἐνδργείᾳ ἔσται, ἐὰν δὲ δυνάμει, καὶ τὸ λοι-
 πὸν δυνάμει. ὅταν οὖν τὸ ἐπισήτὸν, ἢ τὸ αἰδητὸν ἐνδ-
 ργείᾳ ἦ, καὶ ἡ ἐπισήμη, καὶ ἡ αἰδησις ἐνδργείᾳ ἔσται. ἐὰν δὲ
 τὰ πρότερα δυνάμει, δυνάμει καὶ τὰ δύνερα. ἔτις οὖν

μόνον· διότι πᾶσα αἰδήσις σώματι ἔχει τὸ εἶναι, καὶ
 ποῦ μόνον αὐτὸ θεωρεῖται. τὰ γὰρ σώματα ἐκπέφθουσι
 πᾶσαν αἰδήσιον, μήτε αὐτὰ αἰδήσει ὑποπίπτοντα, μήτε
 δεκτικὰ ὄντα αἰδήσεως. οὐ μὴν καὶ ἀντιστρέφει. οὐ
 γὰρ ἀναιρεθείσης αἰδήσεως, ἀναιρεῖται καὶ τὸ αἰδητὸν τί
 δὴ ποτε; ἐπεὶ δὴ πᾶν μὲν ζῶον ἐμψυχον, πᾶν δὲ ἐμψυ-
 χον σῶμα, οὐ πᾶν δὲ σῶμα, ἥδη καὶ ἐμψυχον, καὶ ζῶον.
 πᾶν δὲ σῶμα, αἰδητὸν. ὥς τε καὶ ζῶον ἀναιρεθέντος, οὐ
 δὲν καλύπτει πλήρη αἴτια εἶναι, ὅτιον, πῦρ, ὕδωρ, γλῶ, γλῆρ
 κὺ, πικρὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ τούτων ἄρα κατεσκευάσται,
 ὅτι φύσει πρότερον τὰ αἰδητὰ τῇ αἰδήσει, ὅτι σωαίται
 ροῦσι μὲν ἑαυτοῖς τὰς αἰδήσεις, οὐ σωαίται ροῦται δὲ ἐ-
 κείνα. καὶ σωαίγονται μὲν ταῖς αἰδήσεσιν, οὐ σωησά-
 ρουσι δὲ αὐτάς. ἡπὼν δὲ. ἐπὶ ἡ μὲν αἰδήσις ἅμα τῷ αἰ-
 δητικῷ γίνεται. ἐκ τοῦ μάλλον ποιῆται τὴν ἐπιχέρησιν,
 καὶ ἐκ τοῦ προσεχέστερον πρὸς τὸ αἰδητὸν ἀποδιδομένην,
 λέγω δὴ τοῦ αἰδητικοῦ. τὸ γὰρ αἰδητικόν, αἰδητοῦ αἰδη-
 τικόν. αἰδητικόν δὲ εἶσι, τὸ μέγιστον αἰδήσεως. τί οὖν
 λέγω φησὶν, ὅτι τῆς αἰδήσεως προὔπαρχει τὰ αἰδητὰ,
 ὅποτε τὸ αἰδητικόν, λέγω δὴ τὸ ζῶον, ὃ συγγίνεσθαι πέ-
 φηκεν ἡ αἰδήσις, ἐκ τῆς αἰδητῇ ἔχει τὸ εἶναι, πρὸς λέ-
 γω, καὶ ὕδατος, καὶ τῇ λοιπῶν στοιχείων. τὸ δ' ἐκ πινος γι-
 νόμενον, καὶ μάλιστα ὡς ἐξ ὕλης, ὕστερόν ἐστιν ἐκείνου, ἐξ οὗ
 γέγονε καὶ τῇ φύσει, καὶ τῷ χρόνῳ; ὥς τε πρότερον τὸ αἰ-
 δητὸν τῆς αἰδήσεως, φησὶν, εἶναι δόξα. καὶ μέχρι μὲν
 τούτου, προέρχεται αὐτῷ ἡ ἀπορία. οὐκ ἐπήγαγε δὲ τῇ ἡ-
 ρημερίων ἐνστάσεων τὴν λύσιν. καὶ λεκτέον πρὸς ταῦ-
 τα, ὅτι τὰ πρότερον, διχῶς νοῆται, ἢ ὡς πράγματα αὐτὰ
 καθ' αὐτὰ ἀπολελυμένα, ἢ ὡς ἐνδεσφάπνισσιν αἰδέμενα
 πρὸς ἀλλήλα, ὅτιον, ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός. ἐν τούτοις γὰρ ἑκά-

ὡς αἰδιότης, καὶ τὸ σῶμα. σῶματος δὲ μὴ ὄντος, αἰδιότης
 ῥηται καὶ ἡ αἰδιότης. ὡς πτωχεύει τὸ αἰδιότην τὴν αἰ-
 διότητα. ἡ δὲ καὶ αἰδιότης τὸ αἰδιότην οὐ σωματεύει. ζῶον
 ὡς ἀναιρεθείτος, ἡ αἰδιότης μὲν ἀναιρεῖται, αἰδιότην
 δὲ ἔχει σῶμα. ὄιον, θερμὸν, γλυκὺ, πικρὸν, καὶ τὰ ἄλλα
 λα πάντα ὅσα εἰς αἰδιότητα. ἔτι ἡ μὲν αἰδιότης ἄρ-
 μα τῷ αἰδιότητι γίνεται. ἅμα ὡς τῷ ζῳῷ γίνεται καὶ
 ἡ αἰδιότης. τὸ δὲ καὶ αἰδιότην εἶναι, καὶ πρὸ τοῦ ζῳῶν ἡ αἰδιότης
 εἶναι. πῦρ ὡς καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ὧν καὶ
 τὸ ζῳον σωίζεται, ἐστὶ καὶ πρὸ τοῦ ζῳῶν ὅλως, ἡ αἰδιότης
 εἶναι. ὡς τε πρὸτερον ἀπὸ τῆς αἰδιότητος, τὸ αἰδιότην ἔσ-
 ναι δόξεσιν.

Πρὸτερον ὡς οὗτος ὑποδείγματος τῆς πρὸς π, λέγω
 δὴ τοῦ ἐπιστητοῦ, σκεῖτον δέξασθαι τὸ παρακολουθήμα, νῦν
 καθολικῶς ὡς πάντων δέκνυσι. ζῶον ὡς ἀναιρεθείτος
 φησὶν, ἀναιρουμένη καὶ αἰετῆμα. ἐν ψυχῇ γὰρ εἰσὶν αἰ-
 ετῆμα. τὰ μὲν τοῖς ἐπιστητοῖς οὐδὲν ἡπρόνοησι καθ' αὐτοῦ. ὡς
 τε πρῶτον τῇ φύσει τὸ ἐπιστητὸν τῆς ἐπιστήμης. Ομοίως
 καὶ τὰ ὡς τῆς αἰδιότητος δοκῇ εἶναι. γυμνάσας οὖν τὸν
 λόγον ὡς τῆς ἐπιστήμης, καὶ τοῦ ἐπιστητοῦ, νῦν ὡς τῆς αἰδιότη-
 σίως, καὶ τοῦ αἰδιότητος γυμνάξῃ. καὶ δέκνυσι τοῖς αὐτοῖς
 λόγοις, ὅτι πρὸτερον τὸ αἰδιότην τῆς αἰδιότητος. τὸ μὲν
 ὡς αἰδιότην σωματεύει τὴν αἰδιότητα. ἡ δὲ αἰδιότης τὸ αἰ-
 διότην οὐ σωματεύει. αἰ ὡς αἰδιότης ἐν ζῳῷ. τὸ δὲ ζῳ-
 ον ἐμψυχον σῶμα. πᾶν δὲ σῶμα αἰδιότην. ἀνάγκη αἰ-
 διότητος ἀναιρουμένου σωματεύεσθαι καὶ τὸ σῶμα. σῶμα
 τος δὲ ἀναιρεθείτος, μὴ δὲ ἐμψυχον εἶναι. ἐμψύχου δὲ μὴ
 ὄντος, μὴ δὲ ζῳον εἶναι. ζῳου δὲ ἀναιρεθείτος, μὴ δὲ αἰδιότη-
 σιν εἶναι. ἐν γοῦν τοῖς ζῳοῖς ἡ αἰδιότης τὸ εἶναι ἔχει αἰ-
 διότην ὡς ἀναιρεθείτος, οὐδὲ αἰδιότης ἔχει, ὡς ἐδείξαμεν.

δοιοι, οἷον τὸ μαχχαίριον: τὴν δὲ μείζονα, ἀμβλαῖαν, κατὰ
 ᾧ ταύτην, οἱ ἀμβλαῖς τῇ ὀγκῶν γίνονται. οἷον τὸ ὕπερ
 ρον, πρὸς τὸ ὡθεῖν ὄντες ἐπιτηδοιοι. τῇ δὲ ῥημάτουν, τὰ
 μὲν, φασιν εἶναι δὲ θυγράμμα, τὰ δὲ, ποδιφερόγραμμα.
 καὶ τῇ δὲ θυγράμμων, τὰ μὲν, τρίγωνον, ἢ τετράγωνον, ἢ
 εξαγώνον, ἢ ὅσας ἄλλας ὑποθεῖν διωατὴν γωνίας. ποδιφε
 ρόγραμμα δὲ φασι, ὅτι κύκλους. Οἱ οὖν καὶ μέτρου,
 ζητοῦσι τῷ δοθεῖν, πειραγώνω, πειραγώνω εἰς τυχὸν ὄν
 τι, πῶς διωατὸν ἴσον πετράγωνον συστήσασθαι. καὶ γοῦν
 μεθόδοι τοῦτο εἰδόμεναι. ὥς πορ οὖν ὑπὸ τῇ δὲ θυγράμ
 μων ἐζητήσαν, ζητοῦσι καὶ ὑπὸ τοῦ κύκλου, πῶς διωατὸν
 τῷ δοθεῖν, κύκλῳ ἴσον πετράγωνον εὑρεῖν. τοῦτο δὲ πολ
 λοι ἐζητήσαντες, οὐχ εὑρον. μόνος δὲ ἀρχιμήδης τὸ σώμα
 γινεσθαι εὑρεῖ, τὸ μὲν τοῖς ἀκριβεῖς, οὐχ εὑρεῖ. Φησὶ τοίνυν
 ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι ἡ περὶ ἐστὶν ὑποθετὸν ὁ τοῦ κύκλου πετραγ
 νισμὸς τῆς ὑποθέμενης αὐτοῦ μήτῳ μέχρι νῦν οὐσης, δῆλον
 ὅτι πρότερον τὸ ὑποθετὸν τῆς ὑποθέμενης εἶσι. τοῦτο δὲ τὸ ὑπὸ
 δεῖγμα, οὐ μᾶλλον τοῦ φύσει πρότερον εἶναι τὰ ὑποθετὰ
 τῆς ὑποθέμενης κατασκευαστικόν ἐστι, ἀλλὰ καὶ τοῦ χρόνου.
 ὑποθετὸν ᾧ ὄντος τοῦ πετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου, οὐ πῶ
 ἢ ποδὲ αὐτοῦ ὑποθέμενη εὑρηται. τὸ δὲ ἐπεφερόμενον τοῦ ὅτι
 καὶ φύσει πρότερον τὸ ὑποθετὸν τῆς ὑποθέμενης, δεκτικόν
 ἐστιν.

- » Ἐτι ζῶον μὲν ἀναιρεθέντος, οὐκ ἔστι ὑποθέμενη. τῇ δὲ
 » ὑποθετῇ, πολλὰ εἰς δέχεται εἶναι. ὁμοίως δὲ τοῦτο καὶ
 » τὰ ὑπὸ τῆς αἰδιόσεως ἐχει. τὸ ᾧ αἰδιότητον πρότερον τῆς αἰ
 » διόσεως δοκεῖ εἶναι. τὸ μὲν ᾧ αἰδιότητον ἀναιρεθὲν, συ
 » νααιρεῖ τὴν αἰδιότησιν. ἢ δὲ αἰδιόσεις, τὸ αἰδιότητον οὐ σωαι
 » ναίρεται. αἱ ᾧ αἰδιόσεις ποδὲ σώμα, καὶ εἰς σώματι ἔστιν.
 » αἰδιότητον δὲ ἀναιρεθὲν, ἀναιρεῖται καὶ τὸ σώμα, τῇ

ποῦ δαιδάλου ἔχει, ὅτι πῆρῶσαι ὑπενόηκεν ἑαυτὸν, καὶ
τὸν ὕον ἵκαρον. ὥς τε ὅταν ἅμα τῇ ποῦ τιγος ὑψηλοῦ ὑπὶ
σημῇ καὶ αὐτὸ εἰς ἔργον ἐκβῇ τὸ ὑψηλόν, τὸ τε τῷ ὄντι καὶ
ἡ ὑψηλὴ κηρίως ἐπὶ ὑψηλῇ, τὸ ἀμφίβολον οὐκ ἔχουσα.
ὥς τε ὑπὸ τῇ πεχηνητῇ ἅμα σωμφίσκαται ἀλλήλοις, τὸ ὑπὸ
σητόν τε καὶ τὴν ὑψηλῶ συμβαίνει.

- » Εἴ τοι μὲν ὑψηλὸν ἀναίρετον σωαναίρετὴν τὴν ὑψηλῶ
» μῶν. ἡ δὲ ἐπισήμη τὸ ἐπισητόν οὐ σωαναίρετὴν. ἐπισητοῦ γὰρ
» μὴ ὄντος, οὐκ ἔστι ἐπισήμη. οὐδενὸς γὰρ ἐπὶ ἔστι ἐπισήμη.
» ἐπισήμης δὲ μὴ οὐσης, οὐδὲν κωλύει ἐπισητόν εἶναι. οἷον καὶ
» ὁ τοῦ κύκλου πετραγωνισμός. ἢ γὰρ ἐπὶ ἐπισητόν. ἐπισήμη
» μὲν γὰρ αὐτοῦ οὐκ ἔστι οὐδέπω, αὐτὸ δὲ, ἐπισητόν ἐστιν.

Εἰ κθέμενος τῷ χρόνῳ πρότερον ὑπὸ τοῦ ἐπισητοῦ, ὥς γὰρ
ἐπιτοπολύ φασι προῦ παρχόντων τῇν πραγμάτων, τὰς
ἐπισήμας λαμβάνομεν, νῦν πάλιν ὑπὸ τούτου τὸ τῇ φύσιν
ση ἐκτίθεται πρότερον. διὰ τοῦτο, σωαναίρετὴν μὲν τὴν ἐπὶ
πισήμῳ, μὴ σωαναίρετῶν δὲ ὑπ' αὐτῆς. οἷον φησι καὶ ὁ
τοῦ κύκλου πετραγωνισμός. οἱ γεωμέτραι πετράγωνον
χώριον λέγουσιν, οὐ τὸ ἀπλῶς τέσσαρας πλευράς, καὶ τέσ
σσαρας γωνίας ἔχον, ἀλλὰ τὸ ἴσας ἔχον τὰς τέσσαρας
πλευράς, καὶ ὀρθὰς τὰς γωνίας. οὗτοι δὲ καὶ τὴν ὀρθὴν γω
νίαν γινέσθαι φασιν, ὅταν οὐθῆα ἐπ' οὐθῆαν σταθεία τὰς ἐν
τοῖς, καὶ ὑπὸ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρ
θὴ ἐκαστέρα τῇν γωνιῶν ἐπὶ. καὶ ἡ ἐφεσηκῶν, κἀκεῖτος λέγει
» ται, ἐφ' ἣ ἐφέσκηκεν. ὀρθὴ μὲν οὖν γωνία αὕτη. ὀξεία δὲ
» γωνία ἐστίν, ἡ ἐλάττων τῆς ὀρθῆς. ἀμβλεία δὲ, ἡ μείζων τῆς
» ὀρθῆς. τῆς γὰρ ἐφεσηκῶς οὐθῆας ἐγκεκλημμένης, ἡ μὲν,
» τῇν γωνιῶν, μείζων γίνεται, ἡ δὲ, ἐλάττων. τὴν μὲν οὖν
» ἐλάττω, ὥς ἔπον, ὀξείαν καλοῦσιν, ἐπειδὴ κατὰ ταύτην
» γίνονται καὶ ὀξεῖς τῇν ὀγκῶν πρὸς τὸ κεντεῖν ὅν τις ἐπὶ τῇ

διὰ τὰς ἀπὸ τινος τέχνης προαχόμενα· ταῦτα γὰρ οὐ
 προῦπῃρχον, ἀλλ' ἅμα τῷ ἐκ τῆς τέχνης προαχθῆναι, τὸ
 εἶναι ἔχει· τὰ μὲν γὰρ φυσικὰ, προῦπῃρχε τῆς ὑψιότη-
 μης· τὰ δὲ ἐκ τέχνης, ἅμα τῇ αὐτῶν ὑψιότητι τὸ εἶναι ἔχει-
 οἶον, ἐπενόησέ τις θβάδα πρὸς τὸ καθυῖδεν· ἐνταῦθα
 ἅμα τῷ ὑψιότητι, καὶ ἡ ὑψιότης τὸ εἶναι ἔχει· ἰδοὺς δ' αὖ
 τοῦτο καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνὰ πλασμάτων· ἅμα γὰρ τῷ ἀνὰ πλά-
 σαι χιμαίρας, ὑπὲρ ἅμα ὑψιότητι χιμαίρας καὶ τὸ φαν-
 τασμα αὐτῆς· καὶ ὡς ὁ ζωγράφος δύνει πρῶτος, ἅμα τῇ
 ζωγραφίᾳ εἰσῆγαγε τὰς εἰκόνας· καὶ ὁ πρῶτος γράμμα-
 τα διδάξας, ἅμα τῇ ὑψιότητι τῆς γραμμάτων, εἰσῆγαγε
 τὰ γράμματα· Διὰ τὴν δὲ προσέβηκεν ἢ ἐπ' οὐδενός·
 μήποτε καὶ ταῦτα ἡ μὲν οὐ τῇ φύσει, τὰς δὲ ὑψιότητας
 ὑστρον ἐλαβε· καὶ ὑπὲρ τῆς μηχανικῶν δὲ τοῦτο μάλιστα θεῶς
 σοιο δύνειμάτων· οἶον, πῶς αὖ τις βαρὺ κινήσεν, ἢ μετὰ
 ῥήσοι ὑδάτος, ἢ τὴν τοιούτον· δῆλον γὰρ ὅτι ταῦτα, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, ἅμα τῇ ποδὲ αὐτῶν ὑψιότητι δύνειται· τάχα δὲ καὶ
 ἀντιπεπαισθητὰ τοῖς φυσικοῖς ἔχουσι τὰ τέχνητά· ὑπὲρ
 μὲν γὰρ τῆς φυσικῶν ὡς εἴρηται, αὐτὰ τὰ ὑψιότητά προῦ-
 πῃρχε τῆς ποδὲ αὐτῶν ὑψιότητος· ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκ τέχνης συ-
 νεσώτων, δὲ προτίραν τῆς θύρας τὴν ποδὲ αὐτῶν ὑπάρχει
 ὑψιότητι, εἴτα τὸ ὑψιότητον γινέσθαι· πρῶτον γὰρ δηλονότι,
 ἢ ποδὲ τῆς θύρας ἐπίνοια γέγονε, καὶ ὅπως αὖ αὐτὴ συσταῖν,
 εἴτα λοιπὸν γέγονε τῆς ὑπνοίας τὸ ἀποτέλεσμα, ἢ μή τις
 ἐκείνο εἴποι· ὅτι ἡ ὑψιότης ἢ ποδὲ τῆς πλοῖος, πρὶν τὸ πλοῖον
 γινέσθαι, εἴ καὶ προῦπῃρχεν οὐ τῇ τύχῃ τοῦ πρῶτον ὑπνο-
 νηκότος, ἀλλ' οὐκ οὐπὼ τὸ εἶναι κυρίως ὑψιότητι εἶχεν, ἀλλ'
 δῆλον τέως ὄντος, εἴ τῇ ὑπνοίᾳ καὶ τὸ πρᾶγμα σωακολλᾷ
 ἔσται· μήποτε γὰρ μέχρι μόνον φαντασίᾳ προῦλθε τὸν
 τοιαῦτον, εἰς ὃν δὲ ἐκβῆναι οὐ δύναται, ὡς πορὶ ὁ μῦθος ὁ

ση τοῦ ἡλίου, τὸ μὲν πεφωτισμένον μέρος ἔχει πρὸς δυσ-
 μάς, δυπκώτερον ὅντις τότε τοῦ ἡλίου, τὸ δὲ κορατοειδὲς
 αὐτῆς, καὶ ἀφώτιστον νοθεῖ πρὸς ἀνατολάς. ἐπὶ δὲ γίνη-
 ται ἀπ' προσώπου ὅλη τῷ ἡλίῳ, κατὰ διάμετρον αὐτοῦ
 ἀποσάσας, τότε πᾶσα φωτίζεται, ὅλη ὅλη τῷ ἡλίῳ προσ-
 βαλλουσα. ὅλῳ δὲ λέγω, καὶ κατὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς
 νοτιοκὸς μέρος. ἡνίκα ὁ ἀρξεται μεθυσθαι τῇ σωδῶδι τῇ
 πρὸς τὸν ἡλίον, τότε πάλιν, τὸ μὲν πεφωτισμένον, νοθεῖ
 πρὸς ἀνατολάς, τοῦ ἡλίου τότε ἀνατολικώτερον ὄντος.
 τὸ δὲ ἀφώτιστον, καὶ κορατοειδὲς, πρὸς δυσμάς. ἐν τούτῳ
 τοίνυν ἐπέσκησε τῇ σεληνιακῇ ἐκλήψει, ὅτι ἐπειδὴ ἐμπε-
 ση εἰς τὸ καλὸν σκίασμα τῆς γῆς, τῷ ἡλίῳ κατὰ κά-
 θετον αὐτῇ ὄντος ἐν τῷ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριῳ, πάσχει ἡ συμ-
 βαίνει αὐτῇ, παντελῆ ἐκλεψιν, τ' ἀκτίνων τ' ἡλιακῶν μη-
 δα μὴ αὐτῇ προσβαλλουσῶν. ἀμέλει, ἢ μή οὐ πανσελιώω
 μὲν τοῦτο οὐ συμβαίνει ἢ τοίνυν πρῶτος ὁ ἐαλῆς ἐπέ-
 σκησε τῇ σεληνιακῇ ἐκλήψει, δῆλον ὅτι πρὸ αὐτοῦ, τὸ μὲν
 ὡς τὸν ἡλίου, λέγω δὴ ἡ σεληνιακῇ ἐκλεψῆς, ἐπὶ ἡμῇ δὲ
 αὐτῆς οὐκ ἔστι. δῆλον οὖν ὅτι προὔπαρχει καὶ χρόνος, καὶ
 φύσις τὸ ἐπιστῆναι τῆς ἐπὶ γῆς, καὶ οὐχ ἅμα ἐπὶ ταῦτα,
 τῇ πρὸς πᾶντα. ὡς αὐτῶς αἰδητοῦ μὲν μὴ ὄντος, οὐ
 δὲ αἰδητοῖς ἐστὶ. τίνας γὰρ εἶσιν αἰδητοί; αἰδητοῖς μέντοι
 μὴ οὐσίς, οὐδὲν κωλύει τοὺς αἰδητοὺς εἶναι. οἷον, πῦρ, γῆν,
 καὶ τὰ τοιαῦτα.

» Εἰς ὀλίγων γὰρ ἢ ἐπ' οὐδενὸς ἴδωσι τίς αὖ ἅμα τῷ ἐπι-
 » σκητῷ τῷ ἐπὶ γῆς γινομένῳ.

Εἰπὼν, ὡς γὰρ ὡς τὸ πολὺ προὔπαρχόντων τῇ πρᾶ-
 μάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς λαμβανόμεναι, τὸ ὡς ἐπὶ το πολὺν ἡ
 ἐξηκίστατο. ἐπὶ ὀλίγων γὰρ ἢ ἐπ' οὐδενὸς ἴδωσι τίς ἅμα
 τῷ ἐπὶ γῆς τῷ ἐπὶ γῆς γινομένῳ. ταῦτα δὲ εἶπε,

ἐπερου ὄντος, τὸ ἔπερον μὴ εἶναι. ἅμα ὅρῃ τῷ ἐπεῖν δ' οὐλον,
ἀνάγκη τὸν διεσπότην σωεπινοῆν. καὶ δι' πλασίου ὄντος, ἀ-
νάγκη καὶ ἡμισυ εἶναι. ὡς τῇ πλείων δὲ εἶπεν ἀληθές εἶ-
ναι. ἐπειδὴ ἐπὶ πινὼν ἁλλῶν μέλλει ἀπορῆν, δοκοῦντων μὴ
ἅμα τῇ φύσει ὑπάρχειν.

- » Οὐκ ὡς πάντων δὲ τῇ πρὸς τι ἀληθές δοκῇ τὸ ἅμα
» τῇ φύσει εἶναι. τὸ ὅρῃ ὡς τὸν πρότερον αὖ δόξει τῆς ὡς
» σήμης εἶναι. ὡς ὅρῃ ὡς το πολὺ προῦπαρχόντων τῇ περα
» μάτων τὰς ὡς ἡμᾶς λαμβανόμεν.

Ἐνταῦθα πρὸς τὸ ἐρημένων κομίζη, ὅτι οὐ πάνσι τοῖς
πρὸς τι δοκῇ ὑπάρχειν, τὸ ἅμα τῇ φύσει. εἶναι ἡ ὅρῃ ὡς
σήμη καὶ τὸ ὡς τὸν, τὸ πρὸς τι ὄντα, οὐχ ἅμα ὑπάρχει. τὸ
ὅρῃ ὡς τῶν ἀναιρέθιόντων, ἀναιρέται καὶ ἡ ὡς ἡμᾶς. τοῦ
τοῦ ὅρῃ μὴ ὄντος, τίνος αὖ εἴη ὡς ἡμᾶς; ὡς ἡμᾶς δὲ μὴ οὐ
σης, ἐξ ὧν κωλύει εἶναι ὡς τὰ. ὡς π οὐχ ἅμα τῇ φύσει ὑ-
πάρχουσι ταῦτα, τῇ πρὸς τι ὄντα. τὸ δὲ πρότερον, δι-
τὸν ἐπ. τὸ μὲν, χρόνος. τὸ δὲ, φύσις, καὶ τὸ μὲν, χρόνος
εἶναι, οὐ πρὸς τὸ νῦν πλείων ἢ ἀποσπασίς, ὡς ὡς τοῦ παρελ-
λυθότος. διὰ τοῦτο ὅρῃ λέγομεν τὰ μηδὲ καὶ πρότερα τὸ
πελοποννησιακῶν, ὅτι αὐτῶν πλείων εἶναι ἀπὸ τοῦ νῦν ἢ ἀ-
ποσπασίς. πρότερον ὅρῃ τὸ αὐριον, τοῦ μεταύριον. τοιοῦτο
μὲν οὐκ, τὸ τῷ χρόνῳ πρότερον. τὸ δὲ φύσις πρότερον, τὸ
σωαταιροῦ μὲν, μὴ σωαταιρούμενον δὲ, καὶ τὸ σωησ-
φορῶμενον μὲν, μὴ σωησφορῶν δὲ, ὡς ὡς ὥν, καὶ αὖ
θρόνου εἶχαι. τὸ οὐκ ὡς τὸν τῆς ὡς ἡμᾶς πρότερον αὖ εἶ-
ναι δόξει φύσις. ὡς τὸν ὅρῃ μὴ ὄντος, ὡς ἡμᾶς οὐκ εἶναι.
ὡς ἡμᾶς δὲ μὴ ὄντος, τὸ ὡς τὸν δῶνται εἶναι. Ἀμέ-
λει, φασὶ βάλλω τὸν μιλῆσιον πρότερον ὡς τῆς αἰτίας
τὸ σελωιακῆς ἐκλήψεως κατανοήσαντα, ὅτι ἐκ τοῦ ἡλίου
ἢ σελῶν δέχεται τὸ φῶς, διότι αὐξημένη μὲν τῇ ἀποσπ-

τὸ δι' ἰσορροπίας εἶναι, τὸ ὑπερῆκον δεκτικῶς, τὸ ἀνθρώπων. ἔδεν
θαυμασθὲν ὅτι ταῦτα συμβεβηκότα ἔπεν, ἀλλὰ συμβεβη-
κότα πρὸς τὴν τοῦ δούλου χάσιν ἐστὶν αὐτῷ, καὶ δουτῆρος
αὐτοῦ κατηγορεύμενα. πρῶτος δὲ, καὶ καθ' αὐτὸ ὁ δεσπότης.
τῇ γὰρ χάσει τῇ πρὸς τι ὡς ἐφύλω ἐπ' αὐτῶν, αὐτὴ καθ'
αὐτῶν ὡς οὐχ ὑφεστηκότα, ποτὲ μὲν συμβαίνει ἐν οὐσίᾳ
εἶναι, ποτὲ δὲ ἐν ποσότητι, ἢ ἐν ποιῶ, ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ τῇ
κατηγορίᾳ. ὡς τε ἐκ αὐτοῦ πῶς τῇ διπλάσιον πρὸς τι
ὄντι, ὅταν μὲν ἢ ἐν τύχοι, ἐν ξύλῳ, λεγοί αὐτῷ συμβεβη-
κέναι τὸ ξύλον. ὅταν δὲ ἐν λίθῳ, τὸν λίθον. καὶ ὅταν ἐν
ὑποφάνειᾳ, ἢ ἐν χρόνῳ, τὸν χρόνον, ἢ τὴν ὑποφάνειαν τῇ χά-
σει ὡς κατ' αὐτῶν τῇ ὑπονοίᾳ θεωρουμένης.

Δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς τι ἅμα τῇ φύσει εἶναι. καὶ ὑπὸ μὲν
τῇ πλεονείᾳ ἀληθὲς εἶναι. ἐπ' ἐλάττω δὲ, ἐκ ἀληθείας. ἅμα
γὰρ διπλάσιον τε ἐπὶ καὶ ἡμισυ. καὶ ἡμίσεως ὄντος, δι-
πλάσιον ἐστὶ. καὶ δεσπότην ὄντος, δούλος ἐστὶ. καὶ ἔλ-
λοντος, δεσπότης ἐστὶν. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ ἄλλα. καὶ
σωαυρεῖ δὲ ταῦτα ἀλλήλα. μὴ γὰρ ὄντος διπλάσιον,
ἐκ ἔσται ἡμισυ. καὶ ἡμίσεως μὴ ὄντος, οὐκ ἔσται διπλάσιον.
ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων ὅσα τοιαῦτα.

Ἐπεὶ δὲ τῇ πρὸς τι παρακολουθήμα ἴδιον παραδί-
δωσι μετὰ τὸ πρὸς ἀντιθέρεφοντα λέμεθα, τὸ ἅμα τῇ
φύσει εἶναι. πῶς δὲ εἰσιν ἅμα τῇ φύσει τὰ πρὸς τι; πα-
τὴρ μὲν γὰρ, καὶ υἱός, ἅμα τῇ φύσει. κτήτωρ δὲ, καὶ κτῆ-
μα, πῶς, ὅτι τὰ πρὸς τι οὐ τὴν φύσιν τῇ πράγματων σκο-
πεῖ, ἀλλὰ τὴν χάσιν, ὡς πρὸς τὸ ἔπερον ἔχει ὁ οὐκ πατὴρ,
οὐ καθ' ὁ ἀνθρώπος, ἔχει τὸ ἅμα τῇ φύσει εἶναι, ἀλλὰ καθ'
ὁ χάσιν ἔχει πρὸς τὸν υἱόν. ἅμα δὲ τῇ φύσει ταῦτα εἶναι,
ὡν τοῦ ἐλάττω πένοντος, ἀνάγκη σωθῆσθαι καὶ τὸ ἔπε-
ρον. καὶ ἀναρεθῆναι, σωθῆσθαι. καὶ μὴ δέ ποτε τοῦ

- » δούλος ἐπ' ἔσται . ὡς αὐτοὺς καὶ τοῦ ὀρνίθου , ποδὶ κρηδῶ το
 » πῖ ὄρωτῶ ἵνα . οὐ γὰρ ἐπ' ἔσται τὸ πῖ ὄρον τῇ πρὸς τι . μὴ
 » γὰρ ὄντος πῖ ὄρωτῶ , οὐδὲ πῖ ὄρον ἔσται τινός . ὥς τε δὲ μὲν
 » ἀποδοῦμαι πρὸς ὅποτε οἰκῆώς λήγεται . καὶ μὲν ὄνομα
 » ἢ κείνου , ῥαδίᾳ ἢ ἀπὸ δόσεως γίνεθ' . μὴ ὄντος δὲ , ἀναγ
 » καῖον ἴσως ὀνοματοποιεῖν . ἔσται δὲ ἀποδιδомένων , φανε
 » ρόν ὅτι πάντα τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντίστροφοντα κηθύνονται .

Κατὰ τὸν νόμον ἡμῖν παρεδίδωσι τῇ οἰκῆώς κατὰ τινος
 ἀποδιδомένων . λέγει γὰρ ὅτι , ὁ ἀνὴρ ἢ πλεονασμὸν ὀνόμασι λε
 γόμενον , ἢ τὰ ὑπάρχοντα ἄλλοι καὶ οἷος τούτων τῇ ὄνο
 μάτων κατηγορούμενον , καὶ βούληται γινώσκειν ἢ οἰκῆώς τὸ κα
 τηγορούμενον ἐκείνῳ τῷ ὀνόματι κατηγορηθῆναι , ποδὶ ἐλὼν
 πάντα τὰ ἄλλα ὀνόματα , καὶ τὰ συμβεβηκότα τῷ ὑποκει
 μένῳ , καταλιπὼν δὲ μόνον ἐκεῖνο , πρὸς ὃ ἀπεδόθη τὸ κα
 τηγορούμενον , ἐκ δὲ οὗτος αὐτὸ ἀντίστροφον πρὸς ἐκεῖνο , ὃ
 κατηγορεῖται αὐτοῦ , ἵδι ὅτι οἰκῆώς ἀπεδόθη τὸ πρῶτον
 ρον . οὐ γὰρ ἀντίστροφον , εἰ μὴ οἰκῆώς ἀπεδόθη . οἷον ,
 ὁ δούλος ἐκ δὲ ἀποδοθῆναι δεσπότην δούλος , ἐπειδὴ συμβεβη
 κε τῷ δεσπότην τὸ ἀνθρώπου ἵνα , καὶ δι' ὅτι ἵνα , καὶ ὑπ
 ἡμῖς δεκτικῶς , ἐκ δὲ πάντα ταῦτα ἀφέλῃς ἀπ' αὐτοῦ , καὶ
 ὑπόβῃ ὥς μὴ ὅλως ὑπάρχοντα , καταλείψῃς δὲ μόνον τὸ
 δεσπότην ἵνα , ἔστιν ἡ πρὸς οὗτος κυρίως γινόμενον τι
 ἀντίστροφῶς . ὁ γὰρ δεσπότης , δούλου λέγεται δεσπότης .
 ἐκ δὲ μὴ πρὸς δεσπότην ἀποδοθῆναι ὁ δούλος , ἀλλὰ πρὸς ἄν
 θρώπον , ποδὶ κρηδῶν τοῦ ἀνθρώπου τῇ λοιπῶν πάν
 των , λέγω δὴ τοῦ δεσπότην , τοῦ δι' ὅπου , καὶ τῇ λοιπῶν ,
 οὐ σωθήσεται ἢ ἀντίστροφή . οὐ γὰρ δι' ὅπου τὸν ἀντίστροφον
 ταῖς ἑπεῖν , ἀνθρώπος , δούλου ἀνθρώπος . ὥς τε οὐκ οἰκῆώς
 » ὁ δούλος πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἀπεδόθη . ποδὶ κρηδῶν
 » φησὶν ἀπάντων , ὅσα συμβεβηκότα ἐπὶ τῷ δεσπότην . οἷον ,

ὧν δὲ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου εἰπεῖν δὲ ἀπὸ τῆς οὐ χαλεπὸν τὸν
 δὲ ἀνθρώπου, δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ πῶτα τον. ὥς τε καὶ
 ὡς τούτων, ἐπεὶ δὴ μὴ οἰκεία γέγονεν ἢ ἀπὸ δόσεις, οὐδὲ ἢ
 ἀντιπροσφῆ σὺν ἔπει. οὐ ὧν πρὸς ἴσον ἐποισσάμεθα τῶν
 ἀπὸ δόσιν. ὡς πλέον ὧν ὁ ἀνθρώπος. δὲ ἴσως τὰ ἀντι-
 σρέφονται ἐξισάζειν ἀλλήλοισι, ὥς ποτὶ ἔρηται, ἵνα καὶ ἀντι-
 σρέφῃ. διὰ τούτου ὧν καὶ ἀντισρέφῃ τὰ ἴδια πρὸς ἐκεί-
 να, ὡς ἐπὶ ἴδια, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐξισάζει ἀλλήλοισι. αὐτὴ δὲ
 πάντα φησὶ συναγωριζόμενος τῷ ὁρισμῷ τῷ λέγοντι,
 τὰ πρὸς πῆναι, τῷ ἑτέρων λέγεσθαι καὶ δεικνύνειν περὶ αὐτοῦ
 κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦτον, τὰ πρὸς πῆναι ἀντισρέφονται, κρα-
 τῶν βουλόμενος αὐτὸν, ὥς οἶόν τε, ἵνα μὴ δόξῃ ὁρμήσει
 αὐτοῦ κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ, ἢ ὅς ποτὶ βούλῳ αὐτὸν διελέγει-
 ξαι, δεικνύει, ὅτι καὶ μετὰ τοσαύτην συναγωγίαν, ὁμῶς πολ-
 λά ἀποπα αὐτῷ παρακολουθεῖ.

Ἐὰν μὲν τοι οἰκείως ἀποδοθῇ τὸν ὧν πρὸς ὃ λέγεται,
 πάντων ποδαιρουμένων τῶν ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐπὶ,
 καταλιπομένου δὲ τούτου μόνου πρὸς ὃ ἀπεδοθή, οἰκείως
 αὐτὸ πρὸς αὐτὸ ἐρηθίσεται. ὅσον ὁ δούλος, ἐὰν πρὸς τὸν δε-
 σπότην λέγεται, ποδαιρουμένων τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσα
 συμβεβηκότα ἐπὶ τῷ δεσπότη. ὅσον τὸ δῖπον δὲ ἵνα, καὶ
 τὸ ὑπὸ κῆρας δεκτικῶν, καὶ τὸ ἀνθρώπου, καταλιπομένου
 δὲ μόνου τοῦ δεσπότη ἵνα, αὐτὸ ὁ δούλος πρὸς αὐτὸν ἐρηθί-
 σεται. ὁ ὧν δούλος δεσπότη τοῦ δούλου λέγεται. ἐὰν δὲ
 μὴ οἰκείως ἀποδοθῇ πρὸς ὃ ποτε λέγεται, ποδαιρουμέ-
 νων μὲν τῶν ἄλλων, καταλιπομένου δὲ μόνου τοῦ πρὸς ὃ
 ἀπεδοθή, οὐ ἐρηθίσεται πρὸς αὐτό. ἀποδοθῆ δὲ ὧν ὁ
 δούλος ἀνθρώπου, καὶ τὸ πῆσιν ὁρμήσει, καὶ ποδαιρου-
 μένῳ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δεσπότη αὐτὸν ἵνα. οὐ ὧν ἐπὶ δούλος
 πρὸς ἀνθρώπου ἐρηθίσεται. μὴ ὧν ὅντος δεσπότη οὐδὲ,

ρος· καὶ τὸ ὅλον, πῆς μορῶσιν ὅλον· ὥς μέντοι γε πῆ δὲ ὄν, ἢ
 πιδάλιον, ἢ κεφαλὴν, ἔκ ἐστὶ τῇ πρὸς π, ἀλλ' οὐσίαι· ἔκα
 σον γὰρ τούτων, αὐτὸ καθ' αὐτὸ θεωρεῖται· ἀμίλη, ἔαν' ἀπο
 τμηθῇ ἢ κεφαλὴν τοῦ παντός, ἢ ἡ χεὶρ, ἔδιν ἢ πον λέμεται
 κεφαλὴν, καὶ χεὶρ· μόνη μέντοι ἐκίπτε λέγεται· τὸ γὰρ μέ
 ρος, ἐν ὅλῳ θεωρεῖται· τὰ δὲ πρὸς π, ἔαν' ἀφαιρεθῇ ἐκένω
 πρὸς α' λέγεται, καὶ τὴν οἰκίαν ὀνομασίαν διὐνε σωμαφαι
 ρεθῆσιν· ὅιον, ὁ πατήρ, γού λέγεται πατήρ· ἀλλ' ἔαν' ἀφαι
 ρεθῇ ὁ γός, καὶ τὸ πατήρ εἶναι ὁ πατήρ σωμαφαιρεθῇ·
 τοὶ δὲ ἐτέρων λεγόμενα, καὶ ἀφαιρεθῇ ἐκένων, ὅν λέγει
 εἶναι, φυλάττει ἔδιν ἢ πον τὴν οἰκίαν ὀνομασίαν· ὅιον, ἢ
 κεφαλὴν, γού λέγεται κεφαλὴν· καὶ ἔαν' ἀφαιρεθῇ, οὐδὲν ἢ τ
 τον λέγεται κεφαλὴν· τὸ δὲ πιδάλιον, πλοίου, καὶ τὸ πῆ ε
 ρόν, ὄρνιθος· καὶ ἀφαιρένται τούτων, εἶν καὶ εἶναι λέγει,
 ἔδιν ἢ πον τῆς οἰκίας πάλιν ὀνομασίαν τετύχηκε·

- ” Λέγω δὲ, ὅτι ἔδιν τῇ ὁμολογουμένως πρὸς ἀντιρρέφον
 ” τα λεγομένων, καὶ ὀνομάτων αὐτοῖς καμμένων, ἔδιν ἀντι
 ” ρρέφει, ἔαν' πρὸς π τῇ συμβεβηκότων ἀποδιδώται, καὶ
 ” μὴ πρὸς αὐτὸ ὃ λέγεται· ὅιον ὁ δούλος, ἔαν' μὴ δεσπότη
 ” ἀποδοθῇ, ἀλλὰ ἀνθρώπου, ἢ δῖποδος, ἢ ὁ τουοῦ τῇ τοιού
 ” των, ἔκ ἀντιρρέφει· οὐ γὰρ οἰκία ἢ ἀπόδοσις εἶναι·

Εἰν δὲ ὅσον ἐκ τοῦ μάλλον ἢ ὑπερχειρίσις· τί γὰρ θαυμά
 σόν φησιν, ἢ ὑπὲρ τῇ ἡρημένων οὐ σώζεται ἢ ἀντιρροφῇ, διὰ
 τὸ μὴ κυρίως ἀποδιδόσθαι, ὅποτε ἔδιν τὰ ὁμολογουμένως
 ὄντα, πρὸς π, καὶ πρὸς ἀντιρρέφονται λεγόμενα, ὅς καὶ
 ὀνόμαται κῆται, ἔκ ἀντιρρέφει, ἔαν' μὴ κυρίως ἢ ἀπόδοσις
 σις γένηται, ὅιον, τὸν δεσπότην, ἔαν' μὴ πρὸς δούλον, ἀλλὰ
 πρὸς ἀνθρώπον τις ἀποδώσῃ, λέγων· ὁ δεσπότης, ἀνθρώ
 που δεσπότης, οὐ διωθήσεται ἀντιρρέφασθαι εἶπεν· ὁ ἀνθρώ
 πος δεσπότης ἀνθρώπου· τοῦτο γὰρ καταγέλαστον· ἢ μὲν

μάσιν, ὀνόματι ἐπέκει. καὶ τὸ μὲν, ἐκάλεισε χρώματι
κόν, τὸ δὲ, διατυγκόν, ἢ ὅπως οὕτως. καὶ ταῦτα τοί-
νω, ἐπεὶ δὴ ἡμέλησαν ἡ σωθήσθαι τοῖς τοιούτοις εἶναι ὀνό-
ματα, ἡμᾶς ἀνάγκη πέναι. πλοῖον μὲν γὰρ ἐκάλεισε,
οὐκ ἐπὶ δὲ διέσχελε τὰ πηδαλιώτα ἀπὸ τῆν μὴ πηδαλιώ-
των. καὶ ζῶον μὲν ὀνόμασεν, οὐκ ἐπὶ δὲ ἐχώρισε τῇ προ-
σηγορίᾳ τὰ ἔχοντα κεφαλὴν ἀπὸ τῆν μὴ ἔχοντων. διὰ
τοῦτο ὡς εἴρηται, ἡμᾶς ὀνοματοποιῆν ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ-
δὲν ἄτοπον. ὅπως δὲ δεῖ τίθεσθαι τὰ ὀνόματα, καὶ πόθεν,
αὐτὸς ἐφεξῆς ἐδήλωσεν ἐπὶ ὧν.

» Οὐτω δὲ ῥᾶπτε ἀν' ἴσως τις λάβοι, οἷς μὴ κῆται ὀνόμα
» τα, ἢ ἀπὸ τῆν πρώτων καὶ τοῖς πρὸς ἃ ἀντιστρέφουσι πι-
» θέη τὰ ὀνόματα. ὡς πρὸς τῶν προσηγμένων, ἀπὸ τῶ πῆ-
» ρε, τὸ πῆρώτεν. καὶ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου τὸ πηδαλιώτον.
» πάντα ἔν τὰ πρὸς τι, ἐὰν πρὸ οἰκίως ἀποδιδώται, πρὸς
» ἀντιστρέφονται λέμεται. ἐπεὶ ἐὰν με πρὸς τὸ τυχόν ἀπο-
» διδώται, καὶ μὴ πρὸς ὃ λέμεται, οὐκ ἀντιστρέφει.

Κανόνα ἡμῖν παρὰ δίδωσιν νῶν, δι' οὗ δυνήσομεθα
ὀνοματοποιῆν οἰκίως, ἐὰν ἐν τῇ κοινῇ σωκῆς ἂν ὄνομα ἔχ-
δύρισκεται. δεῖ γὰρ φησιν ἀπὸ τῆν πρώτων καὶ οἰκίως
κατηγορημένων, παρὰ νῦμον πέναι ὄνομα ἐκείνοις, ὧν κα-
τηγορεύεται. καὶ οὕτως δυνήσομεν αὐτὰ ἀντιστρέφονται.
οἶον, ἀπὸ τοῦ πηδαλίου, καλεῖν τὸ πλοῖον, οὗ τὸ πηδαλίον
κατηγορεῖται, πηδαλιώτον. καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καλεῖν
τὸ ζῶον, τὸ κεφαλὴν ἔχον, κεφαλῶτον. καὶ τῶν ἄλλων
ὁμοίως. καὶ ταῦτα δὲ πάλιν φησί, λεληθότως βουλόμενος
τὸν ὀρισμὸν κακίσαι. ἢ γὰρ πρὸς τι ταῦτα ἔπν, ἀπὸ ἐπί-
ρων εἶναι λέμεται, καὶ ἡ κεφαλὴ, καὶ τὸ πηδαλίον, καὶ τὸ πῆ-
ρὸν, ἔπν τῆν πρὸς τι, ὅπου ἄτοπον. ταῦτα γὰρ ὡς μὲν μέ-
ρη οὐσιῶν, λέμεται εἶναι πρὸς τι. τὸ γὰρ μέρος, ὅλα ἐπὶ μέ-

» μὴ κήμερον εἶν ὄνομα, πρὸς δ' οἰκίῳς ἀν' ἀποδοθεῖν. ὅιον
 » τὸ πηδάλιον τοῦ πλοίου ἐὰν ἀποδοθῇ, οὐκ οἰκία ἢ ἀπό-
 » δοσις γίνεται. οὐ γάρ ἢ πλοῖον, ταύτῃ αὐτοῦ τὸ πηδάλιον
 » λέγεται. ἐπὶ γάρ πλοῖα, ὧν οὐκ ἐπὶ πηδάλια, διὸ οὐκ ἀν-
 » τιστρέφει. τὸ γάρ πλοῖον οὐ λέγεται πηδαλίον πλοῖον ἀλ-
 » λ' ὅπως οἰκηστέρεα ἀν' εἶν ἀπόδοσις, εἰ οὕτω πῶς ἀποδο-
 » θεῖν, τὸ πηδάλιον, πηδαλίω τοῦ πηδάλιον, ἢ ὁπωσοῦν ἀλ-
 » λως. ὄνομα γάρ οὐ κέεται. καὶ ἀντιστρέφει γε, ἐὰν οἰκίῳς
 » ἀποδοθῇ. τὸ γάρ πηδαλίω τὸν πηδαλίω πηδαλίω τόν. ὡ-
 » σαύτως δὲ καὶ πρὶν τῶν ἄλλων. ὅιον ἢ κεφαλὴ, οἰκηστέρεως
 » ἀν' ἀποδοθεῖν κεφαλῶ τοῦ κεφαλῇ, ἢ ζῶον ἀπεδιδδομένη.
 » οὐ γάρ ἢ ζῶον, κεφαλῶν ἔχει. πολλὰ γάρ τῶν ζῶον κεφα-
 » λῶν οὐκ ἔχει.

Ἰνα γάρ μή τις εἴποι, τί οὖν δὲ καινοτομεῖν τὰ ὀνόμα-
 τα, καὶ ἕκαστον ὡς βούλεται τις κατεσκευάσεν, οὐκοῦν οὐ-
 τω συμβήσεται πᾶσαν τὴν σωθήσασιν τῶν ὀνομάτων ἀφα-
 νισθῆναι, ἕκαστον καινοτομοῦντος ὡς βούλεται τὰ ὀνόμα-
 τα, καὶ λοιπὸν δι' ἑκάστου ἄσσημα φθίγγεσθαι, ἀντί μὲν
 ἀνθρώπου, εἰ τύχοι, κεφαλῶ τὸν λέγων. ἀντί τ' ὁ πλοίου, πη-
 δαλίω τόν, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως καινοτομήσει; λέγει οὖν πρὸς
 τοῦτο, ὅτι οὐδὲν χαλεπὸν, εἰς μὴ ἐφρόντισε θῆναι ὀνόμα-
 τα ἢ σωθήσασιν, ἐκείνοις ἡμᾶς αὐτῶν ἐπνοεῖν. ἢ γάρ σωθήσασιν
 ἐκείνοις τίθησιν ὀνόματα, ἃ γινώσκει. αἱ δὲ τέχναι, ἃτε
 δὴ καινοτέρων πραγμάτων οὔσαι δυνέτιδες, ὁφείλουσι
 τοῖς πράγμασι τοῖς ὑπ' αὐτῶν ὀρισκομένοις, τίθεναι ὀνό-
 ματα πρὸς τὴν τούτων σημασίαν. ὅιον, ὁ κωμικός, ὅστις
 κῶς ὅτι τῶν τριγώνων, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ ἔχον τὰς δύο μόνους
 πλυθυὰς ἴσας. τὸ δὲ, τὰς τρεῖς ἴσας. τὸ δὲ, τὰς τρεῖς ἀ-
 νίστους, ἐκάλεσε τὸ μὲν, ἴσος πλυθρον. τὸ δὲ, ἴσος κελίς. τὸ
 δὲ, σκαλὴνόν. καὶ ὁ μουσικός ὁμοίως τοῖς διαφόροις κρού-
 μασιν,

σεν ἐν τῷ ποδὶ ζώων ἰσορίαν· τὰ δὲ θερμόπτερα, ὡς αἱ νυκτερίδες· τὰ δὲ κολεόπτερα, ὡς οἱ κάμβαιοι, ἅπτερά οὐκ εἰσὶν ὀρνίθες· ἐπεὶ οὐκ τὸ πτερόν, καὶ ἡ ὀρνίς, ἐκ ἐξιστάζει, ἀλλ' οὐκ πλεον τὸ πτερόν τῆς ὀρνίθος, δὲ ταῦτα ἐξισώσαι, ἵνα καὶ ἀντιστρέφῃ· ἐξισούται δὲ τὰς ἀνίστα, ἢ τοῦ ἐλαττονος αὐξήσεως, ἢ τοῦ μειζονος μειωσάμενος· ἀν' οὐκ τούτων αὐξήσωμεν τὸ ἐλαττον, τουτέστι τὴν ὀρνιν, καὶ ποιήσωμεν οὕτως, τὸ πτερόν, πτερώτου πτερόν· πτερώτον τὴν ὀρνιν προσαγορεύοντες, οὕτως ἀντιστρέφῃ· τὸ γὰρ πτερώτον, πτερὸν πτερώτον· πάλιν ἐὰν ἀποδοθῇ τὸ πηδάλιον πλοίου πηδάλιον, οὐ ταῦθα οὐκ ἀντιστρέφῃ· ἔτι δ' αὖτε λέγειν τὸ πλοῖον, πηδάλιον πλοῖον· πολλὰ γὰρ πλοῖα, πηδάλιον οὐκ ἔχουσιν, ὡς τὰ ἀκάτια· ἐπεὶ δὲ ἐν ἀνίστασι καὶ ταῦτα, οὐκ πλεον γὰρ τὸ πλοῖον τοῦ πηδαλίου, ἐὰν τὸ μᾶλλον ἐλαττώσωμεν, λέγω δὲ τὸ πλοῖον, λέγοντες ἀντὶ πλοίου πηδαλιωτόν, τότε ἐξίσης γινόμενα ἀντιστρέφῃ· τό τε γὰρ πηδάλιον, πηδάλιον τῷ πηδάλιον· καὶ τὸ πηδαλιωτόν, πηδαλίον πηδαλιωτόν ἐστιν· ἐστὶ δὲ ἡ κεφαλὴ, τινὸς λέγεθ' κεφαλὴ· ζώου γὰρ· ἐὰν οὐκ ἀποδοθῇ πρὸς τὸ ζῶον, οὐκ ἀντιστρέφῃ, ἐπεὶ δὲ μὴ οἴκηται πάλιν γίνεταί ἡ ἀπόδοσις· ἢ μὲν γὰρ κεφαλὴ, ζῶον λέγεθ' κεφαλὴ· ἔκτετι δὲ τὸ ζῶον, τῇ κεφαλῇ ζῶον· ἐστὶ γὰρ τινὰ τῶ ζῶον, ἢ κεφαλὴν οὐκ ἔχει, οἷον ὁ καρκίνος, οἱ σκώληκες, γῆς οὐ πρὸς· δὲ οὐκ πάλιν μειώσαι τὸ μᾶλλον, λέγω δὲ τὸ ζῶον, καὶ ποιῆσαι κεφαλῶτον, καὶ οὕτως σωθήσεται ἡ ἀντιστροφή· ἢ γὰρ κεφαλὴ, κεφαλῶτον κεφαλὴ· καὶ τὸ κεφαλῶτον, τῇ κεφαλῇ κεφαλῶτον· οὐκ μὲν οὐκ τῆς ὀρνίθος, τὸ ἐλαττον ἠνεύσαμεν· λέγω δὲ τὴν ὀρνιν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὸ μᾶλλον ἐμειώσαμεν· τὸ πλοῖον λέγω δὲ, καὶ τὸ ζῶον.

33 Εἴνιστε δὲ καὶ ὀνομαστροποιῆν ἴσως ἀναγκαῖον, ἐὰν

μόνον πρὸς γνηκίω, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλην ἀποδίδοται πᾶσι
 σιν τὰ πρὸς τι. ὅθεν ἔδὲ πρὸς τὴν αὐτὴν πάντως ἀντιστρέ-
 φη. ἔρηται δὲ ἡμῖν ἡδὴ πᾶσι τούτων ἐμπροσθεν. Πρὸς ἀν-
 τιστρέφονται λέγεται. πρὸς ἀντιστρέφονται οὐ λέγεται, τὰ
 πρὸς τι μετὰ διπλασιασμόν. ὅιον, ὁ δούλος, δύο τινὰ ἐστὶ,
 καὶ δούλος, καὶ ἀνθρώπος. ὁ οὖν δευτέρως πρὸς τὸ δούλος λέ-
 γεται δευτέρως, ὅτι καὶ ἀντιστρέφει πρὸς αὐτὸν, ἑμὶν πρὸς
 τὸ ἀνθρώπος. τὴν ἰσότητά οὖν τηρεῖν ὁ φέλει αἰεὶ προσά-
 ληλας, ἵνα καὶ ἀντιστρέφῃ, ὡς πορὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ γελαι-
 σκόν. ἵαν δὲ ὧσιν ἀνίστα, τὸ τε οὐκ ἀντιστρέφει.

- „ Οὐ μὲν ἀλλ' ἐνίοτε οὐ δόξει ἀντιστρέφειν, ἵαν μὴ οἰκί-
 „ ῳς πρὸς ὃ λέγεται ἀποδοθῆναι, ἀλλὰ διαμάρτη ὁ ἀποδιδέ-
 „ ὅιον τὸ πῆρὸν ἐὰν ἀποδοθῇ ὀρνίθος, οὐκ ἀντιστρέφει ὀρνί-
 „ πῆρου. οὐ γὰρ οἰκίῳς τὸ πῆρὸν ἀποδίδοται πῆρὸν ὀρ-
 „ θος. οὐ γὰρ ἡ ὀρνίς, ταύτη τὸ πῆρὸν αὐτῆς λέγεται, ἀλλ' ἡ
 „ πῆρὸν ἐστίν. πολλῶν γὰρ καὶ ἄλλων πῆρὰ ἐστίν, ἃ ἔκ ἐσὶν
 „ ὀρνίθεις. ὡς τε αἱ ἀποδοθῇ οἰκίῳς, καὶ ἀντιστρέφει. ὅιον τὸ
 „ πῆρὸν, πῆρὸν πῆρὸν, καὶ τὸ πῆρὸν, πῆρὸν πῆρὸν.

Τὰ πρὸς τι, ἰσότητά τηρεῖν ὁ φέλει πρὸς ἄλληλα, ἵνα
 ἀντιστρέφει. ὡς πορὶ ἀντιστρέφει καὶ ὁ ἀνθρώπος, καὶ τὸ γε-
 λαισκόν. ἵαν δὲ ὧσιν ἀνίστα, τῷ μὲν ἐλάσσονι, τὸ πῆρὸν ἄ-
 κολουθεῖ, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον. τῷ δὲ πῆρῳ, τὸ ἐλάσ-
 στον ἔκείτι. οὐ γὰρ τῷ ζῳῷ ὁ ἀνθρώπος ἀκολουθεῖ, ὡς τῷ ἀν-
 θρώπῳ τὸ ζῶον. οὐτος οὖν ὁ κανὼν ἐστὶ τῇ πρὸς τι, ἡ ἰσότη-
 τας, ὡς παρὰ τὴν γοῦν, καὶ διπλάσιον ἡμίσιος, ἅπορ καὶ ἀντιστρέ-
 φει. ὅσα ἂν ἀνίστα ἐστίν, ἔκείτι ἀντιστρέφει. ὁ καὶ αὐτὸς φησὶ,
 τὸ πῆρὸν ἵαν ἀποδοθῇ ὀρνίθος, οὐκ ἀντιστρέφει ὀρνίς πῆρ-
 ῶ. ἔτι πάν πῆρὸν, ὀρνίθος ἐστὶ πῆρὸν. ἐστὶ γὰρ τινὰ πῆρὸν, ἃ
 ἔκ ἐσὶν ὀρνίθεις. τὰ γὰρ πῆρῶν, τὰ μὲν ἐστὶν ἁλὶ ὀπίσθια, ὡς
 τὰ παρὰ ἡμῖν, ἃ καὶ μόνον ὀρνίθεις καλοῦνται. ὡς αὐτὸς ἐφη-

ὅσον ὁ δούλος δεσπότης, καὶ ὁ δεσπότης δούλου δε-
 σπότης λέγεται. καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος διπλάσιον,
 καὶ τὸ ἡμισυ διπλάσιου ἡμισυ. καὶ τὸ μείζον ἐλάττωος
 μείζον, καὶ τὸ ἐλάττω μείζονος ἐλάττω. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὲρ
 τῶν ἄλλων. πλὴν τῇ πᾶσι ἐνίοτε διοίσῃ κατὰ τὴν λέξιν.
 ὅσον ἡ ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ τοῦ λέγεται ὑπὲρ τῆς καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ
 τῆς ὑπὲρ τῆς, καὶ ἡ αἰδοῦσα αἰδοῦσα τοῦ αἰδοῦσας, καὶ τὸ αἰ-
 δοῦσα αἰδοῦσας αἰδοῦσας.

Εἴ ποτε παρακολούθημα μεταβέβηκε τῇ πρός τι,
 ὅπου κυρίως αὐτῇ ἐστὶν ἴδιον, τὸ πρός ἀντιστρέφοντα λέγε-
 σθαι. ἵνα δὲ μάθωμεν τί ἐστὶν πρός ἀντιστρέφοντα λέγε-
 σθαι, μάθωμεν πρότερον τί ἐστὶν ἀντιστροφή. πρὸ δὲ τού-
 του, τί ἐστὶν στροφή. στροφή τὸ ἴσως ἐστὶν, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ
 τὸ αὐτὸ ἀποκατάστασις. διὰ τοῦτο ὅτι καὶ σρέφεται λέ-
 γομεν τὸ παῖν, ἐπειδὴ κύκλος κινούμενος ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τοῦ συμφέου, ὑπὲρ τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκαθίσταται. καὶ ἡμῖς
 δὲ σρέφεται λεγόμεθα, ὅταν ἐξ οὗ ἡρεάμεθα τόπον, ἢ ἐν
 καὶ ὡς καταλήξωμεν. ἀντιστροφή δὲ ἐστὶν, ὅσον ἐῖς στροφή
 φησὶ. τὸ ὅτι ἀντί παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἴσον ἰσημείνῃ.
 ὡς πρὸς τὸ ἀντίθεον, ἀντί τοῦ ἰσόθεον. καὶ ἀντιάνηρα, ἢ ἐ-
 σουμενὴ ἀνδράσι· καὶ ἀντίχειρα, τὸν μέγαν φάμεν δὲ
 κυλον, διὰ τὸ ἴσον δωαμίνεχον τοῖς ἄλλοις. ἴσος στροφή
 δὲ ἐστὶν, ὅταν μηδὲν μάλλον τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου κατηγο-
 ρηται, ἢ ἐκείνου τοῦ λοιποῦ. ὅσον, ὁ πατήρ, οὐδὲν μάλλον πρὸς
 υἱὸν λέγεται, ἢ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα. Τὰ οὖν πρός τι,
 πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται. ὅσον, ὁ δούλος δεσπότης τοῦ δε-
 σπότης. καὶ ὁ δεσπότης δούλου δεσπότης. Πλὴν τῇ πᾶσι
 ἐνίοτε ἢ πε διοίσῃ τῇ κατὰ τὴν λέξιν. ἐπειδὴ ὅτι
 πρὸς γενικῶς ἀποδέδωκε, διὰ τοῦτο ἐπήγαγον, ὅτι οὐ

ὅπου οὐκ ἐναντιότης τοῖς πρὸς πῦν ὑπάρχει, ἐπὶ αὐτοῖς
 μάλλον καὶ τὸ ἥπλον. ἐπεὶ δὲ οὐ πᾶσον ὑπάρχει ἡ ἐναντιό-
 τες, διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπλον πᾶσιν ὑπάρχει.
 ἴσως δὲ ζητήσῃς ἀν' τῆς ὅπ, ἐπὶ ὅς τὰ ἐναντία ὑπάρχει,
 ἐν τούτοις τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπλον τῇ μίξει τῇ ἐναντίων
 γίνεται; καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ ποσῷ, ἐπεὶ δὲ μὴ ἐπὶ τὰ ἐναν-
 τία, διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥπλον. πάλιν δὲ, ἐπὶ τὸ
 ἴσον καὶ τὸ ἀρίστον τοῦ ποσού ἐστιν ἴδιον, πῶς φησιν ἐν ταύ-
 θα, ὅτι ἀρίστον μάλλον καὶ ἥπλον λέγεται; ἐλέγχουσιν ὅτι
 πὶ τὸ πρὸς τι, ἐμὲν ἐν κατηγορίᾳ γίνεταί ἐχούσῃ ἐναν-
 τίων, καὶ αὐτὸ τὰ ἐναντία ὑπὸ δέχεται. ἡ δὲ ἐν κατηγορίᾳ
 μὴ ὑποδεχομένη τὰ ἐναντία, οὐδὲ αὐτὸ τὰ ἐναντία ὑποδέ-
 χεται. εἰ οὖν τὸ ἴσον, καὶ ἀρίστον πρὸς τί ἐστιν ἐν ποσῷ συ-
 νιστάμενον, τῷ δὲ ποσῷ οὐδὲν ἐστὶν ἐναντίον, οὐδὲ τὸ ἴσον καὶ
 ἀρίστον ἐναντία εἰσὶν, ὅπου δὲ οὐκ ἐστὶν ἐναντίον, οὐδὲ τὸ
 μάλλον καὶ τὸ ἥπλον. οὐκ ἄρα τὸ ἴσον καὶ ἀρίστον, μάλλον καὶ
 ἥπλον λέγεται. εἰ ὅτι τὸ μάλλον καὶ ἥπλον, τῇ ὑπομίξει τῇ ἐ-
 ναντίων γίνεται, οὐ κινεῖται δὲ τῷ ἀρίστῳ τὸ ἴσον, οὐδ' ἀν-
 εἶη μάλλον τι καὶ ἥπλον ἀρίστον. τὸ ὅτι ἥπλον ἀρίστον, τῷ μάλ-
 λον μετέχῃν τοῦ ἴσου, ἥπλον ἀρίστον λέγεται. καὶ ἄλλως, εἰ
 ἐπὶ τί μάλλον, καὶ ἥπλον ἀρίστον, ἔσται καὶ τί μάλλον καὶ ἥπλον
 ἴσον. τὸ ὅτι ἥπλον ἀρίστον, μάλλον ἐστὶν ἴσον τοῦ ἀρίστου μάλ-
 λον. ὥς περὶ τὸ ἥπλον λυκόν, μάλλον ἐστὶν μέλαν τοῦ μάλλον
 λυκοῦ. ἡ οὖν μὴ ἐνδέχεται τοῦ ἴσου μάλλον ἢ εἶναι ἴσον, καὶ
 ἥπλον. τὸ ὅτι τοῦ ἴσου ἐξεληθὲν ὑπὲρ τὸ πλέον, ἢ ὑπὲρ τὸ ἐλατ-
 τον, οὐκ ἐστὶ ἴσον. οὐδ' ἄρα ἀρίστον μάλλον καὶ ἥπλον ἐστὶν. ἐπὶ
 ὅτι τὸ ἀρίστον, εἰρησὶς μάλλον καὶ ἀορισία, οὐκ ἐναντίον τῷ
 ἴσῳ. μήποτε οὖν ἡ κατεχρήσατο ἐν ταύθῃ ἡρηνικῶς τὸ ἀρί-
 στον μάλλον καὶ τὸ ἥπλον εἶναι, οὐκ ἀκριβολογησάμενος, ἢ
 κατὰ προδήκῳ πρὸς τινῶν ὕψρον τοῦτο προσετίθη.

καὶ τοὺς ἄλλας κατηγορίας. οὐ γὰρ τὸ ἐτέρω λέγεσθαι ἐν
 τούτῳ ἔχει τὸ εἶναι, ὡς τῷ. ἐτέρω λέγεσθαι. τὰ δὲ πρὸς
 π, ἐν τούτῳ ἔχουσι τὸ εἶναι, ἐν τῷ πρὸς π εἶναι. ἢ π μὲν
 γὰρ εἰς ἐτέρω, τοῦτο καὶ λέγεται ἐτέρω εἶναι. οὐκ ἦν δὲ
 λέγεται ἐτέρω, ἢ δι καὶ ἐν τούτῳ ἔχει τὸ εἶναι, τῷ ἐτέρω
 λέγεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅσοι λέγουσι τὸν πλάτωνα οὐ
 τοὺς ὀρίζεσθαι τὰ πρὸς π, καὶ ἐν τῷ λέγεσθαι ἐτέρω, οἶεσθαι
 ἐτέρω ὡς τὸν εἶναι τὸ πρὸς π ὑπόστασιν, συκοφαντοῦσι τὸ
 φιλόσοφον. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ γοργίᾳ εἰς γνώ
 ναι, ὅτι οὐχὶ τῷ λέγεσθαι, ἀλλὰ τῷ εἶναι ἐτέρω, αὐτὰ χαρά
 κτηρίζη. φησὶ γὰρ. εἰ ἐπὶ τὸ ποιοῦν, ἀνάγκη τί εἶναι καὶ
 τὸ πάχος. εἶναι γὰρ εἶπεν, οὐ λέγεσθαι.

Δοκῇ δὲ καὶ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον ὑποδέχεσθαι τὰ πρὸς
 π. ὅμοιον γὰρ καὶ ἀνόμοιον, μάλλον καὶ ἥπον λέγεται. καὶ
 ἴσον καὶ ἀνίσον, μάλλον καὶ ἥπον λέγεται, ἐκάτερον αὐτῶν
 πρὸς π ὄν. τὸ, τε γὰρ ὅμοιον, πνὶ ὅμοιον λέγεται. καὶ τὸ ἀνί
 σον, πνὶ ἀνίσον. ὃ πάντε δὲ τὰ πρὸς π ἐπιδέχεται τὸ
 μάλλον καὶ τὸ ἥπον. τὸ γὰρ διπλάσιον, ὃ λέγεται μάλλον
 καὶ ἥπον διπλάσιον. οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδέν.

Ἐφ' ἐτέρω ἴδιον παρακολούθημα τὸ πρὸς π μεταβαί
 νει, καταγνοῦς τοῦ προτέρου, τὸ ἐπιδέχεσθαι τὰ πρὸς τι, τὸ
 μάλλον καὶ τὸ ἥπον. λέγομεν γὰρ τὸδε τῷδε μάλλον εἶναι
 ὅμοιον, καὶ ἥπον. εἶον, τὸ ὡς τοῖς χαλδαικόν, μάλλον ὅ
 μοιον εἶναι λέγομεν τῷ ὡς ἰματίῳ, ἢ τῷ ὡς χιόνι. καὶ
 τοῦτο δὲ τὸ παρακολούθημα, ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ ὑπέρ
 χει. οὐδὲ γὰρ τοῦτο πᾶσι τοῖς πρὸς τι παρακολου
 θεῖ. ὁ γὰρ πατήρ, οὐ λέγεται ἄλλου πατρός μάλλον εἶναι
 πατήρ. ὃ δὲ ὡς ὁμοίως, καὶ τοῦτο ἐκόντως. εἰρη γὰρ ὅτι, ὅ
 πῃ εἶναι, πότῃ θεωρεῖ, ἐκεῖ καὶ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπον εἶναι.
 ὅπου δὲ ἐναντιότης ὃκ εἶναι, οὐδὲ τὸ μάλλον καὶ ἥπον.

δοθέντα ὀρισμόν . ἢ ὅτι τῷ λέγεσθαι ἐτέρων, χαρακτηρί-
ζονται τὰ πρὸς τι, καὶ ταῦτα τῇ πρὸς τι ἔσται . πρὸς ἑτέρα
ὅτι καὶ αὐτὰ λέγεται . ἢ ὅτι ἀρετὴ, πρὸς αἰσίου ἀρετὴ . καὶ
ἢ κακία, κακοῦ κακία . καὶ ἢ ὑψηλή, ὑψηλῶς ὑψηλή .
καὶ ἢ ἄγνοια, ἄγνοια ἄγνοια . τούτων δὲ τῷ λόγῳ ση-
μαίνει καὶ πᾶσαι τὰς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος κατηγο-
ρίας τῇ πρὸς τι ἵνα, λέγω δὴ τὰς εἰσείας . πᾶσαι ὅτι
τῆς οὐσίας εἶναι λέγονται . αὐτῇ ὅτι ὑποσυμβεβηκον . ἢ
ὅτι λυσιπρότης, λυσιπρότος λέγεται λυσιπρότης . καὶ τὸ δὲ πῆχυ, ξύ-
λου εἰς τῆχοι, δὲ πῆχυ . καὶ τὸ ποτέ δὲ, καὶ τὸ πού, καὶ ποι-
εῖν, καὶ πάχυν, πινός λέγονται . οὐ γὰρ εἰς τί αὐτὸ καθ'-
αὐτὸ, τὸ ποτέ, ἀλλ' οὐσίας εἰς τι τὸ ποτέ . καὶ ὑπὸ τῇ λοι-
πῶν ὡσαύτως . καὶ αὐτῇ δὲ ἡ οὐσία ὅταν ὡς μέρος λαμ-
βάνηται, πρὸς ἑτέρον λέγεται . τὸ ὅτι μέρος, ὅλου λέγε-
ται μέρος . καὶ τὸ ὅλον, τοῖς μέρουσιν ὅλον λέγεται . τοῦτο
δὲ ἀποπον, λέγω δὴ τὸ πᾶσαι τὰς κατηγορίας πρὸς τι
λέγεσθαι . ὅτι ὅτι ἐν ἀρχῇ διακρίνονται τῇ πρὸς τι αἰσίου
λαμβάνονται, εἰς τὸν δὲ ἵλον . εἰ ὅτι τῇ πρὸς τι ἵσαν,
εἰ δὲ ἐν τῷ ὀρισμῷ αὐτῇ παραλαμβάνεται ἐκείνη, πρὸς
αὐτὴν λέγονται . τὰ ὅτι πρὸς τι ὀρίζονται εἰς ἀνάγκης μνημο-
νύονται καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν λέγεται . ὅτιον, πατέρα ὀρίζονται,
ἀνάγκη μνημονεύει καὶ ὅτι . πατέρα ὅτι φήσιν τοῦ ὅτι .
τὰς ὅτι ἄλλας κατηγορίας ὀρίζονται οὐκ ἀνάγκη μνημον-
εῖν πρὸς ὅτι λέγονται . τὸ ὅτι δὲ πῆχοι, εἰς τῆχοι, ὀρίζονται εἰς
ἀνάγκη ἐξ ἑξ μνημονεύει πινός ἄλλων, οὐ λέγεται δὲ πῆ-
χυ . ὅτιον, ξύλον, καὶ ὑπὸ τοῦ ποιοῦ, καὶ τῇ ἄλλων ὁμοί-
ως . εἰ τοίνυν αἱ κατηγορία πρὸς ἑτέρον μὲν λέγονται, τὰ
ὅτι συμβεβηκότα, τῆς οὐσίας εἶναι λέγεται, καὶ τὰ μέ-
ρη δὲ τοῦ ὅλου, καὶ τῇ πρὸς τι οὐκ εἰσὶ, δὲ ἵλον ὅτι κα-
κῶς ἀποδέδοται ὅτι πρὸς τι ὀρισμός . πρὸς λαμβάνει ὅτι

οὐ πάντες δὲ τὰ πρὸς τι ὑποδέχονται ἐναντιότητα. καὶ τοῦτο ἐκόντως. ἐπεὶ δὴ ὅτι παραφυσάδι εἰσὶ τὰ πρὸς τι, ὡς πορὶ ἐλεγχόμεν, καὶ πράγματα ἐκ ἑκῆς ἀφωρισμένη πρὸς οἰκείαν ὑπόστασιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις δύρις σκονταί, μιμῆται ἐκέναν, αἷς προσπλέκεται. καὶ ὅσαι μὲν τῇν κατηγορίαν ὑποδέχονται τὰ ἐναντία, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ταῖς σωσιπόμενα πρὸς τι, ἔχουσιν ἐναντιότητα. ὅσαι δὲ ἔδεν ἔχουσιν ἐναντίον, οὐδὲ τὰ ἐν αὐταῖς πρὸς τι ὑποδέχονται τὴν ἐναντιότητα. ὅιον, ἐπεὶ δὴ τῇ οὐσίᾳ, καὶ τῷ ποσῷ οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον, ἔδὲ τοῖς πρὸς τις ποδὲ αὐτὰς ὑφίσταται μέροις, ἔστι πῖ ἐναντίον. ὅιον, τῷ τριπλασίῳ. τὸ ὅτι τριπλασίον καὶ πρὸς τι ἐστὶ. πινὸς ὅτι τριπλασίον ἐστὶ. καὶ ὁ μὴ, οὐκ ἔχει τί ἐναντίον, ἐπεὶ δὴ συμπλέκεται ὡς ἔπον κατηγορία μὴδὲν ἔχουσι ἐναντίον, λέγω δὴ τῷ ποσῷ. ὁ μὴ καὶ ἔστι. ὅιον, διὰ τὴν ὕψος, διὰ τὴν ἀρῆς. τούτοις ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον, διὰ τὸ οἷς συμπλέκεται, λέγω δὴ, ἀνθρώποις, ὑπὸ κατηγορίαν ἀνθρώπων μὴδὲν ἔχουσαν ἐναντίον. ἐπεὶ δὴ δὲ τῇ ποιότητι ἐστὶ τί ἐναντίον, διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ποδὲ αὐτὴν πρὸς τι, ἔστιν ἐναντίον. ὅιον, ἀρετῇ κακία ἐναντίον, καὶ ὑψηλὴ ἀγνοία. ταῦτα ὅτι ποιεῖ ἐστὶν. ἴσῃον δὲ ὅτι ταῦτα, ἄλλοις μέν ἐστιν ἐναντία, ἄλλοις δὲ ὡς πρὸς τι. ὅιον, ἀρετῇ πονηρίας ἀρετῇ καὶ ὁ πονηρίας ἀρετῇ πονηρίας. ὁμοίως καὶ ἡ κακία, κακοῦ κακία. καὶ ὁ κακός, τῇ κακία κακός. τούτοις μὲν ὡς, πρὸς τι, ἐναντίον ἐστὶν. ἀρετῇ μὲν, κακία. πονηρίας δὲ, κακός. ἐκόντως τοίνυν καὶ ἐναντιότης θεωρεῖται ἐν τοῖς πρὸς τι. καὶ οὐ πᾶσι τοῦτο παρεκκολουθεῖ. Ζητητέον δὲ, πῶς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν, τῇν πρὸς τι λέγει, καὶ τὴν ὑψηλὴν, καὶ τὴν ἀγνοίαν. Λέγομεν, ὅτι οὐ δογματίζων ταῦτα φησιν, ἀλλὰ λεληθότως, βουλόμενος κακίαν τὸν ἀπο-

οὐκ ἔστι δὲ παρωνύμως λέγεται, ταυτὸν εἶναι ἐκείνῳ, τῷ αὐτῷ
 φ' οὐ λέγεται. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἐξέσεως, τὸ εἶναι λέγε-
 ται. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνακλίσεως, τὸ ἀνακκλίσθαι. ἀπὸ δὲ
 τῆς καθέδρας, τὸ καθέζεσθαι. ὥς πορ δὲ ταῦται ἀπὸ τῆς
 ἑδρῶν τῆς θέσεως μετηνέχθησαν; οὐτα καὶ ἀπὸ τοῦ γένους
 τούτων, τουτέστι, τῆς θέσεως, μετηνέχθησιν τὸ κῆδαι. ἢ
 τις ἐπὶ μία τῇ κατηγορίᾳ, γένος οὐσιν σύσσειχον τοῦ ἀνα-
 κκλίσθαι, καὶ εἶναι, καὶ καθέζεσθαι. ὥς τε ἐν ἑαυτῷ πρὸς
 τι, τουτέστιν ἡ θέσις, μίαν ἔτεκε κατηγορίαν τὸ κῆδαι. καὶ
 οὐδὲν θαυμάσιον, ὅπου καὶ ὁ χρόνος τίκτηται τὸ ποτέ, καὶ ὁ
 τόπος τὸ πού, τοῦ ποσοῦ ὄντος εἶδη. οὐ γὰρ αὐτὸς ὁ χρόνος
 ποτέ εἶναι, εἰδὲ ὁ τόπος πού, ἀλλὰ τὰ ἐν χρόνῳ, καὶ ἐν τόπῳ
 γιγνόμενα πράγματα.

- ” Ὑπάρχει δὲ καὶ εἶναι πότις ἐν τοῖς πρὸς τι. ὅιον αἶρε
 ” τὴ κακίαν εἶναι τὸν. ἐκείτηρον αὐτῶν τῇ πρὸς τι ὄν. καὶ
 ” ὑψηλὴ ἀγνοία. οὐ πάνσι δὲ τοῖς πρὸς τι ὑπάρχει εἶναι
 ” πότις. τῷ γὰρ διπλασίῳ, εἰδὲν εἶναι εἶναι τὸν. οὐδὲ τῷ
 ” τριπλασίῳ, οὐδὲ τῇ τοιούτων οὐδενί.

Διαλεχθῆς ποῦ τῇ πρὸς τι κατὰ τὰ τοῖς παλαιοῖς
 ποῦ αὐτῶν δόξαντα, γινώσκοντες τὸ ἴδιον αὐτοῦ βούλεται ἀποδῆ-
 ναι. καὶ πρότερον ἐκτίθεται τὰ δοκοῦντα μὲν ἴδια εἶναι
 τῇ πρὸς τι, μὴ ὄντα δὲ κατὰ ἀλήθειαν, ὥς πορ καὶ ὑπὸ τῆς
 οὐσίας ἐποίησε, καὶ τοῦ ποσοῦ, ἵνα μὴ ὁ ὑποπλήης προσβα-
 λὼν τοῖς τοῖς, οἰσθῇ αὐτὰ ἴδια ὄντως εἶναι. καὶ πρώτον
 μὲν ἴδιον φησιν αὐτῶν, τὸ ὑποδέχεσθαι τὰ εἶναι πᾶσι. τῇ
 γὰρ ἀρετῇ φησιν, εἶναι τὸν εἶναι τὴν κακίαν. καὶ τῇ ὑψηλῇ
 ἢ ἀγνοίᾳ. καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἢ ἀδικίᾳ, ἕκαστον γὰρ τού-
 των, πρὸς ἕτερον λέγεται. ἢ γὰρ ἀρετὴ ἀποδοδαίου ἀρε-
 τὴ λέγεται. καὶ ἡ ὑψηλὴ ὑψηλοῦ, ἢ ὑψηλὸς ὑψη-
 λῆ. καὶ ἡ κακία κακοῦ κακία. καὶ ἀντιστρέφουσί γε.

» Ἐτι δὲ καὶ ἡ ἀνάκλισις, καὶ ἡ στάσις, καὶ ἡ καθέδρα, βέ-
 » σης τινές· αἱ δὲ θέσεις τῇ πρὸς τι· τὸ δὲ ἀνακείδαι, ἢ
 » ἐστάναι, ἢ καθῆναι, αὐτὰ μὲν οὐκ εἰσὶ θέσεις, παρωνύμως
 » δὲ ἀπὸ τῇ ἡρημένων θέσεων λέγονται·

Βουλόμενος καὶ τὴν ἀνάκλινσιν, καὶ τὴν στάσιν, καὶ τὴν
 καθέδραν, τῇ πρὸς τι εἶπεῖν, κατασκευάζει τοῦτο ἐκ τοῦ
 γένους, λέγων δὴ τῆς θέσεως, ἥ τις ἐστὶ γένος τῇ ἡρημένων,
 αὕτη δὲ τῇ πρὸς τι· ἡ γὰρ θέσις, κειμένου θέσις ἐστίν· ἡ δὲ
 τὸ γένος τῇ πρὸς τι, δῆλον ὅτι καὶ τὰ τοῦτου ἦδη ἄπερ ἐστὶ
 τὰ ἡρημένα· ἡ γὰρ ὅλον τὸ σῶμα ὀρθὸν ἐστὶ, καὶ καλεῖται
 στάσις, ἡ ὅλον πλάγιον κῆται, καὶ καλεῖται ἀνάκλισις, ἡ μέ-
 ρος μὲν τοῦτοῦ ἵσταται, μέρος δὲ κῆται, καὶ καλεῖται καθέ-
 δρα· Ζητητέον δὲ ἐν ταῦτα ὑπὸ τὰ πρὸς τι ἀνάγκη μὲν,
 τίνα ἀνάξομεν ὑπὸ τὸ κείδαι; λέγομεν οὖν ὅτι ἄλλο ἐστὶ
 στάσις, καὶ ἄλλο ἐστάναι· ἄλλο ἀνάκλισις, καὶ ἄλλο ἀνακει-
 κλίδαι· ἄλλο καθέδρα, καὶ ἄλλο καθῆναι· ἡ μὲν γὰρ στά-
 σις, καὶ ἡ ἀνάκλισις, καὶ ἡ καθέδρα, αὐτὰ τὴν τὴν χεῖσιν δη-
 λοῖ· τὸ δὲ ἵσταται, καὶ ἀνακείκλιδαι, καὶ καθῆναι, οὐ μόνον
 τὴν χεῖσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν δηλοῖ, πῇ τε
 ἀνακεικλιμένῳ, καὶ τὴν ἐν ᾧ ἀνακείκλιται· καὶ ὑπὸ τῇ ἄλ-
 λων ὁμοίως· ἐκῆνα οὖν ὡς χεῖσιν σημαίνοντα, ὑπὸ τὰ
 πρὸς τι ἀνάγονται· ταῦτα δὲ μετὰ τῆς χεῖσεως, καὶ τὰ
 πράγματα ποῦ ἂν εἰνῇ χεῖσις δηλῶνται, ὑπὸ τὸ κῆναι ἀ-
 νάγεται· ὡς ποῦ γὰρ ἄλλο μὲν ἐστὶ τὸ ἐν χρόνῳ, ἄλλο δὲ ὁ χρό-
 νος, καὶ ἄλλο μὲν τὸ ἐν τόπῳ, ἄλλο δὲ ὁ τόπος· ὁ μὲν γὰρ
 χρόνος, καὶ ὁ τόπος, ποσά ἐστι σωεχῇ· τὸ δὲ ἐν τόπῳ, καὶ ὑπὸ
 τὸ πᾶ ἀνάγεται, καὶ τὸ ἐν χρόνῳ, ὑπὸ τὸ ποτὶ· οὕτω καὶ
 ὑπὸ τούτων ἔχει καθὼς εἴρηται, ὃ καὶ αὐτὸς δηλῶν ἐπήγαγε·
 » Τὸ δὲ ἀνακῆναι, ἢ ἐστάναι, ἢ καθῆναι, αὐτὰ μὲν οὐκ εἰσὶ
 » θέσεις, παρωνύμως δὲ ἀπὸ τῇ ἡρημένων θέσεων λέγονται·
 » θέσεις,

- ὁ δὲ πᾶς ὁ τῆς ἀνθρώποι εἰσιν. ἐὰν οὖν κατὰ τοῦτο ληφθῶ-
 σιν, οὐκ ἔστι πρὸς τι· ἀλλὰ καθ' ὃ τινὲς πρὸς ἑπερον ἔχου-
 σι ῥήσιν, λέγονται πρὸς τι. καὶ δεξιὸς ἀνθρώπος, οὐ κα-
 θ' ὃ ἀνθρώπος, ἐπερον λέγεται δεξιός, ἀλλὰ καθ' ὃ δεξιός.
- » πρὸς τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται· τῷ λέγεται δὲ ἐχρήσατο,
- » ὥς ἀπαρισκόμενος τῷ λόγῳ· ἀποπαύσας πολλὰ δεῖξαι
 τῷ ὀρίσμῳ ἀκολουθοῦνται, καὶ αὐτοὺς ἄλλον ἔθετο ὀρίσμον·
- » Ὅσα αὐτὰ, ἅπερ ἐστίν, ἐπερών εἶναι λέγεται· οἶον, ὃ δε-
 ξιὸς ἀνθρώπος, οὐ καθ' ὃ ἀνθρώπος ἐπερον λέγεται δεξιός,
- » ἀλλὰ καθ' ὃ δεξιός. Ἡ ὁποσοῦν ἄλλως πρὸς ἑπερον·
 ἐπερ δὲ πρὸς γενικῶν τινὲς ἀπόδοσιν ἐποιήσατο, ἐπὶ τὸν τὸ
 ἐπερών εἶναι λέγεται, ἵνα μὴ ὑπολάβῃς ὅτι πρὸς μόνῳ γε-
 νικῶν ἀποδίδωσι τὰ πρὸς τι, φησὶν ὅτι, ἡ ὁποσοῦν ἄλλως·
 τουτίστιν, ἢ τε πρὸς δοτικῶν, ἢ τε πρὸς αἰτιατικῶν, ἢ ἀπό-
 δοσις γίνεται.
- » Ἐστὶ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῇ πρὸς τι· οἶον,
- » ἔξεις, διαθήσεις, ὠπλήμην, αἰδησεις, θέσεις· ἐπερ δὲ τὰ πρὸς
 τι τοῦ ποσού ἐστι, ταῦτα δὲ τοῦ ποιῦν, ἐκόντως ἐδοξε αὐ-
 τὰ χωρίσεν, ἑρκεῖως, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῇ πρὸς τι· ἢ
 ὅτι ἐπερ δὲ τὰ μετὰ ἀνὴρ πέρω, πρὸς γενικῶν ἀποδίδωκε
 πᾶσι, καὶ τινὲς ἀντιστροφῶν εἶχον παλιν πρὸς γενικῶν,
 ταῦτα δὲ πρὸς δοτικῶν ἀντιστρέφει, ἐπίτηδες ὥς ἀπὸ ἐν-
 τέρας ἀρχῆς ταῦτα ἐκτίθεται· τὰ δὲ παραδείγματα
 ἐκτιθέμενος, τρόπον ἡμῖν παραδίδωσι τὰ ἀνακράμψας
 τῇ πρὸς τι. ταῦτα γὰρ ὥς ἐφθλῶ ἐπὶ τὸν, πρὸς γενικῶν ἀπο-
 δίδόμενα, πρὸς δοτικῶν τινὲς ἀντιστροφῶν ποιεῖται.
- » Ἡ γὰρ ἔξεις, ἐκ τοῦ ἔξεις· ὡς ταῦτα πρὸς γενικῶν ἢ ἀπόδο-
 σις· ἢ δὲ ἀντιστροφῇ, πρὸς δοτικῶν. τὸ γὰρ ἐκ τὸν, ἔξῃ ἐκ-
 τόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ διαθήσεις, διαθετὸν διαθήσεις· καὶ τὸ
 διαθετὸν, διαθήσει διαθετὸν· καὶ ἡ ὠπλήμην, ὠπληκτὸν ὠπλή-
 μην· τὸ δὲ ὠπληκτὸν, ὠπλήμην ὠπληκτὸν.

ὑποστητὸν, ὑποστήμῃ ὑποστητὸν. ἢ κατὰ τὸ μετέχον καὶ μετὰ
 χόμνον. ὡς ὁ ὑποστήμων, τῷ μετέχον ὑποστήμης λέγεται ἐν
 πστήμων. ἢ κατὰ τὸ αἰπιον καὶ αἰπιατὸν. ὡς ὁ πατήρ, γού
 πατήρ. ἢ κατὰ τὸ ποιοῦν καὶ πάχον. ὡς ὁ τυπῶν, τυπ
 πῶμον τυπῆ. ἢ κατὰ τὴν οὐ τὸ φ διαφορὰν, ὡς ὁ
 δεξιὸν ἀριστεροῦ δεξιός. Τρόπῳ δὲ διδασκαλίας κί
 χηται τοιοῦτε. ἕκ θυὸς παραδίδωσι τὸν ὑγὴ τῇ πρὸς
 πῶρισμόν, ἀλλὰ πρότερον ἐκτίθεται ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔβαντο
 τῇ πρὸς πῶρισμόν, εἶτα δὲ κινύουσιν ἅπασι πάμπολλα τῷ
 ὀρισμῷ τούτῳ ἐπόμενα. καὶ οὕτως ἔτιρον ὀρισμὸν αὐτὸς
 ἴδιον αὐτῶν ἀποδίδωσιν, ὅς μόνους τοῖς πρὸς π, καὶ πᾶσι
 σιν ὑπάρχει. ἵνα γὰρ μὴ δόξῃ τῇ παλαιῶν κατατρέχον,
 πρότερον τὸν αὐτῶν ὀρισμὸν ἐκτίθεται. καὶ δίδασκον τὰ πα
 ρακολουθῶντα αὐτῷ ἅτοπα, ἀνεπαχῶς λοιπὸν τὸ οἰκίον
 ὅρον κρατῶσι. Δὲ δὲ εἰδέναι ὅτι, τὰ πρὸς π πάντως
 μὲν, ἀπὸ θυήσας ἀρχεται πῶσιως, ἀποδίδεται δὲ πρὸς
 μίαν τῇ πλαγίῳ. καὶ ἐστὶ μὲν ὅτι πρὸς μὴ ἀποδίδου,
 πρὸς αὐτὴν καὶ ἀντιστρέφει. οἶον, ὁ πατήρ, γού πατήρ. καὶ
 ὁ γὼς πατρός γός. ἐστὶ δὲ ὅτε οὐ πρὸς μὴ ἀποδίδεται, πρὸς
 αὐτὴν καὶ ἀντιστρέφει, ἀλλὰ πρὸς ἑτέραν, ὡς ὑπὸ τῆς αἰδῆ
 σεως καὶ τοῦ αἰδῆτου. ἢ γὰρ αἰδῆσις, αἰδῆτου αἰδῆσις.
 οὐ ταῦτα πρὸς γηνικῶ ἢ ἀπόδοσις, ἀλλὰ οὐκ ἀντιστρέφει
 πρὸς γηνικῶ, ἀλλὰ πρὸς δοτικῶ. τὸ γὰρ αἰδῆτον, τῇ αἰ
 δῆσει αἰδῆτον. καὶ πρὸς αἰτιατικῶ δὲ γίνεται πολλαῖς
 ἢ ἀπόδοσις. ὡς ὅταν λέγωμεν, ὁ τυπῶν τυπῶμον
 τυπῆ. καὶ πρὸς γηνικῶ αὐτῇ τὴν ἀντιστροφὴν ποιεῖται.
 ὁ γὰρ τυπῶμος ὑπὸ τοῦ τυπῶντος τυπῆται. πρὸς
 π δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται. τουτίσιν, ὅσα αὐτὰ οὐ καθ' ὅ
 ὑ
 πάχουσι φύσει, ἀλλὰ κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθ' ὅ ἐτέρων
 ἦναι λέγεται. κατὰ τοῦτο πρὸς π ἐστὶν, οἶον, ὁ πατήρ, καὶ

ελέγχει δὲ καὶ ὁ πλάτων ἐν τῷ βιαιότητι τῷ διαλόγῳ,
αὐτὸ τοῦτο προβάμενος εἰλέγει, ἐν ᾧ μετὰ πολλὰς ἀπο-
δείξεις, καὶ τοῦτον ὑποφέρει χαρίεντως τὸ λόγον.

- » Ἐπειδὴ ἡμεῖς φησιν ὡς πρῶτοι γόρα φαμέν σε μὴ ἀληθ-
» θύειν, ἀρχὴ ἀληθεύμεν λέγοντες πόδε σὲ, ὅτι ψεύδῃ, ἢ ψευ-
» δόμεθα; ἡμεῖς οὐκ ἀληθεύμεν, ψεύδεται πρῶτοι γόρασ-
» λέγων, ὅτι πάντες ἀληθῆ λέγουσιν. ἡμεῖς γὰρ ἀληθεύομεν,
» λέγοντες σε ταῦτα ψεύδῃ λέγειν. εἰ δὲ ψεύδόμεθα, ἐπὶ ἀ-
» ρα ψεύδῃ λέγειν, καὶ οὐ πᾶς ὁ λέγων τί, ἀληθεύει. ἄλλοι
» δὲ παρὰ τούτοις ὁρθῶς ἔπον, ὅτι τῇν περὶ γμάτων, τὰ μὲν,
» ἐστὶ πρὸς τι; τὰ δὲ, αὐτὰ καθ' αὐτὰ. πρὸς τι μὲν, ὄιον,
» δεξιόν, ἀριστερόν. αὐτὰ δὲ καθ' αὐτὰ, ὄιον, σῶμα, ἄνθρω-
» πος. ὁ γὰρ ἄνθρωπος, καθ' ὃ ἄνθρωπος, οὐκ ἐστὶ τῇν πρὸς
» τι. τὰ δὲ πρὸς τι ταῦτα, οἱ κῆκεν μὲν ὑπόσκειν οὐκ ἔχει.
» ἐν ταῖς ἄλλαις δὲ κατηγορίαις ἔχει τὸ εἶναι. ὅταν γὰρ εἴ-
» πω πατέρα, ἔπον ἐν οὐσίᾳ πρὸς τι. ὅταν δὲ πολὺ ἢ ὀλί-
» γον, ἔπον ἐν ποσῷ πρὸς τι. ὅταν ἡ λευκότερον ἢ μελανώ-
» τερον, ἐν ποιῷ καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. καλῶς δὲ
» πινυ ἀπὸ κῆκεν αὐτὰ περὶ φανᾶσιν, αὐτὴν δὲ, οὐκ εἰδῖαν
» ἔχουσιν ὑπόσκειν, ἀλλ' ἐν φυτοῖς ἔχουσι τὸ εἶναι ἀπὸ κῆ-
» κενοι δὲ αὐτὰ καὶ τοῖς ἀντρείδουσιν ἀλλήλα ἐνύλοις. τού-
» των γὰρ τοῦ εἴρου ἀναιρεθέντος, οὐκ ἔστι τὸ λοιπόν.
» Ἡ δὲ διαίρεσις αὐτῶν ἐστὶν αὐτῇ. τῶν πρὸς τι, τὰ μὲν,
» καθ' ὁμωνυμίαν λέγεται, ὡς τὸ ὅμοιον ὁμοῖον ὁμοιον. τὰ
» δὲ, καθ' ἐπερωνυμίαν. καὶ τῶν καθ' ἐπερωνυμίαν, τὰ μὲν,
» ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλα ὑπεροχῆς, ἢ ἐλλείψεως. ὡς τὸ πο-
» λὺ καὶ τὸ ὀλίγον, καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν, καὶ τὸ μέζον
» καὶ τὸ ἐλάττον. τὰ δὲ, κατὰ τὸ ἀρχόν, καὶ τὸ ἀρχόμενον,
» ὡς ὁ δεσπότης, δούλου δεσπότης. τὰ δὲ, κατὰ τὸ κρίνον
» καὶ κρίνόμενον, ὡς τὸ αἰδητὸν, αἰδήσει αἰδητὸν, καὶ τὸ

δεξιός. ἀλλ' ἂν ἀμφεβέην τούτων ἡ ταίρις, τὸ ζῶον διέφθαρ-
 ται, καὶ ὁ θεὸς ἀρχημόνος. καὶ ἡμῶς δὲ πάντες, μόνως ὑ-
 π' αὐτοῦ ἀρχόμεθα. καὶ ἡ ψυχὴ μόνως κινῇ τὸ σῶμα, καὶ
 ἡ φύσις. τὸ δὲ σῶμα μόνως κινῆται ὑπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀν-
 τικινῇ αὐταί. πινές δὲ ἐκ διαμέτρου τούτοις ἔχοντες, παύ-
 ντα τὰ πράγματα πρὸς πᾶσι λεγόν. ὧν ἕως ἡμῶν πρῶτοι γόρασ-
 ὁ σοφιστής. ἔλεγε γὰρ οὗτος, ὅτι οὐδὲν τῇν πραγμάτων ὠ-
 ρισμένῳ ἔχει φύσιν. διὸ καὶ ἔλεγε, ὅτι οὐκ ἐστὶ πᾶσι φύσις
 δὴ λέγειν. ἕκαστος γὰρ κατὰ τὸ φαινόμενον αὐτῷ, καὶ δο-
 κούῳ, ἀποφαίνεται ποῦ τῇν πραγμάτων οὐκ ἔχόντων ὠ-
 ρισμένῳ φύσιν, ἀλλ' οὐ τῇ πρὸς ἡμᾶς σχέσει, τὸ εἶναι ἔχόν-
 των. τοιγαροῦν, οἱ μὲν ἐκ περιῶντες, τὸ μέλι φασὶ πᾶ-
 κρόν εἶναι, καὶ ἀληθύνουσί γε. ὁ γὰρ δοκῇ αὐτοῖς καὶ φαίνει-
 ται, τοῦτο καὶ λέγουσιν. οἱ δὲ ὑγιαίνοντες, γλυκύν, καὶ αὐ-
 τοὶ ὁμοίως ἀληθύνοντες. καὶ ὁ τράχηλος δὲ τῆς μελαίνης
 ποδιστοῦς οὐκ ἡλίω ἐσώσης, τοῖς μὲν, φαίνεται αἰλουργός,
 τοῖς δὲ, χρυσοειδής. καὶ ἄλλοις ἄλλως πῶς, πρὸς τὴν δια-
 φορὴν αὐτοῖς τι, καὶ τῇν ὁρώντων θέσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ
 τῇν ἄλλων ἀπαίντων. τὸ γὰρ ἄλλω δοκοῦν ἀληθές, ἄλλως
 τοῦτο εἶναι οἶεται. καὶ τὸ τῷδε καλὸν εἶναι δοκοῦν, ἄλ-
 λω φαῦλον νοσέμεται. τὸ ἀντικείμενον δὲ ἀληθές. νόμῳ
 οὐκ ἐκ τῶν φαινομένων, νόμῳ γλυκύν, βάπτερον δὲ οὐδὲν. ὥς τε,
 οὐδὲν τῇν πραγμάτων ὠρισμένῳ πᾶσι ἔχει ὑπόστασιν, ἀλ-
 λά τῇν πρὸς πᾶσι. τοῦτον δὲ ἐλέγχεμεν καὶ ὁ ἀριστοτέ-
 λης οὐκ ἄν τῷ τρίτῳ λόγῳ τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγμα-
 τίας, λέγων ὅτι, εἰ πᾶν ὁ οἶεταί τις τί εἶναι, τοῦτο καὶ ἀλη-
 θές ἐστίν. ἐπεὶ δὲ οἱ μαινόμενοι ὑπολαμβάνουσιν τὸ πῦρ
 τρέφειν, καίεν δὲ μὴ, ἐχρῶν αὐτοῖς προσάγομενον τὸ πῦρ
 τρέφειν καὶ μὴ καίειν. ἢ ἐπεὶ δὲ τὸν αἶττον ὑπολαμβάνουσιν
 σι καίειν, ἐχρῶν τὸν αἶττον καίειν αὐτοῦς, καὶ μὴ τρέφειν.

δῶνα τὸν μᾶλλον δὲ ἀνὰ καὶ, ἐν πρᾶγμα καθ' αὐτὸ εἶ-
 ναι οὐσίαν, ὅιον ἀνθρώπον. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ποσοῦ.
 δῶνα τὸν ὅτι τὸ δίπληχυ μόνον ποσὸν λέγεται. δῶνα τὸ
 δὲ αὐτὰ μὲν τὰ πρᾶγματα ποδὲ ἢ πρὸς τι λέγεται πλη-
 θωτικῶς. αὐτὴν δὲ τὴν κατηγορίαν, ἥτοι τὴν χείρην αὐ-
 τῶν, ἐνικῶς ποδὲ τοῦ πρὸς τι, ὡς ποδὲ ὑπὸ τοῦ ποσοῦ, καὶ τῇ
 ἄλλων κατηγοριῶν, ἐνικῶς προσφθερόμεθα τὴν κατηγο-
 ρίαν, δηλοῦντες διὰ τῆς ὑπογραφῆς, οὐ τὰ πρᾶγματα τὰ
 ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν κοινῶς κατ' αὐτῶν λεγομένην φύσιν. ἐ-
 πὶ καὶ ἡ χείρην εἰ καὶ ἐν πλείοσιν εἶναι, ἀλλ' οὐ μίαν τίς ἐπὶ
 τῷ ὑποκειμένῳ, ὡς τὸ σῶμα, καὶ ὁ κάρπας, καὶ ἡ ἀνάβα-
 σις, καὶ ἡ κατὰ βασις. μία ὅτι ἡ χείρην τοῦ δούλου, πρὸς
 τὸν δεσπότην, ἥ τις ἀρχομένων μὲν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ δούλου,
 δουλεία λέγεται, ἀπὸ δὲ τοῦ δεσπότη, δεσποτία. ὁμοίως
 καὶ ὑπὸ μαθητοῦ καὶ διδασκάλου, καὶ τῇ λοιπῶν. ἀλλ' ἵνα
 ὡς εἴπομεν, ἐνδείξηται, ὅτι ἡ τῇ πρὸς τι κατηγορία οὐδέ-
 ποτε ἐν πρᾶγμα τι ὑφίσταται, διὰ τοῦτο πληθωτικῶς
 ποδὲ τῇ πρὸς τι τὴν ὑπογραφὴν πεποιήται. Ποδὲ δὲ ἢ
 ὑποστάσει αὐτῶν, ταῦτα φησὶ. πινές δὲ φασὶ μηδὲν εἶ-
 ναι τῇ πρὸς τι φύσιν, ἀλλὰ ἀνὰ πλάσμα εἶναι ταῦτα τῆς
 ἡμετέρας διανοίας, λέγοντες, ὅτι οὕτως οὐκ εἶσι φύσιν τὰ
 πρὸς τι, ἀλλὰ θέσει. ὅτι δῶνα τὸν καὶ τὸ δεξιόν, ἀριστερόν γε-
 νέσθαι, καὶ τὸ ἀριστερόν, δεξιόν. καὶ ὁ αὐτὸς πατήρ, καὶ υἱός
 εἶσι, καὶ ὁ δούλος, θέσει δούλος. ἔδει γὰρ εἶσι φύσιν δούλος.
 ὁ αὐτὸς δὲ καὶ δεσπότης κατὰ τὸν ἐτέρου γένετο αὐτῷ. ἔτσι
 δὲ οὐκ ὁρθῶς λέγουσιν. οὕτω ὅτι ἐγνώσθαι ταῦτα τῇ φύσιν,
 ὡς καὶ τὰ μόρια τοῦ σώματος, ἐν χείρην πνὶ τῇ πρὸς ἄλ-
 ληλα θεωρεῖται. τὸ μὲν γὰρ τι, ὑπὸ τῆς φύσεως δεξιόν τέ-
 τακται, ὅιον τὸ ἡπαρ. τὸ δὲ τι, ἀριστερόν, ὅιον ὁ σπλήν. καὶ
 οὐκ αὐτὸ ποτε γένετο, οὐτε τὸ ἡπαρ ἀριστερόν, οὐτε ὁ σπλήν

” μεται τὸ ὅρος . καὶ τὸ ὅμοιον , πνὶ ὅμοιον λέγεται . καὶ τ’ ἄλλα
 ” δὲ τὰ τοιαῦτα , ὡσαύτως πρὸς π λέγεται .

Πρὸ τῆς τῆν πρὸς π διδασκαλίας , πέντε ταῦτα χρῆ
 ζητεῖν . πρῶτον , τίω τάξιν αὐτῶν , τίω πρὸς τὰς κατηγο-
 ρίας . δεύτερον , τίω αἰτίαν τῆς ὑπογραφῆς . τρίτον , τίω
 ὑπόσασιν αὐτῶν τίς ἐστὶ . τέταρτον , τίω εἰς τὰς εἰδὴ διαίρε-
 σιν . πέμπτον , τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας . Πρῶτον
 οὖν τίω τάξιν . διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν τοῦ ποσοῦ λό-
 γον ἔταξε τὸν ποδὲ τῆν πρὸς π , καὶ μὴ τὸν ποδὲ τοῦ ποιοῦ ,
 καὶ τοι μετὰ τὸ ποιοῦ , εἰδὸς π καθ’ αὐτὸ ἔχει , καὶ ὑπόσασιν ,
 ταῦτα δὲ , εἰδὸς οὐκ ἔχει ὑπόσασιν , ἀλλ’ ἐν ταῖς ἄλλαις
 κατηγορίαις ἔχει τὸ εἶναι . πρὶντα δὲ τὰ καθ’ αὐτὰ ἔ-
 φερηκότα , τῆν ἐν χέσει μόνη τὸ εἶναι ἐχόντων . δεῖ γὰρ
 αὐτὸ π πρῶτον καθ’ αὐτὸ εἶναι , εἴθ’ οὕτω τίω πρὸς ἔτερον
 ἀν’ ἀλλὰ βῆναι χέσιν . λέγομεν οὖν ὅτι , ὡς ποδὲ τοῦ ποσοῦ
 ἐποίησε , καὶ δευτέραν ἔταξε τίω ποδὲ τούτου διδασκα-
 λίας , διὰ τὸ μνημονεύσαι αὐτοῦ ἐν τῷ ποδὲ εἰσίας λόγῳ ,
 ἵνα μὴ ὑπὸ πολὺν εἰσὶν ἡμᾶς ἀγνωσώτατες τί ποτέ ἐστι ποσόν ,
 οὕτω καὶ ἐν ταῦτα ποιεῖ . ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ ποδὲ τοῦ ποσῶ
 λόγῳ ἐμνήσθη τῆν πρὸς π , οὕτως εἰλεγε τὸ μέγα καὶ τὸ μί-
 κρον , καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον τῆν πρὸς π εἶναι , ἵνα μὴ ὑπὸ
 πολὺν εἰσὶν ἡμᾶς ἀγνωσώτατες τίς ἡ φύσις τῆν πρὸς π , δι-
 βέως τὸν ποδὲ τούτων ποιεῖται λόγον . Διὰ τί δὲ ὑπὸ γέ-
 γραπῇ ποδὲ τῆν πρὸς π , καὶ μὴ ποδὲ τοῦ πρὸς π , ὥστε εἶ-
 ναι τίω ὑπογραφῇ ἐνικίω λέγομεν , ἐπειδὴ τὰ πρὸς π χέ-
 σις τίς ἐστιν , ἡ δὲ χέσις τοῦλάχισον ἐν δυοῖν πράγμασι
 θεωρεῖται , διὰ τοῦτο πληθυντικῶς ἐπὶ ἐγράψεν . τὸ γὰρ δε-
 ξιδόν , ἀριστοῦ ἐστὶ δεξιόν . καὶ οὐκ ἀπ’ αὐτὸ καθ’ αὐτὸ
 δεξιόν . καὶ ὁ πατήρ , γόνος πατήρ . καὶ οὐκ ἀπ’ αὐτὸς καθ’ αὐ-
 τὸν εἶναι πατήρ , μὴ πρὸς γόνον λέγομενος , ὑπὸ δὲ τῆς οὐσίας ,

- ἴση τε καὶ ἀνίσος οὐ πᾶν λέγεται, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοίᾳ
 καὶ ἀνόμοιᾳ. καὶ τὸ λυκὸν ἴσον τε καὶ ἀνίσον οὐ πᾶν λέ-
 γεται, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοιον ἢ ἀνόμοιον. ὥς τε τοῦ ποσὺ μᾶ-
 λιστα ἀνείη ἰδίον τὸ ἴσον τε καὶ ἀνίσον λέγεσθαι.

Καὶ τοῦτο κυρίως ἰδίον ἐστὶ τοῦ ποσοῦ, ἐπεὶ δὴ καὶ μέντοι
 ὑπάρχει, καὶ πᾶν τι πράγματι. γραμμὴ γάρ γραμμῇ ἴση
 τε, καὶ ἀνίσος λέγεται. καὶ τόπος, τόπος. καὶ ὑποφάνεια,
 ὑποφάνεια. καὶ σῶμα, σῶματι. καὶ λόγος, λόγῳ. καὶ ἀριθ-
 μός, ἀριθμῷ. ἐὰν δὲ ἐπ' ἄλλου πινὸς λέγωμεν τὸ ἴσον τε
 καὶ ἀνίσον, οὐ κατ' αὐτὸ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. οἷον,
 λέγωμεν ὅτι ἴσον ἐστὶ τοῦτο τὸ λυκὸν σῶμα τούτῳ τῷ λυ-
 κῷ σῶματι. καὶ ἀνίσον δὲ ὡσαύτως, οὐ κατ' ὁ λυκὸν ἀλ-
 λά κατ' ὁ σῶματι, ἅπερ ἐστὶ τοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ
 ὁμοιον, καὶ τὸ ἀνόμοιον ὑπὸ τῇ τοιούτων ῥηθὲν κυρίως. λυ-
 κὸν γάρ λυκῷ ὁμοιον, καὶ ἀνόμοιον λέγεται. καὶ ὑπὸ τῇ
 τοιούτων ὡσαύτως.

ΠΕΡΙ ΥΠΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙ.

- Πρὸς τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐν
 πέρων ἵνα λέγεται, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον. οἷον
 τὸ μέγιστον, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ἐτέρου λέγεται. πινὸς γάρ μέγιστον
 λέγεται. καὶ τὸ διπλάσιον ἐτέρου λέγεται τοῦθ' ὅπερ ἐστὶ
 πινὸς γάρ διπλάσιον λέγεται. ὡσαύτως δὲ, καὶ ὅσα ἄλλα
 τοιαῦτα. ἐστὶ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῇ πρὸς τι, οἷον ἕξις, διὰ βε-
 σις, αἰδιησις, ὑψηλήμη, θέσις. πᾶντα γάρ τὰ ἐρημένα τοῦθ'
 ὅπερ ἐστὶν ἐτέρων ἵνα λέγεται, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτε-
 ρον. καὶ οὐκ ἄλλο τι. ἢ γάρ ἕξις, πινὸς ἕξις ἵνα λέγεται.
 καὶ ἡ ὑψηλήμη, πινὸς ὑψηλήμη. καὶ ἡ θέσις, πινὸς θέσις. καὶ
 τ' ἄλλα δὲ ὡσαύτως. πρὸς τι οὖν ἐστὶν, ὅσα αὐτὰ ἅπερ
 ἐστὶν, ἐτέρων ἵνα λέγεται. ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον.
 οἷον ὅρος μέγα λέγεται πρὸς ἕτερον. πρὸς τι γάρ μέγα λέ-
 γεται

ἅπαντα εἶναι, ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶ
 πρὸς ἄλλ' ὅσον ποσοῖς ἔχει τὸ εἶναι, ὥς πορ καὶ τὸ μέγα, καὶ
 τὸ μικρόν. παχὺ γὰρ λέγομεν, τὸ πολλῶν ἔχον τῶν κατὰ
 τὰ βάθος διατάσεων. καὶ πλατὺ, τὸ κατὰ πλάτος. σκοτὸν
 δὲ καὶ λεπτόν, τὸ ὀλίγην τὴν τε κατὰ βάθος, καὶ πλάτος
 διατάσεων ἔχον. καὶ ὅσα δὲ πρὸς τῶν ἄλλων ἡρήκαμεν, με-
 γάλου λέγω καὶ μικροῦ, καὶ πολλοῦ καὶ ὀλίγου. ταῦτα καὶ
 ὑπὸ τούτων ὀρίσμεν. καὶ γὰρ ταῦτα τῶν πρὸς τι εἶναι.

» Οὐ δοκεῖ δὲ τὸ ποσὸν ὑπὸ δέχεσθαι τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧτ-
 » τον, οἷον τὸ δίπηνχον. οὐ γὰρ εἶπεν ἔτερον ἔτερον μάλλον καὶ
 » ἧττον δίπηνχον. οὐδ' ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον τὰ τρία τῶν πέντε
 » τε ἔδεν μάλλον πέντε ἢ τρία λέγεται. ἔδεν τε πάντε τῶν
 » τριῶν. οὐδὲ τὰ τρία τῶν τριῶν. ἔδεν γὰρ ὁ χρόνος ἔτερος ἐ-
 » τέρου μάλλον χρόνος λέγεται. ἔδεν ὑπὸ τῶν ἐρμηνέων ὅλως
 » οὐδενός, τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧττον λέγεται. ὥς τε καὶ τὸ πο-
 » σόν, ἐκ ὑπὸ δέχεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧττον.

Εἰ π' ἄλλο μεταβέβηκεν ἰδίον τοῦ ποσοῦ, τὸ μὴ ὑπὸ δέ-
 χεται τὸ μάλλον, καὶ ἧττον. καὶ τοῦτο ἐκόντως. ἡρῆται γὰρ
 ὅτι, ὅπου εἶναι ἡ ἐναντιότης, ἐκεῖ καὶ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧττον,
 ἐκ τῆς τῶν ἐναντιῶν μίξεως γίνεται. ἴσον δὲ ὅτι, καὶ
 τοῦτο πάλιν ἀποδοκιμάζει, ὥς καὶ τῇ ἐσίᾳ ὑπάρχον. ἐφ'
 ἔτερον δὲ μεταβαίνει ἰδίον, καὶ φησὶν.

» Ἰδίον δὲ μάλιστα τοῦ ποσοῦ, τὸ ἴσον τε καὶ ἀνίσον λέ-
 » γεται. ἕκαστον γὰρ τῶν ἐρμηνέων ποσῶν, ἴσον τε καὶ ἀνί-
 » σον λέγεται. οἷον σῶμα, ἴσον τε καὶ ἀνίσον λέγεται. καὶ
 » ἀριθμὸς ἴσος καὶ ἀνίσος, καὶ χρόνος ἴσος καὶ ἀνίσος λέγεται.
 » ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἐρμηνέων, ἕκαστον ἴσον τε
 » καὶ ἀνίσον λέγεται. τῶν δὲ λοιπῶν ὅσα μὴ εἰσι ποσά, ἔπα-
 » νυ καὶ δόξειεν ἴσον τε καὶ ἀνίσον λέγεται, εἷον ἢ διάβεσις

ἄμα τὴν γῆν κατὰ λέγειν τις βούλοιοτο. θέσθαι δὲ ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ, καὶ τὸ κατὰ, ὡς ἢ ὑπὲρ κεφαλῶν ἡμῶν ὄροφῃ. ὡς ἔστι
 πρὸς ἡμᾶς, αὐτὸ ἐστίν. ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ ὑπὲρ αὐτῶν, κατὰ.
 Τὴν πρὸς τὸ μέσον χώραν κατὰ πέντες, διὰ τὸ πλήσθην
 τῷ μέσῳ διάσπασιν, πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου εἶναι. οἱ
 βουλόμενοι οἱ φησι τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ κατὰ ἐν τῇ φύσει τῇ ὄν
 τῶν εἶναι, διὰ τὸ τὴν γῆν ὡς πρὸς ἕκαστον πέρασ' τοῦ κόσ
 μου τὴν κατὰ διάμετρον διάσπασιν ἀφεσηκέναι, διὰ τοῦ
 το τὴν γῆν κατὰ βούλονται. εἰκότασι δὲ φησι καὶ τὸν τῇ
 ἄλλων ἐναρτίων ὀρισμὸν ἀπὸ τούτων ὑποφάναι.

- α) Τὰ ἔστι πλείστον ἀλλήλων διεσπαστά, τῇ ἐν τῷ αὐτῷ μένει
 β) ἐναρτία ὀρίζονται. εἴπερ δὲ κατὰ φησί, τὴν ὑπερόνοσαν
 εἶναι, αὐτὴ δὲ ὡς πρὸς ἕκαστον τοῦ κόσμου πέρασ', τὴν πλεί
 σθην διάσπασιν διέσπασκε, λέγω δὲ τὴν κατὰ διάμετρον, ἐναρ
 τίων δὲ, τῷ αὐτῷ τὸ κατὰ, ὅφ' ἐν τῷ μένους ἀνέχονται ταῦτα,
 τὸ ποσὸν, ἐκ τούτων, καὶ πᾶσι τοῖς ἐναρτίοις τὸν ὀρισμὸν
 ὑποφάνουσιν, ἐναρτία λέγοντες εἶναι, τὰ πλείστον ἀλλήλων
 διεσπαστά τῇ ὑπὸ τὸ αὐτὸ μένει. Εἰπὼν ὅτι ἴδιον τὸ
 ποσοῦ, τὸ μηδὲν ἔχεν ἐναρτίον, καὶ δειξάσ' ὅτι παντὶ τοῦ
 το ὑπάρχει, οὐ προσέθηκεν. ἐκ ἴδιον δὲ τοῦτο ποσοῦ, ὅτι
 καὶ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει, ὡς πορ καὶ ὑπὸ τῆς οὐσίας ἐποίησε.
 δῆλον ἔστι τοῦτο ὡς, ἐκ τῇ πόρ τῆς οὐσίας εἰρημένων. εἰ
 ἔκει ἔλεγον, ὅτι οὐκ ἴδιον δὲ τῆς οὐσίας τὸ μηδὲν ἔχεν
 ἐναρτίον, ὅτι καὶ τῷ ποσῷ ὑπάρχει, δῆλον ὅτι καὶ ταῦτα
 οὐκ ἴδιον εἶναι τοῦ ποσοῦ, ὅτι καὶ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει. ὡς τε
 τὸ ποσὸν, ἔστιν ἐπὶ δεκτικὸν τῇ ἐναρτίαν. ἀλλ' εἰ ἀρᾶ, δεῖ
 λέγειν ὅτι τὸ ποσὸν τῇ ἐναρτίαν ἐπὶ δεκτικόν, ὡς πορ ἐλέ
 γομεν καὶ τῇ οὐσίᾳ μηδὲν εἶναι ἐναρτίον, αὐτῶν δὲ τῇ
 ἐναρτίαν εἶναι δεκτικῶν. Τί οὖν φασιν, οὐκ ἐπὶ τὸ πα
 ρχέ, καὶ τὸ λεπτὸν τοῦ ποσοῦ, καὶ τὸ πλατύ, καὶ τὸ σκόν,

ὡς τὸ πρὸς ἑναυπότητα θεωρῆσαι, λαμβανέτω τὸ ἀνώ,
 καὶ τὸ κάτω. ταῦται γὰρ καὶ πλείστον διεσηκασιν ἀλλήλων,
 καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὀρισμὸν τῇ ἑναυτίῳ ὡς δέχεται.
 οὐ τὰ γὰρ ὀρίζονται τὰς ἐναυτίαι, τὰ πλείστον ἐν τῷ αὐτῷ γέ-
 νει ἀλλήλων διεσηκότες. τοῦτω δὲ αὐτὸς οὐκ ἀρίσκεται.
 κατὰ ἀλήθειαν γὰρ, οὐκ ἔστι ἐν τῇ φύσει τῇ ὄντων, τὸ ἀ-
 νώ, καὶ τὸ κάτω, ἀλλὰ τὸ περίε, καὶ τὸ μέσον, ἃ ἔκ ἐστιν ἐν-
 αυτία, ἀλλὰ τῇ πρὸς τι. τὸ γὰρ περίε, μέσου ἐπὶ περίε.
 τὸ δὲ ἀνώ, καὶ τὸ κάτω, τίς κατὰ διάμετρον διάσκειν ἀφ-
 φεῖναι ὁφείλουσιν ἀλλήλων. ἡ δὲ γῆ, κέντρον λόγον ἐπέ-
 χει πρὸς τὸ πᾶν, ἐν ἧς τὰ βαρέα πάντες φέρεται. πῶς ἔν-
 τὸν γῆς τὸ πονεῖ τουτέστι, τὸ τοῦ παντός κέντρον ἐναυτίον ἐ-
 ρούμεν τῷ τοῦ πυρὸς τὸ πονεῖ τουτέστι, τῇ κοίλῃ πᾶσι φερέα τῇ
 σελιωιακῆς σφαίρας; οὐ γὰρ τίς τοῦ παντός διάμετρον
 ταῦτα διεσηκασιν ἀλλήλων. ὥς τε οὐ πλείστον διεσηκασιν
 πλείστον γὰρ διεσηκασιν, τὰ πᾶσα ἀνὰ τὴν διάμετρον διεση-
 κότες. οὐκοῦν ἔδὲ ἐναυτία ταῦτα ἔστιν, οὐδὲ ἀνώ τε, καὶ
 κάτω, ἀλλ' ὥς ἔπον, τῇ πρὸς τι. τὸ γὰρ περίε, μέσου ἐπὶ
 περίε, εἰ μή τις κάτω ὑπόβοιτο πᾶσαν ἅμα τὴν γῆν, διότι
 τοῖς καθ' ὅποιον μέρος αὐτῆς οἰκούνσιν ὑπὸ ποσὶ, καὶ κάτω
 ἔστιν ἡ γῆ. ὁ δὲ ἕρμενος, ἀνώ. εἰ δὲ κατὰ τὴν ὡς φάνησαν
 αὐτῆς βούλεται τις τὸ κάτω λέγειν, ἀνώ δὲ τὴν σφαῖραν,
 δορεθήσεται τὸ αὐτὸ καὶ ἀνώ, καὶ κάτω ὄν. ἡ γὰρ ἀνώ τῆς
 γῆς ὡς φάνησε, ὥς μεν πρὸς τὸν οὐρανόν, κάτω ἔστιν. ὥς
 δὲ πρὸς τὴν ὑπὸ κάτωθεν αὐτῆς ὡς φάνησαν, ἀνώ. ἀλλὰ
 καὶ τῇ ἡμισφαίρει ἑκάτερον, ἀνώ τε, καὶ κάτω ἔστι, κα-
 τὰ τὴν διάφορον κίνησιν ἀμείβονται καὶ τὴν χάσιν. ἀλλ' ἔ-
 δὲ ἐπὶ ἅμα ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐναυτία ἔχον. ὥς
 τε οὐ δυνάτον ἐν τῇ φύσει τῇ ὄντων, εἶναι κυρίως τὸ ἀνώ,
 καὶ κάτω, εἰ μήτοι γε κατὰ τὸν ἡρημένον τρόπον, πᾶσαν

λὺ τὸ λυκὸν λέγεται, πῶ γε τὴν ὑποφάνειαν πολλὰ εἶναι.
Πῶς οὖν ταῦτα πρότερον εἰπὼν, δίδων σαφῶς τὸ πολὺ καὶ
τὸ ὀλίγον, τοῦ ποσοῦ εἶπεν, ἐν ταῦθα δὲ φησιν οὐκ εἶναι τὸ
πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον τοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ τῇ πρὸς π, καὶ εἰ ἐν
ταῦθα ἀληθῶς δέδεικται, τὸ μὴ εἶναι αὐτὰ τοῦ ποσοῦ, καὶ
κῶς ἀνωτέρω ποσὰ εἶναι αὐτὰ εἴρηκε. Τί οὖν πρὸς
τοῦτο φασίν, ὃ πολλὰκις ἡμῖν ἤρηται, ὅτι τὰ πρὸς π, οὐκ
ἔχει ἀληθῶς φύσιν ἀφωρισμένω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλαις κατη
γορίαις σπαισσεται. καὶ ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον, καὶ μέ
γα καὶ μικρὸν, καὶ διπλάσιον καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ παρὰ πλῆ
σια τῇ πρὸς π, ἐν ποσῷ σπαιστέμενα, οὐκ ἐν ποιῷ, ὥς πορ
καὶ τὸ λυκότερον, καὶ γλυκύτερον, καὶ βαρύτερον, πρὸς π
εἶναι, ἐν ποιῷ τὴν ὑπερξείν ἔχοντα. ὅταν οὖν λέγωμεν πο
λὺ τὸ λυκόν. ἐπεὶ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, πρὸς π ὄντα, πε
ρὶ τοῦ ποσόν, καὶ οὐ πρὸς τὸ ποιοῦν καταγίνεται, οὐ κυρίως
δηλονότι λέγομεν, οὐδὲ καθ' αὐτὰ, ἀλλὰ διότι ἡ ὑποφάν
εις, πολλὴ πρὸς τὸ ποσοῦ. οὐ τοῦτο οὖν ἐλέγξεν ἀνωτέρω,
ὅτι τὸ πολὺ αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ποσόν ἐστιν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν ποσῷ
πρὸς π. καὶ οὐδεὶς γε τοῦτο ὑπὸ τοῦ ποσοῦ φέρειν, εἰ μὴ κα
τὰ συμβεβηκός, τὸ ἐν ποσῷ εἶναι, ὑπερδεχόμενον τὸ πολὺ
καὶ τὸ ὀλίγον.

- » Μάλιστα δὲ ἡ ἐναντιότης τοῦ ποσοῦ πρὸς τὸν τόπον δο
» κῆ ὑπάρχειν. τὸ γὰρ ἀνὰ τῷ κάτω ἐναντίον εἶναι τίθει
» σιν, τὴν πρὸς τὸ μέσον χάραν κάτω λέγοντες, διὰ τὸ
» πλήσκειν διασπασιν τοῦ μέσου πρὸς τὰ πέρατα τῶ κόσμου
» εἶναι. εἰδίκασι δὲ καὶ τὸν τῇ ἄλλων ἐναντίων ὀρισμὸν ἀ
» πό τούτων ὑποφάνει. τὰ γὰρ πλείον ἀπ' ἀλλήλων διεσπ
» κότες, τῇ ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ἐναντία ὀρίζονται.

Ἐπειδὴ πόρ ἀπέδειξε τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, μήτε πο
σὰ εἶναι, μήτε ἐναντία, φησὶν ὅτι, εἰ ὅλως βούλεται τις

κρά, ἢ μακρά, ἢ βραχεία, κυρίως λέγομεν. τὸ δὲ πολὺ καὶ
 ὀλίγον, ὑπὸ τοῦ διωρισμένου, καὶ θέσιν μὴ ἔχοντος. ἡ γὰρ
 τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τοῦ χρόνου. πολὺς γὰρ ὁ χρόνος, καὶ ὀλίγος
 λέγεται. ὁμοίως καὶ ὁ ἀριθμὸς. ὅθεν καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς ὑπὲρ
 ποσότητος γινώσκων γινώσκων τὸν λόγον, τὸ μὲν μέγα καὶ τὸ
 μικρὸν ὑπὸ τοῦ ὅρους, καὶ τῆς κίχρου παρέλαβεν, ἀπὸρ
 λυ τοῦ σιωποῦς. σῶμα γὰρ ἐκάτερον. τὸ δὲ πολὺ καὶ τὸ
 ὀλίγον, ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ. λέγω δὴ τῆς ἐν ἀθήναις ἀνθρώπων,
 καὶ τῆς ἐν τῇ κώμῃ, ἀπὸρ λυ τοῦ διωρισμένου. ὁ γὰρ
 ἀριθμὸς διωρισμένον ἐπὶ ποσόν. πολλάκις δὲ καὶ κατα
 χρηστικῶς, τὸ μὲν μικρὸν, καὶ τὸ μέγα, ὑπὸ τοῦ διωρισμένου
 φέρομεν, τὸ δὲ πολὺ, καὶ ὀλίγον ὑπὸ τοῦ σιωποῦς. λέγο
 μεν γὰρ μικρὸν εἶναι τὸν λόγον τοῦ δημοθέου, ἢ μέγα, τῶ
 πόδε ἕνα, καὶ συνεχῆ σκοπὸν βλέπειν. ὥς τε τὸ μέγα καὶ
 ὑπὸ τοῦ λόγου τούτου, διὰ τὸ συνεχὲς τε, καὶ ἠνωμένον τοῦ
 σκοποῦ φέρον ἡρώδης. ἀμίλη, οὐκ ἂν ἐπομεν ὅτ' ἐν
 γένεα λόγους τῆς δημοσίων, μακρὸν λόγον. οὐ γὰρ ἔπιν ἦς, καὶ
 συνεχὲς ὁ τούτων σκοπός. οὐδὲ ἐπὶ ὅτ' ἐνδεκά κατὰ φι
 λίππου, ἀλλὰ πολλοὺς αὐτοὺς λέγομεν. καὶ τὸ ὅδωρ δὲ πο
 λὺ λέγομεν, συνεχεὲς ὄν, ἴσως διὰ τὸ οὐ διαίρετον. λέγο
 μεν δὲ πολλάκις καὶ τὴν ὁδὸν πολλῶν συνεχῆ οὖσαν, διὰ
 τὸ εἰς πολλὰ διαρεῖσθαι τάδεα, ἢ τοῖς ποσὶν ἐν τῇ βαδίσει
 τόπον πᾶσι δηρῶναι. Ἀπορίᾳ δὲ καὶ ταῦθα ἐκώσας
 ἀξιον, πῶς μικρῶν μὲν πρόδωκεν, τὸ πολὺ, καὶ τὸ ὀλίγον, πᾶ
 σά ἦναι εἰλεγειν, ἐν οἷς εἰλεγειν, ὅτι κυρίως μὲν ποσά, ταῦτα
 μόνον λέγεται, ἀπὸρ ἐφθλυ προδιδάξας, τὰ τε πέντε τοῦ
 σιωποῦς εἶδη, γραμμῶν, ὑπὸ φάειαν, σῶμα, χρόνον, καὶ τό
 πον. καὶ τὰ δύο τοῦ διωρισμένου, λόγον τε, καὶ ἀριθμόν.
 τὰ δὲ ἄλλα φησὶ πάντε, κατὰ συμβεβηκός. ἕς ταῦτα
 γὰρ βλέποντες φησὶ, καὶ τὰ ἄλλα ποσὰ λέγομεν, ὅτιον, πο

Εκ τούτων δια τῆς ἑς ἀδωάτον ἐπαγωγῆς, δύνανται
 σιν αὐτὰ μὴ εἶναι ὄντως ἐναντία. φησὶ γάρ, Εἰ τὸ μέ-
 γα τῷ μικρῷ ἐναντίον, συμβήσεται καὶ τῷ αὐτῷ κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον, εἶναι τὰ ἐναντία. τὸ γὰρ αὐτὸ εἶναι καὶ μέγα
 καὶ μικρὸν, καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον. ὅσον, ἢ κενύχρος, πρὸς μὲν
 κύαμον παραβαλλομένη, λέγεται μικρά· πρὸς δὲ σίνηπι.
 λέγεται μεγάλη. καὶ οὖν καὶ ἀθήναις, πρὸς μὲν οὗτο ἐν κώ-
 μι, πολλοὺς ὄρεας. πρὸς δὲ οὗτο ἐν πάσῃ τῇ ἑλλάδι, ὀλί-
 γους. ὥς τε τῇ ἐναντίων εἶναι ταῦτα δεκτικὰ κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον, ὅπου ἀδωάτον. ἡ δὲ οὐσία, δεκτικὴ μὲν
 τῇ ἐναντίων ἐλέγχετο εἶναι, οὐ μὲντοι κατὰ τὸν αὐτὸν
 χρόνον τὰ ἐναντία ὑποδέχεται. οὐδέποτε γὰρ εἶναι τὸ αὐ-
 τὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, θερμὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ λευκὸν καὶ
 μέλαν. οὐ μόνον δὲ φησὶ τὰ ἐναντία ὑποδέχεται, ἀλλὰ
 καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς εἶσονται ἐναντία. τὸ γὰρ αὐτὸ, καὶ μικρὸν
 καὶ μέγα λέγεται, καὶ πολὺ, καὶ ὀλίγον. ὅπου αὐτοπον. οὐ-
 δὲν γὰρ τῇ ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ μάχεται.

- » Οὐκ εἰσιν ἄρα τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, οὐδὲ τὸ πα-
 » λὺ τῷ ὀλίγῳ. ὥς τε καὶ μὴ τῇ πρὸς τι ταῦτά τις ὀρεῖ,
 » ἀλλὰ τοῦ ποσοῦ, οὐδὲν ἐναντίον ἔξει.

Πρότερον ὑπέθετο αὐτὰ ἀνὰ τί, καὶ ἔδειξεν ὅτι ποσὰ
 οὐκ εἰσίν. ἐπειτα ὑπέθετο ποσὰ, καὶ ἔδειξεν ὅς οὐκ εἰσὶν
 ἐναντία. κατὰ γὰρ τὸ ἀληθές, οὔτε ποσὰ εἰσίν, οὔτε ἐναν-
 τία, ἀλλὰ τῇ πρὸς τι. ὅτι μὲν οὐκ εἰσὶ ποσὰ, διὰ τῆς
 ἐνστάσεως ἔδειξεν. ὅτι δὲ οὐδὲ ἐναντία, διὰ τῆς ἀντιπα-
 ραστάσεως. εἰσὶν οὖν ὥς πορ εἰπομεν, τῇ πρὸς τι, ἐν ποσοῖς
 ἔχοντα τὸ εἶναι. λέγεται δὲ τὸ μέγα, καὶ τὸ μικρὸν, κυρίως
 ὡς ὑπὸ τοῦ σιωχοῦς. μέγα γὰρ σῶμα, καὶ μικρὸν λέγοι-
 μεν. ὁμοίως καὶ μακρὸν, καὶ βραχύν. καὶ ὑποφανῆσαν ὡς
 σαύτως, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σιωχοῦς ἔειπεν, μεγάληα, ἢ μικ-

ποιότητες γὰρ ἔσιν· οὕτω τὴν πρὸς ἄλληλα μάχην αἰεὶ
δέξαντο. ταύτῃ γὰρ τὰ πρὸς τὴν εὐαιτίων διαφύκει
ὅτι τὰ μὲν εὐαίτια, πρῶτον καθ' αὐτὰ εἰσιν. ἐξὸν γὰρ
τὸ λουκὸν ἡπόντα, μὴ παραλαβεῖν τὸ μέλαν, μὴ δ' εἶναι
ὅλως ὄντος τοῦ λουκοῦ. καὶ ἑμπαλιν τὸ μέλαν εἶναι, τοῦ
λουκοῦ μὴ ὄντος. ἔπειτα πρὸς ἄλληλα μάχεται, τὰ δὲ
πρὸς τὴν ἀλλήλοισ σωπικεῖται, καὶ σωπαόλυνται. τὸν γὰρ
πατέρα ἡπών, καὶ τὸν ὑὸν σωπάζον. καὶ τούτων πάλιν
ἀναιρεθέντος, σωπώχεται καὶ ὁ υἱός. ἐπεὶ οὖν τὸ μέλαν, καὶ
τὸ μικρὸν, καὶ τὸ πολὺν, καὶ τὸ ὀλίγον, αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὐκ
ἔστιν, οὐδὲ ἀν' ὑπόστασιν τὴν τούτων αὐτὸ καθ' αὐτὸ, χωρὶς τῆς
πρὸς ἑπερον χείσεως. δῆλον ὡς οὐκ ἔστιν εὐαίτια, ἀλλὰ
τῇ πρὸς τὴν εὐαίτια ἐλέγχουσι αὐτὰ καθ' αὐτὰ
πρόπερον ἰδίαν ὑπόστασιν ἔχειν. ἥθ' οὕτως, ἀλλήλοισ συμ
μάχεσθαι.

- 21 Εἰ δὲ εἴη τὸ μέλαν καὶ τὸ μικρὸν εὐαίτια, συμβήσε
 22 ται τὸ αὐτὸ ἅμα τὰ εὐαίτια ὑπεδέχεσθαι. καὶ αὐτὰ εἶναι
 23 τοῖς εἶναι εὐαίτια. συμβαίνει γὰρ ποτὲ τὸ αὐτὸ ἅμα μέ
 24 λαν καὶ μικρὸν εἶναι. ἐπὶ γὰρ πρὸς μὲν τοῦτο μικρὸν,
 25 πρὸς ἑπερον δὲ καὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο, μέλαν. ὥς τε τὸ αὐτὸ καὶ
 26 μικρὸν καὶ μέλαν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι συμβαίνει.
 27 ὥς τε ἅμα τὰ εὐαίτια ὑπεδέχεσθαι. ἀλλ' οὐδὲν δοκεῖ ἅμα
 28 τὰ εὐαίτια ὑπεδέχεσθαι, ὅτιον ὑπὸ τῆς οὐσίᾳς. δεκτικὴ
 29 μὲν τῇ εὐαίτιων δοκεῖ εἶναι. ἀλλ' οὐ τις γὰρ ἅμα νοσῇ καὶ
 30 ὑγιαίνει, οὐδὲ λουκὸν καὶ μέλαν ἐστὶν ἅμα. οὐδὲ τῇ ἄλλων
 31 οὐδὲν, ὃ ἅμα τὰ εὐαίτια ὑπεδέχεται. καὶ αὐτὰ δὲ εἰς
 32 τοῖς συμβαίνει εὐαίτια εἶναι. ἐγὰρ ἐστὶ τὸ μέλαν τῷ μί
 33 κρῷ εὐαίτιον, τὸ δ' αὐτὸ ἐστὶν ἅμα καὶ μέλαν καὶ μικρὸν, καὶ
 34 αὐτῷ εἰς αὐτὸ εἶναι εὐαίτιον, ἀλλὰ τῇ ἀδυνάτῳ ἐστὶν αὐ
 35 τὸ εἰς αὐτὸ εἶναι εὐαίτιον.

χίς. ἢ οὐ τῇ τούτων διαίρεσι, καὶ διακρίσει, ὡς τὸ διωρισ-
 μένον. ἄλλως τε, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, ἐν τοῖς μερικοῖς
 ποσοῖς ἡδὴ καταγίνεται, οἷον ἐν τῇδε τῇ ὑποφανείᾳ. ὁμοί-
 ως καὶ τὸ πολὺ ἐν τῇδε τῇ γραμμῇ, καὶ τῷδε τῷ σώματι, καὶ
 τὸ ὀλίγον ἐν τῷδε τῷ ἀριθμῷ. ὥς τε τούτων ἕκαστον, ἐν τοῖς
 αὐτομοῖς ποσοῖς καταγίνεται. τὰ δὲ άτομα ποσά, οὐ μόνον
 ὅτι ποσὰ σημαίνει, ἀλλὰ καὶ ποῦ ὅσον ἕκαστον αὐτῶν καταγι-
 νεται. οἷον, ὁ τρία, καὶ πέντε. οὐκ ἄρα ποσὸν τὸ μέγα καὶ τὸ
 μικρὸν ὅσον καὶ ὁ ἀριστοτέλης τοιοῦτοις ἐχρήσατο τοῖς ὑ-
 ποδείγμασιν, ἐπὶ ὧν ὅτι τὸ μένον διήπην, καὶ τὸ τρίπην
 χυ, καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων, τουτίη, τῇ ἐν ὑπάρξει αὐτομῶν,
 ποσὸν σημαίνει. εἴπερ ὅλως ποσὸν ἐστὶ τὸ μέγα καὶ το
 μικρὸν, πάντως καὶ αὐτομόν ἐστι ἢ εἴν, εἴςιν ὁ πορ. εἴπον ὅ-
 πλως τί μέγα. ἀλλὰ λέγομεν ἦναι μέγα ἐν ὑπάρξει. ἐστὶ
 δὲ καὶ αὐτομον μέγεθος. οὐκοῦν ἢ πᾶν μὲν αὐτομον ποσὸν
 ἐστίν, ἀφορίζεται. τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸ πολὺ καὶ
 τὸ ὀλίγον. άτομα ὄντα, ἀόριστά τινά ἡσιν. οὐκ ἄρα πο-
 σά ἐστὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν. καὶ οὕτω μὲν, διὰ τῆς
 οὐσάσεως, οὐδὲ συγχωρεῖ αὐτὰ ποσὰ εἶναι, διὰ δὲ τῆς ἀν-
 τιπαρεσάσεως συγχωρήσας αὐτὰ εἶναι ποσά, δέκνυσθαι
 αὐτὰ μὴ ὄντα ἐναντία. ἀρχεται δὲ τῆς ἀντιπαρεσάσε-
 ως οὐτὸ ὅσον.

Ἔπειδ' ἐάν τε πῶς ποσὰ εἶναι τὰ τοιαῦτα, εἰάν τε μὴ
 πῶς, οὐκ ἐστὶν οὐδ' αὐτοῖς οὐδ' ἀντίον οὐδέν. ὁ γὰρ μὴ ἐστὶν αὐ-
 τὸ καθ' αὐτὸ λαβὴν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ἀν' ἀφ' εἰρεται, πῶς
 ἀν' εἶναι τούτων τὴν ἀντίον.

Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. τα οὐδ' ἀντία πρῶ-
 τὸν ἐστὶ καθ' αὐτὰ, ἀπολειμμένῳ ἔχοντα τὴν ὑπόστα-
 σιν. εἰδ' οὕτω. τὸν πρὸς ἄλληλα ἀν' ἀδέχεται πόλεμον.
 οἷον, τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν, πρὸ πρὸν ἄλλα τινὰ ὄντα :

τρία, ἢ πέντε, ἢ τριπληχὺ λέγω ὡς ἔδεν τούτοις, ἢ αὐ-
 τῇ ἀορισίᾳ θεωρεῖται, ἢ τις ἐν τῷ μικρῷ καὶ μεγάλῳ, καὶ πολ-
 λῷ καὶ ὀλίγῳ. ἀπὸ τῶν μὲν ἀοριστῶν πρὸς μᾶλλον ἐστὶ τῶν
 ἰδίῳ ἢ ἑδῶν. ζῶν γὰρ ἡ πᾶν, οὐκ οὕτως ὀρίξω τὸ ὑποκείμε-
 νον, ὡς πρὸ ὅτι ἡ πᾶν ἀνθρώπων, ἢ ἵππων. πάλιν ἐπὶ
 μὴ φωνῇ ἐστὶν ἀπλῶς ὁμῶνυμος τὸ ζῶν, ἀλλ' οὐσία τις ἐ-
 στί κοινὰς πλείοσιν ὑπάρχουσα, ἐστὶν ἀφορίσαι τὸ ὑπὸ τῆς
 τοῦ ζῶν φωνῆς σημαινόμενον, καὶ εἶπεν, ὅτι οὐσία ἐστὶν
 ἐμφυχον αἰδιπική, καὶ ἐστὶν ὠρισμένη τις φύσις, ἢ ὑπὸ τοῦ
 ζῶντος σημαινόμενη. οὕτως οὖν καὶ ὑπὸ τῶν προκειμένων, τὰ
 τῶν τοῦ σωεχοῦς ὄνομα γυνικῶ πρὸν ὄν, ἐστὶ μὲν ἀοριστῶς
 πρὸν τοῦ ἀφωρισμένου ποσού, τοῦ τριπλήχεις. τοῦτο τῶν
 ἡδὴ ἄτομόν ἐστιν, ὡς πρὸς κἀκεῖ σῶκράτης, ἄτομόν ἐστιν. ὁ-
 μοίως καὶ τὸ τοῦ ἀριθμοῦ γυνικῶ πρὸν τοῦ τρία, καὶ πέντε
 τε, ἄτόμον ὄντος, ἀλλ' ὁμῶς καὶ τούτοις, ἐστὶ τί ὠρισμέ-
 νον ὡς δηλούμενον. σωεχὲς γάρ ἐστιν, οὐ τὰ μέρη πρὸς τι-
 να κοινὸν ὅσον σωά πῃ. διωρισμένον δ', τὸ μὴ οὕτως ἔχον
 καὶ γραμμῷ δι' λέγων, τὸ ἐφ' ἑνὶ λέγῳ διασπτόν μέγεθος
 ὑποφαίειν δι', ὑπὸ τὸ δύο. καὶ σῶμα, τὸ τριχῇ διασπτόν
 καὶ τούτων ἕκαστον ὠριζαὶ αἰὲν αὐτῶν ἔχον, καὶ οὐχὶ πρὸς
 διάφορον χεῖριν, διάφορον ἀνὰ δέ χεῖρ φύσιν, ὡς πρὸς τὸ μέ-
 γα καὶ μικρόν, καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον. ἢ τῶν μέγα τίς λέγοι, φέρε
 τὸ ὑπὲρ ἔχον ἑτέρου, καὶ διὰ τοῦτο φέρε μέγα τίς τὸ ὅρος λί-
 γη τὸ ὀλυμπον, ὡς τοῦ ὑμνητοῦ ὑπὲρ ἔχοντα. ἀλλὰ τὸ αὐτὸν
 τοῦτον πρὸς τὴν γῆν παραβάλλων, μικρόν ἐστι, ὡς ἑλλείψα
 ποντα αὐτῆς. οὐκ ἄρα τὸ λεγόμενον ἔχειν μέγα, ἀφωρισ-
 μένον τί ἐστὶ ποσόν, ὡς πρὸς τὰ ἑρημένων ποσῶν ἕκαστον, οὐ
 μόνον ποσόν ἐστὶ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅσον ἐστὶν ἀφορίζεσθαι, ὅσον, ἢ ἐ-
 φ' αὐτῷ διασπτόν, ὡς ἡ γραμμὴ, ἢ ὅτι ὑπὸ δύο, ὡς ἡ ὑποφά-
 νεια. ἢ ὅτι ἐν τῇ τῶν μεγάλων ἐνώσει θεωρεῖται, ὡς τὸ σωεχὲς

ἐκ ἑτέρου ὅτι πρὸς τὸ ἕτερον, τὴν ἀναφοράν ἔχει. καὶ οὐδὲν
 τούτων αὐτὸ καθ' αὐτὸ ὠρισμένην τινὰ ἔχει φύσιν. καὶ δὴ
 λον ἐν τούτοις. Ὅρος γάρ φησι μικρὸν λέγεται, κέγχρος
 δὲ μεγάλη. καὶ τοὶ εἰ ἕκαστον τούτων καθ' αὐτὸ ἐλέγεται, καὶ
 μὴ πρὸς ἕτερον ἀναφερόμενον τῇ πρὸς ἐκείνου παραβολῇ,
 οὐκ αὖ ὅρος μὲν μικρὸν ἐλέγομεν, τὴν δὲ κέγχρον μέγας
 λέγω. καταγέλασον δὲ τοῦτο. νῦν δὲ τὸ μὲν ὅρος μικρὸν λέ
 γομεν, δὴ ἥλον ὅτι, ἄλλου ὅρους μικρότερον. τὴν δὲ κέγχρον
 μεγάλην, ἄλλης δηλονότι μείζονα. οὕτω καὶ ἐν ἀθλίωσι μὲν,
 ὀλίγους φασὶν εἶναι ἀνθρώπους, αὐτὴν πρὸς ἐαυτὴν πα
 ραβάλλοντες, ἢ πρὸς ἕτερον πόλιν. ἐν τῇ κώμῃ δὲ πολλὰς,
 ὀλιγώτερους ὄντας τῇ ἐν ἀθλίωσι, ἢ πρὸς ἄλλην κώμην δη
 λονότι τὴν συγκρίσιν ποιούμενοι. ὥστε ἢ σωσιχῇ λέγωμεν
 τὴν τοῦ ποσού, καὶ τὴν τοῦ πρὸς τι κατηγορίαν, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι
 ἢ εἰ διωρισμέναι εἰσιν αἱ κατηγορίαι, οὐχ ὑπὸ τὸ ποσὸν
 ταῦτα ἀνακρίνον, ἀλλὰ μάλλον ὑπὸ τῷ πρὸς τι.

- » Ἐπὶ τὸ μὲν δίπηχυ καὶ ἕκαστον τὸ τοιούτων, ποσὸν ση
 » μᾶναι. τὸ δὲ μέγα ἢ μικρὸν, οὐ σημάναι ποσὸν, ἀλλὰ μᾶλ
 » λον πρὸς τι. πρὸς ὅτι πρὸς θεώρηται καὶ τὸ μέγα, καὶ τὸ
 » μικρὸν, ὥς τε φανερόν ὅτι ταῦτα τῇ πρὸς τι εἰσι.

Τὸ ὅτι κυρίως φασὶ ποσὸν, καὶ ποδὶ ὅσον εἰσι σημάναι.
 ὅτιον, ἢ δὲ ἡ γραμμὴ, καὶ ποσὸν εἰσι τῇ αὐτῇ φύσει, καὶ ποδὶ
 ὅσον εἰσι σημάναι. τρίπηχυς ὅτι φέρει εἰς τὴν, ἢ δίπηχυς εἰ
 σιν. ὥς τε καὶ τὰ ποδὶ ὅσον ποσὰ καταγίνεται, σημαίνουσι
 τὰ κυρίως ποσὰ. τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸ πολὺ καὶ
 τὸ ὀλίγον, οὐκ ἔχει ὠρισμένον ποσόν. ὁρίζον ὅτι ἕκαστον
 τούτων. ὥς τε ταῦτα ποσὰ οὐκ εἰσι. Τί οὖν εἴποι τις αὖ,
 ἴσως οὐκ εἰσι ποσὸν ὁρίζον; ὅταν ὅτι ἢ πῶ σωσιχῆς, ἢ ἀρι
 μόν, ἢ γραμμῶν, ἢ τῇ τοιούτων τί, ποσὸν μέντοι λέγω, οὐ
 μὴν ἔτι καὶ τὸ ποδὶ ὅσον εἰσι ἀφορίζω, ὥς ποδὶ ὅταν λέγω.

ον, ὅιον, τῷ διπλήχει, ἢ τῷ τριπλήχει, ἢ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἢ τῇ τοιούτων πινι.

οὐδὲν γάρ ἐστιν αὐτοῖς *ἐναντίον*. εἰ μὴ ἄρα τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίνεται *ἐναντίον*, ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. τῶν δὲ οὐδὲν ἐστὶ ποσὸν, ἀλλὰ μάλλον τῇ πρὸς π. οὐδὲν γὰρ αὐτὸ καθ' αὐτὸ μέγα λέγεται ἢ μικρόν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ἀναφέρεται. ὅιον ὅρος μὲν μικρόν λέγει, κέγχρος δὲ μεγάλη. τῷ τ' μὲν, τ' ὁμογενῶν μέζονα εἶναι, τὸ δὲ, ἐλαττον τ' ὁμογενῶν. ἔκαστ' πρὸς ἕτερον ἢ ἀναφορὰ. ἐπὶ ἕκῃ καθ' αὐτὸ μικρόν ἢ μέγα λέγεται, οὐκ ἂν ποτε, τὸ μὲν ὅρος μικρόν ἐλέγετο, ἢ δὲ κέγχρος μεγάλη. πάλιν ἐν μὲν τῇ κῶμῃ φαμέν πολλὰς ἀνθρώπους εἶναι, ἐν ἀβύαις δὲ ὀλίγους, πολλὰ πλάσιους αὐτῇ ὄντας. καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ πολλοὺς, ἐν δὲ τῷ θιάτρῳ ὀλίγους, πολλῶ πλείους αὐτῇ ὄντας.

Ἐν ταῦτα θεϊκῶς τὸν ποδὶ τούτου ἐξετάζει λόγον, εἰ τὸ μέγα καὶ μικρόν *ἐναντίον* ἐστίν, ἢ ὅλως ποσά. ἐν γὰρ τῷ ποδὶ τ' ἐστὶ λόγος μνημονεύσας αὐτ' ὁμῶν, παρῆλθε συγχωρήσας αὐτὰ *ἐναντία* εἶναι. δέκνυσσι δὲ γινώσκειν ταῦτα ἔκ ἐσὶ ποσά, ἀλλὰ τ' πρὸς π. καὶ δέκνυσσι πάλιν διχῶς, διὰ τε τ' ἐνστάσεως, ὅτι οὐκ ἐστὶ ποσά, καὶ διὰ τ' ἀπαραστάσεως, ὅτι εἰ καὶ ποσά συγχωρηθῆναι, οὐκ ἐστὶν *ἐναντία*. καὶ πρῶτον μὲν, διὰ τ' ἐνστάσεως, λέγων οὕτω, τούτων δὲ οὐδὲν ἐστὶν ποσὸν, ἀλλὰ μάλλον τ' πρὸς π. οὐδὲν γὰρ αὐτὸ καθ' αὐτὸ μέγα λέγει, ἢ μικρόν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ἀναφέρεται. τῇ γὰρ πρὸς π. ἴδιον, τὸ εἶδος πενίτος, τὸ ἕτερον σωησάμεναι, καὶ ἀναρριθύναι, σωαυαρεῖναι. πατρὸς γὰρ πενίτος, σωησάμεναι πάντως καὶ ὁ ὅρος, καὶ ἀναρριθύναι, σωαυαρεῖναι, ἔτι δὲ τὸ πολὺ οὐ λέγεται αὐτό π. καθ' αὐτὸ πολὺ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὀλίγον ἀναφερόμενον. καὶ τὸ ὀλίγον ὡσαύτως, πρὸς τὸ πολὺ, καὶ ὑπὸ τῷ μικρῷ, καὶ τοῦ μεγάλου, ὁμοίως.

φανεία ἢ, τοσούτον καὶ τὸ λευκὸν φήσῃς ἦναι. εἰὰν γὰρ εἶρω
τηδῶμεν πόσον ἐστὶ τὸ λευκόν, λέγομεν ὅτι διπλήν τι
χόν, ἢ τριπλήν, ὅση ἐστὶ καὶ ἡ ἐπιφανεία ἢ ἐχούσα τὸ λευ-
κόν. ὥς τε οὐκ αὐτὸ τὸ λευκὸν λέγομεν πολὺν, ἢ ὀλίγον, ἀλ-
λὰ τὴν ἐπιφανείαν. διώκεται δὲ καὶ τὸ ἐν πηχυαίᾳ ἐπιφα-
νείᾳ λευκόν, μᾶλλον λευκὸν ἦναι, τοῦ ἐν διπλήχει. τότε δὲ
ὃ λέγομεν λευκὸν λευκοῦ πλήθον, ἀλλὰ λευκὸν λευκοῦ μᾶλ-
λον λευκόν.

- Ἐπὶ τῷ ποσῷ ὃ δὲ ἐν ἐστὶν ἐναρτίον. ὡς μὲν γὰρ τῇ ἀφω-
ρισμένῳ φανερὸν ὅτι ὃ δὲ ἐν ἐστὶν ἐναρτίον. οἷον τῷ διπλή-
χει, ἢ τῷ τριπλήχει, ἢ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἢ τῇ τοιούτων τινί.

Παραδούς ἡμῖν τὴν διαίρεσιν τοῦ ποσοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν πο-
τῶν ἐστὶ τοῦ κυρίως ποσῶ, καὶ ποῖα τοῦ κατὰ συμβεβηκός,
βούλεται νῦν, ὥς πορὶ ὡς τῆς οὐσίας ἐποίησεν, ἰδίον ἀπο-
δοῦναι τοῦ ποσοῦ. ὅρισμόν γὰρ ἀποδοῦναι αὐτοῦ οὐκ ἐν ὧν,
διὰ τὴν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἑρμηνείᾳ ἡμῖν αἰτία. ὅτι τῇ
γενικώτατων γενῶν, ἔκ ἐστιν ὅρισμόν ἀποδοῦναι. τὸ γὰρ ὅν,
οὐχ ὥς γένος κατηγορεῖται τῇ δέκα κατηγορίῳ, ὥς ἐν ἡ-
σαγωγαῖς ἀπεδόθη. ἡ μὲν γὰρ πορὶ. τοῦ δὲ πινος τοῦ ποσῶ
ἦν αὐτῷ ὁ λόγος. οἷον, τοῦ διπλήχειος, διωκτὸν ἡ δὲ ὅρισμός
παραστήσασθαι αὐτοῦ τὴν φύσιν, γένος λαμβάνονται τὸ ἀ-
πλῶς ποσόν. νῦν δὲ πορὶ τοῦ ἀπλῶς ποσοῦ αὐτῶ ἐστὶν ὁ λό-
γος. ὃ γένος γενικώτατον οὐρεῖν ἔκ ἐστιν, δι' ὃ τὸ ὅρισμόν αὐτοῦ
ἀποδώσειν. ὥς πορὶ ὡς τῆς οὐσίας ἐστὶν πρότερον τὰ δο-
κῶντα αὐτῆς ἰδία εἶναι, καὶ ἐλέγξας ἐπὶ τὰς ὄντως ἰδί-
ον, ἅπαν αὐτῆς παραδέδωκεν. οὗτοι καὶ ἐν ταύτῃ ποιῇ,
πρότερον ὅσα δοκῇ ἰδία εἶναι τοῦ ποσοῦ ἐξελέγξας, ὕστε-
ρον τὸ ὄντως ἰδίον αὐτοῦ παραδέδωκεν. καὶ πρότερον μεν-
φῃσιν, ἰδίον εἶναι δοκῇ τοῦ ποσοῦ, τὸ μὴ δὲ ἔχον ἐναρ-
τίον. τῷ γὰρ ἀφωρισμένῳ ποσῷ φησι, τί ἀν' εἰ ἐναρτίον

- 23 δυνε, τῇ ὑποφαιείᾳ ὀρίῃ. ὅση γὰρ ἡ ὑποφαιεία ἢ, τοσοῦν
 24 του καὶ τὸ λυκὸν φήσκειν ἔχει. ὥς τε μόνον κυρίως ποσὰ
 25 καθ' αὐτὰ λέγεται τὰ ἡρημένα. τῇ δὲ ἄλλων, οὐδὲν αὐτὸ
 26 καθ' αὐτὸ, ἀλλ' ἢ ἄρα, κατὰ συμβεβηκός.

Ἐργον ὑποσημονος μὴ μόνον τὰ ὑποβεβλημένα τῇ ὑποση
 μη αὐτοῦ πρᾶγματ' σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν
 εἶναι. κατὰ ἀλήθειαν δὲ μὴ ὄντα ἐπεξέρχεσθαι, καὶ διελέγ
 χην. πύτο καὶ ὁ ἀριστοτέλης ποιεῖ. ἀπαριθμησάμενος γὰρ
 τὰ ἐπὶ αὐτοῦ ποσοῦ εἶδη, πέντε τοῦ σωεχοῦς, καὶ δύο τοῦ
 διωρισμένου, οὐκ ἐστὶ μέχρι τούτου, ἀλλὰ ζητῇ, καὶ πᾶν
 λοδῶσται ἀνάχεται ὑπὸ τὸ ποσόν. ἐπεὶ οὖν δοκῇ τὸ λυ
 κὸν καὶ πολὺ, καὶ ὀλίγον, τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον, τοῦ ποσοῦ ἐ
 σιν. ἀλλὰ καὶ τὴν πρᾶξιν λέγομεν μακράν, καὶ βραχεῖαν,
 φησὶν ὅπου κυρίως ταῦτα ποσὰ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός.
 τῷ γὰρ ἐν ποσοῖς εἶναι, λέγεται ποσὰ αὐτὰ. ἐπεὶ δὲ γὰρ τὸ
 λυκὸν ἐν ὑποφαιείᾳ ἐστίν, ἐκείνης πολλῆς οὐσης, ἢ ὀλίγης,
 ἐκ μεταλήψεως ταύτης λέγομεν τὸ λυκὸν πολὺ, ἢ ὀλίγον
 εἶναι. καὶ ἡ πρᾶξις ὁμοίως κατὰ συμβεβηκός ἐχει, τὸ μα
 κρά εἶναι, ἢ βραχεῖα. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὁ πῆλεμος οἰλιακὸς ἢ
 τύχοι, ἐν τινι χρόνῳ μέγιστον, ὅσον, ἐν δέκα ἐτίσι, λέγομεν
 δὲ τὸν χρόνον μακρόν, διὰ τοῦτο καὶ τὴν πρᾶξιν τὴν ἐν μα
 κρῷ χρόνῳ γινομένην, κατὰ συμβεβηκός μακράν λέγο
 μεν εἶναι. ὥς τε κυρίως μὲν ποσὰ εἰσι τὰ ἡρημένα, τὰ
 δ' ἄλλα, κατὰ συμβεβηκός δι' ἐκείνα ποσὰ λέγεται.

Καὶ ἡ κίνησις πολλή. ἡ κίνησις πολλή λέγεται εἶναι, τῷ τὸν
 χρόνον, ἐν ᾧ μέγιστον, πολλὸν εἶναι. ὁ γὰρ χρόνος μέτρον ἐστὶ κί
 νησεως. μᾶλλον γὰρ λέγομεν τὴν τῆς σελεύης ἀποκατάστα
 σιν. ἐνιαυτὸν δὲ, τὴν τοῦ ἡλίου τῷ χρόνῳ πορίσθον ἐνιαυ
 σίασαν. ἐὰν γάρ τις ἐρωτῇ πόση τις ἐστὶν ἡ πρᾶξις,
 τὸν χρόνον ἀποκρίνεται. ὅσον, δεκάετης. ὅση γὰρ ἡ ὑπο

- » ἔπ' τοῦτο λαβὴν · ὥς τε οὐκ ἀν' εἴη θέσις τῇ μορίων αὐτῶν
 » τοῦ, ἢ κε μηδὲν ὑπομείνῃ · τὰ μὲν οὖν, ἐκθέσιν ἐχόντων
 » πρὸς ἄλληλα τῇ αὐτοῖς σωίστηκε μορίων · τὰ δὲ, ἐξ ἑκ
 » ἐχόντων θέσιν .

Ἐπιβλέπων γὰρ ὅτι τὸν μὲν χρόνον ἐν τῇ προτέρᾳ δια
 κρίσει σωτάπησιν τοῖς σωεχέσιν ποσοῖς, γραμμῇ, ὑπὸ φα
 νείᾳ, σώματι, τόπῳ · ἐν ταῦτα δὲ, τοῖς μὴ ἐκθέσιν ἐχόν
 των, ἐπεὶ κατὰ τρία ταῦτα χαρακτηρίζεται τὰ ἐκθέσιν
 ἐχόντων · τὸ κεντὰ πον, ἀνῶ, κατω. καὶ τὸ δεκτικὰ εἶναι
 δεκτύλῳ. καὶ τὸ σωεσκότα ἔχον τὰ μόρια, τουτίσιν, ἄ
 μα ὅλα ὑφεισκότα, * ὧν ἔστι ἐν ὑπάρχοντι χρόνῳ. τὸ
 ἀριθμὸν, ἐν τῇ πρώτῃ διακρίσει τοῖς διακριμοῖς συγκα
 ταριθμήσας, δοκεῖ πῶς ἐν ταῦτα τοῖς ἐκθέσιν ἐχόντων. ἢ
 ρηκὰ μὲν ὃ ἀνῶτέρῳ ποδὶ ποῖς ἀριθμῶ αὐτῷ ἔσιν ὁ λόγος ·
 διὰ μὲν τοῦ ἔκαστον κεντὰ, τὸ δεκτικὸν λέγει. διὰ δὲ
 τοῦ καὶ πρὸς ποῖα μόρια τῶν λοιπῶν σωτάπησιν, τὰ ἐκ θετικὰ
 προσρήματα · * Διὰ τὴν δὲ μὴ διαλεῖ τὸ ποσὸν εἰς τάξιν
 ἔχον, καὶ μὴ, ὅτι ἡ μὲν τάξις ἐν ποσῷ θεωρεῖται · ἔστι μόνον
 ἐν τοῖς θετοῖς ἢ τάξις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀθετοῖς. καὶ ἔστι ἐν ἀ
 ριθμῷ, ἐπεὶ δὴ πρῶτον τὸ ἐν τῇ δύο. καὶ ἐν λόγῳ, ἐπεὶ δὴ
 πρῶτον τὸ προσῖμον τῇ διηγήσειως · καὶ ἐν χρόνῳ · πρῶτον
 ἔστι τὸ παρῶχικός, ἔστι τὸ ἐνισῶς, ἔστι τὸ μέλλον .

- » Κυρίως δὲ ποσὰ ταῦτα λέγεται μόνον τὰς ἑρμείνας, τὰ
 » δὲ ἄλλα πάντα κατὰ συμβεβηκός. ἢς ταῦτα ἔστι ἀπο
 » βλέποντες, καὶ τὰ ἄλλα ποσὰ λέγομεν. οἷον πολὺ τὸ λευκόν
 » λέγονται, τῷ καὶ τῷ ὑπὸ φάνησιν πολλῶν εἶναι, καὶ ἡ πρᾶξις μα
 » κρὰ, τῷ καὶ τὸν χρόνον πολλῶν εἶναι. καὶ ἡ κίνησις πολλή. ἔστι
 » καθ' αὐτὸ ἕκαστον τούτων ποσὸν λέγεται. οἷον ἐὰν ἀποδιδ
 » ῶ τις πόση τις ἡ πρᾶξις ἐστὶ, τῷ χρόνῳ ὀρίῃ. οἷα αὐτοῖς αὐτῶν,
 » ἢ οὕτω πῶς ἀποδιδούς. καὶ τὸ λευκὸν ποσὸν πᾶσι ἀποδιδ

» σωαπῆι. οὐκοῦν καὶ τὰ τοῦ τόπου μόρια, ἀ καπῆι ἑκά-
 » στον τῇ τοῦ σώματος μορίων, πρὸς τὸν αὐτὸν ὅρον σωαπῆ-
 » πῆι, πρὸς ὃν καὶ τὰ τοῦ σώματος μόρια. ὥς περ σωιχῆς
 » αὐτῇ εἶναι καὶ ὁ τύπος. πρὸς ᾧ ὅλα κοινοὶ ὅρον αὐτοῦ τὰ μό-
 » ρια σωαπῆι.

Εἰ ᾧ ἀπεδέχθη τὸ σῶμα σωηλημμενῶ καὶ σωιχῆς ἔ-
 χον τὰ μόρια. πᾶν ᾧ σῶμα καθ' ὅλον αὐτὸ ὃν τόπον ἔσιν,
 ὁ τὸ πος ἄρα ὁ πᾶν ἔχων τὸ σῶμα, σωιχῆς ἔσιν, ἐπεὶ μη-
 δὲν τῇ τοῦ σώματος μορίων ἐκφύγει τὸ ὃν τόπον εἶναι. οὐ-
 κοῦν διὰ τὴν σωιχῆσαν τοῦ σώματος, καὶ ὁ τύπος ἔχει
 τὸ σωιχῆς.

» Εἰ πὰς μὲν ἐκβέσιν ἔχόντων πρὸς ἀλλήλα τῇ ὃν αὐ-
 » τοῖς μορίων σωιχῆκε. τὰ ὅ ἐξ οὐκ ἔχόντων βέσιν, ὅιον τὰς
 » μὲν πῆς γραμμῆς μόρια, βέσιν ἔχει πρὸς ἀλλήλα. ἑκάστον
 » ᾧ αὐτῇ κῆται πού. καὶ ἔχοις αὐτῇ διαλαβὴν καὶ ἀποδῶ-
 » ναι πού ἑκάστον κῆται ὃν τῷ ὑπὸ πέδῳ. καὶ πρὸς ποῖον μό-
 » ριον τῇ λοιπῶν σωαπῆι. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τοῦ ὑπὸ πέ-
 » δου μόρια βέσιν ἔχει πνά. ὁμοίως ᾧ αὐτῇ ἀποδῶν πού
 » ἑκάστον κῆται, καὶ ποῖα σωαπῆι πρὸς ἀλλήλα. καὶ τὰ τοῦ
 » σφαιροῦ δὲ ὡσαύτως. καὶ τὰ τοῦ τόπου. ὑπὸ δὲ γε τοῦ ἀριθ-
 » μού, οὐκ αὐτῇ ἔχοι τις ἀποδῶν ὡς τὰ μόρια αὐτοῦ βέσιν
 » πνά ἔχει πρὸς ἀλλήλα, ἢ κῆται πού. ἢ ποῖα γε σωαπῆι
 » πρὸς ἀλλήλα τῇ μορίων. ἔδὲ τὰ τοῦ χρόνου. ὑπομεί-
 » νει ἔδὲν τῇ τοῦ χρόνου μορίων. ὁ δὲ μή ἔσιν ὑπομεί-
 » νει τοῦτο βέσιν πνά ἔχοι, ἀλλὰ μάλλον τάξιν πνά εἴποις
 » αὐτῇ ἔχεν, τῷ τὸ μὲν πρότερον εἶναι τοῦ χρόνου, τὸ ὕστερον. καὶ
 » ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ ὡσαύτως, τῷ τὸ ὃν πρότερον ἀριθμεῖσθαι
 » τῇ δύο, καὶ τὰ δύο τῇ τριῶν. καὶ ἔτω τάξιν μὲν πνά αὐτῇ ἔχοι.
 » βέσιν δὲ οὐ πᾶν λάβοις αὐτῇ. καὶ ὁ λόγος δὲ ὡσαύτως. οὐ-
 » δὲν ᾧ ὑπομείναι τῇ μορίων αὐτοῦ. ἀλλ' ἔρηται τε, καὶ ἔκ ἔσιν

Οἱ μὲν γὰρ παλαιότεροι, πᾶσαν ἀπλῶς ὑποφάνησαν,
ἐπίπεδον καλοῦσιν, ἐν ἀνθρώπῳ λέγοντες. ἀδιάφορον
γὰρ αὐτοῖς, ὑποφάνησαν, ἢ ἐπίπεδον λέγειν. οἱ δὲ νεώτε-
ροι, ὅτι πᾶσαν ὑποφάνησαν ἐπίπεδον καλοῦσιν, ἀλλὰ τὴν
ἀποτεταμένῳ μόνον. ἄλλος γὰρ ἴσασι τὴν ὑποφάνησαν. καὶ
ταύτην διαιροῦσιν εἰς τὴν ἐπίπεδον. καὶ κυλινδρικήν,
καὶ σφαιρικήν, καὶ εἰς ἄλλη εἴη.

Ἡ δὲ σῶμα δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ἔχουσιν ἀλλὰ λαβεῖν,
καὶ ἀποδοῦναι κοινόν ὄρον, γραμμῶν, ἢ ὑποφάνησαν, πρὸς
τὰ τοῦ σώματος μόρια σωμάτῃ.

Σωμάτῃ γὰρ τὰ μέρη τοῦ σώματος πρὸς τὸν κοινόν ὄ-
ρον, τὴν ὑποφάνησαν. διὰ ταύτην δὲ, καὶ πρὸς γραμμῶν.
τῆς γὰρ ὑποφάνησαν διαιρούσης κατὰ βάθος τὰ σώματα,
αὐτῆς δὲ παντελῶς ἀδιαστάτου οὐσίας κατὰ βάθος, ἀδια-
στάτους ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος σωμάτῃ τοῦ
πρὸς ἀλλήλα κατὰ τὴν ὑποφάνησαν. καὶ ταῦτα δὲ διωά-
μη πάλιν τὴν διαιρέσιν ἐπὶ πρὸς τὴν ὑποφάνησαν λαμβά-
νομεν. διὰ δὲ τὴν ὑποφάνησαν, καὶ πρὸς γραμμῶν σωμά-
τῃ τὰ τοῦ σώματος μέρη. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὡς εἴπομεν, εὐθέ-
ως ἢ γραμμῇ ποιεῖ τὴν ὑποφάνησαν, τὴν διαιροῦντα τὸ σῶ-
μα κατὰ τὴν ὑποφάνησαν, δὲ ἀρχαῖα ἀπὸ γραμμῆς, καὶ
ταύτην οἰοῦνται ὑποσύροντα, ποιεῖν ὑποφάνησαν, καὶ δι' αὐτῆς
τέμνειν τὸ ὑποκείμενον. ὥς τε ἐπεὶ δὲ καθ' ὅλῳ ἑαυτὴν ἢ
ὑποφάνησαν τέμνει τὸ σῶμα, ἀνάγκη καὶ κατὰ τὸ πέρασ-
αὐτῆς, λέγω δὲ τὴν γραμμῶν σωμάτῃ τὰ τοῦ σώμα-
τος ἄκρα.

Ἐστὶ δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν τοιούτων. ὁ γὰρ νῦν,
χρόνος σωμάτῃ πρὸς τὴν παρεληλυθότα καὶ τὴν μέλλον-
τα. καὶ πάλιν ὁ τόπος τῶν σωμάτων ἐστὶ. τόπον γὰρ πᾶ-
σι τοῦ σώματος μόρια κατέχει, ἀπὸς τὴν κοινόν ὄρον
σωμάτῃ.

διωρισμένον ποσόν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. οὐτε γὰρ τὰ τοῦ λό-
 γου μόρια, λέγω δὴ τὰς συλλαβάς ἐπὶ ἰδὲν διαπινος κοι-
 νοῦ ὄρεσιν σωσπόμεας, ἀλλ' ἐκαστὴ αὐτῶν πορίη γραπταί. λό-
 γον δ' ἐφασὶ τὸν μετὰ φωνῆς γινόμενον. ἐπειδὴ γὰρ ὁ λό-
 γος, ὁ μὲν, ἐστὶ προφορικός, ὁ δὲ, ὁ διάθετος, ὁ δὲ ψυχῇ θεω-
 ρούμενος, διὰ τοῦτο ὑποσημαίνεται, ὅτι πρὸς τοῦ προφορικοῦ
 λόγου φησὶν, ὁ γὰρ ὁ διάθετος, ὃ δὲ ποσὸν ὅλως ἐστίν. ἀλλ' ἡ
 πορ' ἄρα ἐστὶ τί, δηλονότι ποιότης ἐστὶν τῆς ψυχῆς, ἡ πορ' διὰ
 θεσίς ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἢ ἕξις, διάθεσις δὲ καὶ ἕξις, ποιότης,
 ὡς ἡσύμεθα. προτετίμηται δὲ ὁ ἀριθμὸς τοῦ λόγου, ἐπειδὴ
 δ' αὐτοῦ μετρεῖται ὁ λόγος.

- » Ἡ δὲ γραμμὴ συνεχὴς ἐστίν. ἐπὶ γὰρ κοινὸν ὄρεον λαβαῖν,
 » πρὸς ὃν τὰ μόρια αὐτῆς σωσάπῃσι, σιγῇ. καὶ τῆς ἐπιφα-
 » νείας, γραμμῇ.

Εἰκότως ἡ γραμμὴ, συνεχὴς γραμμὴ γὰρ ἐστὶ, μήκος
 ἀπλατές. ἐκαστον γὰρ τῶν μορίων αὐτῆς σωσάπῃ πρὸς ἄλλο, καὶ
 ἄλλο, κοινὸν ἔχοντα ὄρεον, τὸ σημεῖον. τὸ ὃ σημεῖον, ἀμερές,
 καὶ ἀδιάστατον. ἐκότως ἄρα καὶ τὰ μέρη αὐτῆς, συνεχῶς τε, καὶ
 ἀδιάστατως, ἡνωμένα ἑστί. κατὰ γὰρ σημεῖον ἡ γραμμὴ δια-
 ρεῖται, καθ' ὃ καὶ σωσάπῃσι τὰ μόρια αὐτῆς. δὲ τὸ λαβαῖν τὸ ση-
 μεῖον, ἡτοι τὸ κοινὸν ὄρεον δυνάμει, καὶ μὴ ἐνδεχῆ. ἐὰν γὰρ ἐν-
 νεργεῖα λάβῃς, ἔκ ἐστι συνεχὴς ὅλη ἡ γραμμὴ. καὶ τὴν ἐπιφα-
 νείας τὸ μέρη κοινῷ ὄρει σωσάπῃσι τῇ γραμμῇ. ὡς τε καὶ
 ἡ ἐπιφανεία συνεχὴς. γραμμὴ γὰρ διαρεῖται. ἐὰν ἡ γραμ-
 μὴ μήκος ἐπὶ ἀπλατές, κατὰ μήκος διαρῆμενον τὴν ἐπιφα-
 νείας, ἀδιαστάτως ἕξοσι τὰ μέρη κατὰ πλάτος. ἐπεὶ μὴ τὸ
 ἔχει ἡ γραμμὴ τὴν κατὰ πλάτος διάστασιν δυνάμει δὲ καὶ
 ταῦτα τὴν γραμμὴν ληπτέον, καὶ οὐκ ἐνδεχῆ.

Τὰ γὰρ τοῦ ἐπιπέδου μόρια, πρὸς πινος κοινὸν ὄρεον συ-
 νάπῃσι.

ἐστὶν τὰ ὅσα μέρη αὐτοῦ. καὶ ταῦτα πρὸς τὰς θέσιν πλὴν ἔχει πρὸς
 ἄλληλα. διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε, θέσιν ὅς ἐστιν ἡ ἀνάλογος αὐ-
 τῷ, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ, ὅπως αὐτῷ, ὅπως αὐτῷ, ὅπως αὐτῷ, ὅπως αὐτῷ, ὅπως αὐτῷ,
 καὶ τὰς θέσιν ἐστὶν, ὅς ἐστιν ἡ ἀνάλογος αὐτῷ. ἀλλὰ ὅσα ἀξίον
 καὶ ἐπὶ αὐτῆς τῆς ἀξίως ἐξετάσαι τὰς ἡρημέναι.

Τῶν μὲν ὅσα τοῦ ἀριθμοῦ μορίων ὅσους ἐστὶν κοινὸς ὅρος,
 πρὸς ὃν σωάπῃ τὰ μέρη αὐτοῦ, ὅσον τὰ πέντε, εἰς τὴν
 δέκα μέρη, πρὸς ὅσον κοινὸν ὅρον σωάπῃ, τὰ πέντε,
 καὶ πέντε, ἀλλ' αὐτὴ διώριται. καὶ τὰ τρία καὶ τὰ ἐπὶ αὐτῷ, πρὸς
 ὅσον κοινὸν ὅρον σωάπῃ. οὐδ' ὅλως αὐτῷ ἔχεις ἐπὶ ἀριθ-
 μῷ κοινὸν ὅρον λαβὴν τῶν μορίων, ἀλλ' αὐτὴ διώριται. ὅς ἐ-
 στε, ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν διωρισμένων ἐστὶν. ὡσαύτως δὲ καὶ
 ἡ λόγος τῶν διωρισμένων ἐστὶν. ὅτι μὲν ποσὸν γὰρ ἐστὶν ὁ
 λόγος, φανερόν. κατεμετρήται ὅσα συλλαβὴ βραχέα καὶ
 μακρά. λέγω δὲ τὸν μετὰ φωνῆς λόγον γινόμενον. πρὸς
 ὅσον κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ μέρη σωάπῃ. οὐ γὰρ ἐστὶ
 κοινὸς ὅρος πρὸς ὃν αἱ συλλαβαὶ σωάπῃουσιν. ἀλλ' ἐκαστὴ
 διώριται αὐτὴ καθ' αὐτήν.

Ὅτι μὲν ποσὸν ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς, ὅδε κατασκευάσαι ἀξιοῖ.
 ὁ ὅς μὴ βεβλήμενος τὸν ἀριθμὸν ποσὸν εἶναι, ὅδε ἄλλο πᾶσι
 ἐξήγηται. ὅτι δὲ διωρισμένον ποσὸν, τοῦτο κατασκευάσει.
 καὶ ὅς ἐστιν φησὶ κοινὸν ὅρον, πρὸς ὃν σωάπῃ τὰ μέρη αὐ-
 τοῦ. τὸν ὅς δέκα ἀριθμὸν, εἰ διέλοιμεν εἰς δύο πεντάδας,
 ἐκαστὴν δύνησόμεν διωρισμένῳ, καὶ οἱ κείαν ἔχουσιν πορι-
 γραφίῳ. ὅδε γὰρ ἐπὶ τῆς μονᾶς ἐκατέρωθεν σωημμένη τοῖς
 μέρεσι, καὶ δι' αὐτῆς τὴν σωήχασιν αὐτοῖς χαρισμένη.
 καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ αὐτῷ ἀριθμοῦ ὁμοίως. ἡ ὅς τε τέρτη μονᾶς οὐ
 δεμίαν τὴν τριᾶδων, οὐτε πρὸς ἐαυτήν, οὐτε πρὸς ἄλληλας
 σωάπῃ, ἀλλ' ὡς ἰδίᾳ καὶ αὐτὴ θεωρεῖται ποριγραφῇ. ὡς
 τε διωρισμένον ποσὸν ὁ ἀριθμὸς. ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος φησὶ

τὰ ἅμα ὅλα τὰ μέρη ἔχει, οἷον, λίθος. καὶ ὅτι κῆται. ἐν
 τοῖς ὅλοις ὅτι τὸν τόπον, καὶ δεικνύει. ὑποπίπτει ὅτι τῇ αἰ
 δήσει, καὶ πάντες ἅμα τὰ μέρη αὐτοῦ σωθήσκει. τὰ μὲν
 οὖν ἐκθέσιν ἐχόντων, ἐπὶ τὸ, τε σῶμα, καὶ ἡ ὑποφάνεια, καὶ
 ἡ γραμμὴ, καὶ ὁ τόπος. ταῦτα ὅτι πάντες δεικνύει, καὶ
 κῆται πον, καὶ σωθῆναι πάντες ἅμα ἔχει τὰ μέρη.
 ὁ μὲν τοι χρόνος, καὶ ὁ λόγος, οὐτε δεικνύει. οὐδὲ ὅτι τῇ
 αἰδήσει ὑποπίπτει, οὐτε δὲ ἅμα σωθῆναι τὰ μέρη ἔ
 χει. οὐδὲ ὅτι χρόνος ὅλος ἅμα ὑφίσταται, ἀλλ' ἡ κατὰ μό
 νον τὸ νῦν. ἐν ὅτι τῷ γίνεσθαι, καὶ φθάνεσθαι οὐδὲ τὸ ἔ
 ἔχει. ἀλλ' οὐτε ὁ λόγος ὅλος ἅμα ὑφίσταται. ἡ ὅτι ἐκθέσιν
 συλλαβὴ, οὐχ ὑπομένη τὰ ἐκθέσιν, ἀλλὰ φθάνει ἡ
 πρώτη φθάνουσα, πρὶν τὴν δεύτεραν ἐκθέσιν. ὁ οὖν οὐχ
 ὑπομένη, πῶς ἀν' ἐκθέσιν πινά; ἀλλὰ μάλλον τάξιν π
 νά εἴποις ἀν' ἐκθέσιν ταῦτα φυσικῶς. πρὶν περὶ ὅτι τὸ νῦν
 τοῦ μέλλοντος. οὐκ ἐπὶ τὸ μέλλον, τὸ νῦν πρὶν περὶ. καὶ
 τοῦτο ἐπὶ τάξιν φυσικῇ, ὅταν μὴ ἀνακῆται. πρὸς ἡμᾶς
 δὲ τάξιν ἐστίν, ὅταν ἀδιαφόρως ἀνακῆται. οἷον, ὅταν
 ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ἀρχόμενοι, πρῶτον εἰπώμεν τὸ δεξιόν.
 πάλιν δὲ ἐβουληθήμεν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ἀρχεσθαι, τὸ
 ἀριστερὸν πρῶτον εἰπώμεν. καὶ ὁ λόγος δὲ τὴν φυσικῶς τά
 ξιν ἔχει. ὁ ὅτι λέγων λόγος, ἔχει τὴν μὲν, πρῶτην συλ
 λαβὴν, τὴν δὲ, δεύτεραν. καὶ ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ ἐστίν ἡ
 τάξιν, τὸ, τὸ ἐν, πρὶν περὶ ἀριθμεῖσθαι τῇ δύο. ἐπειδὴ
 δὲ ὁ ἀριθμὸς διττός. ὁ μὲν, ἐν τῇ ψυχῇ, ὁ ἀριθμῶν, ὁ δὲ,
 ἐν τοῖς ἀριθμητοῖς, ὡς πορ καὶ ὁ ξένης διττός, ὅ, τε με
 τρῶν, καὶ ὁ μετρούμενος. ὁ μὲν, ἐν τῇ ψυχῇ ἀριθμὸς,
 δῆλον ὅτι οὐκ ἀν' εἰς ἐκθέσιν ἐχόντων μερῶν. οὐ ὅτι ἔχει
 πινά θεσιν τὰ μέρη αὐτοῦ. ἐπὶ ὅτι νοητός. ὁ δὲ, ἐν τοῖς
 ἀριθμητοῖς. οἷον, ἐν τοῖς δέκα ἵπποις. ἐξ ἐχόντων θεσιν

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

πον κίνησις ποσόν, ἀλλ' ἐρεγνά τις. διὰ δὲ τὸ ὑποκείμε-
 νον, ποῦ δ' ὁ γίνεται, τὸ σωεχὲς ἔχει, καὶ οὐ καθ' ἑαυτὴν. ὥς
 τι ὁ πορ καὶ πρόδεν ἔλεγον, ὅτι καθόλου τὰς μεταβολὰς,
 ὁδούς ὑπὸ τὰς κατηγορίας λεκτόν, οὐ κατηγορίας. ἡ ἄλ-
 λην ὑπ' ἄλλω ἀντικείμεν, ὡς ἐν ἐκείνοις εἴρηται. ὁ δὲ χρόνος
 ἀριθμὸς ὢν, καὶ μέτρον κινήσεως, κυρίως ἐπὶ πᾶσιν. ὁ γὰρ
 ἀριθμὸς, καὶ τὸ μέτρον τοῦ ποσοῦ. ποσὸν οὖν ὁ χρόνος, ἡ κῆ-
 τὸ σωεχὲς τὸ σῶμα. Ζητῆται δὲ πῶς τὸ σῶμα ἔς τὰς
 εἶδη τῶν ποσοῦ συγκληθῆναι. καίτοι τὸ σῶμα οὐσίᾳ
 ἐστὶ. φημί οὖν, ὅτι ὡς ἐν τοῖς ἐμπροδεν εἴπομεν, καὶ
 ποῖον, καὶ ποσὸν ἐστὶν οὐσιώδεις, ὡς πορ ἐν πυρὶ τὸ θερμόν,
 ποῖον οὐσιώδεις. καὶ ἐν σῶματι τὸ τριχὴ διακτατόν, πο-
 σὸν οὐσιώδεις. ὡς πορ οὖν εἴ τις τὸ ἐν πυρὶ θερμόν ὡς ποῖον
 τητὰ ἀπλῶς σκοποῖν, καὶ μὴ ὡς πῦρ, ὑπὸ τὴν ποιότητα
 τοῦτο ἀνάξει, οὕτω δὴ καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὁ ἀπλῶς μήκος,
 καὶ πλάτος, καὶ βάθος ἔχει ἐκρωῦντες, ὡς ποσοῦ τε θεω-
 ρήκαμεν ἡδὺς, καὶ οὐκ οὐσίαν. Τοῦ δὲ διωρισμένου εἴ-
 δη, ὡς εἴρηται, ὁ λόγος, καὶ ὁ ἀριθμὸς. ὁ γὰρ λόγος, καὶ πο-
 σὸν ἐστὶ, καὶ διωρισμένον ποσόν, ποσὸν μὲν, ὅτι κατεμετρεῖ-
 τὰ φησι συλλαβὴ βραχεία τε, καὶ μακρά. διωρισμένον
 δὲ, ὅτι ἐκάστη τῇ συλλαβῶν ἰδίαν ἔχει πορ γραφὴν. καὶ
 διωράμεθα τὴν μίαν συλλαβὴν ἐπόντες, τὴν ἐπείρανσι
 πῆσαι. καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ, τῇ διωρισμένων ἐστὶ. καὶ τούτου
 γὰρ ἐκάστη μονάς, ἰδίαν ἔχει πορ γραφὴν. οὕτω μὲν οὖν
 τῇ διαιρέσει χηνοάμενος, καὶ τῇ ὑποδιαιρέσει, πάλιν ὑπο-
 διαιρεῖ τὸ ποσὸν κατ' ἄλλον πινὰ τρόπον, λέγων. ὅτι
 » τοῦ ποσοῦ τὸ μεν, ἐκθέσιν ἐχόντων πρὸς ἀλλήλα, τῇ ἐν
 » αὐτοῖς μορίων σωέσκηκε. τὸ δὲ, ἐξ οὐκ ἐχόντων θέσιν. ἐκ-
 θέσιν δὲ ἐχόντων πρὸς ἀλλήλα τῇ ἐν αὐτοῖς μορίων, ἐκεί-
 να λέγονται, ἃ κῆταί που, καὶ δεκταί εἰσι, καὶ συννεσκηός

τῷ γινομένῳ. ὥς τε ὁ χρόνος, οὐκ οἴκοθεν ἔχει τὸ σωεχές,
 ἀλλὰ διὰ τὴν κίνησιν. ἡ δὲ κίνησις, διὰ τὸ σῶμα, ἐφ' οὗ ἡ κί-
 νησις. ὥς τε καὶ ὁ χρόνος διὰ τὸ σῶμα τὸ σωεχές ἔχει.
 Ἀλλ' οὐδὲ ὁ τόπος οἴκοθεν ἔχει τὸ σωεχές. τόπος γάρ ἐ-
 σιν ὡς ἡδὴ εἶπομεν, τὸ πέρασ' τοῦ ποδιέχοντος, καθ' ὃ ποδιέ-
 χη τὸ ποδιεχόμενον. οἷον ἡ κέραμος, τὸ πός ἐστι τοῦ οἴ-
 νου, οὐ καθ' ὅλον αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὴν κοίλην αὐ-
 τοῦ ὑποφάνηαι. ὥς οὖν ἔχει τὸ ποδιεχόμενον, οὕτως ἔχει
 καὶ ὁ τόπος. παντὸς οὖν σώματος σωεχοῦς ὄντος, καὶ ἐν
 τόπῳ ἐξ ἀνάγκης ὄντος. σωεχὴς ἔσται καὶ ὁ τόπος. ὥς τε
 καὶ ὁ τόπος διὰ τὸ ἐν αὐτῷ σῶμα, ἔχει τὸ σωεχές.
 τόπος γάρ ἐστιν ὡς ἡδὴ εἶπομεν, πέρασ' τοῦ ποδιέχοντος. ἡ
 μὲν γὰρ πέρασ' ἐστὶ τοῦ ποδιέχοντος, ὑποφάνηαι λέγεται,
 οὐχὶ τόπος, καὶ σωεχὴς ἐστίν. ἡ δὲ ποδιέχη, τόπος. καὶ
 ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποδιεχομένου καθ' ὃ τόπος ἐστὶ, τὸ σωεχές ἐ-
 χη. ὅπ' δὲ πᾶς τόπος σωεχὴς ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ δὴ λὸν. ἡ
 γὰρ διέλοις τὸν κέραμον, καὶ μηδὲν ὑποθέης ἐξέωσεν τοῦ οἴ-
 νου, μήτε αἶρα, μήτε ἄλλο τι σῶμα, οὐρεθήσεται τὸ μέρος
 ἐκείνου τοῦ οἴνου, τὸ κατὰ τὴν διαίρεσιν ὑποφαινόμενον, μή
 ὅν ἐν τόπῳ, ὅπου ἄτοπον. πᾶν γὰρ σῶμα, ἐν τόπῳ ἀνά-
 γκη εἶναι. ταῦτα μὲν οὖν ταῖς πᾶσι τοῦ σωεχοῦς εἶδη.
 Διὰ τί ὅτ' ἐκ κίνησιν ἔσωαριθμῆι τοῖς εἰδησι τῶ σωεχοῦς;
 φεμὲν ὅπ' ἡ κίνησις, ἀόριστον τι πρᾶγμα ἐστίν. οὐδὲς γὰρ ἐστὶν
 ἀπὸ τοῦ διωκέμεν ὑπὸ τὸ ἐνδραγεία διὰ τοῦτο οὖν ἐκ ἐμνήδην
 ταύτης. καὶ ἐπὶ ὡς πρὸς ἐσαγομένους ποιούμενος τὸ λόγον.
 πλείονος γὰρ διδασκαλίας ὁ ποδὶ αὐτ' δέηται λόγος. ἡ μά-
 λον λεκτέον, ὅτι ἐδὲ κυρίως ἐπὶ ποσὸν ἡ κίνησις. ἐστὶ γὰρ ἐ-
 νέργεια τις τοῦ κινεμένου. πῶς γὰρ εἴποισμι ποσὸν τὴν ἀλ-
 λοίωσιν, ἢ τὴν αὔξασιν, ἢ τὴν μείωσιν; ὡς οὖν ἐδὲ ἡ κίνησις
 ποσὸν, οὐ δὲ μίαν γὰρ κινήσιν. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ ἡ κατὰ τὸ

σάμνος τὰ πρό πρεα τρία, τὴν γραμμῶν, τὴν ὑποφάσας,
 τὸ σῶμα, ὅσα πέρατα ἀρχῆς, ἐπήγαγεν. Ἐπὶ δὲ πα-
 ρὰ ταῦτα, τόπος, καὶ χρόνος. ὥς ἐκένων μὲν οἱ κοῦβη-
 χόντων τὴν σωεχίαν, τούτων δὲ, οὐκ οἱ κοῦβη, ἀλλ' ἐξ ἐπεί-
 ρων αἰψῶν. ὁ γὰρ χρόνος οὐδὲν ἑτερόν ἐστιν, ἢ μέτρον κινή-
 σεως, πῆς ἐν οὐρανίᾳ σφαίρᾳ γινομένης. ἡμέραν γὰρ φα-
 μὲν εἶναι τὴν ἀπὸ ἀνατολῶν, ὑπὸ ἀνατολᾶς πάλιν, τοῦ ἡ-
 μίου ἀποκατάστασιν. καὶ μῆνα πάλιν, ὅταν ἡ σελήνη εἰς τὸ
 αὐτὸ σημεῖον ἐπανέλθῃ, ὅθεν καὶ ἤρξατο. μάλλον δὲ ἀπο-
 στα τοῦ ἡλίου, πάλιν εἰς ταυτὸν αὐτῷ κατὰ μῆκος σωελ-
 θῇ σημεῖον. καὶ εἰ αὐτὸν ὁμοίως, τὴν ὑπὸ τοῦ ζώδιακου κύ-
 κλου τοῦ ἡλίου περίοδον. ὥς τε ὁ χρόνος μέτρον ἐστὶ κινήσε-
 ως. ἡ δὲ κίνησις, ἐν μέθῃ γίνεται. διὸ κινεῖται γὰρ ὁ ἀριστο-
 τέλης μηδὲ μίαν κίνησιν διὰ κενοῦ δυνάσθαι γινεσθαι. εἰ-
 γὰρ περ φησὶ βούλοιο διὰ κενοῦ τὴν κίνησιν γινεσθαι, οὐκ
 ἔχει λόγον δοῦναι. τί δ' ἡ ποτε τὰ σφαιροειδῆ τῇ σωμά-
 των, βάπτον καταφέρονται τῇ πεταλοειδῶν, καὶ ἰσόους.
 καὶ ἡ, καὶ ἄλλας πρὸς τούτῳ λέγων ἀποδείξει, ὥς τε τριῶν
 ὄντων τούτων ἐφεξῆς, μέθους, κινήσεως, χρόνου. ὥς αὖ
 ἔχει τὸ μέγεθος, οὕτως ἔχει καὶ ἡ κίνησις. καὶ ὥς αὖ ἔχει
 ἡ κίνησις, οὕτως ἔχει καὶ ὁ χρόνος. εἰ μὲν γὰρ σωεχὴς ἡ
 τὸ μέγεθος, σωεχὴς ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ τούτου γινομένη κίνη-
 σις. σωεχοῦς δὲ οὗσης πῆς κινήσεως, σωεχὴς καὶ ὁ χρό-
 νος. ὁμοίως καὶ εἰ διηρημένον εἴη τὸ μέγεθος, διηρημένη εἴ-
 πη καὶ ἡ κίνησις, καὶ ὁ χρόνος. οἷον, εἰ ἡ κίνησις ὑπὸ ξύλου γί-
 νεται, εἰ μὲν διήρηται τὰ τούτου μέρη, διηρημένως κινήσε-
 ται καὶ ἡ κίνησις. εἰ δὲ ταῦτα σωεχῇ, σωεχὴς ἐστὶ καὶ ἡ κί-
 νησις. εἰ οὖν σωεχὴς ἡ σφαίρα, σωεχὴς καὶ ἡ ὑ-
 πὸ ταύτης γινομένη κίνησις. σωεχὴς δὲ καὶ ὁ χρόνος. οὐ-
 δὲν γὰρ ἄλλο χρόνος ἐστίν, ἀλλ' αὐτὸ μέτρον κινήσεως, τὸ ἐν αὐ-

πεφώσμεν, καὶ ἐσκησμένον τὸ πον, μήκος ἔχει μόνον
 ἅπλα τες, ὅπερ ἐστὶ γραμμὴ. καὶ ἡ κοινὴ δὲ σωθήσεται, φυ-
 σικῶς ἐννοοῦν ἴσχει τῆς γραμμῆς, ὅπνιν καὶ τὰς ὁδοὺς με-
 τρούμεν. μόνον γὰρ τὸ μήκος λαμβάνομεν, αὐτοῦ πλά-
 τος. πάλιν δὲ αὐτῆς ὑποφανεῖται ἐννοοῦν, ὅταν τὰ χω-
 ρία μετρώμεν. τὸ μήκος γὰρ αὐτῇ, καὶ τὸ πλάτος, μόνον
 προσλογιζόμεθα. ὅταν δὲ τὰ φρέατα μετρώμεν, καὶ ὅτι
 τοῖς ὅμοις, καὶ τὰς ἐξέλας, τοῦ σώματος λαμβάνομεν ἐννοοῦ-
 ναι, μετὰ τοῦ μήκους, καὶ τοῦ πλάτους, καὶ τὸ βάθος πε-
 ραλαμβάνομεν. Πάλιν δ' οὐκ εἴη γραμμὴ οὐκ εἶναι ἁ-
 πλούς, ἀλλὰ πεπερασμένη, ἀνάγκη πάντας καὶ τὸ ταύτης πέ-
 ρας, μιᾷ διαστάσει αὐτῆς λήπεισθαι. ἐπεὶ οὖν ἐφ' ᾧ διαστα-
 τὸν ἡ γραμμὴ, τὸ ταύτης πέρας ἀδίστατόν ἐστιν, ὅπερ ἐστὶ
 τὸ σημῆον. διὸ καὶ οὕτως ὀρίζονται αὐτὸ, ὃν μέρος οὐδέν.
 Καὶ οὕτω καὶ κατὰ ἀνάγκην ἐδέξαμεν, ἐφεξῆς ταῦτα
 ἀλλήλοις κείμενα, καὶ κατὰ σωθῆσιν δὲ, τὸ αὐτὸ τοῦτο δι-
 ξομεν πάλιν. τὸ γὰρ σημῆον ἐνίσκομεν, ποιεῖ τὴν γραμ-
 μίαν ἀρχὴν γὰρ ἐστὶ τῆς γραμμῆς, ὡς πρὸς τὸ νῦν, τοῦ χρόνου,
 καὶ τὸ κίνημα, τῆς κινήσεως. διὸ καλῶς φησιν ὁ ἀριστοτέ-
 λης ἀναλογεῖν ταῦτα ἀλλήλοις, τὸ, πε σημῆον, καὶ τὸ νῦν,
 καὶ τὸ κίνημα. ὃν γὰρ λόγον ἔχει τὸ σημῆον πρὸς τὴν γραμ-
 μίαν, ἀρχὴν ὃν γραμμῆς ἀδίστατος· τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει καὶ
 τὸ νῦν, πρὸς τὸν χρόνον, καὶ τὸ κίνημα, πρὸς τὴν κίνησιν, ἀρ-
 χὰ ὄντα τῇ μετ' αὐτὰ ἀδίστατοι. ἡ δὲ γραμμὴ ἡς πλά-
 τος κινήσεται ποιεῖ τὴν ὑποφάνειαν. αὕτη δὲ ἡς βάθος νιν-
 μένη, ποιεῖ τὸ σῶμα. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ γνωρίζεν
 ἡμᾶς τί ποτε ἐστὶ γραμμὴ, καὶ ὑποφάνειαν, καὶ σῶμα. ὅτι
 δὲ ταῦτα συνεχῆ, διήλον· συμπεφύκε γὰρ τὰ μόρια αὐ-
 τοῖς, καὶ ἡνωται πρὸς ἀλλήλας. ὁ δὲ τόπος, καὶ ὁ χρόνος, οὐκ
 οἷον καθὼς ἔχει τὸ συνεχές· διὸ καὶ ὁ ἀριστοτέλης ἀπαριθμεῖ

μήκος, καὶ πλάτος. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ αὕτη ἀπέρως, ἀνάγκη
καὶ τὸ ταύτης πέρασ' κατὰ τὸν ἐρημένον ὡς τοῦ σώματος
λόγον, μιᾷ διασχῆσθαι αὐτῆς λείπεσθαι. ταύτης ὅν, κατέτε
μήκος, καὶ πλάτος θεωρουμένης, ἐκῆνο μίαν τὴν κατὰ τὸ
μήκος μόνον ἔχει διασχῆσιν. τοῦτο δὲ εἰσιν ἡ γραμμὴ, μῆ-
κος οὐσα ἀπλάτες, ὡς καὶ ὁ ταύτης ἔχει ὁρισμός. ἐπεὶ δὲ
καὶ ἡ γραμμὴ πεφωτισμένη εἶναι, ἀνάγκη τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ
τὸ ταύτης πέρασ' μιᾷ διασχῆσθαι αὐτῆς λείπεσθαι. ταύτης
οὖν κατὰ τὸ μήκος μόνον θεωρουμένης, τὸ πέρασ' ταύτης
ἀδιασχῆτον εἶσι παντελῶς, ὅπερ εἰς τὸ σημεῖον, διὸ καὶ
ὁρίζοντος αὐτῇ ὁ καὶ μέτρης, φησὶ, σημεῖον εἶναι, οὐ μέ-
ρος οὐδέν, ὅτι δὲ οὐκ ἀνάπλοσμά τῆς ἡμετέρας τυγ-
χάνη διακοίνας, τὸ εἶναι τὸ μήκος ἀπλάτες, ἀλλ' εἰς τοῦ-
το καὶ ἐν τῇ φύσει τῇ πραγματείᾳ, δεικνύουσι σαφέως οἱ
διορισμοὶ τῇ πεφωτισμένων τόπων, ἀπὸ τῇ ἐσκιασμέ-
νων. τοῦ ἡλίου ἕως τοῦ χον ἢ τῶν, προσβαλόντες, καὶ
μῶρος τούτου φῶς φώτισαντος, ἀνάγκη τὸ διορίζον με-
ταξὺ τοῦ πεφωτισμένου, καὶ τοῦ ἐσκιασμένου τόπου, μῆ-
κος εἶναι μόνον ἀπλάτες. ἢ ὅτι ἔχει πλάτος, ἢ πεφω-
τισμένον εἶσι πάντως τοῦτο, ἢ σωεσκιασμένον. οὐ γὰρ
εἶσι τι τούτων μεταξὺ. ἀλλ' ἢ μὲν ἢ πεφωτισμένον, τῷ
πεφωτισμένῳ σωπαήσεται, ἢ δὲ ἐσκιασμένον, τῷ
ἐσκιασμένῳ. ἀλλὰ μὴ οὐαρχῶς ὁρᾶται μεταξὺ γραμ-
μῆς, ἢ τις κατὰ μήκος ὑπεταγμένη, μόνον διορίζει τὸ
ἐσκιασμένον, ἀπὸ τοῦ πεφωτισμένου. ἢ ὅτι διώρι-
σται ταῦτα ἀλλήλων ἀνάγκη εἶναι τι παρὰ ταῦτα, τὸ διο-
ρίζον αὐτὰ, ὅπου οὔτε πεφωτισμένον ὑπάρχει, οὔτε ἐ-
σκιασμένον, οὐδὲ πλάτος ἔχει. πλάτος ὅτι ἔχει, ὁ πεφω-
τισται, ἢ ἐσκιᾶται ἀνάγκη. οὐδέτερον δὲ εἶσι τούτων, διο-
ρισμός ὃν ἐκατέρου. ὥστε ἀνάγκη πᾶσα τ' διορισμὸν τῶ

ἔχον. λέγω δὴ, τὸ ἔχον τὰ μόρια διηρημένα ἀλλήλων. τοῦ δὲ σωεχοῦς ποσού, πέντε φησὶν εἶναι. γραμμὴν, ὑπὸ φαίηαν, σῶμα, τόπον, χρόνον. τοῦ δὲ διωρισμένου, δύο, ἀριθμὸν, καὶ λόγον. Δεῖ δὲ διὰ τοῦ ἀμνήτους μεωμετρίας, ἢ πτεῖν ποῦ τούτων βραχέα. ἴσιν τοῖς νω ὅτι σῶμα καλοῦσιν οἱ μεωμέτραι, τὸ ἔχον τρεῖς διαστάσεις. μήκος, πλάτος, βάθος. τὸ δὲ σῶμα, ἢ πεπορασμένον εἶναι, ἢ ἀπερον. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἀπερον, δεῖ δὲ ἵκται ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει τῷ φιλοσόφῳ. οὐκοῦν ἀνάγκη πᾶν σῶμα πεπορασμένον εἶναι. ἢ περ εἰδείχθη μηδὲν ἀπερον δυνάσθαι εἶναι. τὸ δὲ πεπορασμένον ὑπὸ πέρατος πορατοῦται. ἔπερον ἄρα εἰς τὸ πέρασ', παρὰ τὸ πορατούμενον. ἐπεὶ ἀνάγκη ὡς ἀμφοτέρω πέρατος καλῆναι, ἢ ἀμφοτέρω πορατούμενα. εἰ γὰρ τὸ μὲν εἰς πέρασ', τὸ δὲ, πορατούμενον, ταυτὸν δὲ τὸ πέρασ' τῷ πορατουμένῳ, καὶ οὐχ ἔπερον, ἀνάγκη τὸ ἡρημένον ἐπακολουθεῖν. ὡς γὰρ ὁ σωκράτης, καὶ ἡ τούτου ἡκὼν, ἔπερα ὄντα, οὐ ταυτὰ εἰσιν. εἰ γὰρ ταυτὰ ἦσαν, ἢ ἀμφοτέρω ἔσονται ἡκὼν σωκράτης, ἢ ἀμφοτέρω σωκράτης, οὐτοὶ καὶ ὑπὸ τοῦ πέρατος ἔχει, καὶ τοῦ πορατουμένου. ἀνάγκη μὴ εἶναι ταυτὰ, ἐπεὶ δὴ ἔπερα εἶναι ὁμολογῶνται ταῦτα. εἰ τοίνυν τὸ σῶμα ἔχει τρεῖς διαστάσεις, τὸ τούτου ἄρα πέρασ', οὐχ ἔξω τρεῖς. ἢ ἔν δύο, ἢ μίαν. ἀλλὰ μίαν μὲν, ἀδυνάτον. εἰ γὰρ πορατώσει καθόλου αὐτὸ τὸ σῶμα. δεῖ δὲ τὸ πέρασ' ὅλον ἀποπεματίζειν ἔξωθεν τὸ πορατούμενον. δεῖ ἄρα τὸ τῷ σώματος πέρασ', ἔξωθεν ὅλον αὐτὸ ποδεῖχεν, τὸ βάθος ἔξω ἀπὸ ὁμοῖον. εἰ δὲ τῷ μήκος ἔξω μόνον, καὶ πλάτος, τὸ τῷ σώματος πέρασ'. ὥς τε μίαν διαστάσει ἐλάττω τῷ σώματος, εἶνα μὴ εἶναι ταυτὸν τῷ σώματι, ὅπερ εἶναι ἢ ὑπὸ φαίηαν, πορατῶσα τὸ σῶμα, καὶ ποδεγράφουσα κατὰ το

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ

οὐσίασ' εἶναι, τὸ μὴ εἶναι οὐσίαν εἶναι αὐτῇ, ἐπεὶ δὴ καὶ τοῦ ποσοῦ. ἵνα οὖν μὴ ὑπὸ πολὺν εἶσιν ἡμᾶς ἀγνωσῶντας τὴν τοῦ ποσοῦ φύσιν, ἐπὶ τῆς δυνάμεως μετὰ τὴν οὐσίαν, τὸν περὶ τούτου ποιῆται λόγον. δυνάμει δὲ ὅτι ἐκ τῆς φύσεως τῆς περὶ πλάτους, δύναμις ἔχει τὰ εἶναι τὸ ποσόν. ἢ ὅτι πρῶτη ὕλη. ὡς πολλάκις εἴρηται. ἄσώματος οὐσίας, καὶ ἀνέκτου, καὶ ἀκατάστατος, πρὸ τῆς ἐξογκωθῆσας, ποιοῦνται, καὶ τοὺς τρεῖς διαστάσεις δέχεται, καὶ γίνεται τριχῇ διαστατὸν, ὅφρ' ἵνα ἀριστοτέλης δυνάμει ὑπακείμενον. ἢ οὐτὸν δέχεται τὰς ποιότητες, καὶ γίνεται σωθῆτον, καὶ ποιῆται σοιχῆα. οἶον, τὸ τριχῇ διαστατὸν, δεξιόσκιον θερμότητος καὶ ξηρότητος, γίνεται πῦρ. ψυχρότητα δὲ καὶ ὑγρότητα, γίνεται ὕδωρ. καὶ τὰλλα ὁμοίως. ἐκότες οὖν δύναμις ἔχει τὰ εἶναι τὸ ποσόν. τὸ ἢ ποιοῦν ἐκ τῶν οὐσίαι, τρίτῳ ἔχει τὰ εἶναι. πλάτος δὲ τὰ πρὸς π. τὰ ὅτι πρὸς π, χεῖς τις εἶναι ἐκὰς πλάτους κατηγοριῶν. καὶ διότι τὰ ἄλλων ἀναμετρήτων, ὑπονοήσας ἀφ' φυσικὸν σῶμα. διαστάσεις δὲ μὴ οὐσίας, οὐδὲ σῶμα ὑπονοήσας. ὁ δὲ τόπος, καὶ ὁ χρόνος, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀπὸ τούτων σεσύληται. τρίτη δὲ αἰτία, ὅτι ἐπεὶ δὴ διακρίνεται ἡ οὐσία εἰς τὴν πρῶτην, καὶ τὴν δύναμις. τὸ δὲ πρῶτον καὶ δύναμις ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ. ὁ δὲ ἀριθμὸς, τοῦ ποσοῦ, ἐκότες μετὰ τὴν οὐσίαν περικύπτει τὸ ποσόν. καὶ ἄλλως. αὐτὸ τὸ ζήτημα πρὸ τῆς τοῦ ποσοῦ ἐστὶ. πάλιν ὁ τοῦ σώματος ὅρος πρὸς ἀριθμῶν προσκρίνεται, πρὸς τριχῇ διαστατῶ. τὸ δὲ σῶμα, οὐσία εἶναι. ὁ δὲ ἀριθμὸς, τοῦ ποσοῦ ὥστε διὰ πάντας ἐκότες δύναμις τὸν πᾶν τοῦ ποσοῦ λόγον ποιῆται ὁ ἀριστοτέλης. Διακρίνεται δὲ τὸ ποσόν εἰς τὸ συνεχές, καὶ τὸ διωρισμένον. συνεχές δὲ ἐστὶ τὸ ποσόν, τὸ ἔχον τὰ μέρη ἀνωμένως, καὶ συμφυκότες πρὸς ἀλλήλας. διωρισμένον δὲ, τὸ διακρίνεται

κινῆται • τὸ γὰρ μὴ ὄν, πῶς κινηθήσεται ; ἢ μὴ κινῆται, οὐδὲ
 δὲ παύει. ἢ μὴ παύει, οὐδὲ τὰς ἐναντίας αὐτῆς δέχεται • ἀλ-
 λ' εἰ ἄρα, τὸν αὐτὸν τῷ ἢ διὰ λόγον φησόμεν αὐτῆς δέχεται τὰς
 ἐναντίας, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ • ὡσαύτως δὲ καὶ αὐτῆς
 τῆς δόξης ὁδοῦμεν.

- Ἦν δὲ ἴδιον αὐτῆς εἶναι τὸ ταυτὸν, καὶ αὐτῶν ἀριθμῶν
 ὄν κατὰ τὴν αὐτῆς μεταβολὴν, δεκτικὴν τῶν ἐναντίων
 εἶναι • ποῦ μὲν οὖν εἰς αὐτὰς ποσότητας ἡγήσεται.

Συμφορεῖται διὰ τούτων τὸν λόγον, εἰς αὐτὰς ὅτι οὐκ ἔστι
 καὶ ὁ αὐτὸς μένων ὁ λόγος, τῶν ἐναντίων ἐπὶ δεκτικὸς, ὅτι
 μόνῃ τῇ εἰς αὐτὸ τοῦτο ὑπάρχει. καὶ καλῶς προσέθηκε καὶ
 τὰς τῶν αὐτῆς μεταβολῶν. ἐκείνα γὰρ οὐ κατὰ τὴν αὐτῆς
 τῶν μεταβολῶν αὐτῆς δέχονται τὰς ἐναντίας, ὁ λόγος φησὶ, καὶ
 ἡ δόξα, ἀλλὰ τῷ τὸ πρᾶγμα μεταβάλλεται. ἢ δὲ μὴ οὐδὲ
 εἰς αὐτὴ κατὰ τὸ ποῖον μεταβάλλουσα, δεκτικὴ τῶν ἐναν-
 τίων γίνονται. αὐτῆς δὲ ἀριθμῷ ἔπεν, ὅτι διὰ τὸν ἀρι-
 θμὸν ὡς ὕλιν νοεῖται, καὶ ποῦ ταύτῃ γίνονται τὰς ἐναν-
 τότητας, ἡ γοῶν ποῦ τῶν, καὶ ἀρτίων.

ΠΕΡΙ ΠΟΣΟΥ.

- Τοῦ δὲ ποσοῦ, τὸ μὲν ἐπὶ διωρισμένον, τὸ ὅ, σωεχές.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἔχοντων πρὸς ἀλλήλας, τῶν αὐτῶν
 τοῖς μορίων σωεσκέ. τὸ δὲ, ἐξ οὐκ ἔχοντων θέσιν. ἐπὶ
 δὲ διωρισμένον μὲν, ὅσον ἀριθμὸς καὶ λόγος. σωεχές
 δὲ, ὅσον γραμμὴ, ὑποφάνεια, σῶμα. ἐπὶ δὲ παρὰ ταῦτα,
 τόπος καὶ χρόνος.

Τίνος μὲν οὖν αὐτῆς καὶ οὐσίας πασῶν τῶν κατηγοριῶν
 προτίταται, ἢ διὰ φάσκειν, ἀποδεδῶκαμεν. διὸ πρῶ-
 ρον δὲ ἔχει τάξιν αὐτῆς κατηγορίας τὸ ποσόν, διὰ αὐ-
 τῆς πλείους. καὶ πρῶτον μὲν, ὅτι αὐτῇ ποῦ τῆς οὐ-
 σίας λόγος, ἐμνήσθη τοῦ ποσοῦ, αὐτῆς εἰλεχεν, οὐκ ἴδιον τῆς

δα, οὕτω καὶ ἡ ἀλήθεια ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν λόγων πρὸς τὰ
 πράγματα. καὶ ὑπὸ τῆς δόξης δοῦναι. καὶ
 ὅτι καὶ κίνησι ἀκίνητος μένουσα, τὸ πρᾶγμα κινηθέντος,
 ἡ ἀλήθης, ἡ ψευδὴς λέγεται. ὥστε τῷ τρόπῳ ἴδιον τῆς
 ἑστίως τοῦτό ἐστιν. ἄλλω ὅτι τρόπῳ ἡ οὐσία τῶν ἐναντίων
 ἐπὶ δεκτικῇ, καὶ ἄλλω ὁ λόγος, καὶ ἡ δόξα.

» Οὐκ ἐστὶν δ' ἀληθὲς τοῦτο. ὁ ὅτι λόγος καὶ ἡ δόξα, ὃ τῷ
 » αὐτῷ δεδιέχθαι, τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγεται.
 » ἀλλὰ τῷ ποῦ ἐπὶ τὸ πάθος μερῶν. τῷ ὅτι τὸ
 » πρᾶγμα εἶναι ἢ μὴ εἶναι, τούτου καὶ ὁ λόγος ἀληθὲς ἢ ψευ-
 » δὴς εἶναι λέγεται, οὐ τῷ αὐτὸς δεκτικὸς εἶναι τῶν ἐναν-
 » τίων. ἀπλῶς ὅτι ὑπὸ οὐδενός, οὔτε ὁ λόγος κινῆται, οὔτε
 » ἡ δόξα. ὥστε οὐκ ἂν εἴη δεκτικὰ τῶν ἐναντίων, μηδε-
 » ναντίου ἐν αὐτοῖς γινομένου πάθους. ἡ δὲ με οὐσία, τῷ αὐ-
 » τῷ τὰ ἐναντία δέχεσθαι, τούτου δεκτικὴ τῶν ἐναντίων
 » εἶναι λέγεται. νόσον ὅτι καὶ ὑγίαν δέχειται, καὶ λυκο-
 » τηται, καὶ μελανία, καὶ ἑκασον τῶν τοιούτων αὐτὴ δεχο-
 » μένη, τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὴ λέγεται.

Α πλῶς ὅτι οὐδὲν ὑπὸ οὐδενός, οὔτε ὁ λόγος κινῆται, οὔ-
 » τε ἡ δόξα. ὥστε οὐκ ἂν εἴη δεκτικὰ τῶν ἐναντίων, μηδε-
 » νος ἐν αὐτοῖς γινομένου πάθους. ἡ μὲν ὅτι ἑστίς ἐν τῷ δέχε-
 » σθαι τὰ ἐναντία, τῷ κατὰ τὸ ποῖον κινῆται κίνησιν. ταῦ-
 » τα δὲ, οὐδέ τιρον ὑφ' ἐκείνου κινῆται. οὔτε ὅτι λόγος αὐτὸς
 » τοῦ μεταβάλλειν τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡς τὰ ἐναντία κινῆ-
 » ναι, οὔτε τὸ πρᾶγμα κινῆναι, παρὰ κινῆται τι τοῦ λόγου.
 » ὁ αὐτὸς ὅτι ἐμεινε λόγος ἀκίνητος. οὐδὲ ὅτι πᾶσι πᾶσι
 » τὰ ὅτι δειχόμενα τὰ ἐναντία, πάθος καὶ εἶναι, ἡ
 » ἡς τὰ ἐναντία μεταβολή. τὰ δὲ πάσχοντα, κινῆται. τὸ
 » πάθος ὅτι, κίνησις ἐστίν. ἡ τοίνυν ὁ προφορικὸς λόγος ὅτι
 » ὑπομένει, ἀλλ' ἅμα τῷ ῥηθῆναι, καὶ ἐφάρται, δηλονότι ὅτι

αὐτίπαρὰ σέως, λέγων οὕτως.

Εἰ δὲ τις καὶ τοῦτο παραδέχοιτο, ἀλλὰ τῷ με τρόπῳ,
 διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῇ οὐσίᾳ, αὐτὰ μεταβάλλου
 πα, τῇ ἐναντίῳ δεκτικῇ ἐστίν. ψυχρὸν γὰρ ἐκ θερμοῦ γενέ-
 μενον, μετέβαλλεν. ἢ λλοῖώται γὰρ καὶ μέλαν ἐκ λευκοῦ,
 καὶ σπουδαῖον ἐκ φαύλου. Ὡς αὖτως δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ἄλ-
 λῳ, ἕκαστον αὐτὸ μεταβολῇ δεχόμενον, τῇ ἐναντίῳ
 δεκτικόν ἐστιν. ὁ δὲ με λόγος καὶ ἡ δόξα αὐτὰ μὲν ἀκίνη-
 τα πάντη πάντως διαμένει. τοῦ δὲ πράγματος κινηέ-
 τος, τὰ ἐναντία ποδὶ αὐτὰ γίνεται. ὁ μὲν γὰρ λόγος δια-
 μένει ὁ αὐτὸς τὸ καθεῖναι πῶς. τοῦ δὲ πράγματος κινη-
 θέντος, ὅτε μὲν ἀληθὲς, ὅτε δὲ ψευδὴς γίνεται. ὡς αὖτως
 δὲ καὶ ὑπὸ τῆς δόξης. ὥς τε τῷ με τρόπῳ ἴδιον ἀν' ἑνὶ τῆς
 οὐσίας, τὸ κατὰ τὴν αὐτῆς μεταβολῇ, δεκτικῇ τ' ἐναν-
 τίῳ ἵναί. ἢ τίς καὶ ταῦτα παραδέχοιτο, τὸν λόγον καὶ
 τὴν δόξαν δεκτικὰ τῇ ἐναντίῳ ἵναί.

Εἰ δὲ καὶ συγχωρήσομεν φησὶ τὸν λόγον. τῇ ἐναν-
 τίῳ ἵναί δεκτικόν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ
 οὐσίᾳ δέξεται τὰ ἐναντία. ἢ μὲν γὰρ οὐσία αὐτὴ κινου-
 μένη ἐκ θερμῆς ψυχρὰ γίνεται, καὶ ἐκ λευκῆς μέλαινα. καὶ
 ὑπὸ τῇ λοιπῶν ἐναντίῳ ὡς αὖτως. ὁ δὲ λόγος ἀκίνητος
 μένων, τῷ τὸ πᾶν κινηθῆναι, τὴν ἀλήθειαν, ἢ τὸ ψεῦδος
 εἰδέξατο. σώκράτους γὰρ καθεῖντος, ὁ λόγος ὁ λέγων αὐ-
 τὸν καθεῖναι, ἀληθὲς γίνετο. ἀνὰ πάντος δὲ, ψευδὴς. ὥς τε
 σώκράτης ἐστὶν ὁ κινούμενος. ὁ δὲ λόγος, ἀκίνητος μένει.
 καὶ ἐκότες. ἢ γὰρ ἀλήθεια, καὶ τὸ ψεῦδος, οὔτε ἐν τοῖς λό-
 γοις ἐστὶ μόνοις, οὔτε ἐν τοῖς πράγμασι μόνοις ἀλλ' ἐν τῇ
 ἐφαρμογῇ τῇ λόγων πρὸς τὰ πράγματα. ὡς περὶ γὰρ ἢ
 ὑπὸ δέσις οὔτε ἐν τῷ ποδὶ μόνῳ θεωρεῖται, οὔτε ἐν τῷ ὑπο-
 δήματι, ἀλλ' ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ὑποδήματος πρὸς τὸ πό-

νατος . οὕτω γὰρ καὶ πλάτων δοξάζει . κατ' οὐσίαν μὲν
ἄτρεπτον , κατ' ἐνέργειαν δὲ τρεπὴν ἵνα λέγων τιμῶν
ἡκίω τευχίω .

- Ἐἰ μὴ ἄρα τις εὐρίσκει τὸν λόγον , καὶ τιμῶν δόξαν φά-
σκων τῇ ἐναντίῳ ἵνα δεικνύει . ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος , ἀ-
ληθὲς τε καὶ ψευδὲς δοκεῖ ἵνα . ὅιον ἡ ἀληθὲς ἦν ὁ λόγος ,
τὸ καθῆκαι πιναι . ἀνασάντος αὐτοῦ , ὁ αὐτὸς οὗτος λόγος
ψευδὲς ἔστι . Ὡς αὐτῶς δὲ καὶ πῶς τῆς δόξης . ἀν' ἑα-
ρὲς ἀληθῶς δοξάζει , τὸ καθῆκαι πιναι , ἀνασάντος αὐτοῦ , ψευ-
δῶς ὁ αὐτὸς ἔπος δοξάσει , τὸ αὐτὸ πῶς αὐτῷ δόξαν ἔχων .

Ἀπορίαν πινάει αὐτοῦ ἐπαίγει , ὡς ἐκὸς ἡ πιναι ἀπορη-
σαι . καὶ ὡς οἷόν τε ἡ , ὑπὸ λύνεται . Ἡ πόρῃσε γὰρ ἀν' ἑα-
ρὲς μόνος τῆς οὐσίας φησὶ δεῖν ἵνα ἴδιον , τὸ ταυτὸν , καὶ
ἐν ἀριθμῷ οὐταν , τῇ ἐναντίῳ ἵνα δεικνύει ; ἰδὲ γὰρ
καὶ ὁ προφορικὸς λόγος , καὶ ἡ δέξις . ὡς ὁ μὲν λόγος , ὁ , τε
προφορικὸς , ὁ , τε ἐνδιάθετος , ποσὸν , ἢ τὸ δόξα , ποῖον , ἐν καὶ
τὸ αὐτὸ μένοντα , ἀληθῶς , καὶ ψευδῶς ἑστὶ δεικνύει . ὁ γὰρ
λόγος ὁ λέγων , σωκράτης κάθητο , ἢ μὲν τύχοι καθήμενος
σωκράτης , ἀληθῶς . ἀνασάντος ὁ πάλιν αὐτοῦ , ὁ αὐτὸς οὗ-
τος ψευδῶς . ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δόξα ἢ πῶς καθήμενος σωκρά-
της , ἢ μὲν τύχοι καθήμενος , ὁρθῶς δοξάζει . ἀνασάντος ὁ
αὐτοῦ , ἢ αὐτῇ ψευδῶς δοξάζει . ὡς τε ὁ αὐτὸς λόγος , καὶ ἡ αὐ-
τῇ δόξα , ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μένοντα , δεικνύει ἑστὶν ἀληθῶς ,
καὶ ψευδῶς . ὑπὸ λύνεται οὗ τιμῶν ἀπορίαν διχῶς , κατὰ
τε τιμῶν λεγόμενον ἀντιπαράστασιν , καὶ τιμῶν ἐκτάσιν . ἀν-
τιπαράστασις μὲν οὗ ἔστι , τὸ καταδέχεσθαι μὲν τιμῶν ἀπο-
ρίαν , δεῖξαι δὲ ὅτι καὶ οὕτως ἔχουσα , οὐδὲν λυμμάνεται
τὸ λεγόμενον . ἐκτάσις δὲ ἔστι , τὸ μηδὲν ὅλως τιμῶν ἀπο-
ρίαν δεῖξαι , ἀλλ' ἀνατρέψαι αὐτὴν , ὡς μὴ οὕτως ἔχου-
σαν , ὡς ἡ πόρῃσε . καὶ πρῶτον μὲν ὑπὸ λύνεται διὰ τῆς

ἢ μή τις καὶ τὰ αὐτὰ τὰς ἀντικειμένας λαβὴ κινήσεως. διό
 τι φέρονται μὲν σὺν τῷ παυντὶ τὴν ἀπ' ἀνατολῶν αὐτὰ ὅ
 καθ' αὐτὰ, τὴν ἐκ ἀνατολῆς. ἐστὶ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπ' ἀνατολῆς
 νῶν λαβὴν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς νοτίων ὑπὸ τὰ βορρῆα, καὶ πα
 λιν ἀπὸ τούτων ὑπὸ τὰ νότια λαβὴν μετεβάσιν. καὶ ὑπὸ
 τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ γεν αὐτῶν, καὶ πορίσθην ἐκ ἀντίθεσιν.
 σὺν ὁδοῖς τε αὐτῶν, καὶ ἀποστάσεως. ὑπὸ δὲ πῆς σελήνης, καὶ
 οὗ φωτισμοῦ αὐτῆς, καὶ τὰς ἐκλείψεις, ἃς μόνῳ τὴν ἀ
 πλανῆ δοκεῖν τῆς ἐκ ἀντίων ἀντιπιδεκτον εἶναι. Ἀ
 λῶς τε, φθάσαντες εἵπομεν, ὅτι τῇ μὲν οὐσίᾳ τοῦτο ὑπάρ
 χει, οὐ πάσι δέ. οὐδὲ γὰρ τοῖς εἰθεσί τε, καὶ γένεσιν, ἀλλὰ
 τοῖς ὑπ' αὐτὰ ἀτόμοις. τὰ δὲ μοναδικὰ, οὐδὲ ὅλως γέν
 ησίν, ἢ εἰδοὺς πινὸς ἄτομα. οἶον, ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη. καὶ ὁ
 οὐρανὸς δὲ ὅλως μοναδικὸν τί ἐστιν. οὐκ ἐλέγχεται οὐδὲ
 ἀριστοτέλει λόγος, καὶ τὰ οὐρανία μὴ ἢ τῆς ἐκ ἀντίων
 δεκτικὰ. ὁ γὰρ λόγος, ποῦ τῆς ὑπὸ τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη ἀ
 τόμεων, οὐ ποῦ πάσης οὐσίᾳς. καὶ ὅτι μὲν τῇ οὐσίᾳ ὑπάρ
 χει τοῦτο, εἰ καὶ μὴ πάσι, καὶ μὴ δὲ τοῖς ἀτόμοις ἅπα
 σιν ὑπάρχει, ὥς πινδὺ ὑπέλαβον, διὰ τὸν κύκλον κατὰ τὸ
 λουκὸν μὴ μεταβάλλοντα. καὶ γὰρ τὴν ἀντίθεσιν ταύτην
 μὴ ὑπὸ δέχεται, ἀλλ' οὐκ ἐτέραν, ἢ πορ εἴρηται, ἀντίθεσιν δέ
 χεται, τὴν κατὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν.
 αἱ δὲ οὐραὶ δὲ οὐσίαι ἀντιπῆοι οὔσαι, οὐδέχοντ' αὖ ἐκ ἀ
 ντίων. ὁμοίως καὶ τὰ οὐρανία ἀντιπῆοι ὄνται, ἐφ' ὅσον εἰσίν,
 οὐδέχονται τὰ ἐκ ἀντίων. Ἀποροῦσι δὲ πινδὺ ὅτι ὁ κα
 θόλου ἀνθρώπος, εἰ μὲν τρεπτός ἐστι, τῆς ἐκ ἀντίων δεκ
 τὸς, εἰ δὲ μὴ τρεπτός, λοιπὸν θεός, ὅπου ἄτοπον. καὶ φάμεν,
 κατὰ μὲν τὰ συστατικὰ αὐτοῦ μόνη, οἶον τὸ ζῶον, τὸ λογ
 κόν, τὸ θνητὸν, ἀντιπῆος ἐστιν. οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπος ζῶον
 ὢν, γίνεται ἄζωος. ἢ λογικὸς ὢν, ἄλογος. ἢ θνητὸς, ἀθά

- » Μάλιστα δὲ ἴδιον τῆς οὐσίας δοκῆ εἶναι, τὸ ταυτὸν, καὶ ἐν
 » ἀριθμῷ ὄν, παρὰ μέρος τῇ ἐναντίῳ εἶναι δεκτικόν.
 ἐν μὲν ὅρῳ ἀριθμῷ, ἵνα τὸ αὐτὸ φυλάττηται ὑποκείμενον.
 ταυτὸν δὲ, ἵνα μὴ μεταβάλλῃ καθ' ὑπότασιν. τὸ ὅρῳ χρῶ
 μα ἀπὸ λυκοῦ μέλαν γίνεται, μεταβάλλον καθ' ὑπότασ
 σιν. ἐν ὅρῳ τῷ, λυκὸν εἶναι, ἔχει τὴν οἰκίαν ὑπότασιν.
 ὥς πε μεταβάλλον εἰς μέλαν, μετέβαλε καθ' ὑπότασιν. ὁ
 δὲ σωκράτης μένων εἰς καὶ ὁ αὐτὸς, ποτὲ μὲν θερμὸς γίνε
 ται, ποτὲ δὲ ψυχρός. καὶ ὡς τῇ ἄλλων ὁμοίως. δεκτι
 κὸν δὲ τῇ ἐναντίῳ, ἵνα δείξῃ τὴν δυνάμιν τοῦ παρὰ μέ
 ρος δέχεσθαι τὰ ἐναντία. οὐ ὅρῳ εἶπε δέχεσθαι τὰ ἐναντί
 α. ἢν ὅρῳ ἐν τῇ αὐτῇ τὰ μαχόμενα, ἀλλὰ δεκτικόν, ἵνα
 τὴν δυνάμιν ὡς εἶπον, ἐνδείξεται. ὡς δὲ τῇ ἄλλων κατη
 » γοριῶν, ἔστιν τῇ τοιούτων φαίνεται. Ἀλλ' ἴσως ὁρῆ τις,
 τί οὖν καὶ ὅδε ὁ κόραξ δεκτικός ἐστι λευκότητος, ἢ ὁ κύκνος
 μελανίας; πῶς οὖν εἶπε τῇ ἐναντίῳ εἶναι δεκτικόν;
 ἀλλὰ λέγομεν ὅτι, ἐν μὲν εἶπε πάντων τῇ ἐναντίῳ δε
 κτικὸν εἶναι πᾶσαν οὐσίαν, ἔχον ἀλόγον ἢ ἀπορία καὶ
 ὡς κόρακος, καὶ ὡς ἄλλων μυρίων. οὐδὲ ὅρῳ τὸ ψιμμύθιον
 μέλαν γένοιτο ἀν', μένον ψιμμύθιον. οὐδὲ τὸ πῦρ μένον
 πῦρ, ψύξεως, ἢ ὑγρότητος ἐστὶ δεκτικόν. ἔστι τὸ ὕδωρ, οὐθ' ἢ
 γῆ κοφότητος. νῦν δὲ οὐκ εἶπε πάντως, ἀλλ' ἀπλῶς τῇ
 ἐναντίῳ. ὥς τε καὶ ὁ κόραξ ἢ καὶ μὴ δέχεται λευκότητα,
 ἢ ὁ κύκνος μελανίαν, ἀλλ' οὐκ ἐν θερμότητι, καὶ ψυχρότητι
 δέχονται, καὶ ἄλλας ἐναντίας ποιοῦνται. καὶ τὸ πῦρ εἰ
 καὶ μὴ δέχεται ψύξιν, ἢ ὑγρότητα, ἢ τὴν αὐτῇ ἐναντίον,
 ἀλλ' οὖν δέχεται τὴν τὸ κάτω φορὰν βία, πεφυκὸς ὡς
 τὸ ἀνὸ φρεῖσθαι. Τί δ' ἀν' ἡποίμεν πρὸς ἑλισίου, καὶ σε
 λῳῆς, καὶ ἀπλῶς τῇ οὐρανίῳ; ἔκαστον ὅρῳ τούτων ἐν ὄν,
 καὶ ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ, ὁμῶς τὴν ἐναντίῳ οὐκ ἐστὶ δεκτικόν.

ἢ μή τις

τῶν εἶναι δεκτικόν, μόνῃ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχον, ἢ καὶ μὴ παύ-
 ση. τῇ μὲν οὖν τελευτῶν, οὐδὲ οὐκ ἐκκρίνηται ἡ πόσις, διότι
 οὐ μόνῃ ὑπάρχον. οὐδεὶς γάρ αὖ φάσκει ἰδίον πνος εἶναι, ἢ
 καὶ παντὶ πρόσκει τῷ ὑποκειμένῳ, τὸ, καὶ ἄλλῳ ὑπάρχον,
 ἀλλὰ μάλλον τὸ, μόνῳ, ἢ καὶ μὴ παντὶ. Διὰ τὴ δὲ τῇ
 δύο τοῦ τε τρίτου, καὶ τοῦ ἑκτου προκρίνηται τὸ ἑκτον; διότι
 ἐκείνῳ μὲν, κατὰ μόνῳ τῷ φωνῷ ἐδόκει τῇ δουτέρᾳ
 οὐσίᾳ ἐφαρμόζεν. λέγω δὴ τὸ, τὸ δὲ πημαίνον. τουτέ-
 στιν, ἐνικλῶ ἀριθμὸν. ἐνταῦθα δὲ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δο-
 κῇ ἐφαρμόζεν. διότι πορὶ ἵνα δειξώμεν καὶ πάσῃ τῇ οὐσίᾳ
 ἐφαρμόζον τὸ ἀποδοθῆναι ἰδίον, μικρὸν ἐναλλάξαι τις τὸ
 ἑρημένον, ὥστε εἰπωμεν. Μάλιστα δὲ ἰδίον τῆς οὐσίας
 δοκεῖ εἶναι τὸ, τὰ ὑπ' αὐτῷ άτομα, παρὰ μέρος τῇ εἶναι
 τῶν εἶναι δεκτικὰ. οὕτω γάρ καὶ πάσης τῆς οὐσίας κατη-
 γορηθῆσεται τοῦτο τὸ ἰδίον, καὶ οὐδεμίᾳ τῇ ἄλλῳ ἀρμό-
 σῃ. ὥτε γάρ τὰ τοῦ ποσού άτομα, τὰ δέκα εἰς τύχοι, ὥτε
 τὰ τοῦ ποιού, ὅσον τὸ ἐν τῷδε τῷ λίθῳ λευκὸν παρὰ μέρος
 τῇ εἶναι τῶν ἐπὶ δεκτικόν. πρόσκειται τὸ παρὰ μέρος,
 ἐπειδὴ οὐχ ἅμα γίνεται μέλας καὶ λευκαίνεται ὁ σώκρας
 τις, οὐδὲ ἅμα νοσῇ, καὶ ὑγιαίνει. τὸ δὲ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν
 τῷ ἀριθμῷ πρόσκειται, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς δέχεται τὰ
 εἶναι τῶν, ἀρπὸν, καὶ ποδῆπὸν. ἀλλ' οὐχ ἕως τῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ
 εἰς τῷ ἑδῇ. ὅποτε οὐδὲ ὡς ἐν ἀριθμῷ σωίσταται τὸ ἀρ-
 πον, καὶ τὸ ποδῆπὸν, ἀλλ' ὡς ὕλη τῇ διαωμένῃ καὶ εἰς ἀρπὸν,
 καὶ εἰς ποδῆπὸν διαιρεῖσθαι. τὸ γάρ πηχυαῖον ξύλον, καὶ εἰς
 ἀρπὸν διαιρεῖται, καὶ εἰς ποδῆπὸν. καὶ οἱ ἀρποὶ ἵπποι, δύ-
 ναται ποδῆπὸι γνέσθαι, προδῆκῃ ἐτέρου. καὶ τὸ σῶμα γ',
 ἢ καὶ δέχεται τὰ εἶναι τῶν, ὅσον, λευκόν, καὶ μέλαν, ἀλλ'
 οὐχ ἐν τῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ τῷ εἶδῇ. ἀλλὰ γάρ ἐπ' αὐτῆς
 τῆς λέξεως τῆς ἀριστοτελικῆς σκοπήσωμεν τὸ λεγόμενον.

ὑποκείσθαι πρὸς ὑπάρχειν. οὐχ ὑπόκειται ὅτι τὸ λεκόν, τὸ
 μέλαν, ἢ τῷ θερμῷ, οὐδὲ τῇ τοιούτῳ οὐδενί. καὶ ὑπὸ ἀλ-
 λων συμβεβηκότων ὁ αὐτὸς λόγος. οὐκοῦν οὐδὲ τῇ ἑναι-
 πίων ἐστὶ δεκτικόν. μόνη μὲν οὖν τοῦτο ὑπάρχει, ἔμει-
 ντοι γε πάσι. τῇ ὅτι οὐ πᾶσι, οὐδὲ μὴ τοῦτο ὑπάρχει. ἔ-
 στι δὲ ὅτι κυρίως ἀν' λεχθέν, οὐτε τὸ γένος, οὐτε τὸ εἶδος, οὐ-
 καὶ ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ. τὸ ὅτι οὐ τῷ ἀριθμῷ, ποῦ τὰ αὐτο-
 μα κυρίως θεωρεῖται. ἄλλως τε, εἰ καὶ ἐν εἶναι, οὐκ ἐστὶ τῇ
 ἑναιπίων δεκτικόν. ἔστι δὲ ὅτι σῶμά ἐστιν, ἵνα ὑπὸ δέξηται θερ-
 μότητα, ἢ ψύξιν, ἢ τί τῇ τοιούτων, ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὸ γένος,
 ἀλλ' ἢ ἄρα, ταῦτα λέγονται τῇ ἑναιπίων εἶναι ποικητικά,
 ἢ ἢς τὰ ἑναιπία διαρεῖσθαι, τὸ ἐν τὸν λέγω, καὶ τὸ ἀθανά-
 τον. τὸ λογικόν, καὶ τὸ ἄλογον. εἰ δὲ περὶ ἀκριβέστερον ὑπὸ
 βλεψέσθαι, οὐδὲ ἑναιπία ταῦτα ἐστὶ. τὰ ὅτι ἑναιπία φθαρ-
 τικά ἐστιν ἀλλήλων. ταῦτα δὲ, ὑποστατικά ἀλλήλων μάλ-
 λον εἰσιν, ἢ φθαρτικά. τὸ ὅτι ἀπλῶς λογικόν, καὶ ἀθανά-
 τον ὑφίστησι τὰ ἄλογα, καὶ τὰ ἐν τὰ. Εἰ τοίνυν μὴ πα-
 σὶ ὑπάρχει τῇ οὐσίᾳ, τί δὴ ποτε μάλιστα αὐτῆς φησιν αὐ-
 τὸ εἶναι ἴδιον; λέγομεν οὖν ὅτι ἐξ πινῶν, ὡς ἰδίῳ τῆς
 οὐσίας ἀποδιδομένων, τὸ μὲν πρῶτον, καὶ τὸ τέταρτον,
 καὶ τὸ πέμπτον, πασὶ μὲν ὑπάρχον τῇ οὐσίᾳ, οὐ μέντοι
 γε μόνῃ. λέγω δὲ, τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ὅπου καὶ τῇ
 διαφορᾷ ὑπῆρχε, καὶ τὸ τέταρτον, τὸ μηδὲν ἑναιπίων εἶ-
 ναι, ὅπου καὶ τοῖς ποσοῖς ὑπῆρχε. ἐπὶ τε καὶ τὸ πέμπτον.
 λέγω δὲ, τὸ μὴ ὑπὸ δέχεσθαι τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧσσον, ὅπου
 καὶ αὐτὸ τοῖς ποσοῖς ὑπῆρχε. τὸ μέντοι γε δούτερον, ὅπου
 ἢν σωμάτων ὡς τὸ ὑπ' αὐτῶν λέγεσθαι πάντα, οὐτε μόνῃ, ἔ-
 στι τε πάσι. οὐτε ὅτι τῇ πρώτῃ, ἐπειδὴ καὶ ταῖς διαφοραῖς.
 τὸ δὲ τρίτον, τὸ, τὸ δὲ πησιμαίνεν. καὶ πρὸς τοῦτο, τὸ ἐκ-
 τον. λέγω δὲ τὸ οὐ, καὶ ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ μένον τῇ ἑναι-

ἔπειδὴ ὅτι σωτηριάζοντες ἔσονται πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐκ ἡκολούθησαν πάντες τὸ μὴ εἶναι τι μάλλον καὶ ἢ ἦσαν, τῷ μὴ ἔχον ἑαυτὸν, ἔδωκε δὲ μικρῷ πρότερον, μήτε τῇ οὐσίᾳ, μήτε τῷ ποσῷ ὑπάρχον τι ἑαυτὸν, ἡμῖν κατέλειπε τοῦτο σωτηριάζειν, καὶ προσυπακούσαι, ὅτι οὐ μόνον οὐσία ὑπάρχει τὸ μὴ ὑποδέχεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἢ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ τῷ ποσῷ.

- » Μάλιστα δὲ ἴδιον τῆς ἑσίας δοκεῖ εἶναι, τὸ ταυτὸν καὶ
 » ὡς ἀριθμῶν, τῇ ἑαυτῶν εἶναι δεκτικόν. καὶ ὑπομνήσας
 » τῇ ἁλλων οὐδενὸς αὐτῶν ἔχεις τὸ τοιοῦτον προσερχεῖν, ὅτι
 » ὅσα μὴ εἰσὶν ἑσίας, ὅσα ἀριθμῶν, δεκτικὸν τῇ ἑαυτῶν
 » εἶναι. οἷον τὸ χρώμα, ὃ εἰσὶν καὶ ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ, ὃ λέγει
 » μετὰ λευκὸν καὶ μέλαν. οὐδὲ ἡ αὐτὴ πρᾶξις καὶ μία τῷ
 » ἀριθμῷ, οὐκ ἔστι φάσμα καὶ σπουδαία. Ὡς αὐτοῖς δὲ
 » καὶ ὑπομνήσας τῇ ἁλλων, ὅσα μὴ εἰσὶν ἑσίας. ἡ δὲ με οὐσία καὶ
 » ταυτὸ τῷ ἀριθμῷ οὐσία, δεκτικὴ τῇ ἑαυτῶν εἶναι. οἷον ὃ
 » τὴς ἀσθενείας εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὢν, ὅτε μετὰ λευκός, ὅτε δὲ με
 » λας γίνεται, καὶ θερμός, καὶ ψυχρός, καὶ φάσμα, καὶ σπουδαία
 » διαίτης. ὑπομνήσας δὲ τῇ ἁλλων οὐδενὸς φαίνεται τὸ τοιοῦτον.

Τοῦτο ἔκτον παρεκκολουθήμα ἴδιον ὑπάρχον τῆς οὐσίας ἀποδέδωκεν, ὅπου καὶ τῇ ἁλλων μάλλον ἐκκρίνει. λέγω δὴ τὸ, μία τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ αὐτῷ μένουσαν, τῇ ἑαυτῶν εἶναι δεκτικὴν. σωκράτης ὅτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς μένων, ποτὲ μετὰ, θερμαίνεται. ποτὲ δὲ, ψύχεται. καὶ ὑπομνήσας τῇ ἁλλων ποιότητων ὁμοίως, καὶ τῇ λοιπῶν συμβεβηκότων. τοῦτο δὲ, μόνον μετὰ ὑπάρχει τῇ ἑσίας, οὐ μέντοι γε πάση. οὐδὲν ὅτι ἄλλο τῇ παρ' αὐτῷ πέφυκεν καὶ τὸ αὐτὸ μόνον τῷ ἀριθμῷ, τῇ ἑαυτῶν εἶναι δεκτικόν. λέγω δὴ τὰς συμβεβηκότας. πάντα ὅτι παρ' αὐτῷ συμβεβηκότας εἰσίν. ὃ δὲ ὅτι πέφυκεν ὅλως συμβεβηκὸς συμβεβηκότι

δουτέρα τὴν κατὰ τὸ εἶδος μάλλον οὐσίαν εἶναι τοῦ γένους, λέγων, τῇ δουτέρῳ οὐσίᾳ μάλλον οὐσίαν εἶναι τὸ εἶδος τοῦ γένους: ἐκὸς αὖτε, πῶς αὐτῶν λέγων, οὐσίαν οὐσίας μάλλον εἶναι οὐσίαν, γὰρ φησὶ. δοκεῖ δὲ ἡ οὐσία μὴ ὑπερβαίνειν τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥπρον. ὅπου ὑπερβαίνει μᾶλλον, ὅπου οὐ κατὰ ταυτὸν εἴρηται, ἐκείνου εἶναι μάλλον, καὶ ἥπρον, ἐνταῦθα δὲ οὐ. ἐκείνου γὰρ τὴν κατὰ βάθος τῇ οὐσίᾳ παραβολῇ, καὶ ταῖς σκοπῶν ἐλεγε, τὴν πρώτῃ τῆς δουτέρας μάλλον εἶναι οὐσίαν, ὡς μάλλον τῷ πολλῷ σωεγνωσμένῳ ἀνθρώπῳ, καὶ τῆς δουτέρας μάλλον τὸ εἶδος, διὰ τὸ ἐγγύτερον εἶναι μάλλον τῆς πρώτης τὸ εἶδος, ἢ τὸ γένος. ἐνταῦθα δὲ τὴν κατὰ πλάτος ποιοῦμενος παραβολῇ φησὶν, ὅπου οὐδὲ τὸ ἄτομον μάλλον, καὶ ἥπρον εἶναι οὐσία, ὥστε αὐτὸ ἑαυτοῦ, οὐτε ἔπρον ἐτέρου. τὸν γὰρ σώκράτῳ, οὐτε αὐτὸν ἑαυτοῦ μάλλον κῆν τὸν ἀνθρώπον ἢ ποι τις αὐτὸν, οὐτε σώκράτῳ πλάτωνος μάλλον ἀνθρώπον. ἀλλ' οὐδὲ τὸ εἶδος, οὐτε αὐτὸ ἑαυτοῦ, οὐτε ἄλλο ἄλλου μάλλον οὐσία εἶναι. οἷον, ἵππος ἀνθρώπου, οὐδὲν μάλλον οὐσία. καὶ ὑπὸ τῇ γενεᾷ ὡσαύτως. τοῦτο δὲ τὸ ἴδιον, ἡτοι παρακολούθημα, πάσῃ μὲν ὑπάρχει τῇ οὐσίᾳ, οὐ μέντοιγε μόνῃ. καὶ γὰρ τὸ ποσὸν, ὅκ ὑπερβαίνεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπρον, ἐπεὶ μὴ δὲ ἔχει πῶς ἐναγέρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀρπρον, ὅδε τὸ ποσὸν, ἐπεὶ μὴ δὲ πέφυκε ταῦτα μίγνυνται. Διὰ τὴν δὲ μὴ ὡς πορὺ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰδίων ἔλεγε πρὸς τὴν τέλει, ὅκ ἴδιον δὲ τοῦτο τῆς οὐσίας. ἐπεὶ δὲ καὶ πάσῃ φῶς ὑπάρχει, οὐ μέντοιγε μόνῃ, ἢ γὰρ μόνῃ μὲν, οὐ πάσῃ δὲ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα πεποίηκε, καὶ εἶπεν, ὅπου οὐκ ἴδιον τοῦτο οὐσίας, ἐκείνῃ πάσῃ ὑπάρχει, καὶ γὰρ τὸ ποσὸν, οὐκ ὑπερβαίνεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπρον; λέγομεν ὡς ἐναργὲς ἐκ τῶν ἡρμηνέων, τοῦτο κατέλιπε.

τοῦ ἐναντίου γίνεται τὸ μάλλον, καὶ ἦτον. καὶ ὅτι ἀβάνια
 τοῦ ἡψυχῆ, ἦτον τοῦ νοῦ ἢ. καὶ ἔστι τὰ πᾶσαρχα σοιχῆα
 σωθέντα. ἔστι ὅτι τὸ πῦρ ὑγρόν, ὡς ἦτον τῆς γῆς ξηρόν.
 καὶ τὸ ὕδωρ ξηρόν, ὡς λεηπόμενον τοῦ ἀέρος κατὰ τὴν ὑ-
 γρότητα. καὶ ὡς τῶν ἄλλων σοιχῆων ὁμίως. ἀλλ' εἶδοπε
 ποίηται πᾶντα, καὶ ὑφέσθης εἰδῶν ἔστιν. ὡς καὶ ἡ σελήνη
 ἐκχάτη οὐσα τῆς πέμπτης οὐσίας, καὶ πόρ μὴ μετέχουσα
 τῶν ὑπὸ σελήνῳ, ἔχει πὶ ἐν αὐτῇ ἀρμοιοισθῆς, ὡς δηλοῖ
 τὸ ἐν ταῖς πανσελήνοις ἐν μέσῳ αὐταῖς φαινόμενον πρό-
 σωπον, καὶ τὸ ἀνθρακοισθῆς χρώμα τὸ ἐν ταῖς ἐκλείψουσιν
 αὐτῆς φαινόμενον, ἀρμοιοισθῆς ὄν. εἰς δὲ πρὸν ὅτι τοῦτον
 μίξις γῆς, ἀλλ' ὑφέσθης τοῦ φωτοισθῆς τὴν πέμπτης οὐσίας.
 Λέγω δὲ οὐχ ὅτι οὐσία οὐσίας οὐκ ἔστι μάλλον καὶ ἦτ-
 τον οὐσία. τοῦτο μὲν ὅτι εἴρηται ὅτι εἶναι. ἀλλ' ὅτι ἐκαστὴ
 οὐσία τοῦ ὅτι ὅτι εἶναι, οὐ λέγεται μάλλον καὶ ἦτον. οἶον ἔ-
 ἔστιν ἡ αὐτὴ οὐσία, ἀνθρώπος, οὐκ ἔστι μάλλον καὶ ἦτον ἀν-
 θρώπος, οὔτε αὐτὸς ἑαυτοῦ, οὔτε ἕτερος ἑτέρου. οὐ γάρ εἰναι
 ἕτερος ἑτέρου μάλλον ἀνθρώπος. ὡς πόρ τὸ λευκὸν εἶναι ἑ-
 τερον ἑτέρου μάλλον καὶ ἦτον λευκόν. καὶ καλὸν ἕτερον
 ἕτερον μάλλον καὶ ἦτον καλόν. καὶ αὐτὸ δὲ ἑαυτοῦ μάλ-
 λον καὶ ἦτον λέγεται. οἶον τὸ σῶμα λευκὸν ὄν, μάλλον
 λευκὸν λέγεται νῦν ἢ πρότερον. καὶ θερμὸν ὄν, μάλλον θερ-
 μόν καὶ ἦτον λέγεται. ἡ δὲ οὐσία, οὐδὲ μάλλον οὐσία
 λέγεται, οὐδὲ ἦτον. οὐδὲ ὅτι ὁ ἀνθρώπος μάλλον νῦν ἀν-
 θρώπος ἢ πρότερον λέγεται, οὐδέ γε τῶν ἄλλων οὐδὲν ὅσα
 εἶναι οὐσία. ὥς τε οὐκ ἀν' ὑπερδύχοιτο ἡ οὐσία τὸ μάλλον
 καὶ τὸ ἦτον.

Εἰ περὶ τὸν ἀνθρώπου μάλλον εἶπεν εἶναι οὐσίαν τὴν
 πρώτην τῆς διουτέρας : οὐσία γάρ φησιν εἶναι, ἡ κυριώτα-
 ται π, καὶ πρώτης, καὶ μάλιστα λεγομένη, καὶ αὐτῆς δὲ τῆς

ὅσον ἢ φύσις μεταπηδᾷ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ
 πᾶντι ἔναντιον, ἀλλ' ὁ δ' ὧ πνί κέχρηται, καὶ γίνεται ἡ πον
 λουκόν, καὶ ἐπὶ ἡ πον, καὶ οὕτω μέλας. ἀριστοτέλης δὲ, οὐ
 πᾶντα τὰ ἔναντία κατὰ πλάτωνα ἐμμεσὰ λέγει, ἀλλ' ὁ
 δὲ καὶ ἄμμεσα ἔναντία, ἢ καὶ δύο μόνον, ἀρπιον καὶ ποδὶ τ
 τόν, καὶ νόσον καὶ ὑγίαν. πνέες δὲ φασιν, ὅτι καὶ τοῦ
 των ἡσὶ μέσῃ. τοῦ ὅσον ἀρπίου τοῦ διχῇ διαωρουμένου, καὶ
 τοῦ ποδὶ πον τοῦ μὴ διχῇ διαωρουμένου, μέσοι τρεῖς. ὁ ἀρ
 πιάμης ἀρπιο, ὅς τις ἴσως μονάδος διχῇ διαωρεῖται, ὡς ὁ λβ',
 ἢ 15, καὶ ὁκτὼ, καὶ πένταρα, καὶ δύο, καὶ ὁ. καὶ ὁ ποδισ
 σάρπιο, ὅς τις πολλὰς τομὰς ἀρπίας δεξιὰς, εἰς πε
 ριπὸν ἀριθμὸν λήγει, ὡς ὁ μῆ', εἰς κδ', καὶ ιβ', καὶ ε', καὶ εἰς
 ποδὶ πον ἀριθμὸν λήγει, τὸν τρεῖς. καὶ ὁ ἀρπιοπερίπιο, ὅς τις
 διχῇ μὲν διαωρεῖται, ὁ δὲ ὡς δὲ τὰ τμήματα αὐτοῦ πε
 ριπᾷ εἰσιν, ὡς ὁ ιη', εἰς θ', καὶ θ' διαωρούμενος. καὶ ἀρπίς
 μὲν, καὶ ποδὶ πον, μέσοι ὡς φασιν, οἱ ἡρημένοι. νόσου δὲ,
 καὶ ὑγίαν, ἢ ἀνακόμισις. Εἰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡ πον οὐκ
 ὡς δέχεται ἡ οὐσία, πᾶς ὁ πᾶς ποδὶ γενέσθαι, καὶ φθορᾷ
 λέγει τὸν αἶρα ἡ πον θερμόν, ὡς πρὸς τὸ πῦρ; τὸ ὅσον πῦρ,
 τοῦ αἶρος μᾶλλον θερμόν. καὶ ὁ αἶρ τοῦ ὕδατος, μᾶλλον
 ὑγρόν. καὶ τὸ ὕδωρ, τῆς γῆς μᾶλλον ψυχρόν. καὶ ἡ γῆ, τοῦ
 πυρὸς μᾶλλον ξηρόν. οὐσίαι δὲ ταῦτα. καὶ εἰσιν εἰπεῖν,
 ὅτι αἰτιόηται, πάλιν αὖται τὸ μᾶλλον, καὶ ἡ πον εἰδέσθαι
 το, οὐχ ὡς οὐσίαι. ἐκαστὴ ὅσον πλήρη εἰσιν ἐν τῷ οὐκείῳ ὑπο
 κειμένῳ. ὡς δὲ συμβεβηκότα, ὡς πίνονται, καὶ ἀνίστανται.
 τὸ ὅσον ἡ πον, ὅπου τὸ μᾶλλον γινόμενον, οὐκ ἀπώλειε τὸ
 ἥδος. ὁ δὲ αἶρ, μέτρα πυρίαν θερμότητος λαβὼν, εἰς ἑ
 μμεναι αἶρ. ἴσμεν δὲ ὅτι, οὐκ ἐν μόνοις συμβεβηκόσιν
 εἰς τὸ μᾶλλον, καὶ ἡ πον, ὅτε οὐ ποιεῖ ἥδος ἐξαλλαγήν. μᾶλ
 λον ὅσον ἡ οὐκ ὡς τῆς ψυχῆς. οὐ πᾶντως δὲ διὰ τὴν μίξιν

τοῦ λέγοντος, τῇ οὐσίᾳ μηδὲν εἶναι εἰσάντιον. ἐν τούτοις
 ὅτι πέφυκε τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥπion γίνεσθαι, ἐν οἷς καὶ ἡ
 εἰσάντιότης. καὶ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς. οὐ γὰρ ὅσα εἰς εἰσάν-
 τία δέχεται τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥπion, ἀλλ' ὅσα τῇ εἰσάντι-
 ῳ πέφυκε μίγνυσθαι ἀλλήλοις. τὸ γὰρ ἄρπion, καὶ τὸ ποδipion,
 εἰσάντια ὄντα, οὐκ ὑπιδέχεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥπion, ἐπει-
 δὴ οὐδὲ μίγνυσθαι πέφυκε. οὔτε γὰρ εἰς ἄρπion ἄρπion
 μάλλον ἄρπion, οὐδὲ ποδipion ποδipion, μάλλον ποδipion. λου-
 κὸν δὲ εἶναι λέγεται λουκοῦ μάλλον λουκόν, ἐπειδὴ τῷ μέ-
 λαντι πέφυκε μίγνυσθαι. ἐκ αὐτοῦ γὰρ λέγεται μάλλον λου-
 κόν, τὸ πλείονα τὴν ἀπόστασιν ἔχον τοῦ μέλανος. ἥπion δὲ
 λουκὸν λέγεται, τὸ πλείονα μίξιν τὴν πρὸς τὸ μέλαν ὑπο-
 δεξάμενον. καὶ αὐτὸ δὲ ἑαυτοῦ πᾶν μάλλον λουκότερον λέγε-
 ται. νυνὶ γὰρ ὅν τι λουκόν, ἑαυτοῦ λουκότερον γίνεται, δια-
 κριθέντος τοῦ ἐμμιχέντος ἐν αὐτῷ μέλανος, καὶ ὑπὸ τῇ
 ἄλλων ὁμοιότητι. ἐν τοίνυν εἰς πάντας τὰς εἰσάντίας, τὸ μά-
 λλον, καὶ τὸ ἥπion ὑπιδέχεται, ἀλλὰ μόνως τὰ μίγνυσθαι πε-
 φυκότα, πολλῶ μάλλον τὰ μὴ δὲ ὁλῶς ἔχοντάς τι εἰσάν-
 τιον, οὐκ ὑπιδέχεται τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥπion. Ἰς εἰς ὅτι,
 τὰς εἰσάντίας, τέλος εἰσὶ. τὰ δὲ μάλλον καὶ ἥπion, ὁδὸς ὑπὸ
 τὰς εἰσάντίας. καὶ καλῆς μὲν εἰσάντιας, τὸ λουκόν, καὶ τὸ μέ-
 λαν. μάλλον δὲ καὶ ἥπion, τὴν ἐκ τοῦ λουκοῦ, εἰς τὸ μέλαν
 μεταβολὴν, ἢ τοῦ μέλανος εἰς λουκόν, μὴ ἀερόως γινόμε-
 νῶν, ἀλλ' ὁδῶν πρὸς κεχημείλῳ, τὴν κατὰ πρόσβασιν, ἐκ
 τοῦ λουκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος εἰς τὸ ἔπion μεταποιήσῃ. ὅπως
 οὖν τὰς εἰσάντίας, ἐκεί καὶ τὸ μάλλον καὶ ἥπion. καὶ ὅπου ἐκ
 ἐστὶν εἰσάντιας, οὐδὲ μάλλον καὶ ἥπion. καὶ ὅπου μάλλον καὶ
 ἥπion, ἐκεί τὰς εἰσάντίας. καὶ ὅπου οὐ μάλλον, καὶ ἥπion, εἰδὲ
 τὰς εἰσάντίας. αἱ γὰρ ταῦτα τὰ τέσσαρα συμβαίνει ἀλλή-
 λως, ἀλλὰ ταῦτα κατὰ πλάτωγα, ἐμμεῖσα λέγεται, εἰδὲ

πύλεμον, ἐκ αἵρου αὐτοῦ τὸ ὑποκείμενον καταλαβάν
 πωδύοντος, καὶ θάτερον ἐξ αὐτοῦτος. εἰ τοίνυν τὸ πῦρ ἔχ
 ὑπόκειται παρὰ μέρος ψυχρότητι, καὶ θερμότητι, οὐδὲ κυ
 ρίως φήσομεν τῇ ὡς εἰς πυρὶ θερμότητι, ἀντικεινῶν τι,
 εἴτε πᾶς ἀντικείμενος ὡς φάμεν, πρὸς τὸ αὐτὸ πολεμῇ ὑ
 ποκείμενον. Καταγινώσκου δὲ καὶ τούτου ὡς μὴ μόνῃ τῇ
 οὐσίᾳ ὑπάρχοντος, εἰ καὶ πάσι. τῷ ᾧ ποσῶ φησιν, οὐ
 δὲν εἰς ἀντίον. οἷον, τοῖς δέκα, ἢ τῷ διπλήχει τούτοις ᾧ
 τίς αὐτῇ εἰς ἀντίον, οὐ ᾧ τὸ πετράπηχυν τῷ διπλήχει εἰς
 ἀντίον. τὰ ᾧ εἰς ἀντία φθαίρουσιν ἀλλήλα. εἰ ταῦτα δὲ
 αὐξήσεις εἰς τοῦ διπλήχειος τὸ πετράπηχυν.

- » Εἰ μή τις τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίνει εἰς ἀντίον εἶναι. ἢ τὰ
 » μέγα τῷ μικρῷ. τῇ δὲ ἀφωρισμένων ποσῶν, οὐδὲν οὐδὲ
 » νίς ἀντίον εἶναι.

Καίτοι οὐδὲ ταῦτα εἰς ἀντία εἰς ποσὰ, διότι τὸ μέγα
 ἐκ μικρῶν πολλῶν σωζέσκει, καὶ τὸ πολὺ ἐκ πολλῶν ὀλί
 γων. καὶ δῆλα μικρὸν ὑπερον, ὅτι οὐδὲ ποσὰ εἶναι, ἀλλὰ πρὸς
 τι. ἀλλ' οὐκ εἰ καὶ κατὰ συγχώρεσιν φησὶ δοῖν τίς αὐτῶν
 τὰ ποσὰ εἶναι, οὐδὲν ἡμῖν διοίσκει. ἀρκεῖ ᾧ ἡμῖν πρὸς τὸ
 δῆλα ὅτι μὴ μόνῃ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει τὸ μηδὲν εἰς ἀντίον,
 εἴ γε καὶ τοῖς ἀφωρισμένοις ποσοῖς τοῦτο ὑπάρχει. ἀφω
 ρισμένα δὲ ποσὰ λέγουσιν, ὅσα ὀρισμὸν ἔχοντα ἔχουσιν
 ποσότητα, καὶ μὴ τῇ πρὸς ἕτερον σχέσει λέγονται. τὸ δὲ μι
 κρὸν καὶ μέγα, καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἄριστα.

- » Δοκεῖ δὲ ἡ οὐσία μὴ ὑποδέχεσθαι τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥϊον.

Ἐπὶ πέμπτῳ περὶ ἀκολούθημα μετέλθει. λέγω δὲ, τὸ
 τὴν οὐσίαν μὴ ὑποδέχεσθαι τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἥϊον. τὸ δὲ
 καὶ δὲ εἰς ταῦτα, οὐ τὸ προσωποῦμένον σημαίνει, ἀλλὰ τὸ
 ἀμετάπειδόν τε, καὶ ἀκατάθετον. τοῦτο δὲ τὸ ἴδιον, τῷ
 πρὸ αὐτοῦ εἶναι ἀκόλουθον, καὶ ἐξ ἐκείνου ἔχει τιμὴν γένεσιν,

ὅτι παρὲς δὲ ταύτας οὐσίας, καὶ τὸ μηδὲν αὐταῖς ἐναντίον
 ὄν εἶναι. τῇ γὰρ πρώτῃ οὐσίᾳ τί ἀν εἴη ἐναντίον, ὅτιον τῷ
 πνὶ ἀνθρώπῳ, ἢ τῷ πνὶ ζώῳ. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἐναντίον, οὐ
 δὲ γε τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ τῷ ζώῳ οὐδὲν. οὐκ ἴδιον δὲ τῆς οὐσί-
 ας τοῦτο ἐστίν. ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ὅτιον ὡς τοῦ πο-
 τοῦ. τῷ γὰρ διπλήχῃ, ἢ τῷ τριπλήχῃ, οὐδὲν ἐστὶν ἐναντίον.
 οὐδὲ γε τοῖς δέκα, οὐδὲ τῇ τοιούτων οὐδενί.

Ἐπὶ τέταρτον παρακολούθημα μεταβέβηκε, καὶ τοῦ
 τρίτου καταγνούς, ὡς μόνῃ μὲν ὑπάρχοντος, οὐ πάσῃ
 δέ. ἔστι δὲ τοῦτο, τὸ μηδὲν ἐναντίον εἶναι τῇ οὐσίᾳ.
 τῷ γὰρ σωκράτει φησὶ, τί ἐστὶν ἐναντίον, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῇ
 αὐτοῦ; ἀλλὰ μὴ οὐτε τῇ δευτέρᾳ. τῷ γὰρ ἀνθρώπῳ, ἢ
 τῷ ζώῳ τί ἐστὶν ἐναντίον; ἢ δὲ τις εἴποι, τί οὐκ οὐκ ἀν-
 τίκειται τὸ πῦρ τῷ ὕδατι, καὶ ἡ γῆ τῷ αἰέρι; λέγουσιν ὅτι
 ταῦτα ἀντίκειται ἀλλήλοις, οὐχ ἡ οὐσία ἐστίν, ἀλλ' ἡ πε-
 ποῖονται. ἡ γὰρ ἐν πυρὶ θερμὴ καὶ ξηρὰ ποιότης, τῇ
 τοῦ ὕδατος ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ ἀντίκειται ποιότητι. οὐκ
 αὐτὰ οὐκ αἰοῦσιν μάχονται ἀλλήλαις. οὐ γὰρ καθόλου
 αὐτὰ ταῦτα ἐναντία. οὐ γὰρ κατὰ τὴν ὕλην, καὶ τὸ
 σῶμα, ἀλλὰ κατὰ μόνας τὰς ποιότητας. ἴσμεν ὅτι
 τὸ λογικὸν τῷ ἀλόγῳ οὐκ ἐστὶν ἐναντίον, εἴτε ἀπόφασις
 τὸ ἄλογον τοῦ λογικοῦ, οὐκ ἐστὶν ἢ ἀπόφασις ἐναντίον.
 εἴτε καταφατικὴ ἔχει διώχμιν, εἴδὸς τι δηλοῦσαι ἔτε-
 ρον τοῦ λογικοῦ, οὐδὲ οὕτως ἐναντίον τὸ λογικὸν τοῦ ἀλό-
 γου, παρὰ γὰρ αὐτὸ, καὶ πέπον. ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο εἶδος εἶδεν
 ἐναντίον, ἀλλ' αἱ ἐναντιώσεις ποδὶ τὰς διαφορὰς, καὶ
 ποιότητες ὁρῶνται. Τάχα δὲ αἱ τὶς ἀκριβῶς ἐξετά-
 σαι, οὐδὲ κατὰ τὰς ποιότητας φήσομεν ἀντίκεισθαι τῷ
 πυρὶ τὸ ὕδωρ. τὰ γὰρ ἐναντία, ποδὶ τὸ αὐτὸ ὑφίστανται
 ὑποκείμενον, καὶ οὕτω τὸν πρὸς ἀλλήλα ἀναδέχεται

αὐτὰ ποῦ οὐσίαν ἀφορίζεν. καὶ λέγομεν ὅτι ἡ μετέ-
χουσι τῇ διαφορῶν, τὰ μὲν ἦδη, ἐνδεγμένα, τὰ δὲ γέννη, ἔ-
πε δυνάμει κατὰ τοῦ πορίπαιτητικούς, ἔπε ἐνδεγμένα κα-
τὰ τοῦ πλατωνικούς, ταῦτα λέγοντο τὸ ποῖον ποῦ ἐστὶν ἀ-
φορίζεν. αἱ γὰρ διαφοραὶ, ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορεύ-
ται. Ζητήσιον δὲ πῶς φησι τὴν οὐσίαν σημαίνειν. καὶ
τοί γε αὕτη σημαίνεται μάλλον, καὶ οὐ σημαίνει. λέγομεν
οὖν πρὸς τοῦτο, ὅτι ὡς πολλάκις ἔρηται, πρέκνεται τῷ ἀρι-
στοτέλει ποῦ φωνῶν, καὶ πρᾶγματων, καὶ νοημάτων διαλα-
βῆν. ἡ τοίνυν ἐστία, ὡς μὲν φωνῇ, σημαίνει, καὶ οὐ σημαί-
νεται. ὡς δὲ πρᾶγμα, σημαίνεται, καὶ οὐ σημαίνει. τὰ γὰρ
πρέκνεται, ὑπὸ μὲν φωνῶν, σημαίνεται. αὐτὰ δὲ, ἀλλή-
λων σημασιτικὰ οὐκ ἐστίν. ὡς πορὶ γὰρ τὰ ὀνόματα αὐτὰ
μὲν καθ' αὐτὰ σημασιτικὰ ἔστι τῇ πρᾶγματων, συμπλε-
κόμενα δὲ πνι μέρει τοῦ λόγου, σημαίνεται πῶς μάλλον ὑ-
πὸ αὐτοῦ, οὐ τῷ καὶ ἐν ταῦτα. οἷον, ὅταν ἐπὶ σωκράτει δια-
τοῦ ὀνόματος, τὴν οὐσίαν τοῦ σωκράτους ἐσημασῶ. ὅταν ὅ-
τι ἐπὶ σωκράτης ὁ φιλόσοφος, ἡ σωκράτης ὁ πορίπαιτων, το-
τε τὸ ὄνομα σημαίνεται μάλλον, ἢ σημαίνει διὰ τοῦ φιλοσό-
φου, ἢ τοῦ πορίπαιτῃ. καὶ οὐκ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλ' ἄλλο τι. οὐ-
τω δὲ οὐ καὶ ταῦτα. αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ τῆς οὐσίας
πρᾶγμα λαμβανόμενον, οὐ σημαίνει τί. ὅταν δὲ τῇ
φωνῇ συμπληκῇ, τότε ὑπὲρ ἐκείνης σημαίνεται.

23 Εἰς πλέον δὲ τῷ γένει, ἢ τῷ ἦδη τὸν ἀφορισμὸν ποιῶ-
23 ται. ὁ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν, ὑπὸ πλέον πορίλαμβάνει, ἢ ὁ τὸν ἀ-
23 θρώπον.

Τοῦ τῆς, ἢ καὶ ἡ δουτέρα πάντα οὐσία τὴν οὐσιώδη τῇ
πρᾶγματων ἀφορίζει ποιότητα, ἀλλ' οὐ τὸ γένος τοῦ εἶ-
δους, τὴν καθολικωτέραν μάλλον, καὶ κοινοτέραν ποιότη-
τα διακρίνει. τὸ δὲ ἦδος, τὴν μερικωτέραν.

παρίσκειν. Οὐ γὰρ ἐν ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον, ὥς πορ ἢ πρὸς
 τῇ ἑστίᾳ. ὥς πορ ἢ φωνὴ ἐνικου τύπε οὐσα, καὶ διὰ τοῦτο δο
 κοῦσα καὶ ἐνὸς φέρεσθαι ὑποκειμένη, ἀνθρώπος γὰρ ἢ δου
 τέρσα οὐσίᾳ, καὶ ζῶον λέγεται, οὐκ ἀνθρώποι, καὶ ζῶα.

- » Οὐχ ἁπλῶς δὲ ποῖον τι σημαίνει, ὥς πορ καὶ λυκόν.
 » ἔθεν γὰρ ἄλλό τι σημαίνει τὸ λυκόν, ἀλλ' ἢ ποῖον. τὸ δὲ ἑ
 » δος καὶ τὸ μένος, ποῖον ἑστίαν τὸ ποῖον ἀφορίζει. ποῖαν
 » γὰρ τίνα ἑστίαν σημαίνει.

Ἀσφαλίζεται τὸ ποῖον, διὰ τὰ συμβεβηκότα. τὸ ποι
 ὄν, τῶς διαφοραῖς ἐστὶ, καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν. οὐ ποιότητος
 δὲ φησιν, οἷα ἐστὶν ἢ κατὰ τὸ συμβεβηκός. ἐκείνη γὰρ ἔτε
 προσγινομένη τῷ ὑποκειμένῳ, οὔτε ἀπογινομένη, συμβάλλ
 λεταί τι, ἢ λυμάνεται. τὰ δὲ γινώσκοντες, καὶ τὰ εἶδη, συμπλη
 ρωτικά ἐστὶν ἐκείνων, ὧν λέγονται εἶναι, καὶ καθ' ὧν αἱ
 κατηγοροῦνται. καὶ ὥς φησιν αὐτὸς, ποῖον οὐσίαν τὸ ποῖον ἀφο
 ρίζει. τουτέστι, τὸ ποῖον δὲ ἢ ποῖαν δὲ οὐσίαν ἀφορίζει, καὶ δια
 σέλλει. καὶ συγκεχυμένην αὐτῇ διακρίνει, τὴν οὐσιώδη ἐκά
 σης οὐσίας ποιότητι ἐλίκρινῃ φυλάττονται. τῆς γὰρ οὐσί
 ας ποῖον, χούσης τὸ σῶμα, καὶ ἀσάματον, καὶ συγκεχυμέ
 νων ὄντων τούτων, καὶ ἀδιακρίτων, ἢ τῶν εἰδῶν τούτων
 διαίσεις τὴν ἐκάστου ποιότητα ἀφώρισε. πάλιν τοῦ σώ
 ματος πλείονα πράγματα ποῖον ἔχοντες, τὸ ἐμψυχον, καὶ
 ἀψυχον, διακρίνει τὰ συγκεχυμένα, καὶ ἀφορίζει ἐκάστου τὸ
 ἴδιον. ὁμοίως καὶ τοῦ ἐμψύχου πλείονα ποῖον ἔχοντες τὰ
 τούτου εἶδη, ἐκάστω τὸ ἴδιον ἀφορίζουσιν. ὡσαύτως καὶ ἐ
 πί τῶν λοιπῶν. τὸ γὰρ ζῶον, καὶ τὸ φυτὸν, κίνη ὄντα τῶν
 ὑπ' αὐτῶν, ὑπὸ δὲ τὸ ἐμψυχον σῶμα τεταγμένα, διατῶν
 τοῖς οἰκείοις εἶδεσι τὴν οὐσιώδη ποιότητα ἀφορίζουσι.
 Καὶ πῶς οὐ φησιν ἐλέγετο τὰ κίνη, καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν τῶ
 ἐστὶ κατηγορεῖσθαι, νῦν δὲ φησιν ἀριστοτέλης, τὸ ποῖον

ὄντων, ὁ σώκράτης· ἐν ῥῷ γὰρ, καὶ ἀπορροῇ τὸ εἶναι ἔχει, αἷς
 πορ καὶ τὰς ἄλλας φυσικὰς· ἐν δὲ τῇ καθύλαξ ἑστία, ὀρισμέ-
 νον μὲν, τὸ ἀμεταβλητον· ὄντων, τοῦ καθόλου ἀνθρώπου, καὶ
 ζώου· ὀριστον δὲ, τὸ ἀλλοῦται ἐν τῷ πλήθει· εἰ γὰρ εἴπω ἀν-
 θρώπου, ποτε ἔλαβον πάντας ὅτ' κατὰ μέρος· ἐπὶ δὲ τῷ
 θουτέρων οὐσιῶν, φαίνεται μὲν ὁμοίως τῷ χήματι τῆς
 προσηγορίας, ὅτι τὸ δὲ τι σημαίνει· τῷ ἐν αὐτῷ μὲν τῆς προ-
 φορᾶς, δοκοῦσι τὸ δὲ τι σημαίνειν, ὅταν εἴπῃ ἀνθρώπου, ἢ
 ζώον· ἀλλ' οὐκ οὐτό δὲ τι σημαίνουσιν, ἀλλὰ τοιόνδε· τουτέ-
 σιν, ὁμοιότητά, καθ' ἣν εὐοίκασιν ἀλλήλοις οἱ ἀνθρώποι, κα-
 θ' ὅς ἐστιν ἀνθρώποι· καὶ τὰ ζῶα, καθ' ὅς ζῶα· διὰ τοῦτο τὸ
 τὸν καθόλου ἀνθρώπου πολλὰ ποτε ἔχεν ἄτομα, ποιοῦν τι
 μάλλον σημαίνει· Οὐ μὲν ἀληθές γε· ὅτι παρὰ τὴν ἀγ-
 νοσίαν τοῦ μὴ πᾶσαι ἑστίας τὸ δὲ τι σημαίνειν, γίνονται οἱ
 οὐτιδεις παραλογισμοί, κατὰ τὸν παρ' ὁμήρου ὁδυσσεῖα ἐν
 καιρῷ οὐπὲν ἑαυτὸν καλέσασθαι, οὐτινος παραλογισμὸς πα-
 ράδογμα· εἴ τις ἐστὶν ἐν ἀθήναις, ἕτος ἕκ' ἐστιν ἐν μεγάροις·
 ἀνθρώπου δὲ ἐστὶν ἐν ἀθίναϊς· ἀνθρώπου ἄρα οὐκ ἐστὶν ἐν
 μεγάροις· ὁ γὰρ ἀνθρώπου, οὐτός ἐστιν· οὐδὲ τι σημαίνει·
 ὁμοιον τοῦτο καὶ τὸ, ὅ ἐγὼ ἔμι, σὺ οὐκ εἶ· ὡς γὰρ τὸ τίς ἀν-
 τῶμον ἑστίας ἡ δηλωτικόν, ἔτω καὶ τὸ ἐγὼ· ἐστὶν ἔν' ὁ παρα-
 λογισμὸς ἐν τῷ τίς· τὸ γὰρ εἴ τις, ὁ μὲν, καθέλου βία
 ζεταί ἵνα, ὅπερ ἐπὶ ψευδές· ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ μερικῶν αὐτὸ
 λαμβάνει· καὶ ἀληθὲς τὸ πᾶσι λόγος· ὁ γὰρ τίς ἀνθρώπου,
 φέρε ἐπ' ἡν σώκράτης, ἢ ἄλλος τῶν κατὰ μέρος, ὁ ὢν ἐν
 ἀθήναις, ἐν μεγάροις οὐκ ἐστὶν, ἵνα μὴ διασπαδῇ αὐτὸς ἑαυ-
 τοῦ· οὕτως οὐκ εἴη λέγειν, ὅς τις ἐν ἀθήναις, οὐτος οὐκ ἐν
 μεγάροις· σώκράτης ἐν ἀθήναις, σώκράτης ἄρα οὐκ ἐν με-
 γάροις· διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅ μὲν ἀληθές γε, διότι πολλῶν ὄν-
 των τ' καθ' ἑκάστη, τ' ὁμοιότητά αὐτ', τὸ γένος, καὶ τὸ εἶδος

μαινόνται, ἀλλὰ τοῖσδε ὀνομαζόμενα. ὅιον, ὁ σωκράτης
 οὐκ ἀπὸ τῆς θεωρήσεως τοῦ ὡς ἐστὶν αὐτῶν. ποτὲ δὲ αἱ
 φωναὶ ποιοῦσι τὰ τοῦ πράγματος. ὅιον, σωκράτης ποιεῖ
 πατὴρ. οὐχ ὅτι τὸ σωκράτης ὄνομα, ποιεῖ πατὴρ, καὶ ὡς φωνὴ
 ἐστὶν, φωνὴ δὲ οὐ ποιεῖ πατὴρ, ἀλλ' ὅτι τὸ πρᾶγμα τὸ ἔχον
 τὸ τοιοῦτον ὄνομα, ἐκείνο ποιεῖ πατὴρ. οὕτως οὐκ καὶ
 οὐκ αὐτὰ διὰ τὴν ὑποπλοκὴν τῆς φωνῆς, ἐδέξατο τὸ ἔπος
 κείμενον τὴν κατηγορίαν τῆς φωνῆς, τοῦ τίς, τὸ σημαίνον.
 καὶ μάλιστα νῦν, ὅτι ποιεῖ φωνῶν σημασιπικῶν σκοπὸς αὐτῶν
 τῷ διαλαβεῖν. εἰπομεν ὅτι πρὸκειται τῷ ἀριστοτέλει
 ποιεῖ φωνῶν, καὶ πραγμάτων, καὶ νοημάτων διαλαβεῖν. ἢ
 τοίνυν οὐσία, ὥς μὲν φωνὴ, σημαίνει, καὶ οὐ σημαίνεται. αἱ
 ὡς φωναὶ τῶν πραγμάτων, εἰς σημασιπικὰ. ὥς δὲ πρᾶγ-
 μα σημαίνεται, καὶ οὐ σημαίνει, τὰ ὡς πράγματα ὑπὸ
 μὲν φωνῶν σημαίνεται, αὐτὸ δὲ ἄλλων σημασιπικὸν οὐκ ἔ-
 σιν, αὐτὰ μὲν καθ'ἑαυτὰ, σημασιπικὰ εἰσι τῶν πραγμά-
 των. συμπλεκόμενα δὲ πρὸς μέρος λόγου, σημαίνεται πῶς
 μάλλον ὑπ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα. ὅιον, ὅταν εἰπῶ σωκρά-
 τες, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ σωκράτους, τὴν οὐσίαν ἐσημαίνα.
 ὅταν δὲ εἰπῶ σωκράτην τὸν φιλόσοφον, ἢ σωκράτης ποιεῖ
 πατὴρ, τότε τὸ ὄνομα σημαίνει ὃ μάλλον, ἢ σημαίνει διὰ τοῦ
 φιλοσόφου, ἢ τοῦ ποιεῖ πατὴρ. Εἰρησάμεν δὲ δεῖ καὶ τούτου,
 ὅτι ὁ μὲν ἀριστοτέλης, τὸ δὲ π καλεῖ τὴν ἀπομὸν οὐσίαν. τὸ
 δὲ κάθολον, τοῖόνδε. πλάτων δὲ ἐμπαλιν, καὶ οὐ διαφω-
 νοῦσιν. ἐξόν ὡς ἐκαστέραν τὸ δὲ π καλεῖν, καὶ τοῖόνδε. τὸ
 μὲν ὡς τὸ δὲ π, ὁρισμὸν δηλοῖ. τὸ δὲ τοῖόνδε, ἀόριστον.
 εἰ δὲ οὐκ ἐκαστέρα καὶ ὁρισμὸν, καὶ ἀόριστον. οὐ μὲν τῇ
 ἀπομὸν ὁρισμὸν, τὸ ἐν τῷ ἀριθμῷ. ἀόριστον δὲ, τὸ με-
 ταβάλλον, ὥς μὴ δὲ τὴν ποιεῖ αὐτοῦ φωνὴν ἀναμείναι,
 κατὰ τὸ τῆς ἀναπαύσεως δόγμα, τὸ ἡρακλείτην λέγειν.

ὅτι ὑπομένει, καὶ οὐ δ' ἔται πνος, οὐδ' ἔστι ἐν ὑποκείμενῳ·
 ἀλλ' αὐτὴ ὑποκείμενον πᾶσιν ἐστίν, καὶ τῆς ἐνόητος αἰτίας,
 τὸν πέσι, τὸ ἐν σημαίνειν. ὡς τὸ δε τὸ ξύλον, ὅδε ὁ ἀνθρώ-
 πος. τὸ οὐ τί, τὸ μερικὸν δηλοῖ. ἀμφὶ δὲ λεγόμενα, τὸ
 δέ π, τὸ μερικὸν ὑποκείμενον δηλοῖ. φημί τὴν ἀπο-
 μὸν οὐσίαν. ὅιον, πνὰ ἀνθρώπον, ἢ τὸ δε τὸ ξύλον. ὡς
 τούτων ᾧ αἰ ἐξ ἁριστοπλῆς φέρει τὸ τὸ δε. λέγω δὴ τῶν
 ἀτόμων, τῶν φαινομένων, καὶ αἰσθητῶν. ταῦτα γὰρ ἐστὶ
 τὰ καὶ τὴν δαίξην μόνον καταδεχόμενα, καὶ μόνως ὑπο-
 κημένα πᾶσι. τὸ δε, τοῖόνδε, ὡς τοῦ ἀρίστου, καὶ τοῦ
 καθόλου. ἡκώτως ᾧ ἐπέχει λόγον τὸ καθόλου πάντων
 ἀπλῶς. Ὁ δέ γε πλάτων, τὸ, τὸ δέ π ὡς τοῦ καθόλου
 ἐλάμβανεν ἀναγκάως ὡς ἀρισμείον, ὡς ὡς τ' ἰδεῶν.
 ἔλεγε ᾧ αὐτὰς ἐν ὑπάρξει καὶ οὐ ἐξ εἶναι. τὸ δε τοῖόν-
 δε, ὡς τοῦ καθ' ἑκάστον. ταῦτα ᾧ ἔλεγον ἀρίστα, διὰ τὸ
 μὴ ἔχειν ἐν ἐσχίστῃ, ἀλλ' ἐν ῥοῇ, καὶ ἀπορροῇ τὸ εἶναι ἔχειν.
 ἀμφότεροι οὐ κατ' ἄλλο, καὶ ἄλλο λαμβάνοντες, καλῶς
 ἔλεγον. καταγινώσκει δὲ καὶ τούτου τοῦ ἰδίου, ὡς οὐ
 πᾶσι τῇ οὐσίᾳ παρακολουθοῦντος, εἰ καὶ μόνῃ. τὰ ᾧ εἰ
 δη φησὶ, καὶ τὰ γὰρ ὅιον, ἀνθρώπος, καὶ ζῶον, δοκῇ μὲν
 τὸ δέ π σημαίνειν, διὰ τὸν ἐνικὸν χαρακτῆρα τῆς φωνῆς,
 ἐμφαίνει δὲ μάλλον πλήθος, καὶ κοινοῦται πληθόνων πνῶν
 περικλυῖ, καὶ ποιότητος πνὰ. τὴν ᾧ κοινωνίαν, καὶ συ-
 ναγωγὴν, τῶν κατὰ μέρος δηλοῖ. ζητῆσαι δὲ ἀξίον
 πῶς ὡς τ' οὐσία λέγει σημαίνειν, καὶ μὴ ἔχειν, εἴ πορ πράγ-
 μα ἢ οὐσία. τὰ ᾧ πράγματα σημαίνονται, καὶ οὐ σημαί-
 νουσι. Καὶ λέγεμεν ὅτι ἔστι ὅτε κατηγορεῖται κατὰ τὴν
 πράγματος τὸ τῆς φωνῆς, καὶ κατὰ τὴν φωνῆς, τὸ τοῦ πράγ-
 ματος, διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλα ὡς πλοκίαν. ποτὲ μὲν ᾧ τὰ
 πράγματα ποιοῦσι τὰ τῶν φωνῶν, οὐχ ὡς πράγματα ση

αὐτὰς ἑστίαν εἶναι, καὶ τὸ βούλημα ἐκκαλύπτει πανταχῶς,
οὐ τοιαύτας δὲ οὐσίαν, οἷα ἔστιν αἱ σωθεῖς, πρὸς αὐτῶν
ἐνταῦθα ὁ λόγος. οὕτως οὖν καὶ ἐν τῇ φυσικῇ, τρίτην τὴν
οὐσίαν εἰρηκώς, τὴν τε κατὰ τὴν ὕλην, καὶ τὸ εἶδος, τὸ ἐν
ὑλὴ λέγω, οὐ τὸ πρὸ τῆς πολλῶν, ἀλλὰ τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐκ τοῦ σωαμφοτέρου τῆς τε ὕλης, καὶ τοῦ εἶ-
δους διδιδέσκων, ἐνταῦθα μόνον τὸ σωθεῖτον ἑστίαν εἶπεν.
ἔτε δὲ τὴν ὕλην, οὔτε τὸ εἶδος. ἐπεὶ μὴ δὲ πρὸς τῇ ἀπλῶν
αὐτῶ ὁ λόγος.

- Ἄπαντα δὲ οὐσία δοκεῖ τὸ δὲ σημαίνειν. ὡς μὲν οὖν τὴν
πρώτων ἑστίων ἀναμφισβήτητον, καὶ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι τὸ δὲ
σημαίνει. ἄτομον γάρ, καὶ ἀκρίβως τὸ δηλούμενον εἶναι.
ὡς δὲ τὴν δυνάμεων οὐσιῶν, φαίνεται μὲν ὁμοίως, ὡς ἡ χημία
πὶ τῆς προσηχερίας, τὸ δὲ σημαίνειν, ὅταν εἴπῃ ἀνθρώ-
πος ἡ ζωὴν, ἔμνην καὶ ἀληθὲς, ἀλλὰ μάλλον ποῖον σημαίνει.
ἔτι γὰρ ἐν τῇ υποκείμενον, ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἑστίαν, ἀλλὰ κα-
τὰ πολλῶν ἢ ἀνθρώπου λέγεται καὶ τὸ ζῶον.

Ἀπὸ σώματος τὰς πρώτας δύο παρακολουθεῖται, τὸ
τὴν ὑποκείμενον εἶναι, καὶ τὸ σωθῆναι πάντας ἀπὸ
αὐτῆς λέγεται, ὡς τρίτον μεταβέβηκεν ἴδιον, τὸ, τὸ δὲ τι
σημαίνειν. σημαίνει μὲν οὖν αὐτῶ τὸ, τὸ δὲ, τὸ ὑποκείμε-
νον. δείξει γὰρ εἰσηματικόν. οὕτω γὰρ αὐτὸς ἐν τῇ
φυσικῇ τὴν ὕλην υποκείμενον καλεῖ. ἀμφὶ γὰρ ὥρισμα-
να, καὶ τὸ, τὸ δὲ, ὡς δείξει ὑποπίπτον, καὶ ἡ ὕλη, ὡς ἡ αὐτῇ
μένουσα, πάντων τῶν ἐν αὐτῇ τρεπομένων. εἴ πορὶ ὁ λεί-
βης δάσκει μεταχηματιζομένη, καὶ γενέσθαι ἀνδρίας. καὶ
ὁ ἀνδρίας πάλιν μεταχηματιζόμενος, εἴ πορὶ τι γενέσθαι,
ἔστιν ἡ πόνος μένοτος τοῦ χαλκῶ, ὅπορὶ ὡς πρὶν γενέσθαι
λεῖβης, ἢ ἀνδρίας, ἢ τί τὴν τοιούτων. τὸ, τὸ δὲ οὖν, καὶ τὴν ὕλην, ὑπο-
κείμενα καλεῖ. τὸ δὲ τί, τῆς κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ἑστίαν,

εἰκότως οὕτω τὸ μὲν γένος, καὶ ἡ διαφορὰ, κατὰ τῶν εἰδῶν
 σωωνύμως κατηγοροῦμεθα, καὶ κατὰ τῶν ατόμων κατη
 γοροῦνται, καθ' ὧν καὶ τὰ ἥδη. τὰ δὲ εἶδη, κατὰ μόνων
 τῶν ατόμων. τὰ δὲ άτομα, κατ' οὐδενός. ἐπὶ οὐδὲ ἐστὶ τί
 αὐτοῖς ὑποκειμένον. σκόπη δὲ ἐν ταῦτα, πῶς ἔχοντα αὐ
 τῷ χρήσιμος ἢ πῶς τῶν σωωνύμων διδασκαλία, ὃ καὶ αὐ
 τὸς δηλῶν φυσι. Σωωνύμα δὲ καὶ ἡ, ὧν τό, τι ὄνομα
 κοινόν, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός. Κατ' οὖν τὸν δὲ σκόπη, πῶς
 διακρίνεται τὰς διαφορὰς, οὐσίᾳσ' φύσιν εἶναι. εἰ γὰρ τὰ
 ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα, ἢ τοῦ ὀνόματος μόνου μετεδιδόσιν,
 ἢ οὐτε τοῦ ὀνόματος μετεδιδόσιν, οὐτε τοῦ ὀρισμῶ.
 αἱ δὲ διαφοραὶ, σωωνύμως κατὰ τῶν εἰδῶν, καὶ τῶν ατό
 μων κατηγοροῦνται. ἐστίαι ἄρα αἱ διαφοραὶ, καὶ οὐ συμ
 βεβηκότα. τοῦτο γὰρ ὑπάρχει τοῖς οὐσιώδως κατηγορου
 μένοις, τὸ καὶ τοῦ ὀνόματος μετεδιδόσθαι τοῖς ὑποκειμέ
 νοις, καὶ τοῦ ὀρισμοῦ. τίνος οὖν ἐνεκὰ ἀνώτερόν δοκῶν
 αὐτὰς διακρίνεν τῶν οὐσιῶν, ἐν τοῖς ἐξῆς σωτάτῃ; διὰ
 τὴν πολλάκις εἰρημένω αἰτίαν, ὅτι σκοπὸς ἐστὶν αὐτῶν ἐν
 ταῦτα οὐ πῶς πάσης οὐσίᾳσ' διδάξαι, ἀλλὰ πῶς μόνης
 τῆς σωβέτου, ἥς καὶ τὴν γνώσιν ἔχει ὁ πολλὸς ἀνθρώπος.
 οἱ γὰρ πολλοί, οὐ μόνον σωκράτην ἴσασι τὸν σωκράτην,
 ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπον αὐτὸν ἴσασι, καὶ ζῶον. καὶ πᾶν πάντων
 δὲ τῶν κατὰ μέρος, κοινῶς φέρει τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄνο
 μα. ὁμοίως δὲ καὶ πᾶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἵππων, καὶ τῶν
 λοιπῶν ζώων, τὸ τοῦ ζώου. πῆς δὲ λογικότητος αὐτῆς
 καθ' ἑαυτὴν ἐννοιασ' οὐκ ἔχουσιν. ἀλλὰ καὶ λέγουσι λο
 γικόν, τὸ σωβέτον λέγουσι. λογικὸν γὰρ ζῶον τὸ ὅλον τοῦ
 το γινώσκουσι. καὶ πᾶν τοῦ ἀλόγου ὡσαύτως, καὶ τῶν λοι
 πῶν διαφορῶν. διὰ τοῦτο οὕτως ἐν ταῦτα οὐ λέγει ἀντι
 κρυς τὰς διαφορὰς οὐσίᾳσ' εἶναι. ἀλλὰ βούλεται μὲν
 αὐτὰς

ἁτόμων κατηγοροῦται, ἢ κατὰ τῆν εἰδῶν. ἀπὸ μὲν ὅτι
 τῆς πρώτης οὐσίᾳς, οὐδεμία κατηγορία ἐστὶ κατ' οὐδε
 νός ὅτι ὑποκειμένου λέγεται. τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν,
 τὸ μὲν εἶδος, κατὰ τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος,
 καὶ κατὰ τοῦ εἶδους, καὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ. ὥσαύτως δὲ
 καὶ αἱ διαφοραὶ, καὶ κατὰ τῆν εἰδῶν, καὶ κατὰ τὴν αὐτόμων
 κατηγοροῦται. καὶ τὸν λόγον δὲ ὑποδέχονται αἱ πρώ
 ται οὐσίαι, τὸν τῆν εἰδῶν, καὶ τὸν τῆν γένων. καὶ τὸ εἶδος δὲ
 τὸν τοῦ γένους. ὅσα ὅτι κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται,
 τοσαῦτα καὶ κατὰ τοῦ υποκειμένου ῥηθήσεται. ὥσαύτως δὲ,
 καὶ τὸν τῆν διαφορῶν λόγον ὑποδέχεται τὰ τε εἶδη, καὶ τὰ αἰ
 τομα. σωωνύμα δὲ γέ μιν, ὃν τὸ, τε ὄνομα κοινόν, καὶ ὁ λό
 γος ὁ αὐτός. ὥς τε πάντες τὰ ἀπὸ τῆν οὐσιῶν καὶ τῆν δια
 φορῶν σωωνύμως λέγεται.

Πρῶτον διδάσκει τίνα ἐστὶ τὰ δεχόμενα τὴν ἀπὸ τῆν
 οὐσιῶν, καὶ τῆν διαφορῶν κατηγορίαν. εἰδούτω, τὴν σωω
 νυμον ἐπ' αὐτῆν ἐφαρμόζει κατηγορίαν. τὰ μὲν ὅτι αἰ
 μάφῃσι. κατ' οὐδενός ὑποκειμένου λέγονται, τὰ δὲ εἶδη, κα
 τὰ τῆν αὐτόμων. τὰ δὲ γένη, κατ' ἀμφοτέρων. ὥσαύτως καὶ
 αἱ διαφοραὶ. κατὰ τῆν εἰδῶν, καὶ τῆν αὐτόμων, ταῦτα δὲ,
 καὶ σωωνύμως καθ' ὧν κατηγορεῖται λέγεται. ὁ ὅτι σω
 κρέτης, καὶ ἀνθρώπος ἐστὶ, καὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν ἐστὶ. καὶ
 ζῶον, καὶ οὐσία ἐμψυχος καὶ αἰσθητική. ἀλλὰ καὶ τῆν δια
 φορῶν καὶ τὸννομα, καὶ τὸν λόγον ὑποδέχεται. λέγεται ὅτι
 λογικός, καὶ τὸν ὀρισμὸν αὐτῆς ὑποδέχεται. λογικὸν γὰρ ἐ
 στὶ, τὸ τῷ λόγῳ χρώμενον. τοῦτον ὅτι καὶ ὁ σωκρέτης τὸν
 λόγον ὑποδέχεται. καὶ τοῦ εἶδους δὲ ἡμοίως σωωνύμως
 καὶ τὸ γένος, καὶ ἡ διαφορὰ κατηγορεῖται. πρὸ δὲ ἡλὸν
 δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὅσα σωωνύμως κατὰ τοῦ κατηγορουμέ
 νου λέγεται, ταῦτα καὶ κατὰ τοῦ υποκειμένου ῥηθήσεται.

βαλῆναι· οὕτω γὰρ καιρὸν ἔχει τοῦ θεωρήματος τοῦ πῦρ ἢ τὰς
 ξίς· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἔφησαν οὐκ ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ μὴ εἶναι
 ποικιλεῖν ἔχειν, ἐπεὶ δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ τῇ μὴ ἐν ὑποκει-
 μένῳ εἶναι, ἵνα μὴ νομίσῃ τις τοῦτο αὐτὸν εἰρκεῖναι, ὅτι τῇ
 διαφορᾷ μὴ οὐσίων οὐσιῶν, αἱ πλείους εἰσι κυρίως οὐσίαι, διὰ
 22 τοῦτο εἶπε· μὴ παραστήτω δὲ ὑμᾶς τὰ μέρη τῇ οὐσιῶν,
 22 ὥς ὑποκειμένοις ὄντα τοῖς ὅλοις· ἐπεὶ ἀκαίρως δόξει το
 θεωρήμα· τοῦτο ἐμβιβάζειν, εἰ μὴ ἀποδεχόμενα αὐτὸν λέ-
 γειν ποῦ τῇ νοητῇ μερῶν, τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἐννητοῦ, ἀπορρί-
 θείας μέρει εἰς τὴν ἀνθρώπου· ἐκ γὰρ αὐτῇ ὁ ἀνθρώπος·
 οὐ γὰρ οὕτω τὰ ἐν ὑποκειμένῳ εἰσέρχονται, τὰ ὡς μέρη ὑπάρ-
 χονταί ἐν πνι· τουτίσιν, ἐκ τῶν ἐλέγοντο ἐν πνι εἶναι τὰ συμ-
 βεβηκότα, ἀλλ' οὐχ ὡς μέρος εἰς ὅλον· εἰ μὴ γὰρ πᾶν τὸ
 ἐν πνι ἀνέκκλητον ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ τὰ μέρη τῇ οὐσιῶν
 ἐν πνι ὄντα, ἐν γὰρ τῷ ὅλῳ εἰσιν, ἐν ὑποκειμένῳ ἀνέκκλητον·
 νῦν δὲ τοῦ ἐν πνι καθολικώτερον ὄντος, τὸ μὴ, ὥς εἰς ὑ-
 ποκειμένῳ εἶ· τὸ δὲ, ὡς μέρος εἰς ὅλον· τὸ δὲ, κατ' ἄλλον
 τοῦ ἐν πνι τρόπον·

23 Ὡς παύρει δὲ ταῖς οὐσίαις, καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὸ πᾶν
 24 πασων ὁμῶς ἀπ' αὐτῇ λέγεται·

Ἐπὶ δὲ πρὸν παρακολούθημα μεταβάλλει τῆς οὐσί-
 ας, καταγινούσ τοῦ πρῶτου· καὶ νῦν δὲ, τὸ κυρίως ἴδιον
 ζητεῖ τῆς οὐσίας· οὐθὺς δὲ κατέγνω καὶ τούτου· δῆλον δὲ
 εἰς τοῦτο, ἐκ τοῦ συναΐται ταῖς διαφοραῖς, ἵνα ἢ δῆλον ὅ-
 τι οὐ μόνον τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει καὶ τὸ μὲν πρότερον, ἐκ βέ-
 βλητο, ὡς πάσι μὲν οὐσίᾳ ὑπάρχον, οὐ μόνον δέ· τοῦτο
 δὲ, ὡς μήτε μόνον, μήτε πάσι· οὐτε γὰρ τῇ πρώτῃ ὑπάρ-
 χει· οὐ γὰρ ἔχει κατὰ τίνων κατηγορηθῆ· οὐτε μόνον, ἐπε-
 ρὶ καὶ ταῖς διαφοραῖς·

25 Πᾶσι γὰρ ἀπὸ τούτων κατηγορεῖται, ἢ τοι κατὰ τῆς

Ὅτι ποῦ ἔμελλε τῷ ἀριστοτέλει ἀπορίαν ἐπισημῆναι, τοῦτο φθάσαν, ἠπὸρῃσέν τε, καὶ ἐπελύσατο. ὑπὸρῃσεν ἂν γὰρ τις. ἐπεὶ δὴ τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ἐν τινι, ἐν ταῖς οὐσίαις ᾗ, καὶ τὰ συμβεβηκότα δὲ ἐν τινι, τὰ μέρη ἄρα τῶν οὐσιῶν, συμβεβηκότα εἶναι. ὅπερ ἄτοπον. λυὼν οὖν τοῦτο, λέγει, ὅτι ἀπεδέχθη πῶς εἰρήκαμεν τὸ συμβεβηκὸς ἐν τινι. οὐ γὰρ ὡς μέρως τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχον, ἀλλ' ὡς οὐκ ἂν τοῦτου συστήναι δυνάμενον. αἱ δὲ διαφοραὶ, χρεῖαν τῷ ὅλῳ παρέχουσι, καὶ συμπληρῶν καὶ ἑῷ τοῦ ὑποκειμένου σωλίσαι αὐτό. ὥς τ' ἡ κοινῶν οὐσίαι κατὰ τὸ ἐν τινι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ αὐτοῖς διαφορὰ, τῷ τὰς μὲν, συμπληρῶν τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἀχωρίζουσιν αὐτοῦ εἶναι, τὰς δὲ, μήτε συμπληρῶν, μήτε αἰσων ὑπάρχον. Τινὲς δὲ τῶν ἐξηγητῶν, τοῦτο τὸ ῥητὸν ἀξιούσι προτάττειν τοῦ ποῦ τῶν διαφορῶν τοῦ λέγοντος. οὐκ ἴδιον δὲ τοῦτο τῆς οὐσίαις, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ, τῶν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. εἰ δὲ γὰρ φησι δέξασθαι διὰ τούτων, ὅτι οὐδὲν μέρος τῆς οὐσίαις ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ἐπὶ δὲ τῇ οὐσίαις καὶ ἡ διαφορὰ, οὕτως ἐπαγαγῆναι ὅτι οὐκ ἴδιον τῆς οὐσίαις τὸ, μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ἐπεὶ δὴ καὶ τῆς διαφορᾶς. μήποτε δὲ καὶ ἡ τάξις αὕτη καλῶς ἔχει. δέξασθαι γὰρ μήτε τὰ εἶδη, μήτε τὰ γένη, μήτε τὰς διαφορὰς, ἅτινα μέρη ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, εἰ δὲ ἐπαγαγεῖν καθολικόν τινα λόγον, ὅτι οὐδὲ ὁλῶς τὸ μέρος τῆς οὐσίαις ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. δοκῇ δὲ αὐτῷ ὁ λόγος οὐ ποῦ μερῶν, χερὸς λέγων, καὶ κεφαλῆς, καὶ ποδός, ἀλλὰ ποῦ νοητῶν, τῶν καὶ ὄντων μερῶν, ὄντων, λογικοῦ, καὶ θνητοῦ. ταῦτα γὰρ κυρίως μέρη τοῦ ἀνθρώπου. ἐκ γὰρ αὐτῶν ὁ ἀνθρώπος. ποῦ τῶν νοητῶν οὖν διαλαμβάνει, λογικοῦ, καὶ θνητοῦ. τῶν γὰρ μερῶν, τὰ μὲν, εἰναι αἰσθητὰ, τὰ δὲ, νοητὰ. ποῦ μὲντοι τῶν νοητῶν, γὰρ διαλαμ

ζῶον, γένος. εἰ γὰρ γένος ἐστὶ τὸ κατὰ πλεονόντων, καὶ διαφε-
 ρόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορουμένου, τὸ δὲ ἐν σῶ-
 κράτει ζῶον, οὐ λέγεται κατὰ πλεονόντων, οὐκ ἀν' εἶν γένος.
 καὶ τὸ εἶδος δὲ ὁμοίως, τὸ ἐν τῷ αὐτόμῳ, οὐκ ἀν' λεχθέν ἐ-
 δος, τοῦ κατὰ πλεονόντων, καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ, ἐν
 τῷ τί ἐστι κατηγορουμένου. οὕτω καὶ τὸ λογικὸν τὸ ἐν τῷ σῶ-
 κράτει, οὐκ ἀν' πρὸς κηριολεκτῆν. εἴποι διαφορὰν. καὶ γὰρ
 ἡ διαφορὰ, κατὰ πλεονόντων, καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει, ἐν
 τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορεῖται. τὸ δὲ ἐν τῷ αὐτόμῳ λογι-
 κόν, αὐτοῦ μόνος κατηγορεῖται. οὐκ ἀν' οὗ εἶν διαφορὰ.
 ἀλλὰ ταῦτα μέρη φασὲν εἶναι τῇν αὐτόμων. ὡς γὰρ τὸ γέ-
 νος, καὶ ἡ διαφορὰ, μέρη ἐστὶ τῇν εἰδῶν, οὕτω καὶ τὸ ἐν αὐ-
 τόμῳ ζῶον, καὶ λογικόν, μέρη εἰσὶ τοῦ αὐτόμου. διὸ οὐτε ὑ-
 πὸ ὁρισμὸν πίπτουσιν ὡς άτομα. φησὶ γὰρ ὁ ἀριστοτέλης
 ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ, τῇν αὐτόμων μὴ εἶναι ὁρισμὸν, μὴ δὲ ἀπὸ
 δέξις. εἰ γὰρ ὁρισμὸς ἐκ γενῶν ἐστὶ, καὶ διαφορῶν, ἐν αὐ-
 τόμοις δὲ οὐκ ἐστὶ γένος, οὐτε διαφορὰ δῆλον ὅτι οὐδὲ ὁρισ-
 μὸς αὐτῇν ἐστὶν. εἰ δὲ ὁρισμὸς οὐκ ἐστὶν, οὐδὲ ἀπὸ δέξις. ἐκ
 γὰρ τῇν ὁρισμῶν αἰ ἀποδέξις. εἰ δὲ πρὸς καὶ διαφορὰς
 αὐτὰς ἀξιόσπευ καλεῖσθαι, οὐχ ἀπλῶς διαφορὰς ἐροῦμεν,
 ἀλλ' ὡς ἐν αὐτόμῳ διαφορὰς, καθ' ἃς διαφέρει ὁδε ὁ ἀν-
 θρώπος τοῦδε τοῦ ἵππου, καὶ τοῦδε τοῦ ἀγγέλου. διὸ ἀνά-
 ξομεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ πέταρτον τμήμα, τὸ μήτε καθ' ὑπο-
 κημείου, μήτε ἐν ὑποκημείῳ, διὸ π καὶ εἰσὶ αἰ εἰς συμ-
 πληρωτικὰ τοῦ αὐτόμου, καὶ μερικὰ. κατ' ἐξενός γὰρ ὑποκη-
 μένους κατηγοροῦνται.

- » Μὴ περαπῆται δὲ ἡμᾶς τὰ μέρη τῇν οὐσιῶν, ὡς ἐν ὑ-
 » ποκημένοις ὄντες τοῖς ὅλοις, μήποτε ἀναγκαζώμεν οὐκ
 » οὐσίᾳ αὐτὰς φάσκειν εἶναι. εἰ γὰρ οὕτω τὰ ἐν ὑποκημείῳ
 » ἐλέγεται, τὰ ὡς μέρη ὑπαρχοντα ἐν πνί.

ταῦτα διαλαμβάνειν, ἀλλ' ἢ δοκεῖ τῷ πολλῷ ἀνθρώπῳ πε-
 ρὶ αὐτῶν. οὕτω καὶ νῦν οὐσίᾳς μὲν οἷδε τὰς διαφορὰς,
 οὐκ ἀβάνει δὲ αὐτὰς ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς οὐσίᾳς, διὰ
 τὸ μὴ ἐγνώσθαι τῷ πολλῷ ἀνθρώπῳ. εἰ δὲ τις εἴποι, καὶ
 μὴ πρόδηλοι τυγχάνουσιν αἱ διαφοραὶ τοῖς πολλοῖς. λέ-
 γουσι γὰρ λογικόν, καὶ θνητὸν εἶναι τὸν ἀνθρώπον. λέγου-
 μεν ὅτι οὐχ ὡς πρὸς ἀπλῶν ἔχουσιν ἐννοίαν τῶν διαφο-
 ρῶν, οἷον, αὐτῆς καθ'ἑαυτὴν τῆς λογιότητος, ἢ τῆς ἀλογί-
 ας, ἀλλ' ὡς σωθέτων. λογικόν γὰρ ζῶον, τὸ ὅλον, ὡς ἐν π-
 ῖσασι, καὶ ἀλογον ὁμοίως. ἐλεγομεν δὲ καὶ ἀνώτερον, ὅτι
 τῆς οὐσίᾳς, τῆς μὲν οὐσης ἀπλῆς. τῆς δὲ, σωθέτου. καὶ
 τῆς ἀπλῆς, τῆς μὲν, κρήπνοος τοῦ σώματος. τῆς δὲ, χαί-
 ρονος, πρὸς μένης διαλαμβάνει τῆς σωθέτου, τῆς κατὰ τὰ
 γένη, καὶ τὰ εἶδη, καὶ τὰ άτομα θιάρεμνης. ἀμέλει τοῖς
 νῦν παραβάλλων τὰς οὐσίᾳς πρὸς ἀλλήλας, μόνον παρὲν-
 βαλε τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ άτομα, ἐπειδή
 πρὸ καὶ πρὸς τούτων μόνων πρόκειται αὐτῷ διδάξαι. τῶν
 δὲ διαφορῶν, οὐδὲ μνήμην ἐποίησατο, ἐπειδή πρὸς ἀπλῶν
 αὐταί. διὰ ταύτην οὖν τὸν αἰτίαν ἔπειτα ὁ ἀρίστοτέλης.
 ὅτι οὐκ ἴδιον τῆς οὐσίᾳς ὑπάρχει τούτο. οὐχ ἀπλῶς δὲ
 πάσης ἔπειτα, ἀλλὰ τῆς σωθέτου. ὑπάρχει γὰρ ἔμμενον τῇ
 σωθέτῳ τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀπλῇ. τρι-
 πύς παρὰ διαφορῶν. Τετραδικῆς ὅτι τῶν διαίρεσεως
 ἡμῖν παραδεδομένης ἀνώτερον, ζητητὸν ὑπὸ πῶτον τμή-
 μα τῇ διαίρεσεως ἀνακτεῖν τὰς διαφορὰς. λέγομεν οὖν,
 ὅτι εἰ μὲν τὰς πρὸ τῶν πολλῶν διαφορὰς παραλαμβάνομεν,
 ταύτας ὑπὸ τὸ πρῶτον τακτεῖν τμήμα, τό, τι καθ'ὑποκει-
 μένου, καὶ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ. αὐταί γὰρ καθολικαὶ οὐσίαι εἰ-
 σίν. εἰ δὲ τὰς ἐν τοῖς πολλοῖς, πρῶτον μὲν φησὶ,
 ὅτι ἔδὲ διαφορῶν αὐταί λέγονται, ὡς πρὸς ἔδὲ τὸ ἐν αὐτοῖς

τούτων μία μὲν ἐστὶν ἡ οὐσία, αἱ δὲ ἄλλαι πᾶσαι συμβει-
 βηκότα, οὐδὲν μεταξὺ ἀνάγκη πάντα τὰ ἔντα, ἢ οὐσίας
 εἶναι, ἢ συμβεβηκότα. μεταξὺ δὲ, μηδέν. ὅτι δὲ οὐσίαι εἰ-
 σὶν ὁμολογουμένως αἱ διαφοραὶ, δῆλον μὲν ἐκ τοῦ συμ-
 πληρωτικᾶς εἶναι αὐτὰς ἐδῶν, καὶ οὐσιωδῶς κατ' αὐτῶν
 κατηγορεῖσθαι. ἢ γὰρ συμπληροῦσι τὰς οὐσίας, καὶ οὐσί-
 αι εἰσὶ δηλονότι. οὐ γὰρ συμπληροῖ τὴν οὐσίαν τὰ συμβει-
 βηκότα, ὅτι καὶ αὐτῷ τῷ ἀριστέλει δοκᾷ οὐσίας εἶναι
 αὐτὰς, δῆλον μὲν καὶ ἐξ ὧν ὑποκατιῶν, μέρη αὐτὰς τοῦ
 σιῶν βούλεται εἶναι, λέγων. Μὴ ταρσπείτω δὲ ἡμᾶς
 τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν. καὶ πάλιν. Ὡς πέρχει δὲ ταῖς οὐ-
 σίαις, καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὸ πάντα σωωνύμως ἀπ' αὐ-
 τῶν λέμεσθαι. δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἑρημένων τῷ πορφυρίῳ. ἐν
 κῆνος γὰρ κατὰ τὰ δοκοῦντα τοῖς ποδὶ πατητικοῖς δια-
 λαμβάνων, ποδὲ αὐτῶν φησι. Διαφορὰ δὲ ἐστὶν, ἢ πε-
 ριπύθει τὸ ἔδος τοῦ κένου. ποδὲ πύθει δὲ πάντως, τῷ οἷ-
 κῆος μέρη. οὐκοῦν καὶ τὸ μέρος οὐσία, ἐπεὶ καὶ τὸ ἔδος.
 ὥστε καὶ ὁ ἀριστέλης, καὶ ἐκ τῶν οἰκίων λόγων, καὶ ἐκ
 τῶν τῷ πορφυρίῳ κατὰ τὰ ἀριστέλει δοκοῦντα ἑρημέ-
 νων, οὐσίας βούλεται εἶναι τὰς διαφοράς. Πῶς οὖν
 φησιν οὐκ ἴδιον δὲ τοῦτο οὐσίας, ἀλλὰ καὶ τῶν διαφο-
 ρῶν, ὡς τῶν διαφορῶν δῆλον ἐτέρων οὐσῶν παρὰ τὴν οὐ-
 σίαν; φησὶν οὖν ὅτι, ὡς ποδὲ πύθει πῆς μονάδος ἑρήκα
 μὲν. καὶ τοῦ σημείου, καὶ τοῦ νῦν, ὅτι ταῦτα οὐκ ἀνῆλ-
 γον ὑπ' οὐδεμίαν τῶν κατηγοριῶν ὁ ἀριστέλης διὰ τὸ μὴ
 σωεγνωῖσθαι τῷ πολλῷ ἀνθρώπῳ. καὶ γὰρ καὶ κῆνα αἰα-
 χαίην οὐλῶν ὑπὸ τὸ ποσόν, λέγοντα. τοῦ ποσοῦ, τὸ μὲν,
 εἶναι ἀμερίσον, τὸ δὲ, μερίσον, καὶ τοῦ μερισοῦ, τὸ μὲν σωε-
 χίς, τὸ δὲ, διωρισμένον. ὁ μὲν οὐκ ἀνῆλγε διὰ τὸ, ὡς
 πολλὰκις εἴρηται, μὴ ποδὲ τῶν ὄντων, ἢ ὄντα εἶσιν, αἰ-

ὅτι ποιότης σώματι ἔχει τὸ εἶναι, ἐδένθησαν τοῦ σώ-
 ματος τῷ οὐκ ἔχον λόγῳ ἀποίου ὄντος, ἵνα οὖν τούτῳ ὑποσώ-
 σι. τούτῳ οὖν κατὰ π μέρος προσγινομένη ἡ ξηρὰ καὶ
 θερμὴ ποιότης, ἐποίησε τὸ πῦρ. κατὰ τι δὲ ἡ ψυχρὰ, καὶ
 ὑγρὰ, ἐποίησε τὸ ὕδωρ. κατὰ τι δὲ πάλιν ἡ ξηρὰ καὶ ψυ-
 χρὰ, ἐποίησε τὴν γῆν. κατὰ τι δὲ ἡ θερμὴ καὶ ὑγρὰ, ἐποίη-
 σε τὴν αἶρα. οὐχ ὅτι ἡ ποτε ἐγένετο, ἢ ὕλη σώματος,
 ἢ σώμα ἀποιον, ἀλλὰ τὴν ῥυπακτον τῇ ὄντων γένεσιν θεω-
 ρουμένη φαμένη, τῇ ὑπονοίᾳ διαιρουμένης ταῦτα, τὰ τῇ φύ-
 σει ἀχώριστα. αἰοῦν ποιότητες, αἰὲν ὑπάρχοντες αἰὲν σώματι
 π, λέγω δὴ τῷ δυνάμει ὑποκειμένῳ, ἢ μὲν ἀποίου αὐτῷ
 ὄντι ἐπεγένοντο, συμβεβηκότα εἰσίν. ἢ δὲ συμπληρωπι-
 καὶ εἰσι πρὸς, καὶ ὕδατος, καὶ τῇ λοιπῶν στοιχείων, οὐ-
 σίαι. τῷ ὅτι πυρὶ, ὡς μὲν σώματι, ὑποσυμβέβηκεν ἡ
 θερμὴ καὶ ξηρὰ ποιότης. ὡς δὲ πυρὶ, οὐκ ἐπὶ ταῦτα λέγον-
 ται ὑποσυμβάλλειν, ἀλλὰ μάλλον συμπληροῦν τὴν τοῦτου ἔ-
 σίαν. ὥς τε αὐτὰ μέσως πῶς ἔχουσιν, οὐδὲν μάλλον οὐ-
 σίαι, ἢ συμβεβηκότα. τῷ μὲν ὅτι ἀπλῶς σώματι, λέγω
 δὴ τῷ τριχῇ διαπατῷ, συμβεβηκασί. τοῖς δὲ στοιχείοις οὐ-
 σιωδῶς ὑπάρχουσι, συμπληρωπικαὶ τῆς οὐσίας αὐτῇ οὐ-
 σαι. Ἐπεὶ δὲ οὖν φασι οὐχ ἐν ἑξέσι ἐστὶ τῇ διαφορῶν
 ὡς δέδεκται, ὡς πρὸς ὅλον τὸ πλάτος τῇ διαφορῶν ἀπο-
 βλέψας ὁ ἀριστοτέλης, ἔπε ὡς ποῦ οὐσιῶν ἀπλῶς ἀποφά-
 νεται τῇ διαφορῶν, οὐτε ὡς ποῦ συμβεβηκότων. Τί
 οὖν ἡμεῖς πρὸς ταῦτα φαμέν; ὅτι οὗτοι διφωδῶς μὲν ἐπέ-
 βαλον, οὐ πάντῃ δὲ ἀληθῶς. εἰ ὅτι μεταξὺ οὐσίας, καὶ
 συμβεβηκότων τὰς διαφορὰς ἐβούλετο εἶναι ὁ ἀριστοτέ-
 λης, ἐδίδωκεν ποιῆσαι καὶ ἐνδεκάτην κατηγορίαν, ἥ τις
 μεταξὺ οὐσίας, καὶ συμβεβηκότης, καὶ ὑπὸ ταύτην τὰς
 διαφορὰς ἀνέστην. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλη παρὰ τὰς δέκα, καὶ

ὑποκειμένων εἰδῶν . συμβεβηκότα δὲ , ὅτι ἐν τῷ ὁπιοῶν
 τι ἐστὶ κατηγορευόμενα, ὡς πορὶ καὶ τὰ συμβεβηκότα . μετὰ
 λον δὲ συμβεβηκότα, ἢ οὐσίαι, τὸ ἐν κύκλῳ λευκόν, καὶ τὸ
 ἐν σκύθῃ, καὶ ἐπὶ τὸ ἐν κόρακι μέλαν, καὶ τῷ αὐτίοπι . ταύτης
 τῇ ᾧ διαφέρει ὁ σκύθης τοῦ αὐτίοπος, τῷ λευκῷ, καὶ τῷ
 μέλανι . συμβεβηκὸς μὲν, ὅτι γίνεται, καὶ ἀπογίνεται χω-
 ρίς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς . τῇ ᾧ πῶς ἀφαιρε-
 θέντων τοῦ κόρακος, οὐδὲν ἢ πὺν ὁ κόραξ ἔσται . καὶ τὸν σκύ-
 θην μέλαν θέντα ὑπονόησιν, οὐδὲν ἢ πὺν ἐστὶ καὶ ἀνθρώπος,
 καὶ σκύθης . πάλιν δὲ οὐσίαι δοκοῦσιν ὅτι εἶναι τὰ τοιαῦ-
 τα, διότι παντὶ τῷ εἶδει τῇ κοράκων, καὶ τῇ αὐτίοπων,
 ὑπάρχει τὸ μέλαν . ὁμοίως καὶ τὸ λευκὸν κύκνοις τε, καὶ
 σκύθαις . αἱ δὲ ἐν τοῖς σοιχείοις ποιότητες, μέσως πῶς
 ἔχουσιν, οἷον, τὸ ἐν τῷ πυρὶ θερμὸν, καὶ τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ἐν
 τῷ ὕδατι ψυχρὸν, ἢ ὑγρὸν . ἵνα δὲ σαφέστερα ἡμῖν γένηται
 τὰ ποῦ τούτων, λέγω δὴ τῇ ἐν τοῖς σοιχείοις διαφορῶν
 λεγόμενα, μικρὸν αἰωπέρῳ τὸν λόγον ἀνάγκη . Τῷ
 πρώτῳ ὕλῃ φασὶν οἱ φιλόσοφοι ἄσώματον εἶναι τῷ
 οἰκείῳ λόγῳ, ἀχρημάτιστόν τε, καὶ ἀμεγέθη, καὶ πάσης ποί-
 οτητος κενωρισμένῳ . ὅτι ᾧ ἀνέδεός ἐστι, δέικνυται σα-
 φῶς τῷ πάντων τῇ φυσικῶν εἰδῶν αὐτῷ εἶναι δεκτι-
 κῷ . ὡς πορὶ ᾧ τὰ ξύλα ὕλης λόγον ἐπέχοντες τοῖς σκύθε-
 σιν, ἐσθλὴται παντὸς εἶδους τοῦ κατὰ τὰ σκύθη θεωρουμέ-
 νου . οὐτε ᾧ θρόνου εἶδος ἔχει, ἔτε ἀβακίου, ἔτε οὐδενὸς
 ἄλλου τοῦτου . ἔτι καὶ ἡ ὕλη ὑποβάθρα τις ἔσται, καὶ δε-
 ξαμένη πάντων τῇ εἰδῶν, τῇ ἐν τοῖς σώμασι θεωρουμέ-
 νων, ἔτε ἐξ οἰκείου εἶδος . αὐτῇ ἔν ἐξορκωθῆσα κατὰ
 τὰς τρεῖς διαστάσεις, ποιῇ τὸ δούτερον ὑποκείμενον κατὰ
 ἀριστοτέλῳ . τουτέστι, τὸ ἅπσιον σῶμα . ἐπειδὴ ᾧ αἱ
 ποιότητες, καθ' αὐτὰς ὑποστῆναι οὐχ οἷά τε ἦσαν ; πάσα

33 τοῦ ἀνθρώπου . πεζόν γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος .

Τὸ ἀποδοδόμενον τῆς ἐξίσας ἰδίον ἐκβάλλει, ὡς μὴ μόνον ταύτη ὑπάρχον, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς . δοκεῖ δὲ ἐκ τούτου καὶ διακρίνεν τὰς διαφορὰς τῇ ἐξίσῳ, καὶ σωᾶται πῖν αὐτὰς ταῖς ἐξίσαις . διὰ μὲν γὰρ τοῦ ἑπεῖν, ὅτι ἐκ ἰδίου τοῦτο τῆς ἐξίσας, ἀλλὰ καὶ τῇ διαφορῶν, δοκεῖ διακρίνεν αὐτὰς τῇ ἐξίσῳ . πάλιν δὲ, διὰ τοῦ ἐπεῖν ὅτι καὶ αἱ διαφοραὶ καθ' ὑποκειμένον μὲν λέγονται, ὃν ὑποκειμένον δὲ ἐκείν, σωᾶται αὐτὰς ταῖς ἐξίσαις . τὰ γὰρ ἐκ ἐν ὑποκειμένῳ, φησὶ, καὶ τοῦ ὀνόματος μεταδιδόσσι, καὶ τὸ ὀρισμοῦ τῆς τοῖς, ὃν καθ' ὑποκειμένου λέγεται . τοιαῦται γάρ, φησι, καὶ αἱ διαφοραί . τὸ γὰρ πεζόν, καὶ τὸ δίπουν, καὶ τὸ λογικόν, οὐ μόνον τοῦ ὀνόματος μεταδιδόσσι τῷ ἀνθρώπῳ, πεζόν γὰρ ζῶν ὁ ἄνθρωπος λέγεται, καὶ λογικόν, καὶ δίπουν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὀρισμοῦ, ὅπως αὐτῆς ἀποδῶ τούτων ἐκάστων τὸν λόγον . οἶον, τὸ πεζόν, καὶ τὸ δίπουν, ὃν τῷ ἀνθρώπῳ μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἔχῃ καὶ τὰ συμβεβηκότα, ἐπεὶ δὴ καὶ κατὰ τοῦτομα, καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου κατηγοροῦνται . τὸν γὰρ ἀνθρώπον εἰποῖς ἀν' πεζόν, εἰποῖς δ' αὖ καὶ τὸν λόγον τὸ πεζόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ γῆς διὰ σκελῶν βαδισκόν . τὲτο δὲ ἰδίον τῇ ἐξίσῳ δῶς κατὰ τῆς πρώτης ἐξίσας κατηγορουμένων . ὥς τε οὐσίαν εἶναι τὰς διαφορὰς πάλιν ἐκ τῶν τῇ λόγων βούλεται . Τινὲς οὖν πρὸς τὲτο φασίν, ὅτι τριπλά εἰσι τῇ διαφορῶν τὰ εἶδη . αἱ αἱ μὲν, αὐτῶν ἑστὶ μάλλον ἐξίσαι, ἢ πρὸς συμβεβηκότα . αἱ δὲ, μάλλον συμβεβηκότα, ἢ πρὸς ἐξίσαι . αἱ δὲ, μέσως πῶς ἔχουσιν : ὡς ἄδηλον εἶναι, πότιρον συμβεβηκότα μάλλον αὐτὰς ἢ πρὸς μὲν, ἢ ἐξίσας . οἶον, μάλλον μὲν οὐσίαι ἔστιν, ἢ πρὸς συμβεβηκότα, τὸ λογικόν, τὸ ἄλογον, καὶ τὰ τοιαῦτα . μάλλον μὲν ἐξίσαι, ὅτι συμπληρωθῇ καὶ εἰσι τῇ

φουσι πρὸς ἄλληλα. διὰ ταῦτ' ὡς τὸ αὐτὸν τῶν αὐτῶν, ἴδιον τῆς οὐσίας ἀποδοῦμαι βούλεται. οὐ παρὰ δίδωσι δὲ διότι τὰ ἀρίσκοντα αὐτῷ ἴδια, ἀλλ' ἅς τις ὑποπιδύσας ἴδια εἶναι, ἵνα μὴ ὕσθρον ἐξῇ πνι λέγῃν, ὅτι καὶ ταῦτα ἴδια ἐστὶ τῆς οὐσίας. βουλευθεὶς δὲ τὸ ἴδιον ἀποδοῦμαι, τὸ κοινὸν ἀποδέδωκε. φησὶ γάρ, κοινὸν κατὰ πάσης οὐσίας, τὸ μὴ εὐὐποκνημένον εἶναι. τί οὖν εὐὐποκνημένον ὅτι δι' ἅπαντας τῶν ἰδίων δύο πλὴν ὑπάρχειν, τὸ μόνον ὑπάρχειν ἐκείνῳ, καὶ παντὶ, οὐ ἐστὶν ἴδιον; διὰ τοῦ οὖν ἠπεῖν. κοινὸν ἐστίν. ἐσήμα- νον ὅτι πάσῃ τῇ οὐσίᾳ τοῦτο ὑπάρχει. δι' ἣν τὸ ἴδιον καὶ μόνον ἐκείνῳ τῷ πρᾶγματι ὑπάρχειν οὐ ἐστίν, καὶ παντὶ, ὡς τὸ κληρικόν, καὶ μόνον ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, καὶ παντὶ. κοινὸν οὖν φησὶ κατὰ πάσης οὐσίας τὸ μὴ εὐὐποκνη- μένον εἶναι, καὶ ὅτι ἡ μὲν πρώτη οὐσία, οὐκ ἐστὶν εὐὐποκνη- μένον, οὐδὲ κατασκευάσαι ἀξιοῖ. φανερὸν γάρ ἐκ τῆς εὐα- γελίας τοῦτο. ὁ γὰρ σωκράτης, οὐκ εὐὐποκνημένον τὸ εἶναι. κατασκευάζει δὲ ὅτι οὐδὲ αἱ δύο πρᾶσι οὐσίαι ἐστὶν εὐὐπο- κνημένον, καὶ κατασκευάζει, συλλογισμῶν χρώμενος εὐὐπο- κνημένον ὄντα, αἱ δύο πρᾶσι οὐσίαι τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ὀρισμοῦ μεταδιδόασιν τῷ εὐὐποκνημένῳ. τὰ δὲ εὐὐ- ποκνημένον ὄντα, οὐτε τοῦ ὀνόματος, οὐτε τοῦ ὀρισμοῦ με- ταδιδόασιν τῷ εὐὐποκνημένῳ. ἡ τοῦ ὀνόματος μόνου. αἱ ἄ- ρα δύο πρᾶσι οὐσίαι, οὐκ ἐστὶν εὐὐποκνημένον.

- » Οὐκ ἴδιον δὲ εὐὐποκνημένον τὸ. ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ τῆς μὴ εὐὐ-
 » ποκνημένον ἐστίν. τὸ γὰρ πεζόν, καὶ τὸ δίπουν, καθ' ὑποκνη-
 » μένῳ μὲν λέγεται τὸ ἀνθρώπου, εὐὐποκνημένον δὲ ἐκ ἐστίν.
 » οὐδὲ γὰρ εὐὐποκνημένον τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ τὸ δίπουν, ἢ τὸ
 » πεζόν. καὶ ὁ λόγος δὲ κατηγορεῖται ὁ τῆς διαφορᾶς, καθ'
 » οὐκ ἀν' λέγεται ἡ διαφορὰ. ὅτιον, ἐὰν τὸ πεζόν κατὰ τοῦ ἀν-
 »θρώπου λέγεται, καὶ ὁ λόγος ὁ τοῦ πεζοῦ κατηγορηθήσεται,

ὅλως οὐ πέφυκε συμβεβηκός, συμβεβηκός καταγορεύεται. τὸ καθολικώτερον δὲ, τοῦ μολικώτερου. ἐκόντως οὐκ ἄρα οὐκ ἐκλήθησαν τρίτοι οὐσίαι τὰ συμβεβηκότες, ἅτε μὴ ὑποκείμενα τινὶ πρὸς ὑπαρξείν, ἀλλὰ καὶ ὅταν οὐσία κατὰ συμβεβηκός καταγορεύεται, παρὰ φύσιν ἔναν τιῶν τοιαύτων κατηγορίας.

» Κοινὸν δὲ κατὰ πάσης οὐσίᾳς, τὸ μὴ εἶναι ὑποκείμενον
 » εἶναι. ἢ μὲν γὰρ πρώτη οὐσία οὔτε εἰς ὑποκείμενον εἶναι,
 » οὔτε καθ' ὑποκείμενον λέγεται. Τῶν δὲ δευτέρων οὐ
 » σιῶν, φανερὸν μὲν καὶ οὕτως, ὅτι οὐκ ἔστιν εἰς ὑποκείμενον
 » νον. ὁ γὰρ ἀνθρώπος καθ' ὑποκείμενον μὲν τοῦ πηγὸς ἀν
 » θρώπου λέγεται, εἰς ὑποκείμενον δὲ οὐκ ἔστιν, οὐ γὰρ εἰς τῷ π
 » νὶ ἀνθρώπῳ, ὁ ἀνθρώπος ἔστιν. ὡσαύτως ἔστι καὶ τὸ ζῶον,
 » καθ' ὑποκείμενον μὲν λέγεται, τοῦ πηγὸς ἀνθρώπου. οὐκ
 » ἔστι δὲ τὸ ζῶον εἰς τῷ πινὶ ἀνθρώπῳ. ἔστι, τῷ εἰς ὑπο
 » κείμενον ὄντων, τὸ μὲν ὄνομα οὐδὲν καλύψει καταγορεύεται
 » ποτε τοῦ ὑποκείμενου. τὸν δὲ λόγον, ἀδυνάτον. τῷ δὲ γε
 » δευτέρων οὐσιῶν, καταγορεύεται καὶ ὁ λόγος κατὰ τοῦ ὑπο
 » κείμενου, καὶ τοῦ ὀνόματος. τὸν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου λόγον κατὰ
 » τοῦ πηγὸς ἀνθρώπου καταγορεύσεις, καὶ τὸν τοῦ ζῶου, ὥστε
 » οὐκ ἂν ἡ οὐσία τῷ εἰς ὑποκείμενον.

Τὸν ὅρισμόν ἀποδοῦναι βούλεται. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ οὐσία
 γένος ἐστὶ γενικώτατον, ὅρισμόν αὐτῆς οὐ δυνάται ἀποδο
 ναι, διὰ τὸ ὅτι ὅρισμοὺς ἐκ γενῶν, καὶ διαφορῶν λαμβά
 νειναι. τῆς δὲ ἀπλῆς οὐσίᾳς, οὐκ ἔστι γένος διῆναι, διὰ τὸ,
 ὡς εἴρηται, γένος εἶναι αὐτῷ γενικώτατον. διὰ τοῦτο τοί
 νω τὸ ἴδιον αὐτῆς ἀποδίδωσιν. εἴοικε γὰρ τοῦτο ὅρισι
 μῳ. ὥς πορ γὰρ ὁ ὅρισμός ἐπαίρει μόνον, καὶ παντὶ, οὐ
 ἔστιν ὅρισμός, καὶ πρὸς τὸ ὅριστον ἀντιστρέφει, οὕτω καὶ τὸ
 ἴδιον μόνον, καὶ παντὶ ὑπαίρει, οὐ ἔστιν ἴδιον. καὶ ἀντιστρέ

πᾶς οὐσίᾳς ὑποκείται. ἴσμεν γὰρ ὅτι τῇ κατηγοροῦ
 μένων, τὰ μὲν, κατὰ φύσιν κατηγορεῖται. τὰ δὲ, παρὰ
 φύσιν. τὰ δὲ, κατὰ συμβεβηκός. κατὰ φύσιν μὲν οὕτω
 κατηγοροῦνται, τὰ συμβεβηκότα τῇ οὐσίᾳ. οἷον, ὁ σῶκ
 κρέτης φιλόσοφος ἐστίν, ἢ φαλακρὸς, ἢ σιμὸς, ἢ τί τοιοῦτον.
 φυσικῶς γὰρ ὑποκείσθαι εἴθε τοῖς συμβεβηκόσιν ἢ οὐ
 σίᾳ, τὰ δὲ συμβεβηκότα κατ' αὐτῆς κατηγορεῖσθαι. ἀλλὰ
 καὶ τὰ καθόλου τῇ μορικῶν, κατὰ φύσιν κατηγορεῖται,
 ὡς σῶκράτους τὸ ζῶον. καὶ γὰρ τοῖς καθόλου, τὰ μορικά
 ὑποκείσθαι πεφύκασιν. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ κατηγορία,
 ἢ τὸ ἀνάπαλιν ποιούσα, καὶ κατηγοροῦσα κατὰ συμβεβ
 ηκότος οὐσίαν. οἷον, ἡ λέγουσα ὅτι τὸ φιλόσοφον τοῦτο,
 σῶκράτης ἐστίν, καὶ ἢ τοιοῦτον. οὐ γὰρ ἔχουσι φύσιν τὰ
 συμβεβηκότα πᾶς οὐσίαις ὑποκείσθαι. καὶ ἢ, ἢ τὸ μορ
 κὸν κατὰ τοῦ καθόλου κατηγοροῦσα. οἷον ἡ λέγουσα, ὅτι
 ὁ ἀνθρώπος οὗτος σῶκράτης ἐστίν, ἢ τὸ χρῶμα λευκὸν ἐστίν.
 κατὰ συμβεβηκός δὲ ἐστὶ κατηγορία. ἢ συμβεβηκός κα
 τὰ συμβεβηκότος ἄλλο κατ' ἄλλου κατηγοροῦσα, ἐπερο
 νὲς φημί, ἐπεροχλοῦς. οἷον, ἢ τὸ σῶκράτη φιλόσοφον,
 τοῦ σὺ αὐτῷ τῷ σιμοῦ κατηγορεῖσθαι, ἢ τὸ φαλακρὸν, ἢ
 ἀνάπαλιν. καὶ λέγουσα, εἰ τύχοι, ὅτι τὸ σιμὸν τῷτο, φα
 λακρὸν ἐστίν, ἢ τὸ φαλακρὸν τοῦτο, φιλόσοφόν ἐστι, καὶ ἢ
 τοιοῦτον. κατὰ συμβεβηκός δὲ λέγεται, ὅτι ποῦ τὸ αὐτὸ
 ὑποκείμενον συμβεβηκότων πληρόνων ἐπεροχλῶν διρεβέν
 τῶν, ἢ μὴ πεφυκότων ἀλλήλων κατηγορεῖσθαι διὰ τὴν πρὸς
 τὸ ὑποκείμενον χάσιν, ἢ περον ἢ περον κατηγορεῖσθαι, οὐ διὰ
 τὴν πρὸς ἀλλήλας συγγένειαν. οὐ γὰρ πεφυκὸς ὑποκείσθαι
 τὸ σιμὸν τῷ φαλακρῷ. ὑφ' ἑπερον γὰρ ἐκάπερον τούτων τε
 λαίγιος. τὸ μὲν, ὑπὸ τὸ ποσόν, τὸ δὲ, ὑπὸ τὸ ποιόν. πα
 ρὰ φύσιν δὲ οὐ φαμεν τὴν τριαντὴν κατηγορίαν, διότι

ὅλως ἔφαμέν ἑστίαν, ἅτε μὴ διηλθύνται τὴν πρώτην ἑστίαν.

- » Ἐπὶ αὐτῇ πρώτῃ οὐσίᾳ διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὑπο
 » κῆσθαι, καὶ τὰ ἄλλα πάντες κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι, ἢ
 » ἐν αὐταῖς ἔχειν, κυριώταται οὐσίᾳ λέγονται. ὡς δὲ γε αὐ
 » πρώτῃ οὐσίᾳ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχουσιν: οὕτω καὶ
 » τὰ γένη καὶ τὰ ἑδὴ τῇ πρώτῃ οὐσίᾳ, πρὸς τὰ λοιπὰ
 » πάντα ἔχει. κατὰ τούτων γὰρ πάντες τὰ λοιπὰ κατηγο
 » ρεῖται. τὸν γὰρ πῖνα ἀνθρώπον ὁρᾷς γραμματικόν. οὐδ'
 » κοῦν καὶ ἀνθρώπον, καὶ ζῶον, γραμματικόν ὁρᾷς. ὡσαύτως
 » τὴν δὲ καὶ τῇ ἄλλων.

Ἰστέον ὅτι αὐτῇ πρώτῃ οὐσίᾳ, διὰ τοῦτο λέγονται πρώτῃ
 » ται, διὰ τὸ καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ἀτόμοις ὑποκῆσθαι πρὸς
 » ὑπερξείν, καὶ ταῖς καθόλου πρὸς κατηγορίαν οὐσίαις. καὶ
 » ὡς ἔχουσιν αὐτῇ πρώτῃ οὐσίᾳ πρὸς τὰ συμβεβηκότα με
 » κᾶ, καὶ ταῖς καθόλου οὐσίαις, ὑπόκεινται γὰρ τοῖς μετ', πρὸς
 » ὑπερξείν, τοῖς δὲ, πρὸς κατηγορίαν, οὕτω καὶ αὐτῇ δύνει
 » οὐσίᾳ συμβεβηκόσιν ὑπόκεινται, τοῖς κατὰ τὰ ἐννέα γέ
 » νη θεωρουμένοις καθόλου. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πᾶσι τοῖς ἄλ
 » λοις. τουτέστι, ταῖς καθόλου οὐσίαις, καὶ τοῖς καθόλως συμ
 » βεβηκόσι. καὶ καθόλου οὕτως ἔχουσι τὰ ἑδὴ πρὸς τὰ γέ
 » νη, ὡς τὰ άτομα πρὸς τὰ ἑδὴ. ὑπόκεινται γὰρ αὐτοῖς πρὸς
 » κατηγορίαν. φησὶ γὰρ, ὃν τρόπον αὐτῇ πρώτῃ οὐσίᾳ ὑπό
 » κεινται πᾶσι τοῖς παρ' αὐτάς, οὕτω καὶ αὐτῇ δύνει τοῖς
 » συμβεβηκόσιν. ὡς πορὶ γὰρ λέγομεν σωκράτῳ φιλόσο
 » φον, οὕτω δὲ καὶ ἀνθρώπον φιλόσοφον λέγομεν, καὶ ζῶον
 » φιλόσοφον. ὡς τε καὶ αὐτῇ δύνει οὐσίᾳ, ὑπόκεινται τοῖς
 » συμβεβηκόσι, καὶ τὰ συμβεβηκότα κατ' αὐτῶν κατηγο
 » ρεῖται. ἀλλὰ προηγουμένως μετ' τῇ ἀτόμων κατηγορεῖ
 » ται. ὡς φησὶ καὶ ὁ πόρφύριος. κατὰ δύνειον δὲ λόγον,
 » καὶ τῇ γενῶν, καὶ τῇ εἰδῶν. τὰ συμβεβηκότα δ' οὐδέποτε

τιῷ τῇ πολλῶν γνώσιν τιῷ διδασκαλίᾳ ποιούμενος .
οὐδὲν γὰρ μάλλον ἄτομον ἄτόμου φησὶν εἶναι οὐσίαν πρῶ-
τιῷ, ἀλλὰ τὸνδε τὸν μύρμηκα, εἰ τύχοι, καὶ τὸνδε τὸν ἀσέ-
ρα, εἶναι ὁμοίως οὐσίᾳς . ὁ γὰρ πολὺς ἄνθρωπος, ὁμοίως
ἕκαστον τούτων ὑπάρχον οἷδε . διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁμοί-
ως, ταῦτα οὐσίᾳς ἐκάλεισεν, ἀκολουθῶν ταῖς τῇ πολ-
λῶν ἐανοίαις . Αὐτῶν δὲ τῇ ἡδῶν, ὅσα μὴ εἰσι γένη . τε-
τῆσιν, ὅσα ἐγγύς εἰσι τοῖς ἄτομοις, καὶ ἡδικώτατα . ἐπεὶ
καὶ τὸ ὄρεον, ἡδὸς εἰσιν .

- » Εἰκότως ἔν μετὰ τὰς πρῶτας οὐσίᾳς, μόνᾳ τῇ ἄλλῃ
» λῶν τὰς ἡδῆ καὶ τὰς γένη, δύνειται ἔσῃαι λέγονται . μόνᾳ γὰρ
» δηλοῖ τιῷ πρῶτην ἔσῃαν τῇ κατηγορουμένων . τὸν γὰρ
» πῖνα ἄνθρωπον, ἐὰν ἀποδιδῶ τις τί εἰσι, τὸ μὲν ἡδὸς ἢ τὸ
» γένος ἀποδιδέξ, οἰκῆως ἀποδώσει, καὶ γνωριμώτερον ποι-
» ῆσει, ἄνθρωπον ἢ ζῶον ἀποδιδέξ . τῇ δὲ ἄλλων πάντων,
» ὅτι ἄν ἀποδιδῶ τις, ἄλλοτρίως ἔσται ἀποδιδώκως, ὅσον
» λευκὸν, ἢ τρέχει, ἢ ἄλλο ὅτι ἐν τῷ τοιᾶντων ἀποδιδέξ . ἄς τε
» ἡκότως ταῦτα μόνᾳ τῇ ἄλλων δύνειται ἔσῃαι λέγονται .

Νῦν τιῷ αἰτίαν λέγει, δὲ τιῷ τὰ μὲν γένη, καὶ τὰς ἡδῆ,
δύνειται ἔσῃαι λέγονται, ἐκείνῃ τῇ τρίτης ἔσῃας λέγει τὰς
συμβεβηκότα . τοῦτο δὲ πάλιν κατασκευάζει διχῶς, ἐκ
τῆς χείσεως τῆς πρὸς τὰς πρῶτας οὐσίᾳς, καὶ ἐκ τῆς
ἀναλογίας . καὶ ἀπὸ μὲν τῆς χείσεως, ὅτι τὰς πρῶ-
τας οὐσίᾳς ἀποδιδόντες, οἰκῆως ἀποδώσομεν διὰ μό-
νον τὰς γένους, ἢ τοῦ ἡδῆς ἀποδιδόντες . τὸν γὰρ σωκράτην
ἄνθρωπον ἡρηνότες, ἢ ζῶον, οἰκῆως ἀποδώσομεν καὶ γνω-
ριμώτερον . ἐὰν δὲ ὅτι λευκὸς, ἢ τρέχει, ἢ τί τοιᾶντων ἡπώ-
μεν, ἄλλοτρίως, καὶ ἀγνώως ἀποδώσομεν . ἡκότως οὖν
τὰ μὲν γένη, καὶ τὰς ἡδῆ, δύνειται ἔσῃαι λέγομεν, ἄς τε μόν-
α σημαίνονται τὰς πρῶτας ἔσῃας . τὰ δὲ συμβεβηκότα,

ἢ μάλλον ὁ τις ἄνθρωπος οὐσία ἐστίν, ἢ ὁ τις βούς.

Ποιησάμενος τὴν κατὰ βάθος τῇν οὐσιῶν διαίρεσιν, τουτίῃ τὴν ἀπὸ τῇν αὐτῶν ὑπὸ τὸ εἶδος, καὶ ἀπὸ τούτου ὑπὸ τὸ γένος, καὶ ἐπὶ τὴν τὴν μὲν, εἶναι πρώτην, τὴν δὲ, δευτέρα: τῆς δὲ δευτέρας τὴν μὲν, μάλλον οὐσίαν, τὴν δὲ, ἢ πον, νῦν ποιεῖται τὴν κατὰ πλάτος αὐτῶν διαίρεσιν, καὶ παραβολῶν, λέγω δὴ εἶδος πρὸς εἶδος, καὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦ. καὶ καλῶς ἔπεν ὅσα μὴ ἐστὶν γέννη, ἵνα μὴ παραβάλῃς τὰ ὑπὸ ἀλλήλα εἶδη, καὶ τὰ εἰδικώτατα οἶον, ζῶον καὶ ἄνθρωπον. ἀλλ' ἐκείνῃ φησὶ δεῖν παραβάλλειν, τὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ σκοπῆς τῇν γενῶν ἀφεστηκῶτα, ἢ τῇν αὐτῶν. οἶον, ἄνθρωπον, καὶ ἵππον, ἢ βούν. ταῦτα γὰρ φησὶν οὐδὲν μάλλον ἔτερον ἔτερου οὐσία ἐστίν. τοῦ τε γὰρ γένους ὁμοίως ἀφεισῆκασιν. μετὰ γὰρ τὸ ζῶον, οὐθὺς τὸ ἄλογον, καὶ τὸ λογικόν ζῶον τέτακται. μετὰ δὲ ἵππος ἢ τύχοι, καὶ ἄνθρωπος, καὶ βούς. ὥς πορ γὰρ τοῦ ἵππου κατηγορεῖται τὸ ζῶον, οὕτω καὶ ἄνθρωπον, καὶ βούς. ὁμοίως δὲ καὶ ἀμπελου, καὶ ἐλαίας τὸ φυτὸν, γένος ὃν αὐτῶν τὸ προσεχὲς, ὥς καὶ τοῦ ἵππου, καὶ τῇν ἄλλων, τὸ ζῶον. διὰ τοῦτο ταῦτα πάντα οὐδὲν μάλλον ἔτερον ἔτερου οὐσία. τό τε γὰρ προσεχὲς αὐτῶν γένος, ὁμοίως αὐτοῖς ἀφείσκει, καὶ μετ' αὐτὰ, οὐθὺς τὰ αὐτομά τετακται. ἀλλ' οὐδὲ τὰ αὐτομά φησὶν, οὐδὲν μάλλον ἔτερον ἔτερου οὐσία ἐστίν. ὁμοίως γὰρ πάντα τοῖς τε ἔδεσι, καὶ τοῖς γένεσιν αὐτῶν ὑπὸ κεῖται πρὸς κατηγορίαν, καὶ τοῖς συμβεβηκόσι πρὸς ὑπαρξιν. ὃν γὰρ λόγον ἔχει ὁ καθόλου ἄνθρωπος πρὸς τὸν πᾶν ἄνθρωπον, τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει καὶ ὁ καθόλου ἵππος, πρὸς τὸν πᾶν ἵππον. ὥς πορ γὰρ τῶ σκυράτοις κατηγορῶν τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲν ἄν κατηγορήσῃς οἰκίστην: οὕτως οὐδὲ ξάμβου, τὸν ἵππον. ἢ ἄρξου, τὸν κύναν. καὶ οὐδὲν δὲ δὴλός ἐστιν ὁ ἀρξοπέλης πρὸς

κῆραι, καὶ πάντες τὰ ἄλλα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι,
ἢ ἐν ταύταις εἶναι, διὰ τοῦτο μάλιστα οὐσίαι πρῶται λέγον-
ται. ὡς δὲ καὶ αἱ πρῶται εἰσὶν πρὸς τὰ ἄλλα πάντες ἔχου-
σιν, ἔτι καὶ τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος ἔχει. ὑπόκειται ὅτι
τὸ εἶδος τῷ γένει. τὰ μὲν ὅτι γέννηται τῶν εἰδῶν κατηγορεῖ-
ται, τὰ δὲ εἶδη τῶν γένων οὐκ ἀντιστρέφει. ἄρα καὶ ἐκ τῶν
τῶν τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία.

Τούτο τὸ δούτερον ὑποχέρμα, τὸ ἐκ τῆς ἀναλογίας.
ὡς ὅτι ἔχουσι φησὶν, αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ παρ' αὐ-
τάς· τοῖς μὲν, πρὸς ὑπαρξίν ὑποκείμεναι· τοῖς δὲ, πρὸς
κατηγορίαν. οὕτως ἔχουσι τὰ εἶδη πρὸς τὰ γένη ὑποκεί-
μενα αὐτοῖς πρὸς κατηγορίαν. τὰ δὲ γένη, οὐκ ἐπὶ τοῖς εἶ-
δεσιν ὑπόκεινται. ὡς τε ἐκ τούτου μᾶλλον εἰσὶν τὰ εἶδη.
ἀκριβῶς δὲ προσέθηκε, καὶ πάντες τὰ ἄλλα κατὰ τῶν
κατηγορεῖσθαι, ἢ ἐν ταύταις εἶναι. αἱ ὅτι πρῶται οὐσίαι,
ὑπόκεινται πάνσιν. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως. τοῖς μὲν ὅτι πρὸς
ὑπαρξίν. τούτῃσι, τοῖς συμβεβηκόσι. τοῖς δὲ, πρὸς κατη-
γορίαν. τῇσι, ταῖς καθόλου εἰσὶν. Ἀπορήσει δ' ἄν-
τις διὰ τὴν τὸ εἶδος οὐκ εἶπε δούτερον εἰσὶν, τρίτην δὲ τὸ
γένος; λέγομεν οὖν ὅτι διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν αἰτίαν κα-
λίσας ταύτας δούτερας οὐσίας, λέγω δὲ διὰ τὸ δέει-
σθαι τῆς πρώτης πρὸς κατηγορίαν, οὐκ ἡβουλήθη τούτων
ὑποδιαίρεισιν ποιήσασθαι, ἀλλ' ἡρέκειν σύγκρισιν μόνον
αὐτῶν ποιῆσαι. καὶ τῶν μὲν, εἰπεῖν μᾶλλον, τῶν δὲ, ἢ πῶν
οὐσίαν.

Αὐτῶν δὲ τῶν εἰδῶν, ὅσα μὴ ἐπὶ γένη, οὐδὲν μᾶλλον ἔπει-
ρον ἐτέρου οὐσία εἶναι. οὐδὲν ὅτι οἰκότερον ἀποδώσει τις
κατὰ τοῦ πινός ἀνθρώπου, τὸν ἀνθρώπον ἀποδιδούς, ἢ
κατὰ τῶν πινός ἵππων, τὸν ἵππον. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πρῶ-
των οὐσιῶν, ἔδεν μᾶλλον ἔτερον ἐτέρου οὐσία εἶναι. οὐδὲ
ὅτι μᾶλλον

πρώτην οὐσίαν. τουτέστι, τῆς ἐγγύτητος τῆς πρὸς αὐτήν.
 ἔπειτα δὲ, ἀπὸ τῆς ἀναλογίας. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς σχέσεως
 τῆς πρὸς τὴν πρώτην οὐσίαν, ὅτι ἐγγύτερον τὸ εἶδος τῆς
 πρώτης οὐσίας, τουτέστι τῇ αὐτομῶν, ἢ πρὸς τὸ γένος. ἐκ δὲ
 τῆς ἀναλογίας, ὅτι ὡς ἔχει ἡ πρώτη οὐσία πρὸς τὸ εἶδος,
 οὕτως τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος. εἰ γὰρ πρώτην αὐτὴν ἐκαλέ-
 σαμεν, διότι πᾶσι τοῖς μετ' αὐτὴν χρεῖαν παρέχει, τοῖς
 μὲν, πρὸς ὑπαρξιν, τοῖς δὲ, πρὸς κατηγορίαν, ἐκόντως καὶ
 τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία τοῦ γένους κληθήσεται, ὑποκείμενον
 αὐτῷ πρὸς κατηγορίαν. μὴ ὄντος γὰρ εἶδους, οὐκ ἔτι τὸ γέ-
 νος κατὰ πῶς κατηγορηθῇ. διὰ μέσου γὰρ αὐτοῦ, καὶ τῇ
 αὐτομῶν κατηγορεῖται.

- » Εἰ γὰρ ἀποδιδῶ τις τὴν πρώτην οὐσίαν, τί ἐστὶ, γνω-
 » ριμώτερον αὐτῇ καὶ οἰκονόμικον ἀποδοῖν, τὸ εἶδος μᾶλλον, ἢ
 » τὸ γένος ἀποδιδόντες. οἶον τὸν πᾶν ἄνθρωπον ἀποδιδόντες
 » τις, γνωριμώτερον αὐτῷ ἀποδοῖν, ἄνθρωπον ἀποδιδόντες, ἢ
 » ζῶον. τὸ μὲν γὰρ ἴδιον μᾶλλον τῷ πῶς ἄνθρωπος· τὸ δὲ,
 » κοινώτερον. καὶ τὸ πᾶν δένδρον ἀποδιδόντες, γνωριμώτερον
 » ἀποδώσει, δένδρον ἀποδιδόντες, ἢ φυτὸν.

Τοῦτο τὸ ἐκ τῆς σχέσεως ὑποχρέωμα. εἰ γὰρ ἀποδῶ
 σώματι φησὶ τί ἐστὶ σωκράτης, ὑγιᾶς μὲν λέγομεν, καὶ
 ἄνθρωπον ἀποδιδόντες, καὶ ζῶον. οἰκονόμικον δὲ, ἄνθρω-
 πον, ἢ πρὸς ζῶον ἀποκριθέντες τὸ γὰρ ζῶον ἐπὶ ὄντες, ἔκ ἐστι
 μάλα μὲν ἢ τε λογικόν, ἢ τε ἄλογον, καὶ ἢ τε θνητόν, ἢ τε ἀ-
 θανάτον. ἄνθρωπον δὲ ἀποκριθέντες, προσεχέσθον τὴν
 φύσιν αὐτοῦ ἀποδώσαμεν. Τὸ μὲν γὰρ ἴδιον μᾶλλον
 τοῦ πῶς ἄνθρωπος. τὸ δὲ, κοινώτερον. Τοῦ γὰρ σωκρά-
 τος, ἴδιόν ἐστι μᾶλλον τὸ ἄνθρωπον εἶναι. τὸ δὲ ζῶον, κοι-
 νώτερόν ἐστι. καὶ γὰρ κατ' ἄλλων πλειόνων εἶδων.

- » Εἰ πᾶσι πρώτοι οὐσίαι διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἀπεσθῆναι ὑπο-

σίᾱς· τῇ γὰρ παρ' αὐτὴν φησι πάντων, ἥτοι καθόλου οὐ
 σιῶν οὐσιῶν, ἥτοι συμβεβηκότων, πᾶσι χρήαν παρεχομέ
 νη, ὡς πολλάκις ἔρηται, ἡ πρώτη οὐσία ἀναιρεθῆσα, σωα
 νείων ἐαυτῇ τὰ παρ' αὐτῷ πάντα· ἀναιρεθῆσης γὰρ ἡ
 πρώτη οὐσία, τὰ συμβεβηκότα ἐν τινι ὑποσῆναι ἐκεί
 χοντα, σωαν ἔρηται. ὥσαύτως δὲ καὶ τὰ καθόλου μὴ ἔχον
 τα καταπίνων κατηγορηθῆν· καθόλου δὲ λέγομεν και
 τηγορεύεται, οὐ τὰ πρὸ τῶν πολλῶν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐν τοῖς πολ
 λοις. καὶ ταῦτα μὲν γὰρ σωαναιρέται ὁμολογουμένως
 τοῖς πρώτοις ἐστίαις· οὐ γὰρ ἐπὶ τὴν ζώου καθ' ἑαυτὸ ἐν ὑ
 πέρῃ, ὁ μὴ τε ἄνθρωπος ἐστὶ, μὴ τε πλάτων, μὴ τε τις τῶν κα
 τὰ μέρος ἀνθρώπων· ἐν γὰρ τοῖς πολλοῖς, καὶ καθ' ἕκαστον
 τὰ κοινὰ θεωρεῖται· οὐ μέντοι ταῦτα κατηγορεῖται εἰ
 θασὶ τῇ ἀτόμῳ· αὐτὸ γὰρ πᾶν αὐτοῦ, ἐδὲν κατηγορεῖται·
 μόνον δὲ εἰώθασι κατηγορεῖται τῇ ἀτόμῳ, τὰ ὡς τοῖς
 πολλοῖς, καὶ ἐννομαπκᾶ· τὴν γὰρ ἐννοίαν, ὡς ἔχομεν πε
 ρὶ τῇ πραγμάτων, ταῦτα εἰώθαμεν κατηγορεῖν αὐτῶν·
 ἅπαρ καὶ αὐτὰ τῇ μορτικῶν ἀναιρεθέντων, σωαναιρέται·
 τῇ γὰρ πραγμάτων μὴ ὄντων, ἐδ' αὖ αἰ ποῦ αὐτῶν ὑπάρ
 ξαι ἐννοίαι· μὴ ἐσῶν οὖν τῇ μορτικῶν οὐσιῶν, οὐδὲ τὰ
 καθόλου ἔστι, οὐδὲ τὰ συμβεβηκότα· ἐκότες οὖν αἰ με
 ρικαὶ οὐσίαι πρώται λέγονται· καλῶς δὲ πάλιν κατ' αὐ
 θα, ἐν μὲν τοῖς καθόλου, τὸ λέγεται ἔταξεν, ἐν δὲ τοῖς
 συμβεβηκόσι, τὸ ἐστὶ.

» Τῶν δὲ διδυτέρων ἐσιῶν, μάλλον οὐσία τὸ εἶδος τῶ γέ
 » νοις ἐστὶν· ἔγγιον γὰρ τῆς πρώτης ἐσίᾱς ἐστὶν.

Σύγκρισιν ποιεῖται τῇ διδυτέρων οὐσιῶν πρὸς ἀλλή
 λας, τοῦ τε εἶδους, καὶ τοῦ γένους· καὶ φησι μάλλον εἶναι
 ἐσίαν τὸ εἶδος τοῦ γένους· καὶ δείκνυσιν τοῦτο διὰ δύο ὡς
 χρημάτων· ἐνὸς μὲν, ἀπὸ τῆς ὀλίγως τῆς πρὸς τὴν

ἔχει τὸ ἦναι, οὐκοῦν ὁμολογηθήσεται, ὅτι καὶ ἐν τοῖς κατὰ
 μέρος σώμασιν ὑπάρχει. τὸ γὰρ ἀπλῶς σῶμα, τῇ κα-
 τὰ μέρος κατηγορεῖται σώμάτων. εἰ ποῖνω τὸ χρώμα ἐν
 σώματι, τὸ δὲ σῶμα κατὰ τῇ ἐν μέρει σώματων, καὶ τὸ
 χρώμα ἀρὰ κατὰ τῇ κατὰ μέρος κατηγορηθήσεται, διό-
 τι ὑπὸ πάντων τῇ καθ' ὑποκειμένων λεγομένων, ὅσα κα-
 τὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, ταῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑπο-
 κειμένου ῥηθῆσεται. Διὰ τί δὲ ἔπε τὸ χρώμα ἐν σώμα-
 τι, ἔκοῦν καὶ ἐν τινὶ σώματι. εἰ γὰρ μὴ ἐν τινὶ σώματι. εἰ-
 δ' ἐν σώματι ὅλως; ὅτι κυρίως ἐν τῷ μερικῷ σώματι εἰ-
 σὶ καὶ τὸ καθόλου λευκόν, καὶ τὸ μερικόν. εἰ δὲ λόγοις τίνι
 διακρίνομεν αὐτὰ ἀπὸ τοῖς μεν, ἔχι, γον τοῖς δὲ ὀφθαλ-
 μοῖς. καὶ λοιπὸν, τί; χρώματα ἴσονται; οὐχί. ὡς γὰρ
 συμπληρωτικὸν ὃν τὸ καθόλου, οὐ συναριθμεῖται τῷ μερι-
 κῷ χρώματι. ἔδεν γὰρ συμπληρωτικὸν συναριθμεῖται τῷ
 τῷ, οὐ ἐστὶν συμπληρωτικόν. ὡς πορ γὰρ ὁ ἐν σκιαγραφίᾳ
 ἀνθρώπος, καὶ ὁ χρώμα τουρνεθῆς, οὐτε δύο νοοῦμαι ἀν-
 θρώποι, οὐτε ὁ συμπληρωτικὸς ὢν συναριθμεῖται, ἀλλ' ὁ
 μὲν, ἐστὶ κοινός, ὁ σκιαγραφοῦμενος, ὁ δὲ, μερικὸς, καὶ εἰς
 ἀμφοτέρω, οὗτω καὶ ὑπὸ τοῦ καθόλου ἀνθρώπου, καὶ τῷ σῶ-
 κράτι. Ἰστέον γὰρ ὅτι ὡς πορ ὁ ζωγράφος ποιεῖ πρῶτον
 κοινὸν ἀνθρώπον ἐν σκιαγραφίᾳ, ἔπειτα χρώμα τουρ-
 νῶν, ἄρτι εἰς τὸ ποιῆσαι σῶκράτιν, ἢ πλάτωνα. οὕτως ὁ
 καθόλου ἀνθρώπος πρῶτος ὢν, διαπληθόμενος, γίνεται
 σῶκράτης, ἢ πλάτων. ἢ γὰρ φύσις ἀπλῶς, ἀνθρώπον
 ποιεῖ, οὐ σῶκράτιν, ἢ πλάτων. μὴ ἐσὼν οὐκ τῇ πρῶ-
 των οὐσίῳ, ἀδυνάτον τῇ ἄλλων εἶναι. Τὰ δὲ ἄλλα
 πάντα, ἢτοι καθ' ὑποκειμένων λέγεται τῇ πρῶτων ἐσιῶν,
 ἢ ἐν ὑποκειμένῳ αὐταῖς εἶναι. ὁρᾷς ὡς ἡκότως προέλαβει
 τὰ εἰρημένα, ἐγκώμιον βουλόμενος ἡπεῖν τῆς πρώτης οὐ,

ἡ μουσικὴ, ἀπὸ τῆς μουσικῆς. παρωνύμως δὲ, ἀπὸ καὶ
ὡς ὑπὸ τὸ πολὺ εἶσιν, ὡς ἀπὸ τῆς ἀνδρείας, ὁ ἀνδρεῖος. καὶ
ἀπὸ τῆς γραμματικῆς, ὁ γραμματικὸς, καὶ ἀπὸ τῆς λυ-
κότητος, ἡ λυκότης. καὶ ὅσα τοιαῦτα. Πάντες γὰρ τὰ
ἄλλα, ἡτοι καθ' ὑποκειμένων λέγεται τῇ πρώτων ὁσιῶν.
καλῶς ἔπε το λέγεται. οὐ γὰρ δεῖται τὰ καθόλου τῇ με-
ρικῶν, ἵνα ὑποσῇ, ἀλλ' ἵνα κατ' ἐκένων κατηγορηθῇ.
Ἡ δ' ὑποκειμένης αὐταῖς εἰσι. καλῶς ἔπε τὸ εἶσι. τὰ γὰρ
συμβεβηκότα, ὡς παῖς μουσικῶς οὐσίας τὸ εἶναι ἔχει.
φανερὸν δὲ τοῦτο, ἐκ τῇ καθ' ἑκάστη προχηριζομένων.
διεπαγωγῆς βούλεται πρῶσαθαι, ἐπεὶ δὲ καθολικῶς ἔκ
ἡδιώατο λόγῳ, ὅτι τὰ ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τὴν πρώ-
την ὁσίαν, ἡτοι καθ' ὑκειμένου αὐτῆς λέγονται, ἢ ὡς ὑπο-
κειμένου αὐτῇ εἰσι. δεικνύουσι δὲ οὐκ ὑπὸ τῇ εἰδῶν ποιούμε-
νος τὸν λόγον. ταῦτα γὰρ πᾶσιν ἐναργῆ, ὅτι κατὰ τῇ ἀ-
τόμων κατηγοροῦνται. ἀμέλει, εἰν ὅτι τοῦ κυρίου ἀπο-
ροῦντες ὀνόματος, ἐκ τοῦ ἡδῶς καλοῦμεν αὐτὰ τὰ ἀτό-
μα, λέγοντες, τὸν ἀνθρώπον ἐκένον κάλεσον. ἀλλ' ὑπὸ τῇ
γενῶν ποιεῖται τὴν ἀπόδειξιν, διὰ μέσων τῇ ἡδῶν. ἢ
γὰρ εἰδείχθη, ὅτι τὰ ὡς καθ' ὑποκειμένου κατηγοροῦμενα,
ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται ὡς καθ' ὑποκει-
μένου, ταῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦτο λέγεται,
κατηγορεῖται δὲ κατὰ τοῦ ἀτόμου τὸ ἡδῶς, ὡς καθ' ὑπο-
κειμένου, τοῦτου δὲ πάλιν τὸ γένος, ἐμολογουμένως τὸ γέ-
νος καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου κατηγορηθῆσεται. οἷον, εἰ σὺ κρέ-
τοις ὁ ἀνθρώπος, ἀνθρώπου δὲ τὸ ζῶν, οὐκοῦν καὶ σὺ κρέ-
τοις τὸ ζῶν. ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῇ συμβεβηκότων ποιῇ. οὐ
γὰρ δεικνύουσιν ὅτι τὸ λυκόδον ὑπάρχει τοῖς σώμασιν, ἢ τὸ
μέλαν, τοῦτο γὰρ ἐναργῆς, ἀλλ' ὅτι τὸ χρῶμα ὑπάρχει ἐν
σώματι. ἢ γὰρ ὁμολογῆται ὅτι πᾶν χρῶμα ἐν σώματι

τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένοις ὄντα, ἐν αὐτοῖς μὲν τὸ εἶναι ἔχει, ἢ τοῦ ὀνόματος δὲ μόνου μεταδίδωσι τοῖς ὑποκειμένοις, ἢ οὔτε τοῦ ὀνόματος, οὔτε τοῦ ὀρισμοῦ. κατηγοροῦνται δὲ πάντα κατὰ τῆς πρώτης οὐσίας τὰ παρ' αὐτὴν. οὐκοῦν αἱ πρώται οὐσίαι, παῖσι τοῖς παρ' αὐτάς, χρήαν παρέχειν. τοῖς μὲν, πρὸς ὑπαρξιν. τοῖς δὲ, πρὸς κατηγορίαν. πάντα ὅρ' τὰ παρὰ τὴν πρώτην οὐσίαν, ἦτοι καθ' ὑποκειμένου αὐτῆς λέγονται, ἀ καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτῇ μεταδίδωσι, καὶ τοῦ ὀρισμοῦ, ὡς πρὸς τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη. ταῦτα ὅρ' σωλυνύμως αὐτῆς κατηγορεῖται. καὶ ὅρ' καὶ τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ μετέχει ἢ πρώτη οὐσία. οἷον, ὁ καθόλου ἄνθρωπος, λέγεται κατὰ σὺνκράτους, καὶ μεταδίδωσι καὶ τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ὀρισμοῦ. ὁ ὅρ' σὺνκράτης, καὶ ἄνθρωπος λέγεται, καὶ ζῶον, καὶ τοῦ ὀρισμοῦ τούτων μετέχει. ἐπὶ ὅρ' καὶ εἰς ἑμψυχος, αἰσθητικὴ, καὶ ζῶον λογικόν, θνητόν. τὰ δὲ λοιπὰ, τὰ παρὰ τὴν οὐσίαν, λέγω δὴ τὰ συμβεβηκότα. ἅπασθ' τῇ πρώτῃ οὐσίᾳ ἐν ὑποκειμένῳ εἶσι. τοῦ μὲν ὀρισμοῦ, οὐδέποτε αὐτῇ μεταδίδωσιν. ἐνίστηται δὲ τοῦ ὀνόματος μόνου. ἢ ὅρ' λυκότης, ἐν τῷ σώματι εἶσι, καὶ τοῦ μὲν ὀρισμοῦ, οὐδέποτε τῷ σώματι μεταδίδωσιν. οὐ ὅρ' ἀν' εἰποιμεν τὸ σῶμα εἶναι χρώμα διακριτικὸν ὀφείως, ἀλλ' εἰ ἀρχ, τριχὴ διαστατὸν, δεκτικὸν χρώματος διακριτικῆς ὀφείως. τοῦ μέντοι ὀνόματος, μεταδίδωσι. λέγομεν ὅρ' λευκὸν σῶμα, οὐκ ἂν δὲ. εἰ δὲ οὐ ὅρ' ἢ ἀρετὴ. ἢ δὲ ἀρετὴ, οὔτε τοῦ ὀνόματος, οὔτε τοῦ ὀρισμοῦ μεταδίδωσι τῷ ὑποκειμένῳ. οὐ ὅρ' λέγεται ἀρετῆος ὁ ἀρετῆς μετέχων, ἀλλὰ πονηρίας. τῇ δὲ τοῦ ὀνόματος μεταδίδόντων, τὰ μὲν, ὁμωλυνύμως μεταδίδωσιν, ἅπερ ἐστὶ καὶ παλαιά. τὰ δὲ, παρωνύμως. ὁμωλυνύμως μὲν, ὡς ἡ γραμματικὴ γυνή, ἀπὸ τῆς γραμματικῆς. καὶ

μα λέγεται, ὁ δὲ λόγος ὁ τοῦ λυκοῦ, οὐδέποτε κατὰ τοῦ
 σῶματος κατηγορηθήσεται. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἦτοι
 καὶ ὑποκειμένου λέγεται τῇ πρώτῃ οὐσιῶν, ἢ ἐν ὑπο-
 κειμένῳ αὐταῖς ἐστίν. φανερὸν δὲ τοῦτο ἐκ τῆς καθέκαστα
 προχηρίζομένων. ὅσον τὸ ζῶον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κα-
 τηγορεῖται, οὐκοῦν καὶ κατὰ μηδενὸς ἀνθρώπου κατη-
 γορηθήσεται. εἰ γὰρ κατὰ μηδενὸς τῇ πινὼν ἀνθρώπων,
 οὐδὲ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ὅλως. πάλιν, τὸ χρῶμα ἐν σώ-
 ματι, οὐκοῦν καὶ ἐν πνισώματι. εἰ γὰρ μὴ ἐν πνι τῇ κα-
 θέκαστα, οὐδὲ ἐν σώματι ὅλως. ὥς τε τὰ ἄλλα πάντα,
 ἦτοι καὶ ὑποκειμένου τῇ πρώτῃ οὐσιῶν λέγεται, ἢ ἐν
 ὑποκειμένῳ αὐταῖς ἐστίν. μὴ οὐστὴν οὐ τὴν πρώτῃ οὐσιῶν,
 ἀλλ' αὐτὸν τῇ ἄλλων τι ἦναι.

Βούλεται μὲν οὖν ἐν ταῦτα ἐξημνήσαι τὴν πρώτῃ οὐ-
 σίαν, καὶ δεῖξαι ὅτι καλῶς πρώτως εἶναι οὐσία ἔρηται, καὶ
 κυριώτατα, καὶ μέγιστα, διότι αὕτη μὲν, οὐδενὸς τῇ μετ'
 αὐτῇ δεῖται. πάντα δὲ τὰ μετὰ τὴν πρώτῃ οὐσίαν,
 δεῖται ἐκείνης. τὰ μὲν, ἧς ὑπαρξιν. τὰ δὲ, εἰς κατηγο-
 ρίαν. ὁ μὲν οὐ σκοπὸς, οὗτος. προλαμβάνει δὲ ταῦ-
 τα εἰς κατασκευὴν τοῦ προκείμενου, καὶ φησὶν ὅτι, ἐκ τῆς
 ἐρημένων δὴλόν ἐστιν, ὅτι τῇ καὶ ὑποκειμένου κατηγορου-
 μένων, ἀναγκάσιον καὶ τοῦτομα, καὶ τὸν λόγον κατηγορεῖ-
 σθαι τοῦ ὑποκειμένου. Ποίων ἐρημένων, ἢ δὴλόν ὅτι τῇ
 ἀνώτερόν αὐτῷ λεγομένων ποῦ τῇ καὶ ὑποκειμένου, ἐν
 οἷς ἔλεγχον, ὅταν ἔτερον καὶ ἑτέρου κατηγορεῖται ὡς καὶ
 ὑποκειμένου, ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πάν-
 τα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται. ἐξημνήσαι δὲ βε-
 λόμενος τὴν πρώτῃ, ὡς ἔπον, οὐσία, ταῦτα προλαμβάνει,
 ὅτι τὰ καὶ ὑποκειμένου κατηγορουμένα, καὶ τοῦ ὀνό-
 ματος, καὶ τοῦ ὀρισμοῦ, μεταδιδοῦσι τοῖς ὑποκειμένοις.

ἡδὴ ἔπειν), ἀλλ' ἐν οἷς εἴδουσιν οὐρίσκονται αἱ πρῶται οὐ-
 σίαι. σημεῖον δὲ καὶ ταῦτα, ὅτι αὐτὰ οὐκ ἐξ οἰκεί-
 ας δόξης προσφθίπτει, ἔπει λέγονται δεύτεραι ᾧ φη-
 σὶν, οὐσίαι λέγονται. αὐτὰ δὲ ἐξ οἰκείας δόξης προσφθί-
 λειν τὸ λέγονται, ἀλλ' ὑπάρχουσιν. ἐν οἷς ᾧ φη-
 σὶν, αἱ πρῶται οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσι. καὶ οὐ μόνον
 ὑπὸ τῇ δουτέρῳ ἔπει τὸ λέγονται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῇ πρῶ-
 των. αἱ πρῶται ᾧ φησὶν, οὐσίαι λεγόμεναι. δοκῇ δὲ τῷ ἐν
 τοῖς εἴδεσι, καὶ γίνεσιν ὑπάρχουσαι πρῶται οὐσίαι, ὥς
 ἐν καθολικώτεροις. πλὴν ὥς ἤρτηται, διωκτὸν λαβὴν καὶ
 τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη, ὥς ἐν αὐτοῖς ὑπάρχοντα. ὅταν μὲν
 ᾧ ὥς κοινότητες αὐτὰ λάβωμεν, τὸ πρὸς καθολικῷ
 περὶ αὐτὰ δὲ ἐν αὐτοῖς τὰ άτομα ποδεύχοντα. ὅταν μὲν
 τοι τὸ ἐν πλάτῳ, ἢ σώκρῳ λαβόμεν γένος, ἢ εἶδος,
 τὸ πρὸς σοιχῆα αὐτὰ λαμβάνοντες τῇ αὐτόμων, ἐν τοῖς
 αὐτοῖς φήσομεν αὐτὰ ποδεύχεται, ὥς μὲν ἐν ὅλοις.

Φανερὸν δὲ ἐκ τῇ ἡμετέραν, ὅτι τῇ καθ' ὑποκειμένου
 λεγομένων, ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο καὶ τὸν λόγον κατηγο-
 ρεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου. οἷον ὁ ἀνθρώπος καθ' ὑποκειμένου
 μὲν λέγεται τοῦ πνός ἀνθρώπου. κατηγορεῖται γὰρ καὶ
 τοῦτο. τὸν ᾧ ἀνθρώπον κατὰ τοῦ πνός ἀνθρώπου κα-
 τηγορήσας; καὶ ὁ λόγος δὲ ὁ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ πνός
 ἀνθρώπου κατηγορηθήσεται. ὁ γὰρ τις ἀνθρώπος, καὶ ἀν-
 θρώπος ἐστίν, καὶ ζῶν. ὥς τε καὶ τοῦτο καὶ ὁ λόγος, κατὰ
 τοῦ ὑποκειμένου κατηγορηθήσεται. Τῶν δὲ ἐν ὑποκει-
 μένῳ ὄντων, ὑπὸ μὲν τῇ πλείων, ἔπει τοῦτο, οὐτε ὁ λό-
 γος κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου: ἐπὶ οὐκ ὄντων δὲ τοῦτο
 μὲν οὐδὲν κωλύει κατηγορεῖσθαι ποτε τοῦ ὑποκειμένου,
 τὸν δὲ λόγον ἀδυνάτον. οἷον τὸ λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ ὄν,
 τῷ σώματι, κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου. λευκὸν ᾧ σώ-

σαρκός . ὁμοίως ὡς τὸ τῆς σαρκὸς μέρος , σὰρξ κέκληται . καὶ τὸν ὀρισμὸν δὲ τὸν τῆς σαρκὸς ὑποδέχεται . ἐνταῦθα δὲ , καὶ κοινωνίῃ ἢ πρώτῃ τῇ δυνάμει κατὰ τὸ νόμα , ἀλλ' οὐχί καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν . οὐ ὡς ἓνα ὀρισμὸν ἀποδύσεως ζώου , ἢ ἀνθρώπου , καὶ σῶκράτους . ὅλως ὡς τῶν καθ' ἑκάστη οὐ δὲ ὀρισμὸς ἐστίν . ἀνθρώπου δὲ , καὶ ζώου , ἐστὶν ὀρισμὸς . οὐκοῦν οὐ δὲ ὡς ὅλον ἢς μέρη διαίρεται ἢ οὐσία , οὐτε ἢς ἀπομοιομερῇ , οὐτε ἢς ὁμοιομερῇ . ἀλλ' οὐδὲ ὡς ὁμώνυμος φωνή , ἢς διάφορα σημαίνεσθαι . ἢ ὡς τοιαύτη διαίρεσις τοῦ ὀνόματος μεταδιδούσα τοῦ αὐτοῦ τοῖς τμήμασι , τῆς τοῦ πράγματος κοινωνίας οὐ μεταδίδωσιν , ὡς ἀνθρώπος ὁ ἀληθινὸς τε , καὶ ὁ γεγραμμένος . ἐν ταῦθα μὲν τοι μετὰ τίς κοινωνία τῆς τε πρώτης , καὶ δευτέρας οὐσίας , καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν . κοινὸν ὡς ἐπ' ἀμφοῖν τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἔχειν . Τί οὖν φημὲν ; ὅτι οὐκ ἐστὶν ὅλως διαίρεσις ἢ ἐν ταῦθα ἡμῖν παραδιδομένη , τάξεις δὲ μόνῃ τῇ ἀπρὸς ἡμετέρας . ὡς εἴ τις λέγῃ , τῶν ἀρχῶν τοῦ λόγου , τὰ μὲν εἶναι σοιχεῖα , τὰ δὲ , συλλαβὰς , τὰ δὲ , λέξεις , τὰ δὲ , ὀνόματα , καὶ ῥήματα . ἢ τινῶν ἀνθρώπων ἐφεξῆς καθημένων , τὸν μὲν , εἶναι πρῶτον λέγει . τὸ δὲ , δευτέρον . τάξιν γὰρ ἐστὶν . οὐ διαίρεσιν τὸ τοιοῦτον . Δυνάμει δὲ ἑστίαι λέγονται , ἐν οἷς εἴδουσιν αἱ πρῶται ἑστίαι λεγόμεναι , ὑπάρχουσι . Διὰ τί δὲ ἔπειτα δευτέραι ἑστίαι λέγονται τὰ εἴδη , καὶ τὰ γένη καθόλου , ἀλλὰ ἔπειτα ἐν οἷς εἴδουσιν αἱ πρῶται λεγόμεναι ἑστίαι ὑπάρχουσιν ; ἐρῶ μὲν ὅτι πάντων ἀκριβῶς . ἢ ὡς ἔπειτα τὰ γένη , καὶ τὰ εἴδη . ἐπειρήσονται γὰρ αἱ ἄλλαι κατηγορίαι ἐπὶ γένει , καὶ εἴδει , οἷον , ἐν τῷ ποτῷ , γένος τὸ χρῶμα , εἶδος δὲ τῷ λευκῷ , καὶ τῷ μέλανι , εἴχομεν ὑπολαμβάνειν τὰς δευτέρας οὐσίας ἢ ναὶ καὶ ἐν τοῖς συμβεβηκόσι , διὰ τοῦτο ὅτι τὰ τυχόντα εἶδη ,

σης τῆς διδυτέρας οὐσίας, συναναρῆται καὶ ἡ πρώτη
γένους ᾧ, καὶ εἶδους μὴ ὄντος, οὐδὲ ἄτομα ἔσται. ἀλλ'
λως τε δὲ, οὐδὲν εἶδος ἕτερον ἢ δὸς πορίεχεν διαιρᾶται τῇ
κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν, ἀντιδιαρῆσθόντων ἀλλήλοισι.
οὐδὲ ᾧ πορίεχει ὁ ἀνθρώπος τὸν ἵππον, ἢ ἡς ταῦτα διαί-
ρεθῆναι τὸ ζῶον. ἀλλ' οὐδὲ τὸ λογικὸν ζῶον, πάλιν πορίεχει
τὸ ἄλογον. ἢ ἔμπαλιν, εἴ πορ ἡ τοῦ ζώου διαίρεσις,
ταῦτα πάλιν γίνονται. ἀλλ' οὐδὲ ὅλως οὕτω διαρῆν δύ-
νατόν, ὡς θάτερον, ἐν θατέρῳ πορίεχέσθαι. ὅσον, ὅτι τοῦ
ζώου τὸ μὲν, ἄλογον. τὸ δὲ, ἵππος. πορίεχεται ᾧ ἐν
τῷ ἄλόγῳ, καὶ ὁ ἵππος. οὔτε ᾧ ἀντιδιαρῆται τῷ ποδὲ
χοντι τὸ ποδὲ χόμιον. λέγομεν δὲ τοῦ ζώου, τὸ μὲν, ἄ-
λογον εἶναι, τὸ δὲ, λογικόν, ἐπεδὴ ἴσθην ἀπόσπασιν τοῦ γέ-
νους ἀφεσηκότα ταῦτα, οὐδέτερον ἐν ἐτέρῳ περιέχεται.
ἐνταῦθα μέντοι ἡ διδυτέρα οὐσία, τὴν πρώτην πορίεχει. πε-
ριεκτικὸν ᾧ τὸ εἶδος τῇ ἀτόμων. καὶ ἔτι μᾶλλον, τὸ γέ-
νος. οὐκ ἄρα ὡς γένος εἰς εἶδε διείλε τὴν οὐσίαν, εἰς πρῶ-
τῳ, καὶ διδυτέραν. ἀλλὰ μὲν, οὔτε ὡς ὅλον, εἰς μέρη,
οὔτε ὁμοιομερῆ, οὔτε ἀνὸμοιομερῆ. οὐδὲ ᾧ ὅσον τε ἐνταῦ-
τη τῇ διαίρεσιν ἀντιδιαρῆν τῷ ὅλῳ τὸ μέρος, ἀλλὰ τὰ με-
ρη τοῖς μέρεσιν. οὐδὲ λέγομεν τῆς χερὸς, τὸ μὲν, εἰς
χῆρ, τὸ δὲ, δάκτυλος. πορίεχεται ᾧ ἐν τῇ χειρὶ καὶ ὁ δά-
κτυλος. ἐνταῦθα δὲ τῷ ὅλῳ τὸ μέρος, ἀντιδιαρῆται. καὶ
ᾧ ποδὲ χέεται ἐν τῇ πρώτῃ, καὶ ἡ διδυτέρα. ἀλλως τε,
ὡς τῇ ὡς ἀνὸμοιομερῶν διαρῆμένων, οὐ μετὰ δίδωσι τὸ
ὅλον τῷ οἰκίῳ μέρει τῷ ὀνόματι, ὡς πορ ἔχει ὡς τοῦ πρῶ-
σώπου. ἔτι τὸ μέρος εἰς τύχοι, τὸ σῶμα λέγει πρόσωπον.
ἐνταῦθα δὲ ἐκάτερον τῇ μερῶν τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι, οὐ
σία κέκληται. πάλιν τὰ ὡς ὁμοιομερῆ διαρῶμενα,
τὸ τοῦ ὅλου ἔχουσιν ὀνομασίαν, καὶ τὸν ὀρισμὸν, ὡς ὡς τῆς.

οὐσης, καὶ συμβεβηκότος, καὶ καθολικοῦ, καὶ μερικοῦ, φύσι μὲν πρότερον ἡ οὐσία, διότι αὐτὴ μὲν, αὐτοπόστατος. ἐκείνα δὲ, ἐν ταύτῃ ἔχει τὸ ἦναι. κατὰ δὲ τὸν σκοπὸν τῆς προκειμένης διδασκαλίας, πρότερον τὸ μερικόν. καὶ ἔπειτα τὸ καθόλου, τῇ φύσει πρότερον. τῇ οὖν αἰλημμένῳ ἐν τῷ ὁρισμῷ, τὸ μὲν, ἐπὶ πρῶτον, ἐκ τῆς τῇ πραγματικῶν φύσεως. τὸ δὲ, ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς διδασκαλίας. καὶ σκοπεῖ ὅτι οὐ μάτην προέλαβε τὴν ποῦ τοῦ καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἐν ὑποκειμένῳ διδασκαλίαν, ἐπεὶ ἐμελεῖν ἡ μὲν ἀσφαλὴς ἦναι ὁ ὁρισμὸς τῇ ἐν αὐτῷ παραλαμβανόμενων φωνῶν, ἀγνώστων οὐσῶν.

- ” Δύτρωι δὲ οὐσίαι λέγονται, ἐν οἷς εἴδεσιν αἱ πρῶτως
 ” οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσιν. ταυτὰ τε καὶ τὰ τῶν οὐσῶν
 ” τούτων γένη. ὅταν ὁ τις ἀνθρώπος, ἐν εἴδει μὲν ὑπάρχει
 ” τῷ ἀνθρώπῳ. γένος ὁ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ ζῶον. δύτρωι οὖν
 ” αὐταὶ λέγονται οὐσίαι. ὅιον ὁ, τε ἀνθρώπος, καὶ τὸ ζῶον.

Ἀξίον δὲ ζητῆσαι ἐν ταύτῃ ποίῳ τρόπῳ κέκρηται διαίρεσις ἐν τῇ οὐσίᾳ. τῇ ἔπειτα διαιρουμένων, τὰ μὲν, ὡς γένος ἕως εἶδη διαδιαιρῶνται, ὡς τὸ ζῶον ἕως λογικόν, καὶ ἄλογον. τὰ δὲ, ὡς ὅλον ἕως μέρη, ὡς τὸ σῶμα ἕως χεῖρας, καὶ πόδες, καὶ κεφαλὴν, καὶ τὰ λοιπὰ. τὰ δὲ, ὡς ὁ μὲν νυμὸς φωνῇ, ἕως διάφορα σημαίνοντα, ὡς ὁ μῦς, εἰς τε τὸν βαλάσιον, καὶ τὸν γηλην. κατ' οὐδεμίαν οὖν τῇ διαιρέσεων τούτων διαίρεσιν τὴν οὐσίαν, εἰς τε τὴν πρῶτην, καὶ τὴν δευτέραν. φημὲν οὖν ὅτι, πρῶτον μὲν οὐκ ἐστὶν ἡ διαίρεσις αὐτῇ τῇ ὡς γένος ἕως εἶδη διαδιαιρουμένων. παρακολουθεῖ ἔπειτα τῇ τοιαύτῃ διαίρεσιν, τὸ ἀναιρεθῆναι τὸς ἐν οἷς εἴδους, μὴ σωαυαιρεῖσθαι τὰ λοιπὰ. ἀναγρεθέντος ἔπειτα ἀνθρώπου, οὐ σωαυαιρεῖσθαι τὰ λοιπὰ ζῶα, ἀπὲρ ἐστὶν εἶδη τοῦ ζῶου. ἐν ταύτῃ μὲν τοι, ἀναιρεθεῖς

τον, καὶ μηδὲν ἔχον ἀντικείμενον, ὡς τὸ ἡλιακόν. οὕτω καὶ
 τὰς ἐν ταῦθα ἀποφάσεις, ποτὲ μὲν φησόμεν καὶ ταῦτα
 τὰς, καὶ μὴ πρὸς ἀντιδιασολῶν λέγεσθαι. ποτὲ δὲ πρὸς
 ἀντιδιασολῶν τῇ ἀντικεμένῳ. ἢ μὲν οὐκ ἐν ταῦθα μὴ
 πρὸς ἀντιδιασολῶν τῇ ἀντικεμένῳ παρελμβαίνοντο
 αἱ ἀποφάσεις, ἢ ἔτι πῶς λόγον, τὸ ὑπὸ τῇ νοητῇ οὐσιῶν ἐν
 φαρμόσιν τὸν ὅρισμόν. διὸ πού τι ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ ὕψι
 παύχουσιν, οὐτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς κατηγοροῦται.
 νῦν δὲ πρὸς ἀντιδιασολῶν παρεληφθῆσάν τῃ ἀποφά
 σεων, τὰς μὲν μερικὰς οὐσίᾳς σεμνύομεν εἰκότως διὰ
 τοῦ ὁρισμοῦ. διὰ μὲν τοῦ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ, χωρίζοντες
 αὐτὰς τῶν συμβεβηκότων, διὰ δὲ τοῦ μὴ καθ' ὑποκειμέ
 νου, τῇ καθ' ὑποκειμένου. καὶ ταῦτα δὲ τὸ σεμνὸν αὐτὰς
 ταῖς προσάππομεν, λέγοντες αὐτὰς μὲν, ἐπεὶ οἱ χρεῖαν
 παρέχεν, μηδεὶς δὲ δεῖναι, τὰ γὰρ καθόλου, τῇ με
 ρικῶν δεόνται πρὸς κατηγορίαν. ταῦτα δὲ, ἐκείνων οὐκ ἐ
 τι. ταῖς δὲ νοηταῖς οὐσίαις, οὐδεμίαν προσοίσομεν ἀξίαν
 διὰ τούτων. οὐδὲν γὰρ μέγα, ἢ ταῦτα εἰποιμεν οὐκ ἔτι
 ἐν ὑποκειμένῳ. οὐδὲ γὰρ ἀντιδιήρηται αὐταῖς συμβεβη
 κός τι. οὐδὲ γὰρ ὅλως δεκτικαί εἰσι τῇ συμβεβηκότων.
 καὶ τί λέγω πρὸς τῇ νοητῇ οὐσιῶν, ὅπου γε οὐδὲ ὑπὸ φύ
 χης μόνης ἀρμόσει ὁ λόγος, ὅταν θεωρῶμεν αὐτὴν ἀπολει
 λυμένῃ τῆς χερείας τῆς πρὸς τὸ σῶμα, καὶ ἐφομοιωθεῖσαν
 θεῷ, καὶ τὸ κοσμικὸν ὑποσκοποῦσαν ἀγαθόν. ὅπνῃ κα δὲ
 ἐν γένεσι θεωρεῖται, καὶ τοῖς σώμασι συμπεπλεγμένη,
 τότε καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀρμόσει ὁ ὅρισμός, ὅτε ὑποκειμένης συμ
 βεβηκόσιν. ὑπόκειται γὰρ τῇ φιλοσοφίᾳ, ἢ γραμματ
 πικῇ, ἢ ἄλλῃ τινὶ ὑπὸ τῇ, ἅτινα πρὸς αὐτὴν συμβέβηκε.
 τῇ δὲ δύο τῇ ἐλημμένων ἐν τῷ ὅρισμῳ, τὸ μὲν, ἐστὶ τῇ
 φύσει πρῶτον. τὸ δὲ, τῇ διδασκαλίᾳ. οὐσίᾳς γὰρ

δι' ἀποφάσιώς ὀρισμοί, μᾶλλον σημνύωσι τὸ ὑποκείμενον. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θεῖον σημαίνει βουλόμενοι, οὐ κατὰ φάσκομεν τί πῶς αὐτοῦ, ὡς φησιν ὁ θεὸς πλάτων, ἀλλὰ ἕως ἀποφάσεως ἐρχόμεθα. ἐρωτῶντες ὅτι σωκράτους τὸν τίμαιον, τί ἐστὶ θεός; λέγει ἑκάστος, ὅτι τί μὲν οὐκ ἔστιν, οἶδα. τί δὲ ἐστίν, οὐκ οἶδα. ὅτι μὲν ὅτι οὐτε σῶμά ἐστιν, ἔπε χρῶμα, οὐτε ἀγγελος, οὐτε τι τῆν τοιούτων, κρήτων δὲ ἢ κατὰ ταῦτα, οἶδα. τί δὲ ἐστίν, οὐκ οἶδα. ὥς τε τὸ ὑποκείμενον ἐστίν ὅτι οἱ ὀρισμοί τοιοῦτοι κοσμοῦσι μᾶλλον, χωρὶς ζωντες αὐτὸ πάντων τῆν κατὰ δεισιέρων. καὶ ὑπὸ τῆς ὕλης δὲ τὸν ὀρισμὸν δι' ἀποφάσεως ἀνάσσειν ἀποδιδόναι, ἥ τις μὴτε ἀνθρώπος ἐστὶ λέγοντες, μὴτε λίθος, μὴτε πῦρ, μὴτε ὄλως, σῶμα. χεῖρον δὲ τι, ἢ κατὰ ταῦτα. διὸ φασὶ τὴν ὕλιν πῶς θεῶ ἀνομοίως ὁμοιωθῆναι. ὁμοιωθῆναι μὲν, ὅτι δι' ἀποφάσεως τῆν ἄλλων σημαίνεται ἑκάτερον, ἀνομοίως δὲ, ὅτι τοῦ μὲν, κρήτωνος ὄντος, ἢ κατὰ πάντας τὰ ὄντα, ἀποφάσκομεν πάντας. τῆς δὲ ὕλης χεῖρονος οὐσης, ἢ κατὰ τὰ πάντα, ταῦτα ἀποφάσκομεν. ζητητὸν δὲ ἢ ἐφαρμοζέσθαι ὀρισμὸς οὗτος καὶ ὑπὸ τῆν νοητῆν οὐσιῶν, οἶον, ἀρχή, λον, καὶ τῆν τοιούτων, ὡς διώκεται ταῦτα λέγειν, μὴτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, μὴτε καὶ ὑποκειμένου πινὸς λέγεσθαι. δοκῇ γὰρ πῶς καὶ ἐπ' αὐτῆν ἐφαρμοζέσθαι ὁ λόγος. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι οὐκ ἐφαρμοζέσθαι. αἱ γὰρ ἐλεμμένα ἀποφάσεως ἐν τῷ ὀρισμῷ, οὐ μόνον ἀρσιν σημαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ θέσιν. πρὸς ἀντιδιαβολῇ γὰρ ἐτέρων λέγονται. τὸ μὲν γὰρ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ, ἢ ἐστίν ἢ οὐσίαν, πρὸς ἀντιδιαβολῇ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ, τουτέστι συμβεβηκότων, εἴρηται. τὸ δὲ, οὐ καὶ ὑποκειμένου, πρὸς ἀντιδιαβολῇ τοῦ καὶ ὑποκειμένου. ὡς περὶ δὲ τὸ φῶς διττὸν ἐστίν, τὸ μὲν πρὸς ἀντιδιαβολῇ τοῦ σκοποῦς, λέγω δὴ τοῦ ἐν τῷ αἵρι, τὸ δὲ, ἀρχή

ρον, λεδ' ὁδῶν, φύσιν, ἄπῃρον εἶναι· ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔστι σῶμα
 διαιρετὸν ἐπὶ, διελώμεν, φύσι, τὸ δὲ πὶ τὸ σῶμα εἰς τρεῖς,
 ἢ τύχοι· ἕκαστον οὐκ ἔστι τμυμάτων, πόπερον ἄπῃρον ἐν
 χεὶ τὴν δυνάμιν, ἢ πεπορασμένην; εἰ μὲν οὐκ ἄπῃρον, πῶ
 ὅλῳ τὸ μέρος ἰσοδύναμον ἔσται· ὅπερ ἄτοπον, καὶ ἀδύνατον.
 εἰ δὲ πεπορασμένην, καὶ τὸ ἐκ πεπορασμένων, δῆλον
 ὅτι συγκαίμενον, καὶ αὐτὸ πάντως πεπορασμένον ἔστιν.
 ὥστε καὶ ἡ τοῦ ὅλῳ σώματος δυνάμις, πεπορασμένη ἔσται
 καὶ οὐκ ἄπῃρος· οὐδὲν ἄρα σῶμα πεπορασμένον, ἄπῃρον ἐν
 χεὶ δυνάμιν· οὐδὲν δὲ σῶμα μεγέθους ἐπὶ ἄπῃρον· εἴθε
 ξεῖται αὐτὸς ἐν τῇ φυσικῇ καὶ τοῦτο· οὐδὲν ἄρα σῶμα, ἄ
 πῃρον ἔχει δυνάμιν· εἰ δὲ τοῦτο, ὅπερ ἄρα ἄπῃρον
 ἔχει δυνάμιν, σῶμα οὐκ ἔσται· οὐκοῦν ἀσώματος
 ἡ πρώτη οὐσία, ἐπεὶ δὴ καὶ ἀπῃροδύναμος· ὁ μόνον
 δὲ τὴν νοτὴν ἔσται κρείττονα οἷον τῇ σωβέτων, ἀλλὰ καὶ
 τῇ διανοητικῇ· καὶ εἰκνυσι τοῦτο ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ· λέ
 γει γὰρ ὅτι, ὡς ἔχει ἡ αἰδησις πρὸς τὰ αἰδητὰ, ἔτσι ἔχει καὶ
 ἡ ἀπόδειξις πρὸς τὰ ἀποδεικτά· οὐκοῦν καὶ ἀναλλὰξ· ὡς
 αἰδησις πρὸς ἀπόδειξιν ἔχει, ἔτσι ἔχει καὶ τὰ αἰδητὰ
 πρὸς τὰ ἀποδεικτά· εἰ οὐκ αἰδῶν ἡ αἰδησις τῆς ἀποδεί
 ξεως; διότι ἡ μὲν αἰδησις, ποτε τὰ μερικά· ἡ δὲ, ποτε τὰ κα
 θόλου κατεγγίνεται, καὶ τὰ αἰδητὰ ἄρα, τῇ ὑπερτῇ χείρῳ·
 ὥστε οἷον οὐ μόνον τὴν νοτὴν κρείττονα τῇ σωβέτων, ἀλ
 λά καὶ τὴν διανοητὴν· οὐ ταῦθα δὲ ὡς εἶπομεν, τὰς
 δουτέρας καλεῖ πρώτας, διὰ τὰς πολλάκις ἡρημύνας
 αἰτίας· ἢ μήτε καθ' ὑποκειμένου πρὸς λέγεται, μήτε
 καθ' ὑποκειμένου πρὶν ἐπὶ· ζητοῦσι δὲ τί δῆποτε τὴν πρ
 μωτέρα τῇ κατηγοριῶν τὴν ἔσται, δι' ἀποφάσεως ὡ
 ρίσατο, ἢ περὶ τῇ καταφάσεων ἀπμωτέρα ἢναι φα
 μὲν πρὸς ἀποφάσεως; λέγομεν ὅτι τὸν ἀντίον, οἱ μὲν ἐν

κόν, τοῦ μερικῶν. Καὶ ἄλλως, τὰ τῇ φύσει πρότερα, ἢ
μὴν δούτερα. καὶ τὰ ἡμῖν πρότερα, τῇ φύσει δούτερα. ἐν
πῇ οὖν ὁ λόγος αὐτῷ πρὸς εἰσαγομένους, ἐκότες τὴν μερι-
κῶν οὐσίαν πρώτῃν εἶπον. ὡς ἀρκεῖ ἡ αὐτὴ κατὰ τὴν
αἰδήσιν. δούτερα δὲ ἦν, τὰ κατὰ τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη. ὡς
πρὸ ὧν τὰ μερικῶν, ὡς τὰ καθόλου ἀναγόμεθα, ὅτι τοῦ λό-
γου ἐν ἡμῖν ἐλάμψαντος. διὸ ὡς μὴ ἀρεσκόμενος τῷ δό-
γματι, οὐκ ἦν κυριώτατά τε, καὶ πρώτους, καὶ μάλιστα εἶπον,
ἀλλὰ λεγομένη. Καὶ ἵνα σαφέστερον γένηται ἡμῖν τὸ λε-
γόμενον, μικρὸν ὑπερβιβάζουσι τὸ ζητῶν, οὕτως εἶπω-
μεν. ὅτι αὖτε ἡ λεγομένη κυριώτατά τε, καὶ πρώτους, καὶ
μάλιστα, αὐτὴ ἐστὶν τοῦ τίς ἐστιν, ἢ λεγομένη παρὰ τοῖς πολλοῖς.
ὅτι αὖτε ὡς ἀπὸ οἰκίας δόξης προφέρει τὸν λόγον, ἐκεί-
νῃ τὸ λέγεται, ἀλλ' εἶπον. ἢ μήτε γὰρ φησι, καθ' ὑποκει-
μένου πινὸς λέγεται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κατὰ χρεῖται, μήτε ἐπὶ ὑπο-
κειμένου πινὸς ἐστὶν. καὶ ἐκ ἦν μήτε ἐν ὑποκειμένῳ πινὸς λέ-
γεται. τῷ ὧν δόγματι αὐτὸς ἀρέσκειται. Ὅτι δὲ εἶδεν
ὁ ἀριστοτέλης καὶ νοητὴν οὐσίαν, καὶ κρείττονα τῶν σωθέτων, δὲ
κινεῖται σαφῶς καὶ ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ, καὶ ἐν τῇ πρὸ οὐ-
ρανίου, καὶ ἐν τῷ ὀρθόῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως. ὡς φη-
σί, δὲ ἐν πρὸ τῶν ἐπεροκινήτων, τὰ αὐτοκίνητα ὑπάρχοντα.
καὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ ἀκίνητα. ἢ μή ὧν ὡς ἀκίνητος τῶν
ἀκινήτων αἰτία, οὐκ ἀνέμεικτον ἐκείνα ἀκινήτους, ἵνα οὐ-
τως εἶπω, κινούμενα. δὲ κινεῖται δὲ ταύτῃ αἰσώματον οὐ-
σαν, ἀμερῇ, ἀδιόριστον, τοιοῦτον πινὸς θεωρήματι. ὅτι ὧν
ἴσως ἀπεκός ὡς ἐπὶ παρεκβάσει μνηστῆραι τοῦ θεωρήμα-
τος. λέγει ὧν ἀπεροδύαμον εἶναι ταύτην τὴν αἰτίαν. ἢ
δὲ τοῦτο, πάντως καὶ αἰσώματον. πάν ὧν σώμα, ὡς αὐτὸς
πρὸς τὸ τέλος τοῦ ὀρθοῦ λόγου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως
εἰσῆξε, πεπορασμένην ἔχει τὴν δυνάμιν. εἰ ὧν ἀπει-

καὶ τὸ ποσόν. ὡς γὰρ τῇ οὐσίᾳ θεωροῦνται. ποῦ ἐκείνο δὲ,
τὰ λοιπὰ ἐπ' αὐτό. Καὶ ἄλλως. αὕτη μὲν αὐτοπόστατος
ἐστὶ, καὶ οὐ δεομένη τῇ ἄλλων ἐς ὑπαρξιν. αἱ δὲ ἄλλαι, ἐπε-
ρὸν πόστατοι. ὡς ταύτῃ γὰρ τὸ εἶναι ἔχουσιν. οὐσίας γὰρ οὐ-
σης, ἀνέγκη τὰς ἄλλας εἶναι κατηγορίας. μὴ οὐσης δὲ,
ἀδυνάτον ἐστὶ τὰς ἄλλας ὑποσῆναι. Ταύτης δὲ τῆς οὐ-
σίας, ἡ μὲν, ἐστὶν ἀπλή, ἡ δὲ, σωθέτος. ἕκαστος γὰρ λέγει
ταὶ οὐσίαι. ἡ πᾶσαν ὑπαρξιν δηλοῖ, ἥτις καὶ κατὰ συμ-
βιβηκότων φέρεται, ὥς καὶ αὐτῇ διὰ τὸ ὑφισταῖν οὐσί-
ων λεγομένων. ἡ τὴν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ φύσιν, τὴν
ἀντιδιαρουμένην τοῖς συμβιβηκόσιν. αὕτη ἡ μὴ ἐν ὑ-
ποκειμένῳ φύσις, ἡ ἀπλή ἐστὶν, ἡ σωθέτος. τῆς δὲ ἀπ-
λῆς, ἡ μὲν, χερῶν τῆς σωθέτου, ἡ δὲ, κρείττων. ἐπὶ
δὲ σωθέτος μὲν οὐσία, ἀνθρώπος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀπ-
λῆ δὲ, καὶ κρείττων τῆς σωθέτου, θεός, ἄγγελος, νοῦς,
ψυχὴ, καὶ αἱ τοιαῦτα. ἀπλή δὲ, καὶ χερῶν τῆς σωθέ-
του, ἡ ὕλη ἡ πρώτη, καὶ τὸ ἔδος. Διαλέγεται δὲ ἐν ταῖς
βασιαντικαῖς οὐτε ποῦ τῆς ἀπλῆς, καὶ κρείττονος τῆς
σωθέτου; οὐδὲ γὰρ πρόκειται αὐτῷ θεολογεῖν. οὐτε ποῦ τῆς
ἀπλῆς, καὶ χερῶν τῆς σωθέτου, οὐδὲ γὰρ φυσιολογεῖν αὐ-
τῷ πρόκειται, ἀλλὰ ποῦ τῆς σωθέτου μένης. καὶ ταύτης
φησὶ, τὴν μὲν, εἶναι πρώτην. τὴν δὲ, δευτέραν. πρώτην
μὲν, τὴν μερικὴν καλῶν, δευτέραν δὲ, τὴν καθόλου, τὴν
κατὰ τὰ εἶδη, καὶ γένη. ὥς γὰρ πολλάκις εἴρηται, οὐ πε-
ρὶ τῶν ὄντων, ἢ ὄντων ἐπὶ διαλαμβάνει, ἀλλὰ κατὰ ποῖον
σημανομένου ἐκάστην τῇ κατηγορίᾳ οἱ πολλοὶ λέγοντες
φέρουσιν. ἐπεὶ ἔγωγε ἠκολούθη τῇ φύσει τῇ πραγμάτων,
πρώτην αὖ ἐπε τὴν τῶν γενῶν, καὶ τῶν εἰδῶν, δευτέραν
δὲ, τὴν τῶν ἀτόμων. ὥς ἐκείνην μὲν αἰτία, ταύτην δὲ αἰ-
τιατὴν. κρείττον δὲ τὸ αἴτιον, τοῦ αἰτιατοῦ, καὶ τὸ καθολικόν

ὡς ἀνάβχσις, κατὰ βασις, δ' ἰνῆσις. ὥς τε ὁδοὶ εἰσιν αἱ μεταβολαὶ ὑπὸ τὰς κατηγορίας ἀγρῶνται ἀλλή ὑπὸ ἀλλήν, καὶ οὐκ αὐτὰ συμπληροῦσι κατηγορίας. τὸ μὲν γὰρ κινῆν, καὶ ἔλως τὸ μεταβάλλειν, ὑπὸ τὸ ποιεῖν ἀναχῆσται. τὸ δὲ κινῆσθαι, καὶ ὅλως μεταβάλλεσθαι, ὑπὸ τὸ πάσχειν. αὐτὰ δὲ αἱ κινήσεις, καὶ αἱ μεταβολαὶ, ὁδοὶ οὖσαι, καὶ γινέσθαις πινές, ὑπὸ τὰς κατηγορίας τὸν εἰρημισμόν εἰς αὐτάς, εἰ δέον, ἀναχῆσονται τρόπον.

ΠΕΡΙ' ΟΥΣΙΑΣ.

- » Οὐσία δὲ εἰν ἡ κυριώτατά τι, καὶ πρῶτως, καὶ μάλισ-
» τα λεγομένη. ἢ μή τι καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται, μή-
» τι ἐν ὑποκειμένῳ τινί εἰν. οἶον, ὁ τίς ἀνθρώπος, καὶ ὁ
» τίς ἵππος.

Εἰρηκῶς τὰ σωτελοῦντα πρὸς διδασκαλίαν ἵκασι
τηγοριῶν, διδάξασ τε ἡμᾶς προσεχῶς ὁλοχερέσειον, καὶ
ὡς ὑπὸ παραδειμάτων, καὶ ποδὲ αὐτῇ τῇ κατηγοριῶν, νῦν
τρέπεται καὶ ὑπὸ τὴν ἀκριβῆ αὐτῇ ἐξήγησιν, καὶ διδάσκει
πρὸς τὸν ποδὲ τῆς οὐσίας. πρῶτην γὰρ ἔχει τῆς οὐσίας
ἐν ταῖς κατηγορίαις. καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως τῇ ἄλλων αὐ-
τὴν προετίμησεν. αὐτὴ γὰρ σωησφέριται μὲν ταῖς ἁλ-
λαις. εἰ γάρ τι τῇ συμβεβηκότων εἴη ὅποιον οὐ πάντως,
καὶ οὐσία ἐστὶ ἡ συμβεβηκῶν. οὐ σωησφέρει δὲ τὰς λοι-
πάς. οὐδὲ γὰρ οὐσίας οὐσίας, πάντως καὶ τῇ ἄλλων εἰν
ἐκασον. καὶ σωαναίρει μὲν αὐτῇ τὰς ἁλλας, οὐ σωαναί-
ρεται δὲ. τὰ δὲ σωαναίρουντα μὲν, μὴ σωαναίρουμνονα
δὲ, καὶ σωησφερόμνονα μὲν, μὴ σωησφέροντα δὲ. πρῶ-
τα εἶναι τῇ φύσει ὁμολόγηται. ὥς τε πρῶτη ἡ οὐσία τῇ
λοιπῶν φύσει. καὶ ἄλλως δὲ, τῇ πραγματικῶν, τὰ μὲν,
καθ' αὐτὸ λέγεται. τὰ δὲ, ἐν αὐτῷ. τὰ δὲ, ποδὲ ἐκῆνο.
καὶ καθ' αὐτὸ μὲν αὐτῇ ἡ οὐσία. ἐν αὐτῷ δὲ, τό, τι ποῖον,
καὶ

μερισόν. τὸ δὲ ἀμέρες, καὶ τοῦ μερισοῦ, τὸ μὲν σωμειχέν.
 τὸ δὲ, διωρισμένον, καὶ ταῦτα ὑπὸ τμήμα τάπην τοῦ πο-
 σοῦ, τὸ ἀμέρισον οὐκ ἀνήγαγε, διὰ τὸ μὴ σωμειπίπην τῇ
 ποδὲ τούτων διδασκαλίαν, τῷ σκοπῷ τοῦ προκειμένου
 βιβλίου. καὶ ὅτι οὐ ποδὲ τῇ ὄντων, ἢ ὄντα εἰς διαλα-
 βὴν βούλεται, δῆλον ὅτι ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει τριπλῶν τῶν
 οὐσίαν ἡρηκώς, τὴν μὲν, κατὰ τὴν ὕλην, τὴν δὲ, κατὰ τὸ
 εἶδος, τὴν δὲ, κατὰ τὸ σωαμφοῦρον. ἐν ταῦθα οὐδαμοῦ,
 οὔτε τὴν ὕλην καθ' ἑαυτήν, οὔτε τὸ εἶδος ἀξιοῖ καλεῖν οὐ-
 σίαν, ἅτε δὴ τῇ πολλῶν μηδεμίαν τούτων ἔννοιαν ἔχον-
 των ὡς ἀπλῶν, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐκ τούτων σωθετον ἐγνω-
 κότων. ζητοῦσι δὲ καὶ ἐκεῖνο, ὅτι τὰς σερήσεις ὑπὸ ποί-
 ας τῇ κατηγορίαν ἀνακρίον, ἔτι δὲ καὶ τὰς ἀποφάσεις.
 λέρομεν ὅτι μάλιστα μὲν ὑπὸ οὐδεμίαν τῇ κατηγορίαν,
 ἐπειδὴ οὐδὲ ὁρισμένον τί δηλοῦσιν. αἱ δὲ κατηγορίαι, ὁ-
 ρισμένον ἡσὶν πραγμάτων δηλωτικαί. ἡ δὲ ὅλως δὲ αὐ-
 τὰς ὑπὸ κατηγορίαν ἀνάγειν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀναχέισαν
 ταὶ σερήσεις, ὑφ' αἷς καὶ αἱ εἴσεις, καὶ αἱ ἀποφάσεις, ὑφ'
 αἷς καὶ αἱ καταφάσεις. τῇ γὰρ ἐναντίων, τὸ αὐτὸ ἐπὶ γέ-
 νος, ὡς λευκοῦ, καὶ μέλανος, καὶ θερμοῦ, καὶ ψυχροῦ, καὶ
 τῇ ποιούτων. Πάλιν ζητοῦσι τὰς κινήσεις, καὶ τὰς με-
 ταβολὰς, ὑπὸ ποίας ἀνάγειν δὲ κατηγορίαν. καὶ φησὶ
 ὑπὸ οὐδεμίαν. ὑφισώτων γὰρ, καὶ τὸ ἐαυτῇ εἶδος τελεί-
 ως ἀπεληφότων, αἱ κατηγορίαι. πάσα δὲ μεταβολή,
 ἀπλὴς τί ἐστιν. ὁ δὲ γὰρ ἐστὶν ὑπὸ τὸ εἶδος, καὶ τὸ ὄν, ἢ με-
 ταβολή, οὐκ αὐτὸ ὄν. Ἀλλῶς περὶ οὐδὲ οἶον τί ἐστιν ὑπὸ μί-
 ας κατηγορίαν πάσαν μεταβολὴν ἀνάγειν. οὐ πλείο-
 σι γὰρ θεωροῦνται, ὡς αὐτὸς διδάσκει. καὶ γὰρ οὐ οὐσία ὡς
 γένεσις, καὶ φθορά. καὶ ἐν ποσῷ, ὡς αὔξεισις, καὶ φθίσις.
 καὶ οὐ ποιοῦ, ὡς λεύκανσις, καὶ μέλανσις. καὶ ἐν τῇ πρὸς,

χῆ ἔπν, οὕτε διωρισμένα, ἀμειρή ὄνται. σωεχίς γὰρ λέγο-
 μεν, τὸ ἔχον τὰ μέρη ἡνωμένα. διωρισμένον δὲ, τὸ ἔχον
 μέρη κεχωρισμένα. ἴσιν δὲ ὅτι πινὲς ὑπὸ τὰ πρὸς π βέ-
 λον, αὐτοὶ ἀναγαγὲν, λέγοντες ὅτι ταῦτα ἀρχαὶ ἴσι με-
 τὰ ταῦτα. τὸ μὲν σημεῖον, τὴ γραμμῆς. ἡ δὲ μονὰς, τοῦ ἀρ-
 θμοῦ. τὸ δὲ νῦν, τοῦ χρόνου. ἡ οὖν ἀρχαί, πινῶν αἰ ἀρχαί, τοῖ
 αὐτοὶ δὲ τὰ πρὸς π, πατὴρ γὰρ, γού πατὴρ : καὶ τὸ ἡμισυ,
 διπλασίου ἡμισυ, καὶ ταῦτα ἀρα ὑπὸ τὰ πρὸς π ἀνάγον-
 ται. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι τὰ πρὸς π, ὡς αὐτοὶ ὑποκαπῶν λέ-
 γει, χέσις πινῶν ἴσι μόνον, καὶ οἱ κῆσι ὑπὸ σασιν ἐκ ἔχου-
 σιν, ἢν δὲ ταῦς ἄλλαις κατηγορίαις, τὸ ἴναι ἔχουσιν. ἡ γὰρ
 ἐν οὐσίᾳ, ἡ ἐν ποσῷ, ἡ ἐν ποιῷ, ἡ ἐν πυὶ ἄλλῃ τῇ κατηγο-
 ρίᾳ. διὸ καὶ παραφυσίν αὐτὰ ἀπὸ ἐκείνης, αἱ πινες ἐν ἐτέ-
 ροις τὸ ἴναι ἔχουσι τοῖς φυτοῖς. ἐσι γὰρ θεωρησάμεν πο-
 σαις ταῦς κατηγορίαις τὰ πρὸς π, ὅταν μὴ γὰρ εἴπω ὁ πα-
 τὴρ, γού πατὴρ, εἶπον ἐν ἑσὶα τὰ πρὸς τι. ὅταν δὲ εἴπω
 τὸ διπλάσιον, ἡμίσειος διπλάσιον, εἶπον ἐν ποσῷ τὰ
 πρὸς τι. ὅταν δὲ εἴπω τὸ λευκότερον, λευκοῦ λευκότερον,
 εἶπον ἐν ποιῷ. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμοίως. διὸ οὖν αὐτοὶ ταῦ-
 τα καθ' αὐτὰ εἶπεν τί εἴσι, καὶ ὑπὸ ποίαν τελευτῶσι κατηγο-
 ρίαν, καὶ τότε τὴν χέσιν αὐτῇ τὴν πρὸς ἄλληλα λέγαν.
 τί οὖν ἐροῦμεν, ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ὑπὸ οὐδεμίαν τῇ κατη-
 γοριᾷ ἀνάγονται ταῦτα, ὅσον ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς προκει-
 μένης παραγματίας. πρόκειται γὰρ αὐτῷ, ὡς πολλάκις εἴ-
 ρηται, ποῦ τῇ ὄντων, οὐχ ἡ ὄνται διαλαβεῖν, ἀλλ' ἡ σημαί-
 νονται ὑπὸ τοιῶνδε φωνῶν, ὑπὸ τῇ πολλῶν ἀνθρώπων.
 βούλεται γὰρ ἐν τοῦτοις ποῦ τῇ τοῖς πολλοῖς γνωρίμων
 διδάσκει. ἐπὶ οὖν τούτων οὐδεμίαν ἔχει κῶσιν ὁ πολὺς
 ἀνθρώπος, ἐκ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνάγειν ὑπὸ μίαν τῇ κατηγο-
 ρίᾳ, λέγω δὲ ὑπὸ ποσόν, λέγονται τοῦ ποσού, τὸ μὲν, ἐπὶ

ψεύδους σημαίνον· τὸ δοκῆ, πρόσκειται, ἐπεὶ δὲ οὐ πάν-
 τως ἢ κατὰ φασίς ἀληθύνει, εἰ δὲ πάντως ἢ ἀπόφασίς ψεύ-
 δεται. ὁ ἴον, ἐὰν εἴποι τις, τρέχω, ἢ οὐ τρέχω· ἐπὶ ὁμοίᾳ
 τούτοις διωμάμῃ προσυπακοίεται τὸ ἐγὼ, τούτου χάριν ἔ-
 πε, δοκῆ· ἢ οὖν τοῦτο· ἢ ὅτι παρὲδίδεται τὸ δοκῆ· ἢ ὅτι
 σφελμα εἰς καλλιγραφικόν, ἢ ὅτι ἀπὸ τούτου, οὕτω δοκῆ
 παῖσι. Ζητοῦσι δὲ πνευ ὑπὸ ποίας κατηγορίας δὲ ἂν
 νάγην τὸ, π σημεῖον, καὶ τὸ νῦν, καὶ τὴν μονάδα. ὑπὸ μὲν
 τὴν οὐσίαν, οὐκ ἐνδέχεται· ἢ ὅτι οὐσία, αὐτοῦ πᾶσι τὸν τί
 ἐπὶ· τούτων δὲ, οὐδὲν ἰδίαν ἔχει ὑπὸ πᾶσιν τὸ, τε ὅτι ση-
 μείον, ἐν γραμμῇ ἔχει τὸ εἶναι, πέρασ' ὃν γραμμῆς, καὶ ἀρ-
 χή· καὶ τὸ νῦν, ἐν χρόνῳ· ἀρχὴ ὅτι ἐπὶ, καὶ πέρασ' χρό-
 νου, καὶ οὐ χρόνος· νῦν δὲ λέγω, τὸ ἀκαριαῖον, οὐ τὸ πλατυ-
 κῶς λεγόμενον· καὶ ἡ μονάς, ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ἀριθμὸς δὲ,
 οὐδὲ μῶς· διὸ οὐδὲ ἰδίαν ἔχει ἀριθμὸς, ἀλλ' ἐν ἀριθμῷ ἔ-
 χει τὸ εἶναι· ἀρχὴ καὶ ἐπὶ· ἢ δὲ ἀρχὴ, ἐν ἐκείνοις ἔχει τὸ
 εἶναι, ὡν ἐπὶ ἀρχή· ἀλλὰ μὴν οὐτε ποσὰ ταῦτα λέγειν
 διωμάτων· τοῦ ὅτι ποσῶν, ἰδίον τὸ ἴσον, καὶ τὸ ἀρίστον· τὸ
 δὲ σημεῖον, ἢ τὸ νῦν, τίτι ἀπὸ εἶναι ἴσον; οὐτε ὅτι σημεῖον ση-
 μείον λέγεται ἴσον, οὐτε τὸ νῦν ὁμοίως· ἀλλ' οὐδὲ ἡ μονάς
 μονάδι, ἢ μονάδες ἐπὶ· ἴσα ὅτι λέγεται, πὰς τὸ ποσὸν ἔχον
 παρὰ τὸ αὐτὸ, καὶ μέρη ὁμοίως πὰς αὐτὰ· ταῦτα δὲ οὐτε πο-
 σὰ ἐπὶ, καὶ ἀμερῇ· ἀλλ' οὐδὲ ἀρίστον ὑπὸ τούτων λεχῆναι δύ-
 ναται, εἰ καὶ συγχωρήσῃ τις ὑπὸ τούτων τὸ ἴσον λέγεσθαι·
 χρόνῳ ὅτι χρόνος, ἢ ἴσος, ἢ ἀρίστος· καὶ ἀριθμὸς, ἀριθμῶ·
 καὶ γραμμὴ, γραμμῇ, ἅτε ποσὰ ὄντα· κατὰ ὅτι τὴν ταυ-
 τότητα τῇ μέρει, ἢ ἴσα, ἢ ἀρίστα φασί· ταῦτα δὲ ἀμ-
 ερῇ πὸντα, καὶ μηδὲν τῇ εἰρημῶν ὑπάρχοντα, τὴν πρὸς
 ἑτέρα παραβολῇ ἐκπέφυγεν· ἄλλως τε, τοῦ ποσῶν, τὸ
 μὲν, σιωπῆς· τὸ δὲ, διωρισμένον· ταῦτα δὲ, οὐτε σιωπῆς

μεν ὅτι ἡ δὲ οὐ τῇ φωνῇ μόνῃ κριτὴν τὰς ἀπλᾶς,
 καὶ τὰς σωτέτους, ἀλλ' ὅτι καὶ συμπεπλεγμέναι φωναί,
 ἢ ἀπλοῦν τι σημαίνουσιν, ἀπλᾶ εἰσι. καὶ ἀπλᾶ πνεις, εἰ
 συμπεπλεγμένον, καὶ μὴ ἀπλοῦν ἔχουσιν τὸ νοητὸν, σω-
 βετοί. ὥς τε τὸ τρίχων οὐχ ἀπλοῦν, ἐπεὶ μὴ δὲ τὸ σημαίνον
 μένον, ἀπλοῦν. εἶπε δὲ ὁ ἀριστοτέλης, αὐτὴν ταύτην τὴν
 ἀπορίαν προαναδείξαν, ὅτι τῇ κατὰ μὴμίαν συμπλο-
 κῇ λεχμέων, τουτέστι, τῇ μὴ δὲ κατὰ τὸ σημαίνόμενον
 συμπεπλεγμένων. αἱ μὲν οὖν ἀπλᾶ φωναί, ὥς εἴρηται,
 οὐδεμίαν ἀλήθειαν, ἢ ψευδὸς σημαίνουσιν, αὐταὶ καθ' αὐ-
 τὰς λεγόμεναι. πᾶσα μὲντοι κατάφασις, ἢ ἀπόφασις,
 πάντως ἢ τοι ἀλήθεια, ἢ ψευδὸς σημαίνει. ὅιον, ἐὰν εἴπω,
 σωκράτης περιπατεῖ, εἰ μὲν τύχοι περιπατῆν, ἡλήθου-
 σα, ἢ δὲ καθήμενος, ἐψεύσάμην. καὶ πάλιν, ἐὰν εἴπω,
 σωκράτης οὐ περιπατεῖ, εἰ μὲν τύχοι μὴ περιπατῆν, ἡλή-
 θουσα, εἰ δὲ περιπατῆν, ἐψεύσάμην. Αἱ οὖν κατηγο-
 ρίαι, ὥς εἴρηται, ἀπλᾶ οὖσαι φωναί, οὐδεμίαν ἀλήθειαν,
 ἢ ψευδὸς σημαίνουσι. συμπλεκόμεναι ὅτι πρὸς ἀλλήλας,
 ποιοῦσι κατάφασιν, ἢ ἀπόφασιν. ἐν αἷς ἡ ἀλήθεια, καὶ τὸ
 ψευδὸς. ὅιον, ἀνθρώπος τρίχων, ἐκτε οὐσίᾳ, καὶ τοῦ ποι-
 εῖν. προσλαβούσα δὲ ἢ κατάφασις μέσον τί ἀρνητικὸν μό-
 ριον, γίνεται ἀπόφασις. ὅιον, ἀνθρώπος οὐ περιπατεῖ.
 Ἐν εἰς δὲ μιᾷ καταφάσει λέγεται, ἢ ἀποφάσει. τὰ πολλὰ τῶν
 βιβλίων, καὶ δοκοῦντα καλῶς ἔχεν, οὐκ ἔχει τὸ, ἢ ἀποφά-
 σις, ἀλλὰ μόνον τὸ, ἐν οὐδε μιᾷ καταφάσει λέγεται. εἰ
 ὅτι κατὰφασιν οὐ σημαίνει οὐδεμία τῇ κατηγοριῶν, πολ-
 λῶν μᾶλλον οὐδὲ ἀπόφασιν, ἐπεὶ δὴ δῆται καὶ τοῦ ἀρνητι-
 κοῦ μορίου. καὶ μᾶλλον ὑποπίπτει τις ποιῆν τινα τῇ ἄλ-
 λων κατηγοριῶν, κατὰφασιν εἶναι, ἢ πρὸς ἀπόφασιν. Πά-
 σαι δὲ ὁμοῦ κατὰφασις ἢ ἀπόφασις. ἢ τοι ἀλήθεια, ἢ

ποιοῦντος ἀρξάμεθα, ποιεῖν λέγομεν, ὅταν δὲ ἀπὸ τῆς πα-
 ροντος, παύσῃ, ἔτω καὶ ἐνταῦθα τὸ ἔχειν, καὶ τὸ κῆσθαι, ἢ
 τοῖς ἔχειν, τῶ μὲν ὑποκειμένῳ, τὰ αὐτὰ ἴσσι, τῇ δὲ ἁίεσι,
 διαφέρουσιν. ὅταν μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἔχοντος ἀρξάμεθα, ἔ-
 χην λέγομεν. ὅταν δὲ ἀπ' ἐκένου, ὃ ἔχειν πρὸς λέμεται,
 κῆσθαι, ἢ τοῖς ἔχειν.

- » Εἰ καὶ σὸν ὃ τ' εἰρημένων, αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ἐν ἑδμείῳ
 » καταφάσκει λέγει, ἢ ἀποφάσκει, τῇ ὃ πρὸς ἀλλήλα τούτων
 » συμπλοκῇ, κατὰ φασίς ἢ ἀποφασίς γίνεται. ἀπαντα γὰρ
 » κατὰ φασίς ἢ ἀποφασίς δοκεῖ, ἢ τοῖς ἀληθῆς ἢ ψευδῆς εἶναι
 » τ' ὃ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων, ἔδιν, ἔπειτα
 » ἀληθῆς, ἔπειτα ψευδῆς εἶπιν, οἷον ἀνθρώπος, λευκόν, τρέχει, νικᾷ.

Εἰ νῦν ἐστὶν διακρίνει τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμένου βί-
 βλίσ τοῦ ἐφεξῆς, λέγω δὴ τοῦ πρὸς ἐρμηνείας. ὅτι ἐν τού-
 τῳ μὲν, διδάσκει πρὸς ἀπλῶν φωνῶν. ἐν ἐκένῳ δὲ, πρὸς
 καταφάσεως, καὶ ἀποφάσεως. διακρίνει δὲ, συλλογισμῶ
 χρώμενος ἐν δυνάμει ὁρήματι. μίσην δὲ ὅρον λαμβάνει
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ψευδῆ. φησὶ γὰρ, πάντα κατὰ φασίς,
 ἢ ἀποφασίς, ἀλήθειαν, ἢ ψευδῆ σημαίνει. ἔδμεία δὲ ἁ-
 πλὴ φωνῇ, κατὰ φασίς, ἢ ἀποφασίς σημαίνει. οὐδὲ γὰρ ἐ-
 αν εἶπω μυριάκις, ἀνθρώπος. ἀνθρώπος. ἔπειτα ἀληθὺς, ἔ-
 πειτα ψευδῆ. ὁμοίως δὲ καὶ μυριάκις εἶπω, πρὸς πατῆ.
 πρὸς πατῆ. οὐτε ἀληθὺς, ἔπειτα ψευδῆ. εἰ δὲ πρὸς εἶποι, ὃ
 πρὸς εἶπη τίς, πορίπατῶ, ἢ ἀληθὺς, ἢ ψευδῆ, εἰ γὰρ τὸ
 χον πορίπατῶ, ἀληθὺς, εἰ δὲ μὴ, ψευδῆ, λέγομεν ὅ-
 τι ὁ εἰρηκῶς, πορίπατῶ, δυνάμει πορίελαβε τὸ ἐγώ, ὡς
 εἰ εἰλεκε πορίπατῶ ἐγώ. ὡς τε πᾶς ὁ λέγων πορί-
 πατῶ, δυνάμει πορίλαμβάνει πρὸς ὑπόστασιν καὶ τοῦ ἀ-
 ληθοῦς, καὶ τοῦ ψευδοῦς, τὸ ἐγώ, καὶ οὐχὶ κατηγορεῖται μὲν
 νῦν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν λέγει, οὐδὲ ἀπλὴν φωνήν. εἶπα

β' αὐτὸ τοῦ ἐν ἁρίσιν πρῶτον. ἀλλ' εἰ ταῦτα οὕτω, πρότερον
 τὰ ἐξ οὐσίας, καὶ ποσοῦ, τῇ ἐξ οὐσίας, καὶ ποιού. καὶ τὰ
 ἐξ οὐσίας, καὶ ποιού, τῇ ἐξ οὐσίας, καὶ πρὸς π. Ἔστι δὲ ἡ
 σία μὲν, ὡς τύπος ἡπῆν. ἡ πασῶν ἐσίων σημαίνει, ἡ ἡ
 ἀναφύεται ἡ νοητὴ ἐσία, ἀλλ' ἡ αἰσθητή. σὺν δὲ ὑπάρκου
 ἐσίων, καὶ τοῖς λοιποῖς, ὅσα αὐτοῦ ὄνταται πρᾶγματ' εἰσι, καὶ
 μηδενὸς ἐτέρου δέοντος ἢς τὸ ὑποστῆναι. Ποιὸν δὲ, ὅιον λυ
 κόν, γραμματικόν. εἰ ταῦτα δὲ ἡ ἡσημῖναται, ὅτι τ' ποι
 ὀντος, πάσης μὲν ἐσίου ἐν ὑποκειμένῳ, ἡ πάσης δὲ τὸ αὐ
 τὸ ὑποκειμένον κατ' εἶδος λαχούσης, ἀλλὰ τῆς μὲν, ἐν σώ
 ματι σωμάτων, ὅιον, θερμότητος, τῆς δὲ, ἐν ψυχῇ τὸ εἶ
 ναι ἐχούσης, ὅιον, μετρίως, βουλόμενος διὰ τῇ παρ
 ραδιηγμάτων ἐνδείκναι τὸ διπλὸν εἶδος τῆς ποιότητος,
 ἐπεφώνησε, λέγων, ποιὸν δὲ, ὅιον, λυκόν, γραμματικόν, τ'
 μὲν, ἐν ὑποκειμένῳ σώματι ποιότητος ὑποδήμα λα
 βῶν, τὸ λυκόν, τ' δὲ, ἐν τῇ ψυχῇ τὸ εἶναι ἐχούσης, τὸ γραμ
 ματικόν. Ἐχεν δὲ, ὅιον, ὠπλῖται, καὶ ὠπλῖται. Ὅπ
 δὲ καὶ ποῦ ἀπλῶν τούτων, προφανές. τῇ κατὰ μηδενί
 ας γὰρ φησι συμπλοκῇ. Ἐχεν δὲ, ὅιον, ὑποδεδῶται, ὠ
 πλῖται. Ζητοῦσι πνίς, τί δὴ πατε μὴ ὥς πορ τὸ ποιῆν
 τῷ πάχην ἀντίκειται, καὶ κατηγορίαν μὲν ἔπειξε τὴν τοῦ
 πάχην, ἐπεί δὲ τὴν τοῦ ποιῆν, οὕτω καὶ ἐν ταῦτα τοῦτο
 ποιῆν, τὸ ἡ ἔχεν, τῷ ἔχειται ἀντίκειται. καὶ οὐκ ἔπει κα
 τηγορίαν τὴν τοῦ ἔχειται, ἀλλὰ μόνον γὰρ τοῦ ἔχεν. φαμέν
 οὖν, ὅτι ὑπὸ τὸ κῆναι τοῦτο ἀναχθῆναι δυνάται. λέγω δὲ
 τὸ ἔχειται. ἔχειται ἡ λέγομεν, τὸ κείμενόν που, ὡς ἐν
 κήποι ἢ τύχοι, δένδρα. ἢ ὡς ἐν σώματι, ὅπου, ἢ ἰμάτιον.
 ἢ πορίσεται ὁ δὲ τὰ ὅπλα. ὡς πορ οὖν ὑπὸ τοῦ ποιῆν, καὶ
 πάχην, ἀμφοτέρω αἰκατηγορίαι, τῷ μὲν ὑποκειμένῳ, αἰ
 αὐτὰ εἰσι, τῇ δὲ ἁρίσιν, διαφέρουσιν, ὅταν ἡ ἀπὸ τοῦ

διαίρεισιν. ἵνα καὶ τὰς ὑπάρχοντα ταῖς κατηγορίαις γινώσκον διὰ τῶν ἰδίων, καὶ τοῖς οἷς αὐτοὶ ὑπάρχουσι διὰ τῆς διαίρεσεως. ἀλλ' αὐτὸς μὴ ὑπὸ δέκα παραδηγμάτων ποιῆται τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν δέκα κατηγοριῶν. ἡμῖς δ', ὑπὸ ὧν, καὶ τοῦ αὐτοῦ παραδήγματος, ποιησόμεθα τὴν διδασκαλίαν, ὑπὸ τοῦ σωκράτους. ὁ τοίνυν σωκράτης, οὐσία μὲν, ὡς ἀνθρώπος. καὶ ποσόν, ὡς δίπνηχες, ἢ τρίπνηχες. ποιὸν δέ, ὡς λευκός, ἢ μαυρικός. πρὸς τι δέ, ὡς κηδεμὼν τῶν νέων, ἢ σωφρονισκὸν ὄν. πού δέ, ὡς ἐν λυκίῳ διδάσκων. ποτὲ δέ, ὡς ὑπὸ τῶν πελοποννησιακῶν χρόνων μετρώς. καὶ ποιῶν, ὡς ὀρώνται, καὶ πάχην ὡς ὁ ῥώμενον. κῆδαι, ὡς ἐσώτα, ἢ καθήμενον, ἢ ἀνακεκλιμένον ὑπὸ τὴν πλάτανον, διὰ τὸ χαμαιπετὲς τὸ τοῦ λυσίου λόγων ἀκροῶμαι. ἢ ὅτι πάντα ὀρθία τὰ μέλη, καὶ λέγεται ἐσάναι, ἢ πάντες ὑπῆα, καὶ λέγεται ἀνακεκλιῶμαι. ἐρχην δέ, ὡς ἰμάτια ποδεκείμενον. καὶ ἀπορῶσιν ἐς ὅτι πῶς λέγομεν ὅτι ἀπλοῦς εἰσιν αἱ κατηγορίαι, εἴ γε αἱ πένταρές εἰσιν, ὡς προήρηται, ἀπλοῦς αἱ εἰς δέ, σωθέντες. καὶ λέγομεν ὅτι σωθέντες αὐτοὺς καλοῦμεν, διότι ἐμφατὶν ἡμῖν σωθέντες ἡσάχουσιν, ἐπεὶ αὐτοὶ ἀπλοῦς εἰσιν. οὐ γὰρ κατηγορία τὸ ἐν τόπῳ ὄν, οὐδὲ κατηγορία τὸ ἐν χρόνῳ ὄν, ἀλλὰ κατηγορία τὸ ἐν τόπῳ ἔχειν, καὶ τὸ ἐν χρόνῳ ἔχειν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀπαρεμφάτους ὀνόμασέν πινασί. ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ τῷ ἐφέλκεσθαι πρόσωπα, σωθέντες πινῶν ἡσάχῃ. οἷον, τὸ ποιῶν, καὶ τὸ πάχην, καὶ τὸ ἔχην, καὶ τὸ κῆδαι, ἀπαρεμφάτοι εἰσιν. ἐπειδὴ δὲ γένος τὸ ἐν τῶν δέκα κατηγοριῶν, διώκονται καὶ ταῖς ὑπὸ δέχονται. προτέραν οὖν ἡ οὐσία, ὡς ὑποκείμενη πᾶσι. δευτέραν, τὸ ποσόν. ἐπὶ καὶ ἡ ἀνέδρος ὕλη, πρότερον ποσοῦται, εἰδούτω ποιοῦν τρίτην, τὸ ποιόν, καὶ τοῦ πρὸς τι πρώτον, ἐπειδὴ καὶ τὸ καί

καθ' ἐκάπερον τμήμα. παρὰ δ' οὐς αὖ ἡμῖν πρόπερον τ' εἰς πᾶσα ῥα τῇ ὄντων διαίρεσιν ὡς συμπεπλεγμένων, τ' καθόλου δηλαδὴ οὐσίᾳς, καὶ τῆς μερικῆς, τοῦ καθόλου συμβιβηκότος, καὶ τοῦ μερικοῦ, νῦν τὴν εἰς δέκα διαίρεσιν παρὰ δίδωσιν, ὡς ἀπλῶν. καὶ πρόπερον διὰ πρᾶγμα των οἷον ἐστικαρχφῆ ἡμῖν αὐτὰ, ἵνα ἕς ὅσοναι πινὰ αὐτῶν ἡμᾶς ἀράγη, ὕστερον δὲ διηρθρωμένως ἡμᾶς ποδὲ ἐκά σου διδάξει. Διὰ τὴν δὲ εἶπε τῇ κατὰ μηδεμίαν συμ πλοκίῳ, τὴν γὰρ εἰς πλείους συμπλοκαῖς, ναί. ἢ γὰρ ἡ μὲν φωνὴ, ἀπλὴ ἐστὶν, τὸ δὲ σημαϊνόμενον, σωβέτοιν. ὡς τὸ τρε χῶ. ἢ τὸ μὲν σημαϊνόμενον, ἀπλοῦν, ἢ δὲ φωνή, σωβέ τοιν. ὡς τὸ ἀρῆος πάρος, καὶ ἡ κόρκακος πέτρα, καὶ ὡς οἱ ὀρισμοί, καὶ τὸ ὀρίσθαι. ἢ καὶ τὸ σημαϊνόμενον, καὶ ἡ φωνή, σωβέτοιν. ὡς ὅταν ἡ πῶ, σωκράτης ποδὲ πατὴρ. ἢ ἀμφὸ πρᾶ ἀπλᾶ. ὡς αἱ κατηγορίαι. Ὅντα αὖθις ἐν τῇ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκίῳ λεγομένων, τὴν διαίρεσιν ποιεῖται τῇ μὴ τε κατὰ φωνῶν, μὴ τε κατὰ τὸ σημαϊνόμενον συμ πεπλεγμένων. καὶ ὡς δὲ εἶπε λεγομένων, διὰ τοῦ σω δέσμις, καὶ τὰ ἀρῆα, καὶ τὰς προθέσεις, ἀπὸ καὶ αὐτὰς ἐλέγεται, οὐ δὲ σημαῖναι τί, ἀλλ' ἀπλῶς φωναὶ ἐστὶ σωε κ φωνοῦμεναι μετὰ ἄλλων, καὶ ἔτσι συνσημαϊνόμεναι ἐκεί νοις πράγματα. καὶ ὅταν δὲ πάλιν, πρὸ δηλοῦς ὁ σκο πὸς τοῦ βιβλίου. Τῶν γὰρ κατὰ μηδεμίαν, φησὶ, συμ πλοκίῳ λεγομένων, ἕκαστον, ἢ τοῖς ἑσῖαν σημαῖναι. ὡς τε πε ρὶ φωνῶν σημαϊνουσῶν πράγματα διαλαμβάνει. διὴ λον ἐν ὅτ καὶ ποδὲ τῇ μεταξὺ νομμάτων. Ἰστέον ὅτ λο γῶ ὑπογράφων τὰ πράγματα, ἀμυδρὰν ἔμφασιν ἡμῖν παρέχεται τῇ κατηγορίῳ. ἢ μὲν γὰρ παχυμῶν αὐτ διδασκαλία, ὡς ψιλῶν τῇ παρὰ δειγμάτων πρόθεσι μο νον, ἢ δὲ λεπτομῶν, τὰ τε ἴδια καταλέγει ἐκείνης, καὶ τὴ

δρον. καὶ ἀπὸ τῆς μορίων τοῦ σώματος, ὡς τὰ ὑπόπο-
δα, καὶ τὰ ἄποδα. καὶ ἔτιραι δὲ ἔσι διαφοραὶ, ἐξ ἄλλων
ὑπαρχόντων αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀριστοτέλης παραδείγμα-
τι χρησάμενος πῶς ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐπίτηδες ἐν μέσῳ καὶ
ἀπὸ ἐπείρας διαιρέσειως, διαφορὰς παρεμβάλλει, τῆς
ἀπὸ τῆς μορίων, παράδειγμα, διδάξαι βουλόμενος,
ὡς ἀδιάφορον, καὶ ἐπείρας παραλαμβάνειν διαφορὰς,
ὡς τῆς προκειμένων εἰς ἐξέτασιν γενῶν. οὕτε γὰρ κατὰ
πρώτῳ διαιρέσειν, οὕτε κατὰ δευτέρῳ, οὕτε κατὰ οὐδε-
μίαν ἀπλῶς κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις τὰ ἐπιροχλή. τῶν
δὲ γε ὑπάλληλων γενῶν, οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς
ἵνα. Καλῶς ἔπειν οὐδὲν κωλύει. οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης
αἱ αὐταὶ εἰσι διαφοραὶ τῆς ὑπάλληλων γενῶν, ὡς ἔρηκα-
μεν. πολλὰ κίς μέντοι συμβαίνει τὰς αὐτὰς ἵνα. αἱ μὲν
γὰρ συστικαὶ, αἱ αὐταὶ ὑπάρχουσιν, ἡ καὶ μὴ μόναι.
πλήθονσι γὰρ αἱ τῆς ὑποκάτω. ἐπὶ δ' ὅτε καὶ διαιρετικαὶ,
ὡς ἔρηται ἀνωτέρω.

τῶν κατὰ μετὰ μίαν συμπλοκῶν λεγομένων, ἕκαστον
ἢ τοι οὐσίαν σημάνει, ἢ ποσόν, ἢ ποιόν, ἢ πρὸς τι, ἢ πού, ἢ
ποτέ, ἢ κῆσται, ἢ ἔχεν, ἢ ποιεῖν, ἢ πάσχειν. ἐπὶ δὲ οὐσίᾳ
μετὰ ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὅσον ἄνθρωπος, ἴππος. ποσόν δὲ,
ὅσον δίπηχυ, τρίπηχυ. ποιόν δὲ, ὅσον λευκόν, γραμματι-
κόν. πρὸς τι δὲ, ὅσον διπλάσιον, ἡμισυ, μῆζον. πού δὲ,
ὅσον ἐν ἀγορᾷ, ἐν λυκείῳ. ποτέ δὲ, ὅσον χεῖς, πέρυσσι. κῆσ-
ται δὲ, ὅσον ἀνάκειται, κάθηται. ἔχεν δὲ, ὅσον ὑποδεδεῖται,
ἀπλῶς. ποιεῖν δὲ, ὅσον τέμνειν, καίειν. πάσχειν δὲ, ὅσον
τίμνεται, καίεται.

Παραδούς τῆς φωνῶν τῶν εἰς δύο διαιρέσειν, τὴν τε εἰς
τὰς ἀπλᾶς, καὶ τὰς συμπεπλεγμένας, ἐβελήθη κατὰ τὸν
αὐτὸν τρόπον, καὶ τῶν ἱεραγμάτων διαιρέσειν ποιήσασθαι.

τοῦ δὲ ἀλόγου, τὸ πίνον, τὸ εὐνδρον, τὸ χορσαῖον. ὁ
αὐτὸς δὲ λόγος ἀρμόσσει καὶ ὑπὸ τῇ ἀντιδιγρημένῳ ἀλ-
λήλοις γυνῶν. καὶ τούτων ὅσους συστατικὰ μὲν αἱ αὐταί,
διαυρετικὰ δὲ ἔπειρα. ἀλόγου μὲν ὅσους, αἱ ἐρημίαι. λο-
γικοῦ δὲ, θνητὸν, ἀθάνατον, οὐραγίον, χρόνιον. Καλῶς
δὲ πῶς ἡδὴ προσέθηκε, τουτίσι πῶς πράγματι, ἵνα τοῖς οὐ-
σιώδους λάβωμεν διαφορὰς. εὐδὲ χιται ὅσους τῇ ἐπί-
ρων γυνῶν καὶ τοῖς ἀναλογίαις τοῖς αὐταῖς εἶναι διαφορὰς.
λέγομεν ὅσους τῇ σκιδῶν, τὰ μὲν, εἶναι ὑπόποδα, τὰ δὲ,
ἄποδα. ἄποδα μὲν, θυεῖα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὑπόποδα
δὲ, θρόνος, καὶ κλίνη. ἀλλὰ καὶ τῇ ζώων λέγομεν, τὰ
μὲν, εἶναι ἄποδα: τὰ δὲ, ὑπόποδα. ἀλλ' αὐταὶ αἱ δια-
φοραὶ, οὐκ εἰσὶν εἰδοποιοί. οὐ ὅσους τὸ εἶναι δῖπους, ὁ ἀνθρώ-
πος χαρὰ κτηρίζεται. ἀλλ' οὐδὲ ἡ τῇ φωνῇ αἱ αὐταὶ εἶναι
δοκοῦσι διαφοραὶ, ἡδὴ καὶ κατ' εἶδος αἱ αὐταὶ εἰσιν. οὐ-
δὲ ὅσους τοῦ αὐτοῦ εἶδους οἱ τῇ κλίνης πόδες, καὶ οἱ τοῦ
ζώου, ἐπεὶ μὴ δὲ εὐεργετῇ ἡ αὐτῇ. ἐξ ἀναλογίας δὲ, εἰ-
πορ ἄρα ἡ ὁμοιότης. τὰ ὅσους κατὰ μέγεθος, ὅσον, ὅσον μα-
τὸν ζώου, καὶ τῇ κλίνης πόδες καλωῦνται. ὥς ὅσους πρὸς
ζώον οἱ πόδες, οὕτως καὶ πρὸς κλίνην οἱ ὁρμίνον. ἀλλ' οὐκ
πὶ καὶ τοῖς λοιποῖς χρειᾶς τῇ παθῶν ἀποδιδόασιν. τὸ
βάδι δὲ φέρει ἐπεῖν, καὶ συμμετάγειν τῇ ἰδίᾳ κινήσει τὸ
σῶμα, καὶ τὰ παρὰ πλησίον. ὥς τε οὐκ ἡδὴ οἱ αὐτοί, ἀλλ'
τὰ φωνῇ, καὶ ἀναλογία, ζώου μὲν ὅσους διαφοραὶ, ὅσον, τὸ
πεζόν, καὶ τὸ πίνον, καὶ τὸ δῖπουν, καὶ τὸ εὐνδρον.
Αἱ τῇ γυνῶν διαφοραὶ, πολλὰ χῶς δυνάμει διαυρεῖ-
σται. ὅσον, τοῦ ζώου διαφοραὶ οὐσιώδους μὲν, τὸ λογι-
κόν, καὶ ἄλογον. ἀπὸ τοῦ χρόνου δὲ τῇ ζώῃς, τὸ θνη-
τὸν, καὶ ἀθάνατον. καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου, εὐὲ διατρέ-
βουσι, τὸ πίνον, καὶ τὸ πεζόν, καὶ τὸ δῖπουν, καὶ τὸ εὐν-

τὰς ὧν διῆται, καὶ τῆς μεταλείψεως προδιόμολογι· τὰς ἀπὸ
 τῆς βολῆς. ἢ οὖν αἱ μικταὶ ἐπίσης ἔχουσι τῷ λόγῳ τὴν
 πρᾶξιν, ἢ πλείονα ἔχει τὸν λόγον τῆς πράξεως, ὥς ἡ ὑπο-
 κριτική, κατὰ τὸ ἑρμηνέον ἀπό τινος. ἀπὸ δὲ αὐτῆς ἔλα-
 βόντες ἐμοῦ πατέρος, πάρα· τοῦ δὲ, κατὰ τὸ σιῶ πῶς μιν
 ἀναρῶσαντος, ἔπεν, οὐ χρήματα ἔφλω· ἢ τὸ ἀνάπα-
 λιν, πλείονα τὴν πρᾶξιν τοῦ λόγου, ὥς ἡ ἰατρική· ἰατρι-
 κὴ γὰρ ἔρηται, ὥς ἰατρικὴ μάλλον οὐσα, ἢ λογικὴ. καὶ τῷ λό-
 γῳ γὰρ διὰ τὴν διάνοσιν χρῆται, καὶ τὴν θεωρεῖαν. ὁ
 γὰρ ἀριστὰ νοῦς, ἀριστὰ θεωρεῖται. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔτε-
 ρα γένη πολλαχῶς λέγεται· λέγεται γὰρ ἔτερα, ἢ τὰ πᾶν-
 τη διεσπικτότα ἀλλήλων, ὥς οὐσία, καὶ τὸ ποσόν· ἢ τὰ μὴ
 πᾶντι κεχωρισμένα, ἀντιδιαφερόμενα μὲν τοῖς ἀλλήλοις
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς διαρίσεως, οἷον, καὶ τὸ πῆλυνον, καὶ τὸ οἶν-
 δρον. ἔχει γὰρ ταῦτα κοινὸν γένος τὸ ζῶον. λέγεται δὲ καὶ
 τὰ ὑπάλληλα ἔτερα, ὥς οὐσία, καὶ τὸ σῶμα. διὰ τοῦτο
 ἔπεν· καὶ μὴ ὑπάλληλα πεταγμένων. τούτων μὲν γὰρ
 οὐδέχεται ταῖς αὐταῖς εἶναι διαφοράς. οἷον, τοῦτε ἀπλῶς
 ζώου, καὶ τοῦ λογικοῦ ζώου. ἀμφοτέρων γὰρ αἱ αὐταὶ δια-
 φοραὶ, αἱ τε συστατικαὶ, καὶ αἱ διαιρετικαὶ. συστατικαὶ γὰρ
 ἀμφοτέρων, τὸ ἐμψυχον, καὶ αἰσθητικόν. ἀλλὰ καὶ αἱ διαι-
 ρητικαὶ αἱ αὐταί, τὸ θνητόν, καὶ τὸ ἀθάνατον. τῇ δὲ μὴ ὑ-
 πάλληλα πεταγμένων, ἀλλ' ἑτέρων, οὐτε αἱ συστατικαί, οὐ-
 τε αἱ διαιρετικαὶ αἱ αὐταί, ὥς ὑπὸ τοῦ ζώου ἔπουν, καὶ
 τῆς ὑπόστασης. τῇ δὲ καὶ ὑπάλληλων ὥς εἴρηται, αἱ μὲν
 συστατικαί, πάντως αἱ αὐταί· αἱ δὲ διαιρετικαί, οὐ πάντως
 αἱ αὐταί, ἀλλ' οὐδέχεται εἶναι καὶ ἑτέρας. ὥς ὑπὸ τοῦ ζώου,
 καὶ τοῦ ἀλόγου ζώου. συστατικαὶ μὲν γὰρ αἱ αὐταί, ὥς εἴ-
 ρηται. διαιρετικαὶ δὲ, οὐχ αἱ αὐταί. τοῦ μὲν γὰρ ἀπλῶς
 ζώου, τὸ λογικόν, καὶ τὸ ἀλογον· τὸ θνητόν, καὶ ἀθάνατον.

20 μὲν ὅτι διαφοραὶ, τὸ, τι πεζόν, καὶ τὸ δίπουν, καὶ τὸ πῆ
 21 γόν, καὶ τὸ σύνδρον. ὑψηλῆς δὲ οὐδεμία τούτων. οὐ ὅτι
 22 διαφέρει ὑψηλὴ ὑψηλῆς τῷ δίπουν εἶναι. Τῶν δὲ γε
 23 ὑπαλλήλων γένων, ὅτι κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι.
 24 τὰ ὅτι ἐπαινῶ, τῇ ὑπ' αὐτὰ γένων κατηγορεῖται. ὥς τε
 25 ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραὶ εἴσι, τὸ αὐτὰ καὶ τοῦ
 26 ὑποκειμένου εἰσονται.

Δημιάτια πνὰ προσλαμβάνει χρῆσιμα αὐτῷ ἐσόμε-
 να πρὸς τὴν προκειμένην διδασκαλίαν. ἐπειδὴ ὅτι αἱ
 κατηγορίαι, καὶ γενικότερα εἰσι γένη, καὶ ἐφ' ἐκείνης σιμῶ-
 τες ἐκ δὲ δοταὶ τῇ ὑπαλλήλων γένων, κανόνα διακριτικὸν
 ἐνταῦθα ἡμῖν παρεχόμενος ὁ φιλόσοφος, πᾶν τε πάντῃ
 ἐπερογνῶν, καὶ ὑπαλλήλων. καὶ φησὶν ὅτι τῇ ἐπερογνῶν,
 καὶ μὴ ὑπαλλήλων τεταγμένων, πάντως ἐπεται καὶ αἱ δια-
 φοραὶ, αἱ τε συσπικαὶ, καὶ αἱ διακριτικαὶ. ὅσον, ζῶον, καὶ
 ὑψηλῆς. ὥς μὲν ὅτι διαφορὰ συσπικαὶ, τὸ ἐμψυχον,
 καὶ τὸ αἰδηπκόν. διακριτικὰ δὲ, τὸ λογικόν, καὶ τὸ ἄλο-
 γον. τὸ θνητόν, καὶ τὸ ἀθάνατον. τῆς δὲ ὑψηλῆς, συ-
 σπικαὶ μὲν διαφορὰ εἰς τύχοι, τὸ ἁπλῆσον τῇ λόγων,
 καὶ βέβαιον. ἢ τὸ ἀπὸ κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ ὡσαύτως ἔχον
 τὰ τῇ ὑψηλῇ ὑποκείμενα πράγματα. Διακριτικὰ, ὅτι τὸ
 βιωρητικόν, καὶ πρακτικόν. ἐπεται οὖν ὑπαρχουσιν αἱ δια-
 φοραὶ, ἐτέρων ὄντων τῇ γένων. Ἀλλῶς δὲ διῆλε πλά-
 πων ἐν γοργία, ὅτι τῇ ὑψηλῶν, αἱ μὲν, εἰσι μόνως λογι-
 καὶ, ὥς ἡ διαλεκτικὴ. αἱ δὲ, μόνως πρακτικαὶ, ὥς ἡ γραφὴ.
 αἱ δὲ, μικτὰ, λογικὰ ἄμει, καὶ πρακτικὰ. καὶ τοῦτο τρι-
 χῶς. ἢ ὅτι ἐπίσης ἔχουσιν λόγον, καὶ πράξεως, ὥς ἡ κυβα-
 ριστική: ἄμει ὅτι ἄδει, καὶ κυβαρίζει, διαφέρει δὲ τῆς κυβα-
 ριστικῆς, ὅτι αὐτὴ μὲν, πλήρης, καὶ ἄδει: ἡ κυβαριστικὴ δὲ,
 πλήρης μόνον. ὥς ἡ πεπιδυτικὴ τῆς ἐρίψεως προκηρύπτει

καταλέγει, ἢ μόνῃ μὲν οὐσία ὑπάρχει, οὐ πάσῃ δέ. ἢ πά-
 ση μὲν, οὐ μόνῃ δέ. ἢ δὲ ὑπογραφῇ, καὶ τὰ κυρίως ἴδια,
 μόνῳ, καὶ παντὶ, καὶ ἅθ' θέλουσιν ὑπάρχειν. διττῆς δὲ οὐ-
 σης τῆς κατηγορίας, τῆς μὲν, καὶ ὑποκειμένου, τῆς δέ,
 ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ καὶ ὑποκειμένου μὲν λέγωμεν, ὅταν
 τὰ καθόλου τῇ μὲν κατηγορῇται, ἐν ὑποκειμένῳ δέ,
 ὅταν τὸ συμβεβηκὸς τῆς οὐσίας κατηγορῇται, ἢ ἐν ὑπο-
 κειμένῳ κατηγορία ἄλλο ἄλλω λέγουσα ὑπάρχειν, οὐδὲ
 μίαν παρέχει ζήτησιν. ἢ δὲ καὶ ὑποκειμένου κατηγορία
 θέλουσα δεῖξαι τὸ ἔτερον, ὅπου τὸ ἔτερον, τουτίστι τὸ κατη-
 γορούμενον, ὅπου τὸ ὑποκείμενον, ζήτησιν παρέχει. ὅτι
 γάρ τις, ποῖόν ἐστι τὸ κατηγορούμενον ζῶον τοῦ ἀνθρώπου,
 αὐτὸ τὸ ἐγκατατεταγμένον αὐτῷ, ἢ τὸ καθόλου; ἢ μὲν
 ὅτι τὸ ἐγκατατεταγμένον αὐτῷ, αὐτὸ ἑαυτοῦ κατηγορηθῆ-
 σεται, καὶ ἀδολεχίᾳ ἔσται ἡ κατηγορία. ἢ δὲ τὸ καθόλου,
 σιωπεκταθήσεται τὸ μὲν τῷ καθόλου, καὶ ἔσται τὸ μὲν
 κόν, ὅπου τὸ καθόλου. ὁ δὲ οὐ μὲν οὕτως, ὅτι τὸ κατηγορούμενον
 τοῦ ὑποκειμένου, καὶ κοινότερον θέλει εἶναι, καὶ ἴδιον αὐ-
 τοῦ. ὅταν ὅτι λέγωμεν, ὁ ἀνθρώπος ζῶον, οὐδὲν ἔτερον
 φάμεν, ἢ ὅτι ἐν πάσι τοῖς ζώοις τύπος τοῦ ζώου, καὶ ἀν-
 θρώπῳ ὑπάρχει. ὥς ποῦ ἢ τοῦ κήρυκος φωνή, καὶ κοινὴ
 ἐπὶ πάντων ἀκουσθῇ, καὶ ἰδίᾳ ἐκάζου, ὥς ποῦ τὸ κέντρον,
 καὶ κοινόν ἐστι πέρασ' πασῶν τῇ ἐκ τοῦ κέντρου διθεῶν, καὶ
 ἴδιον ἐκάζης, ὥς ποῦ ἢ ὕλη, καὶ κοινῶς πάσιν ὑπὸκειται, καὶ
 ἰδίᾳ ἐκάζει. οὐτοὶ καὶ τὸ κατηγορούμενον, καὶ κοινὸν θέ-
 λει εἶναι, καὶ ἴδιον τοῦ ὑποκειμένου. ἢ μὲν οὐ μὲν κοινόν, οὐκ
 ἔστιν ἀδολεχίᾳ ἡ κατηγορία. ἢ δὲ ἴδιον, οὐ σιωπεκταθή-
 σεται τὸ μὲν τῷ καθόλου.

» Τῶν ἐτερογενῶν καὶ μὴ ὑπέλληλα τεταγμένων, ἔτι
 » ραι τῷ ἑδῇ καὶ αἱ διαφοραὶ, οἷον ζῶον καὶ ὑπὸ τῆς
 » ραι

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

ἡ μὲν πρώτη καθ' ὑποκειμένου . ἡ δὲ δευτέρα, ἐν ὑποκει-
 μένω . ὁ δὲ ἄνθρωπος, ζῶν . τὸ ζῶν, δισύντακτον . ἔδ-
 οῦται τί ἀληθὲς σιωπᾷται . καὶ ἔχοντα διὰ τούτου τὸ
 ἀνάπαλιν τῆς καθ' ὄντος . πῶς ἐπὶ πάντας τοὺς ὄντας ὑπὸ τὰς
 δέκα κατηγορίας ἀνάγειν . ὡς πορὶς ἡ δὲ καθ' ὄντος ἐδείκνυε
 τὸ πρῶτον τῷ δευτέρῳ ὑπάρχον, καὶ τὸ δὲ δεύτερον τῷ τρί-
 τῳ, οὗτου δι' αὐτῇ ἀνάπαλιν ἐπὶ διῆται τοὺς ὄντας, καὶ δὲ
 πρῶτον, ὑπὸ τὰς πρῶτας ἀναγόμενα . ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὑπὸ
 τὸ ζῶν . τὸ ζῶν ὑπὸ τὸ ἐμφυχον . τὸ ἐμφυχον, ὑπὸ τὸ σῶ-
 μα . τὸ σῶμα, ὑπὸ τὴν οὐσίαν . καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὑπὸ τὴν
 οὐσίαν ἀναγεύσεται . καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλων κατηγοριῶν ὡ-
 σάουται . Ζητοῦσι δὲ πινθὶ ὅτι μάλιστα λέγεται ἡ προ-
 πέντων περὶ τῶν, καθόλου, καὶ μερικοῦ, οὐσίαν, καὶ συμ-
 βιβηκότος, δὲ μόνον ὑπογράφειν τὸν ἀριστοτέλην, καὶ τῶν
 τῶν χέρων, τὸ συμβιβηκότος, καὶ τὸ μερικόν . ἐν ταῦτα
 ἡ δὲ ὀρίζεται καὶ τὸ καθ' ὑποκειμένου, λέγω δὲ τὸ καθόλου,
 ὅτι λέγει πρῶτον δευτέρῳ ὑπάρχον, καὶ δὲ δεύτερον τρίτῳ,
 ὅτι καὶ τὸ πρῶτον τῷ τρίτῳ ὑπάρχει . ἀλλὰ καὶ τὸ οὐκ ἐν
 ὑποκειμένῳ, ὀρίζεται φημὶ τὴν οὐσίαν, ὅτι καταλέγει τοὺς
 ἴδια τῆς οὐσίας . αἱ δὲ ὑπογραφαὶ, ἐκ τῇ ἰδίῳ λαμβά-
 νονται . Καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀπορούμενα, ὅτι κακῶν
 ἐπὶ ὁ λειψὸς, οὐκ ὀρισμός, ἢ ὑπογραφή . ἐν οὐδεμιᾷ δὲ
 ὑπογραφῇ, ἢ τοῦ ὀρισμοῦ, τὸ ὀριστὸν, ἢ τοῦ τοῦ ὀρισμοῦ ὄνο-
 μα, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπογραφῇ, ἢ τῷ ὄντι παραλαμβάνεται .
 οὐδεὶς δὲ λέγει τοὺς ἄνθρωπος ἐπὶ, ἄνθρωπος ζῶν λογί-
 κόν, θνητόν, καὶ ἐξῆς . ἔδὲ τὸ ζῶν ἐπὶ, ζῶν οὐσία ἐμφυχος,
 αἰσθητικῇ . νῦν δὲ ἐν τῷ κακῶν πολλάκις τὸ ὀριστὸν παρε-
 λήφθη, φημὶ τὸ καθ' ὑποκειμένου . Πρὸς δὲ τὴν ἄλλω
 φησὶ ἀπορίαν, ὅτι οὐδὲν τῇ ἰδίῳ τῆς οὐσίας, ὡς λέ-
 γει, ὑπογραφή ἐπὶ τῆς οὐσίας, πάντας ἡ δὲ ὅσα αὐτῆς ἴδια

ὡς καθ' ὑποκειμένον, ἀντὶ τοῦ, ὡς πρᾶγμα τοῦ ἐφ' ᾧ τὸς,
 ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πρᾶσινται καὶ εἰς
 δε καὶ ἐνταῦθα τὸ, ὡς καθ' ὑποκειμένον, πάντας καὶ κατὰ
 τοῦ ὑποκειμένου ἐκθίσεται. Αἱ κατηγορίαι, καὶ πλάτος
 ἔχουσι, καὶ βάθος. βάθος μὲν, τὴν εἰς τὰ μικρότερα
 αὐτῶν πρόσθεν. πλάτος δὲ, τὴν εἰς τὰ πλάγια μετόπισθ
 σιν. οἷον, ἵνα βάθος μὲν λάβῃς οὕτω, τὴν ἐξίσαν, καὶ τὸ
 σῶμα, καὶ τὸ ἔμφυχον, καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἕτοις ἐφεξῆς. πλά
 τος δὲ, ὅταν διέλῃς τὴν ἐξίσαν εἰς σώμα, καὶ ἄσώματον.
 ὁ ἀριστοτέλης ἔν, κανόνα καὶ τοῦ πλάτους, καὶ τοῦ βάθους
 ἡμῖν ἀποδίδωσι. γὰρ μὲν, τοῦ βάθους. ἐφεξῆς δὲ, τοῦ
 πλάτους. εἰσι δ' ὁ κανὼν ἕτος. ὅταν πρῶτον δευτέρου
 καθ' ὑποκειμένου κατηγορῇται, καὶ δεύτερον, τρίτον καθ' ὑ
 ποκειμένου κατηγορῇται, τότε καὶ τὸ πρῶτον, τὸ τρίτον κα
 θ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται. οἷον, τὸ ἔμφυχον, κατηγο
 ρῆται τὸ ζῶον. τὸ ζῶον, τὸ ἀνθρώπου. καὶ τὸ ἔμφυχον,
 τὸ ἀνθρώπου κατηγορεῖται. καλῶς δὲ τῷ κανόνι πρό
 σκεται τὸ, καθ' ὑποκειμένου. εἰ γὰρ μέλει ἀληθὲς εἶναι ὁ
 κανὼν, οὐδέποτε ἔστιν ἡ πρότασις, καθ' ὑποκειμένου εἶ
 ναι. εἴτε γὰρ αἱ δύο ὧσιν ἐν ὑποκειμένῳ, ἔστιν σωάγεται
 ἀληθές. εἴτε ἡ μία καθ' ὑποκειμένου, ἡ δὲ λοιπὴ ἐν ὑποκει
 μένῳ, καὶ αὐτὴ εἴτε πρώτη, εἴτε δεύτερα, οὐδὲ ἔστιν ἡ ἀλη
 θὲς σωάγεται. καὶ δὴ εἰληφθῶσαν αἱ δύο ἐν ὑποκει
 μένῳ. οἷον, ὁ ἀνθρώπος, λευκός. τὸ λευκόν, δισύνλαβον.
 τὸ γὰρ δισύνλαβον, συμβέβηκε τῷ λευκῷ. ἐὰν συμπε
 ρασθῇ οὕτω, ψυδῶς τὸ σωαγόμενον. οὐ γὰρ ὁ ἀνθρώπος
 δισύνλαβον. εἰληφθῶσαν πάλιν ἡ μία ἐν ὑποκειμέ
 νῳ, ἡ πρώτη. καὶ ἡ δεύτερα, καθ' ὑποκειμένου. οἷον, ὁ ἀν
 θρώπος, λευκόν. τὸ λευκόν, χρώμα. καὶ ψυδῶς τὸ σωα
 γόμενον. ἔστι γὰρ ὁ ἀνθρώπος χρώμα. εἰληφθῶ πάλιν

ὅτι, ἄλλο ἐστὶ τὸ κατηγορεῖσθαι κατὰ πινος, καὶ ἄλλο τὸ, ὡς
καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι. τούτῳ δὲ πάντως παρὰ
κολουθῆναι. ὡς καθ' ὑποκειμένου κατηγορουμένου, τὸ, πᾶν
τὰ ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, ταῦτα καὶ κα-
τὰ τοῦ υποκειμένου τούτου, λέγεσθαι. οἷον, κατηγορεῖται
σώκράτης ὡς καθ' ὑποκειμένου, ὁ ἀπλῶς ἄνθρωπος. τοῦ
δὲ ἀπλῶς ἀνθρώπου, κατηγορεῖται τὸ ζῶον. τοῦτο ἔν, καὶ
κατὰ σώκράτους κατηγορηθήσεται. διαβιβάζει γὰρ διὰ
μέσον ἑαυτοῦ ὁ ἀπλῶς ἄνθρωπος πρὸ σώκράτην, τὴν τοῦ
ζώου κατηγορίαν. τί δὲ αὐτῷ βούλεται τὸ, ὡς καθ' ὑπο-
κειμένου, καὶ τὸν, οὐσιωδῶς, καὶ πραγματικῶς. εἰ γάρ
τι κατὰ τοῦ κατηγορουμένου κατὰ συμβεβηκὸς κατηγο-
ρεῖται, οὐκ ἀνάγκη τοῦτο καὶ κατὰ τοῦ υποκειμένου λέγε-
σθαι. οἷον, τοῦ ἀκαίμενονος πραγματικῶς κατηγορεῖται,
καὶ ὡς καθ' ὑποκειμένου, ὁ ἄνθρωπος. τοῦ δὲ ἀνθρώπου,
οὐσιωδῶς μὲν κατηγορεῖται τὸ ζῶον, κατὰ συμβεβηκὸς
δὲ, τὸ τρισύλλαβον. διὰ τοῦτο τὸ μὲν ζῶον, κατηγορεῖται
κατὰ ἀκαίμενονος. οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ τὸ τρισύλλαβον. πάλ-
λιν, τοῦ μὲν ζώου, ὡς καθ' ὑποκειμένου μὲν, καὶ ὡς πραγ-
μάτος, κατηγορεῖται τὸ ἔμφυχον, τὸ αἰδητικόν. κατὰ
συμβεβηκὸς δὲ, καὶ σχετικῶς, τὸ γένος, ἢ τὸ δισύλλαβον.
ὁμοίως ἔχει καὶ πρὸ συμβεβηκότην. τῇ γὰρ τριῶν, ἐν τύ-
χοι, ὡς πράγματος κατηγορεῖται ὁ ἀριθμός. τοῦ δὲ ἀριθ-
μοῦ, ὡς μὲν πράγματος, τὸ ποσόν. κατὰ συμβεβηκὸς
δὲ, τὸ τρισύλλαβον. διὰ τοῦτο τῇ μὲν τριῶν, ὁ ἀριθμός
κατηγορεῖται, τὸ δὲ τρισύλλαβον, οὐκ ἐπὶ. ἵνα οὖν σημαί-
η τὰ οὐσιωδῶς, καὶ ὡς πραγμάτων κατηγορούμενα, ἔπε-
τὸ, ὡς καθ' ὑποκειμένου. τοῦ γὰρ ζώου τὸ δισύλλαβον,
οὐχ ὡς καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται, ἀλλ' ὡς φωνῆς, καὶ
τὸ γένος πῆς σχετικῶς. ὅσα οὖν φησι καθ' ἑτέρου λέγεται,
ὡς καθ' ὑπο

χῶς, καὶ ὅλως, ἢ ταυτοῦς, καὶ ἢ ἐπερὸς. λέγομεν γὰρ ἢ
τῷ γένει, ὡς ἀνθρώπον, καὶ ἵππον. ἢ τῷ εἶδει, ὡς
σωκράτῳ, καὶ πλάτωνα. ἢ τῷ ἀριθμῷ, ὡς πλάτωνα.
ἐν γὰρ τῷ ἀριθμῷ ὁ πλάτων. ἅλλα καὶ τὰ ἑτέρα ὁ
μοίως. ἢ τῷ γένει φασιν, ὡς ἵππον, καὶ φυτὸν, ἢ τῷ εἶ
δει, ὡς ἵππον, καὶ ἀνθρώπον, ἢ τῷ ἀριθμῷ, ὡς πλάτωνα, καὶ
σωκράτῳ. ἐν ταῦτα ἐν, τὸ τῷ ἀριθμῷ ἐν παρέλαβον.

Ἰσέον δὲ ὅτι, τὰ μὲν τῷ ἀριθμῷ ἑτέρα, ἐνδέχεται εἶναι
τῷ γένει, καὶ τῷ εἶδει, ὡς σωκράτης, καὶ πλάτων. τὰ δὲ
τῷ εἶδει ἑτέρα, πάντως μὲν καὶ τῷ ἀριθμῷ ἑτέρα. ὅτι πᾶν
τὸς δὲ τῷ γένει. ἅλλ' ἐστὶν ὅτε ταυτὲς, ὡς ἵππος, καὶ ἀνθρώ
πος. τὰ δὲ τῷ γένει ἑτέρα, πάντως καὶ τῷ εἶδει, καὶ τῷ ἀ
ριθμῷ, ὡς ἵππος, καὶ συκὴ, ἢ ἀνθρώπος, καὶ λυκόν. Ἐν
ὑποκειμένῳ δὲ ἐνία φησιν, οὐδὲν κωλύει εἶναι. Ἐπειδὴ
καθολικὸν τὸν λόγον ἐποίησατο, εἰπὼν μηδὲν ἄτομόν,
ἀλλ' ἐν ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ, εἶναι καθ' ὑποκειμένον, οὐ μόνον δὲ αἰ
μοὺς καὶ ἄσσια, ἀλλὰ καὶ τὰ μορμικά συμβεβηκότα, ἄτομά
ῃσιν, ὡς ἢ τις γραμματικὴ, ὡς αὐτὸς φησιν, ἐπὶ γὰρ τὸ, ἐν
ὑποκειμένῳ δὲ οὐδὲν κωλύει εἶναι. τουτίη, συμβεβηκός.
καὶ καθόλου εἰπεῖν, τὰ τῷ ἀριθμῷ ἐν μὴ ὄντα, κατ' οὐδενός
ὑποκειμένου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἐστὶν.

Ὅταν ἑτέρον καθ' ἑτέρου κατηγορεῖται, ὡς καθ' ὑπο
κειμένου, ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, τοσαῦ
τα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ρηθήσεται. ὅσον ὁ ἀνθρώπος,
κατὰ τοῦ πνός ἀνθρώπου κατηγορεῖται, τὸ δὲ ζῶον κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου, οὐ κοινῶς καὶ κατὰ πνός ἀνθρώπου τὸ ζῶον
κατηγορεθήσεται. ὁ γὰρ τις ἀνθρώπος, καὶ ἀνθρώπος
ἐστὶ, καὶ ζῶον.

Διαλεχθεὶς ποῦ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ, νῦν τρέπετο πρὸς τὴν
καθ' ὑποκειμένου διδασκαλίαν, καὶ τὸν πνὸς τὰς τὸ φησιν

ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ οὐδὲν κωλύειναι. ἡ δὲ καὶ πᾶσι
τομα κατηγορεῖται καθ' ὑποκειμένου, οἷον, ὁ προσίων αἰ
θρώπος, σώκράτης ἐστίν. ἀλλὰ παρὰ φύσιν ἡ κατηγορία,
ὡς τὸ μερικὸν τοῦ καθόλου κατηγορεῖται. ὡς πορ καὶ ἡ δ
σία συμβιβηκότος κατηγορουμένη, ἡνίκα φάμεν, τουτὶ
τὸ λυκὸν σώκράτης ἐστίν. κατηγορεῖται γὰρ κατὰ φύσιν
μοῦ, πᾶσι καθόλου τῶν μερικῶν. καὶ τὰ συμβιβηκότα τῶν
ἑστιῶν. παρὰ φύσιν δὲ, τὰ μερικὰ τῶν καθόλων, ὡς ὡν τὸ
ἡρημένον παρὰδείγματος, καὶ αἰ ἑστία τὸ συμβιβηκότων.
οἷον, τὸ προσίων λυκὸν, σώκράτης ἐστίν. οὐ καθ' ὑποκειμέ
νου ἀρὰ ἐπὶ τὸ ἀκατηγόρητον, κατὰ τὴν καθ' ὑποκειμένου
κατηγορίαν, τῆς κατηγορίας κατὰ φύσιν ἐχούσης.

- » Α' πλὴν δὲ τὰ άτομα, καὶ ἐν ἀριθμῷ, καὶ οὐδενὸς μὲν
» ὑποκειμένου λέγεται. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ, οὐκ οὐδὲν οὐ
» δὲν κωλύειναι. ἡ γὰρ τις γραμματικὴ, τῶν ἐν ὑποκειμέ
» νῳ μὲν ἐστίν, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται.

Β' ἐπεὶ δὲ προσεχῶς τῶν μερικῶν οὐσιῶν ἐμνήμονδυσεν,
ὡς μὴ καθ' ὑποκειμένου λεγομένων, λέγων, τὰ δὲ, ἔπειτα
ὑποκειμένῳ ἐστίν, οὐτε καθ' ὑποκειμένου πνὸς λέγει, οἷον,
ὁ τις ἄνθρωπος, ἢ ὁ τις ἵππος, οὐ μόνον δὲ αἰ μερικὰ οὐ
σίαι λέγονται οὐ καθ' ὑποκειμένου, ἀλλὰ καὶ τὰ μερικά
συμβιβηκότα, διὰ τοῦτο ἐν ταῦτα, καθολικὸν ποιεῖται τὸν
λόγον, καὶ φησὶν. ἀπλῶς δὲ, ἀπὸ τοῦ, καθολικῶ δὲ πνὶ λό
γῳ πάντες τὰ άτομα, ἀ καὶ ἐν ἐστὶ τῷ ἀριθμῷ, ἢ πνὶ οὐσίαι
ἢ πνὶ, ἢ τε συμβιβηκότα, κατ' οὐδενὸς ὑποκειμένου λέγει.

Τὸ δὲ ἀπλῶς, λέγεται τριχῶς. ἡ τὸ καθόλου, ὡς λέγομεν
ἀπλῶς πᾶς ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ καθόλου. ἡ τὸ μονα
χῶς, ὡς τὸ, ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ, ἀπὸ τοῦ ἔ
ποικίλος. ἡ τὸ κυρίως, ὡς ὅταν λέγωμεν ἀπλῶς ἀρε
τή, ἀπὸ τοῦ, κυρίως ἀρετή. Καὶ τὸ ἐν δὲ λέγεται τρι

κατηγορεῖται

κατὰ φύσιν

κατὰ φύσιν

ἀπλῶς

τὸ ἐν

οὐκ ἔστι δυνάσας τὸ μήλου, γίνεται ἐνδεής τοιοῦτος. καὶ λοιπὸν, διαπορῶν δύναιτο πᾶσας τὰς ποιότητας δεξασθαι ἢ μᾶς ἐξ αὐτοῦ, ὅς τις οὖτος ὢν αὐτός. τοῦτο, οὐκ ἔστι τῇ ψυχῇ οὐ ποιούμεν. ἂν δέ τις ἤποι πῶς οὐκ ἐν τῷ δένδρῳ ὄντα τὰ μήλα, καὶ τῆς ὁσμῆς ἡμῖν μεταδίδοσσι, καὶ μένουν οὐχ ὑπομένει μὴ ἐχθραίνεσθαι, λέγομεν ὅτι ἐν αὐτῷ πλείον ἐστὶ τὸ ὑπερέον, καὶ τρέφον, τοῦ διαφορεμένου. πλείον γὰρ ἐστὶν ἢ ἐκροή, τῆς ἐκροῆς.

» Τὰ δὲ, καθ' ὑποκείμενον τε λέγεται, καὶ ἐν ὑποκειμένῳ
» νῶς ἐστὶν, οἷον ἡ ὑψηλότης, ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστὶ τῇ ψυχῇ, καὶ
» θ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται τῆς γραμματικῆς.

Σαφηνίσας τὸ μορικὸν συμβεβηκός, ὅπου ἐλεγει ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ οὐ καθ' ὑποκείμενον, νῶν τρέπεται πρὸς τὸ παρὰ δύναιτο ἡμῖν τὸ παρὰ δέγματος τοῦ καθόλου συμβεβηκότος, ὅπου καλῶς καθ' ὑποκείμενον, καὶ ἐν ὑποκειμένῳ.

» Τὰ δὲ, οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν, οὐτε καθ' ὑποκείμενον
» πινός λέγεται. οἷον ὁ τις ἀνθρώπος, ἢ ὁ τις ἵππος. οὐδὲν
» γὰρ τῇ τοιούτων, οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν, οὐτε καθ' ὑπο
» κείμενον πινός λέγεται.

Παραχού τοῖς μὲν ἀπὸ τῆς φωνῆς, τουτέστι, τῷ καθ' ὑποκείμενον, καὶ οὐ καθ' ὑποκείμενον, τὸ λέγεται ἀποδίδωσι. τοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ὄντος, τουτέστι, τῷ ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, τὸ ἐστὶ. παραδούς δὲ τὰ παραδεδέγμενα τῇ συμβεβηκότων, τῇ μορικῶν, καὶ τῇ καθόλου, νῶν τὸ παρὰ δέγμα λέγει τῆς μορικῆς οὐσίας. οὐ καθ' ὑποκείμενον δὲ ἐστὶ τὸ ἀκατηγόρητον, κατὰ τὴν καθ' ὑποκείμενον κατηγορίαν. οὐ γὰρ τὸ ἀκατηγόρητον ἀπλῶς, ἐκπεπληρωμένον καὶ μερικὸν κατὰ τὴν ἐν ὑποκειμένῳ κατηγορίαν κατηγορεῖται. ὥς ἢ τις γραμματικὴ ἀριστέα χον. καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸς προειὼν, διδίδει. διδῶν φησιν,

ἢ κατὰ φύσιν κινήσεις. ἢ γὰρ κοῦφον. καὶ ὑπὸ τὰ ἀνώρεϊ
ψη, ἢ βαρὺ, καὶ ὑπὸ τὰ κάτω. τῆς δὲ δύω δίασ' τοῦ μήλου,
πάντες ὁμοτίμως ἀδιδανόμεθα, ἀνω, κάτω, πρόσθεν, ὅπι
δον, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ. καὶ ἡλὸν ἐκ τούτου, ὅτι οὐκ ἀρκῇ
μόνον ἀπορροίασ' ἡπεῖν. οὐ δὲ ἡ ἀριστοτέλους μόνῃ ἀληθές.
πλάσμα τῶ δεξ' τὸ λείπον ὅλον τὸν μεταξὺ ἀόρα μετα
λαμβάνειν τῆς ὁσμῆς, ὡς ὑπὸ τῇ γυμνῇ, τῇ ἀδιδανομέ
νων τῇ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἀτάφων σωμαμάτων. ἀλλ' οὐδὲ
τὸ τοῦ πλωτίνου μόνον ἀληθές, τὸ ποιοῦσθαι, καὶ μεταβάλλ
εσθαι μέρος τοῦ ἀόρατος. τὸν γὰρ βόρβορον, οἱ χοῖροι πλεον
ἀνορύπτουσι, τῷ μάλιστα τῇ ἀπορροίᾳ ἀντιλαμβάνεται. αἱ
τρεῖς δὲ ἅμα, ἀληθῆς ἔστιν. ὑπὸ μὲν γὰρ τ' φαύλως ὁσμῶ
μένων. οἱ οἱ χοῖροι, χρεῖα καὶ ἀπορροίᾳ. ὑπὸ δὲ τῇ ἀκρι
βῶς, οἱ οἱ ῥυτίδες, ἀρκῇ τὸ δίσσμον τοῦ ἀόρατος. ὑπὸ δὲ τῇ
μέσως ὁσμωμένων, οἱ οἱ ἐσμῶ ἡμεῖς, ἀρκῇ ἡ μεταβολὴ
τοῦ ἀόρατος. κατ' οὐδεμίαν δὲ τῇ δοξῶν ἀποιοτήτης, ἀπὸ
ὑποκειμένου μεταβαίνουσιν. ἢ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ νῦν εἰσι, καὶ
ἐν τῷ ἐν ᾧ εἰσι, καὶ ἐν τῷ ἐξ οὗ. καὶ διασπαδῇσεται αὐ
τῇ ἐαυτῆς ἡ ποιοτήτης, ἢ ἐν ἄλλῳ, καὶ ἄλλῳ νῦν. καὶ ἐπειδὴ
πάντων δύω νῦν, ἐν χρόνῳ μέσῳ, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔ
σονται χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου ἀποιοτήτης. ἐν καὶ τῷ
ἡπεῖν πρὸς ἑαυτὸν λέγοντας, καὶ οὐσία τίς συναπέρχεται με
τὰ τῆς ἐν τῷ μήλῳ ποιοτήτος, ὅτι ἡ οὐσία μία ἐν γὰρ κίνη
σιν ποιεῖται τῷ ἐπ' οὐθείᾳ. ἢ γὰρ ἀνω. ἢ κάτω. ἢ πρό
σω. ἢ ὀπίσω. ἢ δεξιᾷ. ἢ ἀριστερᾷ. ἐπεὶ οὖν συμβαίνει
καὶ ἑαυτὸν δεξιᾷ ἵσταμένους, καὶ ἑαυτὸν ἀριστερᾷ, καὶ πρόσθεν, καὶ ὀ
πίσω, ἀδιδανόμεθα τῆς δύω δίασ', περὰ πάσας ταύτας κί
νῆται τὰς κινήσεις. δεῖ οὖν ὑπολύσασθαι οὕτως. ὁ ἀνὴρ,
δωδέμη ἐστίν, ὡς ἡ ποιοτήτης τοῦ μήλου, τὸ φύσιν ἔχεν πά
σας τὰς ποιοτήτας δέξασθαι, ὡς ἅποιος ὢν αὐτός. ὑπὸ

οὐκ ἔστι δυνάμει τὸ μήλου, γίνεται ἐνδεχίᾳ τοιοῦτος. καὶ λοιπὸν, διαπορθεῖ παύσας τὰς ποιότητες δέξασθαι ἢ μᾶς ἐξ αὐτοῦ, ὥς ἅποιοι ὦν αὐτὸς. τοῦτο, οὐκ ἔστι τῇ φύσει οὐ ποιοῦμεν. εἰ δέ τις ἔποιπῃς οὐκ ἐν τῷ δένδρῳ ὄντα τὰ μήλα, καὶ τῆς ὁσμῆς ἡμῖν μεταδίδωσι, καὶ μὴ σιν οὐχ ὑπομένει μὴ ἰσχυανόμενα, λέγομεν ὅτι ἐν ταύτῃ πλέον ἐστὶ τὸ ὑπερέχον, καὶ τρέφον, τοῦ διαφορεμένου, πλέον γὰρ ἐστὶν ἢ ἐκρον, τῆς ἐκροῆς.

- » Τὰ δὲ, καθ' ὑποκειμένου τε λέγεται, καὶ ἐν ὑποκειμένῳ
 » νοῦ ἐστὶν, οἷον ἡ ψυχὴ μὴ, ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστὶ τῇ ψυχῇ, καὶ
 » θ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται τῆς γραμματικῆς.

Σαφηνίσας τὸ μορικὸν συμβεβηκός, ὅπου ἐλεγεῖν ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ οὐ καθ' ὑποκειμένου, νῦν τρέπεται πρὸς τὸ παρὰ δύναι ἡμῖν τὸ παρὰ δείγμα τοῦ καθόλου συμβεβηκότος, ὅπου καλεῖται καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἐν ὑποκειμένῳ.

- » Τὰ δὲ, οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν, οὐτε καθ' ὑποκειμένου
 » πινός λέγεται. οἷον ὁ πῖς ἀνθρώπος, ἢ ὁ πῖς ἵππος. οὐδὲν
 » γὰρ τῇ τοιούτων, οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν, οὐτε καθ' ὑπο
 » κειμένου πινός λέγεται.

Παραταχού τοις μὲν ἀπὸ τῆς φωνῆς, του πέσι, τῷ καθ' ὑποκειμένου, καὶ οὐ καθ' ὑποκειμένου, τὸ λέγεται ἀποδίδωσι. τοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ὄντος, του πέσι, τῷ ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, τὸ ἐστὶ. παρὰ δὲ τὰ παρὰ δείγματα τῇ συμβεβηκότων, τῇ μορικῶν, καὶ τῇ καθόλου, νῦν τὸ παρὰ δείγμα λέγει τῆς μορικῆς οὐσίας. οὐ καθ' ὑποκειμένου δὲ ἐστὶ τὸ ἀκατηγόρητον, κατὰ τὸ καθ' ὑποκειμένου κατηγορίαν. οὐ γὰρ τὸ ἀκατηγόρητον ἀπλῶς, ἐπεὶ δὴ δυνάται καὶ μερικὸν κατὰ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ κατηγορίαν κατηγορεῖται. ὥς ἡ πῖς γραμματικὴ ἀριστέρευον. καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸς προῖόν, διδάξει. δίδων φησιν,

ἢ κατὰ φύσιν κινήσεις. ἢ γὰρ κοῦφον. καὶ ὑπὸ τὰ αἶω ῥέι-
 ψη, ἢ βαρὺν, καὶ ὑπὸ τὰ κάτοι. τῆς δὲ δύω δ' ἰσῶς τοῦ μήλου,
 πάντες ὁμοτίμως αἰδανόμεθα, αἶω, κάτοι, πρὸς ὅσον, ὅπ-
 ῳ, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ. καὶ δὴλον ἐκ τούτου, ὅτι οὐκ ἀρκεῖ
 μόνον ἀπορροίαν εἶπεν. οὐ δὲ ἡ ἀριστοτέλους μόνη ἀληθὴς.
 πλάσμα τὸ δεξιὸν γὰρ τὸ λίγην ὅλον τὸν μεταξὺ αἶω μετὰ
 λαμβάνειν τῆς ὁσμῆς, ὡς ὑπὸ τῇ γηπῇ, τῇ αἰδανόμε-
 νῶν τῇ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἀτάφων σωμάτων. ἀλλ' οὐδὲ
 τὸ τοῦ πλωπίνου μόνον ἀληθὲς, τὸ ποιοῦν, καὶ μεταβάλλ-
 λειναι μὲν τοῦ αἶω. τὸν γὰρ βόρβορον, οἱ χοῖροι πλῆον
 ἀνδρῶν, τῷ μαλίστα τῇ ἀπορροίαν ἀπλάθειναι. αἱ
 τρεῖς δὲ αἶμα, ἀληθῆς ἐστίν. ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ φαύλως ὁσμῶ
 μένων. οἱ οἱ χοῖροι, χρεῖα καὶ ἀπορροίαν. ὑπὸ δὲ τῇ ἀκρι-
 βῶς, οἱ οἱ γῆρας, ἀρκεῖ τὸ δίσμον τοῦ αἶω. ὑπὸ δὲ τῇ
 μέσως ὁσμῶ μένων, οἱ οἱ ἐσμὲν ἡμεῖς, ἀρκεῖ ἡ μεταβολὴ
 τοῦ αἶω. κατ' οὐδεμίαν δὲ τῇ δοξῶν ἀποιοτήτης, ἀπὸ
 ὑποκειμένου μεταβαίνουσιν. ἢ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ νῷ εἰσι, καὶ
 ἐν τῷ αὐτῷ εἰσι, καὶ ἐν τῷ ἐξ οὗ. καὶ διασπασθῆναι αὐ-
 τῇ αὐτῇ ἡ ποιοτήτης, ἢ ἐν ἄλλῳ, καὶ ἄλλῳ νῷ. καὶ ἐπεὶ δὲ
 πάντων δύο νῶν, ἐπὶ χρόνος μέσος, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐ-
 σονται χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου ἀποιοτήτης. ἐπὶ καὶ τὸ
 εἶπεν πρὸς ὅσον λέγονται, καὶ οὐσία τίς σωαπέρχεται με-
 τὰ τῆς ἐν τῷ μήλῳ ποιοτήτος, ὅτι ἡ οὐσία μία τὴν κίνη-
 σιν ποιεῖται τὴν ἐν δ' αἶω. ἢ γὰρ αἶω. ἢ κάτοι. ἢ πρὸ-
 σῶ. ἢ ὀπίσω. ἢ δεξιᾷ. ἢ ἀριστερᾷ. ἐπεὶ οὖν συμβαίνει
 καὶ ὅσον δεξιᾷ ἰσχυμένους, καὶ ὅσον ἀριστερᾷ, καὶ πρὸς ὅσον, καὶ ὅ-
 πῳ, αἰδανόμεθα τῆς δύω δ' ἰσῶς, παρὰ πάσας ταύτας κί-
 νῆται τὰς κινήσεις. δεῖ οὖν ὑπὸ λῦσιν οὕτως. ὁ ἀνρ,
 δ' αὐτῇ ἐστίν, ὡς ἡ ποιοτήτης τοῦ μήλου, τὸ φύσιν ἔχεν πά-
 σας τὰς ποιοτήτας δέξασθαι, ὡς ἄποιος ὢν αὐτός. ὑπὸ

καὶ παρὰ τὴν θέσιν τοῦ ῥέκους τοῦτο γίνεται, παρὰ κενὴν
 μένου, καὶ διήσδυσιν δεδωκότος τῇ παχυμεσῶρα οὐσίᾳ,
 ὅποτε καὶ ὡς πολὺ τῇ κινήσει ἀναρρέι πρὸς ὅμοιον, μάλλον λε-
 πτώτεται, καὶ διησδύει. ἀμέλει ὡς πολὺ ἀναρρέι πρὸς ὅμο-
 ιον, καὶ λεπτομεσῶρα γίνεται. πεκμήριον δὲ μέγιστον με-
 τὰ πηγῶς οὐσίας ἀπορρέειν, ὅτι ἐν χρόνῳ πλείονι ἐνπιδοῦν-
 ται τὸ μήλον, ἅτε τῆς οὐσίας αὐτοῦ διαφορομένης, ἐν ᾗ ἡ
 δυνάμεις ὑπῆρχε. δηλοῦσι δὲ τοῦτο, καὶ οἱ ἐκ τοῦ θυμιαμά-
 τος ἀναδιδόμενοι ἄτμοι, αὐτόθεν τῇ αἰδήσει ὑποπίπτον-
 τες, διὰ τὴν παχύτητα τῆς ὑποκειμένης οὐσίας. ὅθεν
 καὶ ταῦς χροσί πολλαῖς τὸν ἄρα κινουῦντες, ὡς ἔμελλεν πρὸς
 ἑὸν μυκτῆρας, ὅπνιν καὶ παχυμεσῶρας ὄν, ὁ ἀπὸ τῆς θυ-
 μιάματος ἀναδιδόμενος ἄτμος, μὴ διπνῆται ῥαδίως
 πρὸς τὸ αἰδητήριον, ὅπου οὐκ ἐν ἐδέμεθα ποιεῖν, ἡ ἀσώ-
 μάτως αἱ ποιοτήτες ἐκ τῆς θυμιαμάτων ἕως τὸν ἄρα ἐχώ-
 ρω. Ὅτι εἰς ὅτι πλάτων φησὶ μετὰ πηγῶν ἀπορρέειν
 τὴν ὁσμὴν τοῦ μήλου χωρεῖν πρὸς ἡμᾶς, μὴ χωριδῆσαν
 τοῦ ὑποκειμένου. ἀριστοτέλης δὲ, τὸ διακονικὸν, καὶ δίο-
 σμον, αἰπῶται τοῦ ἄρος. ὅτι ὡς λόγῳ ἐπὶ διαρεπτικὸς, καὶ
 διηχῆς; τοῦτο καὶ δίοσμος. μεταλαμβάνων ὅτι τῆς
 δυνάμεως, μεταδίδωσιν ἡμῖν. ὁ δὲ πλάτωνος φησιν, ὅτι
 μεταβάλλεται μέρος τοῦ ἄρος, ἕως ὅσφραυτήν ποιοῦνται.
 ἡ ὅτι δυνάμει, μέγιστα ἐν τῷ μήλῳ, ἡνὶ ὁμοίαν ἑαυτῇ
 ἐτέραν ποιοῦνται, μεταβάλλουσιν μέρος τὸν αἰρος, ἕως αἰ-
 ρανόμεθα. ὡς καὶ ἡ ἐν πυρὶ θερμότης, οὐ καταλείψασα
 τὸ πῦρ ψυχρὸν, χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μέγιστα ἐν τῷ πυ-
 ρὶ, ἐτέραν ὁμοειδῆ ἑαυτῇ θερμότητα ἀπορρίπτει ἐν τῷ αἰρὶ.
 οὐδεμία δὲ τῇ δυνάμει τούτων καθ' ἑαυτὴν ἀληθὴς. οὐτε
 ἡ πλάτωνος, ἡ λέγουσα μετὰ ἀπορρέειν τὴν ὁσμὴν χωρεῖν
 πρὸς ἡμᾶς. ἡ ὅτι ἀπορρέει, σῶμα. παντὸς δὲ σώματος;

ζην τὸν ὀρισμὸν. οἱ δὲ ἐλέπην ἡρικόπε, μὴ πάντα
τὰ συμβεβηκότα πωδελιφέναι τὸν ὀρισμὸν, ἀλλὰ μόνον τὰ
ἀχώριστα. ἦπε γάρ φασιν ὅτι ἀδωάτον χωρίς ἔστι τοῦ
ἐν ᾧ ἐστὶ. τὰ γὰρ ἀχώριστα φασιν, οὐκ ἀδωάτον χωρίδι
ναί, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον. τί οὖν φασιν; ὅτι ἡμεῖς ἔπεν
ἀδωάτον χωρίδι ὡς, καλῶς αὖ ἐλίκετε. νῦν δὲ λέγετε
ὅτι ἀδωάτον χωρίς ἔστι τοῦ ἐν ᾧ ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ ὑπάρ-
ξαι, καὶ συστῆναι. καὶ γὰρ καὶ τὰ χωρίστα, ἀδωάτον ὑποστῆ-
ναι, διόχα τῆς ὑποκειμένης αὐτοῖς οὐσίας. **Ε**πὶ ἀπορ-
σί πινού, λέγοντες ὅτι πῶς ἔπεν ὅτι οὐ δωάται τὸ συμ-
βεβηκὸς χωρίς ἔστι τοῦ ἐν ᾧ ἐστὶν; ἰδοὺ γὰρ ἡ ἴσμη συμ-
βεβηκὸς ἐστὶ. καὶ χωρίδι ἔστι τοῦ ὑποκειμένου ἐστὶν ἔπ. μή-
λα γὰρ πολλάκις πόρεω ἡμῶν ὄντες, διαβάσκει πρὸς ἡμᾶς
ἡ τούτου δύω δία. ὥς τε δωάται ἡ δύω δία τοῦ μήλα συμ-
βεβηκὸς αὐτοῦ οὐσα, χωρίς ἔστι τῆς οὐσίας τοῦ μήλου.
καὶ ὑπὸ πάντων δὲ τῶν ποιούντων ὁμοίως. **Δ**ιχῶς οὖν
τοῦτο ἰσχυρόμεθα. πρῶτον μὲν, ὅτι οὐκ εἶπεν ὁ ἀριστοτέ-
λης, ἐν ᾧ ὡς, ἀλλ' ἐν ᾧ ἐστὶν. ἀδωάτον οὖν χωρίς ἔστι τὸ
δύω δία τοῦ μήλου, τοῦ ἐν ᾧ ἐστὶν τόπω. ἢ γὰρ ἐν τῷ μή-
λῳ ἐστὶν, ἢ ἐν ἀέρι. ἐπὶ ταῖς δὲ, ὅτι οὐ μόνον ἡ τοῦ μήλου δύω
δία χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μετὰ πινός λεπτομεροῦς τοῦ
μήλου οὐσίας. καὶ τοῦτο δὴλον ἐξ ὧν πολλάκις παρίον-
τες δυσώδη τόπον, ῥάκη δὲ μυκτῆρας πωδελιφέναι τὸν
τὸ μὲν ἀέρα ἀναπνέομεν, ἀδωάτον γὰρ τοῦτον μὴ ἀέ-
ρα πνῆν. τῆς δὲ δυσώδίας, οὐκ ἀντιλαμβάνομεθα; ἅπερ
παχυμερές δὲ οὐσης, τῆς ἀπορξυμένης οὐσίας ἐκάνης, ἢ
κατὰ τὸν ἀέρα, καὶ μὴ δωαμένης διησδύναι δὲ πόρους
τοῦ ῥάκους. ὁ γὰρ ἀνὴρ, διησδύνει διὰ τὴν λεπτομερείαν.
εἰ δὲ χρόνον πολλάκις, καὶ τοῦ ῥάκους ἰσχυρομένου, τῆς δυ-
σώδίας ἀντιλαμβάνομεθα, οὐδὲν θαυμάσιον. ἴσως γὰρ

ὅτι τούτῳ εἰναι ἀληθές, σαφές τούτῳ δεικνύσιν ὅτι τῷ ποῦ
 τῆς οὐσίας λόγῳ, πρῶτην μὲν λέγων οὐσίαν εἶναι, ἢ κα-
 τὰ τὰ άτομα θεωρουμένην. δευτέραν δὲ, τίς κατὰ τὰ εἶ-
 δη, καὶ τὰ γένη, τῇ πραγμάτων ἀσφάλειν ἔχόντων· ἢ
 μὲν ὅτι κατὰ τὰ εἶδη, καὶ τὰ γένη θεωρουμένην, πρῶτη
 εἰναι, ἅτε δὴ καὶ αἰτία οὐσα τῇ αὐτόμων, καὶ ἀσώματος, καὶ
 αἴῃ κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ ὡς αὐτως ἔχουσα. ἢ δὲ κατὰ τὰ
 άτομα, δευτέρα εἰναι, ὡς ἀπατή. ἀλλ' ἐπειδὴ ταύτης ἔχει
 γνώσιν ὁ πολὺς ἀνθρώπος, διὰ τούτο κατὰ τὴν τούτων
 δόξαν τὴν διδασκαλίαν ποιούμενος, πρῶτην αὐτὴν εἶ-
 πεν. ἐπειδὴ οὖν τοῦ ἔδους, καὶ τῆς ὕλης ἐννοίαν οὐκ ἔχει
 ὁ πολὺς ἀνθρώπος, μόνον δὲ οἷον τὸ ἐκ τούτων σωθεῖτον,
 καὶ τούτο ὡς εἶ, διὰ τούτο ὁ ἀριστοτέλης καὶ ἡ κατηγορημα-
 το τὰ τοῦ εἶ πνι σημαίνοντα, οὐκ ἀν' ἐμνήδην τοῦ ὡς εἶ
 δους εἶ ὕλη, ἅτε δὴ μὴ ποῦ τῇ ὄντων, ἢ ὄντα εἰς διαλεχό-
 μους, ἀλλὰ κατὰ τῷ πολλῷ ἀνθρώπῳ δοκοῦντι ποῦ αὐ-
 τῶν. ὡς πορὶ ὁ γεωμέτρης ὀριζόμενος τὸ σημεῖον, λέγει, ὅ-
 τι σημεῖον εἰναι, οὐ μὲν οὐδέν, καὶ ὁ ὀρισμός οὗτος ποῦ λαμ-
 βάνει, οὐ μόνον τὸ σημεῖον, ἀλλὰ καὶ τίς μονάδα, καὶ τὸ νῦν
 ἕκαστον ὅτι τούτων, ἀμφοῖς εἶναι. καὶ οὐκ ἀν' τις ἐγκαλίσ-
 σαι τῷ γεωμέτρῃ, ὡς διὰ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ σημεῖος ποῦ λαμ-
 βάνοντι καὶ ταῦτα. ὅτι ὅτι πάντως ὅτι εἰ καὶ ἡ μονάδα, καὶ
 τὸ νῦν ἀμφοῖς εἴσιν, ἀλλὰ τῇ ἐμοὶ ὑποβεβλημένων πραγ-
 μάτων, οὐδὲν εἰναι ἄλλο ἀμφοῖς, ἢ τὸ σημεῖον. οὕτω καὶ ὁ ἀ-
 ριστοτέλης κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς προσημειωμένης αὐτῷ διδασ-
 καλίας, οὐκ οἷον εἶ πνι, τὸ ὡς ἔδους εἶ ὕλη. οὐ ὅτι ἔ-
 χει τοῦτου ἐννοίαν ὁ πολὺς ἀνθρώπος. βούλεται δὲ ὡς ἡ
 πομῶ, οὐ ποῦ τῇ ὄντων, ἢ ὄντα εἰς διαλεχόμεναι, ἀλλὰ ἡ
 σημαίνονται ὑπὸ τοιῶνδε φωνῶν, κατὰ τὰ τοῖς πολλοῖς
 δοκοῦντα· καὶ ταῦτα μὲν, πρὸς αὐτὸν λέγοντας πλέονά·

πρὸς αὐτὸν

διδίχα.

ὁ ὀρισμὸς τοῦ σημεῖος
 εἶναι λαμβάνοντι
 νῦν καὶ τὸν μονάδα

ἡ γὰρ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ

καὶ

καὶ

πὺρ, οὗ χρόνος, οὐ σῶμα, οὐ κίνησις, οὐτε ἄλλο οὐδὲν, οὐκ ἄρα
ἐν τῷ πᾶσι ἐστὶν ἡ ἀπλαστή. ὥς τε οὐκ ἀνάγκη πᾶν σῶμα
ἐν τῷ πᾶσι εἶναι, ἀλλ' ὥς εἴρηται, παρακολούθημα μᾶλλον ἐ-
στὶν ὁ τὸ πᾶς, καὶ ὁ χρόνος τῇ σωματίων. Ἐὰ ποιοῦσι δὲ καὶ
τοῦτο, πῶς οὐχὶ ὁ ὅρισμός ποδὶ λαμβανῇ καὶ τὸ ὅς ὅλον
ἐν τοῖς μέρεισι. καὶ ὅτι ἐν τινὶ ἐστὶν. ἐν τοῖς μέρεισι ὅτι,
καὶ οὐχ ὡς μέρος ὑπάρχει. καὶ ἀδυνάτον αὐτὸ χωρὶς εἶ-
ναι τοῦ ἐν ᾧ ἐστὶν. Ἐλέγομεν οὖν ὅτι καὶ κατὰ ἄλλα
κοινωνῇ ἡ ὑπογραφή, ἀλλ' οὐκέτι κατὰ τὸ ἐν τινὶ. οὐ ὅτι
λέγεται τὸ ὅλον ἐν τινὶ εἶναι. ὅτι ὅτι ἐν μέρει τὸ ὅλον, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐν τισιν. ἐν ὅτι τοῖς μέρεισιν. ἔτι καὶ ὁ πορφυρί-
ος εἰλεκε. τὸ δὲ ὅλον, οὐκ ἄλλως, ἀλλ' ἐν ἄλλοις. ἐν ὅτι τοῖς
μέρεισι, τὸ ὅλον. ἡ δὲ καὶ ἐν τοῖς σημεινομένοις τοῦ ἐν τινὶ
παραλαμβανόμεν, καὶ τὸ ὅς ὅλον ἐν τοῖς μέρεισιν, ἀλλ' οὐ
καθ' ὅ ἐν ἐνί ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὴν σημασίαν τοῦ μὴ
καθ' αὐτὸ ὑφ' ἑκείνου, ἐλέγομεν καὶ αὐτὸ τῇ ἐν τινὶ εἶναι.
ἔτι πρὸς τοῖς ἑρημύοις καὶ κείνοι ἀποροῦσιν. ὅτι ποδὶ λαμ-
βανῇ ὁ ὅρισμός καὶ τὸ ὅς ἑδός ἐν ὕλῃ. καὶ ὅτι τὸ εἶδος φα-
σιν, ἐν τινὶ ἐστὶ τῇ ὕλῃ, καὶ οὐ μέρος αὐτῆς ὑπάρχει. καὶ ἀδύ-
νατον χωρὶς εἶναι αὐτὸ τὸ τῆς ὕλης. φασὶν οὖν ὅτι τὸ
εἶδος, εἴ καὶ μὴ τῇ ὕλης μέρος ἐστὶν, ἀλλὰ τοῦ σώματος φέρει, ὅ-
πως ἄρα καὶ τῇ χεῖρα φασίμεν, οὐ τοῦ ὅλως σώματος μέρος εἶ-
ναι, ἀλλὰ τοῦ παντός. ἐπειτα ὅτι τὸ μὲν εἶδος, συμπλη-
ρωτικόν ἐστι τῇ ἐκείνου ἑστίας. καὶ τούτου φθαρέντος, φθάρει
τὸ ὑποκείμενον. τὸ δὲ συμβιβηκός, ὅτι συμπληροῦ τῇ οὐ-
σίᾳ τοῦ ὑποκειμένου. καὶ φθαρέντος, οὐκ ἐφθάρη τὸ ὑποκί-
μενον. Ἄλλως τε, λέγομεν ὅτι ὁ σκοπὸς ἐν ταῦτα τῷ
ἀριστοτέλει διαλαβεῖν ποδὶ τῇ ὄντων, οὐχ ἡ ὄντα ἐστὶν,
ἀλλ' ἡ σημαίνονται ὑπὸ τῇ πολλῶν ἀνθρώπων. καὶ οὐκ
αὐτὰ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ διαλεχθῆναι ποδὶ αὐτῇ. καὶ

ὧς ἐστὶ, τῇ λοιπῶν ἐχώρισε. Κακίζουσι δὲ πινυ τὸν ὄ-
 ρισμὸν, οἱ μὲν, ἐκ τοῦ πλεονάζειν, οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἐλλείπειν.
 αὐτὴ γὰρ κακία ὀρισμοῦ, τὸ μὴ ἀντιστρέφειν πρὸς τὸ ὀρί-
 σον, ἀλλ' ἢ πλεονάζειν, ἢ ἐλάττωσιν. καὶ οἱ
 μὲν πλεονάζειν λέγοντες, φασὶ μὴ μένα τὰ συμβεβηκό-
 τα παραλαμβάνειν τὸν ὀρισμὸν, ἀλλὰ καὶ τὰ σώματα.
 φασὶ γὰρ ὅτι ὁ σῶκράτης ἐν τόπῳ ὢν, καὶ ἐν χρόνῳ, ἐν π-
 νι ἐστὶ, καὶ οὐχ ὥς μέρος ἐν ὅλῳ. οὐ γὰρ μέρος ἐστὶ τοῦ τό-
 που, ἢ τοῦ χρόνου. καὶ ἀδυνάτων χωριδιῦναι αὐτὸν τοῦ τό-
 που, ἢ τοῦ χρόνου. φασὶ οὖν ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁμοία ἡ παραβο-
 λή, τὸ μὲν γὰρ συμβεβηκὸς χωριδιῆναι τοῦ ἐν ὧς ἐστὶν, ἀ-
 δυνάτον, ἀλλ' ἅμα τῷ χωριδιῆναι, καὶ ἐφάραται. τὰ μὲν
 τοι σώματα ἢ καὶ παντὸς τόπου χωριδιῆναι, ἀλλ' ὁμοίως τοῦ
 δε τοῦ τόπου χωριδιέντα, ἔδεν ἢ ἦν ἐστὶ. τὸ γὰρ σῶμα, ἢ
 σῶμά ἐστιν, οὐ δέεται τόπον, ἢ χρόνον πρὸς τὴν οἰκείαν ὑ-
 πόστασιν. ἔχει μὲν τοι ταῦτα παρακολουθῶντα, ὥς πορὶ ὅ ἐν
 φωτὶ βαδίζων, ἔχει παρακολουθῆμα τὴν σκιάν, μηδ' ἐν
 ἧς τὴν οὐσίαν αὐτῷ σωτελοῦσαν. τῷ μὲν τοι γε συμβεβη-
 κός πε, ἢς αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν σωτελεῖ τὰ σώματα. ἀρ-
 γῶν αὐτῇ, ἐκ αὐτοῦ σώματος. ἀλλ' ὡς πε, οὐδ' ἐκ ἀνάγκη πάντων
 μα ἐν τόπῳ εἶναι. τὴν γὰρ ἀπλανῆ σφαῖραν, ἀποδείκνυσιν
 ὁ ἀριστοτέλης μὴ ἔσσαν ἐν τόπῳ. ἢ γὰρ τὸ πᾶν ἐστὶ τὸ πέρασ-
 τοῦ πορεύεσθαι, καὶ ὁ πορεύεται τὸ πορεύεσθαι. οἷον, ὁ
 κέραμος, τόπος ἐστὶ τοῦ οἴνου τοῦ ἐν αὐτῷ, οὐ καὶ ὅλον ἑαυ-
 τόν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν τὸς ὑποφάσεις, ὅπου αὐτοῦ ἐστὶ πᾶ-
 ρας. ἀμέλει, ἢ ἐξέωθεν ἐκκολαφθεῖν, οὐδ' ἐν ἡπὶον σωτέ-
 ρη τὸν οἶνον, ἅπερ δὴ κατὰ μόνον τὴν ἐν τὸς ὑποφάσεις
 ὢν τόπος. ἢ οὖν τούτῳ ἐστὶν, ὥς εἴρηται, τόπος, δείκνυ-
 σι δὲ ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι ἐξέωθεν ἢς ἀπλανοῦς σφαῖρας
 οὐδ' ἐν ἐστὶν, ἵνα καὶ τῷ τούτου πέρατι πορεύεσθαι, οὐ τὸ

ἀπλανῆ σφαῖρα
 ἐκείνη ἐστὶ

ἢ ὡς γένος ἐν εἴδει. ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον, οὐκ ἀναγκάσιον δὲ ἐν ταύτῃ λείπειν τὸ γένος ἐν τοῖς εἶδεσιν, ὡς λέγομεν τὸ ὅλον ἐν τοῖς μέρεισιν. ἢ μὲν ὅλότης, ἔκ ἐξ ἡρηται τῇ μερῶν, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἔχει τὸ εἶναι. τὸ μὲν τοῦ γένος, ἐξ ἡμετέρας ἔχει τὴν οὐσίαν, καὶ ὅλον ἐν ἐκάστῳ γίνεται εἶδει. ἢ ὡς ἐν χρόνῳ. ὡς λέγομεν ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ, μένει τὰ ἰλικά. ἢ ὡς ἐν τόπῳ. ὡς λέγομεν ἐν τῷδε κείνῳ, ἢ ἐν ἀγορᾷ. ἢ ὡς ἐν ἀγγείῳ. ὡς ὁ οἶνος ἐν κεράμῳ, ἢ πυρετοὶ ἐν μεδίμνῳ. ἴσος ροφούσι δὲ πῶς ὅ, τε τόπος, καὶ τὸ ἀγγεῖον. τὸν τε ὅλον τόπον ἐρεῖς ἀκίνητον, καὶ ἀμεταφύρητον ἀγγεῖον. τὸ δὲ ἀγγεῖον, τόπον κινέμενον, καὶ πᾶσι φερετόν. ἢ ὡς ἡδὸς ἐν ὕλῃ. ὡς τὸ τοῦ ἀνδρὶ ἀνδρὸς ἡδὸς ἐν τῷ χαλκῷ. ἢ ὡς τὰ τ' ἀρχομένων, ἐν τῷ ἀρχοντι. ὡς λέγομεν τὰ πράγματα τῇ πολιτῇ ἐν τῷ ἀρχοντι κῆσθαι. ἢ ὡς ἐν πελίκῳ αὐτίῳ. ὡς λέγομεν τὸν ἰατρὸν ἐν τῇ ἰατρικῇ ἔχεν τὰς ἐλπίδας, ἢ τὸν στρατιώτην ἐν τῇ στρατιᾷ. ἢ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ. ὡς τὸ συμβεβηκὸς ἐν οὐσίᾳ. Τοῦτο οὖν τὸ ἐν τινι παραλαμβάνει ὁ ἀριστοτέλης ὡς γένος καὶ τὰ πλείονων λεγόμενον. προστίθεισι δὲ ὡς διαφορὰς τοῦ εἶναι, ἵνα διακρίνη αὐτὸ τῇ ἁλῶν, καθ' ὃν τὸ ἐν τινι κατηγορεῖται. καὶ διὰ μὲν τοῦ εἶναι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον, διακρίνει αὐτὸ τοῦ τε ὡς μέρος ἐν ὅλῳ ὑπάρχοντος, καὶ τοῦ ὡς εἶδος ἐν γένει. καὶ ὅτι τοῦτο δοκεῖ πῶς ὡς μέρος εἶναι αὐτοῦ τοῦ ὅλου ζῶος, καὶ τὸ ζῶον ὅλον τί εἶναι. καὶ τοῦτο ὁ πορφύριος ἐν ταῖς ἡσαγωγαῖς, φησὶν, ὅτι τριῶν ὄντων τῶν γενικῶν τῶν γενῶν, καὶ τῇ ἐδικῶν τῶν ἐδῶν, καὶ τῇ ὑπαλλήλων, τὸ μὲν γενικώτατον, μόνως ἐστὶν ὅλον. τὸ δὲ ἐδικώτατον, μόνως μέρος. τὸ δὲ ὑπαλλήλων, καὶ ὅλον, καὶ μέρος. ἀλλὰ μέρος μὲν, ἀλλ' ὅλον δὲ, οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἐν ἁλλοῖς. διὰ τοῦ εἶναι ἀδιώκτον χωρὶς εἶναι ἐν

„ Εὐ ὑποκειμένου δε λέγω, ὅ ἐν πινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρ-
 „ χον, ἀδυνάτον γάρ εἶναι τοῦ ἐν ᾧ εἶναι. ὅλον ἢ τίς γραμ-
 „ ματική, ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστὶ τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκειμένον
 „ δὲ οὐδενὸς λέγεται. καὶ τούτῳ τὸ λόγον, ἐν ὑποκειμένῳ
 „ μὲν ἐστὶ τῷ σώματι, ἅπαν ὅν χρῶμα ἐν σώματι, καθ' ὑ-
 „ ποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται.

Ἐπειδὴ ἡδε το ὁ φιλόσοφος ἐαυτοῦ φωναῖς πσι χρη-
 σαμένον ἀνθρώποις ἡμῖν ἐκ τῆς σωματικῆς, τῷ τε καθ' ὑποκει-
 μένον, καὶ οὐ καθ' ὑποκειμένον. καὶ ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ οὐκ ἐν
 ὑποκειμένῳ: βέλεται λοιπὸν διδάξαι ἡμᾶς ποῦ αὐτῇ.
 ἐξηγεῖται δὲ οὐ πᾶσας, ἀλλὰ τὰς δύο μόνον, τὴν τε ἐν ὑ-
 ποκειμένῳ, καὶ τὴν καθ' ὑποκειμένον. τούτων ὅν γινώσκει-
 σθῶν, δὴ λήγεται καὶ ἡ τῶν λοιπῶν σημασία. ὁ ὅν ἡδε ὡς τί
 ἐστὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, εἴσεται τί ἐστὶ τὸ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ.
 καὶ ὁ ἐγνώκως τὸ καθ' ὑποκειμένον, οἶδε τὸ οὐ καθ' ὑποκειμέ-
 νον. καὶ πρῶτον διδάσκει ποῦ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ. καὶ
 διδάσκει δι' ὀρισμοῦ. οἱ ὅν ἐρισμοί, ὡς πολλὰκις εἴποι-
 μεν, παριστῶσιν ἡμῖν τὴν τ' πραγμάτων φύσιν, ὡς ἐκ γέ-
 νους ὄντες, καὶ τῇ συστατικῶν διαφορῶν. τοῦ δὲ ὀρισμοῦ ἐκ
 γένους ὄντος, καὶ τῇ συστατικῶν διαφορῶν, παραλαμβάνει
 νη ἐν ταῦθα ὁ ἀριστοτέλης τὸ μὴ ἐν πινι, ἀναλογικῶς γένει,
 τὰ δὲ λοιπὰ, διαφοραῖς. Λέγεται ὅν τὸ ἐν τινι, ἐνδεκα-
 χῶς. ἢ ὡς μέρος ἐν ὅλῳ, ὡς λέγεται ἡ χῆρ ἐν ὅλῳ εἶναι
 τῷ σώματι, καὶ ἡ κεφαλὴ. ἢ ὡς ὅλον ἐν τοῖς μέρεσιν.
 ὡς πορ λέγεται ἡ ὁλότης τοῦ σώματος ἐν κεφαλῇ εἶναι, καὶ
 ἐν χερσὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις. οὐ λέγεται δὲ ἐν μέρει τὸ ὅλον,
 ἀλλ' ἐν μέρεσι. διότι ἡ ὁλότης ἐκ ἐνὶ μέρει, ἀλλ' ἐν
 πᾶσι θεωρεῖται. ἐνὸς γὰρ τῇ μερῶν ἀφαιρεθέντος, κολο-
 βὸν τὸ ὅλον εἶναι βέλεται καὶ ἐκ αὐτῶν κληθεῖν ὅλον. ἢ ὡς
 εἶδος ἐν γένει, ὡς λέγομεν τὸν ἀνθρώπον ἐν τῷ ζῴῳ εἶναι.

ἐν τῷ 19.

τὸν δὲ τὸν λίθον λουκὸν εἶναι. καὶ τὸ ἀπλῶς λουκὸν, χρῶμα
εἶναι. ἐπειδὴ οὖν ὡς αὐτῶς ἐκάτερον λέγει ὑποκείμενον,
εἰ ἔπει. τῇ ὄντων, τὰ μὲν, οὐκ ὑποκείμενον, τὰ δὲ, ὑποκεί-
μενα, ποδεῖλα βουαὶ καὶ τὰ μερικά συμβεβηκότα, ἃ πρὸς
να καὶ αὐτὰ ὑποκείμενα εἰσιν, εἰ καὶ μὴ πρὸς ὑπαρξιν, ἀλ-
λὰ πρὸς κατηγορίαν. βούλεται δὲ διὰ τὸ εἶπεν. οὐκ οὐ
ὑποκείμενον. τὴν πρὸς ὑπαρξιν ὑποκείμενην οὐσίαν εἶπεν,
καὶ αὐτὴν διὰς εἶλαι αὐτὴν τοῖς συμβεβηκόσι. τῇ δὲ δι' οὐ
διαίρεσιν τούτων, ἡ μὲν, εἰς ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς ὑπαρ-
ξεως. ἡ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς κατηγορίας. καὶ ἀπὸ τοῦ
τρόπου μὲν τῆς ὑπαρξεως, ἡ λέγουσα. τῇ ὄντων, τὰ μὲν,
εἶναι ἐν ὑποκείμενον, τὰ δὲ, οὐκ ἐν ὑποκείμενον. ἀπὸ τοῦ,
τρόπου δὲ τῆς κατηγορίας, ἡ λέγουσα. τῇ ὄντων, τὰ μὲν,
καθ' ὑποκείμενον, τὰ δὲ, οὐ καθ' ὑποκείμενον λέγεται. τὰ
μὲν, ὅτι εἶναι φησι κατηγορούμενα. τὰ δὲ, ὑποκείμενα
πρὸς κατηγορίαν. καὶ σκόπησεν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἀριστοτέ-
λους, πῶς ὡς μὲν τῆς σημαίνουσης τὸν τρόπον τῆς ὑπαρξε-
ως εἶπε τὸ, εἰσιν. ὡς δὲ τῆς σημαίνουσης τὸν τρόπον τῆς κα-
τηγορίας, εἶπε τὸ, λέγεται, ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖται. Ἐν ὑ-
ποκείμενον δὲ οὐδενὶ εἰσιν, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν ἐτέρῳ ὑπαρχει.
τὸ δὲ περὶ αὐτῶν συζητιῶν προτάθηται καθόλου οὐσίαν ὡς πρὸς
μὴν τέραν, καὶ ὅτι κατὰ τὰ καθολικὰ ὑποκείμενα γινόμενα
τῇ μερικῶν. ἐν ὅτι τοῖς κατὰ μέρος, ὅθεν διαφέρουσιν τῇ
αἰολῶν ζώων. ἐν ἑκα δὲ αὐτῇ, καὶ ὅθεν τέραν ἡμῶν ἔχουσι
τὰς αἰσθήσεις, ὡς τῇ κατὰ μέρος ἀντιλαμβάνομεθα. εἰ-
πεται, δι' ἑτέραν τίθησι τὴν ἀντικείμενην ταύτη. εἰ δὲ τὸ
μερικόν, συμβεβηκός. ἀντίκειται ὅτι τῇ μὲν οὐσίᾳ τὸ
συμβεβηκός, πῶ δὲ καθόλου, τὸ μερικόν. εἶπε προετίμισε
τὸ καθόλου συμβεβηκός τῆς μερικῆς οὐσίας, διότι ποδὲ τ
καθόλου τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος.

πάντα τὰ ὄντα διαίρει ἢ ἕξεις, καὶ ἡ ἐρήσις, χωρὶς αἰ μὴ
 ἰσοδυνάμοι ἢ ἐπὶ πᾶν τῇ ἀντιφάσει, ὡς ἔχει τὸ σῶμα,
 καὶ τὸ ἄσώματον. οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τούτων μεταξὺ. ταυτὸν
 γὰρ δυνάσκει τῇ ἀποφάσει, τῇ, οὐ σῶμα τὸ ἄσώματον. μὴ
 γὰρ οὐκ ἢ κατὰ ἀντίφασιν διαίρεσις. οἶον, εἴ τις λέγοι.
 τῶν ὄντων, τὸ μὲν, εἶναι λυκὰ, τὰ δὲ, οὐ λυκὰ. πάντες
 τὰ ὄντα πῶς λαμβάνει. καὶ γὰρ τὸ φαῖον, οὐ λυκόν. καὶ τὸ
 ξανθόν, καὶ τὸ ἐρυθρόν, ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ, οὐ λυκὴ.
 καὶ ἄγγελος, οὐ λυκός. οὐδὲ γὰρ ὅλως, χωρὶς πέφυκεν ὑπὸ
 ποδὲ χεῖρα. καὶ ὁ πλάτων δὲ τὴν διαίρετικὴν ἐξυμνεῖ μέν-
 θοδον, τὴν κατὰ ἀντίφασιν γινομένην. οὐδὲν γὰρ τῶν ὄν-
 των καυχῆσεται αὐτὴν καὶ φυγῆν. διὰ τοῦτο τοίνυν καὶ
 ὁ ἀριστοτέλης ἡρεκῶς τὸ συμβεβηκός ἐν ὑποκειμένῳ, διὰ
 τῆς τούτου ἀποφάσεως ἐσήμανε τὴν οὐσίαν, ἡρεκῶς αὖ-
 τὴν, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, ἵνα πᾶσαν οὐσίαν παραλάβῃ.
 Πρὸς τούτοις ἐροῦμεν, ὅτι τὸ ὑποκείμενον, διπλόν. τὸ μὲν,
 πρὸς ὑπαρξιν ὑποκείμενον, τὸ δὲ, πρὸς κατηγορίαν. πρὸς
 ὑπαρξιν μὲν, ἡ οὐσία. αὕτη γὰρ ὑπόκειται πρὸς ὑπαρξιν
 τοῖς συμβεβηκόσι. πρὸς κατηγορίαν δὲ, τὰ μερικά. ταῦ-
 τα γὰρ ὑπόκειται τοῖς καθόλου, οὐ πρὸς ὑπαρξιν. οὐδὲ γὰρ
 δέονται τὰ καθολικά τῶν μερικῶν ἵνα ὑποσώσιν, ἀλλ' ἵνα ἐν-
 χῶσι καθ' ὧν κατηγοροῦνται. τούτων τὸν ὅ, τὰ μερικά δὲ
 ὄντ' ἢ καθόλου, οὐ πρὸς κατηγορίαν, ἀλλὰ πρὸς ὑπαρξιν.
 ἔκ αὖ γὰρ εἶναι σώκράτης, καὶ πλάτων, μὴ ὄντος τοῦ ἀπλῶς
 ἀνθρώπου. τὸ δὲ πρὸς κατηγορίαν ὑποκειμένων, τὸ μὲν, ἐν-
 σιν οὐσία. τὸ ὅ, συμβεβηκός. ὑπόκειτ' ὅ γὰρ καὶ ἡ μερικὴ οὐσία
 τῇ καθόλου πρὸς κατηγορίαν, ὡς εἴρηται, ὡς σώκράτης
 τῷ ἀπλῶς ἀνθρώπῳ, καὶ τῷ ἀπλῶς ζώῳ. τὸ μερικὸν συμ-
 βεβηκός, τῷ καθόλου, ὡς τὸ ἐν τῷδε τῷ λίθῳ λυ-
 κόν, τῷ ἀπλῶς λυκῷ, καὶ τῷ χωρὶς π. λέγομεν γὰρ καὶ

διὰ τὸ ὑποκείμενον.

σιν. ἐπεὶ δὲ ἔστι τῶν σφαιρίων, τὰ μὲν, ἐστὶν ἑμμέσῃ, τὰ
 δὲ, ἄμεσῃ ἀνάγκῃ τὴν ἐς τὰ σφαίρια γινομένην διαίρει
 σιν, ὡς τῇ ἑμμέσῳ μὴ ἀφυκτον εἶναι. ἑμμέσῃ δὲ ἐστὶν
 σφαίρια, ὅσον, λουκὸν, καὶ μέλαν. ὑγεία, καὶ νόσος. ἐστὶ
 ἔστι μετὰ ξὺν λουκῷ, καὶ μέλανος, τὸ φαῖον, τὸ ἐρυθρόν, καὶ
 πάντα τὰ ἄλλα χρώματα, μετὰ ξὺν δὲ ὑγείᾳ, καὶ νόσῳ,
 τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον οὐδέ τιρον. τὰς ἔστι ἐκ νό
 σου ἀνάγκη, οὐτε ὑγείας ἢ καὶ φασιν, οὐδὲ τὰς ὑγιαί
 νοντων σφαιρῶν· οὐτε νόσους· τίς ἔστι νόσοποιού αἰτία
 αὖ, ἀπληγαγμένοι εἰσὶν οἱ ἀναλαμβάνοντες. οὐκοῦν
 μέσον τί ἐστι νόσου, καὶ ὑγείας ἢ ἀνάγκης. ἄμεσῃ δὲ,
 τὸ ποδῆλον, καὶ ἄρπον· εἴ πορ ὅλως ὡς σφαίρια ταῦτα
 ἀντίκειται. ἐδὴ ἔλαμψεν ἡμῶς ἐν ἄλλοις, ὅτι οὐκ ἐστὶν
 σφαίρια. πάλιν τὸ λογικόν, καὶ τὸ ἀλογον, ἀμέσως ἀν
 τίκειται, οὐδ' αὐτὰ σφαίρια ὄντες. ὥς τε τὰ κυρίως σφαι
 ρικά, πάντα ἐστὶν ἑμμέσῃ. εἴ τις οὖν εἰς τὰ σφαίρια διέ
 λοιπὰ ὄντες, λέγων. τῇ ὄντων, τὰ μὲν, εἶναι λουκά, τὰ δὲ,
 μέλανα. ἀνάγκῃ διαφύγειν αὐτὸν πάντα τὰ ἐν μέσῳ
 χρώματα. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀντιπρόθετους οὐσίαν
 τῇ χρώματων. ὅσον, ἀέρα, ψυχρὸν, ἄγγελον. ἀλλ' οὐδὲ αἱ
 εἰς τὰ λοιπὰ τῇ ἀντικειμένων εἶδη διαίρεσις, τὸ ἀφυ
 κτον ἔχουσι, πλὴν τῇ κατὰ ἀντίφασιν μόνων γινομένη
 νων. ὅσον, εἴ τις λέγοι τῇ ὄντων, τὰ μὲν, εἶναι δεξιὰ, τὰ
 δὲ, ἀριστερά. ἢ τὰ μὲν, δεξιὰ, τὰ δὲ, δούλους. τὰ δὲ,
 παῖδας, τὰ δὲ, γόους. ἐπὶ ἔστι καὶ τούτων οὐδὲν ἐστὶν. ἀλλὰ
 μὲν, οὐδὲ ἢ κατὰ σέρεσιν, καὶ ἔξιν ἢ διαίρεσις γίνοιτο. ὅσον,
 εἴ τις λέγοι. τῇ ὄντων, τὰ μὲν, τυφλὰ εἶναι, τὰ δὲ, βλέ
 ποντα. ἢ τὰ μὲν, σοφὰ, τὰ δὲ, ἄσοφα. ἔστι ἔστι, καὶ σέρεσις,
 ὡς τῇ δεκτικῶν μόνων λέγεται. τὸ δὲ τὴν ἔξιν μὴ πεφυ
 κὸς δέχεσθαι, οὐδ' ἐσερῆσθαι ταυτηρ λέγεται. ὥς τε οὐ

ἀμεσον

κυριδεναντα

Ἀλλ' ἐμὲ ταύταις ταῖς φωναῖς, αἷς ἡμεῖς, ἐχρήσατο
 ὁ ἀριστοτέλης, καθόλου οὐσίαν, καθόλου συμβεβηκός, μερι-
 κὴν οὐσίαν, μερικὸν συμβεβηκός, πραγμάτων αὐτῶν ἡμεῖς
 ἀπαλλαγίτες, ὡς σαφὺς ὄντος τοῦ λεγομένου. ὁ δὲ, τὴν
 ἀσάφειαν ὡς τὴν διὰ τὴν ἀρημονίαν αὐτίαν, ἐτέρους ἐ-
 χρήσατο ὀνόμασιν, οἷον ἑτέροις μὲν τῇ τῇ σημαυνομένων
 φύσει, ὡς ὡς τῇσι δὲ τοῖς πολλοῖς, καὶ ταύτῃ ἀσαφεστέροις.
 τὸ μὲν οὖν συμβεβηκός. καλὴ ἐν ὑποκλήσει. τὴν δὲ
 οὐσίαν, οὐκ ἐν ὑποκλήσει. τὸ δὲ καθόλου, καθ' ὑποκλή-
 σιν. τὸ δὲ μερικόν, οὐ καθ' ὑποκλήσιν. καὶ διὰ τὴν
 μὲν τὸ συμβεβηκός καλὴ ἐν ὑποκλήσει, δῆλον. αὐ-
 τὸ γὰρ καθ' αὐτὸ ὑποκλῆναι οὐ δύναται. δῆται δὲ ἄλλου
 πρὸς ὑπαρξιν, τουτέστιν, οὐσίαν. τὴν δὲ οὐσίαν, οὐκ ἐν
 ὑποκλήσει. οὐδὲ γὰρ δῆται ἑτέρου πρὸς ὑπαρξιν. τὸ δὲ
 καθόλου, καθ' ὑποκλήσιν, διότι δῆται τῇ μερικῇ οὐ
 πρὸς ὑπαρξιν, ἀλλὰ πρὸς κατηγορίαν. μὴ γὰρ ὄντων
 τῇ μερικῇ, οὐκ ἔχει τὸ καθόλου κατὰ τίνος κατηγορη-
 θῆναι. τὸ δὲ μερικόν, οὐ καθ' ὑποκλήσιν. διότι τὰ κα-
 τὰ μέρος, κατ' οὐδενός ἄλλου κατηγοροῦται. ἐρῶν Διὰ τὴν
 τὴν οὐσίαν ἐκάλεισεν οὐκ ἐν ὑποκλήσει, καὶ μὴ ὑποκ-
 λῆσιν, εἴ γε ὑποκλῆται τῶν συμβεβηκόσι πρὸς ὑπαρξιν;
 Ἐρῶμεν οὖν πρὸς τοῦτο, ὅτι πρῶτον μὲν, οὐ πᾶσα οὐ-
 σία ἐστὶν ὑποκλήσις. οὐ γὰρ δῆλον ἢ βεβαίως οὐσία ἐστὶν ὑπο-
 κλήσις; οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτῇ συμβεβηκόν. οὐκοῦν, οὐκ
 ἀν' κληθεὶς ὑποκλήσις. ἢ οὖν κοινῶς ὀνόμασε τὴν οὐ-
 σίαν ὑποκλήσιν, οὐ συμβεβηκόντα τὴν βεβαίως οὐσίαν
 αἱ. Δεύτερον δὲ, ὅτι καὶ μάλιστα κυριωτάτῃ ἐστὶν αὐτίαν,
 διότι τῇ διατρέσει αἱ αὐτὴν κλήσεις γινόμεναι, αἱ
 μὲν, ἢσι φυκτοί, αἱ δὲ, ἄφυκτοι, καὶ φυκτοί μὲν, αἱ
 εἰς τὰ ἐναντία γινόμεναι, ἄφυκτοι δὲ, αἱ κατὰ ἀντίφασιν

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

ρων οὖν τούτων ὄντων τμημάτων, καὶ σώδους λαμβανόμενων, ἐκ τῆς τούτων συμπλοκῆς γίνονται συζυγίαι ἕξ • δύο μὲν ἀσύστατοι, αἵ τὰ ἐναντία ζυγνύουσιναι • αἱ δὲ λοιπαὶ πέντε ἀσφαλεῖς, σωσιᾶς μὲναι. τῇ γὰρ ὄντων τὰ μὲν, ἔστι καθόλου ἔσθαι • τὰ δὲ, καθόλου συμβεβηκότα • καὶ τὰ μὲν, μερικὰ ἔσθαι • τὰ δὲ, μερικὰ συμβεβηκότα, ὡς τὸ ὑποκείμενον ἔχει διάγραμμα •

Ο Υ' Σ Γ' Α'.

ΣΥΜΒΕΒΗΚΟ' Σ.

καθ' ὃν
 ποκὴν
 μένου,
 καὶ ἔκ
 ἐν ὑπο
 κειμένῳ
 νου •

ἀσύστατος

ἐν ὑπο
 κειμένῳ
 νου, καὶ
 οὐ καὶ
 ὅ ὑπο
 κειμένῳ
 νου •

οὐ καὶ ἐν ὑποκείμενῳ
 οὐτε καθ' ὃν ὑποκείμενον
 καὶ ἐν ὑποκείμενῳ

ἀσύστατος.

ΚΑΘ' Ο' ΛΟΥ.

ΜΕΡΙΚΟ' Ν.

Α' Ξ' Η

οὐθέως αὐτῶν ποιήσονται τὴν διδασκαλίαν. μέλλει δὲ ταύ-
 τας διαίρειν, ὅταν ἔπῃ, τῶν αὐτοῦ συμπλοκῆς λεγομένων.
 ἐξ ἐπίτηδες ὃ ὑπὸ τούτων, δύο ὀνόματα τάττει, καὶ δύο ῥήμα-
 τας ἐφεξῆς, ἵνα μή τις ὑστερον παρακολούθῃ ἡ πλάνη.

Τῶν ὄντων, τὰ μὲν, καθ' ὑποκειμένου πινὸς λέγεται, καὶ
 ὑποκειμένου δὲ οὐδενὶ ἔστιν. οἷον ἀνθρώπος καθ' ὑποκειμέ-
 νου μὲν λέγεται, τοῦ πινὸς ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ, ὅ-
 δενὶ ἔστι. τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἔστι, καθ' ὑποκειμένου δὲ
 οὐδενὸς λέγεται.

Μέλλων τὴν εἰς δέκα διαίρεσιν τῶν πραγμάτων ἡμῖν
 παραδουῖαι, πρότερον ἐκτίθεται τὴν εἰς τέσσαρα τούτων
 διαίρεσιν. παρὰ τοῦ ῥῆτος πρότερον τὴν εἰς δύο τῶν φῶ-
 νῶν διαίρεσιν, πρόσθιν ὑπὸ τὴν τετραδικὴν ταύτην τομὴν
 ἐκότως. ὁ ῥῆτος δύο ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμε-
 νος, ποιῇ τὸν τέσσαρα. μετὰ δὲ ταύτην τὴν διαίρεσιν, πα-
 ραδῶσθαι τὴν εἰς δέκα. ὁ ῥῆτος ἀπὸ μονάδος ἀρχόμενος
 ἀριθμὸς, σωπθήμενος μέχρι τοῦ τέσσαρα, ποιῇ τὸν δέ-
 κα. α. β. γ. δ. καὶ γίνεται δέκα. Ὡς περ, καὶ
 ταῦτα μὲν, συμπελεγμένην τῶν πραγμάτων ποιῶται
 διαίρεσιν. συμπλέκει ῥῆτος τὸ καθόλου τῇ ἑστία, καὶ τῷ συμ-
 βεβηκότι. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μερικόν, τοῖς αὐτοῖς. ἐκ δὲ,
 κατὰ ἄρθρα, καὶ ἀπλῶς τὴν ταύτην ποιῶται τὴν τομὴν, μὴ
 δὲν μηδενὶ συμπλέκων, ἀλλ' ἐκασὸν ὅπως ἔχει φύσεως δι-
 δάσκων, ἰδίᾳ μὲν πρὸς τῆς ἑστίας. ἰδίᾳ δὲ, καὶ ὁ κοινῶς,
 πρὸς τὸ συμβεβηκότων ἐκάσῳ. κατὰ διαφόρους οὖν ὑποβο-
 λὰς, τῆς τῶν ὄντων γνομαινῆς διαίρεσιως, ἐκότως καὶ τὰ
 τῆς διαίρεσιως τμήματα διάφορα γέγονεν. ἔστι οὖν ἡ
 προκειμένη τῶν ὄντων διαίρεσις, τοιαύτη. Τῶν ὄν-
 των φησὶ, τὰ μὲν, ἔστι ἑστία. τὰ δὲ, συμβεβηκότα. πά-
 λιν, τῶν ὄντων, τὰ μὲν, ἔστι καθόλου. τὰ δὲ, μερικά. τεσσά-
 ρα.

ἡ δὲ ἑστία, δ. α. β. γ. δ.

τὸ δὲ λέγεται, ἀρμόζει καὶ ὑπὲρ τῆν πραγμάτων, καὶ ὑπὲρ τῆν νοημάτων, καὶ ὑπὲρ τῆν φωνῶν. λέγονται γὰρ καὶ τὰ πράγματα λέγεσθαι, ἀλλ' ὡς σημαίνονται. καὶ τὰ νοήματα λέγεσθαι, ἀλλ' ὡς ἐξαγχεύονται. λέγονται δὲ καὶ αἱ φωναὶ λέγεσθαι, ἀλλ' ὡς προφερόμεναι. (Διὰ ποίαν οὖν αἰτίαν τοὶ κατὰ συμπλοκὴν προτείσθαι τὰ ἀνυμπλοκῆς; Καὶ λέγομεν, ὅτι ἀγαπῶν τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, ἐκ τῆν ἀπελευθερώσων, καὶ σωσέων. ὑπὲρ τὰ ἀπλουτέρων, καὶ πληρότερων προείναι. τὰ γὰρ σώβηται, μάλλον σωθήσεται ἡμῖν, καὶ γνωριμώτερα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ παῖς, ἡρα μὲν λόγον, καὶ ἡσπείν, σὺν κτήτι πᾶσι παῖσι, ὅτι δὲ. τοῦτον δὲ ἀναλύσαι εἰς ὄνομα, καὶ ῥῆμα, καὶ ταῦτα εἰς συλλαβὰς, καὶ κῆνα εἰς σοιχεῖα, οὐκ ἐπὶ. οὕτως οὖν καὶ ἡμῖς, ἀνθρώπον πᾶσι πασι τοῦτον καὶ ἰδόντες, πρότερον ἐγνώμεν τὸ ὅλον τοῦτο, ἀνθρώπον πᾶσι πασι τοῦτον, καὶ οὕτως ἀναλύομεν αὐτὸν εἰς οὐσίαν, καὶ ἐνέργειαν. Καὶ πᾶσι οὖν ἐλέγομεν ἀνθρώπων δὲ ἄνθρωπον λέγεσθαι ἀπὸ τῆν ἀπλουτέρων, ὡς τῆν σωσέων οὐ γνωσθῶν, μὴ προεγνωσμένων τῆν ἀπλῶν, καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἂν προηγήσεται τὴν τῆν ἀπλῶν φωνῶν διδασκαλίαν, τὴν τῆν συλλογισμῶν; (Λέγομεν οὖν, ὅτι ἐφ' ὧν ὁμοίως ἀγνωσῶνται καὶ τὰ ἀπλά, καὶ τὰ σωβηται, δέον ἐκ τῶν ἀπλουτέρων ἀρχεῖσθαι. ἐκ ἡμῶν γὰρ ὁμοίως καὶ ὁ συλλογισμὸς ἡγνοῖτο, καὶ αἱ ἀπλά φωναὶ. ἐν ταῦθα δὲ, γνωριμώτερα τὰ σωβητώτερα. διὸ ἐκ τῶν γνωριμωτέρων ἀρχεῖσθαι δὲ τῆς διδασκαλίας. ὡς τε, ἐκ ἡμῶν ἐλέγομεν ἐκ τῶν ἀπλουτέρων ἀρχεῖσθαι, διὰ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας. ἐν ταῦθα δὲ, ἐκ τῶν σωβητωτέρων, διὰ τὸν τρόπον τῆς γνώσεως. ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι τοῦ προτείσθαι ἐν ταῦθα τῶν ἀπλῶν τὰ σωβηται. ἐπεὶ δὲ γὰρ τὰ ἀνυμπλοκῆς μίλλαι διακρίναι, διὰ τοῦτο ταῦτα ὑπερον εἶπον, ἵνα

ἵνα τοῖς διδασκ

ὅτι· ταῦτα ὅτι πάντα τῇ μὲν προφορᾷ, ἀπλᾶ·
 τῷ δὲ σημαυνομένῳ, σωύβεται· οὐσίαν γὰρ πνα σημαίνει συμ-
 πεπλεγμένῳ ἐνδργείᾳ· φασὶ δὲ ὑπὸ τῇ τριῶν προσώ-
 πων, μὴ πάνυ ἐμφάνεσθαι τὴν οὐσίαν, διὰ τὴν ἀοριζότη-
 τος τοῦ ῥήματος· διὸ μόνον τὰ ὀρισμένον πρόσωπον σημαί-
 νοντες, παρελάβομεν· ἀλλ' ἡ καὶ μὴ ὀρισμένην οὐσίαν τὰ
 τρίται πρόσωπα τῇ ῥημάτων σημαίνει, ἀλλ' οὐδὲ πάντως
 οὐσίαν πνα σημαίνει, τὴν ἐνδργούσαν, ἢ παρὰχρσαν· ὥς
 τε πάντως τὰ τρίται πρόσωπα τῇ ὀριστικῶν ῥημάτων,
 φωνῇ μὲν, ἀπλᾶ ἔσι, σημαυνομένῳ δὲ, σωύβεται· ὁ γὰρ λέ-
 γων τρέχει, ἢ νικᾷ, δηλονότι πινός κατηγορεῖ τὸ νικᾶν, ἢ
 τρέχεν· πάντως οὐ καὶ ἐν ταῖς τρίταις ἡ οὐσία ἐμφάνε-
 ται, ἡ καὶ ἀοριζώς· ὁμῶς γὰρ ὁ ἀριζοτέλης διὰ τὸ μὴ ὀ-
 ρισμένῳ ἐμφάνεσθαι τὴν οὐσίαν, ὥς ἀπλᾶ τὰ τοιαῦτα
 παρελήμφε· κυρίως δὲ ἀπλᾶ αὐτὴ εἶναι ῥήματα, τὰς δὲ ἐνδρ-
 γασιν μόνῳ, ἢ πάθος δηλωῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐνδργητοῦ, ἢ πα-
 ραχοντος· ὅτιον, τύπην, τύπτεσθαι· οὐ δ' αὖ οὕτως τῇ σωύβει, ἢ
 τῇ ἀπλότητι τῇ φωνῶν, τὰ ἀπλᾶ, ἢ σωύβεται κρίνεν πρὸς
 ἑμᾶτα, ἀλλ' ἐξ αὐτῇ τῇ σημαυνομένων· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
 ταῖς φωνὰς καὶ σωύβεται ἡσιν, ἐὰν ἀπλοῦν πρᾶγμα ση-
 μαίνωσιν, ἀπλᾶς λεκτίον· ὁμοίως καὶ ταῖς ἀπλᾶς· σωύβ-
 τους, ἐὰν σωύβεται σημαίνωσιν· ἡ μὲν γὰρ πρὶ φωνῶν
 μόνῳν διελιγόμεθα, καὶ τοῦ ποσὸν τῇ συλλαβῶν, εἰκότως
 κατὰ τὸ ποσὸν τὴν σωύβεται ὀρίζόμεθα, ὥς καὶ οἱ γραμμα-
 τικοί· εἰ δὲ ὥς περὶ σημαυνοσῶν διαλεγόμεθα, κατὰ τὸ
 σημαυνόμενον δ' αὖ κρίνεν καὶ τὰς φωνὰς· τὸ γὰρ ἰππός, ἐ-
 οὔχ ἀπλοῦν τι δηλοῖ· σημαίνει γὰρ τὸν τε ἵππον, καὶ τὸν
 ὑποκαθήμενον ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἰππικὴν τέχνην· οὔχ ἄρ-
 πλῶ οὐδὲ λεκτίον τὴν φωνήν, ἀλλὰ σωύβεται· ὥς καὶ τὸ,
 νέας πόλεις· ἐπειδὴ ἐν τι σημαίνει, οὐ σωύβεται, ἀλλ' ἀπλῶ·

αἰματισμένῃ τῆς πλουταίας συλλαβῆς. Διδάσκει δὲ
 ποῦ τῇ παρωνύμων ὁ ἀριστοτέλης, χρησιμούντων καὶ αὐτῇ
 τῇ εἰς τὴν ποῦ τῇ κατηγοριῶν διδασκαλίαν.

- » Τῶν λεγομένων, τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, τὰ
 » δὲ ἀνθυσυμπλοκῆς. τὰ μὲν οὖν κατὰ συμπλοκὴν, ὅιον αὖ
 » βρώπος τρέχει, ἀνθρώπος νικᾷ. τὰ δὲ ἀνθυσυμπλοκῆς,
 » ὅιον ἀνθρώπος, βοῦς, τρέχει, νικᾷ.

κατηγορία

- Ἐν τούτῳ εἰς βέλῃς εἰς τὴν ποῦ τῇ κατηγοριῶν διδασκαλίαν. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τὸ τῆς κατηγορίας ὄνομα καὶ ὑπὸ
 πραγμάτων, καὶ νοημάτων, καὶ φωνῶν, λέγεται ὅτι καὶ
 αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορία, καὶ τὸ νόημα τὸ ποῦ τοῦ πρά
 γματος, καὶ αὐτὴ ἡ φωνή, πρότερον παρεχάδιδωσι τὴν τῇ
 φωνῶν διαίρεσιν. εἰ δὲ ἐν ταύτῃ μὲν ποῦ φωνῶν διακρί
 νεται, καὶ φωνῶν οὐκ ἀσήμων, μικρὸν δὲ ὑπερὸν ποῦ πρα
 γμάτων, ὅταν λέγῃ. Τῶν ὄντων, τὰ μὲν, καθ' ὑποκει
 μένου λέγεται. δῆλον ὅτι περὶ τῇ μεταξὺ νοημάτων ποι
 ῆται τὸν λόγον. ὥς τε καὶ ἐξ αὐτῇ τῇ ῥητῇ, πρόσθετος
 ὁ τοῦ βιβλίου σκοπός. Διακρίνεται δὲ τὰς φωνὰς εἰς τε
 πᾶς ἀπλᾶς, καὶ τὰς σωθέτους. καὶ ἀπλᾶς μὲν φησι, τὰς
 ἀπλοῦ σημαίνουσας πρᾶγμα, ἢ εἰςίαν, ἢ ἐνέργειαν, ἢ
 πάθος. σωθέτους δὲ, τὰς σωθέτων τι σημαίνουσας, οὐ
 σία, ἐνέργεια, ἢ πάθος, ὡς σωκράτης τρέχει. τοῦτο ὅτι
 σωθέτων. καὶ σωκράτης, ἢ βοῦς. ταῦτα ὅτι ἀπλᾶ. εἰς πᾶ
 σα δὲ ἀπλῇ φωνῇ, ἀπλοῦ πρᾶγμα σημαίνει. οὐδὲ σωθε
 τος, διπλοῦ. σωθέτος μὲν οὖν φωνῇ, ὡς τὸ ἀρεὸς πα
 γος, καὶ κόρακος πέτρα, καὶ νέα πόλις. ἀλλὰ τὸ ὑπ' αὐτῇ
 σημαίνον, ἀπλοῦ. φωνῇ δὲ ἀπλῇ, ὡς τὸ, τρέχω,
 τρέχεις, καὶ πάντα τὰ τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώ
 που ῥήματα, καὶ τοῦ τρίτου, ὅσα ὑπὸ ὁρισμένου προσώ
 που φέρονται, ὡς τὸ βροντᾷ, καὶ ἀεράπῃ, καὶ ὕψι. ὁ ζεύς

διαίρεσις

νομα κοινωνία • καὶ διαφορὰ • ἔσω δὲ καὶ ἡ ποδὶ τὸ πρᾶγ-
μα κοινωνία, διαφορὰ δὲ μὴ ἔσω • λέγω ὅτι οὐκ ἔστι παρ-
ράνυμον • ὅιον, ὡς τοῦ πλάτκνος, καὶ πλατάνισος • καὶ παρ-
θεσίος, καὶ παρθενική • τὸ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα, ὑπ' ἀμφοτέρω-
ρων σημαίνεται • καὶ ἔστι ποιητικὸν μὲν, τὸ παρθενική, καὶ
πλατάνισος • πεζολόγων δὲ, τὸ πλάτκνος, καὶ παρθεσίος •
παῖλιν δὲ, ἔσω τὰ ἄλλα πάντοι ἀκολουθῶς • κοινωνία δὲ μὴ
ἔσω ποδὶ τὸ πρᾶγμα • καὶ ὁμοίως οὐκ ἔστι παρράνυμα, ὡς
ὡς τῆς ἐλένης, καὶ ἐλένου • παῖλιν, ἔσω τὰ ἄλλα πάντοι
ἀκολουθῶς • διαφορὰ δὲ μὴ ἔσω κατὰ τὴν πελυνταίαν συλ-
λαβῶν ὡς ὡς τῆς μουσικῆς, καὶ μουσικῆς γυναικός • ὅ-
μώνυμα γὰρ ταῦτα, καὶ οὐ παρράνυμα • παῖλιν, τὰ μὲν
ἄλλα ἔσω • μὴ ἔσω δὲ κοινωνία τίς ποδὶ τὸ ὄνομα, καὶ οὐκ
ἔστι παρράνυμα, ὡς ὡς τῆς ἀρετῆς, καὶ τοῦ σωδαίου • οὐ
δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς λέγεται εὐαρέτος, διότι οὐδὲ εὐδ-
νήρου ἵχνη τούτου οἱ παλαιοὶ μέμνηται, ἀλλὰ τοῦ ἀρετί-
ου, κακὸς ἡμον ἴσασιν οἱ ποιηταὶ τὸ ὄνομα • Αἰναρέτη,
τίς σὺ ἄλλος ὀνήσεται ὁ τίχνης πορ; ἀντί τοῦ, ὡς κακῶς
τὴν ἀρετὴν ἔχων • ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τῆς σωδαίης ὁ σωδαίος,
ἡ τις ὁμοίως ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ ἀρετῆς λέγεται • ὁ δὲ σω-
δαίος, μόνος ὁ εὐαρέτος • ὡς τε κατὰ μὲν τὴν φωνὴν, ἐκ
τοῦ σωδῆ ἢ παρήκεται τὸ σωδαίος • κατὰ δὲ τὸ σημαυνόμε-
νον, οὐκέτι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρετῆς • Διὰ δὲ τοῦ ἐπείν • τὴν κατὰ
τὸν νομα προσηγορίαν ἔχει • τὴν κοινωνίαν ἐδήλωσε τοῦ ὀ-
νόματος • ἡ ἕτοις, εἰρηκῶς ὅτι ἔχει πινὰ κοινωνίαν πρὸς
ἐκείνους ἀπόπινος, τὴν κατὰ τὸ πρᾶγμα κοινωνίαν, καὶ ἐπερότη-
ται ἐδήλωσεν • εἰ γὰρ ἀπόπινος, δῆλον ὅτι ἔχει πινὰ κοινω-
νίαν πρὸς ἐκείνους, καθὰ ἐξ αὐτῶν • εἰ δ' ὅλως ἀπόπινος, δῆλον ὅ-
τι καὶ διαφέρει • εἰ γὰρ μὴ διαφέρει, οὐκ ἀπόπινος ἐλέγε-
το • ἐπείων δὲ διαφέρονται τῇ πῆλῳ, ἐδήλωσε τὸν μετα-

ἐν ἀρετῇ

Σωδαίος

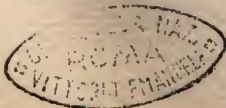
δὴ ταῦτα σκολιῶς τρέχει τὴν συμπλοκὴν ἔχει. τὸ ὅμως
 νύμνων κατὰ τὸ ὄνομα μόνον κοινωνοῦσιν, διαφερόντων
 δὲ κατὰ τὸν ὅρισμόν. πάλιν, τῇ σωωνύμων καὶ κατὰ
 τὸ ὄνομα, καὶ κατὰ τὸν ὅρισμόν κοινωνοῦσιν, ταῦτα οὐ
 τε κατὰ τὸ ὄνομα καθάπαξ κοινωνοῖ, οὔτε καθάπαξ δια
 φέρι. ὁμοίως, καὶ κατὰ τὸν ὅρισμόν, κατὰ π μὲν κοι
 νωνοῖ, κατὰ π δὲ διαφέρει. οὐκ ἀνάγονται δὲ ταῦτα οὐ
 πὸ τὴν συμπλοκὴν τῇ ἡρημολογίᾳ πεισάραν συζυγιῶν, τὴν
 τῇ ὁμωνύμων λέγω, καὶ πολυνύμων, καὶ σωωνύμων,
 καὶ ἐπερωνύμων. ἐκείνων ὅτι χαρακτηρίζουσιν, ἥτοι κα
 τὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ὁρισμοῦ, ἢ κατὰ
 τὴν διαφορὰν ἀμφοτέρων, ἢ κατὰ τὴν καθ' ἑπὶ κοινω
 νίαν μὲν, καθ' ἑπὶ δὲ διαφορὰν, ταῦτα οὔτε καθάπαξ
 κοινωνοῖ κατὰ ἀμφοτέρω, οὔτε καθάπαξ διαφέρει. ἀλλ'
 οὐδὲ καθ' ἑπὶ ἀκριβῶς κοινωνοῖ, καθ' ἑπὶ δὲ δια
 φέρι, ἀλλὰ πῇ μὲν κοινωνοῖ, πῇ δὲ διαφέρει κατ' ἀμφο
 τέρα. Τινὲς δὲ ἀξιούσιν αὐτὰ τὰ πλεῖστα μεταξὺ τῇ τε
 ὁμωνύμων, καὶ σωωνύμων, διότι τὸ ὁμωνύμων κατὰ τὸ
 ὄνομα μόνον κοινωνοῦσιν, κατὰ δὲ τὸν ὅρισμόν διαφε
 ρόντων, τῇ δὲ σωωνύμων κοινωνοῦσιν κατ' ἀμφοτέρω,
 ταῦτα οὔτε κατὰ τὸ ὄνομα ἀπλῶς κοινωνοῖ. οὔτε κατὰ
 τὸν ὅρισμόν. βέλπον δὲ, μεταξὺ τῇ σωωνύμων, καὶ
 τῇ ἐπερωνύμων, αὐτὰ τὰ πλεῖστα. τῇ μὲν ὅτι κοινωνοῦ
 σιν, κατ' ἀμφοτέρω. τῇ δὲ κατ' ἀμφοτέρω διαφερόν
 των, ταῦτα μεταξὺ πῶς εἶσι, πῇ μὲν κοινωνοῦσιν, πῇ
 δὲ διαφέρονται κατ' ἀμφοτέρω. ἀνάγκη δὲ ὑπὸ τῇ πα
 ρωνύμων, τίς αὐτὰ παρῆναι. κοινωνίαν πράγμα
 τοι; καὶ διαφορὰν πράγματος. κοινωνίαν ὀνόματος, καὶ
 διαφορὰν πρὸς τὴν τελευταίαν συλλαβὴν. εἰ ὅτι τὸ
 των ἐλλείπει, οὐκ ἐπὶ παρῶνυμον. ἐξω ὅτι πρὸς τὸ ὄ

- κατὰ τὸν νομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. ὁ ἰον ζῶν, ὅ, τε
 ἄνθρωπος, καὶ ὁ βούς. τούτων ὅσον ἕκαστον κοινῶν ὄνομα
 πᾶσι προσγορεύεται, ζῶν. καὶ ὁ λόγος δὲ τῆς οὐσίας ὁ αὐτός.
 ἔαν ὅσον ἀποδιδῶτε, τὸν ἕκαστον λόγον τί ἐστιν αὐτός.
 τῶν ἕκαστον τὸ ζῶν ἵνα, τὸν αὐτὸν λόγον ἀποδώσει.

Μετὰ τὸ πληρῶσαι τὸν ποῦ τῶν ὁμωνύμων λόγον, ἐξῆς
 ποῦ τῶν σωωνύμων διαλαμβάνει. ἐκ τῶν ὁμωνύμων,
 δὴ καὶ ἡ ποῦ τῶν σωωνύμων διδασκαλία. καὶ αὐτὰ ὅσον
 δὲ ἐπὶ, ὅσον καὶ τῶν ὁμωνύμων εἴρηται. ὅτι οὐ μόνον
 ἐν ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ῥήμασιν ἐστὶν ἡ σωωνυμία,
 καὶ ὅσον καὶ ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν ἡ σωωνυμία. τὸ ὅσον
 ἀλλοιοῦ ῥήμα, σωωνυμὸν ἐστὶ. λέγεται ὅσον ἀλλοιοῦ καὶ ὁ
 λουκαῖνός, καὶ ὁ μελαίνος. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ ὀρισμὸν ὑποδέ
 χονται. ὀρισμοὶ ὅσον τὸ ἀλλοιοῦ, φανερὸν ὅτι τὸ ἔχον
 ἐν αὐτῷ ἀρχὴν μεταβλητικὴν εἰς ἄλλο, ἢ ἄλλο. τοῦτο δὲ
 ἀρμόσει λέγειν καὶ ὑπο τοῦ λουκαῖνός, καὶ ὑπο τοῦ μελαί
 νος. ἕκαστον ὅσον τῶν ἀλλοιοῦτων, ἀρχὴν ἔχει ἐν αὐ
 τῷ μεταβλητικῷ τῷ ἀλλοιοῦσιν, ἄλλο ὅσον παρὰ τὰ ἀλλοι
 οῦμένα. εἰ ὅσον μὴ ὑπο ἄλλο, οὐκ ἔστιν ἄλλο. διὸ προσε
 τέθη τὸ, ἢ ἄλλο. τῷ αὐτῷ δὲ παρὰ δέγματι κέχρηται ἐ
 πίτηδες τῷ τοῦ ζῶντος, ἵνα δείξει ὅτι αὐτὸ δυνάται καὶ ὁμων
 υμον ἵνα, καὶ σωωνυμον κατὰ ἄλλο, καὶ ἄλλο. ὑπο μὲν
 ὅσον ἄνθρωπον, καὶ τοῦ γεγραμμένου, ὁμωνυμον τὸ ζῶν. ὑπο
 δὲ ἄνθρωπον, καὶ βούς, σωωνυμον.

- Παρωνυμια δὲ λέγεται, ὅσον ἀπὸ πηγῆς διαφέροντα τῇ
 πύσει, τὴν κατὰ τὸν νομα προσγορίαν ἔχει, ὅσον ἀπὸ
 τῆς γραμματικῆς, ὁ γραμματικὸς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρ
 ἰας, ὁ ἀνδρῆς.

Μετὰ τὴν τῶν ὁμωνύμων, καὶ σωωνύμων διδασκα
 λίαν, διακρίνεται ποῦ τῶν παρωνύμων εἰκότως, ἐπὶ

Εν ταῦθα οὐδ' ὁ ἀριστοτέλης ποῖον σημαίνοντα του ὁμῶ
 νύμου παρεχλμβανῆ, τὸ κατὰ τὴν μορφῶν ὁμοιον. πρ
 γὰς φασι π' ὅτι τὸ ὡς ἀφ' αὐτοῦ. ὡς ἔξ' αὐτοῦ τὴν ἀνθρώ
 11 πον, ἔστιν ἡ ἐκείνων. ἐκάτερον δὲ ἔστιν ἀληθές. Οἷον, ζῶον
 12 ὅ, τε ἀνθρώπος, καὶ τὸ γεγραμμένον. Τούτων ἔξ' ἡ μὲν
 ὀνομασία, κοινή. ζῶον ἔξ' ὅτις ἐκάτερον. ὁ δὲ ὀρισμός,
 οὐκ ἔστιν ὁ αὐτός. τὸ μὲν, ἔξ' ὀρίσματος, ὅτις οὐσίαν ἐμ
 ψυχον, αἰδήτηκην. τὸ δὲ, μίμημα ἐστὶς ἐμψύχου, αἰδήτη
 κῆς. Ἐὰν ἔξ' ἀποδιδῶ πρὸς τί ἐστιν αὐτῶν ἐκάτερον τὸ,
 ζῶον ἔστιν, ἴδιον ἐκάτερου λόγον ἀποδώσει. Τριῶν τὴν
 13 των ὄντων, ὕλης, καὶ ἡδούς, καὶ τοῦ σωμαμφοτέρου, καὶ ὁ
 ρισμούς τῇν πραγμάτων, ποτὲ μὲν, ἀπὸ τῆς ὕλης ποιού
 μεθα, ποτὲ δὲ, ἀπὸ τοῦ εἶδους, ποτὲ δὲ, ἀπὸ σωμαμφοτέ
 ρου. καὶ ἐκ μὲν τῆς ὕλης, θυμὸν ἔστιν λέγομεν, ἔστιν τὴν
 ποδὲ καρδίου αἷματος. τοῦτο ἔξ', ὕλη θυμοῦ. ἐκ δὲ τοῦ
 ἡδους, λέγομεν, ὅρις ἀνπλησίσεως. ἐκ δὲ τοῦ συ
 νάμφοτέρου, ζέσις τοῦ ποδὲ καρδίου αἷματος, δ' ὅρις ἀν
 πλησίσεως. ὁ δὲ κυρίως, ἐκ τοῦ ἡδους. ἡ μὲν ἔξ' ὕλη,
 κοινωνίαν ἐστὶν αὐτὰ τοῖς πράγμασι. τὸ δὲ ἡδους, διαφο
 ρῆς. βουλόμεθα δὲ τοῖς ὀρισμοῖς διακρίναι ἀπ' ἀλλήλων
 τὰς πράγματα. διὸ καὶ ταῦθα βουλόμενος ὁ ἀριστοτέλης
 τὸν ἐκ τοῦ εἶδους αὐτῶν ὀρισμὸν ἀποδιδῶναι, καὶ εἶπε τί ἐστιν
 αὐτῶν ἐκάτερον τὸ, ζῶον ἔστιν, τοῦτο ἔξ' τὸ σωμαμφοτέρου
 σημαίνει, τὴν τε ὕλην, καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ τί ἐστιν αὐτῶν ἐκά
 14 τερον τὸ, ζῶον ἔστιν, τὸν πέρι, π' ὅτι ἐκάτερον αὐτῶν ἐστὶ, καθ' ὃ
 ζῶα ἔστιν, ἵνα τὸν ἐκ τοῦ εἶδους ὀρισμὸν διηλώσῃ. κατὰ
 τοῦτο ἔξ' ὡς ἔστιν. ἀποδιδόντες δὲ πρὸς κατὰ τί ἐκάτε
 ρον τούτων ζῶον λέγεται, ἐκαστου λόγον ἴδιον ἀποδώσει,
 ὡς ἀνὰ τέρω ἡμῖν ἔρηται.

15 Σωμαίνοντα δὲ λέγεται, ὧν, π' τε ὄνομα κοινὸν, καὶ ο

ΤΩΝ ΔΕ ΑΠΟ ΔΙΑΝΟΙΑΣ,

τὰ μὲν, καθ' ὁμοίτητα λέ-
γεται.

τὰ δὲ, κατὰ ἀναλογία, ὡς λέγομεν, πόδας ὄρους, καὶ κορυφῶν, καὶ πόδας κλί-
νης. ὡς ἔχουσιν οἱ πό-
δες πρὸς τὸ ὅλον ζῶον, οὕ-
τω καὶ τὰ κάτω μέρος τῆς
κλίνης.

τὰ δὲ, κατ' ἐξοχήν, ὡς ὅ-
ταν διὰ τὸ ἰσικεῖν κατὰ
τὰς ἐξοχάς τῷ πατρὶ,
καλέσωμεν τῷ ἐκείνου ὀνό-
ματι.

τὰ δὲ, κατὰ μορφὴν, ὡς
ὅταν τὴν ἑκόντα τοῦ σώματος
τοῦ, καλέσω τῷ ἐκείνου ὀ-
νόματι.

τὰ δὲ, κατ' ἐλπίδα, ὡς ὅταν
πινές ἐλπίζοντες οὗτοι ἕως
γενέσθαι κατὰ πλάτωνα,
καλέσωσιν αὐτοὺς τῷ ἐκεί-
νου ὀνόματι.

τὰ δὲ, ὡς ἀπὸ ποιητικῆς αἰ-
τίας, ὡς μουσικῆς, ἢ τε ὑπο-
σήμεν, καὶ ἡ γυνή, καὶ ἡ κισσός
ρα. ἀπὸ ἧς τῆς ὑποσήμεν,
καὶ ἡ γυνή, καὶ ἡ κισσός.

τὰ δὲ, ἀπὸ τέλους, ὡς εἴπῃς τῷ
τροφῶν, καὶ τὸ ἀναπνεῖν,
ζῶν καλέσοι. διότι ὡς
πρὸς τέλος τὴν ζῶν ἀνα-
φύξει. ἢ ἀγαθὸν τὸ φλεβο-
τομον, καὶ τὸ καθαροῖον, διό-
τι πρὸς ἀγαθὸν τί, τὸ ὑγίαιον
ἀναφύεται.

τὰ δὲ, κατὰ μνήμην, ὡς ὅ-
ταν πινές μεμνημένοι τοῦ
πατρὸς, καλέσωσι τοὺς
ἕως τῷ τοῦ πατρὸς ὀνόμα-
τι, ἵνα φυλάτῃται ἡ ἐκείνου
μνήμη.

ΤΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ

ΥΑ' ΜΕΝ,

ἢ ἀπὸ τύχης, ἢ τύχοι ἐν
ἀβλύαις, καὶ ταῦτα πῶς
τῷ αὐτῷ ὀνόματι κληθῆναι.

ἢ ἀπὸ διαφορᾶς, ὅταν πρὸς
πῶς ἀφορώσῃ ἢ διανοῖα
ὑπὸ πῶς τὰ ὀνόματα.

ἢ τῷ μὲν, ἀφ' οὗ παρῶν
μον, ἀλλήλοις ὁμώνυμον,
ὡς ἀπὸ ἰατρικῆς τὰ ἰατρι
καὶ ὄργανα. παρῶν μὲν
ἢ ἀπ' αὐτῆς ὀνομάζονται.

ἢ καὶ τῷ ἀφ' οὗ, καὶ ἀλλήλοις
ὁμώνυμα, ὡς ὅταν πῶς,
τοῦ πατρὸς ὀνόματι, ὅν
παῖδας, ἢ ὅν ἐκ γόνυ κα
λέσῃ.

ἢ ἀλλήλοις ἰ/
σόχρονα, καὶ
τῷ ἀφ' οὗ.

ἢ ἀλλήλοις ἰ/
σόχρονα, τῷ ὅν
ἀφ' οὗ, ἐκείν.

τὰ μὲν, ἀπὸ ποιη
τικῶν πινος αἰτίας ὁ/
νομάζονται ἢ ἀφ' ἑ/
νὸς λέγεται, ὡς ἀπὸ
ἰατρικῆς, ἰατρικὰ
ὄργανα. ἀπ' ἐκείνης
ἢ παρῶν μὲν λέ
γονται.

τὰ δὲ, ἀπὸ τέλους, καὶ λέ/
γεται πρὸς ἐν, ὡς ὑγιέν
αἶπτον, καὶ δίαται, καὶ γυμ
νάσιον. πρὸς ἐν τέλος ἢ
ὁρῶσι, τῷ ὑγίαν.

καὶ ὁ ὀρισμὸς, οὐσία ἐμψυχος αἰσθητικὴ, ὅπερ ἔστιν ὀρισμὸς
 ζώου. καὶ κοινῶς πάντων τῶν κατὰ μέρος ζώων κατηγο-
 ρεῖται, καὶ ἰδίᾳ ἐκάστου. καὶ ὅτι σώκράτης, οὐσία ἐμψυ-
 χος, αἰσθητικὴ. καὶ ὁ ἵππος, ὁμοίως. ὡς δὲ τῶν ὁμώνυ-
 μων, οὐχ οὕτως. οὐ γὰρ διωκετὸν ἐκάστου ἰδίᾳ, καὶ ἀχέ-
 τως, ἔτε τοῦ ὀνόματος, οὐτε τὸν ὀρισμὸν κατηγορεῖται. οὐ γὰρ
 λέγεται ὁ αἶας καθ' ἑαυτὸν ὁμώνυμος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὄνομα
 μόνον ἔχει κοινόν, τὸν δὲ κατὰ τοῦ ὀνόματος λόγον τῆς οὐσίας
 ἕτερον, ἀλλὰ ἄλλω λέγεται ὁμώνυμος. καὶ τοῦλάχισον,
 δύο πραγμάτων κατηγορεῖται ἢ τοῦ ὁμώνυμου προση-
 γορίᾳ, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀχέσι ἐστὶ. Διῶκεται δὲ τὸ ὁμό-
 νυμον διαίρεσιν, οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐμπροσθεν ἀποδεδο-
 μένῃ διαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ποικιλωτέρῃ, κατὰ τὸν ὑποκείμε-
 νον τρόπον.

ἐχρήσατο τῷ τῆς οὐσίας ὀνόματι, παραλαμβάνων καὶ τὰ
 συμβεβηκότα. [Τί δὴ ποτε ὅλως προσέθηκε τῆς οὐ-
 σίας, καὶ μὴ ἦεν ὁ δὲ κατὰ τοῦτομα λόγος ἔτιρος; Δέ-
 γομεν, ἵνα μὴ περ ἀποδοῦς τῆς φωνῆς τὸν ὀρισμὸν, λέγει,
 ὅτι τὰ ὀμώνυμά ἐστι σωώνυμα. διωατὸν γὰρ τῆς αἰας
 φωνῆς ἀποδοῦναι τὸν ὀρισμὸν, ἥτοι τὴν ὑπογραφήν, λέγον-
 τας, ὅτι ἐστὶν αἰας δις ὑλαβος φωνή, ψιλὴ, ἑς καθαρόν
 ας λήγουσα, καὶ κατὰ τοῦτο σωώνυμοι ἴσονται οἱ αἰαν-
 τες. διὰ τοῦτο ἀκριβῶς προσέθηκεν, ὁ δὲ κατὰ τοῦτομα
 τῆς οὐσίας. του πέρι, τῆς ὑπὸ τοῦ ὀνόματος σημαυνομέ-
 νης. Φασι δὲ πιναι, μή ποτε καὶ τὰ ὀμώνυμά ἐστι σωώ-
 νυμα. κοινώνουσι γὰρ ἀλλήλοις καὶ κατὰ τὸ ὄνομα, καὶ κα-
 τὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ ὀμώνυμου. τῇ γὰρ αἰαντῶν κατηγο-
 ρεῖται μὲν, καὶ αὐτὸ τὸ ὀμώνυμον. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
 τοῦ ὀμώνυμου ὀρισμός. ἐκάτιρος γὰρ αὐτῶν λέγεται ἔχειν
 τῷ ἑτέρῳ ὀνομα κοινόν. τὸν δὲ κατὰ τοῦτομα λόγον τῆς
 οὐσίας, ἔπερον. οὐτως οὐκ εἰδέχθη καὶ τὰ ὀμώνυμα, ὄντα
 σωώνυμα. τί οὐκ ὁρῶμεν; Πρῶτον μὲν, οὐδὲν ἄτο-
 πον, ἡ τὰ αὐτὰ ὀμώνυμά ἐστι, καὶ σωώνυμα κατ' ἄλλο, καὶ
 ἄλλο. μάλλον δὲ καὶ ἀνὰ γκαῖον. οἱ γὰρ αἰαντῆς, ἡ μὲν αν-
 θρώποι, σωώνυμοι ἴσιν. ἡ δὲ αἰαντῆς, ὀμώνυμοι. οὐτω
 καὶ ἐντ' αὐτῶν, ἡ μὲν αἰαντῆς, ὀμώνυμοι. μόνῃς γὰρ τ' αἰας
 φωνῆς κοινώνουσι, τῷ κατ' αὐτὴν ὀρισμῷ διαφύουσιν.
 ἡ δὲ ὀμώνυμοι, σωώνυμοι κοινώνουσι οὐ μόνον τῆς ὀμώ-
 νυμου προσηγορίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ὀρισμοῦ.
 ἄλλως. οὐ διωατὸν ταῦτα σωώνυμα λέγειν. τῇ γὰρ
 σωώνυμων, κοινῶς τε κατηγορεῖται τὸ ὄνομα, καὶ ὁ ὀρι-
 σμός. καὶ ἰδίᾳ ἐκάστου, καὶ ἀχέτους. οἷον, τὸ ζῶον, καὶ κοι-
 νῶς κατηγορεῖται πάντων τῇ ὑπ' αὐτὸ, καὶ ἰδίᾳ ἐκάστου.
 λέγεται γὰρ σωκράτης ἦναι ζῶον. ὁ ἵππος, ζῶον. ἀλλὰ

εἰς 25

χ

μα ὁρισμὸς, ἀλλὰ λόγος. Φασὶν ἐπεὶ δὴ πορὶ καὶ ὡς πᾶν
 των τῇ πραγμάτων ὑπορουμένῳ ὁρισμῶν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε
 ὑπογραφῇ κεχρήμεθα, ἀπορουῖτες δι' ὁρισμοῦ ἀποδιδόναι
 τὰ πράγματα. τῇ γὰρ γενικωτάτων γενῶν, ὁρισμὸν
 ἀποδουῖαι ἀδύνατον. πᾶς γὰρ ὁρισμὸς, ἐκ γένους ἐστὶ καὶ
 συστατικῶν διαφορῶν. τούτων δὲ ὑποκαταβεβηκὸς γένος
 οὐκ ἔστιν δύεῖν, ἵνα ἐκ τούτου καὶ τῇ διαφορῶν ἀποδῶμεν
 αὐτῶν τὸν ὁρισμὸν, διό πορὶ οὐκ ἀνάγκη δι' ὑπογραφῆς αὐ-
 τὰ ἀποδιδόναι, διὰ τοῦτο οὐκ ἔπεν, ὁ δὲ κατὰ τοῦτο μα-
 ὅρισμός, ἐπεὶ δὴ παρελίμπανε τὰ δι' ὑπογραφῆς σημαίνον-
 μενα. διωκτὸν γὰρ ταύτη ὡς πᾶν των χρῆσασθαι, ἐκ τῇ
 κατὰ συμβεβηκὸς ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν αὐτῶν
 λαμβανόντας. ἀλλὰ λέγω ὅτι, ἐν οἷς ἐστὶ δι' ὁρισμῶν ἀ-
 ποδουῖαι τὰ πράγματα, περὶ τὸν δι' ὑπογραφῆς ἀπο-
 διδόναι. [Καὶ διὰ τὸ οὐκ ἔπεν ὁ δὲ κατὰ τοῦτο μα-
 ὅρισμός, ἢ τοῖς ὑπογραφῇ; λέγομεν ὅτι, σωτομίας ὡν
 ὁρμησὶς, τὸ κοινῶς τούτων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐστὶν, ὅπερ ἔστι
 ὁ λόγος. λόγος γὰρ λέγεται καὶ ὁ ὁρισμός, καὶ ἡ ὑπογραφῇ
 τῆς οὐσίας. Ἄρα οὐκ ἔστι καὶ ἐν τοῖς συμβεβηκό-
 σιν ὁμωνυμία; καὶ μὴ ὁρῶμεν τὸ τοιοῦτον. τὸ γὰρ ὅθεν,
 κατηγορεῖται καὶ κατὰ χυμοῦ, καὶ φωνῆς. λέγομεν γὰρ
 ὅθεν χυμὸν, καὶ ὅθεν φωνὴν, καὶ ὅσον ὅθεν. ὁμοίως καὶ
 τὸ βαρὺ, κατηγορεῖται καὶ κατὰ τῆς φωνῆς, καὶ κατὰ τῆς
 ὅγκου, καὶ κατὰ ἡθους ψυχῆς, ὡς ὅταν λέγωμεν, βαρὺς
 ἄνθρωπος. Πῶς οὐκ ἔπεν τῆς οὐσίας; Φαμεν ὅτι,
 διπλοῦν οἱ δὲ τὸ σημαίνον μενον τῆς οὐσίας ὁ ἀριστοτέλης.
 καθ' ἑνὸς, τὴν ἀντιδιασελλομένῳ πρὸς τὰ συμβεβη-
 κότες, καὶ αὐτὸν πᾶσαν, ἐκείνων ἐν ἑτέρῳ τὸ εἶναι ἐχόντων,
 λέγω δὴ, ἐν τῇ οὐσίᾳ. καθ' ἑτέρον δὲ, καθ' ὃ πᾶσαν αὐ-
 τῶν ὑπαρξιν, οὐσίαν καλεῖται. καθ' ὃ νῦν σημαίνον μενον,

λον κοινόν. οὗτος γὰρ τῇ μὲν οὐσίᾳ ἀμόριος, τῇ δὲ χρήσει
μοριός. ἢ τὸ μοριῶς μερικτὸν: ὡς λέγομεν, κρίσον
κοινόν, καὶ ἀγρὸν κοινόν. μετέχομεν γὰρ οὐ πάντες ὅλως,
ἀλλὰ ἕκαστος μέρος. ἢ τὸ ἐν προλήψει: ὡς ἐν τῷ θεῷ
τρωτόπος κοινός. τοῦ γὰρ προκαταλαμβάνοντος γίνεται.
ἢ τὸ ἐξ ἴσου παρὰ τῇ μετεχόντων μεταλαμβάνοντων:
ὡς λέγεται κοινὴ ἡ τοῦ κήρυκος φωνή. ἐξ ἴσου γὰρ αὐτῆς
πάντες ἀκούουσι. καὶ οὐχ ὁ μὲν, τῆς δὲ, ὅδε δὲ, τῆς δὲ τῆ
συλλαβῆς. καὶ ἡ ἀνθρώπειά φύσις, κοινὴ τῇ μετεχόντων
πάντων. ἐξ ἴσου γὰρ αὐτῆς, οἱ κατὰ μέρος μετέχομεν
ἀνθρώποι. ἐν ταύτῃ οὖν τὸ κοινόν παρέλαβε κατὰ τὸ ἐξ
ἴσου ἀκουσόν. Ὁ δὲ κατὰ τοῦτομα λόγος, τῆς οὐσίας
ἔτερος. ἐπὶ τὰς τοῖς ὁμώνυμοις ὑπάρχοντες, νῦν προς
τίθῃσι τίνα αὐτοῖς οὐχ ὑπάρχει, ἵνα μὴ μόνον ἐκ τῆς κοι
νώσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διαφορᾶς ἔχωμεν αὐτὴς διαγι
νώσκην. Ζητήσιον δὲ τί δήποτε μὴ ἦεν ὧν ὄνομα
μόνον κοινόν, ὁ δὲ λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος, ἀλλ' ὁ κατὰ τοῦ
νομα λόγος, τῆς οὐσίας ἔτερος; Φαμέν ὅτι ἐνδέχεται
τοῖς ὁμώνυμοις, καὶ σιμώνυμοις ἵνα κατ' ἄλλο, καὶ ἄλλο. οἱ
γὰρ αἰῶνες, ἢ μὲν ἀνθρώποι εἰσιν, ἢ σιμώνυμοι. μετέ
χουσι γὰρ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὀνόματος, καὶ τοῦ ὀρισμοῦ.
ἐκὰς προς γὰρ αὐτῶν, ζῶν λογικόν, θνητόν ἐστιν. ἢ δὲ αἰῶν
ες, ὁμώνυμοι. ἵνα οὖν μὴ τὸν τυγχόντα ὀρισμὸν λαμβά
νωμεν, ἀλλὰ τὸν κατὰ τοῦτομα, καθ' ὃ κοινωνοῦσι, κα
λῶς ἔπεν, ὁ δὲ κατὰ τοῦτομα λόγος. οἱ γὰρ αἰῶνες, κοι
νὸν μὲν ἔχουσιν αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα, τὸν δὲ λόγον τὸν κα
τ' αὐτὸ τοῦτο, οὐκ ἔπ τὸν αὐτόν. ἀλλ' ὁ μὲν, ἐστὶν ἐκ σαλα
μίνος, ὅς τε λαμῶνος, ὁ μονομαχισσας ἔκτορι. ὁ δὲ, οἷ
λέως ἐκ λοκρίδος, πόδας ταχύς, τοξότης. Ὁ δὲ κα
τὰ τοῦτομα λόγος, τί δήποτε μὴ ἔπεν, ὁ δὲ κατὰ τοῦτο

οὐκ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ τοιαύτη θέσις τοῦ ὀνόματος· καὶ γὰρ καὶ
 πλάτων ἐμνήσθη αὐτῶν, καὶ ὁ ποιητής, λέγων ποδὶ τῇ αἰν-
 των, ἴσον ὄνομα ἔχοντες· ὅταν δὲ ὁ αὐτὸς ὄνομα τοθετῇ, λέ-
 γει, καλῶ, ὡς ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς, ὅρον δὲ καλῶ, καὶ ἐν τῷ
 ποδὶ ὁμολώσας, καὶ ἐς τὸ τοῦτο ἀντίφασις· Ὡς ὄνομα
 μόνον κοινόν· Ἀρα οὖν ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐκ ἐστὶν ὁμώ-
 νυμία; καὶ μὴν ἐστὶ· λέγομεν γὰρ ὁρῶ· καὶ σημαίνει τοῦτο
 καὶ τὸ λέξω, καὶ τὸ ὁρώ περὶ δὲ διάκειμαι· πῶς οὖν φη-
 σὶν ὁμώνυμα εἶναι τὰ μόνον τὸ ὄνομα κοινόν ἔχοντα; ὁρῶ
 μεν πρὸς τοῦτο, ὅτι τὸ ὄνομα διχῶς λέγεται, τὸ μεν
 πρὸς ἀντιδιασολῶν τοῦ ῥήματος· τὸ δὲ, κοινῶς λεγόμενον
 ὑπὸ πάσης λέξεως· καθ' ὃ σημαίνονμενον, πᾶσα φωνή ση-
 μαντικῇ, ὄνομα λέγεται, ὡς ἐν τῷ ποδὶ ὁμολώσας φησὶν·
 αὐτὰ μεν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα τὰ ῥήματα, ὄνομα
 τὰ ἐστὶ, καὶ σημαίνει τί· ἐνταῦθα οὖν ὄνομα λέγει, οὐ τὸ ἀν-
 τιδιασελλόμενον πρὸς τὸ ῥήμα, ἀλλὰ τὸ κοινῶς κατηγορεῖ-
 μενον πάσης φωνῆς σημαντικῆς· ὥς τε τὸ ὁρῶ, τὸ σημαί-
 νον τὸ λέξω, καὶ τὸ ὁρώ περὶ δὲ διάκειμαι ὁμώνυμόν ἐστι· κοι-
 νὸν γὰρ ἔχει ὄνομα τὸ ὁρῶ· ὅρον δὲ, διαφέρον· ἐστὶν ἔν καὶ
 ἐν τοῖς ῥήμασιν ἡ ὁμώνυμία· Μόνον κοινόν· διχῶς
 λέγεται τὸ μόνον· ἢ τὸ μοναδικόν, ὡς ὅταν λέγωμεν μὲν
 νὸν ἥλιον, καὶ μόνον σελλῶν· ἢ τὸ ἀντιδιασελλόμενον πρὸς
 τὸ σύζυγον, ὡς ὅταν λέγωμεν, ἀπελήφθη ἐν πολέμῳ δό-
 ρον ἔχων μόνον· καὶ τοι οὐδὲν κωλύει καὶ ὑποδήματα ἔχεν,
 καὶ ἰμάτιον, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιασολῶν τῆς ἀπώιδος, ἢ τῇ
 ἄλλων ὀπλῶν· καὶ ἐν τῷ ἀρίστῳ, ἄρτον ἔχον μόνον· καὶ τοι
 οὐδὲν κωλύει καὶ ἰμάτιον ἔχεν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιασολῶν
 τῇ ὀψων· ἐνταῦθα οὖν ὡς πρὸς τὸ σύζυγον, τὸ μόνον ἀπο-
 δέδωκε, λέγω δὴ τὸν ὀρισμόν· Ὡς δὲ κοινόν, πετρα-
 χῶς λέγεται· ἢ ὡς τὸ ἀμερίτως μεθεκτόν, ὡς φασιν ὁρῶ

ἢ ὁρῶν καὶ ὁρῶ
 σημαίνει·

μόνον

κοινόν

ἔσεσθαι φιλόσοφον, καλέσῃ πλάτωνα. καὶ πολλάκις σιω-
τρήσῃ τὸ κατὰ μνήμην, τῷ κατ' ἐλπίδα, ὡς ὅταν τοιοῦ-
τον ὑποχέρημα μεταχρησάμενος ὁ πάππος ὑρεθῇ.

Τὰς δὲ κατὰ ἀναλογίαν, ὡς ὅταν πρὸς ἀναλογία καλέ-
σῳμεν τί. ὅιον, πρὸς δα κλίνης, καὶ κορυφῶν ὄρους. ὃν ὅς
ἔχει λόγον πρὸς τὸ ἀνθρώπον ὁ πούς, τοῦτον καὶ πρὸς τὴν κλί-
νῃ, ὁ δὲ κλίνης πούς. Τὰς δὲ, ἀφ' ὧν, ὡς ὅταν ἀπὸ πνοῆς
ὠρμημένοι, καλέσῳμεν προσηγορίαν τῇ ἐκείνου, ἅπαντες
ταῖς ἐξ αὐτοῦ. ὡς πρὸς ἰατρικὸν βιβλίον, καὶ ἰατρικὸν φάρμα-
κον. Τὰς δὲ, πρὸς ὧν, ὡς ὅταν ἀφορῶντες πρὸς τι μέλλον τέ-
λος, ἐνομάσῳμεν αὐτὰ πρὸς ἐκείνο, ὡς ὑγιανὸν γυμνάσιον.
Διαφέρει δὲ τοῦ ἀφ' ἑνός. ὅτι ἐκείνα μὲν, ἀπὸ πινος ἀρχῆς
λέγεται. ταῦτα δὲ, πρὸς τι τέλος ὁρᾷ. τὰ δὲ ἀφ' ἑνός, πρὸς
μὲν, ὡς ἀπὸ παραδεγματικῆς αὐτίου λέγονται, ὡς ὅτι
τῇ ἐκείνου ἀνθρώπου, ἀπὸ πινος ἀληθινοῦ ἀνθρώπου. τὰς
δὲ, ὡς ἀπὸ ποιητικῆς, ὡς τὸ ἰατρικὸν σμιλίον. Ζητη-
σίον δὲ ἐν ταῦτα κατὰ ποῖον σημαίνοντα τῇ ἐμῶν ὁμῶν
ὁ ἀριστοτέλης τὴν τῇ ὁμῶν ὁμῶν διδασκαλίαν ποιεῖται;
φάμεν οὖν ὅτι, ὡς τὸ ἀφ' ἑνός. ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώ-
που, ὁ γεγραμμένος ὠνόμασται. Τινὲς δὲ ἐρήψαντο, διὰ
τί μὴ τῷ κατὰ ἀναλογίαν ἐχρήσατο, ὅτι καὶ ἄμενον ἔχει
δοκεῖ; καὶ φάμεν ὅτι, τὸ ἀναλογοῦν ἐν τέτρασι τοῦλάχισ-
τον θεωρεῖται. λέγομεν ὅτι τῶν τετρασίων, τὰ δύο πρὸς τὰ ὅκ-
τῳ ἀναλογίαν ἔχον, ὡς τὰ δέκα πρὸς τὰ πεσάρκοντα.
τετραπλᾶσίονα ὅσον λόγον ἔχει ἐκάτερα. τὰ δὲ ὁμῶν
γυμνασίου, καὶ ἐν δυτίν, ἐκόντως ἄρα οὐ πρὸς τῇ κατὰ ἀναλο-
γίαν ὁμῶν ὁμῶν διαλέγεται. Λέγεται. προσυπακου-
σίον πράγματα, ἵνα οὕτως ἢ. ὁμῶν γυμνασίου, λέγεται πρᾶ-
γματα, ὡν ὄνομα μένον κοινόν. ἡνίκα δὲ εἴπῃ ὅτι λέγεται,
δηλοῖ ὅτι καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ὄνομα φέρεται, καὶ
οὐκ

Ἄπορονσι δὲ πάλιν, τί δὴ ποτε εἶπε λέγεται, καὶ μὴ λέγονται. φάμεν ὅτι ἐπεὶ δὴ τὰ ὁμώνυμα, εἰ καὶ πολλά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως καθ' ὁμώνυμα, εἰ ὑπάρχουσιν, εἰ γὰρ τὸ κατὰ πολλῶν κατηγορούμενον ὄνομα, διὰ τοῦτο εἰκῶς εἶπε, λέγεται. πληρωτικὸν γὰρ τὸ λέγονται. ἅλως γάρ. ἔθος ἔλλησιν ὑπὸ τῇ οὐδὲ πέρων ὀνομάτων τῷ εἰκῶς ἀριθμῶ, ἀντὶ πληρωτικῶς κεχρησθαι ὑπὸ τῇ τρίτῳ προσώπων. οἷον, τρέχει τὰ παιδία. ἐσφαλται τὰ βιβλία. ἐκ ἐβλάησε τὰ δένδρα. τὴν δὲ αἰτίαν γραμματικοὶ λέγουσιν. οὕτω καὶ τὰ αὐτὰ τῇ πληρωτικῇ δυνάμει, λέγω δὴ τῇ ὁμώνυμῳ, εἰκὸν ῥῆμα ἐπηνέχθη τὸ λέγεται. Ἰσέον δὲ ὅτι, τρία ταῦτα ἔσιν ἀλλήλων διαφθερόντα, ὁμώνυμα, ὁμωνυμία, ὁμώνυμός. ὁμώνυμα μὲν ἔσιν, αὐτὰ τὰ πράγματα. ὁμωνυμία δὲ, ἡ χάρις αὐτῇ, καθ' ἣν τῷ ὀνόματι κεκοινωνήκασιν. ὁμώνυμός δὲ, αὐτῇ ἡ κατηγορία, ἣν καὶ τὰ πραγμάτων ἔσιν. Ἰσέον δὲ ὅτι οὐδὲς ἐκ προσομίῳν τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου ἀνέκλυψε. φησὶ γὰρ, ὁμώνυμα λέγεται. τὸ μὲν εἰπεῖν, ὁμώνυμα, σημαίνει τὰ πράγματα. τὸ δὲ λέγεται, τὰς φωνάς. θεωροῦνται δὲ ἐξ ἡμῶν τὰ πράγματα, διὰ μέσων νοημάτων. τὴν δὲ τῇ ὁμώνυμων διδασκαλίαν, δι' ὁμώνυμων φωνῶν ἐποίησατο. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ὁμώνυμον, ὁμώνυμόν ἐστι. πολλαχῶς γὰρ λέγεται. τῇ γὰρ ὁμώνυμων, τὰ μὲν, ἐκ τύχης ἐστὶ. τὰ δὲ, ἐκ διανοίας. ἐκ τύχης μὲν ὥς ὅταν εἰς διαφόροις τόποις τύχῃ σίπνῃ, τὸ αὐτὸ ἔχοντες ὄνομα. ὥς ἀλέξανδρος, ὁ πάρις, καὶ ἀλέξανδρος, ὁ μακεδών. Ἐκ διανοίας δὲ, ὥς τὸ δόξαί πνα εἰπεῖν τοῖς δόλοισι ὄνομα ὅιον ἐτυχεῖται, καὶ τὰ προαίρεσιν, καὶ διάνοιαν. καὶ τῶν τὰ μὲν, κατὰ μνήμην. ὥς ὅταν τις τὴν ἰδίον ὄν, ὀνόματι τὴν προγόνων καλέσῃ. τὰ δὲ, κατ' ἐλπίδα, ὥς ὅταν τις τὸν ἰδίον ὄν προσδοκῶν

Ἄπο

χ

ὁμώνυμα
 ὁμωνυμία
 ὁμώνυμός.

ἐκ τύχης

ἐκ διανοίας

κατὰ μνήμην

κατ' ἐλπίδα

ὄνομα, καὶ ὅτι φύσει πρότερά ἐστι τῶν ὁμώνυμων τῶν σωμάτων
 νύμων. τὸ γὰρ ὄν, τῶν κατηγοριῶν ὁμώνυμός ἐστι κατηχεῖται
 παρὰ, καὶ οὐ σωμάτων. οὐκ ἂν δὲ γίνετο ὁμώνυμων, ἢ μὴ
 πάντα ταῦτα σωλῶσι. ταυτὸς τῆς ὀνόματος. ταυτὸς
 τῆς τόνου. ταυτὸς τῆς γένους. ταυτὸς τῆς πᾶσις. ταυτὸς
 τῆς πνύματος. ταυτὸς τῆς καταλήξεως. ἔστι γὰρ ἄλλο
 ἄλλο, καὶ ἄλλο ὄνομα ἢ, δὴ ἄλλο ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁμώνυμον. ἢ ὅ
 τὸ αὐτὸ ὄνομα μὲν ἢ, τόνος δὲ διάφορος, οὐ δὲ τοῦτο ὁμώνυμον.
 οἶον, ἀρχος, καὶ ἀρχός. τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον
 ἐστὶ, καὶ σημαίνει κῶα. τὸ δὲ, ὀξύτονον, καὶ σημαίνει τὸν ἀν
 μελῆ καὶ ἢ μὲν ἀρσενικὸν ἢ, σημαίνει ὡς εἶπον, ἢ τὸν
 κῶα τοῦ ὀδυσσεύς, ἢ ὄνομα ἥρωος. ἢ δὲ οὐδὲ πρὸς, σημαί
 νει ὄνομα πόλεως. ὁμοίως βίος, καὶ βίος. βίος μὲν γὰρ βι
 ρυτέων, ἢ ζῶν. βίος δὲ ὀξύτόνως, τὸ τίξον. καὶ πάλιν,
 ἐστὶ ταῦτα μὲν ἢ, πᾶσις δὲ μὴ ἢ ἢ αὐτῇ, οὐ ποιεῖ ὁμώνυ
 μον. οἶον, ὁ ἐλάτης, καὶ τῆς ἐλάτης. τὸ μὲν γὰρ δύθειας
 ἐστὶ, καὶ σημαίνει ὠϊόχον, ἢ ἄλλον πνᾶ ἐλαύνοντα. τὸ δὲ, καὶ
 θηλικὸν γένος, ἐκένου ἀρσενικοῦ ὄντος, καὶ γυνικῆς πᾶσι
 σέως. ἢ ἐλάτη γὰρ τῆς ἐλάτης. καὶ ἐστὶ δένδρου ὄνομα.
 δέον δὲ καὶ πνύμα τὸ αὐτὸ ἔχεν. εἰ γὰρ διάφορον ἦν τὸ
 πνύμα, οὐκ ἐστὶ ὁμώνυμον, οἶον ὡς τοῦ ὀϊος. σημαίνει καὶ
 τὸ ὁποῖος, σημαίνει καὶ τὸ μόνον. καὶ τὸ μὲν διασωῖται,
 τὸ ὁποῖος. ψιλούται δὲ, τὸ μόνος. χρῆς δὲ καὶ τῆς αὐ
 τῆς καταλήξεως. σαφές δὲ οἶμαι τοῦτο. τὸ γὰρ ἐλάτης,
 καὶ ἢ ἐλάτη, καταλήξει διαφύροντα, οὐκ ἔστιν ὁμώνυμα.
 Ζητοῦσι δὲ πνύμα δια τί μὴ εἶπον ὁμώνυμον, ἀλλὰ ὁμώνυ
 μον. φησὶ γὰρ ὅτι τὸ ὁμώνυμον οὐκ ἐστὶν ὄν. οὐ γὰρ λέ
 γεται αὐτὸ ἐαυτῷ, πῶς ὁμώνυμον, ἀλλὰ πλῆονα. ἄλλο
 γὰρ ἄλλως ἐστὶν ὁμώνυμον. ἐπὶ τοῦ μὲν ὄνομα, πολλὰ
 δὲ πράγματα δηλοῖ, διὰ τοῦτο πλῆθυντικῶς ἔρηται.

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ὁμώνυμα

ἢ θεωρήματι. ἢ καὶ ἄλλως σωτομίας ἀεὶ ὄντων, διὰ τῶν
 των καὶ ποῦ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς διατάχεται διδασκαλία. τῶν
 γὰρ γνωθέντων, γνώριμα ἔσται καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀντικείμε-
 να. τῶν γὰρ ἀντικείμενων, ἡ αὐτὴ ἐστὶν ὑπόθεσις. ὁ γὰρ εἰς
 δῶς τί ἐστιν ὁμῶνυμον, ἔσεται καὶ τὸ τοῦτο ἀντικείμενον.
 λέγω δὴ, τὸ πολυώνυμον. ἢ γὰρ ὁμῶνυμόν ἐστι τὸ κοινῶς
 νοῦν μὴ τῷ ὀνόματι, τῷ δὲ πράγματι διαφύρον· ὡς μῦς ὁ,
 τε βαλάστιος, καὶ ὁ γαλῆς, πολυώνυμον ἄρα ἐστὶ τὸ τοῦτων
 ἀντικείμενον, τὸ τῷ πράγματι μὲν ταῦτον, διαφύρον δὲ
 τῷ ὀνόματι, ὡς ἄλλο, ξίφος, σπάθη. Τινες δὲ φασιν, ὅτι
 διὰ τοῦτο τῶν πολυώνυμων οὐκ ἐμνήσθη, ἐπεὶ δὴ τὰ ὁμῶν-
 νυμα, κατὰ μὲν τὸ ὄνομα ταυτὰ διρίσκονται, κατὰ δὲ τὸ
 ὄρισμόν, διαφύρουσι. τὰ δὲ πολυώνυμα, τοῦ ἀντίον. ὁ
 οὖν φιλόσοφος ὡς ποῦ πραγμάτων διαλεγόμενος, κατε-
 φρόνησε τῶν ὀνομάτων. τὸ γὰρ ταῦτα ἤτις, γραμματικῶς
 κοῖς πρέπει. καὶ ἄλλως. ὅπου ἤδη ἔπον, ποῦ μόνων τῶν
 χρησιμούντων αὐτῷ ἢ τῷ τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίαν,
 διαλαμβάνειν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰδὼς τί ἐστι σωῶν
 νυμων, ὅτι τὸ καὶ τῷ ὀρισμῷ, καὶ τῷ ὀνόματι κοινῶς νοῦν, ὡς
 ἀνθρώπος σωκράτης τὸ, καὶ πλάτων, οὗτος καὶ τί ἐστιν ἐτε-
 ρώνυμον ἔσεται. ὅτι τὸ καὶ τῷ ὀνόματι, καὶ τῷ πράγματι
 διαφύρον, ὡς ἡ ἀνάβασις, καὶ ἡ κατάβασις. καὶ γὰρ καὶ τῷ
 ὀνόματι, καὶ τῷ πράγματι διαφύρει, εἰ καὶ τὸ ὑποκείμενον
 ἀμφοτέρους τοῖς πράγμασι, τὸ αὐτὸ ἐστίν. ὡς γὰρ ἄλλο
 τί ἐστι τὸ εἶναι σίτω, καὶ ἄλλο τὸ εἶναι σπέρματι, ἢ καρπῷ,
 οὕτως ἄλλο τί ἐστι τὸ εἶναι κλίμακι, καὶ ἄλλο τὸ ἀναβάσσει
 εἶναι, ἢ καταβάσει. ποῖας γὰρ χεῖρας τῆς ποῦ τῷ κλί-
 μακι ἐνδείξασθαι, ταῦτα ἐστὶν ὀνόματα δηλωτικά. Προέ-
 ταξε δὲ ὁ ἀρίστος τέλης ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τὰ ὁμῶνυμα, ἐ-
 πεὶ δὴ τὰ ἀπλῆς ὄντα εἰσι, καθ' ὅσον μόνον κοινῶς νοῦν τὸ

δίκω νέφους ποδὶ καλύπτεισιν αὐτῶν τὸ νοστὸν, ἐδὲ ἤθεσαν
 τῇ ὀνομάτῳ, δίδωσιν σημαίνουσιν ἀλλήλαις τὰ πράγματα
 τα. [Ἰσείον τοίνυν ὅτι σημαίνουσιν ἀλλήλοις τὰ πράγ-
 ματα, ἢ διὰ τῇ ὀνομάτῳ, ἢ διὰ τῇ ὀρισμῶν. οἶον τὸν
 ἀνθρώπον σημαίνουσιν, καὶ διὰ τῆς ἀνθρώπου φωνῆς, καὶ
 διὰ τοῦ ὀρισμοῦ πύλινοντος, ζῶον λογικόν, θνητόν. ἀλλ'
 ὅταν μὴ διὰ τῆς ἀνθρώπου φωνῆς σημαίνουσιν τὸν ἀν-
 θρώπον, ἀλλ' αὐτοῦ τὴν φύσιν δηλοῦμεν. ὅταν δὲ διὰ
 τοῦ ὀρισμοῦ, τὰ κατὰ μέρος προσόντα τῷ ἀνθρώπῳ
 θεωροῦμεν. [Τῶν οὖν πραγμάτων, τὰ μεν κοινῶς
 νῆ ἀλλήλοις κατὰ τοῦτομα, διαφέρει δὲ κατὰ τὸν ὀρι-
 σμόν, καὶ καλεῖται ὁμώνυμα. [Τὰ δὲ, κοινῶς μὴ κατὰ
 τὸν ὀρισμόν, διαφέρει δὲ κατὰ τοῦτομα, ἃ καλεῖται πο-
 λυώνυμα. [Τὰ δὲ, κατὰ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ὀρισμόν κοι-
 νῶν, ἃ καλεῖται σιμώνυμα. [Τὰ δὲ, κατὰ τὸν ὀρισμόν,
 καὶ τὸ ὄνομα, διαφέρει, ἃ καλεῖται ἐπρώνυμα. [Εἰ δὲ
 ναὶ δὲ χρῆ, ὅτι ἄλλο ἐστὶν ἐπρον, καὶ ἄλλο ἐπρώνυμον. ἐπ-
 ρώνυμα μεν ἴσιν, τὰ ποδὶ σ, καὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον θεω-
 ρούμενα πράγματα, διαφέρου δὲ μετέχοντα ὀνόματος.
 οἶον, αὐτὸς τῆς κλίμακος, καὶ ἡ ἀνάβασις, καὶ ἡ κατὰ βαςις.
 καὶ ἄλλως μὴ ὀρίζεται ἡ ἀνάβασις, ἄλλως δὲ ἡ κατὰ βαςι-
 σις. καὶ τὰ μὴ ὀνόματα, διάφορα. ἀνάβασις γ, καὶ
 κατὰ βαςις. ταῦτ' οὖν ἰδίως ἐπρώνυμα καλοῦσιν.
 [Ἐπερ δὲ, τὰ κατὰ πάντα ἄλλα, καὶ κατὰ τὸ ὑποκείμενον,
 καὶ κατὰ τὸ ὄνομα. οἶον, ἀνθρώπου, καὶ ἵππου. [Πορί-
 δὲ τῇ ὁμώνυμων μόνων, καὶ σιμώνυμων, ποιεῖται τὴν δι-
 δασκαλίαν· διότι αὐτῶν μόνων σὺ τῇ τῇ κατηγορίῳ δι-
 δασκαλία χρησθε, ζηλῶν καὶ τούτῳ τὴν μετρητικὴν δι-
 δασκαλίαν. εἰδῶσι γ, καὶ κῆνοι ποδὶ μόνων προλαμβά-
 νη τὴ συμβαλλομένων αὐτοῖς, σὺ τῷ προκειμένῳ βιβλίῳ,

ἐπερ

ἐπερ

δασκῆ. Ὁ δὲ πρὸ τρίτῳ πάλιν, πορί πινων διαλαμβά
 νει φωνῶν, ὧν ἐμνήσθη ἐν τῇ τῇ κατηγοριῶν διδασκαλίᾳ.
 οἶον, τοῦ ἄμα. τοῦ προτέρου. τὸ ἔχεν. (Καὶ διαποίαν
 αἰπῶν οὐχ ἄμα πάντα πρὸ τῇ κατηγοριῶν ἐδίδαξε;
 φασὶν ὅτι τῇ φωνῶν τούτων, αἰμὲν, ἥσι πᾶσιν ἄγνω
 σοι. οἶον, τὸ ὁμώνυμον. τὸ σωώνυμον. οὐδεμίαν γὰρ τού
 των εἰσὶν ἔχον πολὺς ἀνθρώπους. τὰ δὲ, γνώριμα μὲν
 ἐκ τῆς σωηθείας, ἀλλ' ὁμῶς πρὸς διόμεινα διασθρῶσεως.
 οἶον, τὸ ἄμα, καὶ τὸ πρότερον. τὰ οὖν παντάπασιν ἄγνω
 στα, πρὸ τῆς τῇ κατηγοριῶν διδασκαλίας ἀναγκάως
 προέταξεν. ἐπεὶ δὲ ἐκείνων ἀγνωσμένων, ἐφιστάνην οὐκ ἐ
 μέλλομεν τοῖς λεγομένοις πρὸ τῇ κατηγοριῶν. χρῆται
 γὰρ αὐτοῖς ἕως τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίας. τὰ δὲ λοι
 πὰ, λέγω δὴ τὰ ἀδιασθρῶτως ἡμῖν ἐγνωσμένα, μετὰ
 τὰς κατηγορίας διδάσκει, ἵνα μὴ μακρὸν ποιήσῃ τὸ προ
 οῖμιον, καὶ τὸ πάροςθεν τοῦ ὄργου μακρότερον. ἐφθυρέ
 θη δὲ ἡ κατὰ τὰ μόρια διαίρεσις, πρὸς σαφήνειαν τοῦ συγ
 γράμματος. μαθόντες γὰρ πόσα ἐπὶ τὰ τοῦ βιβλίου κε
 φάλαια, καὶ πρὸς τίνων διαλέγεται, ῥᾶσι τοῖς λεγομένοις
 παρακολουθήσομεν. καὶ οὐ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιασ
 θρῶτως, ταῦτα δεξιόμεινα.

- » Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν, ὃ δὲ κατὰ
 » τὸ ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας, ἔτερος, οἷον ζῶν, ὃ, τε ἀνθρώ
 » πος, καὶ τὸ γεγραμμένον. τούτων γὰρ ὄνομα μόνον, κοι
 » νόν, ὃ δὲ κατὰ τοῦ ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας, ἔτερος. ἐὰν γὰρ
 » ἀποδιδῶ τις, τί ἐστιν αὐτῶν ἐκατέρω τὸ ζῶν εἶναι, ἴδιον
 » ἐκατέρω λόγον ἀποδώσῃ.

Αἱ ψυχαὶ αἱ ἡμέτεραι γυμναί μεν οὔσαι τῇ σῶμα
 τῶν, ἡδ' ὡς τὸ δι' αὐτῶν τῇ νοημάτων σημαίνεν ἀλλή
 λους τὰ πράγματα. ἐπεὶ δὲ δὲ σῶμασι σῶμα δίδεται,

τῶν μόνως κατηγορουμένων. Ἡ δὲ τάξις τῆς ἀναγνώ-
 σιως δὴλη ἐκ τοῦ σκοποῦ. ἐπεὶ δὴ ᾧ ὡς ἔφαμεν, ἥς
 τοῦτο κατέληξεν ἡ θεωρία, ἐνθούθεν ἀρχήν τῆς πρά-
 ξιως, καὶ ὅτι διὰ τὰ ἀπλούς ὅρα προημεῖσθαι τῶν σωθέντων.
 ἀπλούς ὅρα δὲ ἡ ποῦ τῶν δέκα κατηγοριῶν διδασκαλία,
 ἡ ποῦ ὡς ἔρηται, διπλαμβάνει ποῦ ἀπλῶν φωνῶν ση-
 μαινουσῶν ἀπλᾶ πράγματα, διὰ μέσων ἀπλῶν νοημά-
 των. Ὅτι δὲ γήσιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον, πάν-
 τες μαρτυροῦσι. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ φράσις, καὶ τὸ τὸν φιλό-
 σοφον ἐν ἄλλαις πραγματείαις μεμνηῖσθαι τοῦ συγγράμμα-
 τος. δύο δὲ ὡς ἔρηται βιβλίων κατηγοριῶν διεισέντων,
 σχεδὸν παρὰ πλησίον κατὰ πάντα, καὶ κατ' αὐτὸ τὸ προ-
 οίμιον, ἐπὶ ᾧ τοῦ ἑτέρου ἡ ἀρχή. Τῶν ὄντων, τὰ μὲν,
 ὁμώνυμα ἐστὶ, τὰ δὲ, σωώνυμα. ἡ τις σχεδὸν ἡ αὐτὴ ἐπὶ
 τῷ προκειμένῳ βιβλίῳ, ἐκρίθη τοῦτο γήσιον εἶναι τοῦ φι-
 λосоφου τὸ βιβλίον ὑπὸ πάντων ἐξηγητῶν. Ἡ δὲ εἰς
 τὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου διαίρεσις, τριχῇ διήρηται. ἥς
 τὰ πρὸ τῆς κατηγοριῶν, εἰς τὰς κατηγορίας, ἥς τὰ μετὰ
 τὰς κατηγορίας. καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τμήματι, διδά-
 σκει τὰ χρήσιμα πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς κατηγοριῶν.
 ὡς ποῦ ᾧ ἀνάσιν οἱ μετρίαι τὰ χρήσιμα πρὸς τὴν δι-
 δασκαλίαν τῶν θεωρημάτων προδιδάσκειν, πὶ ἐπὶ σημῆον,
 πὶ γραμμῇ, πὶ κύκλῳ, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται μετὰ ξὺν τῆς
 διδασκαλίας, ἢ ξένοις ὀνόμασι μεχεῖσθαι, ἢ διδάσκοντες
 πὶ ποῦ αὐτῶν ἐκτρέπεσθαι, καὶ διακόπην τὴν σωίχην
 τῶν προκειμένων: οὕτω καὶ ὁ φιλόσοφος ἐν ταῦθα, ἐπεὶ δὴ
 ἔμελλεν ἐν τῇ τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίᾳ μνημονεύειν
 λέξεων πνῶν, ἢ φωνῶν ἡμῖν ἀγνώστων, διὰ τοῦτο ποῦ αὐ-
 τῶν προδιδάσκει, ἵνα μὴ δόξῃ τὸν λόγον τεράττειν. ἐν
 δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι, ποῦ αὐτῶν τῶν κατηγοριῶν δι-

διὰ τῶν φωνῶν σημαίνειν ἀλλήλοις τὰ πράγματα· μὴ μὲν
 τοιγεῖν, τί μὲν ἐστὶν ὄνομα, τί δὲ ῥῆμα· ποῦ τούτων ἔν
 διαλέγεται ἐν ταῖς κατηγορίαις· ἀλλ' ἐπεὶ οὐ ποῦ ἀσὴ
 μῶν φωνῶν διαλέγεται· οὐδεὶς γὰρ τούτων λόγος τοῖς φι
 λосоφοῖς, δῆλον ὅτι ποῦ φωνῶν σημαίνουσιν νοήματα·
 ἀνάγκη γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, εἶναι καὶ τούτου τὸ ὄνο
 μα, καὶ πρὸ τούτου τὴν εὐνοίαν, ὡς ἔχομεν τοῦ πράγμα
 τος· οἶον, τοῦ σώκράτους ἐστὶν ὄνομα, ἢ φωνὴ σώκράτους·
 τὸ δὲ πᾶν, αὐτὸς ὁ σώκράτης· ἢ δὲ εἰνοία, ὡς ἔχομεν
 ἐν τῇ ψυχῇ, ἢ ποῦ τοῦ σώκράτους γνώσις· Σκοπὸς οὖν
 τῷ ἀριστοτέλει εἶπεν ποῦ ἀπλῶν φωνῶν σημαίνουσιν ἀ
 πλᾶ πράγματα διὰ μέσων ἀπλῶν νοημάτων καὶ ταῦτα
 μὲν, ποῦ τοῦ σκοπῶ· Ὅτι δὲ χρῆσιμόν ἐστι τὸ βιβλίον
 ἥς τε τὸ θεωρητικὸν τῆς φιλοσοφίας μέρος, καὶ τὸ πρακτι
 κόν, ἐκ τῶν προηρημένων δῆλον, εἴπορ καὶ τὴν ἀπόδειξιν,
 ὥς ἐδείξαμεν, ἀνὰ τῶν ἀπλῶν φωνῶν οὐκ ἐστὶ γνώσις· καὶ
 ὅτι ποῦ τῶν κοινοτήτων διαλαμβάνει, εἰς ἃ τὰ ὄντα πᾶν
 τα διαίρεται· Ἡ δὲ αἰτία τῆς ὑπογραφῆς, ἐστὶ τοιαύτη·
 Κατηγορίαι ὑπεγράφηται τὸ βιβλίον, ἔχον ποῦ τῶν κα
 τηγοριῶν τῶν ἐν τοῖς δικασηρίοις διαλαμβάνει, οὐ γὰρ
 πρόκειται αὐτῷ ῥητορικόν, ἀλλ' ὥς πορ καὶ ἐν ταῖς εἰσαγω
 γαῖς ἐμάθομεν, διπλὴν τῶν γενῶν ἐστὶν ἡ διαφορά· τὰ μὲν,
 γὰρ ἐστὶ γενικώτατα, καὶ μόνως γένη· τὰ δὲ, ὑπερλήληα, ἃ
 καὶ εἶδη, καὶ γένη λέγεται· εἶδη μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν· γένη
 δὲ, τῶν μετ' αὐτά· καὶ τὰ μὲν γενικώτατα, μόνως κατη
 γοροῦνται· τὰ δὲ ὑπερλήληα, ὑπόκηνται μὲν τοῖς πρὸ αὐ
 τῶν, κατηγοροῦνται δὲ τῶν μετ' αὐτά· διαλέγεται δὲ ἐν
 ταῦτα ποῦ τῶν δέκα γενικώτατων γενῶν, ἃ μόνως κατη
 γοροῦνται, οὐδέ ποτε δὲ ὑπόκηνται· διὰ τοῦτο οὖν ἐπεγρά
 ψε τὸ βιβλίον, κατηγορίαι, ὥσπερ ἡ ἐλπε, ποῦ τῶν γενῶν

Ἡ αἰτία

ὑποβληθέντων θεμελίων. οἱ δὲ θεμέλιοι οὐκ ἂν βληθεῖον,
 μὴ ὀρυκθῆσθαι τῆς γῆς. ὡς ταῦτα κατέληξεν ἡ θεωρία, ἐν
 τῷ οὖν ὡς ἀρχεται ἡ πρᾶξις. πρότερον γὰρ ἐρύπη τὴν
 γῆν. εἰδ' οὕτω βάλλει τὸν θεμέλιον. ἔπειτα ἐκίρει τοίχους.
 καὶ ὕψος ἐπιτίθησι τὴν ὀρυφίαν, ἥ τις ἐπὶ τέλος τῆς πράξε-
 ως. ἡ δ' ἀρχὴ τῆς πράξεως, τέλος τῆς θεωρίας. Οὕ-
 τως οὖν καὶ ὁ φιλόσοφος ποιεῖ. βουλόμενος γὰρ ποιῆσαι
 ἀπόδειξιν, φησὶ πρὸς ἑαυτὸν, βούλομαι ποῦ ἀποδείξαι
 εἰπεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόδειξις συλλογισμὸς ἐστὶν ἡγεμονο-
 νικός, ἀδυνατὸν εἰπεῖν ποῦ τούτου, τὸν μὴ πρότερον εἰδόν-
 ται τί ἐστὶ συλλογισμὸς. τὸν δὲ ἀπλῶς συλλογισμόν, ἐκ ἂν
 μάθοιμεν, μὴ μάθοντες τί ἐστὶ πρότασις. λόγοι μὲν γάρ
 πνέες ἐσὶν αἱ προτάσεις. τῇ δὲ τοιούτῳ λόγων, συλλογῇ
 ἐστὶν ὁ συλλογισμὸς. ὥς τε ἄνθρωπος τὸν γινώσκει τὰς προτά-
 σεις, ἀδυνατὸν μάθαι τὸν συλλογισμόν. ἐκ γὰρ τούτων
 σύγκηται. ἀλλ' οὐδὲ τὴν πρότασιν ἄνθρωπος τῇ ὀνομασίᾳ, καὶ
 τῇ ῥημάτῳ, ἐξ ὧν σωείσκει πᾶς λόγος. τὰ δ' ὀνόματα,
 καὶ ῥήματα, ἄνθρωπος τῇ ἀπλῶν φωνῶν. ἕκαστος γὰρ τούτων
 φωνὴ ἐστὶ σημασιπλήρῃ. διὸ οὖν πρότερον ποῦ τῇ ἀπλῶν
 φωνῶν εἰπεῖν. ὡς ταῦτα οὖν ἡ θεωρία κατέληξε, καὶ γίνε-
 ται τοῦτο τῆς πράξεως ἀρχή. [Πρότερον γὰρ διαλέγε-
 ται ποῦ τῇ ἀπλῶν φωνῶν, ὡς τὰς κατηγορίας. εἰδ' οὕ-
 τω ποῦ ὀνομασίᾳ, καὶ ῥημάτῳ, καὶ προτάσει, ὡς τῷ πε-
 ρὶ ὁμιλήσας. εἴτα ποῦ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ, ὡς τοῖς
 προτέροις ἀναλυτικοῖς. εἰδ' οὕτω ποῦ ἀποδείξεως, ὡς
 τοῖς ὑστέροις ἀναλυτικοῖς. ἐν ταῦτα οὖν τὸ τέλος τῆς πρά-
 ξεως, ὅπου καὶ ἀρχὴ τῆς θεωρίας. εἰκότως τοίνυν ἐν ταῦ-
 τα πρῶτον ποῦ ἀπλῶν φωνῶν διαλαμβάνει. οἱ γὰρ ἄν-
 θρωποι κοινῇ σμειλθόντες, εἴδοντο πρὸς ἀλλήλους ἐκαστὸν
 πράγματι οἰκῆον ὄνομα, τούτου μόνου φροντίσαντες, τοῦ

δε ἀγαθόν, ἀπὸ τοῦ κακοῦ. τί δὲ ἐστὶ τοῦτο; ἢ ἀπὸ δειξίς. ὅ
 γ' αὖ ἀποδείχθη ἀγαθόν, τοῦτο ἐξ ἀνάρκης ἀγαθόν ἐστὶ
 καὶ ὁ αὖ ἀποδείχθη κακόν, τοῦτο ἀνάρχως κακόν ἐστιν.
 ὁμοίως καὶ τὸ ἀληθές, καὶ τὸ ψεῦδος. ὅν γ' τρόπον ὁ τίς
 των τῶ κακόνι, καὶ ὁ οἰκοδόμος τῇ καθεύτῃ πρὸς διάκρι
 σιν τῇ ὀρθῶν, καὶ μὴ τοιούτων χρώνται, οὕτω καὶ ὁ φιλό
 σοφος τῇ ἀποδείξει κέχρηται πρὸς διάκρισιν τ' ἀληθείας,
 καὶ τοῦ ψεύδους, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τοῦ κακοῦ. ἢ ὁ ἀπόδειξις,
 συλλογισμός ἐστιν ὑψημονικός. ὑπὲρ πλέον γ' τοῦ ὑψημο
 νικοῦ συλλογισμοῦ, ὁ ἀπλῶς συλλογισμός. τῷ γ' ἀπλῶς
 συλλογισμῷ προσελθούσα ὕλη ἁπλῆς, καὶ ἀρχαῖα αἰ
 κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ ὡσαύτως ἔχουσα, τὸν ἀποδειπτικὸν ποιεῖ
 συλλογισμόν. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ πόρ οὐκ ἠδυνάτο διδάξαι ποδὲ ἀ
 ποδείξεως, μὴ πρότερον διδάξας τί ἐστιν ἀπλῶς συλλογι
 σμός, ὥς πόρ οὐδε γράφειν τίς τὸν ὀρέον, ἢ τὸ κλιτὸν δυνάτο
 τύπον, μὴ πρότερον ἀπλῶς γράφειν μαβάν; ἢ δὲ ἀπλῶς
 συλλογισμόν παλιν, αἶδ' ἡ προτάσεων, αἰδύναι τὸν αὐ
 παραδύναι, ἐκ γ' τούτων συλλογισμός σύγκηται, συλλ
 λογική τις ὡν πληθόντων λόγων, ὥς καὶ τὸ ὄνομα διηλοῖ, τὰς ὁ
 προτάσεις αἶδ' ἡ ὀνομάτων, καὶ τὰ ῥημάτων, ἐκ γ' τούτων
 σύγκηται, τὰς ὁ ὀνόματα, καὶ τὰ ῥήματα, αἶδ' ἡ ἀπλῶν φ
 νῶν, καὶ γ' τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ῥῆμα, φωνὴ ἐστὶ σημαντική, ἡ κό
 τως πρότερον ποδὲ τ' ἀπλῶν διαλαμβάνει φωνῶν. Καθό
 λ' γ' τ' μὲν θεωρίᾳ τὸ τέλος, γίνετ' ἀρχὴ τ' πράξεως. ἔμ
 παλιν ὁ τ' πράξεως τὸ τέλος, ἀρχὴ τ' θεωρίᾳς. οἶον, ὁ οἰκο
 δόμος ὑπεταγὴς οἶκον, λέγει καθ' αὐτὴν, ἐπεταγὴν οἶκον ποι
 ῆσαι. ὁ πέρ ἐστι σκέπασμα κωλυτικὸν ὁμβρῶν, καὶ καυμά
 των. τοῦτο ὁ ἔκ αὖ γίνοιτο, μὴ γινομένης ὀροφῆς. ἐν τῷ δὲ
 ἔν ἀρχῇ τ' θεωρίᾳς. βροβαίνων δέ φησιν, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἔκ
 αὖ γίνοιτο, μὴ γινομένων τοίχων, ἔτσι τοῦ ἔκ αὖ γίνοιτο, μὴ

Αποδείξις

ποιούμενος τὸν λόγον σημαίνοντων πράγματα, διακρί-
 νεται πρὸς αὐτῇ διὰ φωνῶν τῇ ἐρμηνεύσων τὰ νοήμα-
 τα. ἔμεινεν ὅμως γυμνασμάτων ἦσαν αἱ ψυχαί, γυμ-
 νῶν αὖ προσέβαλον ἐαυτοῖς τοῖς νοήμασι. νῦν δὲ τοῖς
 σώμασιν ἐγκαθηρμύεσθαι, ἔκ ἄλλως, ἢ διὰ τῇ φωνῶν
 δυνάμει σημαίνειν ἀλήθειαι τὰ ἴδια νοήματα. ἐπειδὴ
 δὲ τῇ πράγματων, τὰ μὲν, εἰν ἀπλᾶ; τὰ δὲ, σωθῆναι,
 ἀπλοῦ μὲν πρᾶγμα σώκρᾶτης, σωθῆτον δὲ, σώκρᾶτης
 πρὸς πατῇ, αὐαύτως δὲ καὶ τῇ νοημάτων, καὶ τῇ φωνῶν,
 τὰ μὲν, εἰν ἀπλᾶ, τὰ δὲ, σωθῆναι. ἀπλῶ μὲν ὅτι
 φωνή, σώκρᾶτης ἀπλῶς, καὶ νόημα τὸ πρὸς σώκρᾶτους
 ἀπλοῦ. σωθῆτος δὲ φωνή, ἢ λέγουσα, σώκρᾶτης τρεῖς
 χη, καὶ νόημα σωθῆτον, πρὸς σώκρᾶτους τρεῖς χοντες, πότε-
 ρον, πρὸς τῇ ἀπλῶν ἐν ταῦτα διαλαμβάνει πράγματων,
 καὶ φωνῶν, ἢ πρὸς τῇ σωθῆτον; καὶ λέγομεν ὅτι πρὸς τῇ
 ἀπλῶν. διὸ καὶ τῇ ἀκριβῶς τὸν τῇ κατηγοριῶν σκο-
 πὸν ὀρίζοντες, φάμεν ὅτι διαλαμβάνει ἐν ταῦτα πρὸς ἀ-
 πλῶν φωνῶν, σημαίνουσιν ἀπλᾶ πράγματα διὰ μέσων
 ἀπλῶν νοημάτων. ἵνα δὲ σαφέστερον γινώσκται τὸ λεγόμε-
 νον, προσλάβωμεν πινὰ σωτηριωτῆται ἡμῖν ἐς σαφῆ τῇ
 λεχνομομένων παρατάξιν. (Ἐπειδὴ ὅτι τῆς φιλοσο-
 φίας, ὡς ἔφαμεν, τὸ μὲν, θεωρητικόν, τὸ δὲ, πρακτικόν,
 τοῦ μὲν θεωρητικοῦ, τέλος ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἡ γνώσις, τοῦ
 δὲ πρακτικοῦ, ἡ τοῦ ἀγαθοῦ τῶν εἰς, ἀμφοτέρους δὲ παρυφί-
 στανται τὰ ἐκαστία. τῇ μὲν ἀληθείᾳ, τὸ ψῦδος. τῷ δὲ ἀγα-
 θῷ, τὸ κακόν, ἡ δὲ ἡμετέρα ψυχὴ, ἅτε δὴ ἀπὸ τοῦ οὐσα, αἰ-
 ρεῖται πολλὰς, ἀντὶ μὲν τῆς ἀληθείας τὸ ψῦδος, οἷο μέ-
 νη αὐτὸ ἀληθές εἶναι. ἀντὶ δὲ ἀγαθοῦ, τὸ κακόν, οἷο μέν-
 η αὐτὸ εἶναι ἀγαθόν. ἐδέχθη οὖν τοῖς φιλοσόφοις ὁργάνον π-
 ρὸς διακρίνοντος τῷ μὲν ἀληθείᾳ, ἀπὸ τοῦ ψύδους, τὸ

Ἀπλῶν τὸ αὐτὸ
 εἶναι πρᾶγμα.

φύριος, φασὶν ὅτι πρὸς τὴν δέκα γενῶν εἶναι ὁ λόγος. ταῦτα
 δὲ ὑπὸ τοῖς πολλοῖς θεωροῦνται, καὶ εἰσὶν ὑπερογενῆ, ἅτιν' αἱ
 εἰν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διανοίᾳ. πρὸς νοημάτων ἄρα ἐν τοῖς
 τῷ ἀριστοτέλει ὁ λόγος. ἐπλησθῆναι δὲ καὶ οὗτος, ἐκ τῆς πρὸς
 τὸ τέλος λέξεων τοῦ ἀριστοτέλους λέγοντος, ὅτι πρὸς
 οὐκ ἔστι προτεθέντων γενῶν, ἱκανὰ τὰ ἐρημμένα. γίνῃ δὲ παν
 ταχοῦ ὁ ἀριστοτέλης τὰ ὑπὸ τοῖς πολλοῖς, καὶ ἐνοηματα καὶ
 λέγει. Οἱ ὅ ἀκριβέστερον λέγοντες, ὧν εἰς ἐστὶ καὶ ἱ ἀμβλι
 χος, φασὶν, ὡς οὐτε πρὸς νοημάτων μόνων εἶναι αὐτῷ ὁ λό
 γος, ὅτε πρὸς φωνῶν μόνων, ὅτε πρὸς πραγμάτων μόνων,
 ἀλλ' εἶναι ὁ σκοπὸς τὴν κατηχερίων, πρὸς φωνῶν σημαυσῶν
 πράγματα, διὰ μέσων νοημάτων. ὅτι ὁ οὐ καλῶς οἱ πρὸς
 πρὸν διώρισαντο, μάθοιμεν ἀπὸ οὗτου. λέγετωσαν ὅτι οἱ
 πρὸς πραγμάτων αὐτὸ λέγοντες διαλαμβάνειν. ἐπεὶ δὲ τὴν
 πραγμάτων τὰ μὲν, ἐστὶν ἡ ὑπὸ νοίᾳ καίτοι, ὡς κένταυ
 ρος, καὶ τραχέλαφος, τὰ δὲ ὅ, ὑφιστάται, πρὸς ποίῶν αὐτῷ ὁ λό
 γος; δὴλον ὅτι φησὶν οὖσι πρὸς τὴν ὑφιστάται. πότερον ἐν ἐν
 νοίᾳ τούτων; λαβὼν, οὕτως ἡμᾶς διὰ τὴν φωνῶν διδάσκει
 πρὸς τῶν πάντως δὴ πρὸς συμφήσασιν, ἀδυνάτων ὅτι ση
 μάσαι τα πράγματα μὴ ὑπὸ φωνῶν, διὰ μέσων νοημά
 των. ὅτι καὶ πρὸς πάντων διαλέξει. Λέγετωσαν ὅτι καὶ
 οἱ πρὸς φωνῶν μόνων, ἢ νοημάτων, μόνων, λέγοντες αὐτὸν
 διαλαμβάνειν. ἐπεὶ δὲ αἱ φωναὶ, καὶ τὰ νοήματα, τὰ μὲν
 εἰσι σημαυτικὰ πινῶν, τὰ δὲ μέχρι τῶν φωνῶν, καὶ τὴν ὑπὸ νοίᾳ
 ἀπὸ τῶν εἶναι ἔχει, πρὸς ποίῶν αὐτὸν φησὶτε διαλαμβά
 νειν; ὁρῶσι δηλαδὴ, πρὸς τῆς σημαίνουσιν πράγματα
 τα. πρὸς ὅτι τῆς ἀσήμεων ἢ φωνῶν, ἢ νοημάτων, οὐδὲ εἰς
 λόγος τοῖς φιλοσόφοις. οὐκοῦν διαλαμβάνων πρὸς φ
 νῶν σημαίνουσιν πράγματα, καὶ αὐτῇ ἀπεται τῇ πρὸς
 μάτων, διὰ μέσων τῆς νοημάτων. καὶ πρὸς νοημάτων

- 71/251 διαλέγει
 ἡμῖν παραδουῶναι. ἐπὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ, ὥς αὐτὸς ὀρίξειται,
 22 μίθοδος ποδὲ παντὸς τοῦ προτιθεμένου προβλήματος συλ
 22 λογίζεσθαι ἐξ ἐνδόξων. εἰ δὲ ποδὲ παντὸς τοῦ προτιθεμένου
 τος, προτινόνται δὲ ἡμῖν ὁ μόνον τὰ ἀληθῆ, ἀλλὰ καὶ ψευ
 δῆ, ποῖον τὸ χρησίμον ἐν ταύταις, τὸ γινῶναι μίθοδον, δι' ἧς
 καὶ τὰ ψευδῆ συλλογισομένης; αὐτὸς οὖν προΐων, τὸ χρησι
 23 μόν ἡμῖν ἐκκαλὺν πῆλιν, λέγων τὴν πραγματείαν χρησίμην
 εἶναι πρὸς τρία. πρὸς γυμνασίαν. πρὸς τὰς ἐμπνέσεις.
 23 πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ὑποθέσεις. ἐν μὲν τοιγαυτὲς
 κατηγορίαις, καὶ ἐν τῷ ποδὲ διμηνέας, ἅμα τῷ σκοπῷ, τὸ
 χρησίμον σαφανεύεται, ὥς ἐξῆς δείξομεν. καὶ ταῦτα
 μὲν οὖν ποδὲ τῆς ἀριστοπλικῆς φιλοσοφίας πάσης εἰρή
 24 στω. Εἰπωμεν δὲ καὶ ποδὲ τοῦ προκειμένου τῇ κατη
 γορίᾳ βιβλίσ, τίς τε ὁ σκοπὸς, καὶ τὸ χρησίμον, καὶ ἡ αἰ
 τία τῆς ὑπογραφῆς, καὶ ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως. εἰ γνή
 25 σιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον, ἢ εἰς τὰ κεφάλαια διαίρε
 σις. ταῦτα γὰρ ὥς εἴρηται, δεῖ προλέγειν ἐκάστης ἀριστοπ
 26 λικῆς πραγματείας. Ἐνῖν δὲ ποδὲ τοῦ σκοποῦ κα
 τηγορίᾳ διωλέχθησαν. καὶ οἱ μὲν, εἰρήκασιν ποδὲ φωνῶν
 μόνων εἶναι τὸν σκοπὸν, οἷος ἐγένετο ὁ ἀλέξανδρος, ἐκ τῆς
 ἀριστοπλικῶν ἐκσηδίων πλανηθέντες τῇ λεγόντων.
 27 τῶν λεγομένων τὰ μὲν, κατὰ συμπλοκὴν λέγεται. τὰ
 28 δὲ, ἀνθ' συμπλοκῆς. εἰ δὲ τὰ λεγόμενα φωνῶν, δῆλον ὅτι
 ποδὲ φωνῶν αὐτῶ ἐστιν ὁ σκοπός. Οἱ δὲ ποδὲ πραγμάτων
 μόνον οἰκισθέντες εἶναι τὸν σκοπὸν, οἷος ἐγένετο ὁ Εὐστάθιος,
 29 φασὶν ὅτι ποδὲ πραγμάτων ποιῆται τὴν διαίρεσιν ὁ φιλό
 30 σοφος, λέγων, τῶν ὄντων, τὰ μὲν, καθ' ὑποκειμένου λέ
 31 γεται. εἰ δὲ τὰ ὄντα φασὶν πράγματα εἶναι, ποδὲ πραγμά
 των ἄρα αὐτῷ ὁ σκοπός. Οἱ δὲ ποδὲ νοημάτων μόνων νο
 32 μίσαντες διαλέμεσθαι τὸν φιλόσοφον, οἷος ἐγένετο ὁ πορ

πρὸς τρία
 πρὸς γυμνασίαν
 πρὸς τὰς ἐμπνέσεις

σκοπός.

καὶ πῶς ὁμιλεῖσθαι, καὶ ἀναλυτικῶς. ἡ δὲ τρίτη, τοιαύτη
 ἐστίν. Πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον, πάνυ ἐπιδεικνύει
 φασὶ πρὸς τὰ ἀριστοτελικὰ συγγράμματα, ὡς καὶ πρὸς τοὺς
 λοιποὺς, καὶ χρήματα διδόναι τοῖς προσφέρουσιν αὐτῷ βί-
 βλους τοῦ φιλοσόφου. ὅθεν πνὲς χρηματίζεσθαι βουλό-
 μωνοι, ὑπεγράφωντες συγγράμματα, τῷ τοῦ φιλοσόφου ὁ-
 νόματι προσῆγον. ἀμέλει, φασὶν ἐν τῇ μεγάλῃ βιβλιοθήκῃ
 καὶ, δύρεσθαι ἀναλυτικῶν μὲν, περὶ ἀκοντα βίβλους,
 κατηγοριῶν δὲ, δύο. ἐκρίθη δὲ ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν, κατηγο-
 ριῶν μὲν, τοῦτο εἶναι γνήσιον τοῦ ἀριστοτέλους, ἀναλυτι-
 κῶν δὲ, τέσσαρα. ἐκρίθη δὲ ἐκ τῶν νοημάτων, καὶ τὸ φε-
 σέως, καὶ τῷ αἰετῷ ἐν ταῖς ἄλλαις πραγματείαις μεμνηῖσθαι
 τοῦτου τοῦ βιβλίου τὸν φιλόσοφον. Τάξις δὲ τῆς τοῦ μὲν
 ἀναγνώσεως, ἵνα μὴ τοῖς μέγιστοι πρῶτον ἐγχαρῶμεν,
 καὶ ὧν εἰς τὴν γνώσιν ἐπερα ὀφέλει προλαμβάνεισθαι, ἀ-
 γνωστῶν τε τὰ ἡμῖν πρῶτως γινώσκεισθαι ὀφείλοντα. Ἐπὶ
 δὲ εἰς τὰ μέρη διαίρεσιν, διότι δὲ τὸν ἀκριβῶς βουλόμε-
 νον τὴν τοῦ ὅλου φύσιν μαθεῖν, τὰ τοῦτου μέρη ἀκριβῶς
 ὑποσκέφθαι. οἷον, ὁ τὸν ἀνθρώπον ἀκριβῶς εἰδέναι βουλό-
 μενος, ὀφέλει τοῦτου κεφαλῶν, καὶ πόδας, καὶ χεῖρας, καὶ
 τὰ ἄλλα ὁμοίως εἰδέναι μέρη. οὕτως οὖν καὶ ἐκάστου συγ-
 γράμματος, δὲ τὰ μέρη πρότερον εἰδέναι ἢ πόσα, καὶ
 ποῖα διαιρῆται. (Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι οὐ πανταχῇ ταῦτα
 πάντα χρὴ ζητεῖν), ἀλλ' ἐν οἷς τὸ σαφές ἀποκέρυπται.
 πολλάκις σὺν τῷ σκοπῷ σιωπῶνα φαίνεται καὶ τὸ χρήσιμον.
 οἷον, ἐν μὲν τῇ πρὸς ἔρρα, ἐν δὲ τῇ πρὸς ψυχῆς, δῆλος καὶ
 ὁ σκοπὸς, καὶ τὸ χρήσιμον, καὶ ἡ ὑπεγράφη. ἐν μέντοι καὶ τοῖς
 τόποις, εἰς δὲ ἐν τούτων δῆλον. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ σκοποῦ γνώθην-
 τος, οὐδὲ καὶ τὸ χρήσιμον σιωπῶνα φαίνεται. σκοπὸς μὲν
 γὰρ αὐτῇ ἐστὶ τοῖς τόποις, τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον

τάξις.

διαίρεσις.

ἀπαθὲς τῇ λεγομένῳ ὑπάρχεν. καὶ πρῶτα μὲν, τὴν
διαφύλακτον τοῦ ἀρχαίου σαφηνίζεν, καὶ ἐρμηνεύει τὰ αὐτῷ
δοκοῦντα. ἐπειτα, τὴν παρ' ἐαυτῷ ὑποφέρειν κρίσιν.

Πασῶν δὲ τ' ἀρίστοις πρᾶγματι τῶν, τὰ προλέγεσθαι ὁ
φείλοντα, ἐστὶ ταυτὶ κεφάλαια. ὁ σκοπὸς, τὸ χρῆσιμον, αἰ
τία τ' ὑπογραφῆς, αἰ γνήσιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον,
αἰ ἀγνώσκειας τάξεις, καὶ διαίσεις. [Καὶ ὁ μὲν σκοπὸς,
ἐξαποκάθη τῆς πρᾶγματι τῆς φύσιν, καὶ ὡς πορ' εἶναι τῶ
ἀγνώσκοντι παρέχει πῶς νοεῖν ἕκαστον δὲ. παρα-
σκευάζει ὅτι ἕκαστον τῇ λεγομένῳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ
συγγραμματος ἀπευθύνει. ὁ ὅτι τὸν σκοπὸν ἀγνοῶν ἐστὶ
κετυφλῶ, οὐκ εἰδότες ὅτι φέρεται. καὶ μάτην πάντα νο-
μίσθητ' ἀπὸς τὸν σκοπὸν τήνοντα ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου λέγε-
σθαι. [Τὸ δὲ χρῆσιμον, πρὸς τὴν καὶ προθυμίαν τῶ ἀκροα-
τῇ ἐντίθησι, δὲ ὅτι τὸν μέλλοντά τινος ἀρχεῖσθαι, μαθητὰ
νῦν πρόπρον τὸ αὐτὸ ἐκάνου χρῆσιμον, ἢς τί αὐτῷ λυσιτε-
λήσει. [Τὴν δὲ αἰτίαν τῆς ὑπογραφῆς, ἐπειδὴ ἐπὶ τινῶν
συγγραμμάτων ἐστὶν ὅτι ἀδήλου τῆς ὑπογραφῆς οὐσιν, αἰ
μαρτάνομεν τοῦ σκοποῦ, χρῆσθαι δὲ αἰτίαν οὕτως ἐ-
πιγράφει, ὡς ἐν ταῖς κατηγορίαις, καὶ ἐν τῷ ποδὲ ἐρμη-
νίσας, καὶ ἐν ἄλλοις. ἐν ὅτι τῇ ποδὲ οὐρανῶν, ἢ ἐν τῇ ποδὲ
ψυχῆς, οὐ δὲ τῇ αἰτίᾳ τῆς ὑπογραφῆς ζητεῖν, αὐτὸθεν
ὅτι τὸ σαφές ἐστι. [Ζητοῦμεν δὲ καὶ ἡ γνήσιον τοῦ φι-
λοσόφου τὸ βιβλίον. τρεῖς ὅτι, ἀφορμαὶ γέγονασι τοῦ νο-
θεῖσθαι τὰ συγγράμματα τοῦ ἀρίστοις. μία μὲν, ἡ
ὁμώνυμία. γέγονασι ὅτι καὶ ἕτεροι ἀρίστοις, ὧν τὰ συγ-
γράμματα διὰ τὴν ὁμώνυμίαν, τινὲς ἐνόμισαν ἀρίστοι-
σίους, δι' οὗ πρὸς δὲ, ἡ τῇ συγγραμμάτων ὁμώνυμία. οἱ
ὅτι μαθητὰ αὐτοῦ, οὐδ' ἡμεις, καὶ φαίνουσιν, καὶ θεοφράσας,
κατὰ ζῆλον τοῦ διδασκάλου, μετὰ φήκας κατηγορίας,

Σκοπός.

χρήσιμον.

ὑπογραφή.

τοῦ γνήσιον.

ται· τὰ δὲ οὐράνια, κατὰ μόνον τὴν κατὰ τὸν· διὸ καὶ
 οὐτάκτως ὁ δύνει ἀπὸ τῆς πολυτρόπως κινουμένων, ὡς
 τὰ κατὰ μίαν, καὶ μόνον κίνησιν κινούμενα· καὶ οὕτως ὡς
 τὴν ἀκίνητον, καὶ αἱ αὐτὰς ἔχουσιν ἀρχὴν, καὶ μὴ καὶ
 τὰ τὸν χρῆσμον, ὑπερβάθμιον πόδα πέμπειν. ἐπεὶ ἄλλοι
 ὡς βουληθέντες ἐκ τῆς σώματων τῇ πρώτῃ τῇ πάντων
 ἀρχῇ προσβαλεῖν, νοήσαμεν αὐτὸν καὶ κίνησιν σώμα εἶναι, καὶ
 ἐκρηματίζου· διὸ φησιν ὁ πλάτων, παραδοτέον τοῖς
 νέοις τὰ μαθήματα, πρὸς σωεῖσμον τῆς ἀσωμάτου φύ-
 σεως· [Τὸ δὲ εἶδος τῆς ἀριστοτέλους συγγραμμάτων,
 πανταχοῦ ἀκριβὲς κατὰ τὴν φράσιν· ἐκδύγει ὅτι αἱ
 φιλόσοφος τὰς ἑντορικὰς κομψάσας, καὶ μόνον γίνεται, τοῦ
 τῆς πράξεων παραστήσαι φύσιν, πολλαχούτε συ-
 νισφισμένον, καὶ ἀσαφὲς πεφρασμένον, ὅν διὰ τὴν φύ-
 σιν τοῦ γράψαι, ἀλλ' ἐκουσίως τοῦτο πεποίηκεν· ὅτι
 μέλει οὗτόνους σαφῶς διηγήσατο, καὶ τὰ μετέωρα, καὶ
 ἕτερα· ἔπειτα δὲ τοίνυν τὴν ἀσάφειαν, διὰ οὗ ἀνα-
 γινώσκοντες, ἵνα διφνεῖ ἔχει ἀποτελέσει, ἥς τὸ σωτε-
 ταγμένως τὸ λεγόμενον ἀκούειν, καὶ ἵνα οὗ ἐκθύμους ἀ-
 κροατὰς ἀποσρέψῃ ἐκ προσομιῶν· οἱ ὅτι γνήσιοι ἀκροα-
 τὰι, ὅσοι ἀσαφὴ ἴσιν τὰ λεγόμενα, τοσούτω πωδίζουσι
 μάλλον καταγωνίσασθαι, καὶ τοῦ βάθους ἐφικέσθαι· ὡς οὖν
 ἐν παρεπετάσματι τῇ ἀσαφείᾳ ἐχρήσατο, διὰ οὗ βε-
 βήλας, ἀμφιγενὲς τῇ πράξεων τὸ σεμνὸν τῇ ἀσάφει·
 Ὁ δὲ ἀκροατὴς, ὁ φείλει ὑπάρχον δίκαιος· διφνὴς τὸ διὰ
 νοίαν· πωδίζουσι ποδὶ οὗ λόγους· τὸ ἥθος, μέτριος· ἐν πο-
 σι κεκοσμηθῆναι· Ὁ δὲ τούτων ἐξηγούμενος, ὁ φείλει μὴ τε
 καὶ ὄννοιν ὡς χερὴν τὰ κακῶς λεγόμενα σωίσαν, καὶ
 ὡς ἀπὸ τρίποδος ταῦτα δέχεσθαι, μὴ τε τὰ καλὰ, καὶ
 κοτρόπως δέχεσθαι κατὰ ἀπέχθειαν, ἀλλὰ κριτικῶς

Πλάτωνος χαρα-
 γημα.

Αἰφροῦς ὁρῶν

Ἐξελίξεται

ἔλεγε χρῆναι πρότερον ἀπὸ τῆς λογικῆς ἀρχεῖσθαι, ἥτις πε-
 ρὶ τὴν ἀποδείξιν καταγίνεται. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐν πάσαις αἰ-
 τοῦ τῶς πραγματείαις ὁ φιλόσοφος κίχεται τῇ ἀποδει-
 κτικῇ μεθόδῳ, δεόν ἡμᾶς πρότερον ταύτην κατορθώσαι, ἵ-
 να ὀχρεῶς παρακολουθῶμεν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ συγ-
 γράμμασι. Φασὶ δὲ τινες ἀπὸ τῆς ἡθικῆς δεῖν ἀρχε-
 ῖσθαι. πρότερον ὅτι δὴ τὰ ἠθικὰ κατακοσμήν, καὶ οὕτως ὑπὸ
 τὰς ἄλλας ἵνα πραγματεύσῃ, ἵνα μὴ τεβολωμένον ὑπὸ
 τῇ πλὴν πλὴν τὸν λογισμὸν ἔχοντες, τὰς πρὸς τῇ πραγμα-
 των κρίσεις μὴ ἀκριβῆς φέρωμεν. Ἐἰ δὲ τινες λέγουσι
 μάλλον ἀπὸ τῆς λογικῆς, ἵνα μετὰ ἀποδείξεως εἰδήμεν
 τὰ ἄγοντα ἡμᾶς ὑπὸ τὰς ἀρχάς, καὶ ποῖα ἐκ τούτων ἀρ-
 γῇ, φασὶ ὅτι πρῶτον μὲν, ὁρθοδξαπτικῶς εἰδέναι τοῦτο
 ὁφείλομεν, ἥτις ὕψιστον, καὶ ἀποδεικτικῶς. ὥστε καὶ ταῦτα
 ἀποδείξει μὴ παρακολουθῶμεν, δὴ πρότερον αὐτὰ τῇ
 ἡθικῇ τὰ ἀποτελέσματα μαθόντες, ὁρθοδξαπτικῶς κα-
 τὰ αὐτὰ ζήν. Ἐν ὕστερον, τῶς ἀποδεικτικῆς ὑπεράλλην μεθό-
 δοις. Τί δὲ τὸ τέλος ἐστὶ τῆς ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας;
 φασὶ ὅτι, γινώσκειν τὸ πάντων ἀρχὴν, τὴν τὴν πάντων δι-
 μιχρὸν αἰτίαν, τὴν αἰή, καὶ ὡσαύτως ἔχουσαν. ἀποδείκνυ-
 σι ὅτι πάντων ἀρχὴν, καὶ ἀσώματον, ἐξ ἐκείνης δὲ τὰ πάν-
 τα παράγει. Τίνα δὲ τὰ ἄγοντα ἡμᾶς ἐκ τούτου τὸ
 τέλος; φασὶ ὅτι, ἡ διδασκαλία τῇ ἐν χρόνῳ, καὶ μεταβα-
 λῇ ὑπαρχόντων. ποιαῦτα δὲ ἐπὶ τὰ ἐν γενέσει, καὶ φθορᾷ
 ἀπὸ τῶν τούτων, διὰ μέσων τῇ μαθηματικῇ, ἀναγομένη ἐν
 αὐτοῖς ὑπὸ τὰ αἰή, καὶ ὡσαύτως ἔχοντα. ποιαῦτα δὲ ἐστὶ τὰ
 οὐραγία; καὶ οὗτοι μετὰ τὰς ἀσώματους ἐξίστασθαι, ὑπὸ τῇ πρῶ-
 τῇ πάντων αἰτίᾳ. πάσαις ὅτι κινήσεως, ἢ κατ' οὐσίαν
 οὐσης, ἢ κατὰ ποσὸν, ἢ κατὰ ποιὸν, ἢ κατὰ τύπον, τὰ
 μὲν ἐν γενέσει, καὶ φθορᾷ κατὰ πάσαν κίνησιν κινῶν

ταυ +

τὸ ἐξ ἑαυτοῦ
 φησὶ:

μαθηματικῇ
 πανος:

τῶν κέρηται ὀργανῶν πρὸς διάκρισιν τῇ τε καμπύ-
 λων, καὶ τῇ ὀρθῶν ξύλων, ὁμοίως καὶ ὁ οἰκοδόμος, τῇ καθέ-
 γω διακρίνουσιν τοὺς τε ὀρθοὺς, καὶ οὐ μὴ τοιοῦτους τῇ τοί-
 κων. οὕτω καὶ οἱ φιλόσοφοι, τὴν ἀπόδειξιν ἔχουσι καὶ ὁ-
 ρα ἀπαιτοῦν τῆς τῇ ἔντων διακρίσεως. [Διαιροῦσι δὲ
 τὰ θεωρητικὰ, εἰς τε τὰ φυσιολογικὰ, καὶ μαθηματικὰ, καὶ
 θεολογικὰ. καὶ θεολογικὰ μὲν εἰσι, τὰ μετὰ φυσικὴν πρα-
 γματείαν αὐτῷ γεγραμμένα, ἀπὸ οὗτω μετὰ τὰ φυσικὰ
 καὶ προσηγέρουσι. τὰ ὅτι ὑπὲρ φύσιν πάντα, θεολογίασ' δι-
 δάσκον ἰδίον. Φυσικὰ δὲ, ὡς αὐτὰ αἱ φυσικὰ καλοῦμε-
 ναι. τὰ τε ποδὶ γενέσεως, καὶ φθορᾶς, καὶ τὰ παρὰ πλη-
 ρύσιν. μαθηματικὰ δὲ, τὰ μέισα τούτων ὄντα, καὶ κατὰ π-
 λυτὴν χάρισιν τῆς ὕλης, κατὰ τὴν δὲ ἀχώριστον. ἔγραψε ὁ
 γεγραμμένους πινάξ. [τὰ δὲ πρακτικὰ, εἰς τε τεχνικὰ, εἰς
 καὶ ὁ νόμικὴν πραγματείαν, καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ, καὶ πο-
 λιτικά. [τῶν δ' ὀργανικῶν, τὰ μὲν εἰσι ποδὶ τῶν ἀρχῶν
 τῇ μεθόδων, ὡς αἱ κατὰ χεῖρας, καὶ τὸ ποδὶ ἐρμηνείας, καὶ
 ἰδὺ λόγοι τῇ πρώτων ἀναλυτικῶν. τὰ δὲ, ποδὶ αὐτῆς
 τῆς μεθόδου, ὡς τὰ ὑπερὰ ἀναλυτικὰ, καὶ οἱ ποδὶ ἀπο-
 δείξεως διδάσκον. οἱ δὲ τόποι, καὶ οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχος,
 καὶ αἰρητορικὰ τέχναι, καὶ ὡς τινες, τὰ ποδὶ τῆς ποιητι-
 κῆς, αὐτὸς μὲν εἰς τὴν μέθοδον οὐ συμβάλλονται. ἀλλ'
 ὡς δὲ καὶ αὐτὸς σαυροῦσιν εἰς τὴν ἀπόδειξιν, τοῖς μεθό-
 ροις ἡμᾶς, καθ' ἃς οἱ παραλογισμοὶ γίνονται, διδάσκον-
 τες. [Τρίτον ὡς ἐφεξῆς κειφάλαιον, τὸ πᾶν δὲ ἀρχε-
 ῖται τῇ ἀριστοπλικῶν συγγραμμάτων. Βόνθος μὲν ἐν-
 ρησι, σιδώνιος, δὲ ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρχεῖται πραγμα-
 τείας ἀπὸ ἡμῖν σωηθεῖρας, καὶ γνωρίμων. δὲ δὲ ἀπὸ
 τῇ σαφεῖς ἀρχεῖται, καὶ γνωρίμων. ὁ δὲ τούτου
 διδάσκαλος Ἀνδρόνικος ὁ ῥόδιος, ἀκριβέστερον ἐξετάζων,

Θεωρητικόν
πᾶν

Θεολογικόν.

Φυσικά.

Μαθηματικά.

πρακτικά
ἡθικά, πολιτικά, οἰκονομικά.

ὀργανικῶν

πᾶν ὅτι ἀρχεῖται

βόνθος.

ἀνδρόνικος

Συνταγματικῶς.

Αὐτοπροσώπων.

Διαδοχικῶς.
Ἐξωτερικῶς.

καὶ
αὐτοπροσώπων.
ὁρατῶς.

ὁρατῶν
ἀποδοχῶν

μάτων. (Συνταγματικὰ δὲ λέγουσιν, ὅσα καὶ φράσιν ἐν
χῆ πρέπουσαν συνταγματικῶς, καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων δύ-
τακτον διαίρεσιν. τῇ δὲ συνταγματικῶν, τὰ μὲν, διαλο-
γικὰ. τὰ δὲ, αὐτοπροσώπων. αὐτοπροσώπων μὲν, εἰς
ἐξ οἰκείου προσώπου τὴν διδασκαλίαν ἐποιεῖτο, ἅπαρ καὶ
ἀκροαματικὰ καλοῦσι, διὰ τὸ πρὸς γνησίους ἀκροαταίς
ποιεῖσθαι τὸν λόγον. διαλογικὰ δὲ, ὅσα μὴ ἐξ οἰκείου προ-
σώπου συνίστασθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὁ πλάτων ὑποκρινόμε-
νος ἐτέρων προσώπων, ἅπαρ καὶ ἐξωτερικὰ ἐκάλουν, διὰ
τὸ, πρὸς τὴν τῶν πολλῶν μετέσθαι ὡφέλειαν. Διαφέρει
δὲ πλεῖστον τὰ διαλογικὰ, τῇ αὐτοπροσώπων. ἐν μὲν
γὰρ τοῖς αὐτοπροσώποις, ἅπαρ πρὸς γνησίους ἀκροαταίς τὸν
λόγον ποιούμενος. τὰ δοκοῦντά τε αὐτῷ λέγει, καὶ δὲ ὑποχ-
ρημάτων ἀκριβεστάτων, καὶ ὅς ἐστι οἱ πολλοὶ πε-
ρακολουθεῖν. ἐν δὲ τοῖς διαλογικοῖς, ἅπαρ πρὸς κοινὴν
καὶ τὴν τῶν πολλῶν ὡφέλειαν μετὰ μὲν τοῖς, τὰ δοκοῦν-
τά τε αὐτῷ λέγει, ἀλλ' ὅτι ἀποδεικτικῶν ὑποχρημάτων, ἀλ-
λὰ δὲ ἀπὸ πλουσίων, καὶ ὅς ἐστι οἱ πολλοὶ περα-
κολουθεῖν. Διαίρουται δὲ τὰ αὐτοπροσώπων, εἰς τε τὰ
θεωρητικὰ, καὶ πρακτικὰ, καὶ ὀργανικὰ, ὅτι καὶ ἡ φιλοσο-
φία ἔστι δύο ταῦτα διήρηται, εἰς τε τὸ θεωρητικόν, καὶ τὸ
πρακτικόν. καὶ θεωρητικὰ μὲν εἰσιν, ἐν οἷς ὑποκρίσθαι
ποῦ τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ ψεύδους. πρακτικὰ δὲ, ἐν οἷς
ὑποκρίσθαι ποῦ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τοῦ κακοῦ. ἐπεὶ δὲ πολλὴ
τῆς ἐστὶν ἀμφισβήτησις τοῖς ἀνθρώποις πορὶ τοῦ ἀγα-
θοῦ, καὶ τοῦ καλοῦ, καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ ψεύδους, καὶ ἄλλοι
ἄλλο οἴονται ἀγαθόν, καὶ κακόν, καὶ ἀληθές τε, καὶ ψευδές ἴ-
ναι, ἐδέχθη αὐτῷ ὀργάνον διακριτικόν τούτων ἡμῖν παρὰ
δοῦναι, ὅσοι ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις. ἡ δὲ ἀπόδειξις, οὐδὲν ἄλ-
λο ἐστὶν, ἢ συλλογισμὸς ἀποδεικτικός. ὡς γὰρ ὁ τίκτον τῇ

γράφει· τὰ δὲ, ποικίλα, ὅσα ποῦ πλεόνων ἐσημεῖωται
 τοῦ ἴσως τοι γματικῶν, τὰ μὲν, αὐτοπρόσωπα, καὶ ἀκροα
 ματικά· τὰ δὲ, διαλογικά, καὶ ἐξωπερικά· τῇ αὐτοπρο
 σῶπων, καὶ ἀκροαματικῶν, τὰ μὲν, θεωρητικά· τὰ δὲ, πρα
 κτικά· τὰ δὲ, ὀργανικά, τῇ θεωρητικῶν, τὰ μὲν, φυσιο
 λογικά· τὰ δὲ, μαθηματικά· τὰ δὲ, θεολογικά, τὰ πρακτι
 κῶν, τὰ μὲν, ἠθικά· τὰ δὲ, οἰκονομικά· τὰ δὲ, πολιτικά·
 τὰ ὀργανικῶν, τὰ μὲν, ἢς τὰ πρὸ τῆς μεθόδου, τὰ δὲ, ποῦ
 αὐτῆς τῆς μεθόδου, τὰ δὲ, ποῦ τ' ἄλλως ἢς τ' μεθόδου σιω
 πελοῦνται· {Μερικά μὲν οὖν εἰν, ὅσα πρὸς τινὰ ἰδίᾳ γέ
 γραπται, ὡς ὑποσολαί, ἢ ὅσα ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀλλεῖαν δρᾶ τῆ
 μακροδόνος, πορί τι βασιλέας, καὶ ὅπως δὲ τὰς ἀποικί
 ας ποιεῖται, μεγράφηκε· {Καθόλου δὲ, ὡς αἱ φυσικαὶ
 πραγματεῖαι, καὶ αἱ ποῦ ψυχῆς, ἢ ὡς τὰ ποῦ γενέσεως,
 καὶ φθορᾶς· ποῦ καθολικῶν καὶ διαλλαβαίησιν τοῖς τοῖς
 τοῖς πραγματέων· μεταξὺ δὲ, ὡς αἱ πολιτεῖαι, καὶ αἱ πορί
 γενέσεως ζώων· ἢ μὲν καὶ ποῦ ζώων, ἔχει τὸ καθόλου· ἢ
 δὲ οὐ ποῦ πάσης ἀπλῶς γενέσεως, τὸ μερικὸν ἔχει· {Ἰ
 νομνηματικά δὲ ἐκείνα καλοῦσιν, ὅσα πρὸς οἰκείαν ἀπε
 σημεῖωτο ὑπόμνησιν· ἠρώβισαν καὶ οἱ παλαιοί, τὰ τὰ ἁ
 χαροπέρων ἀναγινώσκοντες συγγράμματα, ἀποσημεῖον
 οὔτω αὐτὰς ποῦ ἐκάσπου πράγματος δόξας, καὶ τὰ ὑποχρη
 σήματα, τὰ τῶν κατασκευαστικῶν· ἔμνονον, ἄλλα καὶ τὰ
 αὐτοῖς πολλὰς δοκοῦνται, ἀπεσημεῖοντο μνήμης ἕνεκα,
 ἢ ἢ ποτε μέλλουσιν συγγράφειν πορί τινος, ἐχουσιν ἐξ ἐ
 τοίμης τὰς τὰ παλαιοπέρων ποῦ τῶ προκαμένους δόξας, ὡς
 ἢ ἢ τὰ οἰκείων συγγραμμάτων· Ἰών τ' ὑπομνηματικῶν,
 τὰ μὲν, μονοθεῖ ἢ ἔλεγον, οἷοις ποῦ οἷος μόνος πράγματος
 ἀπεσημεῖωτο· οἷον, ποῦ ψυχῆς, ἢ ἔρανον, ἢ τινὸς ἄλλου·
 τὰ δὲ, ποικίλα, ἐν οἷς ποῦ πλεόνων ἀπεσημεῖωτο πραγ

μερικὰ.

καθόλου

ὑπομνηματικά

ποῦ. οἷος.

ἐρετικῶν.

ἔχον κὺ τ' ἡ πρᾶγμα τῶν φύσιν. ὃ κίνησις ὡς κὺ ῥοή, τὸ
 ἔχειν ἔχει ἀπαρτα. διὸ κὺ ἐφεκτικοὶ ἐλέγοντο, παρὰ τὸ ἐ
 πέχον τὰς ποδὶ τ' πρᾶγμα τῶν ἀποκρίσεως. **Ο**ὗ πλάτων
 πολλοῖς λόγοις τ' δόξαν ταύτην ἐλέγξας, μετὰ πολλὰ, κὺ
 τὴν αὐτοῖς ὑποφέρει τ' λόγον. ὡς ἀνθρώποι, οἱ λείοντες αὐ
 καταληψίαι εἶναι, καὶ πλάβει π' ὅτι ἐστιν ἀκαταληψία, ἢ
 οὐκ ἐστὶν ὡς καὶ πλάβει π', ἐστὶν ἀκαταληψίαι· εἴ ὃ καὶ πλά
 βειτε, ὅτι ἐστιν ὑμῶν πισθύνει, ὥς μὴ καταλαβούσιν ὅτι ἐστιν
 ἀκαταληψία. **Ο**ἱ δὲ κωικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ
 παρῆναι σπικόν, καὶ δὲ ἐλεγκτον. καὶ ὡς τὸν κύνα φασὶν ἐ
 χον τὴν φιλοσοφίαν, καὶ διακριτικὴν. ὑλκὴ π' ἐστὶν ὡς
 τοῖς ἀλλοτρίοις, προσαίνει δὲ τοῖς οἰκέοις. οὕτω καὶ ἔτοι,
 προσείναι μὲν, καὶ ἡ πᾶσι δὲ τὰς ἀρετὰς, καὶ ὅτι καὶ
 τ' ἀρετὴν ζῶντας, ἐπ' ἤρχοντο δὲ, καὶ ὑλκὴ τῶν τοῖς πᾶσι
 σι, καὶ τοῖς κατὰ τὰς πᾶσι ζῶσι, καὶ βραχίλειαι ἔσιν.

ῥυθμικοί.

ἡδονικοί.

παραληπτικοί.

Διαιρετικῶν Ἀ
 ριτομετρίων.

Οἱ δὲ, ἡδονικοί ἐκαλοῦντο, διὸ π' τέλος ἐτίθεντο τὴν ἡδονήν· ἡδονὴ δὲ, ἡ τὴν σώματι κινῶν, ἀλλὰ τὸ χαλινόν, καὶ αὐ
 τὴν ἄρχον τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν φύσιν, τὸ ἐπ' ὅμοιον τῇ κατ' ἀρε
 τὴν ζῶν. κακῶς δὲ ἐλέγον οὗτοι, τὸ σύμπτωμα τ' ἀρετῆς,
 ἢ τοῖς τὴν σκιά, τέλος πθέμενοι. **Ο**ἱ δὲ ποδὶ πατητικοί,
 διὰ τοιαύτην αἰτίαν οὕτως ἐλέγοντο. πλάτων ὡς γυμνα
 σίας ἐκείνη ποδὶ πατῶν, ἐποίητο τὰς πρὸς αὐτὴν ἐταίρας
 σωστικὰς, ὃν ὁ ἀριστοτέλης διαδεχόμενος, ἔχει τ' ἐκ τῆς ἐ
 νοργίας, ἢ τοῖς τ' τοῦ συμβιβηκότος ἐπ' ἀνυμνίαν. φέρε τοῖ
 νω κὺ τ' διαίρεσιν τ' ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων ποιη
 σάμεθα. ὦν τὰ μὲν, ἐστὶν μερικά, ὡς ὑπολογισμὸς. τὰ δὲ, καθό
 λου, ὅσον ἡ φυσικὴ, ἢ ποδὶ τῆς ψυχῆς, καὶ τὰ ἄλλα. τὰ δὲ,
 μετὰ τὸν, ὡς αἱ πολιτεῖαι, καὶ ἡ ποδὶ ζῶντων ἰσορία. τὰ μὲν,
 ὑπομνηματικὰ. τὰ δὲ, σωταγματικὰ. τ' ὑπομνηματι
 κῶν, τὰ μὲν, μονοθεδῆ, ὅσα ποδὶ ἐκείνους αὐτῶν θεωρήματα ἐστὶν

ἵνα τὸν ἐξηγούμενον. Δέκατον, πόσα δὲ προλέγειν ἐκά-
 στες ἀριστοτελικῆς πραγματείας κεφάλαια, τὰ μὲν οὖν
 ὁφθαλμοσφαιρεῖται κεφάλαια, ταῦτα. Ζητητέον δὲ καὶ
 τῶν αὐτῶν. διὸ ταῦτα μόνον ζητούμεν, καὶ οὐτε πλεονάζοντα,
 οὐτε ἐλάττωνα. τῶν δ' αὐτῶν σαφὲς ἀνὰ μάθοιμεν, ἐκ δι-
 αίρεσεως ποδολαμβάνοντες τὸν λόγον. Ἰστέον τοίνυν ὅτι
 πᾶσι φιλοσόφον αἵρεσεως λέγονται ἐπ' αἰχμῇ. ἢ ἀπὸ
 τοῦ αἵρεσιάρχου, ὡς οἱ πλατωνικοί, καὶ πυθαγόρειοι.
 ἢ ἀπὸ τῆς αἵρεσιάρχου πατρίδος, ὡς οἱ ἀπὸ μὲν ἀριστιπ-
 πού, κυρίως αἰκοί, ἀπὸ δὲ οὐκλείδου, μεγαρίκοι. ἢ ἀπὸ τοῦ
 πον, ὡς οἱ διέτριβον, ὡς ἀκαδημαῖκοι, ἀπὸ ἐξουκράτους,
 καὶ οἱ στωικοί, ἀπὸ ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ἢ ἀπὸ τῆς οὐ
 τῶ φιλοσοφίης κρίσεως, ὡς οἱ ἐφεκτικοί, καλούμενοι.
 ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδούς τ' ἡδονῆς, ὡς οἱ κυνικοί, ὡς ἡγήσατο ἀπὸ
 δόξης. ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς φιλοσοφίας, ὡς ἡδονισ-
 τικοί οἱ ὑποκύριοι. ἢ ἀπὸ συμβιβηκότος, ὡς οἱ ποδολαμπ-
 τικοί, ἀπὸ ἀριστοτέλους. Ἐφεκτικοί μὲν οὖν ἐλέγοντο
 διὰ τοιαύτῃ αἰτίαν. Πύρρων δὲ τῆς αἵρεσεως ἡγήσατο
 μόνος ἐλεγε ἀκαταληψία ἵνα τοῖς οὖσι, τοιοῦτω χρό-
 νῳ παρὰ δέγμῳ. ὡς πορ, φησὶν, εἰς τὸν αὐτὸ ποταμὸν
 δὶς ἐμβῆναι ἀμύχανον: φθάνει γὰρ παρὰ ῥέδυσσας πρὶν
 δεύτερον εἰς αὐτὸν ἐμβαλεῖν: οὕτως οὐδὲ ποδὶ τῇ πρά-
 ματων, ἐπὶ τῇ σαφὲς ἀποφύνασθαι, ῥέδυσσας οὕσης καὶ αὐ-
 τῇ τῆς φύσεως, καὶ οὐ τούτω τὸ ἵνα ἔχουσης, οὐ τῇ γί-
 νεσθαι, καὶ ἀπογίνεσθαι. ὅθεν ἐρωτώμενοι, κατένδυν μόνον,
 ἀνένδυν, οἷοι μὲν φθάνειν ἀμνησθῆναι τὰ πράγματα,
 πρὶν ἀποκρίνασθαι. Ὅ δὲ μαθητῆς αὐτοῦ ἡράκλειτος ὑπο-
 κρίνων τὸ ἄτοπον, ἐλεγε ὅτι οὐδὲ ἄπαξ εἰς τὸν αὐτὸν πο-
 ταμὸν ἐμβληθῆναι δυνατὸν. πρὶν γὰρ ὅλον τὸ σῶμα κα-
 ταδύναι, πλείον ὕδωρ φάνη παρὰ ῥέδυσσας. οὕτω δὲ

Αἵρεσις φιλο-
 σοφῶν:

πύρρων

ἡράκλειτος

ἀποδείξεαι, καὶ τὰ συμπόρχματα. Ἐπὶ τὸ μέρος, σω
πθίμενον μετὰ τῇ ἄλλων μερῶν συμπληροῦ τὸ ὅλον· ἀ
φαιρούμενον δὲ, κολοβοῖ· ἡ δὲ λογικὴ οὐδέ τιρον τοῦτων
ἀπορρίπτεται· ἔκ αὖ μέρους, ἀλλ' ὅργανον· καὶ ταῦτα μὲν,
οἱ ἐκ τοῦ ποτεπαύτου, οἷς οὐ χρὴ ἀντλέγειν. Ὁ δὲ πλεό
των, ὡς ἐφθεν ἡπῆν, καὶ μέρος αὐτῆς ἔλεγε, καὶ ὅργανον· κα
θάπερ γάρ, φησιν, ὁ ξείνης διπλὸν, ὁ μὲν, μετρών, ὃ δὲ, μετρε
μενος, καὶ ὁ μὲν μετρών, ὅργανόν ἐστι τῆς μετρίσεως, ὃ δὲ μετρε
μενος, μέρος τῆς ὅλης ὑγρῆς· ὡσαύτως καὶ ἡ λογικὴ, ἀνθὺ μὲν
τῇ πραγματικῶν ἔσσα, ὅργανόν ἐστι τῆς φιλοσοφίας, συμβι
βαζομένη δὲ τοῖς πράγμασι, μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ Α' ΡΙΣΤΟΤΕ
ΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ.

Αθάπερ ἀρχόμενοι τῇ ἡσυχωγῶν, ἐλέγομεν
καὶ τὰ πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν σωτίνοντα, ἐπ
πῆται ἀφοριζόμεθα τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμέ
νου βιβλίου ἡμῖν, οὗτοι καὶ νῦν ἀρχόμενοι, πρὸ τοῦ ἀρι
πλικοῦ συγγραμμάτων, ἡπώμεν τὰ πρὸς πᾶσαν σωτίν
νοντα τῷ ἀριστοπλικῷ φιλοσοφίᾳ, ἢ οὗτοι τὸν σκοπὸν
τοῦ προκειμένου τῇ κατηγοριῶν βιβλίου διορισόμεθα.
Ἐπὶ δὲ πρὸς ὁφείλονται προληφθῆναι κεφάλαια, δέκα·
πρῶτον, κατὰ πόσους τρόπους ὀνομάζονται αἱ τῇ φιλο
σόφων αἰρέσεις, ἵνα γνῶμεν καὶ ποίαν αἰρέσεως καὶ ὁ φι
λόσοφος. Δεύτερον, ποῦ τῆς διαμερίσεως τῇ ἀριστοπ
λικῶν συγγραμμάτων. Τρίτον, πόθεν ἀρκέειν τῇ ἀριστο
πλικῶν συγγραμμάτων. Τέταρτον, τί τὸ τέλος τῆς ἀρι
στοτέλους φιλοσοφίας. Πέμπτον, τίς ἡ ὁδὸς ἢ ὡς τὸ τέλος
ἀγνοῦσα. Ἑκτόν, τί τὸ εἶδος τῆς ἀριστοπλικῆς ἀπαγγελίας.
Ἑβδόμον, διὰ τί τῷ ἀσάφει ἐπετίδενον· ὅγ
ισον, ποῖον δεῖ εἶναι τὸν ἀκροατὴν. Ἑννάτον, ποῖον δεῖ

φία ποῖν τὴν λογικὴν, οὐκ ἔσται αὐτῆς ὄργανον, ἀλλὰ μέ-
 ρος. ἀνατρέπομεν δὲ καὶ ταύτην τὴν ὑπερῆρξιν ἐκ τῆς
 ἐναργῆς, λέγοντες, ὅτι οἱ καὶ ἄλλαι πολλὰ τέχνη δυνάμι-
 δες τῶν οὐκ ἐν ὄργανον, οἷον, ἡ χαλκουργικὴ τοῦ ἀκμονος
 ὄργανον αὐτῆς ὄντος, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ τεκτονικὴ τῆς σφύ-
 ρας. τί οὖν ἄτοπον κατ' αὐτὰ λέγειν τὴν λογικὴν ὄργαν-
 ον εἶναι τῆς φιλοσοφίας, ἢ καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἶναι;
 Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ποδπαίου, ὡς ἐφύω ἐπ' αὐτῶν, ὄργανον βού-
 λονται εἶναι τὴν λογικὴν τῆς φιλοσοφίας. καὶ πλεόντων ἐν
 πηρημάσι χρώμενοι φασίν, ὅτι τὰ μὲν οὐ ποδπαί-
 βαν ἔσται ἐν ἀλλήλοις, οἷον, ἡ χηρ, οὐ ποδπαίβαν ἔσται
 ἐν ῥινί: ἢ δὲ καὶ ὁρῶμεν τὴν λογικὴν καὶ ἐν τῇ θεωρητι-
 κῇ ποδπαίβαν ὁρῶμεν, καὶ ἐν τῇ πρακτικῇ, οὐκ ἔσται
 αὐτῆς μέρος, ἀλλ' ὄργανον. Ἐπὶ, ἢ ἂ μὲν ὑπάρχει,
 ταῦτα οὐχ ὑπάρχει τῇ λογικῇ, ἢ δὲ ὄργανον ὑπάρχει,
 ταῦτα καὶ αὐτῇ ὑπάρχει, ὁ λόγος οὐχ ὡς μέρος, ἀλλ' ὄ-
 ρανόν ἐστι. τῷ μὲν γὰρ μὲν ὑπάρχει, τὸ δ' αὐτὸ γέγον-
 νέναι, καὶ μὴ δι' ἄλλο. ὡς πρὸς τὸ θεωρητικὸν μέρος ὃν τῆς
 φιλοσοφίας δι' αὐτὸ γέγονε, καὶ μὴ δι' ἄλλο. ὡσαύτως
 δὲ καὶ τὸ πρακτικόν. τῷ δὲ ὄργανον ὑπάρχει τὸ δι' ἄλλο
 γέγονέναι, καὶ μὴ δι' αὐτό. ἢ οὐκ λογικὴ οὐ δι' αὐτὸ γέ-
 γονε. ἀλλὰ δι' ἄλλο. διὰ γὰρ τὸ διακρίναι ἐν μὲν θεω-
 ρία, τὸ ἀληθεῖς ἀπὸ τοῦ ψεύδους, ἐν πρακτικῇ δὲ, τὸ κα-
 λὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ. εἰ δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, ὄργανον ἀρ-
 τὴ φιλοσοφίας ὑποβάμεθα τὴν λογικὴν. Ἐπειδὴ πᾶν
 μέρος, τὴν αὐτὴν ὕλην ἔχει, καὶ τὸ αὐτὸ τέλος τῷ ὅλῳ ἢ τῇ λο-
 γικῇ ἔπειτα αὐτὴν ὕλην ἔχει, ἔπειτα τὸ αὐτὸ τέλος τῇ φιλοσο-
 φία. οὐκ ἔσται ἔν αὐτῆς μέρος. ὕλη γὰρ τῆς φιλοσοφίας,
 πράγματα, τέλος δὲ, ἢ πρὸς τὸν θεὸν ὁμοίωσις. τῆς δὲ
 λογικῆς, ὕλη μὲν αἱ φωναὶ, καὶ αἱ προτάσεις, τέλος δὲ, αἱ

ἢ ἡν τὸ τέλος
 τῇ φιλοσοφίᾳ:

διὰ τοῦτο μέρος, ἢ μέρος ἔστι τῆς ἱατρικῆς; ἀλλὰ μέρος μὲν
τῆς θεωρητικῆς, μέρος δὲ τοῦ πρακτικοῦ. πρόσκειται
δὲ τῷ λόγῳ τὸ, εἰς ἐκείνο μὴτε μέρος, μὴτε μέρος ἄλλου
ἔστι, διὰ τὴν ἀστρονομίαν. κέχρηται γὰρ αὐτῇ ἡ κυβερνητικὴ
καὶ ἐπειδὴ ἐφθασεν ἡ ἀστρονομία μέρος εἶναι, καὶ μέρος
τῆς φιλοσοφίας, μέρος μὲν τοῦ μαθηματικοῦ, μέρος
δὲ τοῦ θεωρητικοῦ, διὰ τοῦτο τῆς κυβερνητικῆς οὔτε μέρος
ἔστιν, ὅτε μέρος. ἢ ἐν τῇ λογικῇ κέχρηται ἡ φιλοσοφία,
αὕτη δὲ ἔκ ἐστιν ἐτέρα ὑψηλῆς μέρος, ἢ μέρος, τῆς φιλο
σοφίας ἅρα. τοιαύτη μὲν ἔν ἐστιν ἡ πρώτη αὐτῶν ὑπο
λήψεις. οὐλέγκτος δὲ ἐστιν αὕτη. ἀντιστρέψας γὰρ καὶ
τὸν λόγον ὁρῶ, ἐπειδὴ ἡ γραμματικὴ, καὶ ἡ ῥητορικὴ, καὶ
ἡ ἱατρικὴ χρῶνται τῇ λογικῇ, ἢ μὲν, διὰ τὸ δεῖξαι αὐτῇ
τῆς καλῶς ὁρῶντες ἔχοντας, ἢ δὲ, διὰ τὸ συστήσασθαι τὰ
ἐαυτῆς δόγματα, καὶ ὅτε μέρος, ὅτε μέρος ἔστιν ἄλλης τέ
χνης, ὁμολογουμένως τῇ ἐρημένων τιχῶν μέρος, ἢ μέρος
ἔσται. ἀλλῶς τε, καὶ ἑλληνικῶς τὸν λόγον προήγαγον. ἔστι
γὰρ αὐτοὺς εἰπεῖν ἔτω. πᾶν κεκρημένον πνί, εἰς ἐκείνο, ὃ
χρηται τὸ χρώμενον, μὴτε μέρος ἔστι, μὴτε μέρος, μὴτε ὅρ
ργανον ἄλλης τέχνης, ἢ ὑψηλῆς, αὐτοῦ τοῦ χρώμενου ἢ μέ
ρος, ἢ μέρος, ἢ ὅργανον ἔσται. ἐπειδὴ ἔν ἡ λογικὴ μὴτε μέ
ρος, μὴτε μέρος ἔστι τῆς φιλοσοφίας, ἀναγκαῖον ὅργανον
αὐτῆς ἔσται. ὅτι γὰρ δεῖ προδεῖναι τῷ λόγῳ τὸ μὴτε ὅργα
νον, δὴλον ἐν πύθεσι. ἢ γὰρ ἡ ἱατρικὴ χρῆται τῷ φλεβοτό
μῳ, ὅπου οὔτε μέρος, ὅτε μέρος ἔστιν ἄλλης τέχνης, τῆς ἱα
τρικῆς ἅρα. ἢ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, ἐπειδὴ τὸ φλεβοτόμον
σώμα ἐστὶ, καὶ ἡ ἱατρικὴ σώμα ἔσται. ἅτε δὲ καὶ ἐκ σώ
ματος συγκεκρημένη, ἕως ἔσται ψυχῆς, καὶ ὑψηλῆς, ὅπου αὐ
τον. Ἡ δὲ δεύτερα αὐτῶν ὑπολήψεις, ἐστὶ τοιαύτη φα
σίν, ὅδε μίαν τέχνη ποιῇ τὸ οἰκόν ὅργανον. ἢ οὐ φιλοσοφ

σωλὺν δὲ καὶ τῷ πλάτωνι ἔτι εἰκοσι· μετὰ δὲ γε τῷ τοῦ
πλάτωνος πλουτίνῳ ἔστιν ἑκοσιτρία· ταῦτα λέ-
γην ἔχομεν πόδε τοῦ βίου τοῦ ἀριστοτέλους·

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

Πῇ δὲ λογικῆς πραγματείας ἀρχὴ τὸ προκεί-
μενον βιβλίον, ὡς προϊόντος τοῦ λόγου ἐρήσεις
ταί, ἀναγκᾶν ὑποζητήσαι, πότερον μέρος, ἢ ὄρ-
γανον, ἢ λογικὴ τῆς φιλοσοφίας· χρὴ γὰρ εἰλέναι, ὅπῃ τὰς
λαί φιλοσοφισάντων ἀνδρῶν, οἱ μὲν, μέρος εἶναι τῆς φι-
λοσοφίας τῷ λογικῷ ἀπεφύεοντο, οἷος γέγονεν ἄπας
ὁ ἐκ τῆς σοφίας χορὴς, οἱ δὲ, ὄργανον, οἱ οἱ ἴσι πάντες οἱ ἐκ
τοῦ ποδὸς παύτου· ὁ δὲ πλάτων ἅμα μέρος, καὶ ὄργανον εἰλέ-
γε τῷ λογικῷ, μέρος μὲν, ἐν τῷ φάειδρῳ· ὄργανον δὲ, ἐν
τῷ παρμενίδῃ· ἐν δὲ φησὶν, ὅπῃ δὲ τὸν νέους ἐς αὐτὸν ὥσι
νέερον προσημνάζεσθαι ἐν τῇ ἀδολεαίᾳ, ἵνα διωκθῶσι διὰ
σὺν τῷ ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ ψεύδους· ἐξ ὧν ἔν ἀδολεαίᾳ
ταῦτ' ὀργικῶς ἐκάλισεν, ἐκ τούτου σοχαζόμεθα, ὄργανον αὐ-
τῷ ἔγεν ἄν· οὐ γὰρ ἐπὶ λήσεν αὐτὴν ἐπὶ ἡν ἀδολ-
λήν, ἢ μέρος αὐτὴν ὥς τοῦ τῆς φιλοσοφίας, ἵνα μὴ τῷ
λήν σοφίαν ἐπὶ ἡ ἀδολεαίᾳ· διωκτὸν δὲ τὸ αὐτὸ μέρος
καὶ ὄργανον, οἷον, ἢ χῆρ· αὐτὴ γὰρ ὄργανόν ἐστι δὲ
σεαί, καὶ λήφειας· μέρος δὲ, τοῦ ὅλως σώματος· «Οἱ μὲν
οὐκ ὁμῶς οἱ, τῷ ἑαυτῶν δόξαν κατασκευάζουσι διὰ δύο
ὑποχρήσεων· ὧν ἡ μὲν πρώτη ὑποχρήσεις προσέχεται
τούτων τὸν τρόπον· φασὶν, ὅπῃ πᾶν τὸ κεχρημένον πνί,
ἐὰν ἐκείνῳ, ὃ κέχρηται τὸ χρώμενον, μὴ τε μέρος ἐστὶν ἄλ-
λου πνός, μὴ τε μέρος, ἐξ ἀνάγκης αὐτοῦ τοῦ χρώμενου,
ἢ μέρος ἐστὶν, ἢ μέρος· ὥς πορ καὶ ἡ ἰατρικὴ χρῆται τῷ
διαιτητικῷ, ὅπορ ἐπὶ δὲ ἄλλῃς τε μέρος ἐστὶν, ἢ μέρος,

ἰπανόρχει· δ' αὖθις ὁ ἀρίστος τέλης ἐν μακεδονίᾳ· καὶ πολλὰ
 ἰδωνήν παρὰ τοῖς τότε βασιλεύουσι, παρὰ τῷ ἀλέξανδρῳ
 δρῶν, καὶ παρὰ τῇ ὀλυμπιάδι τῇ τούτου μητρὶ, καὶ παρ' αὐ-
 τῷ πατέρει τε, καὶ φιλίππῳ. τῷ δ' ἀλέξανδρῳ καὶ ποδὶ βα-
 σιλείᾳ ἐγραψεν ἐν ἐνὶ μονοβίβλῳ, παιδιδύων αὐτὸν ὅ-
 πως δεῖ βασιλεύειν. ἀμέλει, καὶ σωῶδυσεν αὐτῷ μέ-
 χρι καὶ ἔσω τῇ βραχυμάτῳ, ἐνθ' ἔθηκε τὰς διακρίσεις πεν-
 τικονταπέντε πολιτείας. σωῶδυσεν δ' αὐτῷ καὶ ἐν τῇ
 πορσίδι. ἐνθ' ἐπολέμου γνομένου, καὶ πεδυτήσαντος τῷ
 ἀλέξανδρῳ ὑπέρεψεν ὁ ἀρίστος τέλης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πα-
 τρίδι. Μείτριος δὲ γέγονεν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς ἡβέσιν ἐκ
 ὑποβολῆς. ἐν φιλοσοφίᾳ δ' ὑποβέβηκε τὰ ἀνθρώπων
 μέτρα, μηδὲν ἐλλίπες ποδὶ αὐτῆς πραγματυσάμενος,
 ἀλλὰ καὶ πολλὰ αὐτῇ προδῆς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀγχινοίας,
 ὅλῳ κατάρθωσε φιλοσοφίαν. τῇ μὲν ᾧ λογικῇ προσέ-
 θηκε, διακρίνας αὐτὸν κανόνας ἀπὸ τῇ πραγματείᾳ
 ποιήσας τὴν ἀποδεικτικὴν μέθεσιν. οἱ ᾧ πάλαι
 δεῖξαι μὲν ἤδεσαν, ἀποδείξεις δὲ ποιῆν οὐκ ἠπί-
 ταυτὸ πείχοντες τοῖς σκυτοτομῇ μὲν μὴ δυνάμει
 ὑποδήμασι δὲ χρῆσθαι δυνάμενοις. τῇ δὲ φυσικῇ
 σέθηκε τὴν πέμπτην οὐσίαν. τῇ δὲ θεολογίᾳ ἡ καὶ
 προσέθηκεν, ἀλλ' οὐκ ἔδεν ποδὶ αὐτῆς ἐλλίπες ἐπραγ-
 μύσατο. οὐ γὰρ τὰ ἐγκόσμια μόνον ἤδει, ὥς πρὸς ὑπο-
 λαμβανούσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπερκόσμια, ὡς διηλοῖ καὶ ἐν
 τῷ ὁρθοῦ λόγῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, λέγων ὅτι τὸ
 πρῶτον αἶπον οὐδὲ καθ' ἑαυτὸ κινητὸν ἔστιν, ἔδει κατὰ συμ-
 βεβηκός, ἐκ τούτου ἐνδεκνύμενος, ὅτι οὐδὲ σῶμά ἐστι τὸ
 εἶναι, οὐδὲ παθιτὸν. Ἐξῆσε δὲ τὸν σύμπαντος χρόνον ὁ
 ἀρίστος τέλης ἐπὶ ἐξικοντατρίᾳ. ἐπὶ καὶ δέκατον γὰρ ἔτος
 ἄγων φοιτᾷ σῶκράτει· καὶ τούτῳ σωῆεν ἐπὶ τρίᾳ.

Σωλὺ δὲ τῶ πλάτωνι ὁ ἀριστοτέλης ἐπὶ ἤκιστα· μετὰ δὲ τὸ
 τῷ πλάτωνος πλουτὴν διαδέχεσθαι τὸν τῷ χολῶ ἀποδίδωμι
 πρὸς ὁ ἀδελφιδῆς αὐτῶ· ὅς γε ἔτι μᾶλλον τὸς ποταμὸν τὸν
 ἀδελφίδης· ὁ δὲ με ἀριστοτέλης ὄρχεσθαι τῇ τῷ μακεδόνων
 πόλει, ὅθεν παιδεύει ἀλλέξανδρον τὴν κτίσιν, καὶ μέγα μέρος
 γέγονε τὸ τῷ βασιλείᾳ· πολλὰ γὰρ ἐδωκέναι παρὰ τῷ
 βασιλεῖ, καὶ τῇ δωάμεν δέοντως ἐχρήσατο, ὅς ποίων καὶ ἐν
 κῆσφι ἰδία, καὶ πᾶσι κοινῇ· καὶ ὅτι μὲν πολλὰς ἰδίας δὲ
 ποίησε, δηλοῦσιν αἱ φερόμεναι αὐτοῦ συστατικαὶ ὑπολαί
 πορίων πρὸς τὸν βασιλεῖ· ὅτι καὶ κοινῇ πολλοὺς δὲ
 ἐποίησε, δηλοῖ τὸ, καὶ τῷ τῇ ταμίῳ πόλιν κατασκευά
 σαι, πῆθεν τὸν ἀλλέξανδρον αὐτὸς κτίσιν· ὅθεν καὶ οἱ
 ταμίῳ ἐορτὴν ὑποπελοῦσι τῷ ἀριστοτέλει, ἀριστοτέλειαν
 αὐτὴν προσαγορεύοντες, καὶ τὸν μῦθον δὲ, ὅς ἡ ἐορτὴ ὑπο
 πλεῖται, ταμίῳ τὴν προσαγορεύουσι· καὶ τῷ ὅρατον δὲ τὸ
 τοῦ θεοφράστου πόλιν μέλλουσιν ἀδικηθῆναι ὑπὸ τοῦ βα
 σιλεῖος ἀλλέξανδρου, ἐλύτρωσε τῆς ἀδικίας· μετὰ δὲ
 ταῦτα πλουτῆσαι τοῦ ἀποδίδωμι, ἔχοντες οἱ ἀθῶ
 ναῖοι τὸν ἀριστοτέλην· καὶ ἀμφότεροι οὗτοι, ὁ τὸ ἀριστοτέ
 λης, καὶ ὁ ἐξ ἀποκράτης διεδέξαντο τῷ τῷ πλάτωνος χολῶ
 λῆν· καὶ ὁ μὲν ἐξ ἀποκράτης ἐπαιδεύει ἐν ἀκαδημίᾳ· ὁ
 δὲ ἀριστοτέλης, ἐν λυκείῳ· μετέπειτα δὲ ἀνταρσίασθαι
 μένης ἐν τοῖς ἀθῶναῖς ἦλθεν ὁ ἀριστοτέλης ἐν χαλκίδι
 ἐρηκὸς τοῖς ἀθῶναῖς, ὅτι οὐκ ἔσθω ὑμᾶς δὲς εἰς φιλοσο
 φίαν ἀμαρτύν· καὶ γὰρ ἦδη ἦσαν τὸν σὺν κρᾶτην φονεύ
 σαι οἱ ἀθῶναῖοι· ἐδήλωσε δὲ καὶ ἀντιπάτρω τῷ βα
 σιλεῖ, ὅτι τὸ ἐν ἀθῶνῃσιν ἐνδιατρίβειν, ὁρῶντες· ἦπε δὲ
 καὶ τὸ ὁμηρικὸν ἐκῆνο ἔπος,

» Ὁ γὰρ ἐπὶ ὅ γὰρ κρᾶσκει, σὺ κεν δ' ὑπὸ σὺ κεν,
 ὡς ἐκ τούτων ἐλέγχων πᾶς τῇ ἀθηναίων συκοφαντίας·

Α' Μ Μ Ω Ν Ι' Ο Υ

πρὸς ποιητάς· ἐπὶ μέντοι, τὰ ὁμήρου προβλήματα, καὶ
 αἰρητορικά τέχνη· ἐπὶ καὶ δεκά δι' ἐπὶ τῶν γινόμενος, καὶ
 τῆς πνεύσεως κειδουμένης αὐτῷ φιλοσοφῆν, ξέλειται ἐν αὐτῇ
 ναίει· ἐνθα φοιτᾷ σὺ κράτει, καὶ σώειται τὸν τῶν ἐπὶ τρεῖς
 πλάτωνος τοὺς δι' τοῦ σώκράτους, φοιτᾷ πλάτωνι· καὶ
 τοῦτ' ὅτι σώειται ἐπὶ τῇ αἰδέσει· καὶ τοσαύτην ἡσκησεν ὡμεί-
 λειαν, ὥς τε τὸν πλάτωνα, τὸν αἰκὸν τοῦ ἀριστοτέλους, οἶκον
 ἀναγνώσαν, καλῆν· οὐ γὰρ ἐπὶ ζῶντος τοῦ πλάτωνος αὐ-
 τῷ κοδόμενος αὐτῷ τὸ Λύκειον ὁ ἀριστοτέλης, ὥς πνύει
 πολλὰ συμβάουσι· πῶς γὰρ ἡδυνάτο, μέγα τό τε δωακμέ-
 νων χαβρίου τε, καὶ τιμοβίου, τῆν ἀβλύνσι στρατηγῶν, καὶ
 τῶν κῆνι προσηκόντων τῷ πλάτωνι; περὶ τῶν γὰρ πνύ-
 λειαν, ὅτι ἐπὶ ζῶντος πλάτωνος αὐτῷ κοδόμενος αὐτῷ
 τὸ Λύκειον ὁ ἀριστοτέλης, ἐκ τοῦ ἐν πολλοῖς ἀντὶ πλέγην
 πλάτωνι· πρὸς οὐς ῥητέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς ἀντὶ πλέγην
 πλάτωνι, ἀλλὰ τοῖς μὴ νόησας τὰ τοῦ πλάτωνος·
 δὲ καὶ αὐτῷ τῷ πλάτωνι ἀντὶ πλέγην, οὐδὲν ἄτοπον· καὶ οὐ-
 τούτοις γὰρ τὰ τοῦ πλάτωνος φρονεῖ· αὐτοῦ γὰρ ἐπὶ λόγῳ
 ὅτι μάλλον δι' τῆς ἀληθείας φροντίζειν, ἢ πορ' ἄλλου πνύ-
 » ἀμέλει, καὶ ὡς λέξεως φησὶ ταυτί· φίλος μὲν σώκρε-
 » τος, ἀλλὰ φιλοτάτη ἡ ἀλήθεια· καὶ ἀλλαχοῦ· Σώκρες
 » τούς μὲν ὅπ' ὀλίγον φροντίζειν, τῆς δὲ ἀληθείας ὡς πολ-
 τοῦτο οὐ καὶ ὁ ἀριστοτέλης πεποιήκεν, ἐν καὶ μὴ ἀνέτρε-
 τὰς ὑπὸ πλάτωνος εἰρημέναι· καὶ ταῦτα γὰρ σύμφωνά αὐ-
 διεπρέχετο, μὴ βουλόμενος ποδὶ διδῆναι τὴν ἀλήθειαν· ἀμέλ-
 γὰρ, ὅτι πολλὴν δύνοιαν ἔχε πρὸς τὸ πλάτωνα ὁ ἀριστοτέλης
 δῆλον ἐκ τῆς καὶ βωμὸν ἀνιερῶσαι τῷ πλάτωνι, ἐν ᾧ ἐπὶ
 γράψον ὅντω,
 βωμὸν ἀριστοτέλης ἐνιδρύσατο τὸνδε πλάτωνος,
 Ἀνδρὸς, ὃν οὐτ' αὐτὴν τοῖσι κακοῖσι θέμις·

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΜΕΙΟΥ ΕΙΣ
ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΥΠΟΨ

ΜΝΗΜΑ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΒΙΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΤΩ
ΜΕΝ ΓΕΝΕΩ ΜΑΚΕΔΩΝ, ΠΟΛΕΩΣ ΔΕ ΠΑ-
ΜΕΔΩΝ, ΥΙΟΣ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ, ΙΑΤΡΟΥ ΑΜΩΝΙ-
ΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΟΘΕΝ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΥΙΟΝ ΝΙΚΟΜΑΧΟΝ ΠΡΟΣΗΓΟ-
ΡΗΣΕ, ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΟΙΚΕΟΥ ΠΑ-
ΤΕΡΟΣ, ΠΡΟΣ ΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ ΕΓΡΑΨΕ. ΜΗΤΕΡΟΣ ΔΕ ΛΥ-
ΚΑΙΣΙΔΟΣ. ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ ΔΕ ΟΥΤΟΙ, Ο Π ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ, ΚΥ Η ΦΑΙ-
ΣΙ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΕΙΧΟΝ ΑΠΟ ΑΣΚΛΗΠΟΥ. ΜΑΡΤΥΡΗ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ
ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΩΝ ΕΡΗΜΕΝΟΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ, ΤΟΥΤΟΝ ΕΧΟΝ
ΤΗ ΤΡΟΠΟΝ.

ΦΑΙΣΙΔΟΣ ΛΥ ΜΗΤΕΡΟΣ, ΚΑΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΕΝΕΤΗΡΟΣ.

ΤΩΝ ΑΣΚΛΗΠΙΔΩΝ, ΔΙΤΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΩ ΠΕΛΟΥΤΗΝ ΤΟΥ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΑΙΣΙΔΟΣ,
ΑΓΑΓΕΤΑΙ Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΡΑ ΠΝΙ ΠΡΟΞΕΩ ΑΠΚΡΕΝΗ, Ε ΚΥ
ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ ΔΙΑΜΕΜΝΗΜΕΝΟΣ Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟΝ ΤΕ-
ΤΟΥ ΥΙΟΝ ΝΙΚΑΓΟΡΑ ΑΝΕΒΕΨΕ, ΚΑΙ ΠΑΪΣΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΕΠΑΪ-
ΔΕΥΣΕΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΝ ΩΚΗΣΟΠΟΙΗΣΑΤΟ, ΚΑΙ ΠΕΛΟΥΤΩΝ,
ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΟΙΚΕΙΑΙΣ ΔΙΑΘΗΚΑΙΣ, ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ ΤΩ ΕΑΥΤΟΥ ΘΥΓΑΤΡΙ-
Ω, ΠΥΘΑΓΩΡΑ, ΔΟΥΛΑΙ ΓΑΜΕΤΗΝ ΤΩ ΝΙΚΑΓΟΡΗ. Ο ΜΕΝ ΕΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΕΠΙ ΝΕΟΣ ΩΝ, ΤΩ Τ ΕΛΔΟΥΘΩΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΕΠΑΙ-
ΔΕΥΕΤΟ, ΩΣ ΔΗΛΟΙ ΤΑ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΥΤΩ ΠΟΛΙ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ, ΚΥ

RECEIVED
JAN 10 1864
U.S. DEPT. OF THE INTERIOR
WASHINGTON

NO. 1

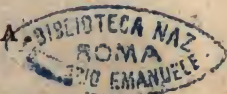
U.S. DEPT. OF THE INTERIOR

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΜΕΙΟΥ ΕΙΣ
 ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
 ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΥΠΟΨ
 ΜΝΗΜΑ.

AMMONII HERMIAE IN PRAEDI-
 CAMENTA ARISTOTELIS
 COMMENTARIUS.

ARISTOTELIS VITA

VENETIIS, M. D. XLVI.

